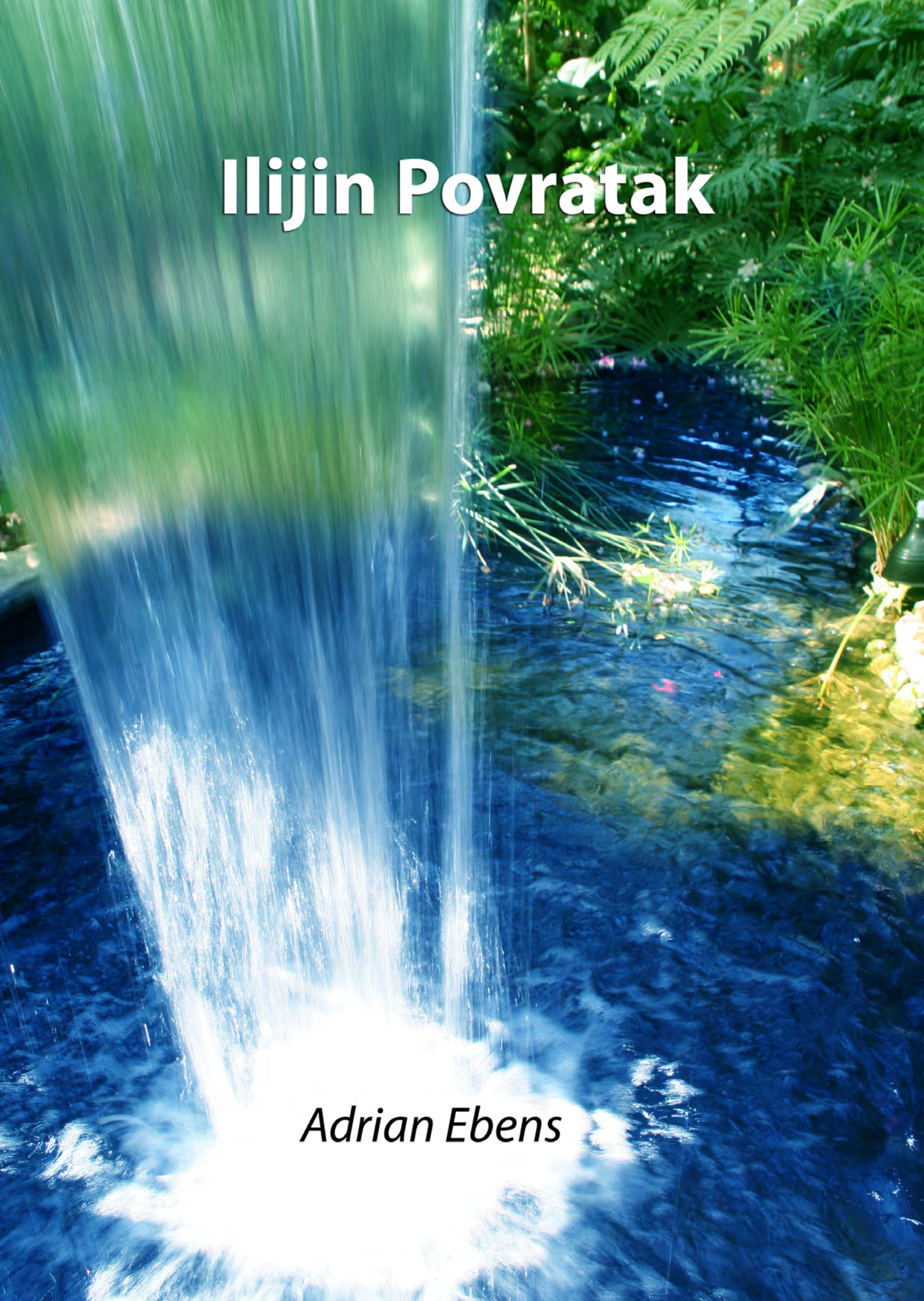
Ilijin Povratak
Adrian Ebens

Ilijin povratak

Adrian Ebens

Urednik srpskog izdanja
Borislav Subotin

U sećanje na moju baku

Bessie Smith

Hrabru i vernu ženu

Zabluda se širi sa mesta gde je i nastala.
Prva i osnovna zabluda koju je čovečanstvo prihvatilo
je data još Adamu i Evi – "Nećete vi umreti".

Ovom zabluda polazi od ideje da čovek može postojati bez Boga.
Njome se pretpostavlja da je čovek samoodrživ bez obzira na njegovo poreklo.
Ova zabluda potkrepljuje srž svakog lažnog učenja.

Ko ima uši da čuje, neka čuje.

Adrian Ebens

ILIJIN POVRATAK

2015.

Zadiranje u spiritizam dovodi do obmane

"Sotona se dugo priprema za svoj poslednji pokušaj da prevari svet. Temelj njegovog dela je položen kada je dao obećanje Evi u Edemu: "Nećete vi umreti." "Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kada okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo." Prva Mojsijeva 3:4,5. Malo po malo, pripremao je put za svoje remek delo prevare u razvoju spiritizma. Još nije postigao pun potencijal svoje obmane; ali će ga dostići u poslednja vremena. Izuzev onih koje čuva Božja sila, kroz veru u Njegovu reč, ceo svet će biti uhvaćen u zamku njegove prevare." GC 561

Spiritizam uništava veru u Isusa kao jedinorodnog Božjeg Sina

Njihovi principi vere obeleženi su "filozofijom i praznom prevarom, po kazivanju čovečijem, po nauci sveta, a ne po Hristu." Isus ih nije učio ovoj filozofiji. Ništa od ovoga se ne može naći u Njegovim učenjima. ***On nije upravljao umove jadnih smrtnika prema sebi i moći koju poseduju. On je uvek upravljao njihove umove ka Bogu, Tvorca univerzuma, kao izvoru njihove snage i mudrosti***. Posebno upozorenje je dato u 18. stihu. "Niko da vas ne vara po svojoj volji izabranom poniznošću i službom anđela, istražujući i što ne vidje, i uzalud nadimajući se umom tijela svojega." Učitelji spiritizma će vam podilaziti i varati vas i ako slušate njihove obmane, bićete prevareni od strane neprijatelja pravednosti i sigurno ćete izgubti svoju nagradu. ***Kada vas jednom nadvlada fascinatni uticaj varalice, otrovani ste i njegov smrtonosni uticaj kvari vašu veru u Hrista kao Božjeg Sina***. 4bSG 88

Milerov san

Sanjao sam da mi je Bog, nevidljivom rukom poslao čudan kovani **kovčežić** oko 25x15 santimetara, načinjen od ebonovine I sa utisnutim biserima. Uz kovčežić je bio zakačen i **ključ**. Odmah sam uzeo ključ i otvorio kovčežić, kada sam ga, na moje čuđenje i iznenađenje, našao sa puno dragulja i dragog kamenja, zlata i srebra svakakvih dimenzija i vrednosti, divno aranžiranim na svojim mestima u njemu; i tako položeni su reflektovali svetlost i slavu kojoj je jedino sunce moglo biti jednako. EW81

*****"Kovčežić predstavlja velike istine iz Biblije u odnosu na drugi dolazak našeg Gospoda Isusa Hrista, koje su date bratu Mileru da objavi svetu.
– "Ključ koji je bio pored, bio je način njegovog tumačenja proročke reči – upoređujući Pismo sa Pismom
– Biblija tumači samu sebe. Ovim ključem brat Miler je otvorio "kovčežić" ili veliku istinu o Hristovom dolasku ovom svetu.
James White The Present Truth May 1850. No. 10

Ključevi koji su otključali dragulje adventizma i pobilispiritističke interpretacije

Oni koji su se uključili u objavljivanje poruke trećeg anđela pretražuju Pismo na isti način koji je prihvatio i starešina Miler. U knjizi po imenu "Views of the Prophecies and Prophetic Chronology," starešina Miler daje nekoliko jednostavnih, ali razumnih pravila za proučavanje Biblije i njeno tumačenje:
"1. Svaka reč mora imati svoj pravi odnos prema temi koja je predstavljena u Bibliji; 2. Svo Pismo je neophodno i može se razumeti marljivom primenom i proučavanjem; 3. Ništa od

onoga što je objavljeno u Bibliji ne može, niti će biti skriveno od onih koji traže u veri, ne kolebajući se; 4. Da bi razumeli doktrinu, sakupite sve pisano o temi koju želite da upoznate, i tada pustite da svaka reč ima svoj pravi uticaj; i ako možete formirati svoje mišljenje bez protivrečnosti, ne možete pogrešiti; 5. Pismo mora tumačiti samo sebe, jer je ono pravilo samo sebi. Ako zavisim od učitelja da mi protumači i ako on nagađa njeno značenje ili poželi da tumači u skladu sa svojim omiljenim i posebnim gledištem ili želi da ispadne mudar, onda su njegova nagađanja, želje, veroispovest i mudrost njegova pravila, a ne biblijska." Iznad su navedena samo neka od pravila; i u našem proučavanju Biblije mi ćemo postupati po ovim postavljenim principima. RH, November 25, 1884

Sadržaj

PREDGOVOR.....19

UVOD.....27

PRVI DEO – DEFINICIJA DVA SISTEMA VREDNOSTI (SVETSKI POGLED).....33

1. IZVOR ŽIVOTA.....33
   A. Dva carstva.....33
   B. Rezultati sotoninog carstva.....35
   C. Koreni i filozofija sotoninog carstva.....36
   D. Realnost Božjeg carstva – Bog je izvor svega života....41
   E. Potpuna zavisnost od Boga; fizička, mentalna i duhovna.....42
2. SISTEM VREDNOSTI.....50
   A. Moj ljubljeni sin.....50
   B. Nebeski sistem vrednosti otkriven u Božjoj ljubavi prema nama.....52
   C. Da li ima nešto loše u učinku?.....55
   D. Fokus odnosa na nevidljivo.....55
   E. Najjasnije otkrivenje Božjeg carstva.....56
   F. Luciferovo odbacivanje Nebeskog sistema vrednosti....58
3. ZAŠTITA BOŽJEG IZVORA ŽIVOTA I SISTEMA VREDNOSTI ZAKONOM.....64
   A. Zaštita odnosa sa našim Ocem/Izvorom života predstavlja ključ.....64
   B. Odnos zaštićen ispravnom identifikacijom članova u odnosu.....64

C. Deset zapovesti identifikuju i štite obe strane i njihov odnos.....66
D. Deset zapovesti su ključ života, identiteta i vrednosti ..74
E. Deset zapovesti su centar sotoninih napada.....75

DRUGI DEO – UTICAJ NA BIBLIJU ZASNOVAN NA UČINKU.....78

4. IZOPAČENOST SAMOLJUBLJA.....78
A. Uticaj odvojenosti od Boga.....78
B. Zatvor egocentričnosti.....80
5. ISTI BOGOVI, RAZLIČITA IMENA.....86
A. Radikalna transformacija.....86
B. Stari život teško umire.....88
C. Prostor između verovanja i delovanja.....90
6. KAKO ČITATE?.....95
A. Kontekst je sve.....95
*B. Verovanje zasnovano na nekoliko slojeva razmišljanja*97
C. Primer slojevitog razmišljanja.....99
7. VIŠE NISMO SLUGE.....109
A. Vrhovna žrtva.....109
B. Plan spasenja slama krug bezvrednosti.....110
C. Konflikt u pustinji je temelj dela ostvarenog na krstu.....111
D. Vera u posinaštvo vraća identitet i razbija krug bezvrednosti......113

TREĆI DEO – DOKTRINALNE POSLEDICE RAZMIŠLJANJA ZASNOVANOG NA UČINKU.....119

8. UTICAJ NA DOKTRINU.....119
A. Centralni stub temelja naše vere: Svetinja.....119
B. Pomirenje/Konačno iskupljenje/Istražni Sud.....120
C. Hristova priroda.....134

D. Savršenstvo karaktera.....143
E. Starešinstvo i rukopoloženje.....148
F. Božja reč i vaspitanje.....153
G. Subota.....155

ČETVRTI DEO –KAD RAZMIŠLJANJE ZASNOVANO NA UČINKU UTIČE NA METODOLOGIJU.....157

9. "DOKAZIVANJE" DA JE DRŽANJE SUBOTE LEGALIZAM.....158
10. "DOKAZIVANJE" DA DRŽANJE SUBOTE NIJE LEGALIZAM KORIŠĆENJEM ISTE LOGIČKE SEKVENCE.....164
11. DVE PREMISE UPOREĐENE.....169
12. ZAJEDNIČKI IMENILAC.....172
13. SAGRADITE SVOJU KUĆU NA STENI ISTINE.....178

PETI DEO – RAZMIŠLJANJE ZASNOVANO NA UČINKU I DOKTRINA O BOGU.....180

14. TROJSTVO.....180
15. PRIMENA PREMISE TROJSTVA.....190
16. KRATAK PREGLED ARIJANSKE POZICIJE.....202
17. KORIŠĆENJE SKRIVENE PRETPOSTAVKE ZASNOVANE NA MOĆI.....204
18. SRŽ PROBLEMA.....207
19. KORIŠĆENJE SKRIVENE PRETPOSTAVKE ZASNOVANE NA ODNOSU.....211
20. NEĆEMO DA ON CARUJE NAD NAMA.....221
A. Božji Sin, centar velike borbe.....221
B. Laž u Edemu nas odvaja od Istinitog Sina Božjeg.....223
C. Ličnosti Oca i Sina su temeljne doktrine.....225
D. Odnos Između Oca i Sina definiše sve odnose u carstvu.....226
E. Jednakost u odnosu Oca i Sina kroz jedan izvor života uspostavlja kanal blagoslova.....228

F. Ključ razumevanja Sina čovečjeg zasnovan na razumevanju Boga. 231
G. Odnos Oca i Sina je ključ opravdanja verom.....234
21. KAKVIM MERILOM MERITE?.....238
A. Kvalifikacije za obožavanje.....238
B. Posmatranje Hrista sa svetskog stanovišta.....240
C. Merenje zasnovano na odnosu naspram merenja po učinku 241
D. Porobljeni od strane merenja zasnovanog na učinku.....243
E. Isključivanje alternativnog merenja iz ortodoksije.....247
22. BOŽJI DUH 249
A. Reka života 252
B. Dah koji izlazi od Hrista 256
C. Tajanstvene stepenice 259
D. Hristova utešna sveprisutnost.....263
E. Lažne pretpostavke i optužbe 269
23. POZNANJE BOGA.....273
A. Identifikacija karaktera.....273
B. Grčka misao čini Boga nepojmljivim.....274
C. Biblija predstavlja Oca i Sina kao identitete 277
koji se mogu spoznati.....277
D. Trojstvo predstavlja sve članove božanstva kao predstavnike – ali koga?.....279
E. Trojstvo je drama koja poriče jednostavno čitanje Biblije.....283
F. Dajte nam cara, da budemo kao druge crkve 285
G. Bez osuđivanja već lično ubeđenje 287
24. ISTI JUČE, DANAS I SUTRA 289
A. Referentni okvir odnosa je ključ za odnos.....289
B. Trojstvo zbunjuje/uništava odnosni referentni okvir...292

C. Večno Jevanđelje zahteva nepromenjiv referentni okvir za Boga, zakon i Jevanđelje. 294
D. U utelovljenju nema promene u odnosu 298
25. GRADNJA NA ČVRSTOJ PLATFORMI 304
A. Dovođenje u pitanje jednostavnih izjava iz Biblije.....304
B. Razvijanje svake adventističke doktrine je bilo doslovno i stvarno.....305
C. Pioniri su ustanovili doslovan pogled o spasenju koji je napadnut od spiritualista.....308
D. Spiritualistički napad u ranom 20-om veku.....318
E. Klica Danijelsa i Preskota spiritualizovala je učenje koje se tiče Oca, Sina i Hristove prirode u Pitanjima o doktrini.....323
F. Pad Vavilona.....332
26. RAST NA ČVRSTOJ PLATFORMI 338
A. Pionirima je data velika svetlost po pitanju Hristove ličnosti.....338
B. Ako je stav pionira o Hristu bio u suštini pogrešan, ceo sistem je pogrešan.....339
C. Doslovna Svetinja daje doslovnog Sina Božjeg.....340
D. Rast u našem razumevanju božanstva 345
E. Stavu pionira o Hristu je trebalo usavršavanje kao što je pokazano porukom iz 1888. godine......346
F. Trojstvo je potpuna izmena a ne rafinisanje platforme pionira......351
27. PRETPOSTAVKA KAO ČINJENICA.....356
A. Trojstvo uTemelju svih drugih doktrina.....356
B. Veza između trojstva i nedelje.....357
C. Trojstvo je pretpostavljeno učenje.....358
D. Tri ličnosti u jednom tajanstvenom jedinstvu, ili u jednoj tajanstvenoj supstanci? 359
E. Različiti ali isti 362

28. SEDAM UOBIČAJENIH METODA ZA ODBRANU TROJSTVA..366
1. Spiritualistički stav o Ocu i Sinu nasuprot doslovnosti (obrađeno u poglavljima 23,25,26).....366
2. Promena identiteta Hrista u utelovljenju (obrađeno u poglavlju 24).....373
3. Konfuzija oko termina tajna (obrađeno u poglavlju 23).....377
4. Merenje božanstva po učinku (obrađeno u poglavlju 21).....384
5. Vođenje Disksusije po Nikejskom i Atanasijanskom Načelu......387
6. Pretpostavljanje. (Obrađeno u poglavlju 27).....389
7. Nametanje pretpostavkeu izjavama Elen Vajt za podupiranje trojstva (Obrađeno u poglavlju 15)....395
29. HRISTOS KAO TVORAC ILI PREDSTAVNIK.....397
A. Učiniti da "Ja" znači "Mi".....399
B. Jednakost zasnovanana moći stvara konfuziju.....400
C. Otac je izvor aHristosje pokretač.....402
30. ZAPEČAĆENI OČEVIM IMENOM.....407
A. Parabola o devojkama.....407
B. Poznavanje Ženika dolazi kroz poznavanje Isusa našeg Utešitelja.....408
C. Izraziti primer Izrailjevog obožavanja lažnih bogova.....410
D. Ne možemo biti zapečaćeni dok služimo lažnim bogovima.....411
E. Lažno poštovanje izlaže vernike uništenju.....414

ŠESTI DEO – ILIJA OBNAVLJA MISAO ZASNOVANU NA ODNOSU.....417

31. STVORENI PO NJEGOVOM OBLIČJU.....417
A. Definicija Obličja.....417

B. "Da načinimo čoveka po svom obličju" – Otac govori Sinu 419
C. Odnos muža i žene je načinjen po obličju odnosa Oca i Sina 421
D. Božanstvo se može razumeti 423
E. Odnos muž/žena je odgovor na sotonin izazov Hristu 425
F. Izobličavanje božanstva je reflektovano u izobličavanju muško/ženskog odnosa koji izobličava evanđelje....427
G. Razumevanje božanstva je suštinski bitno za razumevanje jednakosti, autoriteta i osnove za odnose...431
H. Zaštita izvora života zavisi od ispravne porodične strukture....433
32. OBNAVLJANJE SLAVE DECE ILIJINIM DOLASKOM 437
A. Fizički i duhovni kanal blagoslova 437
B. Očeva uloga Blagoslovitelja 438
C. Napad na očevu ulogu....443
D. Apel ženama i majkama 445
E. Obećanje Avramu ispunjeno u porodičnoj strukuturi....447
F. Seme i uloga negovatelja 448
G. Destruktivno delovanje koncepta trojstva na porodičnu strukturu 451
H. Apel da se obnovi porodična struktura blagoslova 453
33. ŽIVOTNE STRUKUTRE – INDIVIDUALNA, PORODIČNA, CRKVENA, DRUŠTVENA ZAJEDNICA....458
A. Tok života/blagoslova kroz individualni kanal 458
B. Tok života/blagoslova kroz kanal porodične strukture....459
C. Crkva i crkvene zajednice zavise od porodične strukture....461

D. Primanje blagoslova kroz pokoravanje vođama 466
E. Kada Vođe Padnu.....467
F. Kada smo oslobođeni autoriteta uspostavljanih vođa 470
G. Predlog procesa za članove crkve 474
H. Rani dažd obnavlja strukturu porodice/zajednice da se pripremi za pozni dažd 476
34. STRUKTURE AUTORITETA SEMENA/NEGOVATELJA 479
A. Strukture autoriteta dolaze u parovima 479
B. Odnos semena/negovatelja kod Biblije/Duha proroštva 481
C. Pomak ka trojstvu deluje na autoritet Duha proroštva 481

SEDMI DEO – KAKO ĆEMO ODGOVORITI? 484

35. MOJE LIČNO ISKUSTVO.....484
36. PORUKA MOJIM KOLEGAMA PASTORIMA I VOĐAMA 494
37. PORUKA CRKVI I ADVENTISTIČKIM VERNICIMA ŠIROM SVETA.....503
38. PAD VAVILONA.....507

DODACI 515

DODATAK A – IZJAVE PIONIRA O TROJSTVU 515
1. James White (1821–1881) 515
2. J.N. Andrews (1829–1883) 517
3. J.N. Loughborough (1832–1924) 519
4. Uriah Smith (1832–1903).....522
5. J.H. Waggoner (1820–1889) 524
6. S.N. Haskell (1833–1922).....525
7. R.F. Cottrell (1814–1892) 526
DODATAK B – IZJAVE ELEN VAJT OD POSEBNE VAŽNOSTI....530
1. Odnos Oca i Sina. 530

2. Uzdizanje Sina 532
3. Tok života kroz svemir 533
4. Luciferov položaj 534
5. Stvaranje 535
6. Plan Spasenja 536
7. Utešitelj, Sveti Duh 538
DODATAK C – STAVLJANJE IZJAVA U KONTEKST TEKSTOVA ELEN VAJT KOJE NAIZGLED PODRŽAVAJU TROJSTVO 545
1. Postoje tri žive ličnosti u Nebeskom triu 545
2. Hristos je prapostojeći, samopostojeći Božji Sin 551
3. Orignalni, nepozajmljeni i neizvedeni život.....554
4. Večni nebeski Velikodostojnici 555
5. Sveti Duh je osoba koliko je i Bog osoba 555
6. Sveti Duh je ličnost 556
7. Treće lice Božanstva 557
DODATAK D – DEVET SLOJEVA KOJI UTIČU NA NAŠE RAZMIŠLJANJE 559
DODATAK E – MILEROVA PRAVILA BIBLIJSKE INTERPRETACIJE 561
DODATAK F – TEMELJ ADVENTISTIČKE DOKTRINE.....565
DODATAK G – DRAGOCENA PORUKA 570
DODATAK H – PISMA KOJA SE ODNOSE NA KRIZU U VEZI SA KELOGOM.....578
DODATAK I – BOŽJA LIČNOST – JAMES WHITE.....581
DODATAK J – KORENI PROROČKOG DARA 587
DODATAK K – POUKA SUBOTNE ŠKOLE IZ 1936-TE.....591
DODATAK L – OSNOVNA VEROVANJA IZ 1872-E 598
DODATAK M– OSNOVNA VEROVANJA IZ 1931.....606
DODATAK N–VALDEŽANSKO ISPOVEDANJE VERE IZ1544-TE.....612
DODATAK O–REZIME MOJIH PRIMEDBI 615

Predgovor

U poslednjih nekoliko godina, postao sam sve više zabrinut zbog tema koje imaju veze sa upravljanjem crkve ili preciznije istopolnim rukopoloženjem i njegovim uticajem na porodice i porodične strukture blagoslova razbijanjem muškog vođstva. Dok sam istraživao ovu temu, shvatio sam da je moje proučavanje pratilo put koji je imao i V. Norskov Olsen koji je rekao:

> Kada god iskrsne pitanje o eklesiologiji (učenje o crkvi), trebalo bi ga rešiti u svetlosti teologije, hristologije, pneumatologije i soteriologije, jer crkva nije institucija ljudi, niti bi trebala biti vođena tako, već kao živi organizam – telo Hristovo[1].

U mojim nastojanjima da razumem porodicu i crkvene strukture, doveden sam do tačke da razmatram teologiju (proučavanje o Bogu), hristologiju (proučavanje o Hristu), pneumatologiju (proučavanje o Svetom Duhu) i soteriologiju (proučavanje o spasenju). Kada sam povezao da imaju zajednički smisao, osetio sam neverovatno otkrivenje istine i nešto izuzetno duboko.

Oni koji su pročitali ovaj rukopis do sada, znaju da predominantni fokus leži na polju teologije i hristologije, ali

[1]V. Norskov Olsen. *Myth and TruthChurch, Priesthood and Ordination* (Loma Linda University Press, Riverside California, 1990) Page 3

mora biti shvaćeno da je, dok sam pretraživao ove koncepte u svojim poljima, moja tačka polaska bila primarno eklesiologija i njen uticaj na soteriologiju. Zato je ovaj rukopis nazvan "Ilijin povratak" koji svoju inspiraciju vuče iz Malahije 4:5,6. U srcu ove teme je restruktuiranje porodice, (a smatram i) crkvenog vođstva – okretanje srca dece ka očevima i očevih srca ka dečijim. Ako čitalac pristupi ovom rukopisu bez tih misli u sebi, glavni cilj će biti potpuno promašen i dokument neće biti shvaćen. Složićete se da je veliki deo upravljen na hristologiju i još specifičnije na prirodu posinaštva, ali nalazim da je Dr. Olsen uspeo da obeleži hitnost mog istraživanja i proučavanja u sledećoj izjavi:

> Shvatanje prirode crkve i formiranja struktura crkve i njenog sveštenstva, - bilo to dobro ili zlo - postaje test ili izraz ličnog razumevanje Hristovog i biblijskog otkrivenja.[2]

Ako je ono što Dr. Olsen izjavljuje iznad tačno, onda mora biti jasno da trenutno potezi unutar denominacije, da dozvoli rukopoloženje žena u svešteničku službu (pastorsku službu) i rukopoloženje žena u starešinstvo – bilo to dobro ili zlo – mora značiti promenu u našem razumevanju Hristove ličnosti. Tako se mora zapaziti da sva intenzifikacija ovih promena u crkvenoj strukturi i vođstvu mora automatski izazvati naše poimanje Hrista.

Priznajem da sam živeo srećno kao pobornik trojstva više od dvadeset godina i nikada nisam osetio potrebu da sistematski istražim temelje ovog učenja; Moje shvatanje je bilo da je

[2]Isto.

božanstvo garantovano trojstvom bilo jedini način čuvanja žrtvenog oproštenja greha Isusa Hrista. Sa teškim pitanjima, bio sam zadovoljan njegovom misterijom. Rast promena u crkvenom vođstvu je ono što me je dovelo licem k licu sa pitanjem "Ko je Isus Hrist, da li je on pravi Božji Sin ili je On druga ličnost u božanstvu kome je dodeljenja/izabrana uloga Sina?"

Uticaj na eklesiologiju koji proističe iz ovih pitanja je velik i dalekosežan. Struktura Otac/Sin/Sveti Duh je reper za sve strukture, jer sve strukture koje rade efektivno i blagonaklono napreduju i moraju zaista biti odraz Boga.[3]

Nalazim interesantnim da je uspon i rast pokreta protiv trojstva počeo otprilike u isto vreme kada su se pojavili i elementi u crkvi koji su se zalagali da žene budu rukopoložene u pastoralnu službu na Generalnoj konferenciji 1995. god. Barem jednu celu generaciju je crkva bila relativno tiha na temu trojstva, sve do ranih 1990.god. Da li je to slučajnost? Ne, to je jednostavno dokaz o vezi između eklesiologije, teologije i hristologije. Iako nije jasno izneta ova misao, Fred Alabak je izgleda instinktivno povezao ove teme u izdanju svoje knjige 1995. god, "No New Leaders, No New Gods", i iako ne podržavam mnoge izjave u ovoj knjizi i po pitanju teologije i po pitanju crkvenog vođstva, veza je ipak vredna spomena.

Po pitanju rasta pokreta protiv trojstva u crkvi, imao bih da kažem sledeće. Primetio sam da mnogi adventisti imaju anarhistički način deljenja onoga što veruju da je istina i važno

[3]Kološanima 1:17.18: I On je pre svega, i sve je u Njemu. I On je glava telu crkve, koji je početak i Prvorođeni iz mrtvih, da bude On u svemu prvi.

za crkvu. Bio sam svedok da je nekoliko ljudi delilo materijale u crkvi koji su van ustanovljenih pozicija crkve. Crkvene vođe su izostavljene i cilja se na nove članove. Moje je ubeđenje da oni koji žele da pretstave Isusa kao pravog Božjeg Sina, a ipak zanemaruju njegovu uspostavljenu strukturu autoriteta, uopšte ne poznaju Božjeg Sina. Hrist sve radi pošteno i po redu. Mi ljudi trebamo raditi kao jedno telo, a ne da svaki čovek predstavlja svoje poglede bez obzira na crkveno vođstvo.

Zasnovano na ovom, moram da izjavim da svako ko pokuša da koristi materijale u ovom rukopisu da podriva i destabilizuje poverenje članova u crkvene vođe crkve Adventista sedmog dana, deluje nekorektno i bez moje saglasnosti.

Neki u crkvi su me optužili da se ne pokoravam vođama pripremajući ovaj dokument pre nego što sam zatražio vođstvo. Takvi ne uspevaju da shvate napetost koja postoji između protestantskih principa i evanđeoskog reda. Mi moramo delovati kao jedno telo, ali ničija savest ne sme biti zatupljena kada dođe pred Reč. Ako je jedan čovek odgovoran za oblikovanje misli drugog po pitanju Svetog pisma, ni jedan ni drugi ne mogu biti smatrani protestantima. Moramo proučavati, ispitivati i podsticati jedni druge po pitanju istina iz Biblije. Potčinjenost crkvenim vlastima nije dogovor po kojem mozak treba da nam zamre. Zato se držim ovog principa – čvrsta odlučnost da se podredim evanđeoskom redu u kombinaciji sa žarkom željom da istražujem sve istine Božje Reči.

Sada bih dodao nekoliko ličnih komentara.

One koji me poznaju i dele sa mnom sveze ljubavi u Hristu, molim da istražite ovaj dokumet otvorenog srca. Ako nađete

neke stvari za koje verujete da nisu biblijski ispravne, u ime Isusa molite se za mene i priđite mi sa duhom ljubavi i sedite sa mnom i zajedno na kolenima nađimo Božju istinu. Ne odbacujte svoje prijateljstvo od mene, okrećući mi leđa i ne želeći da razgovarate sa mnom i širite glasine o meni i mom karakteru kao što su neki već činili. Pratite principe iz Jevađelja po Mateju u 18. glavi i dođite k meni. Nisam očekivao da ću pisati ovaj tekst i deo mene vapi Gospode – ne, ne mene – ali sam bio primoran Hristovim dražima koje sam pronašao u ovoj poruci.

One koji me ne znaju dobro ili me ne poznaju uopšte, molim da se mole za mene da Bog vodi moj um i da ne osramotim Njegovu voljenu crkvu. Takođe se molim da ćete upoređivati Bibliju sa Biblijom i moliti Boga u žarkoj molitvi – Da li je ovo tačno? Dokazujte sve stvari i držite se čvrsto onog što je dobro. Ne tvrdim da je sve u ovo dokumentu tačno i neke stvari koje sam napisao možda trebaju biti izražene na drugi način da se izbegne zabuna. Dozvolite mi slabost da budem samo čovek i oprostite na mojoj nemogućnosti da se izrazim precizno pre nego što donesete neke zaključke za neke stvari koje verujete da držim, dok je, u stvari, moguće da ih ne držim.

Dok čitate, molim vas da razumete da ja iznosim objektivne elemente i svoje subjektivne zaključke vama da ih preispitate. Neki čitaoci su netačno zaključili da moji emotivni zaključci pokazuju da nisam više spreman da primim savet ili da diskutujem. Ovo je potpuno netačno. Ovi subjektivni elementi su izneti kao deo dokaza. Molim vas da imate ovo u vidu dok budete čitali.

Sve koji se uključe u ovu diskusiju, podsećam na jedan veoma važan savet.

> Ništa me ne plaši više nego da vidim duh promene koji se pokazuje među našom braćom. Nalazimo se na opasnom polju kada više ne možemo da se sastajemo kao Hrišćani i učtivo proučavamo suprotstavljene tačke. Osećam da bih najradije pobegla sa lica mesta da ne bih poprimila navike onih koji ne mogu otvoreno proučavati biblijske doktrine. Oni koji ne mogu nepristrasno da proučavaju dokaze koji se suprote njihovim, nisu prikladni da budu učitelji ni u jednom delu Božjeg dela. 1SM 411

Krajem 2006. sam imao privilegiju da putujem u SAD i da posetim mnoge domove pionira kao što su bili Vilijam Miler, Džozef Bejts, Džejms i Elen Vajt. Stajao sam u foajeu Generalne konferencije crkve Adventista sedmog dana, šetao sam po Univerzitetu Endrjuz i zahvaljivao sam Bogu za crkvu Adventista sedmog dana. Kakav je blagoslov ona u mom životu. Veoma volim ovu crkvu i zahvalan sam njenim mnogim vernim vođama koje su verno širile poruku trećeg anđela. Smatram najvećom čašću što sam rukopoložen za pastora i ozbiljno shvatam zadatak koji mi je dat da budem stražar na zidovima Siona i da hranim Božje stado.

Nasuprot nekima koji su napali crkvu zbog nekih pitanja koja su sadržana u ovom dokumentu, i koji su naštetili Božjem stadu pokazujući svoju pretpostavljenu superiornost, moj motiv je da ponovno izgradimo Božju crkvu i pokrenemo je da istražuje ovo pitanje u smeru vitalnih tačaka opravdanja verom. Mnogi od nas se mole za pozni dažd i čeznu da Isus dođe. Neki od nas su zbunjeni snižavanjem biblijskih standarda i mole našeg

Spasitelja da interveniše i spasi svoju crkvu. Verujem da su predmeti u ovoj knjizi direktno povezani sa time da ćemo konačno videti pozni dažd. Kao što je Izrailj imao priliku da raščisti svoje razumevanje Boga kome su služili, tako i ja molim svakog člana crkve Adventista sedmog dana da proučava i raščisti svoju poziciju na ovu temu, da bi ujedinjeni u ozbiljnoj molitvi, mogli da vidimo snažnu energiju Svetog Duha kako se spušta na nas i sprema nas za veliku žetvu.

Vaš u blaženoj nadi,
Pastor Adrian Ebens
Rukopoloženi pastor crkve Adventista sedmog dana

Uvod

Ako nam Bog govori da Njegove misli nisu naše misli (Isa 55:8), kako možemo biti sigurni da primamo Njegove misli kada čitamo Bibliju i da ih ne izvrćemo na našu štetu? Ljudske misli su zasnovane na prvoj prevari koja je data čoveku da sigurno neće umreti, da ima urođeni život ili izvor moći.[4] Ova laž, koja je utisnuta i neotkrivena duboko u našim mislima, će izvrnuti sve što nam Bog kaže.

Biblijski stručnjaci često smelo izjavljuju da su u svom istraživanju za istinom primenjivali čvrste principe egzegeze, što u prevedenom smislu znači da će egzegeza sprečiti laži da se uvuku u njihov rad. Ali pitanje je na čemu je egzegeza zasnovana? Adventizam je izrastao iz veoma specifičnog metoda proučavanja Biblije. Taj metod je dat Vilijamu Mileru i on je ključ na kome su istine adventizma razvijene. Kao što je Božji prorok jasno izjavio "Oni koji se uključuju u objavljivanje poruke trećeg anđela pretražuju Bibliju na isti način koji je otac Miler prihvatio."[5] Ovaj metod proučavanja Biblije ne uče više u našim školama i njeno nasleđe je u većem delu zaboravljeno.

[4] E.J Waggoner, RH November 25, 1897. "Onaj koji prima Isusa Hrista kao Život neće odseći od sebe život koji je u Njemu zbog stare zmijine prevare u Edemu, 'Sigurno nećete umreti'. U svetlosti Božjeg prisustva u Njegovoj reči, ponizna duša će priznati grešnosti i samim tim svoju smrtnost, i pogledati na Isusa samog kao izvora pravednosti i večnog života za vernika, kao na onoga koji je Darovaoc večnog života svojim dolaskom.
[5]EGW, RH November 25, 1884

Kao što Urija Smit nagašava:

> Sav jezik Biblije se mora shvatati bukvalno, ukoliko ne postoji dobar razlog da se zaključi da se misli figurativno; i sve što je figurativno mora biti tumačeno onim što je bukvalno.[6]

Ovako je adventizam rođen. Ljudi su verno proučavali Bibliju po pravilima koje je postavio otac Miler. Kada nisu mogli ići dalje, Duh Proroštva bi im pokazao gde su njihove pretpostavke netačne i gde su trebali da fokusiraju svoju pažnju. Ova velika egzegeza adventizma, činjenice iz Pisma koje su postavljene na pravom zbiru pretpostavki kroz Duh Poroštva, potvrđuju da istina dolazi otkrivenjem; istina nam dolazi kroz traženje pravog odnosa sa Bogom. Istina ne može biti izvedena voljom ljudi ili bilo kojim naučnim metodama osim te želje da se spozna Bog i ono što nam je Bog otkrio.

Pokušao sam da ovu studiju formiram po tom metodu, bukvalni metod intepretacije koja donosi sve činjenice iz Pisma zajedno u harmoničnu celinu. Na mestima gde sam imao poteškoća, tražio sam objašnjenje iz Duha Proroštva. Ovo je u harmoniji sa našim očevima koji su postavili temelje naše vere.

U ovom delu, postavljam okvir izvučen iz biblijskih principa koji pokreću ljudske. Svi protestanti se slažu sa "Biblija i samo Biblija". Mi verujemo u principe božanskog otkrivenja i Božjeg očuvanja Njegove reči. Te stvari su nam date. Moje pitanje je sledeće: Po kojim pretpostavkama vi radite da biste tumačili

[6] Uriah Smith. *Thoughts on Daniel and Revelation* (Review and Herald, 1897) Page 123

Bibliju? Dozvolite mi da iskoristim ključnu tačku ovog dokumenta da dam primer.

Oče, kako da tumačimo reč ***jednak***? Reč ***jednak*** zahteva od osobe da preispita svoj lični sistem vrednosti i donese procenu. Zahteva od nas da izvadimo svoja merila i da proračunamo. Tvrdim da ljudsko srce na koje je uticala zmijina laž ima pokvaren sistem vrednosti koji direktno utiče na naše tumačenje reči ***jednak***. Ovaj pokvareni sistem vrednosti je toliko ukorenjen da ni ne primećujemo da ga koristimo.

Ako i ništa drugo ne izvučete iz ovog dokumenta, bio bih zadovoljan i time da Vi, kao čitalac možete dovoljno proceniti svoje mišljenje o tome kako tumačite reč ***jednak.*** Na razumevanju ove reči počiva sama srže naše vere u Boga i, takođe, naše razumevanje onoga što sačinjava naše ljudske međuodnose u porodici, crkvi i zajednici. Na temelju ove male reči (koja je je načinjena veoma važnom od strane sotone, kada je tvrdio da ćemo biti kao [ili jednaki] kao Višnji) počiva ključ za otključavanje najbitnijih elemenata u Velikoj borbi.

Tražeći od Vas da procenite reč ***jednak***, ja tražim da pobliže procenite svoj sistem vrednosti i pogledate da li je pod nadzorom Biblije. U ovom dokumentu ja sukobljavam sistem **vrednosti** zasnovan na odnosima i sistem **vrednosti** zasnovan na učinku. Ne dovodim u pitanje fokus na odnose i fokus na učinak, jer je to potpuno druga tema. Mnogi ljudi koji postižu visoka dostignuća su veoma fokusirani na odnose, oni su im potrebni da bi bili uspešni. Poslovni ljudi, trgovci i ljudi koji se bave marketingom moraju imati odnose, ali oni koriste odnose da bi izvukli vrednost iz svojih učinaka i dostignuća. Molim Vas, zapazite ovu razliku pobliže, jer se čini da je nekim čitaocima promakla.

Ovaj dokument se sastoji od sledećih poglavlja:

Prvi deo knjige otkriva biblijski metod koji je suprotan temelju zasnovanom na laži, "Nećete vi umreti", kojim mi dobijamo život kroz odnos sa Bogom. Realnost spoznaje da život dolazi samo od Boga, duboko utiče na našu percepciju sebe i pogleda na svet.

Drugi deo govori o tome kako *sistemom vrednosti* koji je zasnovan na *učinku*, ili razmišljanje u stilu Starog zaveta, uništava i izvrće našu mogućnost da čitamo Pismo onako kako treba. Stroga, egzegeza nije imuna na ovo. Ovo je kritična tačka. U našem nastojanju da otkrijemo ovo izvrtanje, pogledaćemo nekoliko slojeva koji utiču na ljudsko rezonovanje koji utiču na ishod. **OVAJ DEO JE VITALAN** da bi shvatili predloge iz ovog dokumenta. One, koji se ne slažu sa mojim predlozima, molim da odmah na početku ograniče svoje primedbe dok ne shvate šta predlažem u ova dva dela.

Treći deo knjige obrađuje Uticaj *razmišljanja zasnovanom na učinku* na razna adventistička učenja. Videćemo kako te ključne adventističke doktrine ne mogu da se porede sa *sistemom učinka i vrednosti*. Možete preskočiti ovaj deo knjige ako želite, ali pomaže da shvatite kako ja koristim paradigmu vrednosti *zasnovanu na odnosu* i *zasnovanu na učinku* u opsegu adventističkog učenja.

Četvrti deo se bavi logičnim pitanjima metodologije Svetog pisma. Ova diskusija pokazuje probleme testiranja premisa Pismom, poteškoće i ispravno testiranje premisa zbog osnovne pretpostavke koje su povezane sa *sistemom učinak- vrednost* koji, iako prirodan, izvrće ishode. U ovom delu, mnogo sam

vremena proveo pišući, pokušavajući da na najbolji način predstavim način na koji pretpostavke mogu dovesti do pogrešnih zaključaka i kako se to može desiti da i ne primetite. Ovaj deo takođe pokazuje i pogrešnost verovanja pojedinaca u ono što veruju kao čistu egzegezu, kada nisu sami spoznali pretpostavke.

Peti deo knjige je diskusija o *sistemu vrednosti* i logičnim problemima u debati o božanstvu. Testiramo pitanje tri osobe u božanstvu po *sistemima vrednosti odnosa i učinka* da procenimo koji sistem najbolje harmonizuje izjave iz inspiracije. Ključni problemi koji su adresirani ovde su ***identitet***, ***jednakost*** i ***autoritet*** i kako naši sistemi vrednosti utiču na ove reči. Ako pročitate ovo poglavlje prvo, sasvim sigurno ćete pogrešno razumeti moju nameru. Neki čitaoci su reagovali na ovaj dokument sa tipičnim odgovorima za ono što se smatra prostom antitrojstvenom propagandom. Sve te reakcije će se suočiti sa pitanjem o poimanju prva dva dela pre nego što će se odgovarati na druga pitanja.

Šesti deo se primenjuje na principe mojih pronalazaka na pitanja ljudskih odnosa i odnosi se takođe na probleme ***identiteta***, ***jednakosti*** i ***autoriteta***. Odnos Otac-Sin je ključni odnos na osnovu kojega ljudi definišu svoje koncepte odnosa. U svetlu ovoga, postaje očigledno da naše posmatranje Boga duboko pogađa naše porodične, crkvene i odnose u zajednici. Predstavljanje Boga kao izvor života u prethodnim poglavljima, postavlja temelje za implikacije opravdanja verom i pripremu za pozni dažd i otkriva zašto trenutno poimanje potencijalno izaziva distorziju opravdanja verom i tako sprečava obećane blagoslove.

Pokušao sam da svoj stil pisanja svedem na što manje tehničkih izraza, posebno u prva dva dela, da obuhvatim što više stvari za one koji su zainteresovani za diskusiju.

Dragi Gospode, neka tvoj Duh bude sa čitaocem dok čita ovu knjigu.

Prvi deo – Definicija dva sistema vrednosti (svetski pogled)

1. Izvor života

A. Dva carstva

Četrdeset dana je Isus bio u pustinji i vodio prisan razgovor sa svojim Ocem i pripremao se za veliku bitku sa svojim neprijateljem, sotonom. Sudar ova dva carstva[7] je bio spreman. Videći šansu, sotona je pristupio Hristu sa namerom da osujeti Njegovu misiju. Hristova misija je bila da povrati vlast koju je sada sotona prisvojio za sebe. [8] Hristov put da povrati izgubljenu vlast nad ljudskim rodom je bio put ka krstu.[9] Sotona je žurio da ga skrene sa puta i posle dva pokušaja, pokušava sa svojim poslednjim iskušenjem.

> Mat 4:8-10: Đavo ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva carstva svijeta i slavu njihovu (9) Pa mu reče: "sve ću ti dati to ako mi se ničice pokloniš"(10)Tada mu reče Isus:

[7]Otk 12:7-9. "I posta rat na nebu: Mihajlo i anđeli njegovi udariše na aždaju. I bi se aždaja i anđeli njezini."
[8]Jovan 12:31. "Sad je sud ovome svetu; sad će biti isteran knez ovog sveta napolje."
[9]Luka 9:51. "A kad se navršiše dani uzeća Njegovog, On nameri da ide u Jerusalim …". Mat 16:21. "Otada poče Isus kazivati učenicima svojim da Njemu valja ići u Jerusalim, i mnogo postradati od starešina i od glavara sveštеničkih i književnika, i da će Ga ubiti, da će treći dan ustati.."

> "Odlazi, sotono! Pisano je: Gospodu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!

Sotona je poveo Isusa u obilazak svih carstava sveta. Pokazao mu je njihovu slavu i moć i rekao mu: "Znam da hoćeš da mi uzmeš svet, I umesto da prolaziš kroz nevolje i umreš na krstu, ja imam bolji plan. Daću ti sve ovo za jednu malu uslugu. To je samo jedna mala stvar, samo se pokloni i obožavaj me i možeš imati sve ovo."

Ali, šta je sotona, u stvari, nudio Hrisu? Isus nije želeo sotonino carstvo, nije želeo sistem uprave i načine na koji se to sprovodilo. Pored očiglednog bogohulnog zahteva sotone da mu se Isus pokloni, šta bi bilo postignuto za ljudski rod osim što bi promenili vrhovnog gospodara od sotone do Hrista? Sotona je nudio svet Hristu kao preimućstvo koje bi svaki zemaljski car želeo da ima za sebe. Ali Hrist nije bio zainteresovan da stiče bogatsvo kao sotona;[10] želeo je da srca i umova muškaraca i žena budu povezani sa njegovim. Želeo je da povrati carstvo sa potpuno drugačijim *sistemom vrednosti*;[11] potpuno drugačijim sistemom odnosa.[12]

Sotona je polagao pravo na svet kao ličnu svojinu, nešto što je činilo da se oseća moćnim. Ali kakvo je stanje njegove "svojine",

[10]Jovan 18:36. "Isus odgovori, carstvo moje nije od ovog sveta; kad bi bilo od ovog sveta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih bio preda Jevrejima, ali carstvo moje nije odavde." Mat 16:23. " Idi od mene, sotono; ti si mi sablazan; jer ne misliš šta je Božje nego ljudsko."

[11]Luka 12:15. "A njima reče: gledajte i čuvajte se od lakomstva; jer niko ne živi onim što je suviše bogat."

[12]Luka 17:20,21. "…carstvo Božje neće doći da se vidi; niti će se kazati: evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Božje unutra u vama."

ljudi koji su porobljeni njegovoj sotonskoj vlašću, radije nego da budu deca Hrista cara? Šta je tačno sotona nudio Hristu?

Dok je sotona verovatno pokazivao Hristu velelepne hramove i palate sveta, ja sam siguran da je preskočio da pokaže pravo stanje njegovih podanika. Sigurno je pokušao da sakrije od pogleda bedno stanje ljudske vrste.[13] Smrt, razaranje i bolesti koje su porobile tela i umove ljudi su sklonjene daleko od pogleda.[14]

Naš Spasitelj je u potpunosti odbio sotonu, njegovo carstvo i njegov bogohulni zahtev, direktno mu se obraćajući sa "Idi od mene" ili jednostavno "ODLAZI! Ne želim ništa sa tvojim sistemom upravljanja; povratiću svoje podanike kroz put ka krstu."[15] Slava Bogu!

B. Rezultati sotoninog carstva

Pogledajmo pobliže stanje ljudskog roda posle blizu 6000 godina sotonine skoro univerzalne vladavine.[16] Da li vidimo dokaze slavnog i sjajnog carstva? U svom obraćanju, direktorka Svetske zdravstvene organizacije Dr. Gro Harlem je izjavila:

---

[13]1 Jov 5:19 "Znamo da smo do Boga i sav svet leži u zlu."

[14]Dan 2:40; 7:7. "A četvrto će carstvo biti tvrdo kao gvožđe, jer gvožđe satire i troši sve, i kao gvožđe što sve lomi, tako će satrti i polomiti." Dan 7:7. "Potom videh u utvarama noćnim, i gle, četvrta zver, koje se trebaše bojati, strašna i vrlo jaka,i imaše velike zube gvozdene, i jeđaše i satiraše, i gažaše nogama ostatak, i razlikovaše se od svih zveri pređašnjih, i imaše deset rogova."

[15]Jov 12:24. "Zaista, zaista vam kažem: Ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne umre, ono jedno ostane; ako li umre, mogo roda rodi."

[16]Otk 13:3,4 "…I čudi se sva zemlja iza zveri, i pokloni se zmiji, koja dade oblast zveri. I pokloniše se zveri govoreći: Ko je kao zver? I Ko može ratovari s njom?"

"...početna procena sugeriše da oko 450 miliona ljudi danas pati od mentalnih i neuroloških poremećaja... Depresija je sada vodeći razlog invaliditeta globalno."[17]

Pokušajte da pojmite enormnost ovog problema iz statistike iz 1998/99:

- 1 million samoubistava godišnje.
- 10 do 20 milliona pokušaja svake godine, 38 pokušaja svakog minuta.
- Samoubistvo kod muškaraca između 35-49 godina je treći vodeći razlog smrti u SAD.
- Australija ima najveću stopu samoubistava omladine.[18]

Efekti sotoninog carstva su milioni depresivnih ljudi od kojih mnogi pokušaju da oduzmu sebi život, čak 38 svakog minuta. Koji su ključni elementi u sotoninom carstvu koji izazivaju ovakvu reakciju ljudske rase? Da bismo odgovorili na to pitanje moramo se vratiti tamo gde je sve počelo. Moramo se vratiti na mesto gde se sotonino carstvo prvi put predstavilo ljudskoj rasi u Edemskom vrtu.

C. Koreni i filozofija sotoninog carstva

Najednom, Eva se našla pred zabranjenim drvetom. "Zašto nam je Bog zabranio da jedemo sa ovog drveta", pitala se.[19] Voće je izgledalo divno, pozivajući je da stupi ka njemu. Odjednom, čula je glas koji je dopirao sa drveta. Sotona, videvši svoju

[17] *The Mind Game* – Phillip Day
[18] isto
[19] "Voće je bilo izuzetno lepo i ona se pitala zašto im ga je Bog zabranio." PP 54

priliku, mami je kroz zmiju; "Da li je Bog zaista rekao, Ne smete jesti sa svakog drveta u vrtu?"[20]

Sotona mami Evu na debatu, a u isto vreme seje sumnju u njenom umu o bukvalnosti Božje reči. U domenu debate i logike, Eva nije dorasla sotoni. Dodajte ovome i nepoznata oruđa prevare i tame i ovaj spor će biti poražavajuće kratak ako Eva pokaže da je spremna da otvori usta.

"Možemo jesti voće sa svih stabala u vrtu, ali Bog je rekao, " Ne smete jesti voća sa onog drveta u sredini vrta i ne smete ga se dotaći, inače ćete umreti."[21] Eva prihvata izazov ponavljajući reči koje joj je Bog rekao, ali je sada u dubokoj nevolji. Njena sopstvena znatiželja u kombinaciji sa sotoninim otvorenim izazovom ostavlja je nepripremljenom za njegovu sledeću fascinantnu izjavu, "Nećete vi umreti. Nego zna Bog da u onaj dan kada okustite sa ovog drveta vaše oči će se otvoriti i postaćete kao Bogovi i znaćete dobro i zlo" (1. Mojsijeva 3:4.5). Šta je sotona, u stvari, rekao Evi ovom izjavom?[22]

Sećam se kada sam imao oko osam godina, moja sestra je dobila lutku za Božić, koja je plakala i smejala se i čak pila mleko. Samo ste trebali staviti baterije u nju i ona bi radla sve to. Ona je satima zabavljala moju sestru. Hteo sam da je bacim svom psu, jer je plakanje postalo nepodnošljivo posle nekog vremena, ali sam se predomislio jer nisam želeo da slušam sestru kako plače

[20]I Moj 3:1. "...Pa reče ženi: Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu?"
[21]I Moj 3:2,3.
[22]"Ovde otac laži tvrdi nešto što je direktno kontradiktorno Božjoj Reči. Sotona uverava Evu da je stvorena besmrtna i da ne postoji mogućnost da umre."Confrontation, p.13

sat vremena. Ova beba je dobila život jednostavnim stavljanjem nekoliko baterija u njena leđa i ovo je tačno ideja koju je sotona hteo da prenese Evi. Eva, ne trebaš brinuti o bilo čemu što neko kaže, imaš život u sebi. Možeš da činiš kako ti je volja i neće ti biti ništa jer ti imaš život u sebi. Nećeš umreti!

Da li možete da zamislite osamnaestomesečnu bebu koja govori svojim roditeljima da misli da može da se stara sama o sebi, da kaže: "Pričala sam sa patuljkom u bašti i on kaže da imam moć u sebi koja će me održavati živom i obezbediti sve što mi je potrebno, tako da ne moram da se oslanjam na vas više. Ne zovite me, ja ću zvati vas." Ovo se tačno desilo Adamu i Evi u vrtu. Koncept "Nećete vi umreti" im je porobio poimanja potpune zavisnosti od njihovog nebeskog Oca. Napao je same temelje njihove individualnosti.[23] Zbunio je njihovo poimanje identiteta[24] i stoga i njihove vrednosti kao Božje dece.[25]

Obratite pažnju na sotoninu sugestiju da, kada pojedu plod sa zabranjenog drveta, njihove oči će se otvoriti u višem smislu postojanja. Zaključak je da oni ne samo da imaju moć u sebi[26],

[23]Psalam 11:3. "Kad su raskopani temelji, šta će učiniti pravednik?"

[24]"Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše Ga kao Boga niti Mu zahvališe, nego zaludeše u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri, poludeše." Rimljanima 1:21.22

[25]"A kad travu u polju, koja danas jeste, a sutra se u peć baca, Bog tako odeva, a kamoli vas, maloverni? Ne brinite se dakle govoreći: Šta ćemo jesti, ili, šta ćemo piti, ili, čim ćemo se odenuti? Jer sve ovo neznabošci ištu; a zna i Otac vaš nebeski da vama treba sve ovo. Nego ištite najpre carstvo Božje, i pravdu Njegovu, i ovo će vam se sve dodati." Matej 6:30-33. "Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom. A u vas je i kosa na glavi izbrojana. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca." Luka 12:6.7.

[26]"Sada ih je Nevrod pobunjivao na vređanje i preziranje Boga. On je bio Hamov unuk, koji je bio Nojev sin, hrabar čovek, velike snage. ***On ih je***

već da i materijalni univerzum poseduje u sebi stvari čijim posedovanjem možete biti još moćniji.

U 1. Mojsijevoj 3:4,5 sotona se ponaša kao evanđelista koji pokušava da pridobije novoobraćene u svom utopijskom carstvu. Ponudio je carstvo koje obećava moć i zadovoljstva svima koji ga prihvate. Ovo carstvo je zasnovano na dva osnovna principa:

1. Imate život u sebi, što vas čini potpuno nezavisnima od bilo kakvog spoljnjeg dobročinitelja ili autoriteta, koji se manifestuje odbacivanjem autoriteta.[27]
2. Naše okruženje sadrži ljude, stvari i objekte koje, ako ih posedujemo ili smo udruženi sa njima, mogu da nas učine moćnijima, prosvetljenijima i ispunjenijima u životu. Ovo se manifestuje beskonačnom jurnjavom za bogatstvom, moći i posedovanjem.[28]

---

ubeđivao da je ne pripisuju[snagu]Bogu, kao da su kroz Njegova sredstva srećni, već da veruju da su kroz sopstvenu hrabrost obezbedili tu sreću. On je takođe postepeno promenio svoju vlast u tiraniju, videvši da ne postoji drugi način da okrene srca ljudi od straha Gospodnjeg, te ih je doveo u konstantnu zavisnost od svoje moći..."Antiquities Book 1 Chapter 4 Para. 2. "Ljudska duša je besmrtna . – Platon";

[27]Principi sotoninog carstva su kristalno jasni u često citiranoj maksimi, "Čini što ti je volja je ceo zakon" www.dowhatthouwilt.com ; en.wikipedia.org/wiki/Thelema. Rim 1:30. "Šaptači, opadači, bogomrsci, siledžije, hvališe, ponositi, izmišljači zala, nepokorni roditeljima..."

[28]Jezekilj 28:16 - "Od mnoštva trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja, i grešio si." Luka 12:18,19 - "I reče: Evo ovo ću činiti: pokvariću žitnice svoje i načiniću veće; i onde ću sabrati sva žita i dobro svoje. I kazaću duši svojoj:

Veoma je bitno da razumemo da kada su Adam i Eva pojeli plod sa drveta, u njemu nije postojao nikakav otrov zbog kog su postali bojažljivi, grešni i pobunjenici. Biblija nam govori da je plod bio dobar za jelo (1. Moj 3:6). Otrov su bile sotonine reči koje je govorio Evi. Otrov su principi njegovog carstva. Obratite pažnju kako Elen Vajt identifikuje ova dva ključna principa odbacivanja autoriteta i težnje za svime za čim žudimo, žudnje za stvarima.

> "U samom voću nije bilo otrova i greh nije bio samo ***udovoljavanje apetitu*** (težnja za svetskim stvarima). Greh je bio neverovanje u Božju dobrotu, neverovanje u Njegovu reč, i ***odbacivanje Njegovog autoriteta*** (samoopredeljivanje), sve ovo je načinilo naše roditelje prekršiocima zakona i to je donelo u svet poznanje zla. ***Ovo je otvorilo vrata svim vrstama prevara i zalima***." Ed 25

Neki ljudi postavljaju pitanje, zašto ja moram da patim kada su Adam i Eva pojeli plod, ja nisam jeo sa tog drveta? Istina je da svaki put kada neverujemo u Božju dobtotu, svaki put kada posumnjamo u Njegovu Reč i svaki put kada pokušamo da delujemo nezavisno od Boga, mi jedemo sa tog drveta tačno onako kako su Adam i Eva jeli, jer smo progutali otrov sotoninog carstva.

Dušo! Imaš mnogo imanje na mnogo godina; počivaj, jedi, pij, veseli se." Marko 4:19 - "…ali brige ovog sveta i prevara bogatstva i ostale slasti uđu i zaguše reč, i bez roda ostane"; Luka 18:24 - "A kad ga vide Isus gde postade žalostan, reče: Kako je teški ući u carstvo Božje onima koji imaju bogatstvo"

D. Realnost Božjeg carstva – Bog je izvor svega života

Ideja da možemo da živimo odvojeni od Boga možda nije strana mnogim ljudima, ali Biblija jasno govori da je ovakav način razmišljanja suicidan. Čitamo sledeće o Isusu u Kološanima:

> Kološanima 1:16,17 "Jer kroz Njega bi sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza Nj i za Nj sazda. I On je pre svega, i sve je u Njemu."

Sve što možemo videti i opaziti i čak i stvari koje ne možemo videti su stvorene i Isus ih održava u životu.[29] Zapazite reči poslednje rečenice. I sve je *u Njemu*. Tekst jasno govori kako život koji proizilazi od Božjeg Sina održava čitav univerzum. Pavle to objašnjava drugačije u Delima apostolskim:

> Dela 17:24-28 "Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, On budući Gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenim crkvama, niti prima ugađanja od ruku čovečijih, kao da bi Onome trebalo šta koji sam daje svima život i dihanje i sve. I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečiji živi po svemu licu zemaljskom, i postavio je unapred određena vremena i međe njihovog življenja: Da traže Gospoda, ne bi li Ga barem opipali i našli, premda nije daleko ni od jednog od nas; Jer kroz Njega živimo, i

[29]"Jer je od Tebe sve, i iz Tvojih ruku primivši dasmo Ti." 1. Dnevnika 29:14

> mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vaših pevača rekoše: Jer smo i rod Njegov."

Ovde vidimo Boga koji je blisko povezan sa našim životima. Pavle počinje sa širom slikom i onda se usmerava na lični i prisni nivo:

1. On je odredio vreme i mesto svakoj naciji.
2. Nije daleko *ni od jednog* od nas.
3. … i konačno, Pavle se obraća direktno srži stvari i govori da kroz Njega živimo i mičemo se i jesmo.

E. Potpuna zavisnost od Boga; fizička, mentalna i duhovna

Ako živimo *u Njemu* tada nam jednostavna logika govori da ne možemo živeti bez Njega.[30] Da kažemo to ovako, Isus je rekao "... jer bez mene ne možete činiti ništa." (Jovan 15:5) Molim vas, razumite da ovo znači da ne možemo učiniti ništa fizički, mentalno i duhovno bez Njega.[31] Mi smo potpuno i sasvim zavisni od Isusa za sve,[32] kao što mala beba u potpunosti zavisi od svojih roditelja. Obratite pažnju na sledeće:

[30]V. Norskov Olsen, *Myth and TruthChurch, Priesthood and Ordination* (Riverside, CA: LomaLindaUniversity
Press, 1990) Page 8.Dr Olsen govori u smislu zavetnog života.

[31]"Ljudski organizam je pod nadzorom Boga; ali nije kao sat, koji je pokrenut i mora sam raditi. Srce kuca, otkucaj za otkucajem, dah za dahom, ali je celo biće pod Božjim nadzorom." "Vi ste Božija njiva, Božja građevina (1. Korinćanima 3:9)" "Kroz Boga živimo i postojimo. Svaki otkucaj srca, svaki udah je od Njega koji je udahnuo u Adama dah života – nadahnuće sveprisutnog Boga, velikog JA SAM." 1SM 294, 295

[32]"Svet prirode nema u sebi sile osim one kojom je Bog snabdeva." 1SM 293

"Na svim stvorenjima se nalazi obeležje božanstva. Priroda svedoči o Bogu. Osetljiv um, koji je u kontaktu sa čudom i tajnom univerzuma, ne može a da ne prepozna rad neograničene sile. Zemlja ne stvara svoja bogatstva sopstvenom silom, niti nastavlja svoj put oko sunca iz godine u godinu. Nevidljiva ruka vodi planete na svom putu preko nebesa.

Misteriozni život prožima svu prirodu — život koji održava nebrojene svetove kroz beskrajnost, koji živi u atomu insekta koji leti na letnjem povetarcu, krila i let laste, koji hrani ptiće gavrana, koji čini da cvet procveta i cvet koji se pretvara u plod. Ista sila koja održava prirodu radi i u čoveku. ***Isti zakon koji vodi sunce i atome kontroliše i ljudski život***. Zakoni koji upravljaju rad srca, koje regulišu struju života kroz telo, zakoni su moćne inteligencije koja ima nadležnost nad dušom. Od Njega sav život proističe." (Naglasci su moji) Ed 99

"Kao što kroz Hrista svako biće ima život, tako kroz Njega svaka duša dobija zrake božanske svetlosti. Ne samo intelektualna već i duhovna sila, percepcija ispravnog, želja za dobrotom, postoji u svakom srcu." Ed 29

"Stvaranje pripada Bogu. Gospod može, zanemarivanjem čoveka, da zaustavi njegov dah odjednom. Sve što jeste i što ima tiče se Boga. Kuće ljudi, njihove lične stvari, šta god

> da je vredno je Božji doprinos. To su sve Njegovi darovi koji se mogu vratiti Bogu kroz kultivisanje srca ljudi." FW 22

Duh nam kaže da sav život (duhovni, mentalni, fizički) teče direktno od Boga, izvora života.[33] "Kroza Nj živimo" (Dela 17:28). Ali sotona nam govori da je život urođen u nama, da je jednostavno deo bioloških procesa kojeg sami imamo, "nećete vi umreti" (1. Moj 3:5). Ova laž zagušuje izvor života /svetlosti ka našim dušama. Kada se izvor zaguši samo tama ostaje i život odumire. Kasnije ćemo raspravljati o razlozima zašto nastavljamo da živimo, ali za sada želimo da shvatimo fundamentalnu tačku o tome kako posedujemo život. On ili teče od Boga ili dolazi od nas samih.

Postoje mnogi hrišćani koji pokušavaju da idu "srednjim putem" po ovom pitanju i kažu "Da, Gospod je stvorio sve, ali to je kao sat na navijanje. On ga je navio i pustio da radi." Kao da je Bog na neki način napravio baterije i stavio ih u nas. Biblija ne uči ovu ideju. Mi smo initmno povezani sa Njim i potpuno zavisni od Njega svake milisekunde, svake sekunde, svakog minuta svakog sata, svakog dana. Bog aktivno, svesno, s ljubavlju daje naboj kojim naše srce nastavlja da kuca. On aktivno, svesno, inspiriše naše kreativne procese misli i aktivno i svesno gleda da napuni naša srca ljubavlju, radošću, strpljenjem i dobrotom.

Da li mi konstantno prirpisujemo kreativne sposobnosti Bogu?[34]

[33]"Jer je u Tebi izvor životu, Tvojom svetlošću vidimo svetlost." Psalam 36:9 (takođe i Jer. 2:13)

[34]"Umetnik dobija svoju inteligenciju od Boga. On može načiniti svoje delo do perfekcije samo materijalima koji su pripremljeni za njegov rad. Svojim ograničenim moćima, on ne može stvoriti i napraviti materijale koji će mu

Zamislimo da smo na sred nekog koncerta. Publika je očarana kako mlada dama svira klavir koji na bini izgleda impresivno. Ona bukvalno čini da klavir peva – dodirom ruke majstora. Ona se približava vrhuncu numere i osećamo da je kraj blizu. Mi želimo da ona nastavi – ali pesma se završava i publika upućuje erupciju aplauza, oduševljena takvom elegancijom i gracioznošću u kombinaciji sa strašću i intenzitetom. Mlada dama se klanja publici i udiše aromu veličanja i onda odlazi sa scene.

Postoji nešto otkrivajuće u ovom uobičajenom scenariu. Svaki put kada se ovako nešto desi publika bi trebala da se "Zahvali Bogu od koga teku svi blagoslovi" ili nešto slične prirode. Aplauz bi trebao biti upućen Gospodu koji je dao umeće, mudrost i veštinu. Srce pijaniste bi trebalo biti preplavljeno ljubavlju i zahvalnosti Bogu na daru koji joj je dao, ali ovo je retko slučaj. Kada bismo se ponašali ovako svaki put, ne bismo bili poneseni uspehom ili obeshrabreni neuspehom; jer mogućnost da postignemo rezultat ne dolazi iz nas, i ako ne dolazi iz nas, onda ne možemo preuzeti pohvale kada uspemo niti iskusiti razočaranje kada doživimo neuspeh. Ovo ne znači da ne želimo da ohrabrimo nekoga kada otkrije svoj talenat koji mu je Bog dao. Ohrabrenje je deo procesa blagoslova koji nam Bog daje. Ali sam talenat i uspeh se treba pripisivati Bogu kao onome od koga potiču takvi darovi.

---

poslužiti ukoliko Veliki Dizajner nije postojao pre njega da mu da, pre svega, plodove njegove mašte.
Gospod Bog zapoveda da stvari postanu. On je bio prvi dizajner. On ne zavisi od čoveka, već milostimo priziva čovekovu pažnju i sarađuje sa njim u progresivnim i višim zamislima. A tada čovek svu slavu uzima sebi, veličan od svojih bližnjih kao genija. Ne gleda više od čoveka. Prvi razlog je zaboravljen..." 3SM 311

U ovome leži prokletstvo đavolove laži "Nećete vi umreti". Zamišljam mladog čoveka koji oseća ushićenje dok prvi put vozi kola. Uzbuđenje i moć koja dolaze od vožnje velikom brzinom postaju očaravajući. Mladić počinje da se odeća nepobedivim. Što je sigurniji on počinje da vozi još brže kako bi iskusio moć i navodnu slobodu. Kako postaje sve veći rob moći, sve je sigurnija izvesnost neuspeha u vožnji i neizbežno uništenje. Na isti način što više prihvatamo tu laž nepobedive urođene moći, veći je stepen i učestalost uništenja kada se neuspeh dogodi. Koliko ste udaraca već primili? Koliko oh još možete primiti? Vredi razmišljati o ovome.

Pređimo na sledeći nivo. Pogledali smo implikacije fizičke i mentalne zavisnosti, ali šta je sa duhovnom i moralnom zavisnošću od Boga.

Biblija nam govori da je "Bog ljubav" (1. Jovanova 4:8). Ovo nam govori da je Bog izvor ljubavi. Takođe se odnosi na Boga kao Boga nade (Rimljanima 15:13). Ova ideja je dobro objašnjena u Galatima:

> Galatima 5:22,23 Ali rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje. Na to nema zakona.

Analizirajmo ovaj tekst. Svi ovi atributi proizilaze iz Duha Božjeg. Ovo jednostavno znači da bez Božjeg Duha ne možemo imati ljubav, mir, strpljenje, dobrotu i tako dalje. Razmišljao sam o ovoj biblijskoj istini jedan dan dok sam šetao po parku pored jezera. Bilo je tiho i mirno. Odjednom, primetio sam jednu majku kako ljulja svoju ćerku na ljuljašci. Obe su se smejale i bilo je jasno da uživaju u društvu jedne sa drugom.

Ljubav koju je ova majka osećala prema svojoj ćerki je potekao od Boga. Misao da bude puna ljubavi i nežnosti prema svojoj ćerki nije nastala u njenom majčinskom srcu već je nastala u Božjem srcu i data je majci koja je izabrala da je ispolji i ona je postala majčina ljubav. U ovom smislu to nije majčina ljubav već Božja ljubav ispoljena kroz majku. Ta ljubav je postala deo majke koja je odgovorila na uticaj Božjeg Duha i ispoljila je. U najistinitijem smislu, ne postoji majčina ljubav prema svojoj deci ili ljubav između muža i žene koja nastaje u srcima muškaraca i žena. Ljudska bića ne mogu da stvore ljubav, mogu samo da je ispolje pod Božjim uticajem.

Mnogo puta sam prezentovao ovu ideju dok sam propovedao ili govorio na seminarima i veoma je interesantno videti kako publika reaguje. Lica nekih ljudi izgledaju kao da sam upravo napao same temelje ljudskog roda. Jer svi ti milioni ljubavnih pesama koje su ikada otpevane i milioni obećanja pred matičarem "Volim te i voleću te zauvek", ne mogu biti održana bez izlivanja Božje ljubavi u našu dušu koja je prihvata.

Zamislimo ljubav na bandži kanapu. Zašto tako mnogo ljudi "prestane" da voli? Osoba koja veruje da je ljubav nastala u njenoj sopstvenoj duši često se probudi jednog jutra i "ne oseća" ljubav prema svom partneru. On/Ona počinje da preispituje da li je ova osoba još uvek prava za njega i često počne da traži drugu osobu koja će vratiti to osećanje. Ovo je plod sotonine laži i uvek će to biti. Prestajanje ljubavi je u mnogim slučajevima u stvari prestajanje ljubavi prema našem nebeskom Ocu koji je jedini koji može stvoriti ljubav.

A šta je sa iskrenim čovekom koji je iskreno verovao u svoje zavete večne ljubavi prema svojoj ženi, a onda se nađe privučen

drugoj ženi? On možda ne želi da se oseća tako, ali "ne može da se odupre",[35] ljubav je zamenjena požudom, i postoji sumnja u sopstveni integritet. On tada počinje da se povlači od svog partnera jer osećaj krivice zbog ovakvog ponašanja sprečava da se oseća još uvek voljenim. Mislio je da može da nastavi da stvara ljubav iz svog srca, ali sada ga bandži kanap vraća ka drvetu poznanja dobra i zla odakle se odbacio i njegov brak je gotov. Da li je čudno što naći radost u braku mnogima postaje neuhvatljivo? Ljudska bića ne mogu da stvaraju ljubav, mogu samo da je ispolje kroz otvorenu vezu sa Bogom, izvorom ljubavi.

Vi koji osećate da vaš brak više nije veran, zapamtite da ljubav nastaje u Božjem srcu i slobodno je dostupna onima koji je traže od Njega. Ako osećate da ste izgubili ljubav prema svom partneru, molite Boga da vam je vrati. Vratiće vam, On je to obećao.

[35]Aktivno tražiti vezu sa osobom van bračne zajednice je u stvari blokiranje Božje ljubavi. Preljubočinstvo krši Božji zakon, prekidajući tok Božje ljubavi kroz nas.

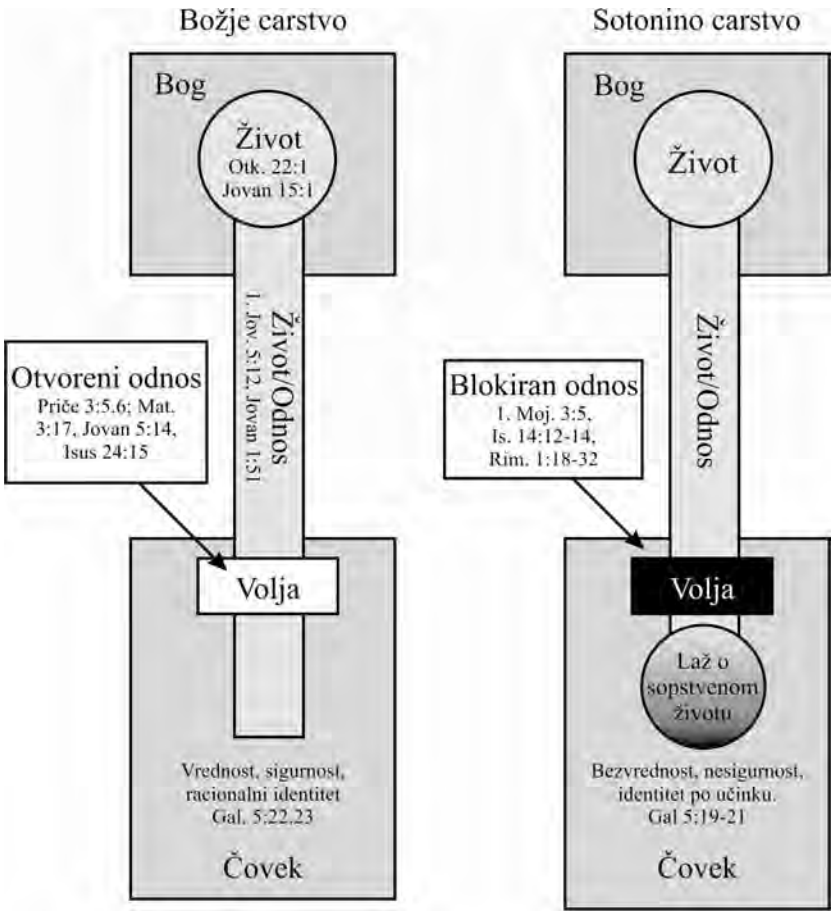
Božje carstvo
Bog
Život
Otk. 22:1
Jovan 15:1
Život/Odnos
1. Jov. 5:12, Jovan 1:51
Otvoreni odnos
Priče 3:5,6; Mat. 3:17, Jovan 5:14, Isus 24:15
Volja
Vrednost, sigurnost, racionalni identitet
Gal. 5:22,23
Čovek
Sotonino carstvo
Bog
Život
Život/Odnos
Blokiran odnos
1. Moj. 3:5,
Is. 14:12-14,
Rim. 1:18-32
Volja
Laž o sopstvenom životu
Bezvrednost, nesigurnost, identitet po učinku.
Gal 5:19-21
Čovek

2. Sistem vrednosti

A. Moj ljubljeni sin

Dok smo žurili niz autoput većom brzinom nego inače, Loreline kontrakcije su postale česte. Ne želeći da zakasnim, bukvalno smo leteli do bolnice. Sve je bilo potpuno novo i uzbudljivo; uskoro ćemo dobiti svoje prvo dete. Hodali smo brzo koliko god je Lorel mogla do porodilišta. Medicinska sestra nas je pogledala i rekla, "Previše ste srećni, morate da se prošetate". Ovo nas je iznenadilo. Posle 45 minuta smo se vratili i sada se Lorel više nije smejala. Posle još 30 minuta porođaj je krenuo. Ne postoji bolji termin koji bi opisao porođaj od teškog, teškog rada. Pokušavali smo da se prisetimo svih tehnika sa časova za porodilje, ali je bilo jako teško održati koncentraciju. Kontrakcije su udarale kao pomahnitali voz. Kako bi jedna prošla, tako je druga nailazila. Konačno, posle 11 sati dobili smo svog prvog sina, Majkla.

Imamo jednu jako interesantnu fotografiju Lorel i mene, odmah nakon porođaja. Apsolutno je čudesna. Sedela je tamo, prosto sijajući, kao da je sve to redovan svakodnevni rad, a ja se klatim kao da ću pasti svakog časa. Tog dana sam razvio potpuno nov nivo poštovanja za žene. Drage dame, moram vam reći da je gledanje porođaja sopstvene žene, veoma težak posao. Kada završite sa smehom, završiću svoju poentu ☺. Emocionalni stres posmatranja one koju volite u takvom bolu je neverovatno. Mi muškarci, obično imamo rešenje za problem, ali ovoga puta nisam imao odgovor i to me je bolelo. Molio sam se, "Gospode, znam da postoji razlog za sav ovaj bol, ali trenutno, ja ga ne vidim." Koliko mi je samo bilo drago kada se sve završilo.

Kada sam držao svog sina u rukama po prvi put, to je bio večni trenutak. Gledao sam ga u oči i on je pogledao u mene i bilo je kao čarolija. Dok sam gledao sa divljenjem i čuđenjem, osetio sam dubok strah. Znao sam da je moj sin obeležen istom prirodom kao i ja, prirodom koja je utemeljena zmijinom lažju, da smo okrenuti sami sebi, i da *vrednost* nalazimo u svojim dostignućima. Znao sam da imam odgovornost za vođstvo njegove volje i da ga učim gde se nalazi pravi izvor života, da oslobodi u njemu pravu ljubav, dobrotu, nesebičnost i poslušnost. Posle svega toga, pitao sam se, da li bi mi bio prijatelj? Da li će ova prirodna želja da nađe centar u sebi stati između nas i razdvojiti nas. Molio sam se, tada i tamo, " O, dragi Bože na nebesima, ne dozvoli da se između mene i mog sina nađe bilo šta, neka uvek budemo bliski i molim se da će spoznati ko sam ja i da će mi biti prijatelj." Intenzitet te molitve osećam i danas. Često ga osetim i dalje se molim da Bog učini tako.

Četiri godine kasnije, provodio sam mirnu Subotu u šetnji i razgovoru sa Gospodom, daleko od huke i buke života. Razmišljao sam o svom Ocu na nebesima i o Njegovoj ljubavi za mene i kako je ona dragocena. Odjednom, setio sam se rođenja svog sina i ponovo sam proživeo tu jaku želju da nikada ne budem odvojen od njega i da me upozna u potpunosti. Sećanje je prošlo i u tušini čuo sam mali slabašan glas duboko u mom umu koji mi je rekao, "Tako ja osećam prema tebi." Nisam znao da li da se smejem ili da plačem i našao sam da mi je jako teško da to prihvatim, "ali, Gospode," rekao sam "znaš kakav sam, znaš da sam uradio i rekao mnogo loših stvari," i tako sam nastavio raspravu u svojoj glavi. Bio sam zaista iznenađen samim sobom. Ja sam čovek koji je prihvatio Hrista kao svog Spasitelja i verujem da su mi gresi oprošteni, ali kada mi se Bog toliko približio i rekao mi kako se oseća prema meni, bilo mi je

teško da to prihvatim. Konačno, zaustio sam "O, hvala ti, hvala ti što me voliš i hvala ti za sve što si uradio za mene. Mnogo te volim." Osetio sam se kao da sam u Njegovom naručju. Nisam mogao biti srećniji. Shvatio sam da me moj Otac na nebesima toliko voli da ne želi da išta stane između nas i da Ga boli i pomisao da bismo mogli biti razdvojeni i da čini sve što je u Njegovoj mogućnosti da spreči da se to ikada desi.

B. Nebeski sistem vrednosti otkriven u Božjoj ljubavi prema nama

U ovom iskustvu, mome srcu su pokazane divne privilegije pripadnosti Božjem carstvu. Ubrzo posle ovog iskustva, upućen sam na neke stihove iz Biblije koji su mi uistinu otvorili oči i naveli da slavim Boga još više. Nadam se da će se značaj ovog teksta urezati u vaša srca i da vas nikada neće napustiti. Ovo je veoma jasan prozor u Božje carstvo.

> Luka 12:6,7 Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom. A u vas je i kosa na glavi izbrojana. Ne bojte se dakle; vi ste *bolji* od mnogo vrabaca.

Isus objašnjava principe svog carstva. U ovim stihovima imamo formulu koja odgovara na pitanje šta je ono što ljude čini značajnim u tom carstvu. Ono zbog čega *vrede*, što ih čini *vrednima*. Ovaj tekst, u kombinaciji sa rođenjem mog sina, je ono što mi je razbistrilo misli, sto mi je pokazalo da je moj centar moj nebeski Otac. Verovao sam u to svojim umom godinama, ali moje znanje Pisma nije u potpunosti ušlo u moj *sistem vrednosti*

kroz dostignuća, sve do sada.[36] Sada sam počeo da stvaram jasniju sliku o tri problema sa kojima se suočava ljudski rod.

Isus navodi *vrednost* dva vrapca u ljudskim terminima. Reč dinar je u stvari *assarius*.[37]Jedan *assarius* je bio jednak jednoj dnevnici za prosečnog radnika. Sa dva asarijusa, mogli ste kupiti pet vrabaca. Tako, u svetovnom smislu, ovi vrapci imaju malu *vrednost*. Isus tada naglašava kontrast i govori "i nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom." Pomenuti kontrast[38] je da su vrapci vredni u Božjem carstvu i zato ih On i pamti. Isus tada govori kakvo Bog ima mišljenje o nama upoređujući nas sa vrapcima. "A u vas je i kosa na glavi izbrojana". Ako ovo nije lično i otvoreno, onda šta jeste? Da li znate nekoga ko želi da zna toliko o vama da vam broji i dlake na glavi? I tada dolazi poenta. "Ne bojte se dakle; vi ste *bolji* od mnogo vrabaca." Da li vidite kako se *vrednost* i značaj dobijaju u Božjem carstvu? Ono dolazi od jednostavne spoznaje da Bog pun ljubavi misli o nama neprestano.[39] On definitivno razmišlja o nama: On nam daje život, čini da naša srca kucaju i aktivno izliva svoju ljubav i blagoslove u naše živote da bismo mogli uživati u životu i On nam daje bogate darove, talente i sposobnosti na naše zadovoljstvo, užitak i na službu drugima.[40] Ovde leži tajna Božjeg carstva, tajna o značaju. Ono je ključ koje otključava robovlasničko kraljevstvo

[36]*Sistem vrednosti kroz učinak* je nastao iz laži "nećete vi umreti" i čini srž spiritističke filozofije. Vidite GC 561.
[37]Latinskog porekla; assarius, ili as, rimski novčić, deseti deo drahme (*Strong's concordance*).
[38]Dijametralno suprotno (*Strong's concordance*).
[39]Ovo je moć blagoslova. Blagoslov koji neko nama bllizak i značajan provodi vreme razmišljajući o nama sa ljubavlju. Psalam 8:4
[40]Jakov 1:17: "Svaki dobri dar i poklon savršeni odozgo je, dolazi od Oca svetlosti, u koga nema promenjivanja ni menjanja videla i mraka."

bezvrednosti i depresije. Ovaj princip vrednosti kroz odnos sa našim nebeskim Ocem, naprotiv vrednosti kroz moć, poziciju i učinak, je kristalizovan u sledećim stihovima:

> Ovako govori Gospod: mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tim što razume i poznaje mene da sam ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod.
> Jer 9:23,24

Ovde je otkriven jasam kontrast; ne hvalite se i ne tražite vrednost u mudrosti, sili i bogatstvu, već se hvalite i tražite vrednost u tome što poznajete i razumete svog nebeskog Oca. Ovaj princip se ponavlja u Svetom pismu. U jevanđelju po Mateju, priča o većoj vrednosti nego što su ptice, širi se u čitavu seriju izjava koje kulminiraju u Mateju 6:33 u kom smo opomenuti da tražimo prvo Božje carstvo i da ne mislimo o svetovnim *stvarima*. U 27. stihu, Isus kaže "A ko od vas brinući se može primaknuti rastu svom lakat jedan?" Rast može značiti visinu ili dužinu života, ali takođe može metaforički značiti dostignuto stanje koje znači da ste prikladni za nešto. Sistem vrednosti zasnovan na učinku uključuje stalno razmatranje da li smo postigli dovoljno. Isus poznaje ljudsko srce i način na koji sotonina laž samopostojanja i vrednosti kroz dostignuća utiče na njega. U 28. stihu, Isus govori o problemu sigurnosti kroz posedovanje materijalnih stvari i kako je beskorisno razmišljati na ovaj način. U jevanđelju po Luki 12:15, Isus izjavljuje sledeće:

> "…jer niko ne živi onim što je suviše bogat."

C. Da li ima nešto loše u učinku?

U ovom momentu neki postavljaju ovo pitanje, "Da li tvrdite da je učinak loša stvar?" Nema ništa loše u učinku i dostignućima samo po sebi. Bog je ustanovio obrazac za ljudsko postojanje koje zahteva od nas da koristimo Njegovu silu za svakodnevna dostignuća. Nije učinak problem, već želja da primenjujemo i izvlačimo korist i vrednost iz onoga što postižemo, što otkriva da smo zavedeni lažima zmije.

D. Fokus odnosa na nevidljivo

Naglasak na veri u našeg nebeskog Oca i Njegovom staranju je takođe izraženo u tome da budemo skoncentrisani na nevidljivo u odnosu na vidljivo.

> Luka 17:20,21 "A kada ga upitaše Fariseji: Kad će doći carstvo Božje? Odgovarajući reče im: Carstvo Božje neće doći da se vidi. Niti će se kazati: Evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Božje unutra u vama."
>
> 2 Kor 4:18 Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi za vreme, a ono što se ne vidi, večno.
>
> Jev 11:1 Vera je, pak, tvrdo čekanje onog čemu se nadamo, i dokazivanje onog što ne vidimo.

Jovan pravi jasnu razliku između dva carstva u 1. Jovanovoj 2:15:

> 1 Jov 2:15 Ne ljubite svet, ni što je na svetu. Ako ko ljubi svet nema ljubavi Očeve u njemu.

Ljubav prema svetu i svetskim stvarima dolazi direktno od želje da se "primaknemo rastvu svom jedan lakat" posedovanjem kontrole i moći, bogatstva i slave. Takve želje nema u srcima onih koji veruju u ljubav njihovog nebeskog Oca. Njima ne vladaju ambicije da budu bolji nego ostali i da budu viđeni kao oni koji mnogo postižu. Imaju sposobnost da poštuju druge više nego sebe, jer im ne treba odobravanje sveta.[41]

E. Najjasnije otkrivenje Božjeg carstva

Najjasnija i najprožimajuća izjava Božjeg sistema vrednosti je otkrivena prvi put kada je zabeleženo da Bog govori ljudskom rodu. Do te tačke, sva komunikacija između neba i zemlje se odvijala kroz Hrista, Reč Gospodnju. Ali sada Otac govori i sve reči koje je izgovorio postavljaju same principe Njegovog carstva.

> Mat 3:17 I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

Otac postavlja parametre vrednosti. Zašto bismo trebali slušati Isusa? Otac odgovara, zato što je moj Sin. Hristova vrednost je otrkivena u NJEGOVOM ODNOSU SA NJEGOVIM OCEM.[42] Otac ne govori, "Slušajte nebeskog Glasnika jer je on vaš Stvoritelj i zauzima najviši položaj na nebesima" iako je ovo

[41]Filibljanima 2:3: "Ništa ne činite usprkos niti za praznu slavu, nego poniznošću činite jedan drugog većeg od sebe."
[42]Jev 1:3: "…koji budući sjajnost slave i obličja bića Njegovog."

istina.[43] Otac otkriva Njegovu vrednost kroz porodične odnose. Tako jednostavno, a tako moćno za nas. Hristos je put ka Ocu[44] i ovde nam se otkriva platforma tog puta; kroz odnos pun poverenja u nebeskog Oca.

Interesantno je primetiti kako kada se i Gospod i sotona obraćaju po prvi put, otkrivaju njihova carstva. Sotona govori u 1. Mojsijevoj 3:5 - "Nećete vi umreti", a Otac govori u Mateju 3:17 izjavljujući – "Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji". Kontrast ova dva sistema vrednosti je jasan i evidentan.

Divno je znati da Bog želi da bude u odnosu sa nama i Elen Vajt izjavljuje u DA 113, da "glas koji je govorio Isusu, govori svakoj duši koja veruje, Ovo je moje ljubljeno dete, koje je po mojoj volji"[45] Divno je znati da naš Otac stalno razmišlja o nama i da želi da nam bude blizak. Kao što psalmista kaže:

> Psalam 40:5 Mnoga su čudesa tvoja, koja si učinio Gospode, Bože moj, i mnoge su misli Tvoje s nama. Nema Ti ravna. Hteo bih javljati i kazivati, ali im broja nema.

Ako naš sistem *vrednosti* određuju misli pune ljubavi koje Bog misli za nas, onda ovaj tekst govori da smo neprocenjivi, jer

[43]Ovaj princip je pojašnjen u poglavlju 21

[44]Jovan 14:6: "Isus mu reče: Ja sam istina i put i život; niko neće doći k Ocu do kroza me."

[45]RH June 28, 1892: "Onaj koji otvara Sveto pismo i hrani se nebeskom manom, postaje sudeonik u božanskoj prirodi. On nema život niti životna iskustva osim kroz Hrista. On čuje Božji glas kako mu govori sa nebesa, 'Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji.' Ovaj glas mu je dokaz da je prihvaćen u Ljubljenom."

govori da su Njegovi planovi i misli za nas veće nego što se može izraziti ili pobrojati. Kakav je osećaj biti neprocenjiv? ***Ali taj osećaj može biti samo onoliko dobar koliko vi verujete u istinu da vas Bog voli bez obzira koliko ste dobri ili loši***[46] ***I možete primiti tu istinu samo ako dozvolite izvoru života da teče od Oca a ne od vas samih***. Ovo su divne vesti i jako sam zahvalan na njima. Ako ikada budete bili kušani da preispitujete svoju *vrednost*, samo pogledajte na vrapce, verujte i oduprite se iskušenju da svoje blago i vrednost pripisujete sebi.

F. Luciferovo odbacivanje Nebeskog sistema vrednosti

Možete li zamisliti trenutak kada je Bog stvorio Lucifera i kako je nežno držao svog novog sina? Bog je podelio svoje srce i dušu sa ovim anđelom. Dao mu je ljubav i privilegiju da služi na najvišem nivou u svojoj porodici. Lucifer je imao svoju *vrednost* kroz svoj *odnos* sa svojim nebeskim Ocem. Ali kroz misteriju svoje grešnosti (tajnu bezakonja), odbacio je *vrednost* koju je našao u svom Ocu i počeo da iznosi reči pobune i besa. Radeći kroz prevare i laži,[47] otrovao je umove mnoge druge Božje dece. Možete li zamisliti tugu? Lucifer, stvoren savršen, sada je bio pun mržnje. Odlučio je da uništi večnog Božjeg Sina, jer Isus

[46]Rim 4:5: "A onome koji ne radi, a veruje Onog koji pravda bezbožnika, prima se vera njegova u pravdu."

[47]Lucifer je sugerisao da je svetost nešto što anđeli imaju nasledno u sebi, što će ih voditi bez potrebe za Božjim zakonom. Obratite pažnju na ovu izjavu: "Napuštajući svoje mesto iz neposrednog Božjeg prisustva, Lucifer se odvažio da širi duh nezadovoljstva među anđelima. Radeći pritajeno, jedno vreme je skrivao svoje prave namere pričinjavajući se da poštuje Boga, nastojeći da izazove nezadovoljstvo po pitanju zakona koji je upravljao nebeskim bićima, naglašavajući da je zakon nepotrebno i nametnuto ograničenje. Pošto je njihova priroda bila sveta, on je podsticao anđele da poštuju diktat svoje sopstvene volje." GC 495

otkriva da je sotona bio ubica od samog početka.[48] Realnost ovog osećanja je bila prikazana na krstu Golgote, kada se sotona nadao da će uništiti Isusa.

Bitno je zapamtiti da su, u Božjem carstvu, *identitet* osobe i *vrednost* povezane sa njenim odnosom sa Bogom Stvoriteljem, našim nebeskim Ocem. To je tako zbog činjenice da je *vrednost* osobe ili *bogatstvo* tamo gde je njihovo srce ili centar.[49] Ako je naše srce upravljeno ka Bogu, naša *vrednost* ili *bogatstvo* dolazi od njega. Ako je naše srce upravljeno ka nama samima, naša *vrednost* ili *bogatstvo* dolazi od nas samih.

Kada je Lucifer napustio taj *odnos*, on je blokirao svetlost Božje ljubavi i izazvao poplavu mračnih emocija.[50] Pre Luciferove pobune, ako biste ga upitali – "Ko si ti?" on bi sa sigurnošću rekao, "Ja sam Božji Sin i On me voli." Njegovo srce ili centar je bio njegov Otac, te mu je on bio *bogatstvo*. Jednom kada je Lucifer odbacio svog Oca, da ste ga upitali – "Ko si ti, Lucifere?" Šta bio on mogao reći? Izgubio je svoje *blago* i *identitet* Božjeg Sina. Lucifer je sada sebe postavio u centar života, ali nije imao *izvor života* da mu ispuni srce radošću i ljubavlju. Blokirao je taj izvor kada je zamenio *blago* i kakav god da je *identitet* mogao stvoriti za sebe od tog momenta pa nadalje, on nikada neće biti u mogućnosti da popuni taj osećaj

[48]Jovan 8:44: "Vaš otac je đavo: i slasti oca svog želite da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži."
[49]Matej 6:21: "Jer gde je vaše blago, onde će biti i srce vaše."
[50]Što je više Lucifer gledao na sebe kao izvor moći, postajao je sve nezahvalniji. "Ponositost zbog sopstvene slave, prouzrokovala je želju za nadmoći. Visoke časti koje su dodeljene Luciferu nije cenio kao Božji dar i nije odavao zahvalnost Stvoritelju." GC 495

praznine i gubitka koji oseća otkad je raskinuo svoju blisku *vezu* sa svojim nebeskim Ocem.

Lucifer, sada sotona, je sam. Nema nikoga ko bi ga zagrlio, nikog ko bi ga voleo i nema mesto koje bi nazvao svojim domom. Sotonin izvor je pokvaren, njegova voda nije hladna i osvežavajuća i ne može mu dati osećaj mira i sigurnosti kao od *vrednosti* koju mu je Otac dao. On je sada pun emocija bezvrednosti: nesigurnosti, straha, praznine, ljubomore, ponosa, saopravdanja, arogancije, besa, gneva i duha punog želje za nadmoći.[51] Zamenio je izvor ljubavi, svetlosti i prave *vrednosti* za izvor mržnje, mraka i bezvrednosti.

Sotona više nije znao šta je levo a šta desno. Morao je da redefiniše ko je i da nekako uguši usamljenost, bezvrednost i ništavnost koju je osećao u sebi. Kao i svako dete koje se oseća bezvrednim, sotona nosi znake nesigurnosti, straha, ludila i očajne potrebe za priznanjem od koga god ga može dobiti. On žudi za pažnjom, i da bi zadovoljio svoju prazninu, njegova izopačena priroda želi da bude obožavan, voljen i slavljen, da bi, kako god, odagnao bol, usamljenost i bezvrednost.

Otkako je sotona odbacio Boga kao svog Oca i zamenio ga verovanjem da ima život u sebi, nije osećao potrebu da ima *vezu* sa Bogom za život ili *vrednost*. On je verovao da sve to potiče iz

[51]"Sotona je stajao zaprepašćen svojim novim stanjem. Njegove sreće je nestalo. Pogledao je na anđele, koji su jednom zajedno sa njim bili srećni, ali su sada zajedno sa njim bili izbačeni sa nebesa. Pre pada ni senka nezadovoljstva nije uprljala njihovo savršenstvo. Sada je sve izgledalo drugačije. Crte lica koja su odsjajivale lik njihovog Stvoritelja, bila su sumorne i očajne. Razdor, nesloga i gorko optuživanje je bilo među njima." 1SP 28

njega samog. Takva laž je iziskivala stalne pokušaje da dokaže da ima sopstveni *izvor života*. Morao je konstantno da prikazuje silu da bi uverio sebe i svoje pratioce da je njegova laž istina. Ali odakle je njegov život potekao da bi prikazivao takvu moć? Bog je nastavio da mu daruje život da bi mu dozvolio da demonstrira principe svog novog carstva,[52] da bi omogućio svakome da odluči koje je carstvo bolje.

Da sumiramo ukratko:

1. Bog je izvor života – fizičkog, mentalnog i duhovnog. Sva naša ljubav, radost i kreativne sposobnosti i sreća teku od Njegovog prestola u naša srca.
2. Naša *vrednost* ili *bogatstvo* je tamo gde je naše srce.
3. Lucifer je odbacio Boga kao svoj centar i pomerio ga na sebe. Pokušao je da izmesti izvor.
4. Pomeranje centra je dovelo do uništenja *blaga* ili nalaženja *vrednosti* u našem *odnosu* sa Bogom.
5. Sotona je ovaj koncept predstavio Adamu i Evi tako da izgleda da svi imaju život u sebi i da je to naš centar i *blago*.
6. Da bi se nosio sa gubitkom pravog izvora života i svetlosti i kako bi sačuvao svoju laž o urođenoj unutrašnjoj moći, sotona je ustanovio carstvo na principima nalaženja vrednosti kroz prikazivanje moći i *učinka*.
7. Sotona je s toga uspešno usadio u ljudsku prirodu: (1)

[52]"Bog je u svojoj mudrosti dozvolio sotoni da nastavi sa svojim radom, dok duh nezadovoljstva nije sazreo u aktivni revolt. Bilo je neophodno da se njegov plan u potpunosti razvije, da njegovu pravu prirodu i tendecije svi mogu videti." GC 497

verovanje da čovek ima život u sebi, i (2) sistem vrednosti koji je zasnovan na dokazivanju postojanja tog života kroz *učinak* i demonstraciju sile.

8. Sposobnost da se demonstrira sila je moguća samo zato što nam Bog daruje život da bi nam dao vremena da vidimo grešnu prirodu sotoninog carstva, tako da je, u stvarnosti, sticanje vrednosti kroz naš učinak korišćenje Božjeg života tvrdeći da je naš. Ovo je jasan slučaj krađe.
9. Oni koji žive u Božjem carstvu svakako imaju učinak i dostignuća. Ključ je da oni ne dobavljaju, niti stiču vrednost iz tih dostignuća i učinka.

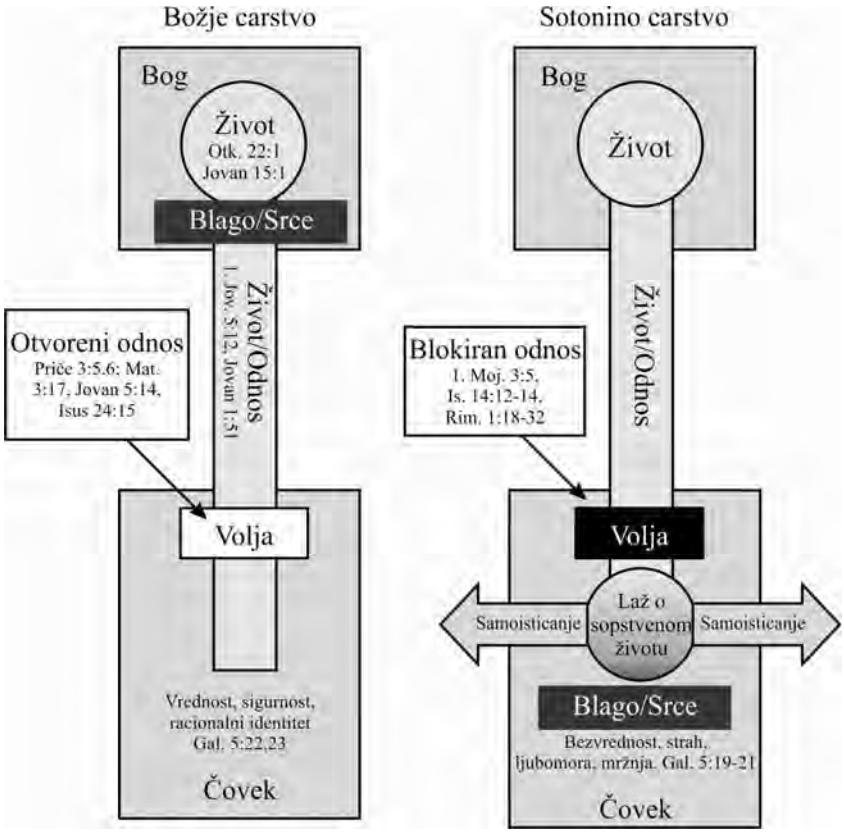
Božje carstvo
Bog
Život
Otk. 22:1
Jovan 15:1
Blago/Srce
Život/Odnos
1. Jov. 5:12, Jovan 1:51
Otvoreni odnos
Priče 3:5,6; Mat. 3:17, Jovan 5:14, Isus 24:15
Volja
Vrednost, sigurnost, racionalni identitet
Gal. 5:22,23
Čovek
Sotonino carstvo
Bog
Život
Život/Odnos
Blokiran odnos
1. Moj. 3:5, Is. 14:12-14, Rim. 1:18-32
Volja
Samoisticanje
Laž o sopstvenom životu
Samoisticanje
Blago/Srce
Bezvrednost, strah, ljubomora, mržnja. Gal. 5:19-21
Čovek

3. Zaštita Božjeg izvora života i sistema vrednosti zakonom

A. Zaštita odnosa sa našim Ocem/Izvorom života predstavlja ključ

Kada jednom shvatimo da sve što je u našem posedu; ljubav, talenti i život, potiče od našeg Oca na nebesima,[53] sve više ćemo shvatati da trebamo da čuvamo naš *odnos* sa Njim. Naš čitav život se okreće oko tog *odnosa*.[54] Molitva i proučavanje Biblije i vera nisu nešto što pokušavamo da uklopimo u slobodno vreme oko posla, već zapravo ovo drugo postaje sekundarno da bismo ostali povezani sa našim Ocem.[55]

B. Odnos zaštićen ispravnom identifikacijom članova u odnosu

Kako da zaštitimo ovaj *odnos*? Prvo što trebamo učiniti jeste odrediti koje su dve strane koje su uključene u *odnos*, saznanje sa kime komunicirate će diktirati način i sadržaj komunikacije. Ako obe strane nisu jasno identifikovane, komunikacija će biti prekinuta. Dozvolite mi da ilustrujem ovo sa pričom koju sam pročitao pre nekog vremena.

Dve grupe sazveznika su komunicirale putem radio veze za vreme rata. Jedni su bili Amerikanci, a drugi Kanađani. Evo transkripta komunikacije među njima:

[53]Jakov 1:17 "Svaki dobri dar i poklon savršeni odozgo je, dolazi od Oca svetlosti, u koga nema promenjivanja ni menjanja videla i mraka."
[54]Dela 17:28 "Jer kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vaših pevača rekoše: Jer smo i rod Njegov."
[55]Jovan 15:4 "Budite u meni i ja ću u vama. Kaš što loza ne može roda roditi sama od sebe, ako ne bude na čokotu, tako i vi ako na meni ne budete."

KANAĐANI: Molimo Vas, preusmerite svoj kurs za 150 stepeni južno da bi izbegli sudar.
AMERIKANCI: Preporučujemo da vi preusmerite svoj kurs za 15 stepeni severno da bi izbegli sudar.
KANAĐANI: Ne. Vi ćete morati da promenite kurs za 15 stepeni južno da bi izbegli sudar.
AMERIKANCI: Ovde je kapetan američkog bojnog broda. Ponavljam, promenite SVOJ kurs
KANAĐANI: Ne, ponavljamo, vi promenite SVOJ kurs.
AMERIKANCI: Ovo je nosač aviona USS LINCOLN, drugi najveći brod u Atlantskoj floti SAD-a. Prate nas 3 razarača, tri krstarice i brojna plovila za podršku. ZAHTEVAMO, da promenite svoj kurs za 15 stepeni severno. Ponavljamo, p e t n a e s t stepeni severno, ili ćemo preuzeti kontra mere da bi smo osigurali bezbednost ovog broda.
KANAĐANI: Mi smo svetionik. Izbor je vaš.

Američki bord nije bio upoznat sa pravim identitetom kanadske strane. Umalo je izbio konflikt između dve grupe, dok u poslednjem trenutku amerikanci nisu spoznali pravi identitet kanađana. Svetlo sa kanadskog svetionika je bilo shvaćemo kao svetlo sa drugog broda koji je bio na putu američkog bojnog broda, dok je njen stvarni identitet bio da osvetljava put brodovima i da spreči da se ne slupaju o stene.

Ova priča savršeno ilustruje tragediju koja se desila kada je ljudski rod prigrlio sotoninu laž da sigurno neće umreti. Ona je promenila čovekov osećaj za ono što zaista jeste, promenila je njegov identitet u *laž*. Promenila je takođe i njegovo poimanje Boga[56]. Sotonina laž je izazvala da ljudi vide Božji karakter u lažnom svetlu.

[56]Rim 1:23 "I promeniše slavu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka i ptica i četvoronožnijeh životinja i gadova."

Ta laž, navela je ljude da gledaju na Boga kao nekoga ko služi samo sopstvenim potrebama i kao nekoga ko je u strahu da će neko dobiti moć kao On. Ova laž je takođe uništila čovekov koncept Boga kao izvora, njegovog *blaga* i centra njegovog života. U ovom užasnom stanju, čovek ne može više komunicirati sa Bogom, jer je čovek izgubio identitet obe strane: sebe i Boga.[57]

C. Deset zapovesti identifikuju i štite obe strane i njihov odnos

Da li je Bog imao plan da spreči ljudski rod da izgubi osećaj svog i Božjeg *identiteta*? Da, svakako! Plan se otkrio kroz deset zapovesti. Psalam 119:93 nam govori da kroz Božje zakone imamo život. U Rimljanima 7:10 nam govori da su zapovesti date za život. 1. Jovanova 3:4 da je greh prestup zakona i Rimljanima 6:23 kaže da je plata za greh smrt. Stoga su zapovesti date da zaštite naš život. Ovo znači da ako zapovesti čuvaju naš život i naš život dolazi kroz vezu sa Bogom, tada zapovesti moraju otkrivati pravi *identitet* i Boga i ljudi, i takođe su indikator granice te komunikacije. Da li nam zapovesti govore o Božjem *identitetu*? Zapazite sledeće u tabeli.

Mnoga su mesta u Bibliji koja opisuju Boga istim atributima kao i Njegov zakon. Ovo je od velike pomoći pri identifikaciji prave ličnosti Boga. Elen Vajt kaže “Božji zakon je prepis Njegovog karaktera. On otelovljava principe Njegovog carstva.” COL 305

[57]Isa 59:1,2 “Nego bezakonja vaša rastaviše vas s Bogom vašim, i gresi vaši zakloniše lice njegovo od vas, da ne čuje.”

Božji Karakter		**Božji Zakon**	
1. Duhovan	Jovan 4:24	1. Duhovan	Rimljanima 7:14
2. Ljubav	1 Jovanova 4:8	2. Ljubav	Mat. 22:37-40
3. Istinit	Jovan 14:6	3. Istina	Ps. 119:142
4. Pravedan	1 Kor. 1:30	4. Pravedan	Ps. 119:144,172
5. Svet	Isa. 6:3	5. Svet	Rimljanima 7:12
6. Savršen	Mat.5:48	6. Savršen	Ps. 19:7
7. Dobar	Luka 18:19	7. Dobar	Rimljanima 7:12
8. Pravedan	II Mojs. 32:4	8. Pravedan	Rimljanima 7:12
9. Čist	1 Jovanova 3:3	9. Čist	Ps. 19:8
10. Nepromenjiv	Jakov 1:17	10. Nepromenjiv	Mat. 5:18
11.Večan	Ps. 90:2	11.Večan	Ps. 111:7,8
12. Put	Jovan 14:6	12. Put	Malahija 2:7-9
13. Velik	Ps. 48:1	13. Velik	Osija 8:12
14. Pročišćava	Mat. 8:3 Ps. 57:2	14. Čist	Jezekilj 22:26

Pogledajmo pobliže svaku od zapovesti i pogledajmo šta nam one govore o Bogu. Dok budemo posmatrali svaku zapovest, želimo da postavimo pitanje, “Šta mi ova izjava govori o autoru?”

Božji karakter	
1. Izveo sam te iz ropstva, nemoj imati drugih Bogova do mene.	Iskupitelj, Spasitelj, jedini Bog, *odnos*
2. Ne čini lika rezana	*Odnos*, duhovni fokus
3. Ne uzimaj ime Gospoda Boga svojega uzalud	Integritet, transparentnost, *odnos*
4. Sećaj se dana od odmora jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju	Stvoritelj, izor života, *odnos*
5. Poštuj oca i majku	Porodični/*odnosni* fokus, očinski
6. Ne ubij	Život je dragocen, *odnosi* su zauvek, Ja sam izvor života
7. Ne čini preljube	Validni intimni *odnosi* su zauvek
8. Ne kradi	Duhovno/*odnosni* ne materijalni fokus
9. Ne laži	Integritet, transparentnost, *odnos*
10. Ne poželi	Stvoritelj, izvor života, *odnos*

1. Prva zapovest nam govori da je Bog izveo Izrailj iz egipatskog ropstva, i to nam govori da je Bog Iskupitelj i Spasitelj. Kada od mene zatraži da nemam drugih bogova osim Njega, to mi govori da On želi blisko prijateljstvo sa mnom.[58]

[58]Solomon 18:24 "Ko ima prijatelja valja da postupa verno, jer ima prijatelja vernijih od brata."

2. Druga zapovest mi govori da Bog želi blizak *odnos*. Obožavanje idola nije blizak odnos. Niti je idolatrija duhovno obožavanje, tačnije duhovna i mentalna veza.[59]
3. Treća zapovest nam govori da je Bog transparentan u svom *odnosu*. Ako uđemo u *vezu* sa Njim, On ne želi da se pretvaramo u toj *vezi* čineći je time beskorisnom ili uzaludnom.[60]
4. Četvrta zapovest je veoma posebna jer nam govori da je Bog izvor života[61], da je stvorio sve.[62] Ova zapovest ima veliki Uticaj na našu percepciju Njega i u mnogome utiče na naše manire prema Njemu. Bitno je naglasiti da zapovest o odmoru ima najviše reči od svih zapovesti.
5. Peta zapovest je takođe veoma posebna jer nam govori da Božji život teče kroz zemaljske kanale.[63] Ispitaćemo ove detalje u "Slavi dece" i u "Dolasku Ilije." Ova zapovest

[59]Solomon 23:26 "Sine moj, daj mi svoje srce, i oči tvoje neka paze na moje pute."

[60]Isa 1:13-15 "Ne prinosite više žrtve zaludne; na kad gadim se; a o mladinama i subotama i o sazivanju skupštine ne mogu podnositi bezakonja i svetkovine. Na mladine vaše i praznike vaše mrzi duša moja, dosadiše mi, dodija mi podnositi. Zato kad širite ruke svoje, zaklanjam oči svoje od vas; i kad množite molitve, ne slušam; ruke su vaše pune krvi."

[61]1. Korinćanima 8:6: "Ali mi imamo *samo* jednog Boga Oca, *od koga* je sve, i mi u Njemu." (Naglasak je dodat)

[62]Isa 40:12-18 "Ko je izmerio vodu prstima svojim i nebesa premerio peđu? Ko je merom izmerio prah zemaljski, i bregove izmerio na merila i bregove na poteg? Ko je upravljao duhom Gospodnjim? Ili mu bio savetnik i naučio Ga?... Gle narodi su kao kap iz vedra, i kao praška na merilima broje se; gle, premešta ostrva kao prašak. Ni Livan ne bi bio dosta za oganj, i životinje njegove ne bi bile dosta za žrtvu paljencu... Svi su narodi kao ništa pred Njim, manje li nego ništa i taština vrede mu. S kim ćete dakle izjednačiti Boga? I kakvu ćete mu priliku naći?"

[63]1 Kor 11:3 "Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu."

obećava dug život ako poštujemo svoje roditelje. Precizno nam govori da nam naši roditelji govore nešto posebno o Bogu i u poštovanju njih, mi poštujemo Boga.

6. Šesta zapovest nam govori da Bog život smatra dragocenim. Takođe nam govori da Bog želi da naša *veza* traje zauvek.[64]
7. Sedma zapovest nam govori da su neke *veze* opasne, i u odnosu na Boga, predstavlja refleksiju prve zapovesti govori nam da nemamo drugih bogova. Ona je podsetnik da je Bog naš *izvor života*.[65]
8. Osma zapovest govori da će nam Bog obezbediti sve potrebe, da će se brinuti o nama. Takođe nam govori da se Bog ne fokusira na stvari, već na *odnose*.[66]
9. Deveta zapovest je refleksija treće. Bog želi transparentnost i integritet u našoj *vezi*. Lažni svedok uništava *identitet* i jedne i druge strane i uništava komunikaciju.[67]
10. Desta zapovest, u odnosu na Boga, nas podseća da je On izvor života. Nećemo zaželeti ništa kada poverujemo u to.[68] Ponovo nam govori o *odnosno*-duhovnom umu

[64]Otk 21:4 "I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe."

[65]Mat 6:24 "Niko ne može dva gospodara služiti: jer ili će na jednog mrzeti, a drugog ljubiti; ili jednog voleti, a za drugoga ne mariti. Ne možete Bogu služiti i mamonu."; 1. Carevima 18:21, "Tada pristupi Ilija ka svemu narodu i reče: Dokle ćete hramati na obe strane? Ako je Gospod Bog, idite za njim; ako li je Val, idite za njim. Ali narod ne odgovori mu ni reči."

[66]Mat 6:33 "Nego ištite najpre carstvo Božje, i pravdu Njegovu, i ovo će vam se sve dodati."

[67]Solomon 11:9 "Licemer kvari ustima svojim bližnjeg svog; ali se pravednici izbavljaju znanjem."

[68]Fil 4:11-13 "Ne govorim zbog nedostatka, jer se ja navikoh biti dovoljan onim u čemu sam. Znam se poniziti, znam i izobilovati; u svemu i svakojako

> Gospoda. Zapovesti, od pete do devete, mogu sve biti fizički manifestovane, ali ova zapovest je stvar srca. Nevidljiva je. Tako je ova zapovest kritična u razumevanju prirode Božjeg carstva.

Kada sumiramo, tih deset zapovesti nam govore da je Bog:

1. Izvor života
2. On je Stvoritelj
3. On je naš Iskupitelj.
4. Želi iskreni *odnos*.
5. Brine o nama kao Otac i zadovoljava sve naše potrebe.

Znati ove stvari je vitalno u poimanju prave slike Gospoda koja nam pomaže da ispravno komuniciramo sa Njim. To će izazvati u nama poštovanje i ljubav prema Njemu zbog svega što čini. Pomoći će nam da uobliči našu komunikaciju u formi reči punih poverenja da će učiniti što je najbolje.

Sad znamo malo o tome šta nam zapovesti govore o Bogu, ali šta nam one govore o nama?

---

navikoh, i sit biti, i gladovati i izobilovati, i nemati. Sve mogu u Isusu Hristu koji mi moć daje."

Naš identitet	
1. Ja sam te izveo iz ropstva. Nećeš imati drugih bogova do mene	Iskupljeni, obožavati jednog Boga
2. Ne čini lika rezana	*Odnosi*, duhovni fokus
3. Ne uzimaj ime Gospoda Boga svojega uzalud	Integritet, transparentnost, *odnosi*
4. Pamti dan od odmora jer je za šest dana stvorio Bog nebo i zemlju	Stvoreni, život dolazi od Boga, *odnosi*
5. Poštuj oca i majku	Porodično/*odnosni* fokus, očinski
6. Ne ubij	Život je dragocen, *odnosi* su zauvek, Bog poseduje svakoga
7. Ne čini preljube	Validni intimni *odnosi* su zauvek
8. Ne kradi	Duhovno/*odnosni* a ne materijalni fokus
9. Ne laži	Integritet, transparentnost, *odnosi*
10. Ne zaželi	Bog obezbeđuje sve potrebe

1. Prva zapovest nam govori da je Bog izveo Izrailj iz egipatskog ropstva, koje je simbol ropstva grehu. Ona nam govori da smo iskupljeni.
2. Druga zapovest nam govori da Bog želi da ima blisku *vezu* sa njima. Srce k srcu i um k umu.

3. Treća zapovest nam govori da trebamo biti transaprentni u našem *odnosu* i da se ne pretvaramo.
4. Četvrta zapovest nam govori da smo stvoreni. Govori da smo odgovorni većoj sili od nas samih. Poziva nas da odmorimo u Božjem naručju i da mu verujemo.
5. Peta zapovest nam govori da poštujemo porodični autoritet.
6. Šesta zapovest nam govori da smatramo život dragocenim. Takođe nam govori da treba da smatramo *veze* kao večne.
7. Sedma zapovest nam govori da su neki *odnosi* opasni i da se porodična struktura ne sme destabilizovati ili će u suprotnom uticati na tok blagoslova i života od Boga kroz naše roditelje ili od nas ka našoj deci.
8. Osma zapovest nam govori da se ne fokusiramo na materijalne stvari, već na *odnose*.
9. Deveta zapovest štiti naše *odnose* od prekida komunikacije i podseća nas na blagoslov iskrenosti.
10. Deseta zapovest nas upozorava na prazninu egocentričnosti i podseća na sreću koju nalazimo u verovanju Bogu. Takođe nam govori da trebamo biti duhovni jer je ovo jedina zapovest od poslednjih šest koja je vidljiva ljudskom oku.

Kada sumiramo, nalazimo da je naš i*dentitet* definisan ovako:

1. Bog je naš stvoritelj. Mi nemamo život u sebi.[69]
2. Bog je naš Iskupitelj.
3. On obezbeđuje naše potrebe – fizičke, mentalne, duhovne.

[69]Ps 100:2: „Poznajte Gospod da je Bog. On nas je stvorio, a ne mi sami sebe." (KJV)

4. Mi smo bića koja imaju *odnose* i žudimo za intimnošću srcem i umom.

D. Deset zapovesti su ključ života, identiteta i vrednosti

Svakako možemo tvrditi, uz Davida, da su zapovesti široke.[70] Zapovesti imaju vitalnu ulogu jasne identifikacije Boga i čoveka, i tako se obezbeđujuje intimna veza između njih. Bez zakona ne može biti života za nas. Na osnovu onoga što smo istraživali obratite pažnju na sledeću sekvencu:

1. Zakon nam otkriva pravi Božji *identitet*.
2. Zakon definiše naš *identitet*.
3. Pošto komunikacija između obe strane zahteva jasnu identifikaciju oboje, zakon štiti *odnos* između Boga i čoveka.
4. Kako zakon jasno identifikuje i Boga i čoveka, osigurava da će ljudi naći svoje *blago* i centar u Bogu, a ne u sebi. Upriličen je da ga sačuva od egocentričnosti.
5. Pošto je Bog izvor života, zakon štiti naš život.[71]
6. Kako zakon skreće naš fokus ka Bogu, samim tim zakon štiti našu *vrednost*.
7. Samim tim je zakon sam temelj Božje uprave.

Da li vidite zašto Biblija govori sledeće o zakonu?

- Božje zapovesti stoje zauvek (Psa 111:7,8).
- Božje zapovesti su svete, prave i dobre (Rim 7:12).
- Božje zapovesti su predmet Novog zaveta (Jev 8:10).
- Božje zapovesti su zakon slobode (Jak 2:12).

[70]Ps 119:96
[71]Jovan 12:50 “I znam da je zapovest Njegova život večni.”

Da li razumete zašto je Isus rekao da se neće promeniti ni jedna jota ili titla u zakonu? (Mat 5:17,18)

E. Deset zapovesti su centar sotoninih napada

Stoga, kada neko kaže da je Božji zakon promenjen ili izbrisan, on u stvari govori – Ne poznajem ni Boga, ni sebe i ne mogu imati prave *vrednosti*, i osuđen sam na smrt i da budem odsečen od izvora života.

Zašto bi iko želeo da promeni ili izbriše zakon? Kako iko može reći da je držanje zakona legalizam? Naravno, istina je da u našem neuspehu da shvatimo njegovo pravo značenje, zaista možemo postati legalisti u našem pokušaju da ga držimo. Stoga, sledeća poglavlja će upraviti fokus na to kako sotonin sistem vrednosti potpuno menja značenje zakona i čini da postane strašan i porobljavajuć. Ali za sada iznosimo poentu da Božji zakon štiti naš *odnos* sa Njim.

Otkako je Sotona odbacio taj odnos, njegovo srce je odbacilo i zakon. I to je ono što on pokušava da uradi nama. S toga, kao što ćemo i videti, sistem pokornosti koji on nameće onima koje ne može navesti da odbace zakon, je u stvari sistem nepokornosti sa maskom pokornosti.

Zapazite bitnost sledećeg teksta:

> Rom 8:7 Jer telesno mudrovanje
> neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava
> zakonu Božjem niti može.

Telesni um je um u kome je laž egocentričnost i posedovanje života u sebi. Takav um će prezirati i mrzeti Božji zakon koji zahteva Bogo-centričnost. Pošto je ovo slučaj, kada god vidimo napad na Božji zakon, vidimo sotoninu ruku. Danilo 7:25 nam govori da će mali rog misliti da promeni vremena i zakone. Iako su sve zapovesti vitalne, najvitalnija od svih je četvrta zapovest koja najjasnije identifikuje naš pravi *izvor života*. Zato je ova zapovest pod najjačim napadom. Mnogi ljudi su spremni da priznaju devet od deset zapovesti, jer je lakše živeti egocentrično, ali zapovest o Suboti ga čini mnogo težim. Postoji mnogo toga što možemo reći na ovu temu, ali za sada proslavimo Boga zbog Njegov zakona. Zakon štiti našu vezu sa Bogom i takva veza će otvoriti ustave sile Božje na nad da možemo biti kao On, ovo je vera koja radi u ljubavi. Možemo li reći sa Davidom:

- "Kako ljubim zakon tvoj! Sav dan mislim o njemu" (Psalam 119:97).
- "Blago čoveku koji ne ide na veće bezbožničko, i na putu grešničkom ne stoji, i u društvu nevaljalih ljudi ne sedi, nego mu je omileo zakon Gospodnji i o zakonu Njegovom misli dan i noć!"(Psalms 1:1,2).

U prethodnom poglavlju zapazili smo da je sotona pomerio čovekov centar sa Boga na sebe, govoreći mu da ima život u sebi. Pobliže ćemo istražiti u sledećim poglavljima rezultate verovanja u ovu laž.

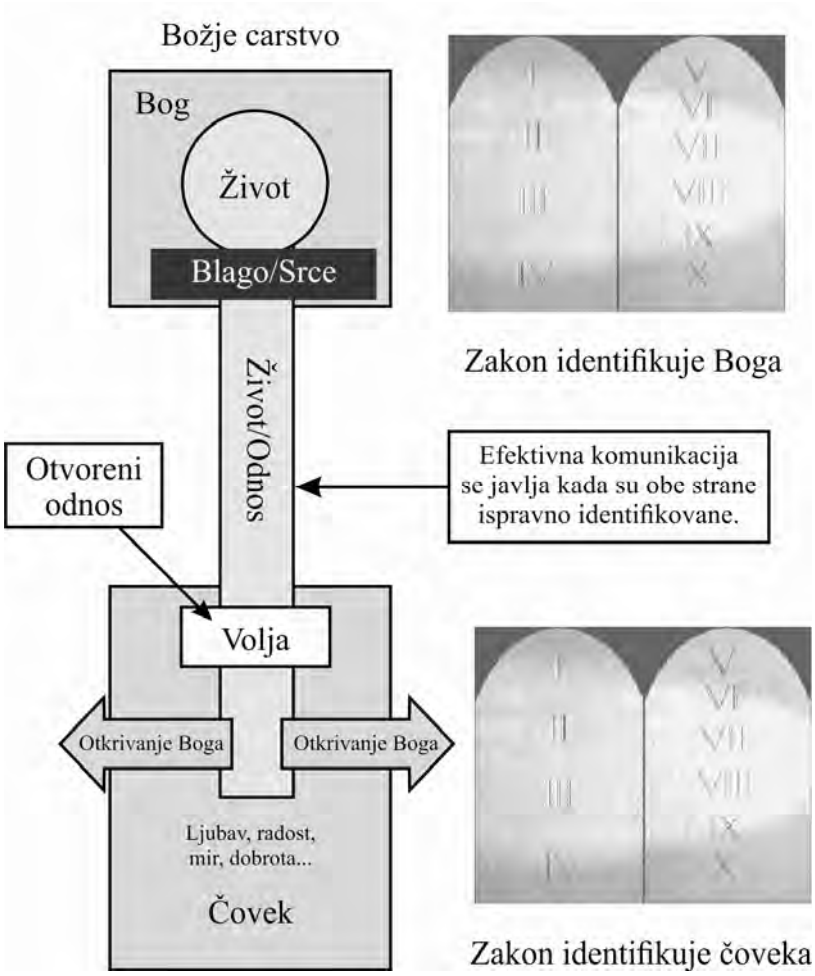
Božje carstvo
Bog
Život
Blago/Srce
Život/Odnos
Zakon identifikuje Boga
Otvoreni odnos
Efektivna komunikacija se javlja kada su obe strane ispravno identifikovane.
Volja
Otkrivanje Boga
Otkrivanje Boga
Ljubav, radost, mir, dobrota...
Čovek
Zakon identifikuje čoveka

Drugi deo – Uticaj na Bibliju zasnovan na učinku

4. Izopačenost samoljublja

A. Uticaj odvojenosti od Boga

U prvom poglavlju diskutovali smo o filozofiji koju su Adam i Eva prihvatili kada su jeli sa tog drveta i diskutovali smo u drugom poglavlju o tragičnosti smućenih emocija koje su navele sotonu da smisli koncept života bez Boga i formiranja sopstvenog *identiteta* onim što postižemo. Još dok su stomaci Adama i Eve varili plod, mučan oblak bezvrednosti i krivice je polako zaokupio njihove umove i ugasio taj divan, srećan i radostan *odnos* između čoveka i Boga. Kletva zmijine laži je počela svoj podmukli rad i za kratko vreme Adam i Eva su postali zarobljeni plimom krivice i straha. Oni su, zajedno sa sotonom i njegovim anđelima, izvršili mentalni i emotivni suicid. Izgubili su svoj *identitet* i *vrednost*, i ništa nisu mogli učiniti da ih vrate. Nisu mogli da se vrate u prethodno stanje pravednosti pred Bogom. Rasturili su *vezu* i samo ju je Bog mogao obnoviti. Ova činjenica je evidentna kada pogledamo i na sopstvena iskustva. Ako neko pokvari svoju *odnos* sa nama, moć da popravi tu *vezu* je na onome koji nije kriv; onaj koji je kriv je predao svoje vlasništvo nad *vezom*.

U ovom momentu, važno je da zapamtimo šta smo videli u prvom poglavlju. Bog je izvor života, mudrosti i radosti. Adam i Eva su se distancirali od tog izvora verujući u laž da sve to poseduju u sebi. Njihove moći rezonovanja više ne mogu biti

nesebične i objektivne. Njihovi umovi su u potpunoj harmoniji sa sotoninim. Nemaju više mogućnost da razotkriju laži koje im sotona govori. Sotona počinje da puni njihove umove mnogim lažnim teorijama o Božjem karakteru. U isto vreme, Sotona govori Adamu i Evi da su loši. Govori im da zaslužuju da umru i da su bezvredne individue. Sotona je i dalje nastrojen da uništi osećaj *identita* i on to čini govoreći im laži o Bogu i laži o nama samima. Dok god verujemo u laži o Bogu i laži o sebi, ne možemo se nadati da ćemo biti u trajnoj vezi sa Njim. Ti napadi su upravljeni u sam centar Njegovog zakona i samo verovanje u njh je upravljeno da ga uništi i porekne *odnos* koji je njime obezbeđen.

Stranac je rastavio najbolje prijatelje. Kada Bog dođe u posetu i pozove ih po imenu, glas koji su nekada čuli kao najslađi u univerzumu, sada ih tera na skrivanje puno straha i očajanja. Sotonino programiranje je uspelo!

Zamislite da dolazite kući sa posla, radosno očekujući ritual pun sreće koji ste razavili sa svojim detetom. Svaki dan vaše dete istrči pred kuću radosno vičući, “Tata, tata” i onda se baci u vaše naručje i nežan zagrljaj. Kako prilazite kući vidite da vaše dete nije izašlo da vas dočeka. Začuđeni, ulazite na vrata i čujete prestrašeni vrisak i male korake kako brzo beže u vrt da se sakriju. Nešto je puklo u *vezi*. Gde je bila ljubav, sada je strah. Ni jedan otac ne uživa da njegova deca beže da se sakriju kada čuju njegov glas. To boli. Tragedija je da nas greh može učiniti zastrašenim od Osobe sa najviše ljubavi, velikodušnosti, stpljenja i ljubavi prema slobodi u univerzumu.

U Edemskom vrtu, Bog se suočio sa veoma ozbiljnom dilemom. Kako da im pristupi sada kada slušaju tuđ glas? Svaku reč koju

Bog izusti oni sada intepretiraju kao zlu. Ovo će imati ozbiljne posledice za ljudski rod kada nam Bog, kasnije u istoriji, bude dao Bibliju. Adam i Eva znaju da su krivi, ali sada nemaju sigurnosti niti *vrednosti* da prihvate da su pogrešili, jer su prihvatili pogrešne ideje o Bogu, izboru života i mudrosti. Postali su prkosni pod kontrolom duha krivice i nesigurnosti. Izgubili su moć da rezonuju iskreno.

Divim se ljubavi koju Bog pokazuje svojim strpljenjem. Bog poziva Adama, „Gde si?“, ne zato što ne zna, već da dozvoli Adamu da se suoči sa problemom. Gde je tvoj um, Adame? Šta se desilo sa tvojim *identitetom*? Fizičko uvek reprezentuje duhovno i fizičko skrivanje Adama i Eve jasno otkriva skrivanje koje se odvija u njihovim umovima. Obukli su se u prevaru da bi sprečili da se suoče sa istinom koja je izgledala zastrašujuće. Bog pokušava da im pomogne da dijagnostifikuju problem da bi im ponudio blagosloveno rešenje.

B. Zatvor egocentričnosti.

Adam odgovara Bogu da ga je bilo strah jer je go. Ovo priznanje je interesantno u svetlu 1. Mojs. 2:25: “A behu oboje goli. Adam i žena mu i ne beše ih sramota.” Adam je bio go i pre nego što je pojeo plod sa drveta, ali nije ga bilo sramota. Zaključak je da je Adama sada sramota. Jevrejska reč (buwsh) takođe znači zbunjen i razočaran. Adam je bio potpuno zbunjen, šun krivice i razočarenja. Bio je zbunjen time što nije znao ko je i osećao je krivicu zbog onoga što je učinio. Bog sada želi da ukaže na intenzitet Adamovog bola. “Ko vam je rekao da ste goli? Da li ste jeli sa onoga drveta sa kog sam zabranio?” Bog ne pita Adama, “Kako znaš da ste goli?” On pita Adama “*Ko vam je rekao* da ste goli?” Bog pokušava da mu pokaže na

podstrekivača koji mu je izrekao laž. Drugim rečima "Ko je izazvao da bežiš od mene?" "Ko se našao između nas?"

Adamu je direktno postavljeno pitanje, "Da li si jeo sa drveta s kog sam zabranio?" Ovo je jednostavno pitanje koje traži jednostavan odgovor, da ili ne. Sada kada Adamov um zamišlja Boga kao sebičnog i osvetoljubivog, a sebe kao glupavog i bezvrednog, on sabira dva i dva u svom umu i dobija 64. Adam "*zna*" da ako kaže da, zgrešiće, a ako kaže ne, zgrešiće duplo. Jednom za to što je jeo sa drveta, a drugi put za laganje. Znajući da nema izlaz, Adam stavlja svoje bokserske rukavice i izlazi iz svog ugla napadajući (kao što svaka nesigurna osoba radi), pokušavajući da zada par udaraca Bogu. Kao što govori izreka: "Ako propadaš, ne predaj se bez borbe."

"ŽENA koju si TI udružio sa mnom, ONA mi dade s drveta, te jedoh." Optužba je pala.

Možete li zamisliti Evin šok kada se čovek, koji se malopre zavetovao da će se suočiti sa bilo kakvim posledicama sa njom, sapleo na prvoj prepreci pravo na lice! Greh ne može stvoriti heroja koji se nesebično daje da pomogne i podrži druge. On uvek rezultira sutuacijom, "Svako za sebe."

Ne želimo da propustimo proces koji se odvija ovde. Adamove akcije su izazvane njegovom krivicom, nesigurnošću, kombinovanom sa lažnim poimanjem Božjeg karaktera, i sve to pomešano sa ponosom koji je osećao zbog laži o nezavisnom *izvoru života*. Ovo je velika tuga greha: kako Bog da pokaže Adamu da ima pogrešnu sliku svog Oca i da nije bezvredan i glup? Kako da Adam proceni svoju situaciju kada je izgubio moć da rezonuje objektivno? Bog je jedini izvor prave mudrosti, a

Adam se okrenuo od tog izvora. I čak i kada Adam rezonuje, kako da njegovo rezonovanje bude oslobođeno od njegovog novog *sistema zasnovanog na učinku* koji vatreno odbacuje sve što podseća na istinu. Adam ne može da podnese da mu Bog govori da je pogrešio, čak i kada je to iz ljubavi i za njegovo dobro, jer njegova egocentričnost upravlja njegovim razumom.

Mnogi ljudi me pitaju kako možemo imati jednu Bibliju, sa jednom porukom, i imati hiljade različitih crkava koje sve propovedaju da imaju istinu te knjige. Sve se vraća u vrt i na sotoninu laž. Ljudska priroda je primila model *izvora života* i *sistem vrednosti* koji prirodno izvrće sve što Bog kaže.

Bog nam govori iz carstva u kom imamo samo Njega kao izvor života i naš jedini izvor *vrednosti*.

Ovaj *sistem vrednosti zasnovan na učinku* je iskrivio svako učenje iz Reči Božje. Božja istina je pretvorena u laž (Rimljanima 1:25). Zato nam Bog govori:

> Isa 55:8-9 Jer misli moje nisu vaše misli, niti su vaši putevi moji putevi, veli Gospod. Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi moji viši od vaših puteva, i misli moje od vaših misli

Pavle to kaže ovako:

> 1Co 2:14 A telesni čovek ne razume šta je od Duha Božjeg; jer mu se čini ludost i ne može da se razume, jer treba duhovno da se razgleda.

Razmišljanje zasnovano na učinku ili telesna priroda sve vidi kroz okvir unutrašnje sile. Ono podstiče nas uz planinu ponosa[72] kada uspemo i baca nas u dolinu očaja kada ne uspemo. Ono izaziva u nama da postavimo pogrešna pitanja, kao "Ko je najveći u carstvu Božjem?" (Mat 18:1) i "Šta moram ***učiniti*** da nasledim život večni?" (Marko 10:17) ili "Kako ovaj zna knjige, a nije se učio?" (Jovan 7:15) Obratite pažnju na sledeći dijagram:

[72]U stara vremena, kada bi kralj putovao kroz manje prometne delove kraljevstva, četa ljudi bi bila izaslata pred kraljevsku povorku da poravna strma mesta i da popune rupe, da kralj može bezbedno i nesmetano putovati. Ovaj običaj je upotrebio prorok da ilustruje kako jevanđelje radi. "Neka se ispuni svaka dolina i svaka gora i brežuljak neka se slegne." (Luka 3:5). Kada Božji Duh sa svojim čudesnim moćima probuđenja, dodirne dušu, on unižuje ljudski ponos. Svetske slasti, pozicije i moć se čine bezvrednim. "I svaku visinu koja se podiže na poznanje Božje, i robimo svaki razum za pokornost Hristu." 2 Korinćanima 10:15. DA 135

Ovaj okvir *zasnovan na učinku* će uvek okrenuti Božju istinu u laž. Obratite pažnju na sledeće.

> 1Co 8:1-2 A za meso što je klato idolima znamo, jer svi razum imamo. Razum, dakle, nadima, a ljubav popravlja. Ako li ko misli da šta zna, ne zna još ništa kao što treba znati.

U *sistemu zasnovanom na učinku*, poznanje istine će služiti nadimanju. Ono će poterati osobu uz planinu ponosa. Ovo je srž problema crkve u Laodikeji. Dato joj je toliko istine da se oseća bogatom i obasuto dobrima i ne oseća potrebu nizačim (Otk 3:17). Kada vidimo druge u crkvi kako propovedaju i čine velika dela za Boga, često dobijemo osećaj neadekvatnosti i osećanje očaja. Sve ovo je *sistem zasnovan na učinku*. Ova stavka je toliko bitna da želim da joj posvetim sledeće poglavlje, jer *razmišljanje zasnovano na učinku* nikada ne odumire kada se krstimo po prvi put i uđemo u crkvu, ono često nastavi da živi decenijama u životima onih koji se zovu hrišćani.

Zaista, obraćenje je proces učenja kako da mislimo kao nač nebeski Otac. Ono pokreće proces samootkrivenja Njegove ljubavi i ponudu Njegove pravednosti, iz neslućenih dubin našeg ponosa. Ono nas uči da gledamo u Njega i zavisimo od Njega umesto od nas samih. Zato što ovo ne shvatamo, često se nalazimo u krivici i strahu koji nas teraju na egocentrično ponašanje.

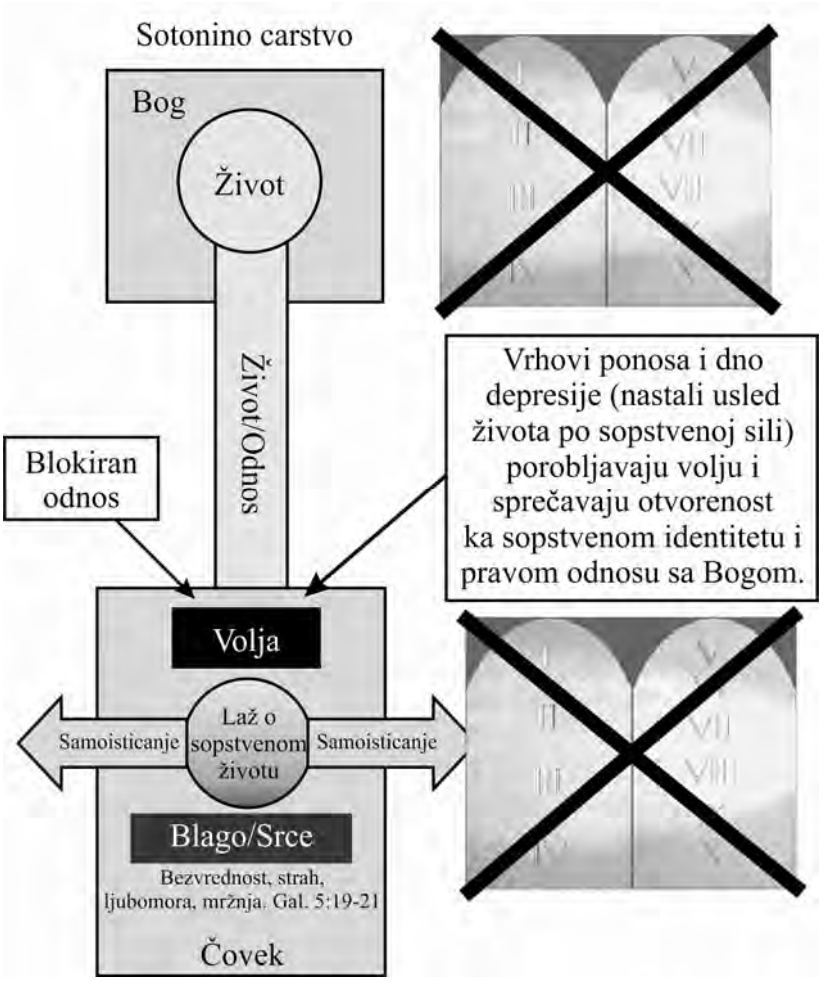
Sotonino carstvo
Bog
Život
Život/Odnos
Blokiran odnos
Vrhovi ponosa i dno depresije (nastali usled života po sopstvenoj sili) porobljavaju volju i sprečavaju otvorenost ka sopstvenom identitetu i pravom odnosu sa Bogom.
Volja
Laž o sopstvenom životu
Samoisticanje
Samoisticanje
Blago/Srce
Bezvrednost, strah, ljubomora, mržnja. Gal. 5:19-21
Čovek

5. Isti bogovi, različita imena

A. Radikalna transformacija

Soba je bila puna aktivnosti, smeha, muzike i mladalačkog uzbuđenja. U prednjem delu sobe su bila dva zvučnika koja su tutnjala težak ritam bubnjeva i gitara. Organizovao sam žurku za sebe i nekoliko prijatelja – u stvari to sam pokušavao. Seo sam u jedan ugao sobe gde je jedan od uzbuđenih tinejdžera prepičavao scenu iz filma. Seo sam i pokušao da upijem atmosferu, ali nešto nije bilo kako treba. Ustao sam i izašao na trem iza kuće i priključio se nekolicini mladih zavodnika koji su diskutovali o svojim poslednjim poduhvatima u hvatanju žena svojih snova. Ne, ni u to nisam mogao da se uključim. Čoveče, šta je sa mnom? Muzika je počela da me nervira i prešao sam pogledom preko sobe i video scenu koja mi je bila veoma naporna. Misao me je pogodila kao munja, ja mrzim ovo!

Kroz moj um se razvilo nekoliko scenarija. Sve do sada ovo je bila moja definicija zabave, a sada nisam mogao da je podnesem. Nešto je obuzelo moje srce i nisam mogao više da održim postojeće stanje. Negde iz dubine mog uma, doprla je grozna misao da se moj život zabave završio i da nikada neću ponovo moći da se zabavim. Strah je bio toliki da sam osetio poriv da prestanem da se pokoravam svom Spasitelju i vratim se starom životu. Zahvalan sam što me je Isus strpljivo vodio kroz ovaj period i nastavili smo da koračamo zajedno u ljubavi.

Prošlo je nekoliko sedmica od mog iskustva “Puta za Damask” sa Isusom. Moj život se okrenuo naopačke. Nikada nisam osetio toliki mir i počeo sam da razumevam Bibliju. Upijao sam sve to uz osećaj slobode koju nisam poznavao ranije. Isus je ušao u

moj život sa praskom. Odjednom sam postao svestan da moj način izražavanja nije pristojan, da su neke od mojih šala vulgarne i da su neki od aspekata mog života neadekvatni sa novim smerom kojim sam se uputio. Bio sam na putu u novo carsrvo. To je kao da ste krenuli u potpuno stranu zemlju i učite jezik i običaje od nule. Želeo sam da učim, jer sam voleo gospodara tog carstva, ali sam se učio u drugom carstvu i trebalo mi je neko vreme da se prilagodim.

Sve do te noći nisam razumeo kakva radikalna transformacija se odvija. Kako je Isus pridobio moje srce, ja nisam mogao da mu odolim kada me je pozvao. I tako u noći te žurke kada sam radio ono što sam mislio da je ispravno, osetio sam kako me poziva da se udaljim od takvog načina života. Kako nisam znao bolje, uplašio sam se da ono što će zameniti moje dosadašnje navike, neće biti jednako dobro. Jako lako je biti uplašen od nepoznatog čak i kada znamo da je ispravno. Izabrao sam da verujem Isusu da će se On starati o meni i bolje je bilo da verujem njemu nego sopstvenim osećanjima.

Kada sam prihvatio Isusa kao svog Spasitelja, osećao sam plimu zadovoljstva nedeljama. Osetio sam posebnu bliskost sa Njim koja je ostala sa mnom i do dana današnjeg. Isus je otvorio vrata nebesa za mene, ali sada mi mora pomoći da ukolnim seme *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Morao mi je pomoći da iskorenim tu životnu filozofiju koja je učinila da mi *učinak* i *dostignuća* budu centar mog *sistema vrednosti*. To je put koji svako Adamovo dete mora preći. Jedini način da uspemo je da fiksiramo pogled na svetlost sa krsta i hrabro kročimo u načela novog carstva.

Počeo sam da posećujem molitvena druženja sa mojim prijateljima. Te prve noći kada smo kleknuli zajedno u molitvi,

osetio sam sladak Božji Duh oko nas, ali bio je i jedan stari duh iz mog života *zasnovanog na učinku*, koji me je maltretirao. Dok smo se molili u krugu, misao me je pogodila "Ja ne mogu da se molim kao oni, tako su elokventni."

Moj um se fokusirao na ovu misao i kako se molitveni krug približavao meni, moje srce je ubrzalo svoj ritam. Uskoro ću biti u centru pažnje i svi drugi će me slušati. Ali, samo malo; ovo je molitveni sastanak o Isusu, a ne o meni!

B. Stari život teško umire

Ovo je kletva *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Iako sam dao svoje srce Isusu i želeo sam da idem Njegovim stopama, načela mog starog života su i dalje bila spremna da me odvuku da sebe činim centrom svega; da postavim *učinak* u molitvi glavnim, a ne svoj *odnos* sa Bogom u molitvi.

Kada sam počeo da proučavam Bibliju, često sam se osećao neadekvatnim, jer iako sam odrastao u hrišćanskom okruženju, shvatio sam da se po Biblijskim terminima još nalazim u zabavištu. Voleo sam da slušam ono čemu sam bio učen, ali u duboko u mom umu nešto me je teralo da pomislim "Kako tako lako nalaze sve te stihove, ja nikada ne bih mogao tako." Preturao sam stranice pokušavajući da nađem poglavlje i stih i samo sam se molio da ne budem poslednji i ne da svi čekaju na mene, kakva sramota! Godine treninga koje sam primio u poređivanju mene sa drugima počele su da isplivavaju na mom novom hrišćanskom putu. Svetom Duhu je bilo prilično lako da me osudi zbog mog ružnog govora i životnog stila, ali mi je trebalo dosta vremena da shvatim koliko je duboko u meni ukorenjeno *razmišljanje zasnovano na učinku*.

Nastavljajući svoj put, razvio sam duboku ljubav prema Bibliji. Ona je bila jedan od najboljih načina da učim o svom heroju koji je da svoj život za mene. Veoma sam voleo da proučavam o Isusu i to mi je bilo veliki blagoslov, ali moj stari život mi je pripremao zamku. Posle nekog vremena, shvatio sam da ljudi oko mene mnogo manje poznaju Bibliju od mene. Moje sve veće poznavanje Biblije mi je dalo sve više samopouzdanja da govorim i uskoro sam počeo da vodim manje grupe, a kasnije i veće grupe u biblijskim časovima. I ovo je bio veliki blagoslov za mene i one oko mene, ali sam se polako, ali sigurno, vraćao na platformu *vrednosti po učinku*, umesto na *vrednosti po odnosu*. Ovo se dešavalo polako i neprimetno, ali se dešavalo. Kada se osvrnem vidim da mnogi od nas imamo iste bogove, ali različita imena. Mi kalemimo hrišćansku veru na naš koren *zasnovan na učinku*.

Ako pogledate donju tabelu, možete videti kako je lako verovati u Bibliju, ali živeti kao i sav ostali svet. Ne mislim živeti raskalašnim životom, već sakupljati *vrednost* onim što činite.

U svetu	**U crkvi**
Edukacija	Biblijsko znanje
Atletske sposobnosti	Sposobnost javnog govora
Poslovni status	Crkvena služba
Posed	Duhovni darovi
Fizička pojava	Crkvena modna parada
Nacionalnost	Konzervativna/liberalna teologija

Mnogima od nas je put sa Hristom preotet od strane zmijine laži. Kada pogledam po crkvi danas, vidim da su nas mnogi bogovi kojima smo pokušavali da pobegnemo u svetu, pronašli u crkvi. Obukli su se u svetlo i mi smo ih prihvatili kao dobre prijatelje. Neizbežni rezultat je bes, ogorčenost i svađe u crkvi.

C. Prostor između verovanja i delovanja

Veoma je lako izgledati pobožno u crkvi, ali šta je sa onom osobom koja sedi na drugom kraju crkve i ne želi da razgovara sa vama, jer ste je ogovarali iza leđa i ona je to saznala. Šta je sa pijanistkinjom koja je napustila crkvu i otišla u drugu, jer joj je rečeno da je njeno sviranje loše? Šta je sa doktrinalnom policijom koja pretražuje crkvu za onima koji se ne slažu sa njihovom doktrinom veroispovesti, da bi ih izbacili iz crkve? Šta je sa onim "liberalima" koji se trude da podiđu i namentnu njihov novi stil bogosluženja i baš im nije žao onih kojima se to ne dopada? Lista je beskonačna, a veliki neprijatelj naših duša zna da dok god može da nas zavede da igramo kako on svira, onda smo esencijalno još uvek podanici njegovog carstva. Možemo verovati u Hristova učenja, ali i dalje živeti kao đavo sa *razmišljanjem zasnovanim na učinku*. Možemo zapeti između.

Najjači dokaz da smo i dalje obogaljeni načelima sotoninog carstva jeste visok nivo razjedinjenosti i manjka hrišćanske ljubavi u crkvi. Kada bismo posmatrali naše odnose onako kako Bog posmatra svoje, bilo bi mnogo više ljubavi u crkvi i mnogo više brižljivosti u našem bavljenju jedni drugima.

Veoma je interesantno da se ovaj suptilni transfer bogova iz sveta u crkvu kroz naša lična iskustva, takođe dešava i u crkvenoj instituciji. U četvrtom veku kada je car Konstantin "primio" hrišćanstvo, desio se čitav niz promena u hrišćanskoj crkvi. Jedna stavka koja je posebno interesantna je da su statue paganskih bogova koje su stajale u Panteonu, bile prebačene u hrišćansku crkvu i njihova imena su bila promenjena u imena biblijskih likova kao što su Mojsije, David i Petar. Isti bogovi, različita imena! Nije bitno kako to zamaskirate, i dalje je pagansko i šta možemo reći danas? Jedno je napasti crkvenu instituciju za njen otpad od apostolskih istina. A drugo je videti te iste principe na delu u našim sopstvenim životima. Postarajmo se da prvo izvadimo brvno iz sopstvenog oka, pre nego što krenemo da uklanjamo trn iz oka našeg brata.

Interesantno je proučavati put najrevnosnijih Hristovih pratilaca – Njegovih učenika. Pitanje moći i pozicije se često pojavljivalo. Pogledajmo nekoliko stihova iz Biblije:

> Mat 18:1 U taj čas pristupiše učenici ka Hristu govoreći: "Ko je dakle najveći u carstvu nebeskom?"

Postoji samo jedan razlog zašto su učenici postavili to pitanje – egocentričnost. Učenici su verovali da je Isus Mesija, Hristos. Bili su uzbuđeni i strastveni u svom verovanju u Njega, neki su

bili voljni da umru za Njega, ali kao i ja kada sam se spremao za molitvu i kada se moj um prebacio sa *odnosa* na *učinak* u molitvi, tako su se i učenici prebacili sa svog *odnosa* sa Mesijom na svoje pozicije u Njegovom novom carstvu.

.

> Mark 10:35-37 I pred njega dođoše Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi govoreći: "Učitelju! Hoćemo da nam učiniš za šta ćemo te moliti." A On reče: "Šta hoćete da vam učinim?" A oni mu rekoše: "Daj nam da sednemo jedan s desne strane Tebi, a drugi s leve u slavi Tvojoj."

Bog pozicije i statusa je preuzeo načela novog carstva koje su Jovan i Jakov učili, da su upitali Isusa da mu sede sa leve i desne strane u Njegovom carstvu. Isus se nikada nije umorio od njihovih konstantnih neuspeha u borbi da odbace načela svog starog carstva. On je razumeo da je potrebno vreme da shvatimo u potpunosti koliko su duboko ukorenjena načela sotoninog carstva. Problem sa kojim se suočavamo kada dozvolimo starim načelima da zavladaju, je sledeći:

> Mark 10:41 I čuvši to desetorica počeše se srditi na Jakova i na Jovana.

Kada dozvolimo načelima starog carstva da vladaju nama, to će uvek rezultirati prepirkom. Ono što su Jakov i Jovan učinili je naljutilo učenike. Zašto? Jer su slali poruku "Mi smo bolji od vas". Možda nisu mislili da urade to, ali to je skoro uvek rezultat. Isus je iskoristio ovu priliku da pokuša da proširi njihovo razumevanje kako je Božje carstvao drugačije od onog u kom su oni odrasli. Morali su da nauče da razmišljaju drugačije.

> Mark 10:42-45 A Isus dozvavši ih reče im: Znate da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njime. Ali među vama da ne bude tako; nego koji hoće da bude prvi među vama, da vam služi. I koje hoće prvi među vama da bude, da bude svima sluga. Jer Sin čovečji nije došao da Mu služe, nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge.

Neka ove reči zauvek odzvanjaju u našim ušima! Ako želite da budete veliki u carstvu nebeskom, onda naučite da uživate služeći drugima umesto da manipulišete njima i da ih kontrolišete. Isus nam govori da pagani (neznabošci) vladaju jedni nad drugima i uživaju u iskazivanju autoriteta i da pokazuju ko je gazda. Ovakav duh često vlada u crkvi gde različiti članovi gledaju da nametnu svoju volju i autoritet nad crkvom.

Zašto je neprijatelju naših duša tako lako da nas odvuče nazad u naš stari način razmišljanja? Kao što smo ranije naglasili, naš duboki osećaj nesigurnosti je ono što olakšava sotoni da nas iskušava da se dokazujemo. Ako ne upamtimo odakle potiče naša *vrednost*, biće nam nemoguće da se odupremo želji da pretvaramo kamenje u hlebove da bi dokazali da smo nešto.

Postoji nešto što me veoma plaši u ovom principu po nazivom "*zasnovano na učinku*" koji nas se uporno drži. Isus je bio najbolji učitelj kog je svet video. Proveo je nešto više od tri godine sa učenicima, učeći ih što je više mogao o carstvu nebeskom i posle svega toga vidimo da u samoj večeri Njegovog raspeća, Njegove učenike i dalje kontrolišu načela starog života.

> Luke 22:20-24 A tako i čašu po večeri govoreći: Ova je čaša novi zavet mojom krvi koja se za vas proliva. Ali evo ruka izdajnika mog sa mnom je na trpezi. I sin čovečiji, dakle, ide kao što je uređeno; ali teško čoveku onome koji ga izdaje! I oni staše tražiti među sobom koji bi, dakle, od njih bio koji će to učiniti. A posta i prepiranje među njima koji bi se držao među njima da je najveći.

Te same večeri, kada će se pokazati najveća ljubav koju je svemir video, oni najbliži Isusu, koji su znali mnogo više o Njegovom carstvu nego svi ostali, raspravljali su se ko je od njih najveći. Tuga koju je Isus osetio u tom momentu mora da je bila neizmerna! Da li bi oni od nas koji tvrde da su Hristovi pratioci mogli da ponove grešku Isusovih učenika – strasni Isusovi pratioci, a ipak su se raspravljali među sobom ko je najveći?

Jedina stvar na ovom svetu koja je gora od toga da budemo po upravom načela *zasnovanih na učinku*, jeste da ih koristimo u crkvi. Da li ste apsolutno sigurni da vaše hrišćansko iskustvo nije pod upravom ovog razmišljanja u nekim oblastima? Da li smo sigurni da nijedno od naših verovanja nije iskušano *razmišljanjem zasnovanom na učinku*? Da li smo sigurni da ništa od naših učenja nije iskrivljeno *razmišljanjem zasnovanom na učinku*? Proučavajmo Bibliju na kolenima i molimo Gospoda da nas podučava istini, da seme koje je posejao Hristos ne bude ugušeno korovom, da padne na kamen ponosa, ili da ga odnesu ptice straha, već da padne na dobru zemlju *razmišljanja zasnovanog na odnosu* koje je osnovano na Bogu kao našem *izvoru života* i *bogatstva*.

6. Kako čitate?

A. Kontekst je sve

Danas će biti poseban dan. Puni ste očekivanja i uzbuđenja zbog mogućnosti koje leže pred vama. Upravnik velike proizvodne kompanije je zainteresovan za dizajn na kom ste radili i ozbiljno razmišlja da ga izradi i distibuira širom planete. Dogovorili ste se da se nađete na ručku u jednom lepom, malom restoranu. Kako se nikada ranije niste sreli, nervozno se osvrćete oko sebe pokušavajući da identifikujete osobu koja će pretvoriti vaše snove u stvarnost. Konačno stiže i uživo mu stiskate ruku i onda oboje ulazite u restoran i sedate za vaš sto. Da biste se upoznali, vaš partner za ručkom vas pita o vašoj porodici, gde živite i kako vaša deca idu u školu. Sve je u redu, osim što iza vas sedi čovek koji je srkanje supe doveo do forme umetnosti. U početku ignorišete, ali posle nekog vremena postaje naporno. „Neki ljudi bi trebali da se nauče nekim manirima“ pomišljate u sebi, ali i to ignorišete da se ne biste dekoncentrisali. Razgovor sa vašim potencijalnim partnerom ide odlično i upravo ste u sred diskusije o nekim dodatnim benefitima za vaš dizajn, kada odjednom čovek iza vas podrigne glasno i jako. Sve oči su uprte u ovog čudnog čoveka koji nema manire. Prostorija se puni gunđanjem i prigušenim smehom. Konačno, vlasnik restorana dolazi i moli gosta da ode, govoreći da njegov tip ljudi nije dobrodošao u restoranu.

Poenta je u tome da taj čovek sedi u kineskom restoranu, niko ne bi ni trepnuo. Čak bi se domaćin i domaćica razočarali ako ne bi to učinio. Takođe, ako bi ste poželeli da se rukujete sa osobom koju niste ranije upoznali ili niste razgovarali, uz večeru o svojoj porodici, bili biste smatrani veoma nepristojnim.

Neverovatno je kako ista dela mogu biti interpretirana potpuno drugačije u zavisnosti od kulture ili pogleda na svet iz kog dolazite. Ovo nije drugačije ni kada gledamo na kulturu u Božjem i sotoninom carstvu.

Hrišćanstvo ima jedan temelj – Isusa Hrista, a ipak imamo mnogo grupa koje se pozivaju na Isusa i zbunjeni smo koliko mnogo kontradikcija postoji na jednom temelju. Put u Božje carstvo iziskuje promenu kulture i promenu pogleda na svet. U poslednjem poglavlju smo opisali teškoće sa kojima se suočavamo kada se učimo da razmišljamo na nebeski način.

Velike poteškoće hrišćanskog načina života se vrte oko toga kako pristupamo Božjoj reči, Bibliji. Dolazimo iz sveta gde smo naučili na dostignuća i poziciju, ali kako ulazimo u Božje carstvo, apsolutno je vitalno da predamo naša mišljenja i da dozvolimo da nas Sveti Duh uči kako da čitamo Božju Reč. Na žalost, ovo nije čest slučaj i mnoge kontradikcije, jeresi i prepirke koje nalazimo u hrišćanskoj veri i istoriji dolaze direktno od čitanja Biblije iz konteksta *zasnovanog na učinku*umesto iz konteksta *zasnovanog na odnosu*.

Isus ukazuje na ovu poentu u svom razgovoru sa zakonikom u desetom poglavlju po Luki. Zakonik pita Isusa “Šta mi treba činiti da naslednim život večni?” Isus odgovara “Šta je napisano u zakonu?” i da bi ušao dublje u srž pita “Kako čitaš?” (Luka 10:25,26) Isus ne pita *šta* čitaš, on pita *kako* čitaš, ili kako interpretiraš to što čitaš? Ovo je ključno pitanje za svakog ko želi da pređe iz *razmišljanja zasnovanog na učinku* na *razmišljanje zasnovanom na odnosu* – Kako čitaš?

B. Verovanje zasnovano na nekoliko slojeva razmišljanja

Kada neka osoba iznese verski stav, on je obično zasnovan na nekoliko slojeva razmišljanja. Kao primer ovoga, pogledajmo izjavu koja se odnosi na Božji zakon. Uzmimo ovu izjavu:

"Pokušaj držanja zakona je legalizam"

Pogledajmo ovo iz tipičnog protestantskog konteksta. Ovu izjavu nazivamo premisom. Ali ovo je premisa zasnovana na pretpostavci. Ta pretpostavka je "Svi ljudski napori su legalizam" koja je zasnovana na biblijskom učenju koje se zove "Opravdanje verom". Kada sve sastavimo vidimo.

Premisa: "Pokušaj držanja zakona je legalizam"
Fundamentalna pretpostavka: "Svi ljudski napori su legalizam"
Biblijsko učenje ili verovanje: "Opravdanje verom"

Prateći logičku skevencu, ima potpunog smisla, ali postoje neke biblijske istine koje se ne slažu sa ovom premisom. U četvrtom delu ću detaljnije obraditi ovo kroz premisu o Suboti, ali da se vratimo na ovu premisu ovde. Tri opisana sloja su vidljivi delovi "drveta verovanja". Sa ove tačke gledišta izgleda bez mane, jer Biblija govori da se ne opravdavamo svojim delima i da spasenje ne dolazi od dela, ali takođe govori "Ako me volite držite moje zapovesti" i svako ko kaže da voli Boga i ne drži njegove zapovesti je lažov. Izgleda da postoji kontradikcija. Ova kontradikcija je povezana sa nevidljivim slojevima koji su ispod vidljivih. To su slojevi koji su utisnuti u našu prirodu *zasnovanu na učinku*.

Kada dodamo ove skrivene slojeve postaje prilično interesantno:

Vidljivi slojevi "Drvo"	Premisa: "Pokušaj držanja zakona je legalizam" Fundamentalna pretpostavka: "Svi ljudski napori su legalizam" Biblijsko učenje ili verovanje: "Opravdanje verom"
Nevidljivi slojevi "Koren"	*Sistem Vrednosti*: Učinak *Izvor života*: Čovek poseduje urođeni *izvor života* – Zmijina laž[73]

Nevidljivi slojevi utiču na naše razmišljanje o opravdanju verom. Naše razmišljanje zasnovano na učinku izvrće izjave Biblije u laž. Pogledajmo sledeći biblijski stih:

> Efe 2:8-9 Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar *je* Božji. Ne od dela, da se niko ne pohvali.

Kako nevidljivi ili podsvesni slojevi utiču na naše razmišljanje kako posedujemo život ili izvor moći, sva moć koja se demonstrira u našim životima će se posmatrati kao ljudski napor, koji je po tome legalizam. Koren drveta hrani grane našeg sistema verovanja i mi izvrćemo Bibliju na sopstveno uništenje.

[73]"Sotona se dugo pripremao za svoj poslednji pokušaj da prevari svet. Temelj njegovog rada je bio postavljen kada je obećao Adamu i Evi u vrtu, "Nećete vi umreti" GC 561. "Sotona je započeo svoju prevaru u Edemu. Rekao je Evi 'Nećete vi umreti.' Ovo je bila prva sotonina lekcija o besmrtnosti duše, i uspeo je da progura ovu prevaru od tih do današnjih dana i prenosiće je i dalje dok se ne oslobode Božja deca." EW 218

Ovo je moć Vavilona u crkvi. Ona kombinuje istinu opravdanja verom sa laži *sistema vrednovanja zasnovanog na učinku* i proizvodi odbacivanje samog zakona koji je naša jedina nada za životom i *vrednosti* kao što smo videli u trećem poglavlju.

C. Primer slojevitog razmišljanja

Ilustrujmo ovih pet nivoa[74] u drugom kontekstu da vidimo da li možemo da bolje razumemo ove slojeve razmišljanja. U sledećim dijagramima, ljubičasto predstavlja razmišljanje u koje nije prodrla Biblija. Plavo predstavlja razmišljanje u koje je prodrla. Obratite pažnju na crnu liniju prodora Biblije koja se pomera ka dnu kako prolazimo kroz dijagrame.

Pogledajmo katolički pogled na zakon i dokumentujmo pet slojeva i pogledajmo koliko Biblija prodire u ovih pet slojeva. Pogledajte tabelu.

Gornji katolički model slaže se da se Božji zakon mora držati i daje zasluge ljudskom naporu da drži zapovesti. Sa biblijskog stanovišta ovo je izravni legalizam i jednostavno predstavlja ljude koji pokušavaju da drže Božje zapovesti svojim naporima. Katolici bi rekli da milost pokriva ceo proces, ali kako oni vide svoja dela zaslužnima, ovo je, sasvim jasno, pogrešno.

Pogledajmo sada i tipičan protestantski pogled. Ovaj sistem je malo kompleksniji jer uvodi više istine nego prethodni model. Što je veći nivo istine kombinovane sa greškom, to je teže detektovati nedoslednost.

[74]Identifikovao sam najmanje devet slojeva. Pogledajte Dodatak D za više detalja. U cilju ove vežbe zadržaćemo se na pet slojeva.

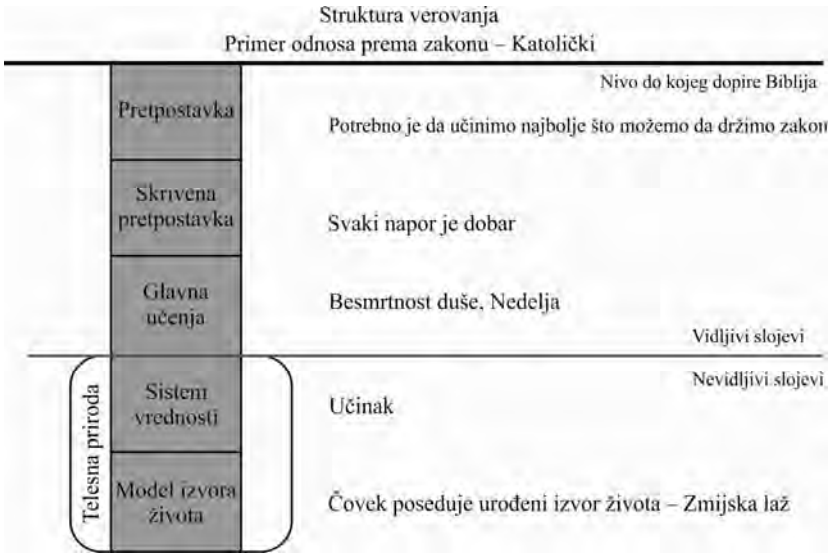

Kao što smo već objasnili, protestantska crkva je izrasla iz biblijske istine da je osoba opravdana verom samom, a ne delima. Ova istina je ubačena u prethodno nebiblijsko razumevanje hrišćanske vere. Ubacivanje istine u nivou vere čini našu premisu delimično istinitom, ali kako su nevidljivi nivoi i dalje *zasnovani na učinku*, to onda čini i premisu delimično pogrešnom.

Lažni element premise izaziva odbasivanje držanja zakona kao dela evanđelja.

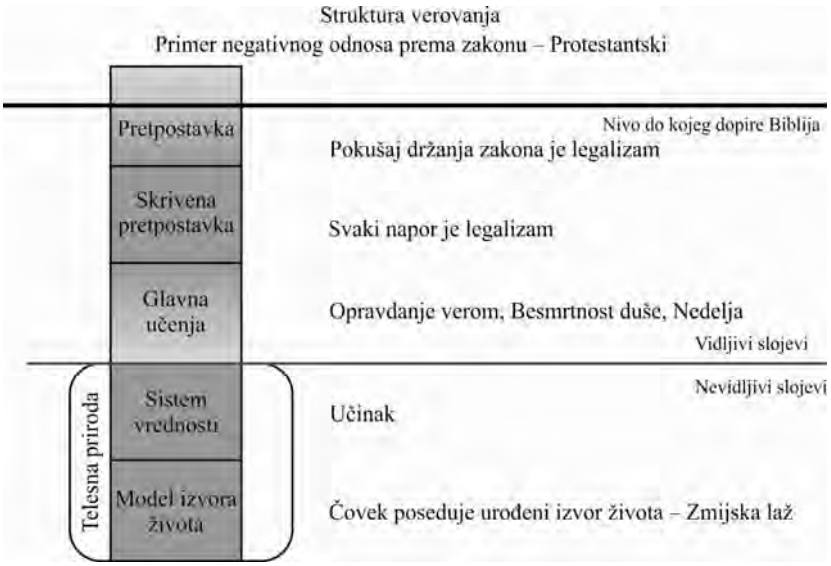

Jedini način na koji protestanti mogu da harmonizuju svoje izjave o zakonu jeste da promene ono šta je zakon. Zakon postaje nova zapovest da volimo jedni druge, umesto da promenimo svoje *razmišljanje zasnovano na učinku*, tako da mi menjamo zakon da odgovara našim premisama i slojevima razmišljanja.

Postavimo sada i sistem verovanja crkve Adventista sedmog dana pred zakon u vidljive slojeve i ostavimo nevidljive slojeve *zasnovane na učinku* i pogledajmo šta će se desiti.

Naš nivo prodiranja u Bibliju se produbljuje. Zapamtite da smo rekli ranije da što dublje ulazimo u istinu, sve teže postaje da prepoznamo nedoslednosti.

Adventističko razumevanje zakona je zasnovano na stubovima vere o Suboti, drugom Hristovom dolasku, Svetinji i stanju mrtvih.

Ove doktrine se kombinuju u doktrinu opravdanja verom koja uključuje držanje zakona kao deo novog zaveta. Istinito učenje ispravlja fundamentalne pretpostavke, ali kako se nevidljivi slojevi nisu promenili, dobijamo prilično zbunjene ljudske napore.

Naš um nam govori da Hrist radi u nama, ali naša priroda će preuzeti zasluge kada dela budu učinjena. Mi verujemo u opravdanje verom, ali demonstriramo opravdanje delima. Ovo je veoma loš položaj. Mnogi od nas su pokušali da budu dobri Adventisti sedmog dana i da pratimo biblijska učenja i Duha proroštva, ali mnogi od nas su prazni jer nama i dalje upravlja *razmišljanje zasnovano na učinku*. Na nas i dalje utiču planine i doline ponosa i očaja i pritisak je sve veći do tačke kada nešto mora da se promeni.

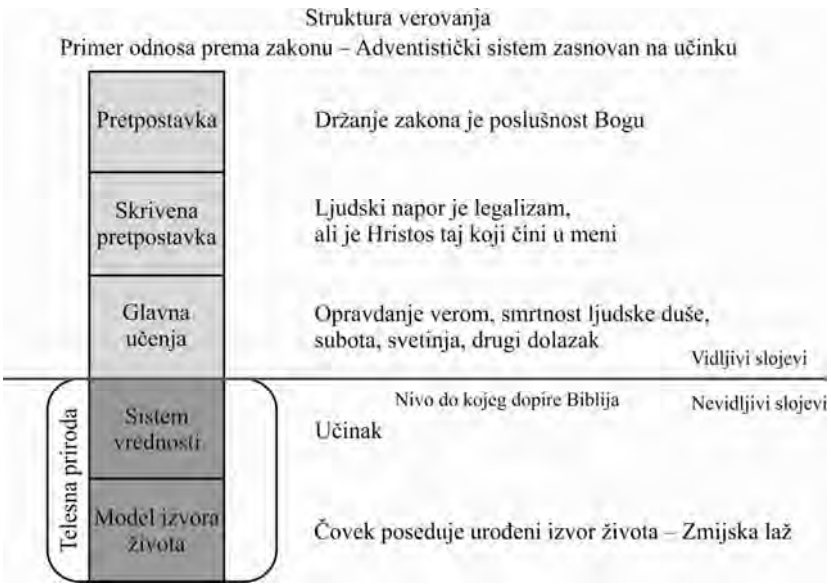

Da bi se nosili sa ovim pritiskom, neki Adventisti, samostalno ili u grupama, posvećuju mnogo vremena i pažnje da iznesu grehe crkve, a da pritom ne razumeju da je to što rade zamena za nerad na sopstvenoj krivici i često očajanju.

U drugu ruku, čuo sam mnogo priča o evanđelistima koji su propovedali Isusovu ljubav u mnogim programima za siromašne i verbalno maltretirali svoje radnike jer ne rade pravilno i ne drže korak. Naša protestantska braća i sestre vide trn u našem oku na ovu temu, ali mnogi od nas nismo našli brvno, zaslepljeni smo sakrivenim slojevima *razmišljanja zasnovanog na učinku*.

Kada *razmišljanje zasnovano na učinku* prođe neprimećeno, nešto mora da se promeni da bi popustio pritisak koji rezultira iz ove nedoslednosti. S obzirom da Adventisti znaju da zakon stoji večno, oni ga nikada neće promeniti. Pa, koje su se doktrine promenile? Neki su pokušali da promene opravdanje verom i Svetinju. *Razmišljanje zasnovano na učinku* o zakonu traži da promenimo svoje stanovište u držanju zakona. Forenzičko opravdanje koje je uvedeno ’70-ih i ranih ’80-ih je pomoglo da se smanji pritisak. Skinulo je pritisak sa prevazilaženja greha. Mogli smo biti pokriveni pokrivalom milosti koje je negiralo potrebu za hrišćanskim savršenstvom.

Promena isticanja Svetinje došla je kroz promenu učenja o istražnom sudu. Tipičan pristup doktrini o istražnom sudu koji je zasnovan na *učinku* je strašan skoro kao pakao. Mnogi od nas u crkvi su odbacili učenje zato što nisu prodrli u skrivene slojeve *razmišljanja zasnovanog na učinku*.

Zato sada imamo, najmanje dve verzije opravdanja verom u crkvi, oba su zasnovana na *učinku* u nevidljivim slojevima. Neki

idu od jednog do drugog pokušavajući da smanje pritisak, ali to se nikada neće desiti. Kada bi samo dozvolili da Božja reč prodre u nevidljive slojeve i zaista nas obrati, koliko bola bismo mogli izbeći?

Zašto nam je Bog dozvolio da lutamo po ovom putu koji čini teškim biti Adventista sedmog dana? Jedino objašnjenje koje pronalazim je odbacivanje poruke koju smo dobili 1888. Obratite pažnju na sledeći citat:

> "Gospod je u svojoj velikoj milosti poslao dragocenu poruku svom narodu kroz starešine Vagonera i Džonsa. Ova poruka je trebala posebno da istakne uzdignutog Spasitelja pred svetom, žrtvu za grehe čitavog sveta. Predstavljala je opravdanje kroz veru; pozvala je ljude da prime Hrisovu pravednost, koja se manifestuje poslušnošću ka svim Božjim zapovestima. Mnogi su izgubili Isusa iz vida. Trebalo im je skrenuti pogled ka Njegovoj božanskoj ličnosti, Njegovim zaslugama, Njegovoj nepromenjivoj ljubavi prema ljudskom rodu. Sva sila je data njemu u ruke, da da bogate darove ljudima, pa i neprocenjivi dar Njegove sopstvene pravednosti bespomoćnom ljudskom rodu. Ovo je poruka koju je Bog naredio da se prenese svetu. Ovo je treća anđeoska poruka, koja treba da se propoveda jakim glasom, i izlivanjem Svetog Duha u velikoj količini." TM 91,92

Poruka iz 1888. godine nam je predstavila opravdanje verom kroz Spasitelja, i pomogla nam je da držimo Božje zakone. Ona ukazuje na Hrista kao centar, a ne nas. Uputila nas je na *izvor života* odakle teče bogati tok ka nama i ispunjava nas Duhom Svetim.

Mi nismo stigli do ove tačke. Nismo otkrili naše razmišljanje zasnovano na učinku, kroz duboko pretraživanje duše. Obratite pažnju na sledeće:

> "Nijedan čovek ne može znati šta znači biti posvećen Bogu, dok prvo ne potraži carstvo Božje i njegovu pravednost. Mora poniziti svoju dušu pred Bogom, biti spreman da žtvuje sve za Boga. Kultiviraj ljubav i privrženost za versku odanost. Odreci se zemlje pre nego nebesa. ***Sada moraš paziti na svoje puteve, da ti noge ne skliznu. Motiv svake želje i namere je jasan pred Bogom kao sunce na nebu. Ti, moj dragi brate u Hristu, nisi negovao duhovnost i rastao u milosti. Moraš umreti sebi. Sopstvena važnost mora biti položena u prašinu***."1888 Materials p. 1189

Da li smo dobro pazili na naše puteve? Da li je moje "Ja" umrlo? Da li se lako uvredimo? Da li se narogušimo usled prekora? Da li se upoređujemo sa drugima? Da li tražimo uzvišeniju poziciju u crkvi? Da li se ponosimo time što činimo Božje delo? Da li je "Ja" položeno u prašinu? Kako da to postignemo?

> "Ali, nijedan čovek se ne može sam isprazniti od samog sebe. Možemo se samo složiti da Hristos izvrši to delo. Tada će poruka duše biti, Gospode, uzmi moje srce; jer ja ga ne mogu dati. Ono je Tvoje vlasništvo. Čuvaj ga čistim, jer ga ja ne mogu sačuvati za Tebe. Sačuvaj me od samog sebe, mojih slabosti i mene po kojima ne nalikujem Hristu. Oblikuj me, podignii me u čistu i svetu atmosferu gde bogati tokovi tvoje ljubavi mogu teći kroz moju dušu." COL 159

> "Što smo bliži Hristu i kako jasnije vidimo čistotu Njegovog karaktera, jasnije razlikujemo prekomernu grešnost samog greha, a i manje ćemo želeti da uzdižemo sebe. Oni koje nebo prepoznaje kao svete su poslednji koji se hvale svojom dobrotom. Apostol Petar je bio verni Hristov sluga, i bio je darovan nebeskom svetlošću i silom; imao je aktivnu ulogu u građenju Hristove crkve; ali Petar nikada nije zaboravio strašno iskustvo svog poniženja; njegov greh je oprošten; ali je dobro znao da je slabost njegovog karaktera koja je izazvala njegov pad, jedino Hristova milost mogla da podigne." COL160

Iako možemo prepoznati potrebu za vernim istraživanjem srca, *razmišljanje zasnovano na učinku* može ovaj rad učiniti nepodnošljivim. Postoji samo jedan način na koji možemo početi taj posao i ne dići ruke u očaju; to je da otpočnemo naš rad kao sin, a ne kao sluga. Kada prihvatimo posinaštvo, naš

sistem vrednosti počinje da se menja od onog *zasnovanog na učinku* u onaj *zasnovan na odnosu*. Tada i samo tada možemo početi bolan rad pretraživanja duše da u potpunosti odbacimo nevidljive slojeve našeg razmišljanja *zasnovanog na učinku*, i da uklonimo nedoslednosti u našem razumevanju zakona i spasemo sebe od lažnih pogleda na opravdanje, posvećenje, Svetinju i mnoga druga učenja.

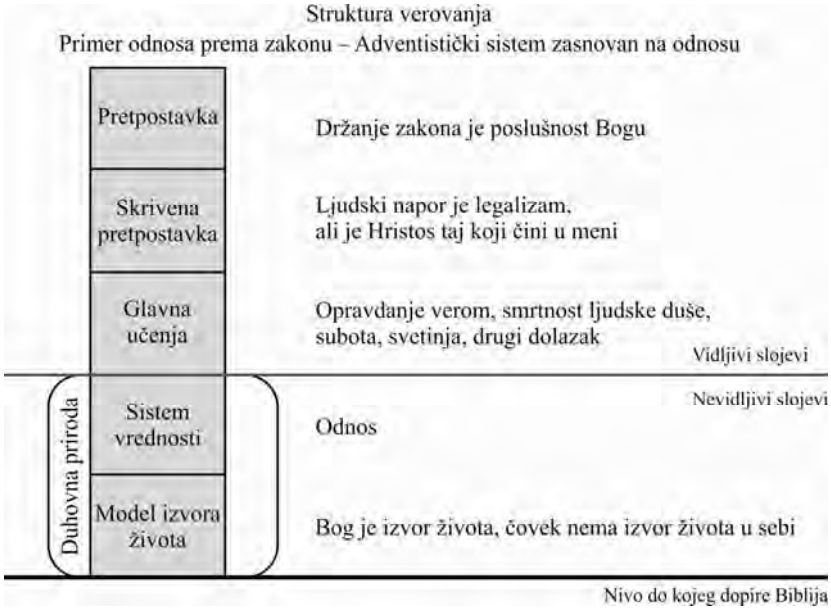

Dragi Oče na nebesima,
Oprosti nam što smo teška srca da poverujemo u ono što su napisali proroci. Pomozi nam da prevaziđemo naše grešno razmišljanje da bi nas primio nazad samo kao sluge. Oprosti nam što se fokusiramo na činjenicu da nismo vredni da budemo tvoji sinovi. Daj da prigrlimo sve prednosti posinaštva i da

prihvatimo bogate struje tvoje pravednosti koju želiš da izliješ na nas kroz Hristovog Duha.

Zahvaljujemo ti, u Isusovo ime.
Amin.

U sledećem poglavlju želim još više da otvorim pitanje kritične potrebe razmišljanja o promeni položaja od sluge do sina koje će nam pomoći da transformišemo nevidljive slojeve našeg *razmišljanja zasnovanog na učinku.*

7. Više nismo sluge

A. Vrhovna žrtva

Dugo su bili jedan drugom u zagrljaju. Intenzitet emocija je bio dubok, ali su obojica znali da je vreme došlo. Kroz eone vremena, Otac i Sin su uvek bili u bliskoj zajednici jedan sa drugim i uskoro će ta zajednica biti prekinuta. Božji Sin je sada na putu da povrati svoje ljudske kćeri i sinove. I Otac i Sin raumeju rizik i cenu, ali ljubav ih podstiče napred.

U toku jednog kratkog momenta, Otac i Sin gledaju u budućnosti i posmatraju kako se misija odvija. Prezir, odbacivanje, mržnja, pljuvanje, udaranje, bič i ekseri su ništa u odnosu na onaj jedan grozan momenat u vremenu kada nebo i zemlja stoje mirno i gledaju razdvajanje Oca i Sina. Sin vidi milenijume krivice, mučenja, pobune i bezvrednosti kako se skupljaju na Njega i vidi sebe kako se trese kao list, povređen Očevim koracima koji se udaljavaju od Njega, dok Ga prepušta strahotama SMRTI. (Jevrejima 2:9)

Zagrljaj je sve jači – kako Otac da ga preda ovakvoj sudbini? Na dubljem nivou, obojica se bore sa mogućnošću propasti i poraza od snage greha. Božji Sin će uzeti ljudsku prirodu na sebe, otvarajući prozor mogućnosti Njegovom neprijatelju sotoni da ga nadvlada. Nema garancija za uspeh. Kako su zajedno mogli da isplaniraju takvu stvar, takav rizik? Kako su uopšte uzeli u razmatranje takav apsurdan plan? Ipak, ljubav ih podstiče napred.

Ta duga pauza koja izgleda kao večnost, konačno se završava; obojica su rešeni da nastave sa planom. Sin odlazi do ivice nebesa, uz još jedan pogled u Očevo lice puno ljubavi i odlazi.

B. Plan spasenja slama krug bezvrednosti

Videli smo u drugom poglavlju da razvoj sotoninog carstva označava prekid našeg sistema *vrednosti* ili *blaga* koje za centar ima Boga. Zmijina laž je prenela centar života ka nama samima i naša *vrednost* tada proizilazi iz *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Objasnili smo u četvrtom poglavlju da nas ova promena smešta u krug ponosa i depresije zasnovane na nivou našeg uspeha. Svaki Božji pokušaj da razgovara sa nama, dok smo u tom stanju će izazvati da izvrnemo i iskvarimo Njegove reči. Zato prvo mora biti uništen krug bezvrednosti pre nego što možemo ispravno čuti i razumeti ono što Bog pokušava da nam kaže. Obratite pažnju na sledeće:

> **Ako Isus želi da slomi tu silu, On mora slomiti osećaj bezvrednosti. On mora ponovo uspostaviti naš osećaj *identiteta* kao Božje dece i mora nadvladati lažni *identitet* koji je nastao na osnovi *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Tada, i samo tada, naš će centar ponovo postati Bog, umesto da se fokusiramo na sami sebe.**

Isusov život može biti sumiran u rečima iz Jovana 8:29: "Onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi mene Otac samog; jer ja svagda činim šta je Njemu ugodno." Nije bilo važno šta sotona čini, jer on nije mogao razbiti taj osećaj dostojanstva i poverenja. Isus se čvrsto držao svog posinaštva tako da je zadivio čak i princa tame. Sotona je sigurno besneo zbog svojih uzaludnih napora da pokrene Hrista da zgreši. Konačno, evo nekoga ko se može odupreti sotoni. Posle četiri hiljade godina uspeha sa svakom osobom, sotona udara u zid ljudske duše koja

je sigurna u svoje posinaštvo sa Bogom. Posinaštvo je bilo ključ uspeha. Ono je bilo najčvršće utvrđenje protiv bujice bezvrednosti koja je plavila ljudski rod i zato posinaštvo mora biti središte sukoba između dva rivala.

Grad Nazaret je uzbuđen. Vest o Krstitelju se brzo širi. Mesijin prethodnik je došao i dok poruka polako stiže do radionice poniznog drvodelje, Isus je znao da je došlo vreme za borbu. Ostavlja svoje dleto i testeru, grli svoju majku i upućuje sa ka Jordanu.

Isus je siguran u svoje posinaštvo, ali nadolazeća borba u pustinji će ga iskušati kao nikoga pre. Vrata ljudskog neprijatelja otvoriće se prema njemu kao otvorena brana. Isus se mora suočiti sa punom silom ljudske bezvrednosti i ostati čvrst kao kamen. Ako ostane čvrst, značiće da će neko po prvi put raskinuti lance *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Nagrada ove pobede će biti nasleđe onih koji veruju u Njega.

C. Konflikt u pustinji je temelj dela ostvarenog na krstu

Borba u pustinji je bilja temelj dela ostvarenog na krstu. Šta vredi ponuda pomilovanja ako ljudska duša ne može razbiti lance svoje ništavnosti? Čemu demonstracija najveće ljubavi, ako nijedan čovek, žena ili dete nema moć da prigrli taj dar? Bezvrednost i ništavnost *razmišljanja zasnovanog na učinku* moraju biti prevaziđene i blago pobede mora biti dato u ruke ljudskog roda kako bi bili osnaženi da prigrle neuporedivi dar sa krsta.

Otac zna šta se sprema i On će osnažiti ruke njegovog Sina za bitku, ne demonstracijom sile, ne nekim natprirodnim oružjem, jer ništa od toga neće vredeti pred ovim neprijateljem. Bog daje

svoje najbolje oružje – silu koja dolazi iz *odnosa* jednog sa drugim. Dok Isus izranja iz vode i dok se golubica se spušta, nebesa se otvaraju i Isus čuje glas Svog Oca: "OVO JE SIN MOJ LJUBAZNI, KOJI JE PO MOJOJ VOLJI." Ove reči su najoštriji mač koji je Otac mogao dati svom Sinu za borbu. Utešile su ga saznanjem gde je Njegov centar i *blago*. Siguran u REČI Njegovog Oca, boriće se sa lukavim neprijateljem i pokidati te lance za naše potrebe, koje mi nikada ne bismo pokidali.

Bitnost ove izjave ide mnogo dublje nego što većina zamišlja. Činjenica da Bog prihvata člana ljudskog roda pruža neverovatnu nadu svima nama. Kroz Isusa, Bog pruža ruke do svih nas i govori nam da smo Njegova voljena deca. Ako želimo da ikada primimo dar sa krsta, prvo moramo čuti te dragocene reči, "Ti si moje ljubljeno dete, koje je po mojoj volji". Nemoguće je primiti dar od neprijatelja a ne pomisliti da je u pitanju neka zamka, ali dar od člana porodice punog ljubavi može biti prihvaćen takvim kakav jeste – dar, koji je čist i jednostavan.

> **Ne postoji način da se priđe krstu osim preko mosta jasnog uverenja da smo sinovi i kćeri Gospoda. Svaki drugi put će prouzrokovati izvrtanje evanđelje, sa našim egocentričnim razmišljanjem, u legalizam ili popuštanje grehu.**

Te reči sa nebesa mora da su razbesnele sotonu. Podsetnik na ono što je on bio, a više nije – Sin! Ove reči, podsetile su ga na njegovu ništavnost i uzaludnost. Ipak, ponos ne umire lako i sotona se sprema da otvori svoju baražnu vatru iskušenja na Isusa u pustinji.

Biblijski izveštaj kaže da Isus "bi onde u pustinji četrdeset dana, i kuša ga sotona" (Marko 1:13). Mislim da bi za većinu ljudi i deset minuta konstantnog iskušenja bilo previše, a kamo li četrdeset dana. Sotona je imao četiri hiljade godina vremena da vežba kako bi usavršio veštinu i budite uvereni da je Isus bio meta svakog oružja pakla. Ko može razumeti dubinu ovog konflikta?

Ceo univerzum je zadržavao dah dok je sotona upućivao udarac za udarcem ka Sinu Božjem. Što se nas tiče, mi smo čvrsto spavali, potpuno nesvesni činjenice herojskog stava koji je Isus zauzeo da nas oslobodi. Da je Isus pao, svi bismo bili slomljeni pod lancima sopstvene ništavnosti. Isus je bio naša jedina nada da probije tamu.

Kada dođem do ove tačke, moram da stanem i razmišljam o Njemu. Mislim se, šta da kažem? Moje srce se ispuni zahvalnom radošću na podnošenju svih odlučnih, nepopustljivih napada kojima je ovaj Bogočovek bio izložen zbog našeg bespomoćnog stanja. Kao što bi i majka i otac utrčali u kuću u plamenu da spasu svoje dete, On je mentalno napadan do krajnjih granica od strane sotone, ali nije popuštao. Dok razmišljam o Isusu u pustinji i dok shvatam šta je učinio za mene, temelji moje egocentričnosti počinju da pucaju, neizmerna plima ljubavi počinje da diže moju *vrednost* od mene ka mom Ocu na nebesima.

D. Vera u posinaštvo vraća identitet i razbija krug bezvrednosti.

Kada je Isus bio u svom najranjivijem stanju, umoran, gladan i usamljen – a to su sve stvari koje teraju čoveka na kompromis – sotona je došao do srži problema. "Ako si Sin Božji, reci neka

ovo kamenje hlebovi postanu" (Matej 4:3). Na šta bi se iskušenje odnosilo osim na prirodu Njegovog posinaštva? Da li je njegovo posinaštvo bilo u Njegovoj *urođenoj moći* da čini čuda, da li je bilo zasnovano na Njegovoj *naslednoj* božanskoj prirodi koja ga je činila vrednim da bude Sin, ili je bilo zasnovano na reči Njegovog Oca, zasnovano na Njegovom *odnosu* sa Ocem? Kako Isus odgovara na ovo pitanje, vrši se direktan uticaj na nas. On je naš primer u svemu. Njegov *odnos* sa Ocem je Put i Istina i Život. Ako pogrešno shvatimo prirodu Hristovog posinaštva, pogrešno ćemo razumeti samu srž odbacivanja *razmišljanja zasnovanog na učinku*.

Sotona je koristio apetit da pokuša i slomi Hristovu veru u reč Njegovog Oca. Četrdeset dana ranije, Bog je rekao, "Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po Mojoj volji." Ako Isus pretvori kamenje u hlebove, onda otkriva sumnju u Očevu reč i ta sumnja je dovoljna da zbuni Njegov *identitet*. Da je uradio kako je sotona nalagao, On bio priznao da je ono šta je on, predodređeno onim što on može da učini, da je određeno silom koja je u Njemu. Takva demonstracija bi uništila naše razumevanje posinaštva Bogu. Hvala Bogu, Isus se držao svog posinaštva i tako osigurao sistem identiteta kroz odnose.[75]

Da li je moguće da sotona iskuša nas da tražimo od Isusa da pretvori kamenje u hlebove? Kada istražujemo ko je On, da li tražimo da definiše svoje posinaštvo svojim nasleđenim *odnosom* sa Ocem ili Njegovim nasleđenim božanstvom? Ovo pitanje je kritično i osvrnućemo se na njega kasnije u knjizi.

[75]"Naoružan verom u svog nebeskog Oca, čuvajući u sećanju dragocene reči koje su izgovorene sa nebesa na njegovom krštenju, Isus nije podlegao u samotnoj pustinji, pred moćnim neprijateljem duša." 2SOP 93

Koliko nas nije palo u ovu zamku da dokazujemo svoju *vrednost* onim što postižemo? Podstaknuti da pokažemo da imamo ono što je potrebno da stignemo do vrha, ignorišemo san, odmor i skoro svo vreme za molitvu i proučavanje Biblije, ostajemo do kasno u kancelariji i propuštamo dragoceno vreme sa porodicom – samo da bi dobili unapređenje ili bonus. Zašto se upinjemo tako jako? U mnogim slučajevima, verujem, spremno dajemo odgovor na pitanje, "Ako si sin ili kćer Božja, učini neko veliko delo da to i dokažeš. Pokaži mi moć koja je u tebi."

Da li vam se dešava da kada se probudite ujutru i poželite da provedete neko vreme s Bogom, glava počne da vam se puni raznim stvarima koje moraju da se urade tog dana, dok više ne možete da kontrolišete to i onda napravite kompromis u vidu petominutne molitve i krećete u radni dan. Da li vam se dešava to? Zašto? Ako završite na kraju dana i vidite da niste postigli mnogo, da li ste i dalje srećni i zadovoljni ili ste razočarani i deprimirani? Da li ste uzrujani što ceo dan „gubite vreme" i ležite bolesni u krevetu, kada biste mogli da precrtavate stvari sa liste obaveza? Sve ove stvari ukazuju na činjenicu da, bez izuzetka, svako od nas pada na sotonina iskušenja, I da dokazuje svoj *identitet* i *vrednost* onim što čini. Zbog činjenice da duboko u sebi nosimo taj faktor nesigurnosti koji nam je prenošen generacijama od Adama i Eve, mi smo lake mete za potrebu da se pokrivamo duhovnim i mentalnim smokvinim lišćem. Osoba koja je sebi centar će uvek odgovoriti na izazov upućen njegovom *identitetu*, pokazujući ono što je u njoj samoj, dok će se sigurna osoba kojoj je centar naš nebeski Otac, držati svog *identiteta* sina ili kćeri.

Ovo je razlog zašto je Isus morao da ode u pustinju iskušenja. Ljudskoj porodici je bio potreban neko ko je pokazao da veruje

da je Božje dete, jednostavno zato što je Bog tako rekao, umesto da dokazuje to onim što čini.

Apostol Pavle dokazuje ovo suprotstavljajući identitete Sina i sluge.

> Gal 4:1 Ali velim: dok je mlad naslednik ništa nije bolji od roba, ako i jeste gospodar od svega.

Pavle objašnjava kako možemo biti oslobođeni mnogih nedoumica života i pitanja kako se Bog ophodi sa nama. Kada potpuno shvatimo da je Bog naš Otac i da nas On priprema da uđemo u Njegovo carstvo i da nas voli intenzivno, onda naš *odnos* sa Bogom počinje da ima smisla. Pravila i regulative više nisu viđeni kao mogućnost kroz koje dokazujemo Bogu da smo Njegova deca, već ona u stvari onda postaju vrata ka slobodi koja otkrivaju Božju nežnu ljubav prema nama i njegovu jaku čežnju da primimo puno nasleđe kao Božja deca. Pavle to objašnjava ovako:

> Gal 4:3-7 Tako i mi kad bejasmo mladi, pod stihijama sveta bejasmo zarobljeni; a kad se navrši vreme, posla Bog Sina svog jedinorodnog, koji je rođen od žene i pokoren zakonu. Da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo. I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji viče: Ava, Oče! Tako već nisi rob, nego sin; a ako si sin, i naslednik si Božji kroz Isusa Hrista.

Ovo su neke od najlepših reči u Bibliji. Kada prepoznamo Hristovu žrtvu u tome što je obezbedio naše usvojenje kao Božje dece, otpušteni smo iz ropstva sotoninog carstva. Oslobađamo se tiranije *razmišljanja zasnovanog na učinku* i zauzimamo snažan i plemenit stav kao sinovi i kćeri Božje, znajući da zato što je Isus uvek prihvaćen kao Sin, u Njemu, i mi ćemo uvek biti Njegova voljena deca.

Da li je Božji Duh u vašim srcima uzviknuo "Ava Oče" – Tata, Tata? Da li se osećate toliko sigurnim u Njegovoj ljubavi da mu možete potrčati u zagrljaj i znati da niste samo dobrodošli nego i duboko željeni? Da li ste se vratili svom dečijem obožavanju Oca, koji sija kada ste mu blizu? Dok ne iskusite ovu slobodu, ostaćete sluga koji živi sa nesigurnošću šta Bog stvarno želi da nam kaže u svojoj reči. *Odnos* sluge je zasnovan jedino na njegovoj mogućnosti da radi za Boga, a ovakav *odnos* će raskomadati Sveto pismo do uništenja.

Naše nasleđe kao Božje dece je sigurno. Možemo Mu smelo prići i izneti naše zahteve, možemo sigurno verovati da On zna šta je najbolje za nas i da sve što se dešava u našem životu, jeste da bi smo dobili dublje razumevanje vrednosti Božjeg kraljevstva. Tada se možemo osloboditi robstva *razmišljanja zasnovanog na učinku*.

U našem sledećem poglavlju, videćemo Uticaj čitanja Svetog pisma iz perspektive sluge Božjeg, nasuprot perspektive Sina Božjeg.

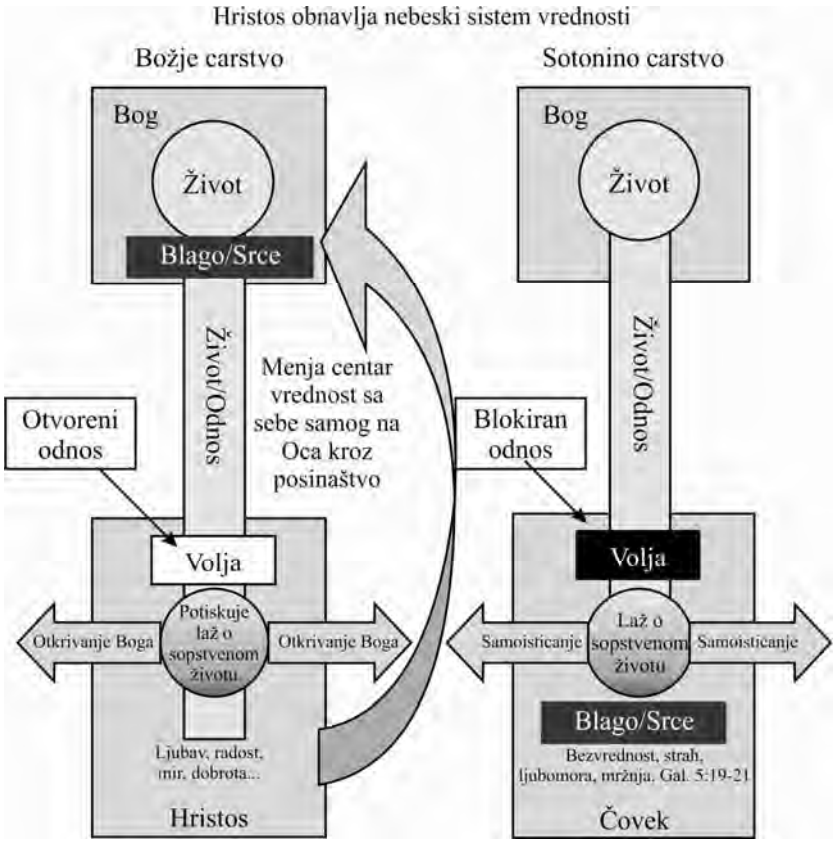
Hristos obnavlja nebeski sistem vrednosti
Božje carstvo
Sotonino carstvo
Bog
Život
Blago/Srce
Život/Odnos
Menja centar vrednost sa sebe samog na Oca kroz posinaštvo
Otvoreni odnos
Blokiran odnos
Volja
Potiskuje laž o sopstvenom životu
Otkrivanje Boga
Otkrivanje Boga
Samoisticanje
Laž o sopstvenom životu
Samoisticanje
Ljubav, radost, mir, dobrota...
Hristos
Bezvrednost, strah, ljubomora, mržnja, Gal. 5:19-21
Čovek

Treći deo – Doktrinalne posledice razmišljanja zasnovanog na učinku

8. Uticaj na doktrinu

U ovom delu ćemo pogledati nekoliko učenja koja su iskrivljena ili uništena *razmišljanjem zasnovanom na učinku*. Ovo nije iscrpna lista, ali će pokriti nekoliko ključnih oblasti.[76]

A. Centralni stub temelja naše vere: Svetinja

Naši adventistički pioniri su držali učenje o Svetinji kao središnju tačku razumevanja naše vere. Poslušajte šta kaže Urija Smit:

> "Kao što je možda i prirodno, neprijatelj istine se posebno trudi da zbuni umove i misli ljudi po pitanju Svetinje; jer ona jeste tvrđava naše snage." RH August 5, 1875

Elen Vajt piše:

> "Ispravno razumevanje službe u nebeskoj Svetinji je temel naše vere." 8MR 245

> "Stih, koji je iznad svega temelj i centralni stub adventne vere je objavljivanje: 'Do dve hiljade i trista dana i noći; tada će se Svetinja očistiti.'" GC 409

[76]Kasnije ću skrenuti pažnju na mehanizam opravdanja verom, detaljnije definišući pitanje zakona, greha, opravdanja i posvećenja.

Kao što je Delila bila odlučna da nađe tajnu Samsonove snage, tako je Vavilon odlučan da nađe izvor naše snage i odseče divne lokne kose koja nas ostavlja očanjima, jadnima, slepima i nagima. To je i uradila. Ćerke Vavilona nikada ne mogu razumeti pravo učenje zbog njenih temeljnih stubova zasnovanih na besmrtnosti duše i držanju nedelje koje pojačava intenzitet *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Ćerke Vavilona, iako propovedaju opravdanje verom, ne mogu živeti u prostoru između žrtvenog oltara i kovčega zaveta, verujući u Isusovu svešteničku službu, da ih nosi ceo put između te dve tačke. Ne mogu živeti sa učenjima o konačnom iskupljenju, istražnom sudu, savršenstvu karaktera i vremenu probe. Sva ova učenja ukorenjena u doktrini o Svetinji, zahtevaju *razmišljanje koje je osnovano na odnosu* ili osnovano *na zavetu* da bi se držala. Pogledajmo sada svako od ovih učenja i vidimo zašto Vavilon ne može da živi sa njima.

B. Pomirenje/Konačno iskupljenje/Istražni Sud

Kada je zabludeli sin shvatio svoje izgubljeno stanje, odlučio je da se vrati svom ocu. Poznavao je očevo srce toliko da pomisli da može da se vrati, ali ga nije upozno dovoljno da shvati da će biti prihvaćen kao sin, jer je rekao da će tražiti od svog oca da ga primi kao jednog od svojih slugu. (Luka 15:19). Nije imao dovoljno vere da poveruje da može biti sin, već je mislio da će biti prihvaćen kao sluga. Bludni sin je i dalje bio legalista u srcu, i dalje je bio zatrovan *razmišljanjem zasnovanim na učinku*.

Kada se vratio ocu, on mu je dozvolio da izrazi svoju bezvrednost, ali pre nego što sin da svoje „Hagar“[77] rešenje,

[77]Hagar je simbol neprikladnog odnosa koji dovodi do starozavetnog legalizma.

otac mu se baca u zagrljaj i želi mu dobrodošlicu kao svome sinu. Priredili su proslavu i ugojeno tele je predstavljalo žrtvu za iskupljenje greha njegovog sina.

Priča nam ne govori da li je sin svojevoljno prihvatio svoj položaj sina. On je došao sa namerom da bude sluga. Moguće je da, iako ga je otac prihvatio kao sina, isti princip koji ga je doveo do toga da odbaci očeve molbe da ostane prvi put, će ga naterati da odbaci očev prijem kao sina. Situacija je mogla biti ta da je Otac video svog sina *kao* sina, dok sin vidi sebe *kao* slugu zbog sramnih stvari koje je počinio. On je mogao i tada da ne prihvati sinaštvo u svom srcu. Kako se rešava ovakva situacija?

Pošto su bili Jevreji, sigurno su išli za dan očišćenja u Jerusalim svake godine gde se vršilo očišćenje greha. Iako je sinu bilo oprošteno kada se prvi put vratio kući, njegov greh nije izbrisan do dana očišćenja. Vreme u prostoru između oproštenja (dnevno očišćenje) i brisanja greha (konačno očišćenje) dalo je sinu priliku da vidi istinitost očevih reči da je on zaista sin, i da je njegov prvobitni plan da bude samo sluga, nepotreban.

Da sin nije poverovao u očeve reči, tada bi se u prostoru između početnog oprosta i dana očišćenja pojavilo njegovo *razmišljanje zasnovano na učinku*. On bi bio zaražen sumnjama o tome da li ga otac zaista voli. Bio bi u strahu ili bi bio ozlojeđen bratovljevim sarkazmom. Vreme između oprosta i čišćenja daje mogućnost da ispliva razmišljanje zasnovano na učinku i da shvati da nije zaista poverovao ocu. Za to vreme imao bi mogućnost da nauči kakav je u stvari njegov otac. Dok uči da voli svog oca, stekao bi hrabrost da zaista poveruje da je ponovo njegov sin uprkos lošim stvarima koje je učinio svom ocu. Dan očišćenja daje vremena da se pretraže nevidljivi slojevi

razmišljanja zasnovanog na učinku i da ih se rešimo. Hvala Bogu za dan očišćenja!

"Sin" koji je u prošlosti navikao da sve bude po njegovom i da služi svom ocu kao sluga, ukoliko nije zacelo prihvatio odnos sina, bio bi uznemiren zbog dana očišćenja. Radeći kao sluga, pokušavajući da zadovolji svog oca, a i dalje noseći teret greha, on bi ispoljio ove strahove i nastavio da greši i dalje. Bez uverenja o sinaštvu on mora stvoriti neki koncept koji bi mu dao osećaj sigurnosti – sigurnost koja se može dobiti samo iz odnosa oca i sina.

Doktrina o predodređenosti[78] koja uništava potrebu i značenje dana očišćenja, izgledala je kao da mu daje sigurnost koju je tražio. Zaista, mogao joj je pristupiti sa konceptom retoričkog opravdanja da je opravdan pred krstom, koji ide tako daleko da budući sud čini bogohulnim uz poricanje krsta. Ili je mogao stvoriti manje radikalnu doktrinu retoričkog[79] opravdanja koji umanjuje dan očišćenja u jednostavni produžetak njegovog prvog oprosta. Onda bi mogao da ućutka savest i da nikada ne mora da se suoči sa temeljnim proučavanjem. Može ostati sluga.

Ali kako bi bilo tužno za sina da nije u stanju da jednostavno prihvati očevu ljubav i ostane u tom uverenju. Tada bi, istraživši svoje srce, pokušavajući da ga uveri u njihov odnos, mogao

[78]Doktrina o predodređenosti uči da kada prihvatimo Hrista, mi dajedmo dokaz da smo predizabrani da budemo spaseni od strane Boga i da ništa što činimo ne može to promeniti. Ovo hrišćanima naizgled daje sigurnost spasenja.

[79]Retoričko ili legalno opravdanje. Ono podrazumeva objavu opravdanja potpuno van nas samih. Nema nikakvu subjektvinu komponentu o odnosu i nema veze sa promenom našeg srca.

ponizno i zahvalno otići do hrama na dan očišćenja, verujući u ljubav i oproštenje svog oca i biti siguran da su njegovi gresi obrisani. Prostor između oprosta i konačnog očišćenja je esencijalni deo Božjeg plana da napiše svoj zakon u našim srcima. To nam obezbeđuje priliku da naučimo kako da se opustimo u Očevim rukama i naučimo da nam je zaista oprošteno na svim nivoima našeg razmišljanja.

Bog nas ne kuša da bi nas terorisao, već zato što nas voli i želi da shvatimo dubine našeg *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Zašto? Zato što On može primiti samo sinove u svoje večno carstvo. Sluge se uvek trude da dokazuju svoju vrednost i čineći tako, njihov fokus na sebe blokira tok Božje ljubavi i rezultira anksioznošću, strahom i samoodbranom koja reflektuje načela sotoninog carstva.

Temelji vere Adventista sedmog dana su postavljeni na verovanju da je evanđelje Novog zaveta zasnovano na službi u Svetinji Starog zaveta. Obratite pažnju na izjavu o verovanju o Svetinji iz 1872. godine:

> "Da je Svetinja iz Novog zaveta šator od sastanka Boga na nebesima, o kom Pavle priča u Jevrejima 8, i nadalje, u kom je naš Gospod kao prvosveštenik i vrši službu; da je ova Svetinja antitip šatora od sastanka i da sveštenička služba našeg Gospoda, koja je povezana sa njom, jeste antitip delovanja jevrejskih sveštenika po Mojsijevim zakonima. Jev. 8:1-5; da je ovo Svetinja koja se treba pročistiti na kraju 2300 dana, što je i predstavljano čišćenjem u ovom slučaju, kao i

> u tipu, jednostavno predstavlja ulazak sveštenika u Svetinju nad svetinjama, da završi službu, čišćenjem Svetinje od grehova koji su preneti u nju posredstvom sveštenstva u njenom prednjem delu. Jev. 9:22,23; i da ovo delo, antitip, koje je otpočelo 1844. godine traje kratko, ali nedefinisano vreme, na čijem kraju se završava vreme milosti za svet." (A Declaration of Fundamental Principles taught and practiced by Seventh-day Adventists. belief #10).

Godine 1887, Urija Smit je napisao rezime od pet tačaka o Svetinji, onako kako to razumeli Adventisti sedmog dana:

1. Da su Svetinja i sveštenstvo Mojsijevog vremena predstavljeni kao senka, Svetinja i sveštenstvo po sadašnjoj hrišćanskoj službi. (Jev 8:5)

2. Da se ova Svetinja i sveštenstvo nalaze na nebesima, podsećajući na prethodnu koliko god nebeske stvari mogu podsećati na zemaljske. (Jev 9:23,24)

3. Da je Hristovo sveštenstvo, našeg Prvosveštenika, u nebeskoj Svetinji sastavljeno od dve velike celine, kao i u tipu; prvo, u prednjem delu ili u Svetinji i drugo, u drugom delu ili Svetinji nad svetinjama.

4. Da je početak Njegove službe u drugom delu obeležen velikim proročkim periodom od 2300 dana (Dan 8:14) i da je otpočela kada su se ti dani završili 1844. godine.

5. Da je služba koju on sada vrši u drugom delu nebeske Svetinje "očišćenje" (Lev 16:17) "čišćenje Svetinje" (Dan 8:14), "Istražni sud" (Dan 7:10, "svršetak Božje tajne" (Otk. 10:7;11:15,19), kojim završava Hristovo delo kao sveštenika, završava plan spasenja, završava kušanje ljudi, odlučuje o svakom slučaju za celu večnost i dovodi Hrista do Njegovog prestola i večne vladavine. (Uriah Smith, "Questions on the Sanctuary", The Review andHerald, June 14, 1887; quoted from The Sanctuary Doctrine, pp. 1, 2).

Iz ovih izjava je jasno da su temelji naše vere zasnovani na verovanju da je očišćenje izvršeno 1844. za brisanje greha. Elen vajt to jasno govori:

> "Hristova krv, iako je oslobađala pokajanog grešnika od osude zakona, nije brisala greh; on stoji zapisan u Svetinji do konačnog očišćenja; tako je u tipu krv žrtve za greh čistila pokajnika, ali je greh ostajao u Svetinji do dana očišćenja."PP 357

> "Kada je Hristos, kao posrednik, pobedio smrt i uzdigao se na nebesa da služi kao sveštenik za ljude, On je prvo ušao u Svetinju gde je, svojom sopstvenom žrtvom, prineo prinos za ljudske grehe. Posredovanjem i moljenjem, izneo je pred Boga molitve, pokajanje i veru svog naroda, pročišćene mirisom Njegovih sopstvenih zasluga. Tada je ušao u Svetinju nad svetinjama, da očisti grehe ljudi i da očisti Svetinju. Njegova služba kao prvosveštenika

> ispunjava božanski plan spasenja konačnim očišćenjem greha."10MR 157

Ovakve izjave su zbunile druge crkve u prošlosti i navele ih da veruju da mi ne verujemo u iskupljenje sa krsta. Ovo je potpuno netačno. Obratite pažnju na ono što Elen Vajt govori:

> "Posle Adamovog pada, Isus je otpočeo rad na spašavanju ljudi. U svakom svom delu, Njegova žrtva je bila savršena; jer on je mogao do kraja izvršiti iskupljenje greha." YI June 14, 1900

Zašto je toliko teško videti iskupljenje kao proces koji obuhvata i krst i Hristov rad u Svetinji? Reč "iskupljenje" ("atonement" – prim. prev.) je bila reč koju je smislio Vilijem Tindejl kojom se označava pomirenje. Iskupljenje je proces popravljanja odnosa između čoveka i Boga. Životno je važno kada se razmišlja o konceptu iskupljenja, da se zapitamo "Da li je naš pogled na iskupljenje *zasnovan na učinku* ili je *zasnovan na odnosu*?" Kako ću odgovoriti ovo?

Hristovu žrtvu možemo posmatrati kao delo koje je Bog tražio da bi se ispravilo ono što je čovek uradio, da se pokriju njegove nepravde. Iskupljenje zasnovano na učinku lako može da se fokusira na Hristovom *delu* na krstu kao ritualnom procesu koji će Ocu biti dovoljno za grehe ljudi. Delo koje treba da se uradi, i jednom kada se izvrši, potpuno je. Neki asprekti protestantske teologije odaju utisak da je iskupljenje u principu to, delo koje je izvršeno radi zadovoljenja Božje volje.

Iskupljenje u kontekstu uspostavljenom na odnosu, zasniva se na čitavom procesu popravljenog odnosa od početka do kraja. Kako

krst ponovo ustanovljava ovaj odnos? Krst otkriva ogromnu Božju ljubav i izlaže na videlo sotonine laži o Bogu. Takođe otkriva i pokvarenost ljudskih srca kada su ubili Spasitelja sveta. Temelj pomirenja je vraćanje pravog identiteta čoveku i Bogu. Krst je najmoćniji dokaz Očeve ljubavi prema svojoj deci. On nam govori da je bio spreman da učini sve da nas vrati, čak i da da svog Sina. Otkrivenje takve ljubavi je sila iskupljenja. To suočava ljudski rod sa realnošću Božjeg pravog karaktera.

Iskupljenje na krstu je objava da smo prihvaćeni od Boga, kao što je otac primio u zagrljaj svog zabludelog sina. Iskupljenje u Svetinji uključuje subjektivni proces potpunog prihvatanja i istinitog verovanja da smo sinovi i kćeri Božje. Iskupljenje zasnovano na učinku kroz sočivo protestanata ne vidi potrebu za subjektivnim elementom očišćenja. Ono zadovoljno prihvata ritualni pogled prihvatanja od Boga. Takođe, ono ne oseća potrebu srca koje istražuje i samim tim odbacuje iskupljenje koje je zasnovano delu koje se obavlja u Svetinji.

Naši pioniri su položili čvrstu platformu učenja o iskupljenju. Iako su postojali neki koji su pokušavali da vežu delo iskupljenja samo za službu u Svetinji, vođe su prihvatile i krst i Svetinju kao aspekte iskupljenja.[80]

Iako je crkva položila čvrstu temelj, živeti po ovoj doktrini u kontekstu odnosa je bila borba. Od 1852[81] do 1888[82], Elen Vajt je

[80] Pogledajte Questions on Doctrine Revisited, poglavlje 13 "Pioneers avoid Crosier's Error" od Leroy Moore-a.

[81]"Dok sam često pokušavala da nađem ponizne sledbenike krotkog i poniznog Isusa, moj um je bio napregnut. Mnogi koji propovedaju da očekuju brzi Hristov dolazak postaju prilagođeni ovom svetu i više traže odobravanje onih koji su oko njih od Božjeg odobrenja. Oni su hladni i

izrazila stav da je crkva u Laodikeji i da je izgubila svoju prvu ljubav. Duh debate je preovladao među mnogim propovednicima i službe su često bile suve kao Gelvujske gore.[83]

Poruka iz 1888 je izazvala crkvu da pokrene realnost odnosa u iskupljenju i da se pomiri sa Bogom i potpuno prihvati Njegovu pravednost. Crkva se mučila da prihvati poruku[84] i do 1920. je potpala pod uticaj porasta fundamentalizma koji je protutnjao kroz protestantske crkve u Americi.[85] U godinama između 1930.

---

formalni, kao i njihove formalističke crkve od kojih su se pre kratkog vremena rastali. Reči upućenje crkvi u Laodikeji savršeno opisuje i njihovo stanje." EW 107 (RH 10. Jun, 1852)

[82]"U Laodikejskom stanju crkve sadašnjeg vremena, kako malo dokaza ima o direktnom, ličnom vođstvu od strane Boga! Ljudi sebe dovode u iskušenje, gde vide i čuju mnogo toga što se protivi Bogu i šteti duhovnosti." RH 19. Jun, 1888

[83]RH 11. Mart, 1890

[84]"Oni koji shvataju svoju potrebu za pokajanjem pred Bogom i potrebu za verom prema našem Gospodu Isusu Hristu, imaće pokajanje u duši, pokajaće se zbog svog otpora prema Božjem Duhu. Priznaće svoj greh odbacivanja svetlosti koju su im nebesa tako milostivo dala." RH 26. Avgust, 1890.

"Dragi Brate Olsen: Priloženo svedočanstvo poslala sam posebno za Oblast u Ohaju, ali mi je Gospod pokazao da ista zla koja su ukorena u toj Oblasti postoje i u drugim oblastima. Crkvama je potrebna za lična pobožnost i dublje, daleko dublje iskustvo u istini i poznanju Isusa Hrista. Duh otpora koji je prikazan tokom iznošenja Hristove pravednosti kao jedine nade je rastužila Božji Duh, i rezultat tog otpora je doveo do iskrenije i odlučnije potrebe za njom, izazvavši dublje istraživanje ovog predmeta i nove argumente za koje ni sam glasnik nije znao koliko su čvrsti, puni, temeljni po pitanju opravdanja verom i Hristovom pravednošću kao našom jedinom nadom. Predmet je iznet pred mnoge umove. Tužan deo je da su neki koji su morali stajati u jasnoj svetlosti ovog predmeta radili na neprijateljskoj strani." 1888 Study Materials 703. 1890

[85] Graeme Bradford, *People are Human* (Victoria: Signs Publishing Company, 2006) page 45.

i 1940. Adreasen je razvio svoj koncept poslednje generacije u kontekstu dana očišćenja. Andreasenovo naglašavanje nadvladavanja greha i savršenosti svetih u kontekstu dana očišćenja podigla je opasnost od razmišljanja zasnovanog na učinku u odnosu na istražni sud.[86] Andreasenovi pogledi su pokrenuli crkvu u desno i tenzija je rasla do izdanja knjige Pitanja o doktrini. Iako je knjiga vratila centar crkve na pitanje iskupljenja, uslovi pod kojima je knjiga stvorenja je upetljala crkvu u polemiku koja još nije rešena u crkvi.[87]

Andreasenov fokus na konačno očišćenje je stvorilo takvu tenziju u crkvi da je pri pokušaju ispravke, doktrinalna platforma koja je razvijena od strane ljudi kao što je Dezmond Ford, dovedena do tačke potpunog odbacivanja poruke o istražnom sudu.

Fordova poruka je bila pod jakim uticajem evanđeoskog razmišljanja, ali evanđeosko razmišljanje će uvek imati problem sa konceptom očišćenja u Svetinji.

Doktrina o opravdanju verom, predstavljena kao protestantska vera je poduprta besmrtnošću duše i pojačava sotoninu laž o unutrašnjem *izvoru života*. Takva pravednost ne može izdržati test Svetinje nad svetinjama. Ona ne može otići u taj deo Svetinje. Njihov nivo penetracije nije dovoljno dubok da shvate doktrine u logičnoj postavci. Lažni izvor života protestanata nenamerno izaziva odbacivanje razmišljanja o posinaštvu. Oni

[86] Leroy Moore, Questions on Doctrine Revisited, page 256-260

[87] Dokaz o ovome se može videti u činjenici da je univerzitet Endrjuz održao konferenciju o doktrinalnim pitanjima u oktobru 2007 u pokušaju da se reše mnoge nejasnoće koje postoje i danas.

neznajući ostaju otpali legalisti u svom srcu i izmenjuju evanđelje da bi mogli da ostanu sluge i suludo pokušavaju da zasluže svoje spasenje, za koje ispravno svedoče da se ne može zaslužiti.

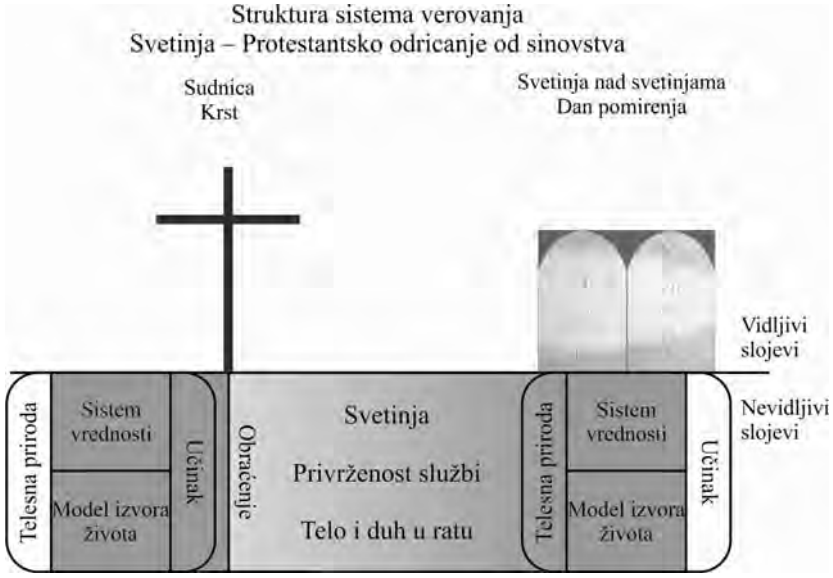

Tokom mog teološkog školovanja, rečeno mi je da je očišćenje/Istražni sud nešto što bi trebalo da bude petominutni ritual, jer je fokus iskupljenja na krstu. Poštujem činjenicu što je moj predavač pokušao da se u nekom smislu drži doktrine o Istražnom sudu, ali izgleda da je takav pogled reakcija na razmišljanje zasnovanog na učinku koju je razvio Andreasen sa isticanjem poslednje generacije. Osećam veliku tugu zbog naše crkve. Odnos koji ima svoj fokus ka iskupljenju, kao što je iskazano u priči o bludnom sinu o kojoj smo govorili ranije, ne vidi konflikt između krsta i očišćenja u Svetinji. Verujem da

naglašavanje odnosa može da spase skretanje ljudi sa kursa kao što se desilo Andreasenu i Fordu.

Nasleđe naše crkve je to što danas mnogo ljudi u njoj zna malo ili uopšte nema ideju koja je razlika između oproštaja i brisanja grehova. Mnogi adventisti govore zajedno sa mnogim evanđelistima da je, Isus kada je umro, odbacio naše grehe u dubine mora, umesto da ih je preneo na nebo, i time ukidaju pretraživanje duše na dan očišćenja koje može pokazati porešno *razmišljanje zasnovano na učinku* i da ga se reše.

Mnogi Adventisti sedmog dana odbacuju ovu promenu i trenutna lista fundamentalnih istina pokazuje da postoji rad u očišćenju u kontekstu Istražnog suda. Ova stavka je poprilično maglovita po pitanju suda. Evo izjave:

> "23. Hristova služba u Svetinji.
> *Na Nebu postoji Svetinja, pravi hram koji je osnovao Bog, a ne čovek. U njemu Hristos vrši službu za nas, omogućujući vernicima da lično primene Njegovu žrtvu pomirenja prinesenu na krstu jednom za sve. On je postavljen za našeg Prvosveštenika, koji je otpočeo svoju posredničku službu u vreme svoga vaznesenja. Godine 1844, na kraju proročkog vremenskog razdoblja od 2300 dana, On je ušao u drugu i poslednju fazu svoje službe pomirenja. To je delo Istražnog suda koji je deo posljednjeg otklanjanja svakog greha, slikovito prikazanog u očišćenju stare jevrejske Svetinje na Dan očišćenja. U toj se tipičnoj službi Svetinja čistila krvlju žrtvovanih životinja, ali se*

> *nebeske stvari čiste savršenom žrtvom Isusove krvi. Istražni sud otkriva nebeskim razumnim bićima ko je među mrtvima zaspao u Hristu i stoga se u Njemu smatra dostojnim da učestvuje u prvom vaskresenju. On takođe omogućuje da se vidi koji od živih prebivaju u Hristu, drže Božje zapovesti i veru Isusovu te su u Njemu spremni za prelaz u Njegovo večno carstvo. Ovaj sud potvrđuje Božju pravednost u spašavanju onih koji veruju u Isusa. On objavljuje da će oni koji su ostali verni Bogu primiti carstvo. Završetak ove Hristove službe obeležiće kraj vremena milosti pre drugog Hristovog dolaska.*
> (Jev. 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22, 1:3, 2:16, Dan. 7:9-27; 8:13, 14; 9:24-27; IV Moj. 14:34; Jez. 4:6; III Moj 16; Otk, 14:6.7, 20:12; 14:12, 22:12.)" (http://www.adventist.org/beliefs/fundamental/index.html)

Ova izjava je prilično maglovita po pitanju da li je istražni sud počeo 1844 godine ili je jednostavno otkriveno nebeskim razumnim bićima nešto što je već urađeno. Ne spominje dnevnike i zapisnike i rad koji se odvija dok se knjige istražuju, iako navodi iz Danila 7:9-27 uključuju taj koncept. Zašto takve nejasnoće? Obratite pažnju na kristalno jasne izjave iz *Velike Borbe* koje se pojavljuju u *Pitanjima o doktrini* pod poglavljem Ostatak.[88]

[88]*Questions on Doctrine*, Stranica174, PDF verzija postoji na www.maranathamedia.com

> Kada se otvore knjige na sudu, životi svih koji su verovali u Isusa istražuju se pred Bogom. Otpočinjući sa onima koji su prvi živeli na zemlji, naš Predstavnik predstavlja slučajeve svih generacija i završava sa živima. Svako ime se pominje, a svaki slučaj je blisko istražen. Neka imena se prihvataju, neka imena se odbacuju. Ako iko ima preostale grehe u tim knjigama, nepokajane i neoproštene, njihova imena će se izbrisati iz knjige života, i zapisi njihovih dobrih dela se brišu iz Knjige za spomen. Gospod je objavio Mojsiju: "A Gospod reče Mojsiju: Ko mi je zgrešio, onog ću izbrisati iz knjige svoje." II Moj. 32:33. I govori proroku Jezekilju: "Ali kad bi se pravednik odvratio od pravde svoje i činio nepravdu,....pravedna dela njegova, šta je god činio, neće se spomenuti." Jezekilj 18:24. GC 483

Ova izjava jasno naglašava da je Bog započeo svoj Istražni sud kada su knjige otvorene 1844. Bog ne otkriva ili pokazuje nešto što je već uradio.

Ako je Istražni sud počeo 1844. onda svi slučajevi ljudi nisu odlučeni do te tačke. Ova činjenica stvara strašnu nesigurnost za one koji žele da ostanu sluge i koji ne veruju zaista da su sinovi Božji. Mnogi izjavljuju da ovo učenje oduzima sigurnost spasenja. Naravno da je tako, za one koji nisu sigurni da su deca Božja! To je cela poenta, pomoći im da otkriju da li zaista veruju da su Božja deca i da su prihvaćeni. Nekoliko adventističkih teologa su napadali Istražni sud jer podriva sigurnost spasenja. Zašto ne mogu reći sa Davidom u glas: "Ali

ga Gospod neće pustiti u ruke njegove, niti će dati da ga okrive kada se stanu suditi." (Psalam 37:33)? Kada ćemo shvatiti da mnogim ljudima u našoj crkvi nedostaje centralni stub. To je rezultat *razmišljanja zasnovanog na učinku*.

C. Hristova priroda

Doktrina o Hristovoj prirodi je bila izvor velikog neslaganja u Adventističkoj crkvi, posebno kada je objavljena knjiga "Pitanja o doktrini". Pošto je mnogo knjiga napisano na tu temu, uputiću vas na te knjige za dalje istraživanje. Evo liste onih koje preporučujem:

- *Consecrated Way to Christian Perfection* Od A.T Jones-a
- *General Conference Bulletin 1895 Sermons* Od A.T Jones-a
- *Christ and His Righteousness* Od E.J Waggoner-a
- *The Theology Crisis*[89] Od Leroy Moore-a
- *Questions on Doctrine Revisited* Od Leroy Moore-a
- *Touched with our feelings* Od J.R Zurcher-a

Spomenuću na kratko delove iz Biblije, Duha proroštva i od naših pionira sledeće:

> Heb 2:14-18 Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre

[89] Knjige: *Consecrated Way to Christian Perfection, General Conference Bulletin 1895 Sermons, Christ and His Righteousness* kao i *The Theology Crisis* možete učitati sa adrese: www.maranathamedia.com

onog koji ima državu smrti, to jest đavola; i da izbavi one koji god od straha smrti u sve životu biše robovi. Jer se zaista ne primaju *anđeli*, nego se prima seme Avraamovo. Zato beše dužan da u svemu bude *kao braća*, da bude milostiv i veran poglavar svešteničkі pred Bogom, da očisti grehe narodne. Jer u čemu postrada i iskušan bi u onome može pomoći i onima koji se iskušavaju.

Rom 8:3 Jer što zakonu beše nemoguće, jer beše oslabljen telom, posla Bog Sina svog u obličju tela grehovnog, i za greh osudi greh u telu.

1. Jov 4:2,3 Po ovom poznajte Duha Božjeg, i duha lažnog; svaki Duh koji priznaje da je Isus Hristos u telu došao, od Boga je; a svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u telu došao, nije od Boga: i ovaj je antihristov, za kog čuste da će doći, i sad je već na svetu.

“Hrist su merdevine koje je Jakov video, čija osnova je na zemlji, a vrh dodiruje nebesa, sam prag slave. Da te merdevine samo jednim stepenikom nisu stigle do zemlje, mi bismo bili izgubljeni. Ali Hrist dopire do nas gde god da smo. Uzeo je našu prirodu na sebe i pobedio, da i mi kroz njegovu prirodu pobedimo. “Posla Bog Sina sbog u obličju tela grehovnog” (Rimljanima 8:3), pri čemu je ipak živeo bezgrešnim životom. Sada svojim

božanstvom ima pravo na nebeski tron, dok dopire i do nas svojom ljudskom prirodom. Nudi nam da kroz veru u Njega da postignemo slavu Božjeg karaktera. Tako moramo savršeni biti, kao što je i naš 'Otac koji je na nebesima savršen.'" DA 311, 312

"Uzeo je na svoju bezgrešnu prirodu našu grešnu prirodu, da zna kako da pomogne onima koji su kušani." MM 181

"Neće Vam mnogo biti potrebno da shvatite da, ako je Hristos uzeo na sebe obličje čoveka, da bi mogao da iskupi ljude, mora je i sam biti načinjen u obličju grešnog čoveka, jer je grešne ljude došao da iskupi." (*Christ and His Righteousness*, Str. 26 od E.J Waggoner-a)

"Ali da bi bio Iskupitelj, On ne samo da treba da raspolaže tom moći da iskupi, već mora biti i u krvnom srodstvu. I stoga ne može biti samo rođak, već najbliži rod; i to najbliži rod krvnom *vezom*. Zato kao što i 'deca čovečja' – kao deca koja su izgubila svoje nasledstvo — 'imaju deo u telu i krvi, tako i On uze deo u telu i krvi' — otelovio se kao i mi i tako je postao naš najbliži rod. I zato je pisano da smo mi i On 'od Jednog; zaradi tog uzroka ne stidi se nazvati ih braćom.'" (*Consecrated Way to Christian Perfection*, Str. 25 od A.T. Jones-a)

Hristova ljudska priroda je bila centar poruke o opravdanju verom koju su izneli Džouns i Vagoner. Elen Vajt govori sledeće o njihovoj poruci:

> "Gospod je u svojoj velikoj milosti poslao dragocenu poruku svom narodu kroz starešine Vagonera i Džounsa. Ova poruka treba da istakne pred svetom uzdignutog Spasitelja, žrtvu za grehe celog sveta."TM 91

Godine 1957. godine, kada je objavljena knjiga Pitanja o doktrini, adventistička crkva je bez adekvatne diskusije ili glasanja, predstavila pogled o Hristovoj prirodi koja nije u skladu sa onim koje smo držali od postavljanja temelja ove crkve. Obratite pažnju na ovu izjavu:

> "On je boravio na zemlji, bio je iskušan i oproban, i bio je taknut osećanjima naših ljudskih slabosti, a ipak je živeo svet život bez greha. Njegova ljudska priroda je bila prava, ona koja mora proći kroz nekoliko faza rasta, kao i svaki drugi pripadnik ljudske rase. Bio je potčinjen Josifu i Mariji, i bio je poklonik u sinagogi i hramu. Plakao je nad grešnim gradom Jerusalimom i na grobu voljenih. Izrazio je svoju zavisnost od Boga kroz molitvu. On je bio drugi Adam, koji je došao u "obličju" grešnog ljudskog tela (Rim 8:3), ali bez mrlje njegovih grešnih sklonosti i strasti."Questions on Doctrine, Str. 20

Primetićete reč "obličje" navodnicima. Ovo je začetak poslovice "obličje nije to što je isto". On je predstavljen kao da

je uzeo naše telesne slabosti, ali da nije imao moralnu degenerativnost ljudske prirode. Tada su nabrojani mnogi citati Elen Vajt koji govore o Njegovoj bezgrešnosti. Nema spora da je Hrist bio bezgrešan, to je naša jedina nada. Ali ako nije uzeo našu (vašu i moju) prirodu, tada nije dopreo do nas.

Elen Vajt izjavljuje:

> "Četiri hiljade godina ljudski rod je opadao u fizičkoj snazi, u mentalnoj sili i moralnoj vrednosti; i Hrist je uzeo na sebe slabosti izopačenog ljudskog roda. Samo tako je mogao da spase ljude iz najdubljeg stadijuma degradacije." DA 117

Zapazite da Elen Vajt objavljuje da je moralna degeneracija Hrista (ne duhovna degeneracija, već uticaj generacija koje su grešile na više sile i sposobnosti) uključivala i moralnu vrednost. Zašto smo morali da promenimo svoje učenje o prirodi Hrista? Šta se promenilo u našoj crkvi pre 1957 godine da je izazvalo potrebu da promenimo Hristovu prirodu? Pogledaćemo ovo studiozno u kasnijim poglavljima, ali za sada želim da razmotrimo kako *razmišljanje zasnovano na učinku* ne dozvoljava tako nešto.

Kao što sme već naglasili, ljudski rod je inficiran zmijinom laži – Nećete vi umreti. Ova laž utisnula je u ljudska srca verovanje da ima moć i život u sebi. Istina je da nemamo nikakvu moć.[90]

[90]Da razjasnimo, čovek nema stvaralačku moć, odnosno moć da stvara sam od sebe. Čovek ima moć volje, moć da odabere, ali ova moć ne treba biti pobrkana sa moći života.

Sva moć i život dolaze od Boga, ali kada je primimo, ona prolazi kroz zmijinu laž u našim umovima i mi nesvesno budemo prevareni da mislimo da je to naša moć i snaga.

Jasan dokaz ovoga je naša tendencija da se upoređujemo sa drugima. Kada drugima ide od ruke da li se radujemo zbog onoga što je Bog učinio u njima bez osećanja da mi ne radimo dovoljno za Gospoda? Ako dobro pevamo ili propovedamo i niko ne ostavi ni jedan pozitivan komentar, da li imamo iskušenje da se osećamo obeshrabreno? Ako nas je Gospod inspirisao i dao nam talenat i ako smo to uradili za Njega, zašto bismo trebali biti kušani da se osećamo obeshrabreno? Ovo su sve suptilne implikacije laži "Nećete vi umreti" koju možda mentalno odbacujemo, ali naše ponašanje daje dokaz da i dalje utiče na nas.

Ova laž, u stvari, daje aktivnu silu ljudskoj prirodi. Nesvesno vodi naše razmišljanje ka tome da verujemo da kada činimo zlo, da je to nešto što smo sami uradili. Ona čini našu prirodu aktivnom.

Realnost je da je mrak nedostatak svetlosti. Ovo nije kreativno načelo, *već pasivno načelo*.[91] To znači da je ljudska priroda u svom palom stanju pasivna, a ne aktivna i stvaralačka.

[91]Zasnovano na definiciji Elen Vajt o grehu: "Naša jedina definicija o grehu je ona data u reči Božjoj; on je 'prestup zakona', on je delo načela koji je u ratu sa velikim zakonom ljubavi koji je temelj božanske vladavine." GC 493 - greh je delo načela koje je u ratu sa velikim zakonom ljubavi. Ljudska priroda sadrži ovo *načelo* u ratu (načelo koje je stvoreno lažju "nećete vi umreti" koje pruža temelj za prevaru ljudske nezavisnosti) , a ne *iskazivanje ovog načela* u ratu sa velikim zakonom ljubavi.

Prihvatanjem prevarne tvrdnje da čovek u sebi ima urođene sposobnosti, silu i život, neizbežno nastaju dve pogrešne pretpostavke: (1) Čovek ima mogućnosti da nadvlada iskušenja i da čini dobra dela sliom volje koja je u njemu; ili (2) Čovek sam od sebe čini loša dela, bespomoćno odgovarajući na zlo koje se nalazi u njegovoj beznadežno grešnoj ljudskoj prirodi. Prva predpostavka nas navodi da se priklonimo legalističkom pogledu na opravdanje verom. Ako je Hristos uzeo na sebe ovu vrstu ljudske prirode, tada ćemo i mi biti skloni da pokušamo da nadvladamo greh, kao što je po tom razumevanju i On činio, svojom sopstvenom silom. Druga predspostavka, kada se primeni na Hrista koji je uzeo našu palu ljudsku prirodu, zapravo čini Hrista grešnikom. A to je takođe nemoguće.

Da je ljudska grešna priroda aktivna – što znači da čini zlo namerno – tada Hristos nikada ne bi uzeo na sebe takvu prirodu. Ali ako je ljudska priroda u pasivnom stanju, onda je to izvodljivo. Iznova i iznova pokazujemo da mi kao crkva nismo iskorenili svoje razmišljanje zasnovano na učinku; stoga, da bi ostali dosledni, moramo ukloniti ili promeniti naše poglede u vezi Hristove prirode. I umesto da se mi menjamo, promenili smo Hrista.

Ali sada se moraju čuvati i konzervativni Adventisti koji se drže gledišta da je Hristos uzeo na sebe palu prirodu i protestuju protiv promena koje su uveli autori knjige “Pitanja o doktrini”, koja je postala polu-zvanična, iako je ni jedno crkveno telo nije proglasilo takvom. Jer konzervativni adventizam je ozloglašen zbog svog *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Teologija o paloj prirodi u tom kontekstu sadrži pretpostavku da je Hristos bio grešnik. Jer, ako mi neizbežno grešimo, onda je i On isto tako neizbežno morao grešiti, jer je uzeo na sebe našu prirodu. Tako

da i na jedan i drugi način razmišljanje zasnovano na učinku menja istinu u vezi Hristove prirode.

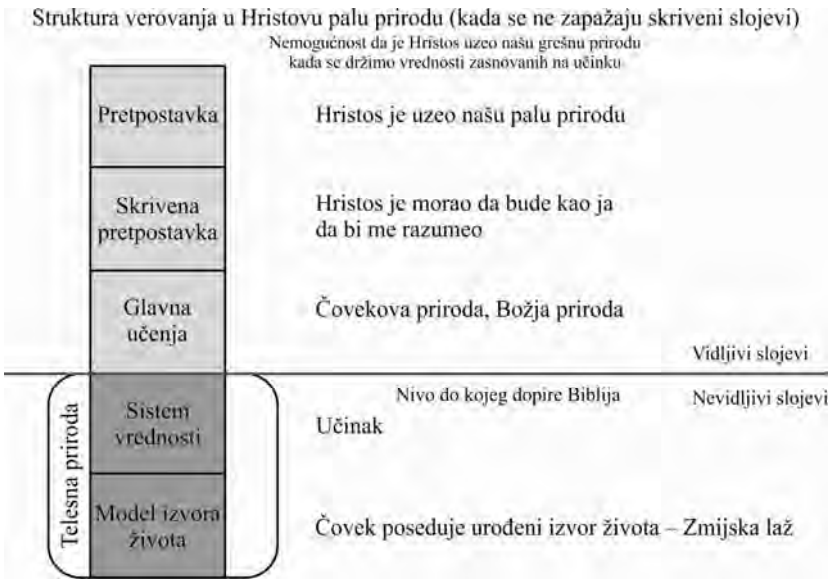

Ali, postoji jednak problem iz druge krajnosti, kada se radi o dobrim delima. U odbacivanju aktivne grešne ljudske prirode (zato što bi to gledište zahtevalo da Hristos bude grešnik), prihvaćeno je suprotstavljeno gledište – Hristos je uzep bezgrešnu ljudsku prirodu, odnosno Adamovu prirodu pre pada u greh. U međuvremenu je bilo potrebno da autori "Pitanja o doktrini" promene Hristovu prirodu u bezgrešnu prirodu da održe svoju vrstu *razmišljanja zasnovanog na učinku*.

Razgovarao sam sa mnogim ljudima na ovu temu i nalazim doslednim svoj zaključak da oni koji smatraju da Hristos nije imao prirodu palog čoveka, su dovedeni u poziciju da ne mogu

razlučiti grešne **tendencije** od grešnih **sklonosti.**[92] Prvi je **pasivni** princip, drugi je **aktivni** princip, ali *razmišljanje zasnovano na učinku* ne dozvoljava pasivni princip, ono zaključuje da grešna ljudska priroda znači aktivnu sklonost ka grehu. U prošlosti sam se pitao kako ne vide razliku, ali mi je sada sasvim logično.

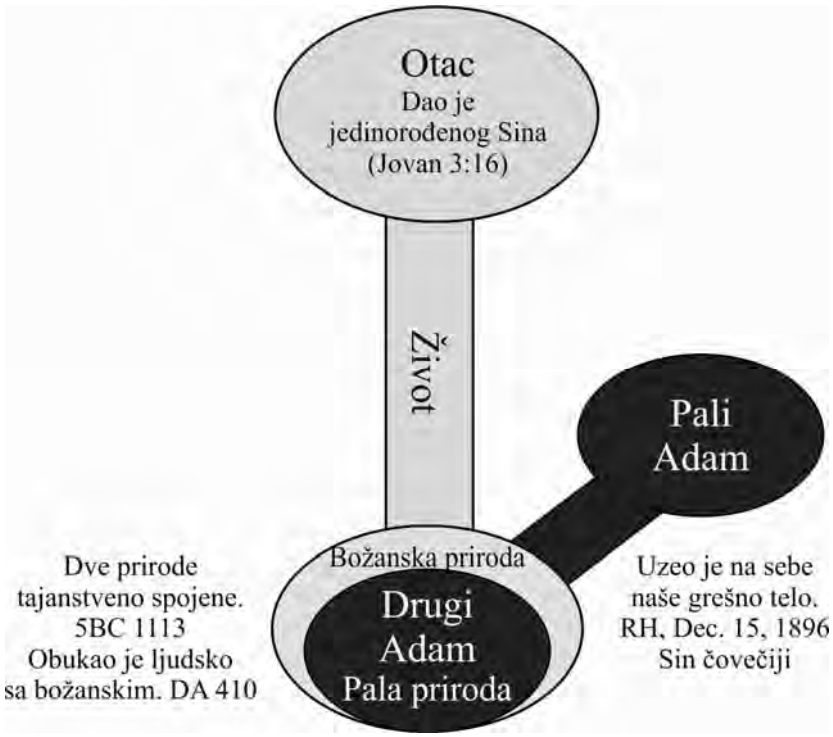

[92]"Samo oni koji kroz veru u Hrista drže sve Božje zapovesti, doći će u stanje bezgrešnosti u kojem je Adam oživeo pre prestupa" MR vol. 8, 99). Ova izjava pokazuje da kroz veru u Hrista možemo biti kao Adam pre njegovog pada. Zaista veličanstveno obećanje!

I moje razmišljanje je u prošlosti bilo *zasnovano na učinku* i zato me je to uticalo na mene da posmatram Hristovu palu prirodu kao primer a ne zamenu. Jedan od mojih predavača je pokušao da me upozori kako je jasno mogao da vidi trn u mom oku, ali ja nisam video brvno. *Tako razmišljanje zasnovano na učinku* u konzervativnim redovima nesvesno gura osobu ka legalizmu; ka legalizmu koji sam ja lično iskusio i živeo sa njim i za koji mislim da je odvratan. Liberalni elementi crkve jasno vide ovo i sa pravom ga odbacuju. Istina je da nam Hristova priroda nikada neće biti slatka dok je naše *razmišljanje zasnovano na učinku*.

D. Savršenstvo karaktera

Do sada bi trebalo da je jasno da je savršenstvo karaktera strano protestanstkom *razmišljanju zasnovanom na učinku*.Ceo koncept savršenstva karaktera zasniva se na *učinku*, i kao što smo malopre spomenuli, protestantska premisa je: pokušavanje držanja zakona je legalizam. U sledećem delu ćemo istražiti koncepte legalizma potpunije. Za sada pogledajmo pet nivoa razmišljanja koji su tipični za protestante. Pogledajte tabelu.

Ova struktura verovanja mora izvrnuti svako izjavu iz Svetog pisma po pitanju pobede nad grehom. *Urođeni izvor života* i *sistem vrednosti* primoravaju na to. Ni jedna veća protestantska crkva, koju ja poznajem, ne uči da je moguće imati pobednički hrišćanski život na ovome svetu. Jednostavno nemaju doktrinalnu pozadinu koja će to da podrži.

Ranije smo diskutovali o skrivenim problemima savršenstva kroz koncept opravdanja verom. Neotkriveni slojevi sprečavaju potpunu pobedu u Hristu. Trenutno ili (1) menjamo doktrinu o

savršenstvu u doktrinu o zrelosti i ohrabrujemo sebe da damo najbolje od sebe, a "Hristos će sve ostalo da dovrši" ili se (2) fokusiramo na grehe drugih ljudi da bi izbegli da razmišljamo o svojim sopstvenim gresima. Istorijski, klatno se okrenulo na drugu stranu. Pre pedeset godina, pritisak da se postigne savršenstvo je bio mnogo veći, a toliki je bio i nivo straha i očaja. Ove osobine nisu znaci sretnog i svetog hrišćanskog života.

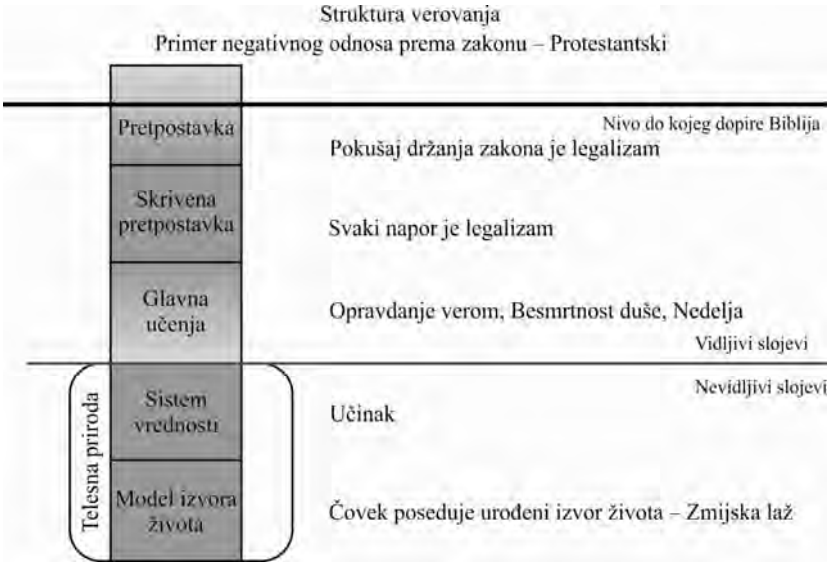

Iz mog ličnog iskustva i proučavanja u adventističkoj crkvi vlada zabuna na ovu temu. Ali, pošto smo kapitulirali pred evangelikancima po pitanjima pomirenja i istražnog suda, neizbežno je da nastanu promene i u našim drugim učenjima. Naša tipična struktura verovanja sada izgleda ovako:

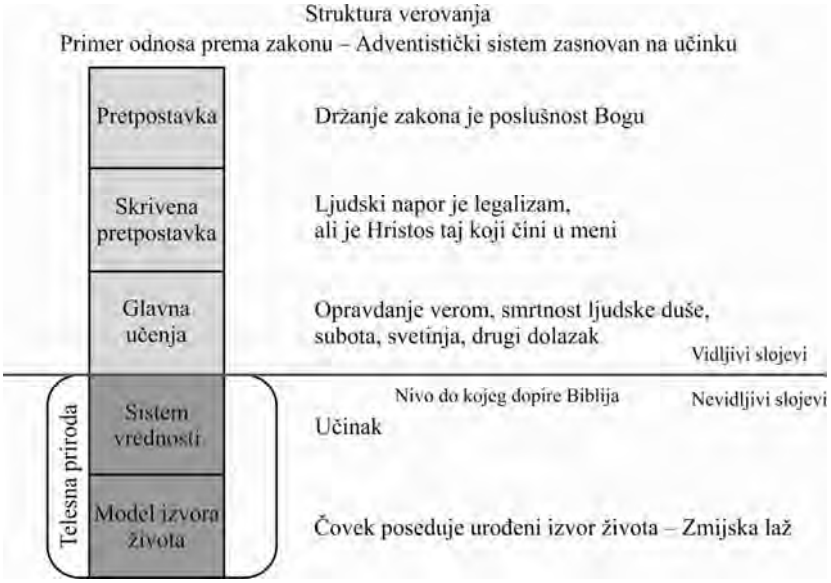

Za vreme mojih teoloških studija, jedan od predavača je pitao ljude koji veruju u pobedu nad grehom da ustanu. Iz razreda od nas šesnaest, nas dvoje je ustalo. Predavač je proveo ostatak časa dokazujući kako je to apsurdna ideja. Koncept savršenstva karaktera nekoliko decenija nije predavan u našim teološkim školama. U današnja vremena samo mali broj propovednika uči druge tome.

Jako je tužno što je takva situacija. Ispravno razumevanje *izvora života* i *sistema vrednosti* ne čini sam da je ta ideja moguća, već i radosno izvesna. Hristos u vama nad slave, kakva divna misao. Mnogo puta sam čuo ljude kako goovre da će grešiti dok Isus ne dođe i pitam se da li im je prijatno da žive daleko od svoje bliske *veze* sa Isusom i da li im smeta sva ta bol koji čine svom Spasitelju. Možemo pasti na našem putu, ali opravdavati greh

govoreći, “grešićemo dok Isus ne dođe, ne možemo biti savršeni”, je jako tužno.

Biblija je veoma jasna:

1 Jov 4:17 Tim se ljubav u nama savršuje da imamo slobodu na dan sudnji; jer kao što je On i mi smo na svetu ovom.

Gal 2:20 A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim verom Sina Božjeg, kome omileh, i predade sebe za mene.

Tit 2:12 Učeći nas da se odreknemo bezbožnosti i želja ovog sveta, i da pošteno i pobožno i pravedno poživimo na ovom svetu.

2 Kor 10:5 Da kvarimo pomisli i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božje, i robimo svaki razum za poznanje Hristu.

Jud 1:24 A onome koji vas može sačuvati bez greha i bez mane, i postaviti prave pred svojom slavom u radosti.

1 Pet 4:1 Kad, dakle, Hristos postrada za nas telom, i vi se tom misli naoružajte: jer koji postrada telom, prestaje od greha.

> 2 Pet 1:3-4 Budući da su nam sve božanstvene sile Njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem onog koji nas pozva slavom i dobrodetelji, kroz koje se nama darovaše časna i prevelika obećanja, da njih radi imate deo u Božjoj prirodi, ako utečete od telesnih želja ovog sveta.

Možemo navesti još stihova, ali je svakom iskrenom čitatelju ovo jasno. Oni koji se drže razmišljanja zasnovanog na učinku izvrnuće ove tekstove samo u Hristova dela i tvrdiće da je ovo kako nas Bog vidi kroz Isusa. Ali ja radije verujem Božjim prorocima:

> "Jer ide knez ovog sveta", reče Isus, "I u meni nema ništa." Jovan 14:30. U njemu nije bilo ničega što je odgovaralo sotoninim prepredenostima. Nije pristao na greh. Ni mislima se nije prepustio iskušenjima. Tako može biti i sa nama. Hristova ljudska priroda je bila ujedinjena sa božanskom; bio je pripremljen za borbu time što je u Njemu prebivao Sveti Duh. I On je došao da i nas načini sudeonicima u božanskoj prirodi. Dok god smo ujedinjeni sa njim kroz veru, greh nema vladavinu nad nama. Bog pruža svoju ruku vere ka nama da nas uputi da se čvrsto oslonimo na Hristovo božanstvo, da možemo postići savršenstvo karaktera. DA 123
>
> Niko ne treba da posrne u postizanju Hristovog savršenog karaktera u svojoj sferi.

> Hristovom žrtvom, verniku je omogućeno da primi sve što se tiče života i pobožnosti. Bog nas poziva da dostignemo merilo savršenstva i stavlja pred nas primer Hristovog karaktera. U svojoj ljudskosti, usavršenom životom konstantnog otpora zlu, Spasitelj je pokazao da kroz saradnju sa božanstvom, ljudi mogu u ovom životu postići savršenstvo karaktera. Ovo je Božje obećanje da i mi možemo imati potpunu pobedu. AA 531

Zar nije divno znati da kada prihvatimo *razmišljanje zasnovano na odnosu*, Božje zapovesti postaju deset obećanja i da je Hristova pobeda i naša. Mogu imati zajednicu sa Njim kao što su u u stara vremena imali Enoh i Danijel. Kakva je divna nada saznanje da mogu prestati da povređujem svoje prijatelje i porodicu kroz Hrista koji me osnažuje.

E. Starešinstvo i rukopoloženje

Po pitanju istražnog suda, Hristove prirode i savršenstva karaktera, crkva se borila sa duhovnom realnošću koju ne može videti ljudsko oko. Ali kada dođemo do pitanja crkvenog vođstva i uloga muškaraca i žena, ulazimo u veoma bukvalno i opipljivo bojno polje. Od svog postanja, crkva je vođena od strane muškaraca, ali u poslednjih nekoliko decenija ova praksa dolazi pod ozbiljnu pretnju i upravo sada se menja pod zahtevima za jednakost polova.

Vratiću se na ovu temu u 23. poglavlju sa širom perspektivom, ali za sada želimo da se dotaknemo pitanja *razmišljanja zasnovanog na učinku* i ulogama muškaraca i žena.

Razmišljanje zasnovano na učinku zahteva napredovanje kroz činove u ljudskim terminima. Pitanje ko drži pozicije autoriteta je postojalo u hrišćanskim crkvama od njenog začeća.

> Mar 10:37 A oni mu rekoše: Daj nam da sednemo jedan s desne strane Tebi, a drugo s leve, u slavi Tvojoj.

Razmišljanje zasnovano na učinku daje *vrednost* poziciji. Što je viša pozicija, veću *vrednost* osoba ima. Sotona sam iznosi ključne principe kada izjavljuje sledeće:

> Isa 14:13-14 A govorio si u srcu svom: Izaći ću na nebo, više zvezda Božjih podignuću presto svoj, i sešću na gori zbornoj na strani severnoj; Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s Višnjim.

Ljudski način razmišljanja prirodno ne dozvoljava silaznu putanju po pitanju pozicije; obično je to nagon da se uzdignemo do vrha. Što se više uzdižete, dobijate veći osećaj vrednosti. U mnogim slučajevima efekat ovoga je sledeći: oni koji su najnesigurniji i koji imaju najmanju vrednost su najuporniji, stižu do vrha. U svetu *razmišljanja zasnovanog na učinku* najnesigurnije osobe drže uzde vlasti. Zato u Danilu 4:17 kaže da Bog postavlja ljude najnižeg ranga nad carstvima.

Ovaj nagon da se bude na visokom položaju nije ograničen samo na crkve i poslovne strukture. Ova težnja se pojavljuje i u mnogim brakovima; suptilna borba za kontrolom; ko će voditi i ko donosi konačne odluke? Svi smo iskusili ili bili izloženi ovom tipu borbe. Ova borba je prirodni efekat *razmišljanja zasnovanog na učinku*.

Biblijski princip poglavarstva ne može se pojmiti niti ceniti kroz *razmišljanje koje je zasnovano na učinku*. Biblijski princip poglavarstva je zasnovan na konceptu izvora i kanala. Bog je izvor i On je struktuirao ljudske porodice i zajednice tako da protok njegovih blagoslova bude razdeljen kroz kontekst *odnosa*.

Biblijski princip poglavarstva

Biblijski princip poglavarstva ne mogu shvatiti i ceniti oni koji razmišljanje zasnivaju na učinku. Biblijsko gledište o autoritetu je zasnovano na konceptu izvora i kanala. Bog je izvor, i on je postavio takvu strukturu među ljudima koja omogućuje da se protok blagoslova odvija u kontekstu odnosa.

Biblijski princip pokoravanja znači postavljanje samog sebe u tok blagoslova. Bog je stvorio u ljudima dva principa semena (stvaranje) i negovanja (rast). Muški princip je generativni, a ženski se odnosi na negovanje. Oba rade zajedno da neguju dete u porodičnom kontekstu. Pošto je otac generativni princip, on drži poglavarsku poziciju kao izvor blagoslova.

Ovaj princip je činio da patrijarsi blagosiljaju svoju decu. Otac ne prenosi samo fizičko seme, već i duhovno. Reči njegovih usta pod Božjim nadahnućem seju u umu svoje dece osećaj smisla, svrhe i *vrednosti*. Zato u Bibliji govori da su slava očeva njihova deca. (Solomon 17:6)

Ovaj tok blagoslova koji teče iz Božjeg izvora će raditi kako treba samo kada ljudi vide Boga kao svoj *izvor života*. Ako zmijska laž inficira naše mišljenje, kanal blagoslova će se zagušiti.

Biblijska instrukcija za vođstvo crkve je veoma jednostavna:

> 1 Tim 3:1-5 Istinita je reč: ako ko vladičanstvo želi dobru stvar želi. Ali vladika treba da je bez mane, jedne žene muž, trezan, pametan, pošten, gostoljubiv, vredan da uči; ne pijanica, ne bojac, ne lakom, nego krotak, miran, ne srebroljubac; koji svojim domom dobro upravlja, koji ima poslušnu decu sa svakim poštenjem; a ako ko ne ume svojim domom upravljati, kako će se moći starati za crkvu Božju.

Starešina u crkvi treba biti jedne žene muž. Podsmevači kažu da bi ovo trebalo da znači da starešina mora biti oženjen jednom ženom i naravno *jednakost zasnovana na učinku* zahteva takav odgovor. Tekst takođe govori da treba da dobro upravlja svojim domom. Ovde Pavle aludira na tekst u I Mojs. 18:19 gde duhovni blagoslov obećan Avramu zavisi od dobrog uređenja njegove porodice i odgovornog vođstva. Kako muškarac predstavlja generativni princip ili izvor Božjeg blagoslova za porodicu, prirodno je da očekujemo da on zauzme vođstvo da bi kroz njega bili izliveni blagoslovi na njegovu porodicu. Ako žena postane vođa u kući, tada je izvor blagoslova postavljen na negovatelja i ovo izvrće kanal blagoslova. Kvalifikacija starešine mora biti da vlada svojim domom. Ako žena vlada svojim domom onda je kanal blagoslova odsečen. Zapazite:

> 1 Kor 11:3 Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu.

Ovaj tekst postavlja tok blagoslova. Ovo načelo izvora i kanala poziva da starešinstvo bude rezervisano za muškarce ili za generativni princip, jer je crkva produžetak doma. Za više o ovome pogledajte poglavlje 23.

Da rezimiramo, nastojanja da se žene rukopolažu za starešine i pastore je zasnovano na načelu *učinka jednakosti*. Ako pozicije imaju silu i vrednost tada bi bilo pogrešno uskratiti pozicije ženama, ali Bog ne zasniva jednakost na *učinku*, On je zasniva na strukturisanoj seriji *odnosa* koji čuvaju kanal Njegovih blagoslova.

Činjenica da većina crkvenih vođa danas smatraju kako je od vitalnog značaja da se ispravi nepravda nedozvoljavanju žena da budu pastori i starešine, jednostavno govori da su ovi ljudi i žene zaslepljeni *razmišljanjem zasnovanim na učinku*. Iz svetovnog konteksta ja se potpuno slažem sa željom za jednakosti, ali Božji putevi nisu naši putevi. Njegovo carstvo ne funkcioniše po takvim načelima.

Dodeljivanje starešinstva i vodećih pozicija ženama oduzima slavu deci i destabilizuje budući prosperitet crkve. U Isaiji 3:1-12[93] vidimo da je pojavljivanje ženskog vođstva znak otpada. Mnogi ljudi kažu da ne možemo da nađemo muškarce da popune poziciju u crkvi. Ovo je sve deo onoga što nam je Bog rekao da će uraditi ako pokušamo da izmenimo Njegove strukture blagoslova. U Isaiji 3:1-2, Bog govori da će uzeti sve dobre muškarce i zameniti ih sa slabim ženskim vođstvom i konačno, žene će vladati nad njima.

[93]Za više o ovoj temi, pogledajte moju propoved "The Downward Path" na adresi www.maranathamedia.com

Neki ljudi će se samo nasmejati kada pročitaju šta sam napisao, ili će proključati od besa zbog takvih ideja. Ali ja bih radije ostao u Ilijinom društvu:

> Mal 4:5-6 Evo, ja ću vam poslati Iliju proroka pre nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji; i on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovim, da ne dođem i zatrem zemlju.

Povratak muškog poglavarstva je ključni deo temelja da bi videli kako se obistinjuje duhovno obećanje Avramu (I Mojs. 18:19). Ta obnova će ponovo postaviti očeve koji trebaju da poduče decu kako da se suoče sa neprijateljskim snagama i da ih oteraju.

F. Božja reč i vaspitanje

Na svom najjednostavnijem nivou Biblija nam govori da znanje nadima (1 Kor 8:2). Biblija ima najveći izvor znanja od bilo koje knjige na planeti. Ova knjiga se može koristiti kroz *razmišljanje na učinku* da načini osobu veoma moćnom. Mislim da smo svi videli veliki broj primera učitelja i propovednika koji su koristili moć svog znanja da napreduju. Svaka crkvena institucija je pretrpana takvom vrstom ljudi.

Proučavanje Božje reči je proces edukacije i kada iskombinujete *razmišljanje zasnovano na učinku* u edukaciji, sa *razmišljanjem zasnovanim na učinku* u Bibliji, dobijate smrtonosni koktel. Iako postoji mnogo ljudi koji prolaze kroz edukaciju i održavaju svoj nivo osećaja poniznosti, postoje drugi koji podlegnu otrovnoj moći edukacije. Ceo zapadni svet koristi edukaciju kao *meru*

učinka. Sam koncept ocenjivanja i stepenovanja je nasleđeno od osnove *po učinku*. Ponovo izjavljujem, mnogi ljudi su svesni ovih opasnosti i ostaju ponizni, ali mnogi nisu.

Mnogi muškarci i žene dobijaju priznanja kako imaju veliki intelekt i širinu pogleda, ali su oni obično izraženi na način koji njima odaje počast, a ne Bogu koji daje te sposobnosti. Elen Vajt daje zadivljujuću izjavu o fokusiranju na intelektualnu veličinu osobe koja traži posebnu pažnju:

> Po proceni nebesa, šta je to što sačinjava veličinu? Ne ono što svet smatra velikim; ne bogatstvo, rang, plemenito potomstvo ili intelektualni darovi. Ako je intelektualna veličina, bez nekog višeg razmatranja, vredna časti, onda trebamo odati počast sotoni, čije intelektualne sposobnosti ni jedan čovek nikada nije dostigao. Ali kada je taj dar iskrivljen da služi nama, što je veći dar, to veće prokletstvo on postaje. Moralna vrednost je ono što Bog vrednuje. Ljubav i čistota su atributi koje On najviše ceni. DA, 219

Kao što smo ranije naglasili, najčešće su najnesigurnije osobe – one koji osećaju potrebu da steknu *vrednos*t – najodlučnije da drže pozicije visokog ranga u crkvi. Ako mi kao crkva čuvamo najviše pozicije za najbolje ocenjene individue, onda smo stvorili slabost da dozvolimo najoskudnijima i najnesigurnijima da zauzmu ta mesta. Bog je postavio svoje ponizne sluge na položaje takođe, ali što više postavljamo našu crkvu na put *prepoznavanja učinka*, podložniji postajemo vođstvu *zasnovanom na učinku* koji će donositi mnoge odluke o

upravljanju institucijama, kao i o načelima crkve. Opet će se mnogi ljudi narugati na ovu primedbu, ali moje iskustvo u našim koledžima i školama pokazuje da u njima ima mnogo onih koji su opijeni otrovom moći u edukaciji. Ni ja nisam bio oslobođen uticaja ove moći. Bio mi je veliki izazov da se otreznim, to je sigurno.

Postoje mnogi u crkvi koji prepoznaju ovu opasnost i zalažu se za čednost izostavljanja obrazovanja. Ipak, ovo je samo druga strana medalje. Mi želimo obrazovane ljude; mi želimo najbolje mislioce, koji nisu samo refleksija misli drugih ljudi.

Sve se svodi na načela carstva po kojima radimo. Da li ćemo prihvatiti Bibliju onako kako piše i biti obraćeni njome ili ćemo izvrnuti Bibliju u oruđe kojim ćemo načiniti sebe moćnima?

G. Subota

Ovo je jedna od najpogrešnije shvaćenih institucija u crkvi. Iz perspektive *učinka* ovo učenje je minsko polje. Jedan primer koji volim da navedem kada razgovaram sa nekim o njihovom poimanju subote jeste da ih pitam, “Da li je pogrešno plivati u moru i ići na plažu u subotu?” Odmah se oglase oni koji to podržavaju i oni koji se protive tome. Onda volim da dodam, “ponekad je lakše biti u moru sa svim ribama, nego na plaži sa polugolim ljudima oko mene.” Mnogi ljudi imaju listu onoga što je pogrešno, zasnivajući to na standardu veštačkog *učinka*. Kada u Bibliji ništa ne piše o datoj temi, volim da postavim pitanje, “Da li me to približava Isusu ili ne?” Subota je institucija *odnosa*, zato pitanje koje postavljamo o njoj mora biti u kontekstu *odnosa*. Ne želimo da načinimo subotu teretom našoj deci sa obimnim ograničenjima. Ovo je teško pitanje i zahteva

mnogo molitve i mudrosti, ali ja sam siguran da nam Gospod može pomoći.

Mnogi su zapeli na ovom pitanju. Obimna subotna ograničenja i *razmišljanje zasnovano na učinku* pedesetih i šezdesetih godina ih je dovela do toga da budu veoma opušteni po pitanju Subote i potpuno su izgubili njenu svetost.

Jedna od oblasti ove opuštenosti je rad nekih naših institucija u subotu. Takođe, dovodim u pitanje vezu između naše kompanije koja se bavi proizvodnjom zdrave hrane i sponzorstvom igrača kriketa i fudbalera koji igraju utakmice subotom. Promovišemo ove ljude kao uzor a ovi uzori se bave sportom u subotu, da ne spominjemo moral nekih od ovih igrača. Da li je Gospod zaista zadovoljan ovim stvarima?

Veoma je teško videti kako će, kada subotna poruka krene velikom silinom u budućnosti, ljudi biti spremni da žrtvuju sve za dan koji je veoma malo poštuje.

Postoje mnoge druge oblasti koje možemo ispitati, ali mislim da smo postigli poentu time što smo shvatili da *razmišljanje zasnovano na učinku* utiče na mnoge doktrine i prakse u našoj crkvi. U našem sledećem poglavlju pogledaćemo procese koji određuju verovanja i procese koji dokazuju položaj, što će nas tada odvesti u diskusiju o božanstvu.

Četvrti deo –Kad razmišljanje zasnovano na učinku utiče na metodologiju

Jedan od najvećih testova *sistema vrednosti* po kojem funkcionišemo je proces kojim stižemo do naših zaključaka, ili ih branimo. Pošto su mnogi od nas odrasli u crkvenom okruženju, biblijska učenja su privaćena nekritički, što znači da ih mi sami nismo temeljno ispitali. Ako mnogo godina držimo neko verovanje bez kritičkog ispita, postajemo podložni tome da koristimo Sveto pismo da pojačamo sopstvena verovanja da bi smo mogli da nastavimo da uživamo u komformitetu ortodoksije[94], umesto da proverimo sve u šta verujemo iz Biblije. *Razmišljanje zasnovano na učinku* će pokušati da podredi Bibliju našim sopstvenim razmišljanjima. Sveto pismo postaje naš podanik, umesto da mi postanemo potčinjeni njemu.[95]

Iskušenje da potčinimo Sveto pismo našem razmišljanju je najjače kada se suočimo sa stihovima i tekstovima koji izgledaju u konfliktu sa našim ustanovljenim pogledima. Da li ćemo zaista

[94]Moć ortodoksije na naše mišljenje je mnogo veće nego što možemo zamisliti. Postoje pitanja kao što su “Kako
može propovednik X, koja je hrišćanin pun ljubavi, biti u krivu?” “Kako čitava crkva može biti u krivu?” “Šta će se desiti meni ako i ja prihvatim ovaj pogled?” Kada je ispravna, ortodoksija može postići mnoga dobra, ali kada je pogrešna postaje smrtonosna barijera istini.

[95]“Ne trebamo da formiramo svoje mišljenje, i tek tada da interpretiramo sve kako bi postignemo poentu. Ovde su neki naši veliki reformisti pali, i ovo je razlog zašto ljudi koji danas mogu biti silni u službi Bogu i istini, ratuju protiv istine.” 1888 Materials, 44

biti otvoreni prema Pismu i biti marljivi da harmonizujemo svaki stih nadahnuća i dozvoliti svakom stihu da ima svoju težinu? *Razmišljanje zasnovano na učinku* je učinilo ovo veoma teškim zbog dugih tradicija. Za potrebe našeg sledećeg poglavlja, mislim da bi bilo korisno da prođemo kroz tipične procese nametanja pretpostavki bez ispitivanja skrivenih slojeva.

Takođe sam hteo da uključim ovaj deo u podizanje svesnosti da svako radi po sistemu vrednosti ili svetskog pogleda onog časa kada pristupa Bibliji. Primetio sam da neki ljudi kažu da prihvataju Bibliju za ono što jeste, ali je jasno da nisu ni svesni da rade kroz sistem vrednosti koji kvari tekstove u Bibliji. Pristupiti Bibliji bez svesti o svetskom pogledu čini dijalog nemogućim sa onima koji drže drugačiji model verovanja.

9. "Dokazivanje" da je držanje Subote legalizam

Mnogi hrišćani veruju da je dokazivanje da je držanje Subote legalizam veoma jednostavno. Potrebna su samo tri jednostavna koraka:

1. Premisa (*pretpostavka* – prim. prev.).
2. Dokazivanje svoje premise kroz Bibliju.
3. Primenite svoju dokazanu premisu na teškim stihovima koji izgledaju kao da se ne slažu sa vašom premisom.

1. Po pitanju držanja Subote, možemo da primenimo sledeću premisu:

Držanje zakona je legalizam i stoga protivno Jevanđelju.

2. Pogledajmo sada da li možemo da nađemo dokaz u Bibliji da je tako.

> Rim 3:20 Jer se delima zakona nijedno telo neće opravdati pred njim, jer kroz zakon dolazi poznanje greha.
>
> Rim 10:4 Jer je Hristos svršetak zakona: koji Ga god veruje opravdan je.
>
> Efe 2:8,9 Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji. Ne od dela, da se niko ne pohvali.
>
> Gal 3:1-3 O nerazumni Galati! Ko vas je opčinio da se ne pokoravate istini? Vi, kojima pred očima beše napisan Isus Hristos, a sad se među vama razape. Ovo jedno hoću od vas da doznam, ili Duha primiste kroz dela zakona ili kroz čuvanje vere? Tako li ste nerazumni? Počevši Duhom, sad telom svršujete?
>
> Rim 4:14 Jer ako su naslednici oni koji su od zakona, propade vera, i pokvari se obećanje.

Iznad su nabrojani samo neki od divnih tekstova koje mnogi hrišćani koriste da nam dokažu da je držanje zakona legalizam i stoga protivno Jevanđelju. Ako je držanje zakona legalizam, kao što smo tako “elokventno” dokazali iz tekstova iznad, tada je prirodni sled, da ako je Subota deo zakona, onda je pokušaj držanja Subote, pokušaj držanja zakona koji je protiv Jevanđelja. Jevenđelje je dobra vest slobode koju imamo u sprovođenju dela pred Gospodom da bi smo bili prihvaćeni. Spašeni smo Hristovim delima, ne svojim.

3. Mnogi će zaključiti da smo lako dokazali da je držanje zakona legalizam tako da "i dete razume", ali pogledajmo sada i neke druge teške stihove koji sugerišu drugačije.

> Mat 5:17 Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakone ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanje slovce ili jedna titla iz zakona dok se sve ne izvrši.

Pošto izgleda da smo iz Biblije dokazali da je držanje zakona legalizam, moramo ispitati ove stihove pobliže. Jednom kada se čovek skoncentriše na pretpostavku, ne postoji način da gornji stihovi uče da je zakon i dalje na snazi, jer bi u tom slučaju Isus ohrabrivao legalizan, a mi "znamo" da on ne uči tome. Tako da, kao što mnogi sugerišu, "odgovor mora biti u njegovoj reči, *izvrši*. Izvršiti nešto znači ispuniti, a pošto je Isus izvršio sve zahteve zakona, onda ovaj tekst govori da je Isus izvršio zakon za nas i mi stoga ne moramo da ga držimo." Mnogo puta sam čuo ovaj argument. Usredsređivanje na pretpostavku sprečava da tekst razumemo na drugi način, osim da je Isus izvršio ili uklonio zakon. Pogledajmo još jedan problematičan tekst.

> 1 Kor 7:19 Obrezanje je ništa, i neobrezanje je ništa; nego držanje zapovijesti Božjih.

Direktan odgovor bio mogao biti sledeći: "kako smo dokazali iz drugih stihova da je držanje zakona legalizam, ovaj tekst ne može učiti držanje zakona." "Mora postojati drugo objašnjenje. Isus je dao svojim sledbenicima novu zapovest u Jovanu 13:34 da volimo jedni druge. Pošto ova zapovest izvršava zakon, kao

što je naglašeno u Rimljanima 13:8, stoga je držanje zapovesti držanje zapovesti da volimo jedni druge.”

Još jednom, pretpostavka određuje ishod značenja. Značenje teksta je predodređeno nečim što se smatra nepokolebljivim. Obratite pažnju na još jedan “problematičan” tekst.

> Luka 10:25 I, gle, ustade jedan zakonik i kušajući Ga reče: Učitelju! Šta ću činiti da dobijem život večni? A On mu reče: Šta je napisano u zakonu? Kako čitaš?

Ponovo bi odgovor mogao biti sledeći: “Pošto smo dokazali da je držanje zakona legalizam, tekst mora značiti nešto drugo. Pošto se Isus obraćao Jevrejinu pre nego što je umro na krstu, zakon je i dalje bio na snazi za Jevreje i odnosio se na njih u to vreme. Kada je Isus umro, Jevanđelje se prenelo na neznabošce koji nisu morali da drže zakon. Tako da se ovaj tekst ne odnosi na nas.”

I ovaj argument sam čuo mnogo puta. To je klasičan primet nametanja odgovora na tekst. Božja reč postaje potčinjena volji ljudi. Obratite pažnju na sledeći primer.

> 1 Jov 2:4 Koji govori: Poznajem ga, a zapovesti Njegove ne drži, laža je, i u njemu istine nema; A koji drži reč Njegovu, u njemu je zaista ljubav Božja savršena; po tom poznajemo da smo u Njemu.

Koji je tipičan odgovor? “S obzirom da smo dokazali da je držanje zakona legalizam, ovaj tekst se očigledno odnosi na novi zakon koji je Isus spomenuo u Jovanu 13:34.”

> Mat 12:8 Jer je gospodar i od Subote Sin čovečji.

Čuo sam neke veoma kreativne odgovore na ovaj tekst. Evo jednog kojeg sam zapamtio: "S obzirom na to da smo dokazali da je držanje zakona legalizam, i da je Subota deo zakona, onda ovaj tekst ne može biti odbrana Subote. Reč gospodar znači 'neko ko vlada.' Pošto je Isus gospodar Subote, On ima moć da je promeni ili da radi sa njom šta Mu je volja."

Želim da obratimo pažnju na prelomnu tačku kako iskrena vera u biblijske stihove po pitanju zakona može biti promenjena u njihovom značenju. Ključ u odstranjivanju obavezujuće prirode zakona je da ga podelimo na segmente. To znači da je zakon koji je dat jevrejima različit od zakona koji je dat hrišćanima Novog zaveta.

Kada je zakon podeljen ili promenljiv, on više nije univerzalna refleksija Božjeg karaktera, identiteta i vlade, već prelazno oruđe koje je potrebno za određenu namenu u određenom vremenskom okviru. Dakle, jedan od ključnih elemenata premise (pretpostavke) je nametanje podeljenosti univerzalnih tema otkrivenih u Svetom pismu.

Ako je nešto što je otkriveno u Bibliji shvaćeno kao konstanta u odnosu na ljudski rod, tada će biti obavezujuća, određivaće naša ograničenja. Ako je nešto u Bibliji vremenski prekinuto, njegova identifikacija je razbijena ili podeljena i tada mi (ljudski rod) moramo odrediti njenu primenu i ograničenja. Pogledajte tabelu.

Povratkom na našu vežbu nametanja premise (pretpostavke), vidimo da je moguće "dokazati" iz Biblije da je držanje zakona

legalizam, a stoga i protiv Jevanđelja, i da bilo koji tekst koji izgleda da dokazuje da trebamo držati zakon pada u jednu od sledećih kategorija:

Večni univerzalni zakon

Identitet zakona (referentna tačka)	Zakon je neprekidni izraz Boga i njegovog carstva		
Deo vremena	Od stvaranja do Mojsija	Jevreji pre krsta	Hrišćani posle krsta

Zakon obavezuje ljude zato što je stalan i neprekidan

Segmentirani promenljivi zakon

Identitet zakona (referentna tačka)	Ništa posebno nije rečeno	Deset zapovesti	Nova zapovest – Volite jedan drugoga
Deo vremena	Od stvaranja do Mojsija	Jevreji pre krsta	Hrišćani posle krsta

Ljudi obavezuju zakon i određuju njegova ograničenja zato što je on segmentiran i promenjiv

1. Držanje zakona koje je spomenuto važi za Jevreje, a ne za neznabošce.
2. Zakon koji je spomenut je nova zapovest koju nam je Isus dao, a ne stari jevrejski zakon.
3. Zakon koji je spomenut je Hristos izvršio, i stoga je ispunjen. Kao što Biblija naglašava, Hristos je kraj zakona pravednosti. Rim 10:4.

Obratite pažnju na ograničavanje i podelu zakona koja se odigravaju u gornjim tačkama. Ovaj proces je čvrst za milione hrišćana i dok odgovori na teške tekstove variraju, logička sekvenca je ista.

1. Premisa.
2. Dokazivanje svoje premise iz Biblije.
3. Primenite svoju dokazanu premisu na teške stihove koji izgledaju kao da se ne slažu sa vašom premisom.

10. "Dokazivanje" da držanje Subote nije legalizam korišćenjem iste logičke sekvence

Jedan od najvećih problema sa prethodnom logičkom sekvencom je taj da je pretpostavka podržana izabranom serijom stihova, ali nije testirana poštenim unakrsnim ispitivanjem biblijskih dokaza. Zato što deluje da izabrani tekstovi daju jake "dokaze", premisa deluje samodokazujuće i logično, stoga nije nikada testirana kompletnim stihovima koji se tiču te teme. Pogledajmo pobliže premise koje smo koristili.

Držanje zakona je legalizam i protiv Jevanđelja.

Šta ako promenimu našu premisu u suprotno i koristimo isti proces od tri koraka. Pogledajmo ovu premisu:

Držanje zakona je poslušnost Bogu i stoga je deo jevanđelja.

Primenimo sada drugi korak da pronađemo neke tekstove koji će podržati ovu premisu. Mnogi od ovih tekstova će biti problematični za prethodnu premisu koju smo koristili.

> Mat 5:17.18 Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakone ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanje slovce ili jedna titla iz zakona dok se sve ne izvrši.
>
> 1 Kor 7:19 Obrezanje je ništa, i neobrezanje je ništa; nego držanje zapovijesti Božjih.
>
> Luka 10:25 I, gle, ustade jedan zakonik i kušajući Ga reče: Učitelju! Šta ću činiti da

> dobijem život večni? A On mu reče: šta je napisano u zakonu? Kako čitaš?
>
> 1 Jov 2:4.5 Koji govori: Poznajem ga, a zapovesti Njegove ne drži, laža je, i u njemu istine nema; a koji drži reč Njegovu, u njemu je zaista ljubav Božja savršena; po tom poznajemo da smo u Njemu.
> Jak 2:8-12 Ako , dakle, zakon carski izvršujete po Pismu: Ljubi bližnjeg kao samog sebe, dobro činite; ako li gledate ko je ko, greh činite, i bićete pokarani od zakona kao prestupnici; jer koji sav zakon održi a sagreši u jednom, kriv je za sve, jer Onaj koji je rekao: Ne čini preljube, rekao je i: Ne ubij. Ako dakle ne učiniš preljube a ubiješ, postao si prestupnik zakona. Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti suđeni.
> Otk. 14:12 Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.
>
> Mat 12:8 Jer je Gospodar i od Subote Sin čovečiji.

Navedeni primeri su samo neki od divnih tekstova koji dokazuju da držanje zakona predstavlja poslušnost Bogu i deo Jevanđelja. Ako je držanje zakona poslušnost Bogu, kao što smo "tako elokventno" dokazali iz gornjih tekstova, tada sledi da, ako je Subota deo zakona, svaki pokušaj ignorisanja Subote jeste pokušaj ignorisanja zakona, koji je visoko cenjeni predmet Jevanđelja. Jevanđelje je dobra vest obnavljanja Božeg lika u čoveku kao što je otkriveno u novom zavetu koji se spominje u

Jevrejima 8:10. Stvaralačka sila Gospoda (na koju nas podseća Subota) je otkrivena u našim životima i ponovno nas oblikuje po Božjem obličju.

Sada kada smo sa lakoćom dokazali da je držanje zakona poslušnost Bogu tako da i dete može razumeti, pogledajmo neke teške stihove koji mogu sugerisati nešto drugo.

> Rim 3:20 Jer se delima zakona ni jedno telo neće opravdati pred Njim; jer kroz zakon dolazi poznanje greha.

Pošto smo dokazali da držanje zakona predstavlja poslušnost Bogu, i da je deo Jevanđelja, to znači da ovaj tekst nije negacija zakona, već jednostavno znači da ne možemo držati zakon svojom silom. Zakon nas približava Hristu (Gal 3:24) i pošto smo raspeti sa Hristom (Gal 2:20), Hrist je onaj koji vrši delo u nama (Kol 1:27) i stoga predstavlja ispunjenje novog zaveta iz Jev. 8:10.

> Rim 10:4 Jer je Hristos svršetak zakona: koji Ga god veruje opravdan je.

Sada kada smo dokazali je držanje zakona poslušnost Bogu i sastavni deo Jevanđelja, moramo pobliže ispitati ovaj tekst. Reč *svršetak* na grčkom je reč *telos* koja označava cilj ili određenu tačku. Stoga, možemo reći da je Hristos cilj zakona pravednosti, što je tačno ono što smo ustvrdili u našoj premisi.

> Eph 2:8,9 Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji, ne od dela, da se niko ne pohvali.

Biblija kaže da je Subota znak između nas i Boga, i da nas On posvećuje (Jez. 20:12,20). Subota je spomenik Božjoj sili koja transformiše naše živote. Blagodat je Božja sila koju primaju ljudi koji ispoljavaju veru kao što se navodi u Filib. 2:13.

> Efe 2:15 Zakon zapovesti naukama ukinuvši; da iz ovoga načini sobom jedno novog čoveka, čineći mir;

Zakon koji se ovde pominje nisu deset zapovesti, za koje je Isus rekao u Mateju 5:17-20 da nikada neće proći. Ovo je Mojsijev ceremonijalni zakon koji je senka onoga što će doći (Kol 12:17). Zakon koji Jakov zove carskim zakonom slobode ne može biti isti zakon koji je dodat zbog prestupa i greha (Gal 3:19) i koji predstavlja teret koji Izrailj nije mogao nositi (Dela 15:10).

> Gal 3:1-3 O nerazumni Galati! Ko vas je opčinio da se ne pokoravate istini? Vi, kojima pred očima beše napisan Isus Hristos, a sad se među vama razape. Ovo jedno hoću od vas da doznam, ili Duha primiste kroz dela zakona ili kroz čuvenje (*slušanje*) vere? Tako li ste nerazumni? Počevši Duhom, sad telom svršujete?
>
> Rim 4:14 Jer ako su naslednici oni koji su od zakona, propade vera, i pokvari se obećanje.

Ovi tekstovi navode isto što i u Rim. 3:20 i stoga nudimo iste odgovore. Niko nije spasen sopstvenim držanjem zakona, već kroz Hrista koji drži zakon u nama (kroz nas).

Da rezimiramo, dokazali smo da držanje zakona predstavlja poslušnost Bogu i da stoga predstavlja sastavni deo Jevanđelja. Zato, svaki tekst koji ukazuje na to da bismo trebali ignorisati ili odbaciti zakon spada u jednu od sledećih kategorija:

1. Tekst se odnosi na Mojsijev ceremonijalni zakon koji ukazuje na plan spasenja.
2. U pitanju je zabuna koja nastaje oko toga kako se delo obavlja. Bog čini dela kroz nas; to je Njegova sila spojena sa našom voljom. Mi ne činimo dela u sebi ni od sebe.

11. Dve premise upoređene

Poštena i iskrena osoba koja proučava ovu seriju odgovora će biti potaknuta da se složi da premisa koja je korištena u drugoj grupi tekstova mnogo jasnije predstavlja tekstove iz Biblije nego prva. Ona daje mnogo bolje argumente i mnogo bolje odražava istinu. Pogledajmo obe premise još jednom.

Prva premisa: Držanje zakona je legalizam i stoga je protiv Jevanđelja.

.

Druga premisa: Držanje zakona je poslušnost Bogu i stoga predstavlja visoko cenjeni predmet jevanđelja.

Prva premisa je tačna pod pretpostavkom da se sama individua sama trudi da čini (*dobra*) dela. U stvari, ovaj sistem logike pretpostavlja da sav trud predstavlja legalizam, i da je protivan jevanđelju. Teškoća sa ovom premisom je u tome što se skrivena pretpostavka ne vidi, i smatra se da se ona po prirodi stvari razume. Vidljivi deo pretpostavke je poduprt Pismom, ali, sakrivena pretpostavka nije biblijski ispitana i u stvari je veoma pogrešna. Ona ne dopušta činjenicu da Bog, svojom silom, može držati svoj zakon kroz nas. Ova istina se svaki put iznova otkriva u Bibliji. Ali nažalost ove istine su negirane premisom koja ima skrivenu pretpostavku koja je netačna. Pogledajmo ponovo prvu premisu (pretpostavku).

Premisa: Držanje zakona je legalizam i protiv je Jevanđelja. (Delimično tačno).
Zasnovano na skrivenim pretpostavkama: Sav trud je legalizam (Potpuno netačno).

Netačnost skrivenih pretpostavki ima uništavajući efekat na cilj Jevanđelja u tome što podržava bezakonje i oduzima nadu u pobedonosan hrišćanski život, stavljajući ga van domašaja grešnika. Zato ova premisa vodi u smrt, a ne u ispunjenje Novog zaveta gde Bog izjavljuje da će On napisati Svoj zakon u našim srcima.

Pogledajmo ponovo i drugu premisu:

Držanje zakona je poslušnost Bogu i stoga je deo Jevanđelja.

Ova premisa je tačna pod pretpostavkom da osoba prepoznaje da dela dolaze od Boga a ne od same osobe. Ako je ta pretpostavka ispravno shvaćena, ova izjava je potpuno tačna i dovešće do jasnog razumevanja Jevanđelja. Ako je pretpostavka pogrešno shvaćena, onda će dovesti do legalizma u kojem svi koji ne drže Subotu, optužuju poštovaoce Subote, govoreći kako oni pokušavaju da delima ostvare svoj put do neba. Rezimirajmo ponovno:

Premisa: Držanje zakona je poslušnost Bogu i sastavni je deo Jevanđelja (Delimično tačno).
Skrivena pretpostavka: Bog je taj koji čini kroz tebe, a ne ti sam od sebe. (Potpuno tačno)

U ovom slučaju, ako su i premisa i pretpostavka shvaćeni, našli smo radost Novog zaveta. Ali, velika opasnost ovde je u tome što skrivena pretpostavka nije nešto što nam dolazi samo od sebe. Proces učenja, koji nas uči kako da dozvolimo Bogu da radi kroz, nas je proces koji će zreli hrišćani praktikovati i shvatati najbolje kroz trajni proces učenja kako da **NE** pokušavaju da čine dela sami od sebe. Kao ljudi, mi smo skloni

da pokušavamo i radimo stvari sami od sebe, kao što je otkriveno u slučaju kada je Sara pokušala da ispuni Božje obećanje o budućem detetu kroz Agaru, i kada je Izrael obećao Bogu da će držati Njegove zapovesti, a da nisu razumeli da im je to nemoguće.

Stoga je gornja premisa zapravo veoma opasna, jer njena skrivena pretpostavka ne bi trebala da bude skrivena već jasno otkrivena. Iz ovog razloga su mnogi koji drže subotu u stvari legalisti kao što to jasno vide hrišćani koji ne poštuju Subotu. Legalizam je zaista protivan Jevanđelju i vodi u smrt. Zbog prirodnih ljudskih sklonosti, ovaj drugi logički proces će voditi grešnika do istog svršetka kao i prvi – odnosno, DO SMRTI.

12. Zajednički imenilac

Pogledajmo pobliže skrivene pretpostavke prve premise:

Skrivena pretpostavka: Sav trud je legalizam.

Zašto je ova pretpostavka skrivena? Obično se događa da je nešto je skriveno od pogleda tada kada se smatra da je taj predmet potpuno očigledan. Ne moramo to da spominjemo jer je toliko očigledno. Ovo načelo je prilično istinito po pitanju tekstova koji se odnose na Subotu u Novom zavetu. Zašto bismo govorili ljudima da drže Subotu kada je to jasno i razumljivo svima? Ova činjenica je jasno dokazana kada je Pavle počeo da uči da je obrezanje ništa (1 Kor 7:19) – i kada je to dovelo do meteža među Jevrejima. Vidimo mnogo mesta gde Pavle objašnjava da nema potrebe za obrezanjem. Pogledajte Rim 2:28-31, na primer. Da je Pavle rekao da Subota više nije pitanje od značaja, Novi zavet bi bio preplavljen stotinama tekstova koji bi govorili o tome, ali ne nalazimo ni jedan tekst koji podržava ovo. Subota je legitimna skrivena pretpostavka Novog zaveta jer bi trebalo biti potpuno očigledno da se ona bez prestanka treba držati.

Koji je uzrok tome što ljudi (uglavnom protestanti) misle da je potpuno očigledno da je sav trud i napor kojeg ulažemo - legalizam? Sve se to odnosi na univerzalnu zmijinu laž izrečenu Evi u 1. Moj. 3:5 - “Nećete vi umreti.” Tvrdnja da čovek neće umreti formira osnovu besmrtnosti čoveka i uverenja kako čovek ima život u sebi. Ovaj koncept je razvijen i proširen od strane Nevroda, osnivača Vavilona. Citiramo Josifa Flavija:

> "Nevrod je bio taj koji ih je pobudio na takve pogrde i prezir prema Bogu. On je bio Hamov

> unuk, sina Nojeva, hrabar čovek, velike snage u rukama. **On ih je ubedio da ne pripisuju snagu Bogu, negirajući da kroz njegova sredstva ostvaruju sreću, već da veruju da im je njihova sopstvena hrabrost obezbedila tu sreću**. Takođe je postepeno promenio vladavinu u tiraniju, ne videći ni jedan drugi način da odvrati ljude od straha Božjeg, osim njihovog dovođenja u stanje neprestane zavisnosti od njegove moći." *Antiquities of the Jews, Book 1, chap. 4, par. 2*

Ovo je vino Vavilona, koje ima za koncept da čovek ima u sebi *život/izvor moći* nezavisno od Boga ili da je od Boga dato ljudima da mogu da žive, rade i postoje bez potrebe za bliskom *zajednicom* sa Njime.

> Jer 51:7 Vavilon beše zlatna čaša u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju; vino njegovo piše narodi, zato poludeše narodi.

Ovde vidimo trud i napor sopstvenom silom, koja se manifestuje u Navuhodonosorovim rečima u sledećem stihu:

> Dan 4:30 I progovori car i reče: Nije li to Vavilon veliki što ga ja sazidah jakom silom svojom da je stolica carska, i slava veličanstvu mom?

Vavilonsko vino se sastojalo u opijenosti delima sopstvenih ruku, što je zasnovano na verovanju da životna sila nastaje u nama, ili drugačije, da nam Bog daje taj dar, a da mi pripisujemo sebi taj dar, primenjujući ga za sopstvene potrebe, kao što vidimo da je Izrailj uradio Bogu u Jezekilju 16:8-17.

Vidimo i da je duhovni Vavilon i duhovni Izrailj imao isti problem u poslednjim danima. Vavilon je moćan u svojim bogatstvima (Otk. 18:7, 12-13) i Laodikeja veruje u svoja bogatstva i zemaljska dobra i pripisuje ih sama sebi (Otk 3:14-17). Tužna stvar za duhovni Izrailj je da je, iako je devica i drži istinu da duša nije besmrtna, i dalje pod uticajem vina hvalisanja svojim delima – ovo je zaista velika misterija. Neko mora da joj je sipao nešto u piće! Zaista, kao što ćemo i videti kasnije, njeno piće je obavijeno misterijom. Ova je skupa cena posete vavilonskoj "kafani" i osećanje mira dok ispija njen sok od grožđa, ni ne sanjajući da joj nešto može biti sipano u piće dok je okrenuta leđima.

Kako ovaj logički proces izaziva kod protestanata da sva dela vide kao legalizam? Da bismo odgovorili na ovo pitanje, pogledajmo na katolički pogled na dela. Podsetimo se da će oni koji ispoljavaju veru u Boga prirodno posvetiti unutrašnje sile svog bića zadobijanju Božje naklonosti, umesto da izaberu ateistički život udovoljavanja sebi samima. Iako katolici i protestanti veruju u besmrtnost duše, razlikuju im se pogledi na dela. Sledeći dijagram prikazuje osnovne linije kako katolički model funkcioniše.

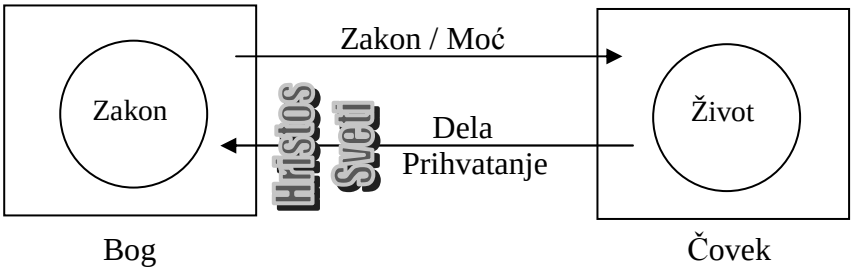

U ovom sistemu Bog daje čoveku da poštuje njegov zakon. Pošto čovek ima besmrtnost u sebi, on se trudi da sledi i drži taj zakon. Dobra dela teku od čoveka ka Bogu i ova su prihvaćena kroz Hrista i svece koji ih čine prihvatljivijim Bogu. Takvo prihvatanje od Boga čini da nam daje još moći da činimo dela dok i sami ne postanemo sveci ili makar izbegnemo pakao. Pošto čovek ima život ili izvor moći, sva moć koju je Bog dao čoveku kruži kroz čovekov izvor moći i smatra se njegovom sopstvenom moći i naporom. Ovo je potpuno prihvatljivo u katoličkom modelu blagodati. Sa biblijske tačke gledano, ovo je zaista legalizam (opravdanje delima). Ali protestanti su postavili svoj temelj samo na veri, bez dela. Obratite pažnju na sledeći dijagram.

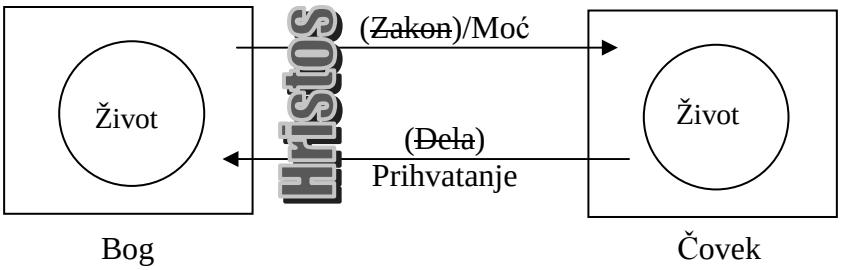

Svaki pokušaj da čovek reaguje na zakon će izgledati kao da pokušava da dobije zasluge. Kako Nevrodov sistem promoviše prikazivanje moći i napora da se dostigne *vrednost* i zasluge, tada u protestantizmu svaki pokušaj držanja zakona biva posmatran kao pokušaj dobijanja zasluga. Postoje dva načina da se suočimo sa ovim:

1. Promena pogleda na čoveka.
2. Promena pogleda na Božje zahteve.

Ovo su jedine dve opcije. Pošto protestanti ne žele da promene svoj pogled koji tvrdi da je duša besmrtna, oni menjaju Božje zahteve. Mnogima se čini da je zakon odbačen i time se osigurava nemogućnost legalizma. Takvi će drugima govoriti, "Hristos drži zakon za mene i to je dovoljno. On me pokriva i uvek će me pokrivati. Znam da ću uvek grešiti, ali me Isus voli i zato to nije bitno. On zna da ja ne mogu držati zakon, i samo me moli da volim sve kao što je on voleo nas."

Umesto da napravimo taj smeli korak i menjamo Božje zahteve, možemo promeniti naš pogled na čovek a i odbaciti zmijsku laž da je čovek besmrtan. Ovo će tada otkloniti urođeni*izvor života* iz čoveka. Obratite pažnju na sledeće.

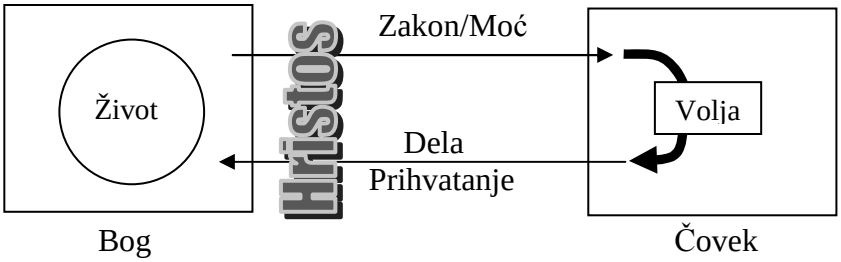

U ovom sistemu, dela nisu čovekova dela (legalizam) ali se Božje delo otrkiva u čoveku. Božja sila pokreće čoveka i njegovu volju *odnosom* koji se tada manifestuje u dobrim delima. U ovom modelu, osoba razume da nema moć da čini bilo šta i stoga svaki prikaz dobrih dela automatski se pripisuje Božjem delu a ne sopstvenim legalističkim naporima.

Skrivena pretpostavka u prvoj premisi; "pokušaj držanja zakona je legalizam", je zasnovana na zmijskoj laži, "Nećete vi umreti." Drugim rečima, doktrina opravdanja verom je iskrivljena

verovanjem da je duša besmrtna i da se svako dobro delo čini radi zasluga.

Problem druge premise; "držanje zakona je poslušnost Bogu," jeste kada osoba počinje da shvata validne zahteve zakona, njegova priroda ima tendenciju da pokuša i drži zakon sama od sebe. Iako mentalno razumemo da nam dela ne donose zasluge kod Boga (skrivena pretpostavka druge premise), kada Bog predstavi svoje zahteve pred nas, mnogi od nas će prirodno pokušati da drže te zahteve u onome što pogrešno razumemo da je naša sila, zbog univerzalnog načela*urođenog izvora života*.

Da zaključimo, opasnost koja je povezana sa obe premise je koncept urođenog života u ljudima koji se trude da steknu zasluge za dušu, koja je zasnovana na zmijinoj laži, "Nećete vi umreti."

13. Sagradite svoju kuću na steni istine

Jedna stvar koja bi do sada trebala biti jasna je da kada se držite premise koja izgleda delimično podržana od strane Biblije, ali u isto vreme nekoliko tekstova izgledaju da se suprote vašoj premisi, potrebno je pogledati skrivene pretpostavke. Skrivene pretpostavke su temelj na kojima gradimo svoju premisu.

> 1Kor 3:11-13 Jer temelja drugog niko ne može postaviti osim onog koji je postavljen, koji je Isus Hristos. Ako li ko zida na ovom temelju, zlato, srebro, drago kamenje, drva, seno, slamu, svakog će delo izaći na videlo; jer će dan pokazati, jer će se ognjem otkriti, i svako delo pokazaće oganj kao što jeste.

Moramo položiti svoj temelj na steni, koja je Hristos Istina (Jovan 14:6). Ako je naš temelj načinjen od sena ili slame, biće spaljen u plamenu ispitivanja. Kuća koju gradimo može biti sagrađena materijalima istine, ali ako gradimo u močvari ili na pesku, sve će biti izgubljeno. Postaćemo žrtve pogrešne pretpostavke.

Ne možemo pretpostaviti bilo šta. Moramo sve dokazati i držati se čvrsto onog što je dobro.
(1. Sol 5:21).

Umesto da prilagođavamo problematične tekstove našim potrebama, prvo pogledajmo skrivene pretpostavke i prilagodimo okvir naših pretpostavki prema tekstu.

Nalaženje skrivenih premisa može biti teško jer se često pretpostavlja da je nešto toliko očigledno da se ni ne spominje. Ovo je test traženja istine celim svojim srcem. Iskustvo učenika i njihovog razumevanja Mesijinog carstva je veoma važno upozorenje za nas. Obratite pažnju na sledeće:

Premisa: Kada Mesija dođe On će uspostaviti svoje carstvo. (Delimično tačno).
Skrivena pretpostavka: Ovo carstvo će biti vidljivo zemaljsko carstvo. (Poptuno netačno).

Njihova premisa je bila delimično tačna, ali trebala je biti dodata reč *duhovno*. Hristos će ustanoviti svoje duhovno carstvo. Pretpostavljeno je kao potpuno očigledno da će carstvo biti zemaljsko i bukvalno. Verovanje da će carstvo biti zemaljsko i bukvalno potpaljeno je ponosom jevrejskog naroda. Ovaj ponos je bio potpaljen željom da budu *vrednovani* u svojoj poziciji na svetu, više nego zbog svog o*dnosa* sa Bogom. A ta želja je, naravno, bila potpaljena lažju "Nećete vi umreti". Greška kreće od tačke gde greška počinje.

Ova netačna pretpostavka izazvala je gorko razočaranje kod učenika i rezultirala je uništenjem Jerusalima i hrama. Pretpostavka se pokazala fatalnom.

Peti deo – Razmišljanje zasnovano na učinku i doktrina o Bogu

14. Trojstvo

Želim da obratim pažnju na nauku o trojstvu, jer naše viđenje Boga utiče na način na koji posmatramo svaku drugu doktrinu.[96] Takođe, ova tema je direktno povezana sa debatom o suboti/zakonu/pravednošću kao što ćemo i videti. Obratite pažnju na sledeću premisu:

Premisa: U božanstvu postoje tri osobe.
Skrivena pretpostavka: Pozicija božanstva je pripisana samo bićima najviše*urođene moći*.

Gornja kombinacija premisa i skrivenih pretpostavki zahtevaju da postoji više od jednog božanskog bića (kao što naša premisa objavljuje) i ta bića moraju biti jednaka i suvečna, jer bi drugačije ostali bez titule božanstva.

Iako bi sada trebali da istražujemo skrivene pretpostavke, zarad veze, pratićemo istu sekvencu kao i kod diskusije o Suboti i pokušaćemo da nađemo tekstove koji podržavaju našu premisu.

> Mat 3:16,17 I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše Mu se nebesa, i vide Duha

[96]“ Najveće istine hrišćanstva su u doktrini o Božjoj ličnosti.” Review and Herald, Feb 13, 1919, *The Personality of God*,stranica 4.

> Božjeg gde silazi kao golub i dođe na Njega. I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

Ovde vidimo da je (1) Sin kršten (2), da se Sveti Duh spušta u obliku golubice (3) i Očev glas sa nebesa.

> Mat 28:19 Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha.

Ovo daje direktne dokaze od tri osobe u božanstvu.

> 1Pet 1:2 Po proviđenju Boga Oca, svetinjom Duha u poslušanje i kropljenje krvi Isusa Hrista: da vam se umnoži blagodat i mir.

Ovde vidimo da sve tri osobe u božanstvu učestvuju u našem spasenju – Otac, Sin i Sveti Duh.

> Otk 1:4:5 Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od Onog koji jeste, i koji beše, i koji će doći; i od sedam duhova koji su pred prestolom Njegovim; I od Isusa Hrista, koji je Svedok verni, i Prvenac iz mrtvih, i Knez nad carevima zemaljskim, koji nas ljubi, i umi nas od greha krvlju svojom.

Ovde vidimo pozdrave od Oca (koji je bio, jeste i biće) i Svetog Duha (sedam ili potpunost Duha Božjeg) i Isusa Hrista. Tri pozdrava pokazuju tri osobe.

> 1 Jov 5:7 Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Reč, i Sveti Duh; i ovo je troje jedno.

Ovaj tekst je prilično jasan – definitivno postoje tri osobe.

Dodajmo i par dokaza iz knjiga Elen Vajt koji podržavaju ovo.

> "U nebeskom triu postoje tri osobe; u ime ove tri velike sile – Oca, Sina i Svetog Duha – oni koji primaju Hrista, kršteni su živom verom i ove sile će sarađivati sa poslušnim podanicima neba u njihovom nastojanju da žive novi život u Hristu." Ev 616

> "Večni nebeski velikodostojnici – Bog, Hristos i Sveti Duh – naoružavaju ih [učenike] sa silom višom od sile smrtnika,.. napredovaće sa njima u delu i uveriti svet o grehu." Ev 616

> "Rođeni ste Bogu i podležete odobrenju i sili tri najsvetija bića, koja su u mogućnosti da vam pomognu da ne padnete." 7MR 267

> "Samo se pozovite na tri velika Zaslužnika i recite; znate da ne mogu ovo učiniti u svojoj sili. Morate raditi u meni, i za mene i kroz mene, posvećujući moj jezik, posvećujući moj duh, posvećujući moje reči i dovesti me u poziciju gde će moj duh biti podložan uticaju Svetog Duha i Boga na moj um i karakter." 7MR 268

> "Božanstvo je bilo ožalošćeno zbog ljudskog roda, i Otac, Sin i Sveti Duh zdali su se da sprovedu plan spasenja." CH 222

Svakom iskrenom umu smo prilično jasno dokazali premisu da postoje tri osobe u božanstvu. Pogledajmo sada neke potencijalno problematične stihove. Nabrojaću ih nekoliko u sekvenci.

> V Mojs 6:4 Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod.
> Priče Solomunove 8:22-30 Gospod me je imao upočetku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila; Još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom; Kad je uređivao nebesa, onde bejah; kad je razmeravao krug nad bezdanom. Kad je utvrđivao oblake, gore i krepio izvore bezdanu; Kad je postavljao moru među i vodama da ne prestupaju zapovesti Njegove, kad je postavljao temelje zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda;
> Mih 5:2 A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći koji će biti Gospodar u Izrailju, kome su izlasci od početka, od večnih vremena.

Jov 3:16 Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog jedinorodnog dao, da nijedan koj Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.

Jov 5:19 A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako;

Jov 5:26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi;

Jov 8:42 A Isus im reče: Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga iziđoh i dođoh; jer ne dođoh sam od svebe, nego me On posla.

Jov 15:26 A kad dođe utešitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svedočiti za mene.

Jov 14:16-18 I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek: Duha istine, kog svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti: neću vas ostaviti sirotne, doći ću k vama.

Gal 1:3 Blagodat vam i mir od Boga Oca i Gospoda našeg Isusa Hrista,

Zapazite: Skoro svako pismo koje je Pavle napisao u Novom zavetu ima ovu formulu. On daje milost u ime Oca i Sina. On ne spominje Svetog Duha.

> 1 Kor 8:6 Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj.
>
> 1 Kor 15:28 A kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onom koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu.
>
> Jev 1:1-4 Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kojeg postavi naslednika svemu, kroz koga i svet stvori, koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini, i toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi.

Svaki od ovih tekstova predstavlja potencijalni problem konceptu trojstva. Pošto smo jasno dokazali da postoje tri osobe u božanstvu onda je prirodno da u ovom momentu primenimo premisu koju smo već ustanovili. Pre nego što to uradimo, pogledajmo neke tekstove Elen Vajt koji takođe mogu napraviti problem standardnom viđenju trojstva.

"Vladar univerzuma nije bio sam u svom delu milosrđa. Imao je saradnika koji je mogao razumeti Njegove namere i mogao je deliti svoju radost u davanju sreće stvorenim bićima. 'U početku beše Reč, i Reč beše u Boga i Bog beše reč. Ona beše u početku u Boga.' Jovan 1:1,2. Hristos, Reč, jedinorodni Božji Sin, je bio jedno sa večnim Ocem, jedno u prirodi, karakteru i nameni – jedino biće koje je moglo ući na sve savete Božje. 'Ime će mu biti: Divni, Savetnik, Bog Silni, Otac Večni, Knez Mirni.' Isaija 9:6. 'Kome su izlasci od početka, od večnih vremena.' Mihej 5:2. I Božji Sin objavljuje o sebi: "Gospod me je imao upočetku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena... Kad je postavljao temelje zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda' Priče 8:22-30." PP 34

"Osporavati vrhovnu vlast Sina Božjeg, i samim tim diskvalifikovati mudrost i ljubav Tvorca, postao je cilj ovog princa anđela. Za ovaj cilj je usmerio sve svoje snage, energiju i um, koji je odmah do Hrista, bio sledeći u nebeskoj vojsci... Car svemira je sazvao nebesku vojsku ispred sebe i tada u njihovom prisustvu, mogao je predstaviti položaj svog Sina i pokazati kakav odnos On ima sa svim stvorenim bićima. Sin Božji je delio presto sa Ocem, i slava večnog, samopostojećeg Boga okruživala je obojicu. Oko trona su se okupili

sveti anđeli, ogroman, bezbrojan broj – ‘deset puta deset tisuća i hiljade hiljada’ (Otkrivenje 5:11), najuzvišeniji anđeli kao sveštenici i podanici, radovali su se svetlu koje je sijalo na njih iz prisustva božanstva. Pred stanovnicima nebesa, Car je obznanio da niko osim Hrista, jedinorodnog Sina, ne može ući potpuno u Božje namere i Njemu je povereno da izvršava moćne namere Njegove volje.” PP 36

“Veliki Stvoritelj je okupio nebesku vojsku, da u njihovom prisustvu dodeli posebnu čast svom Sinu. Sin je seo na presto sa Ocem i nebrojena gomila svetih nebeskih anđela se okupila oko njih. Otac je tada obznanio da je on lično naložio da Hristos, Njegov Sin, bude jednak Njemu; te da gde god je Njegov Sin prisutan, to bude i Njegovo prisustvo. Sinovljeva reč se morala poštovati jednako kao i Očeva reč. Njegovom Sinu je dat autoritet da zapoveda nebeskom vojskom. Posebno je Njegov Sin morao raditi sa Njim u isčekivanom delu stvaranja zemlje i svakog živog bića koje će postojati na zemlji. Njegov Sin će sprovoditi Njegovu volju i namere, ali ništa neće raditi sam od sebe. Očeva volja će se ispuniti u Njemu. Hristos je došao na poseban savet sa Bogom po pitanju Njegovih planova, dok sotona nije bio upoznat sa njima. Nije razumeo, niti mu je bilo dozvoljeno da zna Božje namere. Ali Hristos je bio priznati vladar nebesa, Njegova sila i autoritet su bile jednake kao u samog Boga.”1SP 17, 18

"Posle stvaranja zemlje i životinja na njoj, Otac i Sin su sproveli svoju nameru, koja je smišljena pre pada sotone, da stvore čoveka po svom obličju. Zajedno su načinili plan stvaranja zemlje i svega živog na njoj. I sada Bog govori svom Sinu, 'Načinimo čoveka po našem obličju.'" 1SP 24

"Bog je, na savetu sa svojim Sinom, oformio plan stvaranja čoveka po svom obličju." RH 24 Feb 1874.

"U ovim rečima je postavljeno veliko načelo koje predstavlja zakon života za ceo svemir. Sve stvari je Hristos primio od Boga, ali je primio da bi dao. Stoga, na nebeskim dvorovima, u svojoj službi za sva stvorena bića: kroz voljenog Sina, Očev život teče ka svima; kroz Sina se vraća u slavi i radosnoj službi, plima ljubavi ka velikom Izvoru svega. I tako je kroz Hrista krug milosrđa zatvoren, predstavljajući karakter velikog davaoca zakona života." DA 21

"Ograničen ljudskom prirodom, Hristos nije sam mogao biti na svakom mestu lično; stoga je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode k svom Ocu i pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Sam Sveti Duh nema ljudsku ličnost i samim tim je nezavisan od nje. On će se predstaviti sveprisutnim kroz svog Svetog Duha." 14 MR 23

Svaka od ovih izjava predstavlja ozbiljan problem iskrenom čitatelju, ako ih prihvatimo takvima kakve jesu. Ponovo, u cilju vežbe, ispratimo istu logičku skevencu nametanja premise bez ispitivanja njene skrivene pretpostavke.

15. Primena premise trojstva

Ponovimo našu premisu i skrivenu pretpostavku:

Premisa: U božanstvu postoje tri osobe.
Skrivena pretpostavka: Položaj božanstva je pripisan samo bićima najviše *urođene moći*.

Primenimo ovu premisu na problematične stihove iz Svetog pisma.

> 5. Mojs 6:4 Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod.

Pošto smo jasno dokazali da na osnovu premise postoje tri osobe u božanstvu, predlažem sledeće. Gospod (jednina) je Bog (množina) naš jedini (jednina) Gospod. Množina ukazuje na trojstvo a reč *jedini* (echad) je ista reč koja se koristila da su Adam i Eva jedno telo. Ovaj tekst ukazuje da postoje tri bića koje su jedno u nameni i zajedništvu.

> Priče 8:22-30 Gospod me je imao u početku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila; još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom; kad je uređivao nebesa, onde bejah; kad je razmeravao krug nad bezdanom. Kad je utvrđivao oblake, gore i krepio izvore

> bezdanu; kad je postavljao moru među i vodama da ne prestupaju zapovesti Njegove, kad je postavljao temelje zemlji; tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda.

Ovaj stih se odnosi na mudrost (Solomon 8:1). Neki ljudi kombinuju ovaj stih sa 1.Kor 1:24,30 gde Pavle ukazuje na Hrista kao Mudrost. Zasnovano na našoj premisi da postoje tri osobe u božanstvu, primena ovog stiha na Hrista ga naizgled čini inferiornim u odnosu na Oca. Stoga ovaj stih mora biti ograničen jednostavno na personifikaciju mudrosti.

> Jov 3:16 Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.

Reč *jedinorodni* (rođen, rodi) je ograničena na Isusovo otelovljenje kao ljudsko biće. Reč *rodi* se takođe može koristiti kao jedinstven ili jedan jedini pre nego rođen.

> Jov 5:19 A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako.

Pošto je Isus druga ličnost božanstva i jednak Ocu, ovaj stih ne može se odnositi na Hrista pre nego što je postao čovek. Hristos ima moć da čini šta god želi, ali On izabira da koristi svoju moć u vezi sa Ocem. Kada je došao na zemlju odlučio je da ne koristi svoju moć, već Očevu moć da bi bio primer celokupnom ljudskom rodu.

Evo još jednog viđenja ove stvari od strane Adama Klarka: "Sin ne može činiti ništa sam od sebe – zbog svoje narazdvojive zajednice sa Ocem: niti Otac može bilo šta činiti sam od sebe, zbog svoje beskonačne zajednice sa Sinom"[97]

> Jov 5:26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi.

Pošto je Isus jednak sa Ocem ovo ne može biti pokriće po pitanju Hristove ličnosti. Hrist ima u sebi originalni život, nepozajmljen, neizveden. On je Bog Silni, Otac Večni, Knez Mirni. Ova izjava mora imati veze sa njegovim delom kao Mesije, kao što upotreba Očevog života za činjenje čuda uči, itd.

> Jov 8:42 A Isus im reče: Kad bio Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga izađoh i dođoh; jer ne dođoh sam od sebe, nego me On posla.

> Jov 15:26 A kad dođe utešitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svedočiti za mene.

Reč *izići* može značiti "izaći iz". Ali ako zaključimo da je Hristos izašao iz Oca u nekoj tački u vremenu, onda Ga činimo inferiornim u odnosu na Oca i samim tim nije božanski. Dakle, proizašao jednostavno znači izašao iz nebeskog prisustva Oca.

> Jov 14:16-18 I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek: Duha

[97] Adam Clarke, Bible Commentary, e-Sword.

> istine, kog svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti: neću vas ostaviti sirotne, doći ću k vama.

Na osnovu naše premise, reč *drugog* mora značiti neku drugu odvojenu osobu – Svetog Duha. Kada Isus kaže da nas neće ostaviti neutešene, On kaže da će On poslati Svetog Duha kao Svog predstavnika i Sveti Duh kao posebna osoba, donosi Hristovu ličnost nama. Ako se držimo pogleda zasnovanog na atanasijanskoj veroispovesti, kao Pr Max Haton[98], onda, s obzirom da su Otac, Sin i Sveti Duh, tri osobe u jednoj supstanci, Duh veoma lako može predstavljati Sina jer je On deo iste te supstance. Ako uzmemo uobičajeni adventistički prilaz – tri odvojena bića koja su jedno u nameri i zajedništvu, kao što je opisano u knjizi Vens Ferela -- Odbrana Božanstva,[99] Duh predstavlja Hrista jer ga toliko dobro poznaje da može odsjajivativati Hristovu ličnost.

> Gal 1:3 Blagodat vam i mir od Boga Oca i Gospoda našeg Isusa Hrista,

S obzirom da znamo da postoje tri osobe, ova izjava reflektuje izvor milosti: od Oca i Sina. Mora biti jasno i evidentno da ta milost dolazi k nama kroz Duha. Ovo je, izgleda, tako očigledno, da Pavle nema potrebu da to spomene.

---

[98] Max Hatton, *Understanding the Trinity*, Autumn House, Alma Park, Grantham, England, 2001.

[99] Vance Ferrell, *Defending the Godhead*, Harvestime Books, Altamont, Tennessee, USA, 2005.

> 1Kor 8:6 Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj.

S obzirom da znamo da postoje tri jednake osobe, ova izjava jednostavno reflektuje uloge Oca i Sina u planu spasenja. Otac ima ulogu izvora, Sin ima ulogu kanala. Ove uloge su delo Oca i Sina, ali ne predstavljaju ličnost Oca i Sina u njihovoj jednakosti.

> 1Kor 15:28 A kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onom koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu.

Evo šta Adam Klark komentariše na ovaj stih: " *I Sin će se pokoriti* – Kada se delo carstva milosti konačno zatvori; kada ne bude više vreme iskušenja i samim tim neće biti potrebe za razlikom između carstva milosti i carstva slave; onda će Sin, koji je čovek i Mesija, prestati da ispoljava bilo kakvu vlast i Bog će biti u svemu: tako neće biti nikakve razlike u ličnostima slavnog trojstva, koji imaju različite uloge u carstvu milosti ili carstvu slave, i tako će se beskonačna suština pojaviti nepodeljena i večna. A ipak, kako postoji ličnost u srži beskonačnog božanstva, ta ličnost mora postojati večno; ali kako će to biti ne možemo ni reći ni znati dok ne dođe to vreme kada ćemo Ga videti onakvim kakav jeste. 1Jov 3:2"[100]

Ova ideja očigledno pokazuje tri osobe iste substance koje su se podelile samo zarad plana spasenja. Kada se plan spasenja

[100]Adam Clarke, Bible Commentary, e-Sword.

izvrši, tada više neće biti podeljenih uloga i onda će ponovo biti jedna substanca. Isus više neće postojati kao posebno biće.

Adventistički komentar često prikazuje koncept "tri bića u jedinstvu". "U božanskom planu spasenja sveta Otac je predao sve u ruke Sina (Pogledati Mat 11:27; Kol 1:19). Kada se Isusova misija završi i Božji neprijatelji budu pokoreni, tada će Sin predati "carstvo Bogu i Ocu" (1Kor. 15:24). Ovo delo ne pokazuje Sinovljevu inferiornost u poređenju sa Ocem. Ona je demonstracija jedinstva namere kod članova božanstva, gde se aktivnosti jednog smatraju kao sporovođenje ujedinjene volje."

U suštini ovo govori da će Isus zadržati potčinjenu ulogu kroz večnost iako obojica poseduju jednaku silu.

> Jev 1:1-4 Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi naslednika svemu, kroz koga i svet stvori, koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini, i toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi.

U odnosu na koncept nasleđa, adventistički biblijski komentar govori: "*Nasleđem,* Hristos je 'naslednik svih stvari' (pogledati stih 2). Ovim nasleđem mu je takođe dato 'Ime koje je više od svih.'"

Ovo nasleđe se podrazumeva kao zadata uloga. Tako da je to simboličko nasleđe a ne bukvalno nasleđe.

Da rezimiramo, kada se suočimo sa problematičnim tekstovima, oni se odnose na jednu od sledećih situacija:

1. Odnose se samo na utelovljenje Hrista na zemlji.
2. Oni su književni izrazi, kao što je to slučaj sa personifikacijom mudrosti.
3. Po prirodi oni su simbolični.
4. Oni se odnose na uloge a ne na doslovne osobe u božanstvu.

Pogledajmo sada neke od izjava Elen Vajt koje su problematične.

> "Vladar univerzuma nije bio sam u svom delu milosrđa. Imao je saradnika koji je mogao razumeti Njegove namere i mogao je deliti svoju radost u davanju sreće stvorenim bićima. 'U početku beše Reč, i Reč beše u Boga i Bog beše reč. Ona beše u početku u Boga.' Jovan 1:1,2. Hristos, Reč, jedinorodni Božji Sin, je bio jedno sa večnim Ocem, jedno u prirodi, karakteru i nameni – jedino biće koje je moglo ući na sve savete Božje. 'Ime će mu biti: Divni, Savetnik, Bog Silni, Otac Večni, Knez Mirni.' Isaija 9:6. 'Kome su izlasci od početka, od večnih vremena.' Mihej 5:2. I Božji Sin objavljuje o sebi: "Gospod me je imao upočetku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena... Kad je postavljao temelje

> zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda' Priče 8:22-30." PP 34

Ovaj paragraf predstavlja Hrista kao:

1. Kao rođenog pre utelovljenja.
2. Kao jedino biće koje može ući u sve savete Božje.
3. Hristos je opisan u Pričama 8:22-30, i stoga je postavljen od *večnih vremena*.

Lično govoreći, u ovom trenutku, nalazim da mi je prilično teško da odgovorim na ovaj paragraf i da zadržim premisu sa njenom skrivenom pretpostavkom. Postoje neke mogućnosti koje su bile predložene, na primer, da je Hristos je bio jedina Osoba koja je mogla da uđe u Božje namere jer Sveti Duh funckioniše na drugačijem nivou i anđelima je nevidljiv. Davane su i neke sugestije da je Elen Vajt rasla u svom razumevanju trojstva i da su njene kasnije izjave mnogo jasnije nego njene ranije izjave; ali ova ideja otvara vrata izboru u koje izjave nadahnuća želite da verujete. Čak i tada, ova izjava je veoma specifična i koncept se ponavlja na nekoliko mesta.

Ako u ovom momentu prihvatite spise Elen Vajt onakvim kakva jesu, trebali biste se suočiti sa ozbiljnom dilemom. Meni lično, ova dilema je bila toliko velika da mi je trebalo 14 godina da se pomirim sa njom. Ako otvorim svoj um mogućnosti da tri osobe božanstva nisu jednaka u smislu trojstva, tada odmah imam problem sa nekoliko emotivnih barijera. Mogu biti suočen sa izolacijom od strane prijatelja ili mogu biti suočen sa isključenjem iz crkve. Ove emcionalne realnosti mogu osobu opteretiti neverovatnim stresom, posebno onoga ko je deo crkve ceo svoj život. Zato sigurno mora biti neki odgovor koji

jednostavno ne vidimo, pa ostavljamo ovo pitanje neodgovorenim i samo nastavljamo da primenjujemo premisu i nalazimo druge stihove da podrže naše mišljenje. Postoji mnogo ljudi koji jednostavno odgovore "postoji previše tekstova o trojstvu" ili "to je misterija" ili "zašto se fokusiraš na ovo, imamo poruku koju moramo preneti, samo izazivaš konfuziju sa ovim pitanjima" ili jednostavno citiraju tekstove kao što je ovaj:

> "Hristos je večni, samopostojeći Božji Sin... Kada govorimo o Njegovom prethodnom postojanju, ono se pronosi na svu večnost. On nas uverava da nikada nije postojalo vreme kada On nije bio u bliskoj zajednici sa večnim Bogom. Onaj čiji su glas Jevreji slušali je bio sa Bogom kao jedno. Signs of the Times, 29. Avg. 1900. On je bio jednak sa Bogom, večan i svemoćan... On je večan, samopostojeći Sin. -- Rukopis 101, 1897." Evangelizam 615

Stavljanjem ove dve izjave rame uz rame, ako zasnivamo mišljenje na našoj premisi sa svojom skrivenom pretpostavkom, iskrenom čitaocu će biti teško da ih harmonizuje. Moramo ponovno pregledati temlje premise ili jednostavno čekati da Bog otkrije nerešene kontradiktornosti.

Pogledajmo još neke izjave Elen Vajt.

> "Osporavati vrhovnu vlast Sina Božjeg, samim tim diskvalifikovati mudrost i ljubav Tvorca, postao je cilj ovog princa među anđelima. Za ovaj cilj je usmerio sve svoje snage, energiju i um, onaj koji je odmah do Hrista, bio sledeći u hijerarhiji nebeske vojske." PP 36

Elen Vajt daje komentar da je Lucifer sledeći do Hrista na nekoliko mesta. Jedini način da to ima smisla, u smislu božanstva, jeste da anđeli nisu znali za Svetog Duha ili da je on delovao po odvojenoj liniji komande. Ovo jeste moguće, ali se čovek zapita zašto bi Elen Vajt dala takve problematične izjave?

Pogledajmo još jednu izjavu.

> "U ovim rečima je postavljeno veliko načelo koje predstavlja zakon života za ceo svemir. Sve stvari je Hristos primio od Boga, ali je primio da bi dao. Stoga, na nebeskim dvorovima, u svojoj službi za sva stvorena bića: kroz voljenog Sina, Očev život teče ka svima; kroz Sina se vraća u slavi i radosnoj službi, plima ljubavi ka velikom Izvoru svega. I tako je kroz Hrista krug milosrđa zatvoren, predstavljajući karakter velikog davaoca zakona života." DA 21

Elen Vajt objašnjava da život teče od Oca kroz Sina ka celom univerzumu i tada se vraća k Ocu kroz Hrista. Ona naglašava da je to zakon života u univerzumu. Zašto je ovo zakon za univerzum? Zašto ne kaže da je to zakon za ovaj svet zbog plana spasenja? Zašto važi za sva stvorena bića, a ne samo za ljudska bića? Ako je Bog trojstvo, predstavlja li On sebe kroz uloge Oca, Sina i Duha svim stvorenim bićim, a ne samo ljudima? I ako je tako, zašto? Zašto bića koja nisu pala pod greh moraju da primaju život kroz Hrista na isti način kao i pala bića? Možemo odgovoriti na ovo, da je to jednostavno način na koji se odlučio, ali ovo je interesantan stih ako zaista želimo da se uhvatimo u koštac sa njim.

I na kraju pogledajmo ovaj tekst:

> "Ograničen ljudskom prirodom, Hristos nije sam mogao biti na svakom mestu lično; stoga je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode k svom Ocu i pošalje Svetog Duha da bude njegov naslednik na zemlji. Sam Sveti Duh je lišen ljudske ličnosti i samim tim je nezavisan od nje. On sam će se predstaviti sveprisutnim kroz svog Svetog Duha." 14 MR 23.

Najbitniji deo ovog teksta je: "Sam Sveti Duh je lišen ljudske ličnosti." Ko je to za koga kaže, ***sam;*** Hristos ili Sveti Duh? Da li ima smisla reći da je Sveti Duh lišen ljudske ličnosti? Kako može biti lišen nečega što nikada nije posedovao? Samo Hristos je posedovao ljudsku prirodu i samo je Hristos mogao biti lišen nje. Ako kažemo da je ***On sam*** Sveti Duh, tada ovaj tekst nema mnogo smisla. Ako kažemo da je to Hristos, tada On izjavljuje da je Sveti Duh jednostavno Hristos u drugoj formi. Ali ovo bi potpuno uništilo premisu trojstva. Ovo izjava nam ne ostavlja ništa drugo nego da ispitamo skrivenu pretpostavku. Ovo ima smisla samo ako svaku izjavu ili pretpostavku koju prihvatimo harmonizujemo sa Svetim pismom i Duhom proroštva - pogledajmo premisu ponovo.

Premisa: U božanstvu postoje tri osobe.
Skrivena pretpostavka: Pozicija božanstva je pripisana samo bićima najviše *urođene moći*.

Verujem da možemo reći da je naša premisa tačna, ali bez ispitivanja skrivene pretpostavke kroz Sveto pismo, to ne možemo tvrditi sa sigurnošću i tada smo u opasnosti da gradimo

na pesku. Ovo je delimičan zaključak. Iz gornjih izjava, mora biti veći stepen neizvesnosti sa našom skrivenom pretpostavkom. Stoga u ovom momentu imamo sledeće:

Premisa: U božanstvu postoje tri osobe. (Delimično istinito).
Skrivena pretpostavka: Pozicija božanstva je pripisana samo bićima najviše *urođene moći*. (Neizvesno).

16. Kratak pregled arijanske pozicije

Arije je bio Atanasijev protivnik u katoličkoj crkvi za vreme velike debate o trojstvu u četvrtom veku. Obojica su bili iz Aleksandrije, mesta koje je bilo poznato po eksperimentisanju sa alegoričkim pristupom Bibliji. Atanasije je držao pogled na trojstvo zasnovanog na načelu *urođene moći* i jednakosti bića iste večnosti. Arije se držao logične opozicije zasnovane na istom načelu urođene moći i držao se pozicije da je Hristos stvoren i da je imao početak, dok Otac nije imao početak i bio je jedini istiniti Bog. Evo odlomka pisma u kome je opisao svoju poziciju.

> "Ali ono što govorimo i mislimo obojica smo učili i nastavljamo da učimo; da Sin nije nerođen, niti delom nerođen ni na jedan način, niti je izveden iz neke materije; već da je svojom voljom postojao pre svakog vremena i da je potpuno Bog, jedino-rodjen, nepromenjiv.
> I pre nego što je rođen ili stvoren ili postavljen ili ustanovljen, nije postojao; jer nije; jer nije bio nerođen. Progonjeni smo jer govorimo da je Sin imao početak, ali je Bog bez početka." (*Dokumenti Hrišćanske Crkve*, sakupljena i probrana od strane Henri Betensona, drugo izdanje, 1963. Str.39. Oxford University Press.)

Arijevu poziciju možemo predstaviti ovako:

Premisa: Postoji jedan istiniti Bog (Delimično tačno).
Skrivena pretpostavka: Pozicija božanstva je pripisana samo

najvišim bićima *urođene moći.*
(Neizvesno).

Arijanska pozicija ima malo drugačiju premisu, ali je zasnovana na istoj skrivenoj pretpostavci. Pošto je Hristos "rođen"[101] ili stvoren i ima početak, On nema isti nivo *urođene moći* kao Otac i stoga je kvalitet Njegovog božanstva manji. On je manje biće. Ovaj pogled drže pokreti kao što su Jehovini svedoci.

Iako bi bilo interesantno pokušati da dokažemo premisu i da se bavimo teškim tekstovima, ova pozicija veoma jasno poriče božanstvo Božjeg Sina. Biblija je veoma jasna da Hristos nije stvoreno biće.

Iz pozicije trojstva – svaki pogled koji drži da je Hristos "manje nego jednak" ili da "nema suživot", mora biti smatran formom arijanstva. Da li postoji prostor između trojstva i arijanstva koji može bolje da harmonizuje poruke iz Duha proroštva i Biblije? Jedini način na koji možemo otkriti ovo jeste da ispitamo skrivene pretpostavke.

[101]Arijancima je reč jedinorodni ista kao reč stvoren. Elen Vajt i pioniri nisu to posmatrali tako. "Bogu toliko omilje svet, da i Sina svojega jedinorodnog dade," – ***ne sina stvaranjem***, kao što su bili anđeli, nisti sina usvojenjem, kao što je grešnik kome je oprošteno, ***već rođenog Sina*** koji ima obličje bića Njegova i u svoj sili i slavi i veličini, i jednak je Bogu po autoritetu, dostojanstvu i božanskoj savršenosti. U njemu je otelovljena sva punina božanstva."(Signs of the Times, 30.Maj, 1895 par. 3, naglašavanja su dodata)

17. Korišćenje skrivene pretpostavke zasnovane na moći

Kada pogledamo premisu trojstva da postoje tri osobe u božanstvu, skrivena pretpostavka stavlja u fokus pitanje prirode jednakosti. Iz ugla onih koji veruju u trojstvo, jednakost podrazumeva urođenu moć.

Kao što smo videli, proces potvrđivanja premise za one koji drže trojstvo je proces dokazivanja da su Sin i Sveti Duh urođeno jednaki Ocu. Svaka tvrdnja će biti tumačena u tom svetlu. Ali da li je ovo potpuno biblijski?

Ovde je na snazi isti problem koji je stvorio konfuziju oko držanja Subote. Ta stara laž izrečena našim praroditeljima u edemskom vrtu je pokretačka sila iza želje da se odredi jednakost kroz urođenost. Dozvolite da objasnim.

Tvrdnja, "nećete vi umreti," koja je izrečena Adamu i Evi u praksi znači, "vi posedujete urođeni*izvor života*." Možda vam ga je Bog dao, ali sada je vaš da radite sa njim šta vam je volja." "Možete preživeti bez bliskog*odnosa* sa Bogom, jer ste besmrtni."

Pomak izvora moći je izazvao pomak u sistemu vrednosti. Ako čovek može imati život samo kroz *odnos* sa Bogom, onda njegova *vrednost* i namena kao osobe, je vezana za *odnos* sa Bogom. Dok je, ako čovek ima život u sebi, njegova *vrednost* i namena kao osobe vezana za silu koju ima u sebi i on će projektovati ovakvo viđenje na Boga kog obožava. Ovo znači da je *vrednost* Boga koga obožavamo merena jedino silom koju On poseduje.

Kontrast ova dva sistema nalazimo u Jeremiji 9:23,24.

> Jer 9:23,24 Ovako veli Gospod: mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tim što razume i poznaje mene da sam ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod.

Ovde vidimo jasan kontrast između čoveka koji traži slavu (*vrednost*) u stvarima koje čini, umesto da traži slavu (*vrednost*) u poznanju svog Stvoritelja. Ključna tačka koju iznosimo ovde jeste da je laž koja je prihvaćena u Edemu pomerila ljudsku percepciju *vrednosti* sa *odnosa* na *vrednost* kroz *urođenu moć*. Obratite pažnju na sledeći tekst:

> Mat 18:1-5 U taj čas pristupiše ka Isusu govoreći: Ko je dakle najveći u carstvu nebeskom? I dozva Isusu dete, i postavi ga među njih, i reče im: Zaista vam kažem, ako se ne povratite i ne budete kao deca, nećete ući u carstvo nebesko. Koji se dakle ponizi kao dete ovo, onaj je najveći u carstvu nebeskom. I koji primi takvo dete u moje ime, mene prima.
>
> Luka 12:15 A njima reče: Gledajte i čuvajte se od lakomstva, jer niko ne živi onim što je suviše bogat.
>
> Luka 22:25,26 A On im reče: Carevi narodni vladaju narodom, a koji njime upravljaju, zovu

> se dobrotvori. Ali vi nemojte tako; nego koji je najveći među vama neka bude kao najmanji, i koji je starešina neka bude kao sluga.

Iznova i iznova nalazimo u Svetom pismu načelo da istinska veličina dolazi kroz *odnos* sa Bogom, ne kroz sopstveno zalaganje i sposobnosti.

18. Srž problema

Ovo nas dovodi do srži problema u određivanju jednakosti. Kada pokušavamo da dokažemo da je Isus po nasleđu jednak Ocu, čiju metodologiju koristimo? Ko je taj koji je uveo takav koncept određivanja *vrednosti*? Zar to nije bio sotona u Edemskom vrtu?

Bog nam jasno govori:

> Isa 55:8,9 Jer misli moje nisu vaše misli, niti su vaši putevi moji putevi, veli Gospod; Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi moji viši od vaših puteva i misli moje od vaših misli.

Nisu Božje misli te koje vode ljude da pripisuju Njegovom Sinu atribute božanstva i *vrednost* kroz *urođenu silu*, već misli Njegovog neprijatelja. Pošto je Božje carstvo zasnovano na *odnosu*, zar ne bismo trebali *vrednovati* Hrista po Njegovom *odnosu* sa Ocem umesto da dokazujemo Njegovu *vrednost* i božanstvo *urođenom silom*?

> Jev 1:1-4 Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi naslednika svemu, kroz koga i svet stvori, koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini, i toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi.

Biblija nam jasno govori da je Isusovo slavno ime stečeno nasleđem – misleći pritomna*odnos* sa svojim Ocem. Ko ima uši neka čuje.

Božji Sin je rođen od Oca u večnosti (Jovan 3:16; Jovan 1:1). Proizašao je od Oca (Jovan 8:42). On je obličje bića Njegova (Jevrejima 1:2) i stoga je mu je dato da ima život u sebi kao što Otac ima život u sebi (Jovan 5:26).[102]

U ovom momentu mnogi kažu. "Ti govoriš da Hristos nije večan!" Hristos je sasvim sigurno večan jer je od večnosti. Reč večan znači da je to skriveno, označavajući tačku u vremenu van poimanja svesti. On je proizišao iz večnih*vremena* – vremena van poimanja svesti. Stoga, nikada nije postojalo vreme kada Hristos nije bio u bliskoj zajednoci sa svojim Ocem, jer jedino vreme koje mi možemo poimati je početak vremena, označen rečima, "u početku", a pre ove tačke mi nemamo koncept vremena. *U bilo kom smislu, ovo nam ne čini Hrista vrednim ili božanskim. Ovo samo znači da je obličje Očeva bića i da je sve nasledio od Oca.*

Pošto smo se oslobodili porobljavajućeg načela pokušavanja dokazivanja božanstva kroz urođenost, slobodni smo da dozvolimo biblijskim stihovima i Duhu proroštva da budu jasni.

[102]"Borba između Hrista i sotone je počela na nebu (Otk 12:7) licem u lice. Sotona nije bio zadovoljan pozicijom koju je imao kao Lucifer (Isa 14:12) ili svetlonoša, kao što to ime označava, već je želeo da udovolji sebi i bude 'kao Višnji' i sam bude svetlost (1. Jov 1:5) i izvor svetlosti. Pošto je svetlost samo manifestacija života (Jovan 1:4), ovo je bio zahtev stvorenog bića (Jez 28:15) da bude izvor života, koji je mogao biti dat samo jedinorođenom Sinu (Jovan 5:26), koji je jedno sa Ocem, pravi Izvor (Pa 39:9)"(Lekcija Subotne Škole ASD, 19.04.1902,stranice 13,14)

Obratite pažnju na sledeće:

> "Veliki Stvoritelj je okupio nebesku vojsku, da u njihovom prisustvu dodeli posebnu čast svom Sinu. Sin je seo na presto sa Ocem i nebrojena gomila svetih nebeskih anđela se okupila oko njih. Otac je tada obznanio da je on lično naložio da Hristos, Njegov Sin, bude jednak Njemu; te da gde god je Njegov Sin prisutan, to bude i Njegovo prisustvo. Sinovljeva reč se morala poštovati jednako kao i Očeva reč. Njegovom Sinu je dat autoritet da zapoveda nebeskom vojskom."1SP 17, 18

Važno je zapaziti šta se tačno dogodilo na ovom sastanku. Da li je Bog na ovom sastanku dodelio svom Sinu posebnu čast? Da li je ovo vreme kada je uzdignut? Obratite pažnju ponovno:

> "Car svemira je pozvao svu nebesku vojsku pred sebe kako bi u njihovom prisustvu predstavio pravi položaj Svog Sina, i da pokaže odnos koji održava sa svim stvorenim bićima." PP 37

I malo kasnije izjavljuje:

> Nije bilo promene u Hristovom položaju ili Njegovom autoritetu. PP 38

Na taj način, na sastanku koji je okupio Otac, nebeskoj vojsci je obznanjeno kako je Otac uredio stvari od početka.

Ključna tačka je da je moć i autoritet koju je Hristos posedovao Njemu data od Oca. *Jednakost u vezi je ono što je Sinu omogućilo da poseduje jednakost u moći i poziciji – a ne obratno.*[103] Hristos ne mora da dokazuje svoj predigre da bi bio smatran jednakim. Njegov *odnos* sa Ocem i Očeva Reč su dovoljni.

Ova borba u gledištima između Hrista kao Božjeg Sina kroz *odnos*iHrista kao Božjeg Sina sa urođenim položajem sile, jasno je otkrivena u Isusovom krštenju i u iskušenju u pustinji.

Otac kaže u Mateju 3:17 "Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji." Hristos je jednostavno dobio odobrenje od Oca kroz Njihov *odnos*. Kada je sotona došao u pustinju, zahtevao je da Isus dokaže svoje božanstvo kroz *urođenu moć*. Hristos je odlučno odbio to i svaki put kada pokušavamo da dokažemo da je Hristos jednak Bogu svojom urođenom moći, to je kao da tražimo od Isusa da pretvori kamenje u hlebove kako bismo zadovoljili sotonin zahtev!

Mogli bismo potrošiti više vremena na ovo, ali verujem da je dokazivanje skrivene pretpostavke da je pozicija božanstva pripisana samo bićima urođene moći netačna.

[103]Jedna stvar za koju verujem da je bitno da razlučimo u ovom trenutku, je da je Hristova sposobnost da ima jednakost odnosa sa Ocem; što znači da ga je mogao u potpunosti pojmiti, zahtevalo da poseduje Očevu božansku prirodu. Verujem da je zato Hristos bio rođen, a ne stvoren. Božanska priroda je bila presudna za jednakost odnosa, ali božanska priroda koju Hristos poseduje nije temelj jednakosti već je obezbedila sastojke za jednakost u odnosu.

19. Korišćenje skrivene pretpostavke zasnovane na odnosu

Vratimo se sada prvobitnoj premisi trojstva, ali sa shvatanjem da je skrivena premisa netačna i zasnovana na ljudskom mišljenju koja proističe iz laži "nećete vi umreti".

Premisa: U božanstvu postoje tri osobe (Delimično tačno).
Skrivena pretpostavka: Pozicija božanstva je pripisana bićima najviše*urođene moći*.
(Potpuno netačno).

S obzirom da je skrivena pretpostavka potpuno netačna, to će u potpunosti iskriviti razumevanje premise, i preokrenuti istinu Božju u laž. Ta laž će nas voditi da više poštujemo tvar nego Tvorca (Rim. 1:25)

Vratimo se na pretpostavku koja se tiče odnosa:

Premisa: U božanstvu postoje tri osobe. (Delimično tačno).
Skrivena pretpostavka: Položaj božanstva je pripisana od strane Oca kroz nasleđe *odnosa*. (Istinito).

U ovom scenariju Bog je onaj koji određuje ko i koliko je neko ili nešto božanske prirode. Samo On ima pravo da određuje to, čovek nema pravo da nameće svoje ideje božanstva Bogu. Takvo nametanje bi sugerisalo idolatriju.

Obratite pažnju na sledeću izjavu:

> "U ovim rečima je postavljeno veliko načelo koje predstavlja zakon života za ceo svemir. Sve stvari je Hristos primio od Boga, ali je

> primio da bi dao. Stoga, na nebeskim dvorovima, u svojoj službi za sva stvorena bića: kroz voljenog Sina, Očev život teče ka svima; kroz Sina se vraća u slavi i radosnoj službi, plima ljubavi ka velikom Izvoru svega. I tako je kroz Hrista krug milosrđa zatvoren, predstavljajući karakter velikog davaoca zakona života." DA 21

Ova izjava ima potpunog smisla na osnovu naše nove skrivene pretpostavke. Otac je izvor života (Jer 2:13). Ovaj život teče iz Oca i kroz Sina i dalje ka celom svemiru. Ovo je jasno otkriveno u 1 Kor 8:6.

> 1Ko 8:6 Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj.

Kada uporedimo ove stihove sa stihom iz poslanice Efescima, slika je još jasnija.

> Efe 4:4-6 Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje. Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama.

Jedan Bog je sasvim jasno Otac i jedan Gospod je Isus Hrist. Neki pokušavaju da ospore ovo tvrdeći da ako je Isus jedini Gospod, onda to isključuje Oca da bude Gospod. Ovo rezonovanje je takođe zasnovano na ideji o nezavisnom ureođenom izvoru života.

Isus je Gospod, jer je položaj gospodstva došao od Oca. Sin je nasledio svoje gospodstvo i izvršava delasvog položaja u ime Oca. Pokušaj prikazivanja trojstva jednake večnosti iz gornjih stihova samo stvara zabunu i nije verno tekstu.

Stih koji je često korišćen da se pokaže da je Hristos potpuno odvojen od Oca je ovaj:

> “"U njemu je bio život - prvobitni, nepozajmljeni, izvorni. Taj život se ne nalazi u čoveku. On ga može imati samo preko Hrista. On ga ne moze zaraditi; nego mu je dat kao dar ako veruje u Hrista kao svog ličnog Spasitelja. ‘A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista’ (Jovan 17:3). Ovo je izvor života celom svetu.” 1SM 296

Moje predašnje shvatanje ovog teksta je da je Hristos imao život koje je odvojen od Oca. Termini “život, prvobitni, nepozajmljeni, izvorni” činili su se veoma ubedljivim, ali u prošlosti moje skrivene pretpostavke su mi bile nepoznate. Intepretirao sam ovaj tekst iz perspektive *samopostojećeurođene moći* a ne *nasledne moći zasnovane na odnosu.*

Obratite pažnju kako kaže da je *u* Hristu bio život, prvobitni, nepozajmljeni, izvorni, ali ne govori kako je život dospeo u Njega. Pošto nam ne govori kako je dospeo u Njega, naša skrivena pretpostavka se otkrivena u pogledunašeg razumevanja pitanja: kako je taj život dospeo u Njega. Ako to postavimo na drugačiji način, reči “prvobitni, nepozajmljeni, izvorni” će biti zasnovane ili na učinku ili na odnosu.

Ako usvojimo pristup zasnovan na učinku, onda će ovaj tekst sigurno uputiti na to da Hristosposeduje drugi, odvojen izvor života od Oca. Ako usvojimo model na osnovu odnosa, onda je život koji teče od Oca ka Sinu taj prvobitni, nepozajmljeni, izvorni,jer ga dele u bliskosti i jedinstvu svog odnosa. Ovo postaje izjava o bliskosti odnosa Oca i Sina i punini koju je Otac dao Sinu. Setimo se da Elen Vajt nije rekla da je 'Hristos stvorio u sebi i od sebe, odvojen od Oca, život prvobitni, nepozajmljeni, izvorni,' već jednostavno kaže 'U Hristu je bio život, prvobitni, nepozajmljeni, izvorni." Ne smemo uvesti u ovaj tekst netačnu skrivenu pretpostavku.

Jovan 5:26 nam govori – Kao što i Otac ima život (prvobitni, nepozajmljeni, izvorni), tako dade i Sinu da ima život (prvobitni, nepozajmljeni, izvorni) u sebi. Tako, on je urođen kod Hista, ali Otac mu ga daje kao deo Njegovog nasledstva. Mi ga nemamo urođenog, ali ga možemo primiti iz izvora života kroz *odnos* sa Hristom. Ovo je tačno ono što Elen Vajt kaže. Kakva divna izjava.[104]

Ova istina je ponovno izneta u sledećoj izjavi:

> "Car svemira je sazvao nebesku vojsku ispred sebe i tada u njihovom prisustvu, mogao je predstaviti položaj svog Sina i pokazati kakav

[104]Ovo načelo se primenjuje i na koncept mudrosti. Neki tvrde da ako je Hristos rođen i ako je Hrist mudrost, onda Bog nije bio mudar dok Hristos nije rođen. Ovaj argument poriče tok blagoslova Od Oca ka Sinu. Da bi se iskazala mudrost, potrebno je da je onaj koji je iskazuje poseduje u sebi. Sin je vrhunac mudrosti jer je On najviši izraz Božje mudrosti u uspostavljanju svog carstva.

> odnos On ima sa svim stvorenim bićima. Sin Božji je delio presto sa Ocem, i slava večnog, samopostojećeg Boga okruživala je obojicu." PP 36

Ova izjava govori o tome da je Otac ***odredio položaj svog Sina*** i pokazao time odnos koji održava sa svim stvorenim bićima. Ovo tačno predstavlja ko je u stvari Sin Božji. Ovde je tačka kada Elen Vajt mora pomenuti savet od tri člana i uloge koje su uzeli da iskažu Božju ljubav. Ali ništa od toga nije spomenuto. Umesto toga, Elen Vajt daje precizan komentar da je "***Sin Božji delio presto sa Ocem, i slava večnog, samopostojećeg je okruživala obojicu***." Sasvim je sigurno da se „samopostojeći" odnosi na Oca i da slava Oca koja je okruživala Sina, znači da je Sinu dat život kao što Otac ima život. Ne postoji drugi način da se tumači ova izjava.

Ali Elen Vajt daje još izjava u ovom kontekstu koji se ne mogu svrstati uz koncept trojstva. Ona nastavlja:

> "Pred okupljenim stanovnicima nebesa Car je objavio da niko osim Hrista, jedinorodnog Sina, ne može u potpunosti ući u njegove namere, i Njemu je bilo dato da izvrši velike namere njegove volje." PP36

Hrist je bio predstavljen kao jedinorodni Božji Sin u konteksu onoga što se desilo pre nego što je stvoren svet. Onda ona objavljuje da samo On može ući potpuno u Njegove namere. Ove izjave su date 1890. godine. One su date posle 1888. godine i sasvim sigurno ne podupiru trojstvo. Nikada nije bilo pokušaja da se izmene ili isprave ili da se objavi da su ove izjave

pogrešne. Iskren čitalac neće iskreno čitajuži ove izjave moći da veruje da se Elen Vajt približavala verovanju u trojstvo. Takav pogled bi pokazao neznanje, a u krajnjem slučaju bio bi i prevaran.

Da se vratimo na izjavu u vezi sa za prvobitnim, nepozajmljenim, izvornim životom; neki tvrde, kao i ja u prošlosti, da zbog toga što je ova izjava obratila verovanje M.l. Andreasena od vere u božanstvo onako kako su pioniri verovali, ka vere u trojstvo, da ovo zaista mora biti objava o trojstvu. Andreasen je otputovao da poseti Elen Vajt da proveri da li je ona zaista ovo napisala i proveo je tri nedelje u njenom domu da proveri istinitost pve izjave. Ali da li možemo koristiti Andreasenovo obraćenje kao osnovu za ono što je Elen Vajt mislila?Ako je rekla Andreasenu da je izjavunapisala iz konteksta trojstva i da je sama verovala u trojstvo, onda mora da je zaboravila da kaže svom sinu (koji je proveo više vremena sa svojom majkom od Andreasena) da je razmišljala baš na taj način. Godine 1935. Vili Vajt je napisao:

> "U vašem pismu tražite da vam kažem kako sam razumeo poziciju moje majke po pitanju ličnosti Svetog Duha. Ovo ne mogu uraditi jer nikada nisam jasno razumeo njena učenja po ovom pitanju. Uvek sam imao nedoumice po pitanju njenih izjava, koje su mom površnom načinu razmišljanja ponekada bile zbunjujuće. Uvek sam žalio što nisam imao tu oštrinu uma koja bi rešila ove i slične nedoumice i tada se setim onog što je sestra Vajt napisala u 'Delima apostola', na stranici 51 i 52 da je o takvim tajnama, koje su suviše duboke za razumevanje,

ćutanje zlato, i verujem da je najbolje da se suzdržim od diskutovanja i uložim napor da upravim svoj um na pitanja koja su lakša za razumevanje. Kada čitam Bibliju, nalazim da je vaskrsli Spasitelj dunuo na učenike i rekao im 'primite Duha Svetoga.' Koncept koji se dobija iz ovog stiha izgleda da je u harmoniji sa izjavom iz'Čežnje vekova', na stranici 669, takođe i u I Mojs. 1:2, Luka 1:4, Dela 2:4, 8:15 i 10:44. Mnogi drugi tekstovi deluju u harmoniji sa ovom izjavom iz 'Čežnje Vekova.' ***Izjave i argumenti nekih naših propovednika, u njihovim nastojanjima da dokažu da je Sveti Duh individua kao i Bog Otac i Hristos, večni Sin, su me zbunjivale, a ponekada su me i rastuživale***. Jedan popularni učitelj je rekao 'Možemo ga objasniti kao osobu koja ovde dole rešava stvari.' Moja zbunjenost se malo smanjila kada sam naučio iz rečnika da je jedno od značenje reči'lice,' karakteristika. Objašnjeno je na takav način da sam zaključio da je moguće da postoji ličnost bez telesne forme koju poseduju Otac i Sin. **Postoji mnogo stihova u Bibliji koji govore o Ocu i Sinu, a nedostatak tekstova koji govore o ujedinjenom radu Oca i Svetog Duha ili Hrista i Svetog Duha, me je naveo da verujem da je duh bez ličnosti predstavnik Oca i Sina kroz ceo svemir i da kroz Sveti Duha oni počivaju u našim srcima i čine nas jednim sa Ocem i Sinom.**"(Pismo, W. C. White-a H. W. Carr-u, 30. April, 1935)

Jasno je da Vili Vajt nije verovao u trojstvo tri jednaka bića iste večnosti. Koristiti Andreasenovo obraćenje u trojstvo, kao dokaz da izjava Elen Vajt, o životu koji je "prvobitni, nepozajmljeni, izvorni" podupire poziciju trojstva, ne bi bilo mudro, jer ne postoji mesto gde Andreasen izjavljuje,"Elen Vajt mi je rekla da drži trojstvo i zato sam se ja obratio."

Kao što smo uradili iznad, kada pogledamo izjave koje izgledaju kao da smeštaju Hrista u kontekst jednakih bićaiste večnosti, sa odvojenim*izvorom života*, moramo postaviti pitanje,„Koja je naša skrivena pretpostavka?" **Da li je ona*zasnovana na samopostojećoj, urođenoj moći* ili je *zasnovana nanasleđu koje je zasnovano na odnosu?***

Većina naših problematičnih stihova iz Biblije i tekstova Elen Vajt su rešeni kada postupimo tako i tada ih možemo čitati u najjednostavnijem i najuniverzalnijem kontekstu. Ovo je samo u sebi načelo biblijskog proučavanja koje bi svi trebali da zapamte.Okvir razumevanja koje dozvoljava najjednostavnije čitanje Svetog pisma i najuniverzalniju primenu je ispravna pozicija.

Pozicija trojstva zahteva da suzimo stihove i redovno pridajemo simbolično značenje tekstovima da bi bili odgovarajući. Na primer:

1. Ograničavanje 8. poglavlja Solomuna na personifikaciju mudrosti.
2. Ograničavanje termina *jedinorodni* na otelovljenje.
3. Ograničavanje stiha u Jovanu 5:26 da je Hristu dat život u sebi pri otelovljenju.
4. Korišćenje termina *jedini* u simboličkom, a ne bukvalnom smislu.

5. Razumevanje uloga Oca i Sina više u simboličkom nego bukvalnom smislu.

Ista načela koriste i oni koji drže nedelju da bi osporili one koji drže Subotu:

1. Restrikcija držanja deset zapovesti na stari zavet.
2. Posmatranje subotnog odmora simbolički, a ne u bukvalnom smislu.
3. Ograničavanje milosti na oproštenje i poricanje hrišćanskog pobedonosnog života.

Zar ne možemo imati celu Bibliju bez ovih ograničenja i restrikcija zbog zmijske laži? Čovek može živeti OD SVAKE REČI BOŽJE, a ne na malim delovima koji su zasnovani na fatalnim pretpostavkama.

Kada dozvolimo da se Biblija tumači jednostavno u kontekstu koji je *zasnovan na odnosu*, prosto je prirodno da dozvolimo da je Sin doslovno jedinorodni Sin Božji. Samo takvo razumevanje može dati smisao sledećoj izjavi Elen Vajt:

> "Gospod Isus Hrist, jedinorodni Sin od Oca, jeste zaista Bog u večnosti, a li ne i u ličnosti."UL 367

Ova tvrdnja ne može biti shvaćena u kontekstu zasnovanom na učinku. To bi bilo kao da verujete da Isus Hristos nije Bog. Kontekst zasnovan na učinku zahteva da Isus bude jednak Ocu u svakom aspektu i u svakom smislu. Sistem zasnovan na odnosu nema takve zahteve i oslobađa nas od izvrtanja Svetog Pisma koje je potrebno da bi se održala jednakost.

Prihvatanje Sina kao jedinorodnog od Oca dovodi do pitanja kako da razumemo Svetog Duha.Koji je njegovpoložajna temelju gledištada je Hristosdoslovni jedinorodni Sin Oca? Razmotrićemo ovo do detalja u 21-om poglavlju, ali pre nego što to uradimo, pogledajmo neke od razloga zašto ljudskim bićima nije lako da prihvate doslovno rođenog Sina.

20. Nećemo da on caruje nad nama

A. Božji Sin, centar velike borbe

> Luka 19:12-14 Reče dakle: Jedan čovek dobrog roda otide u daleku zemlju da primi sebi carstvo, i da se vrati. Dozvavši pak deset svojih slugu dade im deset kesa, i reče im: Trgujte dok se ja vratim. I građani njegovi mražahu na njega, i poslaše za njim poslanike govoreći: Nećemo da on caruje nad nama.

U ovoj paraboli Isus govori priču o plemiću koji je otišao da primi carstvo. Plemić je naravno Hristos. Građani carstva su mu poslali poruku – nećemp da ovaj čovek vlada nad nama.

Ova priča precizno opisuje stanovište hrišćanskog naroda. Nećemo da Božji Sin vlada nad nama, ako ima manju silu od Oca. Ova poruka je jednostavno eho srži velike borbe. Obratite pažnju na sledeće:

> "Uzdizanje Božjeg Sina kao jednakogOcu je predstavljeno kao nepravda prema Luciferu, za koga su tvrdili da ima pravo na poštovanje i čast. Kada bi ovaj princ anđela mogao dostići svoju pravu uzvišenu poziciju, velika dobra bi se dogodilo nebeskoj vojsci; jer je njegov cilj bio da obezbedi slobodu za sve. A sada je i sloboda u kojoj su uživali do tada bila na svom kraju, jer im je postavljen apsolutni Vladar iNjegovom autoritetu moraju odavati poštovanje. Takve su bile suptilne prevare

> kroz lukavost Lucifera koje su se brzo širile po nebeskim dvorima.” PP 37

Cela ova velika borba je mogla biti izbegnuta (na osnovu verovanja u trojstvo) da je Bog objasnio Luciferu da je Isus jednostavno preuzeo ulogu Sina i da su onipo prirodi jednaki u sebi i od sebe. Ali da je tako, krivica za celu veliku borbu bi mogla da bude svaljena na Boga zbog Njegovih slabih veština u komunikaciji.

Gornja izjava jasno pokazuje da je Lucifer video uzdizanje Sina Božjeg kao nepravdu prema sebi. Ali ono što je sotona smatrao nepravdom, Hristos nije smatrao otimanjem (Fil 2:6). Hristos je prihvatio Očevu reč i verovao je da je jednak sa Ocem samo zato jer je Otac tako rekao. Prihvatio je nasleđe svog Oca. Nije imao potrebe da pretvara kamenje u hlebove. Lucifer je mislio da ako je Hristos mogao biti uzdignut da bude jednak po autoritetu sa Bogom, onda je mogao to biti i on. Kada je Bog otkrio da je to nemoguće, odbio je da se pokloni Hristu kao Sinu Božjem. Rekao je da neće ova osoba vladati nada mnom jer On nije potpuno božanski ***sam od sebe***.

> “Odbacivši sa prezirom argumente i preklinjanje lojalnih anđela, on ih je odbacio kao zaluđene robove. Njihov izbor Hrista je predstavio kao akt nepravde prema njemu i prema celoj nebeskoj vojsci i objavio da se više neće pokoravati ovom uskraćivanju njegovih i njihovih prava. Nikada više neće priznati Hritstovu nadmoć.” PP40

Sotona nikada nije poricao Očevu nadmoć. Rekao je, “Biću kao Višnji,” ne iznad Njega. Mogao je videti da Otac poseduje moć

u sebi i od sebe, ali zbog toga što je Bog dao to svom Sinu bez mere i u svoj punini, smatrao je to nepravednim. Odbio je da se pokori tome.

> "Sotona bez srama objavljuje celoj nebeskoj porodici svoje nezadovoljstvo time što je Hristos izabran pre njega da bude u tako bliskoj vezi sa Bogom, a onda bude neinformisan o rezultatima njihovih čestih konsultacija. Bog informiše sotonu da to ne može nikada znati. Takođe i to, da će svom Sinu On otkriti svoje tajne namere i da cela nebeska porodica, i sotona sa njima, moraju da se pokore. Sotona smelo iskazuje svoju pobunu i ukazuje velikom broju onih koji misle da je Bog nepravedan zato što njega nije uzdigao da bude jednak sa Njim i što mu nije dao vlast nad Hristom. On izjavljuje da se ne može pokoriti da bude pod Hristovom komandom i da će slušati samo Božje naredbe." 3SG 37,38

B. Laž u Edemu nas odvaja od Istinitog Sina Božjeg

Kada je sotona kušao Adama i Evu, napao je u istoj stvari koju je i sam smatrao da je nepravda. Rekao im je da sigurno neće umreti, da poseduju život u sebi. U suštini rekao im je da imaju jednakost sa Hristomkoja je *zasnovana na učinku*.

Ovaj koncept *urođenog izvora života*, kao što smo već primetili, menja naše mišljenje obožanstvu, od onog zasnovanom na nasleđu, do onog stečenog sopstvenim samopostojanjem. S

obzirom da ljudi sada veruju da su besmrtni kao Hristos, da biprihvatili Hrista kao Boga, On mora imati veću poziciju od čoveka. Jedino mesto na koje ljudi mogu pozicionirati Hrista je da je Onurođeno jednak sa Ocem. Zbog iskrivljenog učenja o besmrtnosti ljudske duše, hrišćanstvo je ostavljeno bez opcija, osim da zaviče,"Ne želimo da ovaj čovek vlada nad nama. On zaista nije Bog." Instistiranjem da je Hristos došao u posed sile sam od sebe, praktično uništavamo Hristovu ličnost. Njegov pravi položaj je zaklonjen. Kao što smo spomenuli ranije, trojstvo i arijanizam proizilaze iz pretpostavke da je božanstvo pripisano samo samopostojećim bićima. ***Arijanstvo uništava Hristovo božanstvo, dok trojstvo uništava Hristovu ličnost***. Sotona ne mari koju ćete stranu izabrati, u svakom slučaju Hristova ličnost je izgubljena i On prestaje da bude Božji Sin kao što je otkriveno u Bibliji. A ako je pravi Hristos izgubljen, onda možemo tugovati sa Filipom kada je rekao Hristu, "Kako možemo znati put" – pravi put je izgubljen.

Znamo da naši pioniri nisu verovali u trojstvo; da su ga smatrali vinom vavilonskim. Zašto mislimo da su naši pioniri bili toliko neuki? Ako smo spremni da istražujemo, naći ćemo da su mnogi pioniri imali dobro promišljena stanovišta i nisu ih samo prihvatili iz pokreta Christian connection (Hrišćanska veza, *prim. prev.*). Mi obeščašćujemo svoje praoce insinuacijama da nisu bili marljivi da istražuju ovo pitanje i prenesu svojoj duhovnoj deci njihovo blagosloveno nasleđe. Temelji nisu pogrešno položeni. Bog ih je položio kako treba.

Obratite pažnju na ovu izjavu:

> Ono koji pokušavaju da uklone stare temlje ne drže se čvrsto; oni ne pamte kako su primili i

> čuli. *Oni koji unose teorije koje uklanjaju stubove naše vere po pitanju Svetinje ili po pitanju ličnosti Boga ili Hrista, rade kao slepi ljudi*.Oni pokušavaju da unesu nesigurnost i da gurnu Božji narod u lutanje bez kompasa. MR760, 9

C. Ličnosti Oca i Sina su temeljne doktrine

Ova izjava ne ostavlja prostora da sumnjamo da su ličnosti Oca i Sina bile deo starih temelja naše vere. Prihvatanjem nauke o trojstvu, uništili smo ličnosti Boga i Sina Božjeg tačno onako kako je naš praotac Džejms Vajt rekao:

> "'Ljubazni! Starajući se jednako da vam pišem za opšte vaše spasenje, bi mi potrebno da vam pišem moleći da se borite za pravednu veru, koja je jedanput dana svetima...' (Juda 3,4)...Podsticanje da se iskreno borimo za veru koja je data svetima je dato samo nama. I veoma je važno da znamo za šta i kako da se borimo. U četvrtom stihu dat nam je razlog zašto bi trebali da se borimo za veru, posebnu veru; 'jer se uvukoše neki ljudi', ili posebna vrsta koja poriče jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista... Način na koji su spiritisti prvo odbacili ili porekli jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista je korišćenjem stare nebiblijske vere u trojstvo, da je Isus Hristos večni Bog, iako nemaju ni jedan stih da to podrže, dok imamo izobilna i jasna biblijska svedočanstva da je On Sin

> večnog Boga." J. S. White, The Day Star, January 24, 1846

Džejms Vajt je tačno znao koji problemi postoje, da je uzdizanje Isusa u poziciju večnog Boga, značilo da On poseduje život sam od sebe, odvojeno od Oca, što je poricanje jedinog Gospoda Boga i Gospoda Isusa Hrista:

> Ako je trojstvo poricanje i Oca i Sina, onda smo izgubili Njihov pravi *identitet* i kao što smo izjavili u trećem poglavlju, držanje zapovesti zahteva od nas da znamo *identitet* Boga kojem se klanjamo, jer drugačije ne možemo da držimo Njegove zapovesti. Stoga doktrina trojstva, ako joj zaista verujemo, čini nemogućim da držimo zapovesti. Zar ovo nije antihristov duh? Deco moja čuvajte se od idola.

D. Odnos Između Oca i Sina definiše sve odnose u carstvu

Razlog iz kog se mučimo da dozvolimo jedinorodnom Hristu da vlada nad nama je taj što postavljamo pogrešno pitanje o Njemu. Postavljamo pitanje koje je*zasnovano na učinku,* "Da li si jednak Ocu po sili i postojanju?" Ovo pitanje će nam uvek dati pogrešan odgovor, ali to su naše, a ne Božje misli. Sveto pismo postavlja pravo pitanje "Šta mislite o Hristu? *Čiji je Sin*?" Mat 22:41. Ovo je pitanje zasnovano na odnosu koje upućuje na Oca. Uporedimo dva pogleda:

Ko je Hristos?	Put ka Ocu
1. Jednak, od iste večnostisa Ocem	Identitet po učinku
2. Sin živog Boga (Otac)	Identitet po odnosu

Hristos je Put, Istina i Život (Jovan 14:6). Niko ne dolazi k Ocu do kroza Nj. On je ključ Božjeg carstva. Ako vidimo da Sin nalazi put k Ocu kroz*identitet učinka*, onda je ovo način na koji ćemo mi pokušati da odgovoriti Ocu. Ako vidimo da Sin nalazi put k Ocu kroz *identitet odnosa* onda – slava Bogu – to možemo i mi. Moja iskrena molitva je da vidite dragoceno svetlo koje svetli iz ove relanosti. Ona mi je donela utehu i radost do tačke da mi je čaša preopuna.

Ova istina može jedino biti shvaćena kroz shvatanje da sam Hristov *identitet* ima jednakost sa Očevim zasnovan na *nasleđu odnosa*. Obratite pažnju:

> *Odnos* između Oca i Sine definiše koncept *odnosa* za ceo univerzum: i to je jednakost kroz odnos. Ako je njihov odnos definisan jednakošću u sili, tada će naš odnos biti definisan po istom principu. Dragi Gospode, otvori nam oči da vidimo ovu životno važnu istinu.

E. Jednakost u odnosu Oca i Sina kroz jedan izvor života uspostavlja kanal blagoslova

Kada vidimo da je Hristos jednak Ocu kroz odnos i da je Njegova priroda i vrednost ista kao i Očeva, tada možemo dozvoliti Hristu da bude jedonorodni Sin. Njegovo posinaštvo i rođenje nikako ne umanjuju njegovo božanstvo. Ovaj princip postaje životno važan u odnosu supružnika. Ovo ćemo kasnije objasniti detaljnije, ali je važno naglasiti da ako vidimo jednakost odnosa po sili između Oca i Sina, nesvesno ćemo biti usmereni ka ovakvom odnosu u braku. Koncept poniznosti postaje pogrešno shvaćen i viđen kao stanje osramoćenosti. Ovakva je situacija u crkvi danas. Poniznost žene se smatra degradirajućom i za izbegavanje.

Neki sugerišu da je Hristosdoslovno unizio sebe u ulogu Sina da bi demonstrirao princip pokoravanja. Ovo stvara konfuziju pravog identiteta Hrista. Spuštanje Isusa u ulogu Sina obuhvata verovanje da je Hristos posedovao jednakost u sili sa Ocem i da je zaista jednak sa Njim u kontekstu sile, ali je preuzeo ulogu Sina zarad pokornosti. (Pogledajte Sliku 1 ispod). Ovaj koncept se dotiče teme jedinorodnosti do određene tačke, ali se ne odriče stanjegde zadržava jednakost Oca i Sina u kontekstu zasnovanom na sili. Takođe i dalje ostaje utisak da Otac i Sin imaju dva odvojena izvora života i da su uvek bili nezavisni, ali zajedno u ljubavi. Ovo skriveno verovanje pomućuje kanal blagoslova koji teče od Oca kroz Njegovog Sina. (Pogledaje Sliku 2). Višestruki izvor života zbunjuje um po pitanju reke koja teče od Božjeg prestola.

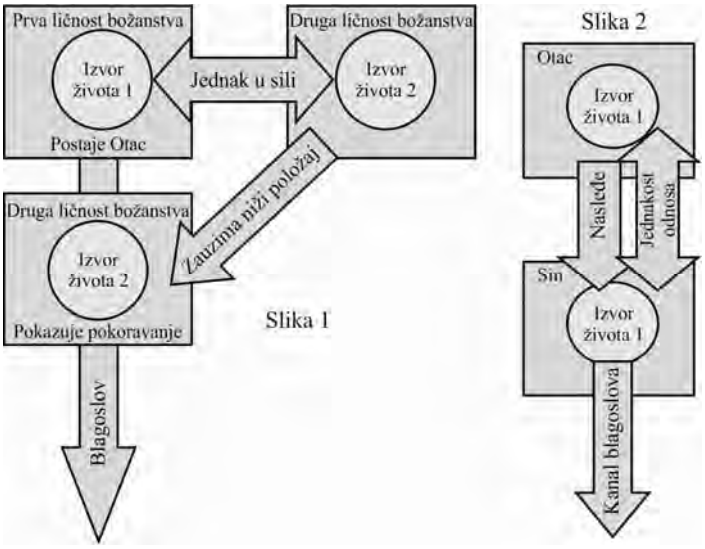
Prva ličnost božanstva
Izvor života 1
Jednak u sili
Druga ličnost božanstva
Izvor života 2
Postaje Otac
Druga ličnost božanstva
Izvor života 2
Zauzima niži položaj
Pokazuje pokoravanje
Blagoslov
Slika 1

Slika 2
Otac
Izvor života 1
Sin
Izvor života 1
Nasleđe
Jednakost odnosa
Kanal blagoslova

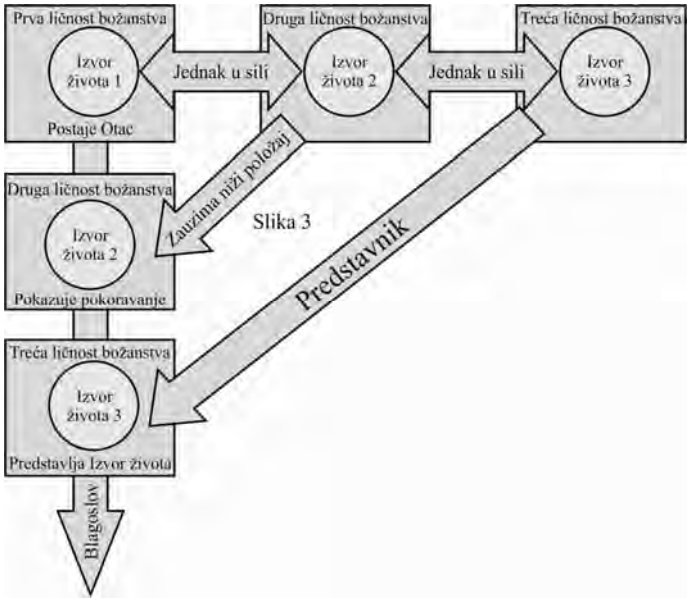
Prva ličnost božanstva
Izvor života 1
Jednak u sili
Druga ličnost božanstva
Izvor života 2
Jednak u sili
Treća ličnost božanstva
Izvor života 3
Postaje Otac
Druga ličnost božanstva
Izvor života 2
Zauzima niži položaj
Pokazuje pokoravanje
Slika 3
Predstavnik
Treća ličnost božanstva
Izvor života 3
Predstavlja Izvor života
Blagoslov

Pitanje višestrukog izvora života koji pomoćuje kanal blagoslova je još komplikovaniji u vezi sa Svetim Duhom. Saznanje da postoje tri razdvojena kanala blagoslova sjedinjenih u ljubavi još više pomućuje um kada pokušamo da shvatimo Boga, dok izbegavamo da verujemo u tri Boga.

Slika 4

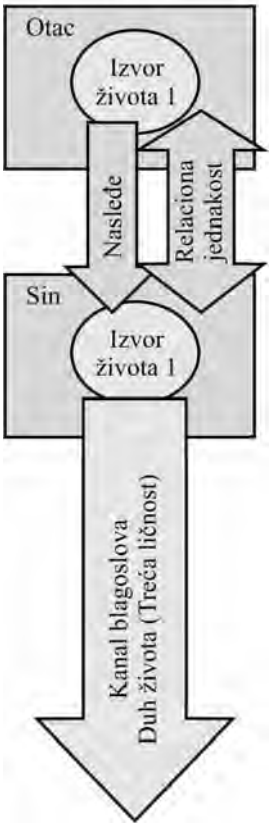

Kanal je sada splet tri posebna izvora života koji su uzeli uloge identiteta koji nisu njihovi pravi identiteti. Kanal se ne može jasno poimati niti razumeti, jer ne postoji jasan koncept toka života koji je izražen u Čežnji vekova 21:

> …kroz ljubljenog Sina, Očev život teče ka svima; kroz Sina se vraća u slavi i radosnoj službi, plimom ljubavi, velikom izvoru svega.

Pogledajmo šta tačno Biblija pokazuje.

U četvrtoj slici vidimo jedan izvor života od Oca, koji je dat Sinu i kroz Sina teče ka univerzumu u trećoj ličnosti. Svi atributi odnosa Oca i Sina su predstavljeni u Duhu jer je to Njihova sveprisutnost koja nije jednostavno sila već Božja ličnost u sveprisutnomobliku. Potreba da vidimo Duha kao osobu na isti način kao Oca i Sina, dolazi iz pogrešnog koncepta verovanja u potrebu za posebnim izvorom života. Ovo nije ni potrebno, a nije ni biblijski. Slika 4 pokazuje veoma jasan

kanal blagoslova i toka života i ne pravi konfuziju u identitetima Oca, Sina ili Duha.

Konfuzija koja se pojavljuje zbog tri izvora života je jasno demonstrirana na primeru stvaranja ovog sveta. Biblija svedoči da je Bog stvorio sve kroz Isusa Hrista.

> Efe 3:9 I da otkrijem svima šta je služba tajne od postanja sveta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista.

Iz slike 4 lako je videti kako je Bog stvorio svet kroz svog Sina, ali na slici 3 to postaje jako konfuzno. Kroz ideju o tri izvora života, onaj koji je koristio svoju silu da stvori svet je Sveti Duh, jer je On bio onaj koji se uzdizao nad vodama u 1. Moj. 1:2. Na ovaj način, tri izvora života čine da se biblijski tekstovi veoma teško čitaju.

Odgovor postoji, ali Otac, Sin i Sveti Duh su u tajanstvenoj zajednici! Ovo čini biblijski tekst još više zbunjujućim, dok pokušavamo da shvatimo ko je pravi uzročnik stvaranja. U Bibliji bi trebalo da piše da su ga svi stvorili, a ne Otac kroz Sina.

F. Ključ razumevanja Sina čovečjeg zasnovan na razumevanju Boga.

Da se vratimo na diskusiju o pravom Hristovom identitetu. Ako je Hristos počeo da zavisi od Oca samo odutelovljenja, onda On stvara za nas uzor *odnosa* sa Bogom kojeg ni sam nema, niti može dalje govoriti sa autoritetom, jer ovo nije On koji zaista jeste. Tvrditi da je Hristos uzeo ulogu Sina i igrao svoju ulogu o*dnosa* sa Ocem, govori da ovo nije Hristov pravi *identitet*. Ovo

znači da je *odnos* Hrista u ovom kontekstu *odnos* sa nekim ko u stvari ne postoji. Ovo izvrće Božju istinu u laž. Ako je Hristos samopostojeća druga ličnost u božanstvu, onda On ne može u stvarnosti biti PUT ka Ocu. On bi se samo mogao tako predstavljati ili pretvarati. I pošto se takav Hristos pretvara ili uzima ulogu da zavisi od Oca, onda može i da uzme na sebe ulogu ljudske prirode. Suština poruke iz 1888. jeste da je Hristos usitinu Bog i uistinu čovek kroz *odnos* a ne kroz *učinak*. Kao što je nasledio sve od svog Oca da bude Bog, tako je nasledio sve od ljudi da bude čovek.[105]

> Jev 2:14 Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti, to jest đavola.

SIN BOŽJI = PRIMIO JE PUNO NASLEĐE OD BOGA

[105]A.T Jones, Consecrated Way,stranica 12:"*Stoga je sigurno da je razumevanje položaja i prirode Hrista kakav je bio na nebu suštinski bitno za razumevanje Njegovog položaja i prirode kao čoveka na zemlji*." Stranica 12: " Dalje, pisano je o Njemu da je 'toliko bolji od anđela, koliko preslavnije ime od njih dobi.' Ovo preslavno ime je 'Bog', koje u osmom stihu Otac daje Sinu: 'Sinu On [Bog] reče, tvoj presto, O Bože, je večan'. Stoga je On 'toliko bolji' od anđela koliko je i Bog bolji od anđela. I zbog ovoga On ima to preslavnije ime – ime koje odražava šta je On u Njegovoj sopstvenoj prirodi. I ovo ime 'dobi nasleđem'. *To nije ime koje mu je dato, već koje je nasleđeno*. Sada nalazimo u prirodi stvari, kao večnu istinu, da jedino ime koje čovek može naslediti jeste ime njegovog oca. *Tako je ovo, Hristovo ime, preslavnije od imena anđela, jer je ime Njegovog Oca, a Njegovom Ocu je ime Bog. Tako je sinovljevo ime, koje dobi nasleđem, Bog"*. Stranica 17: "Njegova sličnost sa Bogom, kao što je navedeno u prvom poglavlju poslanice Jevrejima, je jedini temelj pravog razumevanja Njegove sličnosti sa ljudima, kao što je navedeno u drugom poglavlju poslanice Jevrejima."

SIN ČOVEČJI = PRIMIO JE PUNO NASLEĐE OD ČOVEKA

> *Učenje o trojstvu nam daje drugu osobu u božanstvu koja se pričinjava kao Sin Božji, ali u stvari nije Sin Božji. Zato se može zaključiti da takva osoba može izgledati kao da je uzela grešno obličje, ali da nije u stvari uzela grešno obličje. Doktrina je logički nedosledna sa Hristovim preuzimanjem naše pale prirode. Logički sledi da Hristos ne može biti Božji Sin niti Sin čovečji.*

Obratite pažnju na ovo logično pitanje u knjizi Pitanja o doktrini gde je pogled na Hristovu prirodu po prvi put promenjen:

> Mnogo viši od svih anđela, jednak sa Ocem u dostojanstvu i slavi, a ipak nosi odeću ljudskosti! Božansko i ljudsko su tajnovito spojeni, - a čovek i Bog su postali jedno. U ovom jedinstvu nalazimo nadu za naš pali rod. Kada pogledamo na Hrista u ljudskoj prirodi, gledamo na Boga, i vidimo ga u sjajnosti Njegove slave, obličju Njegove ličnosti – Signs of the Times 30. Jul, 1896. U obe svoje prirode, ljudskoj i božanskoj, On je bio savršen; bio je bezgrešan. Nema sumnje da je ovo istina o Njegovoj božanskoj prirodi. Da je to tako i u Njegovoj ljudskoj prirodi, takođe je istinito.[106]

[106]*Questions on Doctrine,* Stranica 21. PDF Verzija na adresi www.maranathamedia.com

U ovom citatu vidimo jednakost Hrista sa Ocem koja je, prilikom citiranja Elen Vajt, posmatrana kroz sočivo stanovišta*zasnovanog na učinku*. Ono pritom, na osnovu toga gradi vezu da jei ljudska i božanska priroda bezgrešna. Ovo je jasan dokaz *razmišljanja zasnovanog na učinku* kroz stav o trojstvu, poričući pravu Hristovu prirodu.

"On sam je uzeo udeo u istoj," ne znači da se pravio čovekom kroz bezgrešno začeće. Da bi se Hristos povinovao smrti, mora uzeti telo koje se povinuje smrti. Adamovo telo pre pada nije bilo pod vlašću smrti. Sin čovečji je nasledio svu puninu ljudske prirode,nasleđenu na isti način kao svu puninu božanstva. (Kol 2:9).

G. Odnos Oca i Sina je ključ opravdanja verom

Hrist je PUT koji je ISTINA, koji je ŽIVOT – slava Bogu.

Naš načinshvatanja Hristovog odnosa sa Ocem biće osnova za naše shvatanje Njegovog odnos sa nama i predstavljaće osnovu razumevanja opravdanja verom.

Spoznanje ove istine me nagoni da zavičem "O, kako ga volim, volim ga i vidim u Njemu neuporedivuljupkost. U Njemu sam našao veliki mir za koji ću rado izgubiti sve što imam, jer je sve samo trica u poređenju da istinom o Njegovoj ličnosti."

Ako je Hristov *odnos zasnovan na učinku*, onda ćemo se gledanjem pretvoriti u to isto, i naše *odnose* ćemo voditi na isti način. Ako je Njegov *odnos zasnovan na* nasleđu, onda ćemo biti promenjeni u to isto, iz slave u slavu.

Pošto sam prodiskutovao o ovim konceptima sa nekoliko ljudi, postavilo se pitanje, "kako misliš da je trojstvo zasnovano na učinku, oni su tri bića koji vole jedno drugo kroz bliski odnos. Njihov odnos je toliko blizak da ih zovu jednim. Kako možeš taj pogledsmatratizasnovanim na učinku?" Kada govorim o odnosu zasnovanom na učinku, mislim na kvalifikacije koje su potrebne da bi se ušlo u tu vezu; osnov po kom osoba dobija dozvolu da uđe u domen božanstva. Jednom kada je član božanstva primljen, možemo ih smestiti u bliski odnos pun ljubavi, ali moramo odrediti osnov tog prijema.

Model božanstva	**Kvalifikacije prijema**	**Način ulaska**	**Kvalitet odnosa**
Trojstvo	Samostečeni život, urođena sila, večno postojanje	Učinak	Lično i blisko
Izvorni[107]	Nasleđe kroz sinovstvo	Odnos	Lično i blisko

Vidimo da oba modela božanstva imaju blizak odnos pun ljubavi, ali im se pristupa dijametralno suprotnim metodima. Iz ljudske perspektive ovaj koncept je lako razumeti. Ako se čovek oženi ženom zbog njene lepote, onda se u odnos ulazi kroz učinak lepote. Kada se žena uda za čovek zbog njegovog bogatstva, u odnos se ulazi kroz učinak zasnovan na bogatstvu.

Molim vas, ne dozvolite da sotona uništi istinsku ličnost Hrista u vašem umu. Ovo je razumevanje predstavlja našu jedinu nadu

[107]Volim da koristim termin „izvorni", da dočaram koncept toka životne sile iz jednog izvora, nasuprot termina netrojstveni koji govori o nečemu neortodoksnom. Ja takav koncept odbijam.

da ćemo stvarno pronaći put do Boga. Ako ne dozvolimo Hristu da ima odnos sa Bogom nasleđem, tada ćemo veoma teško moći da razumemo zakon, subotu, istražni sud, Hristovu prirodu i savršenstvo karaktera, zato što ćemo pogrešna pitanja u vazi sa ovim učenjima. Naše shvatanje Boga i posebno Hrista, utiče na sva ova učenja, i promena stanovišta u korist trojstva od strane naše crkve, vodiće i do promene i u stavu ili učenja u vezi ovih doktrina, kao što je to istorija i potvrdila.

Ovo je razlog podele u našoj crkvi osamdesetih godina. Pogled na Hrista koji je predstavljen tridesetih godina je zahtevao razumevanje pristupa Ocu kroz *učinak*. Do šezdesetih mnogi članovi su bili na ivici očaja, jer je sada PUT ka Ocu stavljen u kontekst *učinka*. Neke od crkvenih vođa su donele spas promenom pogleda na opravdanje koje je smanjilo pritisak *učinka*. To je bila logična posledica novog pogleda na Hrista koji je uveden tridesetih u kontekstu trojstva.

Možemo optužiti mnoge crkvene vođe u ranim 1980-im za uvođenje nove teologije, ali je ovo jedini način na koji su mogli da smanje pritisak pristupanja Bogu kroz *učinak*. Ne mogu da ih krivim za to. Da smo samo prihvatili ispavan pogled na Isusa kao Sina živoga Boga, koliko manje bola bi bilo.

Da li je moguće da smo postali žrtve suptilnoj formi idolatrije koja je izazvala da obožavamo boga koji nije u Bibliji? Odmah dobijamo odgovor “to je potpuno apsurdno!” Misao da je to apsurdno je ona koja čini da tako lako ostane neotkrivena u našoj crkvi.

> Jer 2:11-13 Je li koji narod promenio bogove,
> ako i nisu bogovi? A moj narod promeni slavu

> svoju na stvar zaludnu. Čudite se tome, nebesa, i zgrozite se i upropastite se,veli Gospod. Jer dva zla učini moj narod: ostaviše mene, izvor žive vode, i iskopaše sebi studence isprovaljivane, koji ne mogu da drže vode.

Jesmo li odbacili izvor žive vode? Pošto je problematika Sinovljeve jednakosti sa Ocu veoma bitna da je razumemo, u sledećem poglavlju želim da je ispitamo sa drugog stanovišta.

21. Kakvim merilom merite?

A. Kvalifikacije za obožavanje

Kada je Isus bio ovde na zemlji, dao je neke veoma hrabre izjave o sebi. Jedna od ovih zadivljujućih objava se pojavljuje u Jevanđelju po Jovanu 5:18-27.

> Jovan 5:18-27 I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo kvaraše Subotu nego i Ocem svojim nazivaše Boga i građaše se jednak Bogu. A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa učiniti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako; Jer Otac Sina ljubi, i sve mu pokazuje što sam čini; i pokazaće mu veća dela ovih da se vi čudite. Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljuje, tako i Sin koje hoće oživljuje. Jer Otac ne sudi nikome, nego sav sud dade Sinu, da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju. Ko ne poštuje Sina ne poštuje Oca koji ga je poslao. Zaista, zaista vam kažem: Ko moju reč sluša i veruje Onome koji je mene poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. Zaista, zaista vam kažem: Ide čas i već je nastao, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjeg, i čuvši oživeti. Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi.

Isus tvrdi da je Bog Njegov Otac i da je stoga jednak Bogu. Takođe tvrdi da mu je dat i sud, što znači da će suditi čitavom

svetu. On takođe daje važnu izjavu da svi treba da slave Sina kao što slave Oca. Isus tvrdi da ima pravo na naše obožavanje.

Ako bi vam neko prišao i rekao, ja sam vredan vašeg obožavanja, siguran sam da bi bilo kulturno da pitamo, "Zbog čega tvrdiš da imaš pravo na obožavanje? Na osnovu čega tražiš da te obožavam? Koje su tvoje kvalifikacije?" Prirodno bi bilo da izvadimo svoja merila i počnemo da premeravamo ovu osobu koja daje takve hrabre zahteve i da vidimo da li je kvalifikovana za to. Pitanje je koja merila ćemo korisiti?

Kada Otac predstavlja Isusa svetu, On nam govori zašto ga trebamo slušati. U Očevom objašnjenju je ključ za merila koja ćemo koristiti. Obratite pažnju:

> Mat 17:5 Dok on još govoraše, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; Njega poslušajte.

Obratite posebnu pažnju na to što Otac govori. Koji je razlog zašto bi trebali da poslušamo Isusa, Njegova učenja i tvrdnje? Bog daje jedan jednostavan razlog: Ovo je Sin moj kog volim (ili koji je po mojoj volji). Stoga naša merila moraju biti zasnovana na *odnosu*. Ona moraju biti zasnovana na odnosu koji Isus ima sa Ocem.

Otac nije rekao, "Ovo je svemogući kreator univerzuma" kao osnov zašto bismo trebali slušati Isusa, iako je Isus zaista bio to.[108] Otac nas upućuje na odnos koji Sin ima sa Njim kao razlog

[108]"Obratite pažnju na odnosni osnov obožavanja u sledećem tekstu Elen Vajt: "Neće nas manifestacija velike i strašne sile i neuporedive moći

zašto bismo ga trebali poslušati i pratiti.

B. Posmatranje Hrista sa svetskog stanovišta

Ali, da li smo voljni da slušamo Isusa i da ga sledimo na osnovu Njegovog odnosa sa Ocem ili prirodno upotrebljavamo neka druga merila da merimo Isusa; merila sa kojima smo rođeni; merila kojima svi ljudi mere pravu veličinu; merila koja su zasnovana na *moći*, *poziciji* i *učinku*. Da li nas zmijina laž prirodno vodi ka pogrešnim merilima da odredimo da li je Isus vredan obožavanja? Kada kažem premeriti, mislim na naše pretpraživanje Svetog pisma. Da li je moguće odmeriti Hrista na svetski ili telesan način, što bi značilo da upotrebimo merila koja Bog nije tražio od nas da koristimo? Obratite pažnju šta Pavle kaže:

> 2 Kor 5:16 Zato i mi odsad nikoga ne poznajemo po telu; i ako Hrista poznasmo po telu, ali ga sad više ne poznajemo.

Pavle govori da je nekada posmatrao Hrista sa svetskog stanovišta. Ključna tačka je da ako koristimo pogrešna merila na Hristu kroz Sveto pismo, onda se može desiti da potražujemo pogrešne stvari u vezi sa Njim.

Iznova i iznova čitamo dela naučnika u njihovim nastojanjima da predstave Hrista, i reči “punina božanstva” i “Hristos je Bog

---

ostaviti bez izgovora, ako odbijemo da mu damo svoju ljubav i poslušnost. Ljubav, saosećanje, strpljenje i dugo trpljenje koje je pokazao, će biti svedok protiv onih koji mu ne ponude slobodnom voljom svoje živote u službu.” SD 19 (Sinovi i kćeri Božje, 19).

u najpunijem smislu" i da sve manje od "totalne jednakosti" predstavlja omalovažavanje Hristog božanstva. Kakva merila se koriste u ovim slučajevima? Zašto je Hristos konstantno podvrgnut ovom procesu dokazivanja Njegovog urođenog božanstva? Ovo je proces koji potpuno odgovara pitanju – da li zadovoljavaš našim standardima? Da li su ovo merila koja nas Otac moli da koristimo? Da li smo sigurni da istražujemo Hrista na način na koji Otac to želi od nas? Kao što smo videli u prethodnim poglavljima, ako Hrista činimo jednakim Ocu kao što svet to uvek čini – urođenom silom koja, u stvari, može poricati stvarnog Hrista kroz pogrešna merila.

C. Merenje zasnovano na odnosu naspram merenja po učinku

Uporedimo merila koja su zasnovana na *odnosu* i *učinku:*

Merenje zasnovano na odnosu	**Merenje zasnovano na učinku**[109]
Očeve reči o Hristu	Dužina postojanja
Poznavanje Očevog karaktera	Izvor moći
Poznanje života sa Ocem	Količina moći
Nasleđe od Oca	Položaj u odnosu na Oca

[109]Pogledajte broj časopisa Ministry iz novembra 1964-te, stranica 7 o trojstvu za primer: "Druga činjenica je da su sve osobe u božanstvu iste večnosti. Što znači, da sve večno postoje i ne može se reći da je Otac postojao pre Sina ili Duha. Svi su bezvremeni (Pogledajte Kol. 1:17; Jovan 1:1, Otk. 22:13; uporedite sa Isa. 41:4).Sve tri osobe su jednake. To znači da sve imaju isi čin i dostojanstvo."

Ako upotrebimo sistem merenja zasnovanog na učinku, onda ćemo posmatrati sve tekstove u Bibliji koji govore o Hristovoj moći i sposobnostima ***kao osnov*** za Isusovu dostojnost obožavanja. Ali Otac ne daje ni jedan od ovih razloga kao osnov zašto bismo ga trebali slušati. Sasvim sigurno, Isusova moć i urođeni atributi govore kakav je Isus, ali sve ove stvari su odmah jasne kada kažemo da je Hristos svojim nasleđem primio ime preslavnije od anđela.

Ako kažemo da verovanje da je Hristos rođen predstavlja omalovažavanje Hristovog božanstva, onda nenamerno sugerišemo da je nasleđe koje mu je Otac dao nedovoljno.Nasleđe i zapovesti od Oca, u stvari, nisu dovoljne da se reši pitanje Hristovog božanstva. Da limoždagovorimo, "Ti možeš da nam kažeš da je jednak, ali mi ćemo to ispitati za sebe da bi bili sigurni". Očigledno, jednom kada se uverimo da je Hristos Bog, tražićemo potvrdu da su njegove urođene moći i sposobnosti najvišeg reda. U ovom trenutku suočeni smo sa opasnostima preteranog dokazivanja i fokusiranja na stvari koje nisu suštinske.

Ako naša merila budu zasnovana na *odnosu*, onda će pitanja postojanja i izvora moći biti podređena pitanju odnosa Sina i Oca. U suštini, mi obožavamo Sina zato što nam Otac tako kaže. Verujemo da je on božanski, jer je po Očevom obličju. Zar ovo nije dovoljno? Zar Očeva reč i dato nasleđe nisu dovoljni da obožavamo Isusa? Luciferu to očigledno nije bilo dovoljno. On je zahtevao više od Očeve reči; on je želeo čvrste dokaze *zasnovane na učinku*.

> *Ako razumemo da se tok Očevih blagoslova otvara ka nama u pokornosti i poslušnosti Njegovoj Reči, da li je moguće da*

> *neprihvatanjem jedinorodnog Sina Božjeg kao jednakog sa Ocem, koje je zasnovano samo na Njegovoj Reči, mi sprečavamo tok Njegovih blagoslova? Da li Očeve mogućnosti da izlije veće blagoslove svog Duha može biti direktno vezano za način na koji posmatramo Njegovog Sina?*

D. Porobljeni od strane merenja zasnovanog na učinku

Naša crkva je nesvesno postala zaokupljena merenjem Hrista koje je*zasnovano na učinku,* uzimajući to kao osnovu po kojoj će ga smatrati potpuno božanskim. Zar ovo nije dokaz Laodikejskog stanja? Zato postoje dva ključna stiha u Duhu proroštva koji se uvek citiraju ***kao osnova*** za prihvatanje Hristovog punog božanstva. Oni su:

1. U Hristu je život prvobitni, nepozajmljeni, izvorni. DA 530 (Izvor moći)
2. Nikada nije postojalo vreme kada Hristos nije bio sa svojim Ocem. Ev 615 (Dužina postojanja)

Pošto merila *zasnovana na učinku* nikada nisu dovedena u pitanje, ako bi bilo ko sugerisao da je Hristos rođen od Oca u večnosti, ovo bi automatski značilo da osoba govori da je "postojalo vreme kada Hristos nije postojao." Zaključak se direktno izvodi iz merila koja koristimo. Otac nam nikad nije rekao da tim merilom premerimo Njegovog Sina i zato je taj zaključak nevažan. Oni, koji su porobljeni merilima *zasnovanim na učinku,* ne mogu da dozvole mogućnost da Hristos bude rođen, jer bi to značilo da Hristos ne ispunjava *njihove standarde*.

Obratite pažnju na logiku gledištazasnovanog na učinku u sledećoj izjavi.

> "Ako
> je Hristos potpuno Bog i Sveti Duh je potpuno Bog
> tada
> božanstvo mora biti trojstvo."
>
> (J. R. Spangler, Review and Herald, 21. oktobar, 1971, „Ja verujem u trojedinog Boga")

Logički proces je jasan. Jedini način na koji gornja izjava može formirati koncept jednakosti je posredstvom trojstva. Pretpostavka prirode jednakosti je automatskizasnovana na učinku.

Ovakav logički proces izgleda nije bio očigledan V.V. Preskotu kada je 1920 napisao:

> "Sin je jednak Ocu u svemu osim u onome što je prenešeno u terminu *Otac i Sin.* On je jednak Ocu u tome što deli Njegovo potpuno postojanje od večnosti i Njegovu bezgraničnu moć, mudrost i ljubav. Ali kako Otac ima ove atribute od samog sebe, dok Sin sve ovo poseduje nasledstvom od Oca, u ovom i samo ovom smislu, Otac je veći od Sina.
>
> Evidentno je da kod večnog Oca i večnog Sina, nema mesta za ideju starijeg ili mlađeg.

> Kada pogledamo koncept sinovstva van vremena u večnosti, ovi elementi, uvek prisutni kod ljudskih očeva i sinova, odjednom nestaju. *The Doctrine of Christ*, stranica 20 (1920).

Kao što su i učenici verovali da je pitanje, "ko je najveći u carstvu nebeskom" bitno, tako i Adventisti greškom veruju da je odgovor na pitanje "starosti" Sina vitalno. Obratite pažnju na to šta kaže Elen Vajt:

> "Ovde im Hristos pokazuje da, iako su mogli reći da je Njegov život trajao kraće od pedeset godina, ipak, *Njegov božanski život ne može biti iskazan ljudskim brojevima*.Hristovo postojanje pre otelovljenja se ne može izmeriti brojevima." E. G. White, Signs of the Times, 03. Maj, 1899, par 4

Ljudsko brojanje uzima meru vremena i poredi ga sa Hristom vidi da li je On večan po našim shvatanjima. Ovo je ljudsko brojanje, a ne ono što je Bog tražio od nas da radimo.

Obratite ponovo pažnju šta Elen Vajt kaže:

> "…iako možemo pokušati da prosuđujemo po pitanju našeg Tvorca, koliko dugo postoji, kada je zlo prvi put ušlo na naš svet, i sve ove stvari, možemo rasuđivati o njima dok ne padnemo u nesvest iscrpljeni od istraživanja dok nas još cela večnost čeka." E. G. White, S.D.A. Biblijski Komentari Vol. 7, p. 919

Oni koji surevni da koriste sistem merenja *zasnovanog na učinku* će pokušati da iskoriste ovu izjavu da dokažu Hristovu večnost, ali poenta je da je beskorisno pokušati izračunati dužinu Njegovog postojanja, bez obzira da li je rođen ili nije. Ali ovo je tačno ono što mi moramo učiniti kada koristimo vreme ***kao osnovu*** Hristovog božanstva. Takva merenja su jasna indikacija da, kao stari Izrailj, tavorimo u vavilonskom ropstvu.

Elen Vajt se povremeno osećala smeteno zbog toga što su često reči koje je govorila uzimane iz konteksta i predstavljane u potpuno suprotnom značenju od onoga što je nameravala da kaže. Da li ovo može da se kaže i za neke izjave koje je napisala o Hristu? Zapazite:

> "Čini se nemogućim da budem shvaćena od strane onih koji su primili svetlo, ali nisu hodili po njemu. Ono što bih rekla u privatnim razgovorima je ponavljano tako da je počelo da znači potpuno suprotno od onog što su trebali da razumeju, samo da su slušaoci bili posvećeni umom i duhom. Bojim se da pričam čak i sa svojim prijateljima; jer posle čujem, Sestra Vajt je rekla ovo, Sestra Vajt je rekla ono. Moje reči su toliko izvrnute i pogrešno interpretirane da dobijam utisak da Gospod želi da se sklanjam od velikih skupova i da odbijam privatne razgovore. Ono što govorim je objavljeno tako izopačeno da mi je to potpuno novo i strano. To je pomešano sa rečima ljudi, da bi se podržale njihove sopstvene teorije." 1888 Materials, 1718

Da li je moguće da se isto dešava i danas? Ovaj argument očigledno može biti korišćen za obe strane, ali ja ga koristim da bismo svi mogli pažljivo da razmotrimo, „Da li ja čitam ovo kako je ispravno?“

E. Isključivanje alternativnog merenja iz ortodoksije

Katolički đakon Arije je izjavio da je “postojalo vreme kada Hristos nije postojao.” On je to izjavio jer je bio jednako opsednut merenjem *zasnovanim na učinku* kao i oni koji su držali trojstvo. Zaključak je bitan onima koji odbijaju da jednostavno prihvate Očevu reč o Njegovom Sinu, ali je nebitna onima koji jednostavno veruju Očevoj reči.

Kada Adventisti nazivanju ljude arijancima, samo zato što veruju u reči Svetog pisma da je Isus jedinorođeni od Oca, predstavlja nametanje njihovog sopstvenog sistema merenja onima koje etiketiraju merilom, što oni koji su optuženi možda i ne veruju.

Još jedna začuđujuća stvar o nazivanju ljudima arijancima ili poluarijancima jeste da ovi termini vraćaju pitanje o božanstvu na pitanja sa kojima se katolička crkva borila početkom četvrtog veka. Dozvolite mi da kategorički izjavim da ja ne priznajem pitanja i rezonovanja debate katoličke crkve iz četvrtog veka, jer ta debata nije bila zasnovana na samoj Bibliji, već je koristila sistem merenja koji je*zasnovan na učinku*, i zato termin arijanizam pripada tom sistemu, ali ne i onima koji koriste drugačija merila.Nezrelo je i pogrešno pripisivati arijanizam ili poluarijanizam našim pionirima. Ovi termini su potpuno nevažni u ispravnoj biblijskoj diskusiji o božanstvu i to su termini izvedeni iz zaokupljenosti merenjem*zasnovanim na učinku*. Braćo, neka Vavilon padne i neka uđe svetlost!

Ja sam izabrao da budem poslušan Ocu i da koristim Njegova merila. Hristos je jednak Ocu zato što Otac tako kaže. Jednak je zato što On poznaje um Oca kao niko drugi osim Njega. On poznaje Oca kao što Otac poznaje Sina. Ovo je ono što je bitno u Božjem kraljevstvu. Jednakost je u *odnosu* a ne u urođenim moćima.

Apelujem na vas Hristovim rečima "Kako čitate?" (Luka 10:26). Da li čitate ili merite merilima *zasnovanim na učinku* ili *zasnovanim na odnosu*? Merila koja koristite određuju carstvo koje vlada nad vama.

22. Božji Duh

Tema Svetog Duha je na mnoge načine misterija za nas. Isus prikazuje tajanstvenu prirodu Duha kada se obraća Nikodimu.

> Jov 3:8Vetar duva gde hoće, i zvuk njegov čuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; takav je svaki čovek koji je rođen od Duha. (KJV)

Možda bi bilo dobro da se podsetimo koliko je opreznost važna kada diskutujemo o ovakvim stvarima. Kada diskutujemo o Božjoj ličnosti nalazimo se na svetoj zemlji i moramo pristupiti sa strahopoštovanjem i velikom opreznošću kako bi ostanali u granicama nadahnuća našeg razumevanja i takođe paziti da ne pristupimo sa polemičnim stavom kada razgovaramo o ovakvim stvarima. Zapazite šta Elen Vajt kaže o ovome:

> Kažem, kao što sam i uvek govorila, da se neću upustiti u raspravu sa bilo kime po pitanju Božje prirode i ličnosti. Neka znaju oni koji pokušavaju da opišu Boga da se na tu temu u ćutanju nalazi rečitost. Čitajmo Pismo u jednostavnoj veri, i neka svako oblikuje svoj koncept o Bogu iz Njegove nadahnute reči. (Spalding i Magan Kolekcija,str. 329)

Ovo je bitan ključ za celu diskusiju. Kada pokušavamo da opišemo Boga, u ćutanju je rečitost. Ovo je pogotovu tačno po pitanju Svetog Duha, jer možemo doći u opasnost korišćenja toka misli u Njegovom opisivanju, koji ne odgovara Svetom pismu. Elen Vajt podupire jak protestantski princip po pitanju Boga, po kojem svaka osoba treba da uzme svoju Bibliju i

razvije svoj sopstveni koncept o Bogu samo iz onoga što čita u Bibliji. Nametati svoje mišljenje drugoj osobipredstavljalo bi narušavanje ovog principa. Pošto je to tako, bilo bi pogrešno i za one koji veruju u trojstvo i za one koji ne veruju u trojstvo, da nameću svoje ideje na drugeu spornom maniru.

Razumnim ljudima je jasno da i oni koji veruju u trojstvo i božanstvo onako kako su verovali pioniri, veruju u nebeski trio od Oca, Sina i Svetog Duha, ali priroda i ličnosti ovo troje su predmet različitih pitanja. Nažalost, naše osnovne istine su kodirale ličnost božanstva po Atanasijevomizražavanju – jednaki i od iste večnosti. Ovakvo stanje u našim osnovnim istinama više ne dozvoljava nikome da, sam za sebe, zaključi iz Biblije o prirodi i ličnosti božanstva.[110]Oni koji kroz reč vide Oca i Sina suštinski kao Oca i Sina su u poziciji da moraju napustiti ovo verovanje da bi ostali Adventisti. Da li je ovo zaista protestantski način mišljenja i procesa? Da li je to biblijski da grupa ljudi u svojim nastojanjima da sačuva božanski karakter božanstva da ga uokviruje terminima kojisu joj razumljivi, ne dozvoljavajući drugim ljudima da sačuvaju to božanstvo ako je ono zasnovano na drugim okvirima? Moje je čvrsto verovanje, bez obzira šta drugi veruju po ovom pitanju, da ni jedna osoba nema pravo da drugima nameće svoje zamisli po ovom pitanju. Propisivanje Atanasijanskih termina kroz naše fundamentalne istine je dovela našu crkvu u poziciju sličnu onoj

[110]Onima koji veruju u božanstvo kao pioniri je moguće da kažu da je Hristos jednak Bogu jer mu je data jednakost od Oca koji ga čini jednakim i moguće je reći i da je Isus od iste večnosti jer je Hrist rođenu večnosti, ali naravno oni imaju drugačije izraza„jednak" i „od iste večnosti". Ovo je isto kao i u slučaju sa liberalnim adventistima koji ne prihvataju 1844 godinu, a kažu da veruju u istražni sud kao što je rekao Dr.Ford u Glacier view.

u kojoj su bili prodrmani temelji katoličke crkve pre više od dva veka. Pitanje je da li ćemo mi kao crkva biti na istom putu? Da li će naša pozicija biti određena savetima i simpozijumima koje će voditi naši vodeći učeni ljudi, ili ćemo otvoriti granice naših osnovnih verovanja kako bi dozvolili da svaki čovek odluči za sebe šta je istina?

Dobro razmislite o ovom pitanju jer će doći vreme i negde je već i došlo kada će oni koji postavljaju ovakva pitanja bitidiskriminisani[111] jer govore protiv poretka u današnjem adventizmu.

Zbog nivoa tajnosti koji okružuje Svetog Duha, naša nastojanja da ga razumemo će jasnije otkriti naše skrivene pretpostavke kada pokušamo da protumačimo Njegovu ulogu. Drugim rečima, Duh će brzo pokazati da li je naše razmišljanje *zasnovano na učinku* ili *odnosu* po ovom pitanju u definisanju Njegovog identiteta u božanstvu.

Pogledajmo ponovo skrivene pretpostavke koje opisuju trojstvo:

Premisa: Postoje tri osobe u božanstvu.
Skrivena pretpostavka: Položaj božanstva je pripisan samo bićima najviše*urođene moći*.

Biblija jasno otrkiva da Sveti Duh poseduje atribute božanstva. Ako pristupimo Bibliji sa skrivenim pretpostavkama da je položaj božanstva pripisan samo bićima saurođenim moćima,

[111]Kao što kaže u Pričama Solomunovim 22:1: “Bolje je ime nego veliko bogatstvo, i milost je bolja nego srebro i zlato.” Jasno je da su neki koji su postavili ovo pitanje doživeli narušavanje reputacije.

onda nema opcija osim da prihvatimo da Sveti Duh ima sopstveniurođeni izvor života. To je logičan ishod. Kao što smo ranije pokazali, takva skrivena pretpostavka izaziva velike poteškoće kada pokušamo da harmonizujemo sve nadahnute tekstove po pitanju Božje prirode i ličnosti.

A. Reka života

U našem prvom poglavlju smo ispitivali pitanje izvora života i da li je Bog izvor života. Pažljivo promatranje ovog toka života[112] iz Biblije i Duha proroštva otkriva nam kako Otac, Sin i Sveti Duh rade zajedno. Obratimo pažnju na ove stihove:

> Otk 22:1-2 I pokaza mi reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prestola Božjeg i jagnjetovog. Nasred ulica njegovih i s obe strane reke drvo života, koje rađa dvanaest rodova dajući svakog meseca svoj rod; i lišće do drveta beše za isceljivanje narodima.

Gornji stihovi postavljaju osnovni okvir za tok života. Život teče od Božjeg (Otac) i Hristovog (jagnje) prestola. Ovaj život je predstavljen kao reka koja teče od Oca i Sina. Obratite pažnju kako Hristos predstavlja ovaj koncept u Jevanđelju po Jovanu:

> Jov 7:37-39 A u poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive

[112]Ovo je duhovni, mentalni i fizički život, a ne samo fizički.

> vode. A ovo reče za Duha kog posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo: jer Duh Sveti još ne beše na njima, jer Isus još ne beše proslavljen.

Isus je govorio o izlivanju žive vode(vode života). Ovu vodu možemo primiti od Hrista i preneti je dalje drugima. Za ovu vodu Jovan govori da je Sveti Duh. Ovaj koncept toka vode od Hrista je takođe pomenut i kada je Mojsije udario u kamen. Stena je bila simbol Hrista, a voda je bila simbol životodavnog duha. (II Mojs 17:5-7, Ps 78:20, 1 Kor 10:4).

Ovako David objašnjava koncept izvora i reke:

> Psa 36:7-9 Kako je dragocena milost Tvoja, Bože! Sinovi ljudski u senu krila Tvojih ne boje se. Hrane se izobila doma Tvog, i iz potoka sladosti svojih Ti ih napajaš. Jer je u Tebe izvor životu, Tvojom svetlošću vidimo svetlost.

David kombinuje koncept izvora sa tokom vode i onda daje paralelu sa konceptom svetla. David, takođe, daje indikaciju da Božje prisustvo u stvari teče u toj reci koja teče od prestola:

> Psa 46:4,5*Tu je* reka, tokovi koji raduju grad Božji, sveto *mesto* svetinje Najvišega. Bog je usred njega, neće se pomeriti, Bog će mu rano pomoći. (KJV)

David ukazuje da je Bog u sredini grada posredstvom reke. Sa ovim mislima, pogledajmo neke od izjava iz Duha poroštva o ovome:

> Ostareli vođa je podsticao ljude da shvate, u svoj svojoj težini, sve što je stavio pred njih, i da odluče da li zaista žele da žive kao otpali idolopoklonički narodi oko njih. Ako im je izgledalo kao zlo da služe ***Jehovi, izvoru sile, izvoru blagoslova***, neka taj dan odluče kome će služiti –"bogovima kojima njihovi očevi služahu," iz kojih je Avram pozvan, "ili bogovima amorićanskim, u čijim zemljama žive." PP 523

Sledeća izjava iz Čežnje vekova daje jasnu sliku kako ovaj život teče:

> Mi vidimo Boga u Isusu. Gledajući Isusa vidimo da je slava našeg Oca u tome da daje. "Ja ne radim ništa od sebe," kaže Hristos, "živi Otac me posla i ja živim po Ocu." "Ne tražim svoje slave," već slavu Onog koji me posla. Jovan 8:28; 6:57; 8:50; 7:18. *U ovim rečima je postavljeno veliko načelo koji predstavlja zakon života za svemir. Sve stvari Hristos je primio od Boga, ali je uzeo da bi dao. Stoga u nebeskim dvorima, u Njegovoj službi za sva stvorena bića: kroz ljubljenog Sina, Očev život teče ka svima; kroz Sina se vraća u slavi i radosnoj službi, plima ljubavi velikom izvoru svega*. I tako se kroz Hrista zatvara krug milosrđa, predstavljajući karakter velikog davaoca, zakona života. DA 21

Gornja izjava ne govori samo o zakonu života za ljude, to je zakon života za ceo svemir. Očev život, veliki izvor svega, teče kroz Sina celom univerzumu. Pošto stvorenim bićima svetova koji nisu pali pod greh nije potreban Spasitelj, ovaj tok života je univerzalni zakon koji funkcioniše i van plana spasenja. Ovo je važna poenta. Ovo znači da ličnosti Oca i Sina nisu samo uloge za cilj demonstriranja Božjeg karaktera pred palim svetom. Ove ličnosti rade za sva stvorena bića kojima treba plan spasenja i sva koja su van plana spasenja.

M.C. Vilkoks savršeno objašnjava ovo kada je upitan ko ili šta je Sveti Duh:

> Koja je razlika između Svetog Duha i službenih duhova (anđela) ili su isto?
>
> Sveti Duh je moćna energija božanstva, Božji život i sila koji teče od Boga ka svim delovima univerzuma i koja tako stvara živu vezu između Njegovog prestola i svega stvorenog.(M. C. Wilcox, Questions And Answers, Pacific Press, 1911 Str.181)

On dalje ilustruje:

> Da iskoristim grubu ilustraciju, kao što telefon prenosi ljudski glas i tako je taj glas prisutan kilometrima daleko, tako Sveti Duh nosi sa sobom Hristovu silu čineći ga time sveprisutnim u svoj Njegovoj sili i otkrivajući ga onima koji su u saglasnosti sa Njegovim zakonom. (Isto)

I na stranici 182, on nastavlja:

> Tako je Duh oličen u Hristu i Bogu, ali nikada nije otkriven kao posebna osoba.

Ova knjiga je ponovo izdana 1919 godine i opet 1938. godine, ali u verziji iz 1938. je došlo do nekih promena posle Vilkoksove smrti 1935. godine.

B. Dah koji izlazi od Hrista

Pogledajmo još jedan primer toka života od Božjeg prestola, ali ovaj put iz konteksta plana spasenja i kako Bog odgovara na naše molitve i osnažuje nas:

> Oni koji su klečali pred prestolom, prinosili su svoje molitve i stalno gledali u Isusa, a On je gledao, kao da se zalagao kod Njega za ove koji se mole. Od Oca sija svetlost i obasjava Sina, a sa Sina prelazi na molitelje. Zatim sam zapazila kako se neka izuzetno blistava svetlost prenosti sa Oca na Sina, a sa Sina na narod pred prestolom. EW 54,55

Knjiga Rani spisi je objavljena 1858. godine, ali ova vizija je data Elen Vajt 1846. godine i objavljena je u časopisu Day Star. Obratite pažnju na metod i kako se uklapa u model izvora i toka života. Gornja izjava je izražena kroz simbol svetlosti a ne vode, ali Psalam 36:7-9 spaja simbole vode i svetlosti. Vidimo da svetlosti ide:

1. Od Oca
2. Ka Sinu
3. I od Sina
4. Na ljude koji se mole

Obratite pažnju na tačke kroz koje svetlost teče; od Oca do Sina do ljudi koji se mole. Ova vizija ne pokazuje Svetog Duha kao tačku kroz koju teče svetlost. Ovaj koncept je jedino moguć ako uklonimo pretpostavku da božanske osobe imaju svoju urođenu moć. Jasno je da Elen Vajt pokazuje da je svetlost Sveti Duh. Na kraju 55. stranice „Ranih spisa" dobijamo malo pojašnjenje ovog procesa.

> Oni koji su ustali sa Isusom mu šalju svoju veru u svetinjunad svetinjom i mole se, "Oče naš, daj nam Svog Duha." Onda bi Isus dunuo na njih Svetog Duha. U tom dahu je bila svetlost, sila, i mnogo ljubavi, radosti i mira. EW 55

Vidimo ovde da se vernici mole Ocu i tada bi Isus dunuo na Božji narod Svetog Duha. U tom dahu ili Duhu je bila svetlost, ljubav, radost i mir. Ako dah sadrži ljubav, radost i mir, onda taj dah mora sadržati ličnost. U Čežnji Vekova, Elen Vajt to objašnjava ovako:

> Sveti Duh je dah duhovnom životu u duši. ***Dodeljivanje Duha je dodeljivanje Hristovog života***. On prožima Hristovim osobinama onoga koji ga prima. DA 805

Ovde Elen Vajt izjavljuje da je dodeljivanje Duha, dodeljivanje Hristovog života. Ovo nije neka treća ličnost koja simulira Hristov život ili na svoj način pokušava da predstavi Hristovu ličnost, već je to direktno Hristov život. Jednostavnost ovog ne može se prevideti. Duh je zapravo Hristov Duh lično kroz posredstvo sveprisutnog Duha. Ovo načelo je takođe predstavljeno kroz simbol mane.

> Davalac mane je stajao među njima. Hristos lično je vodio Jevreje kroz pustinju i svakodnevno ih hranio hlebom sa nebesa. Ta hrana je bila tip pravog hleba sa nebesa. Životodavni Duh, koji teče od beskonačne Božje punine, je prava mana. Isus je rekao, "Jer je hleb Božji onaj koji silazi s neba i daje život svetu." Jovan 6:33 DA 385

Obratite pažnju kako Pavle koristi termine Božjeg Duha, Hristovog Duha i Duha naizmenično u Rimljanina 8:9.10

> Rim 8:9-10 A vi niste u telu nego u Duhu; jer Duh Božji u vama živi. A ako ko nema Duh Hristov, on nije Njegov. A ako je Hristos u vama, onda je telo mrtvo greha radi a Duh živ prave radi.

Pavle koristi termine Božji Duh, Hristov Duh, Hristos i Duh naizmenično predstavljajući iste stvari.[113] Po metodu gde reka

[113] E.J Waggoner, Christ and His Righteousness, stranica 23: "Ovde nalazimo da je Sveti Duh jednako Božji i Hristov Duh." Izjavljeno u jednačini. SVETI DUH=OČEV DUH+SINOVLJEV DUH.

teče od Božjeg i jagnjetovog prestola, ovo ima potpun smisao. Ako gornji stih govori o tri potpuno odvojena bića sa svojim sopstvenim Duhom, to postaje veoma konfuzno. U Efescima, Pavle koristi paralelu između Očevog Duha koji je u unutrašnjem čoveku i Hrista koji počiva u našim srcima.

> Efe 3:14-17 Toga radi priklanjam kolena svoja pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista, pokome se sva čeljad i na nebesima i na zemlji zovu, da vam dam silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom Njegovim za unutrašnjeg čoveka, da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni.

Na drugom mestu Pavle koristi interesantan izraz da jasno podrži koncept toka života koji smo adresirali gore.

> Fil 1:19 Jer znam da će mi se ovo zbiti na spasenje vašom molitvom i pomoću Duha Isusa Hrista.

Pavle jasno govori da je Hristov Duh poslat kao pomoć. To je Hristov Duh i on je dat da bude pomoć. Prirodno tumačenje ovoga je očigledno u svetlosti ostalih prezentovanih dokaza.

C. Tajanstvene stepenice

Pogledajmo još jedan primer ovog procesa. Isus je dao veoma duboku izjavu Natanailu koja pomaže da se objasni ovaj tok duhovne vode od Boga Oca ka Njegovom Sinu i ka nama. Na ovom primeru je dato preciznije objašnjenje uloge anđela.

> Jov 1:51I reče mu: Zaista, zaista vam kažem: Od sada ćete videti nebo otvoreno i anđele Božije gde se penju i silaze k Sinu čovečijem.

Ovo je veoma interesantna izjava. Ona predstavlja Hrista kao stepenice koje dosežu od neba do zemlje. Uz ove stepenice anđeli se penju i silaze. Pogledajmo šta Elen Vajt kaže o ovoj izjavi.

> Božji anđeli neprestatno prolaze od zemlje do neba i od neba do zemlje. Hristova čuda za unesrećene i one koji pate su delo Božje sile kroz službu anđela. I *kroz Hrista, kroz posredstvo Njegovih nebeskih glasnika, svaki blagoslov dolazi od Boga do nas*. Preuzevši na sebe ljudsku prirodu, naš Spasitelj ujedinjuje svoje interese sa palim Adamovim sinovima i kćerima, dok kroz svoje božanstvo On doseže i do Božjeg prestola. *Na taj način je Hristos posrednik u vezi ljudi sa Bogom i Boga sa ljudima*. DA 143 (naglašavanja su dodata)

Ovo je fascinatna izjava. Hrist je predstavljen kao posrednik za vezu između Boga i ljudi. Kroz ovog posrednika nam anđeli donose Božje blagoslove. Hristos je otkriven kao onaj koji povezuje zemlju i nebo ne samo u legalnom smislu, već i u pravom, opipljivom smislu. Božji blagoslovi prolaze kroz posredovanje Hrista i kroz službu anđela. Ovo je u savršenoj harmoniji sa Jovanom 7:37-39:

> Jov 7:37-39 A u poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji mi veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. A ovo reče za Duha kog posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo: jer Duh Sveti još ne beše sa njima, jer Isus još ne beše proslavljen.

Kao što ljudi mogu biti dragovoljni kanali protoka Božje ljubav i blagoslova ka drugima, tako i anđeli mogu biti dragovoljni kanali blagoslova ljudskom rodu. Anđeli, puni Hristovog prisustva u svojim srcima, utiču na ljudska srca da se okrenu ka Bogu. Kao što je Hristos u nama nada slave, tako je Hristos i u anđelima, omogućujući im da budu službeni duhovi osnaženiNjegovom silom. Hristov Duh je spona, a lestvice i anđeli su voljni poslanici koji poslužuju u Hristovom Duhu kao Božji poslanici.

> "Odsele ćete videti nebo otvoreno i anđele Božje gde se penju i silaze k Sinu čovečijem." Hristosdoslovno kaže, na obalama Jordana nebo se otvorilo preda mnom i Duh se spustio na mene u obliku goluba. Ta scena na Jordanu je bila samo znak dokaza da sam ja Sin Božji. Ako verujete u mene kao takvog, vaša vera će biti oživljena, i videćete otvorena nebesa i nikada se neće zatvoriti. Otvorio sam ih za vas i Božji anđeli koji su ujedinjeni sa mnom u pomirenju između zemlje i nebesa i ujedinjuju vernike na zemlji sa Ocem gore, će se penjati noseći molitve onih koji su u potrebi i kojima

> je nanet bol sa zemlje gore k Ocu i spuštati se donoseći blagoslove nade, hrabrosti, zdravlja i života za sinove ljudske.
>
> *Božji anđeli neprestano idu od zemlje ka nebu i od neba ka zemlji. Sva čuda koja je* Hristosučinio *za unesrećene i za one koji pate, su kroz silu Božju učinjena kroz službu anđela.* Hristos se obavezao da preuzme ljudsku prirodu, i na taj način je ujedinio svoje interese sa palim Adamovim sinovima i kćerima, dok Njegova božanska priroda doseže do Božjeg prestola. *Na taj način je Hristos posrednik u vezi ljudi sa Bogom i Boga sa ljudima.Svi Božji blagoslovi ljudima idu kroz službu svetih anđela.* 2SP 67 (naglašavanja su dodata).

Ponovo vidimo kakav je tok blagoslova. Hristospredstavljalestvice i vezu između neba i zemlje. Anđeli su posrednici koji donose blagoslove nade, hrabrosti, zdravlja i života svima nama i nose naše molitve na nebo.

Ako pretpostavimo da je Sveti Duh posebna osoba, gornja izjava nema mnogo smisla. Pretpostavka kaže da je Sveti Duh posrednik u komunikaciji između Boga i čoveka; Sveti Duh (kao posebna osoba) je posrednik kroz koga Bog čini svoja čuda. Ali ovo nije ono što čitamo u nadahnutim tekstovima. Oni nam govore da je Hristos posrednik, da Njega simbolizujulestvice, a da su anđeli dobrovoljni posrednici koji rade kroz tosredstvo.

Kada govorimo o Jakovljevom iskustvu, Elen Vajt kaže sledeće:

> Jakovljevo iskustvo kada je odlutao od kuće, kada su mu pokazane *tajanstvene* stepenice, …namenjeno je tomepouči veliku istinu o pitanju plana spasenja... *Lestvice su predstavljale Hrista. On je kanal komunikacije između neba i zemlje i anđeli idu gore dole i u konstantnom kontaktu su sa ljudskim rodom.*TMK 21 (naglašavanja su dodata)

Elen Vajt ih naziva tajanstvenim stepenicama. Postoji tajnovitost koja okružuje ovaj proces komunikacije između neba i zemlje. I ovde nam je ponovo rečeno da je Hristos kanal komunikacije. Molim vas, obratite pažnju, KANAL komunikacije. Hristos je ne samo izvor (koji prima od Oca), već i kanal ili reka ili lestvice komunikacije. Ovo su vitalne istine koje su jednostavno objašnjene. Tajanstvene stepenice nam govore kako Hristov Duh, koji je Duh istine, radi. Ako je Sveti Duh posebna osoba, razlika između Njega i Hrista bi bila u tome što bi on bio imenovan za kanal; rad anđela bi bio sekundaran u odnosu na Duha. Ali Duh proroštva kaže da je rad anđela primarni i centralni za pomoć ljudskom rodu.

D. Hristova utešna sveprisutnost

Sa ovim mislima razmotrimo ovaj tekst:

> Jovan 15:26 A kad dođe utešitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svedočiti za mene.

Obratite pažnju na ovaj komentar po pitanju Isusovog slanja Svetog Duha:

> "Ograničen ljudskom prirodom, Hristos nije sam mogao biti na svakom mestu lično; stoga je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode k svom Ocu i pošalje Svetog Duha da bude njegov naslednik na zemlji. Sveti Duh je lišen ljudske ličnosti i samim tim je nezavisan od nje. On sam će se predstaviti sveprisutnim kroz svog Svetog Duha." 14 MR 23

Sveti Duh je *on sam* (što znači Hristos)[114] koji je lišen ljudske prirode. Elen Vajt jasno izjavljuje *DA JE SVETI DUH LIŠEN LIČNOSTI LJUDSKE PRIRODE*. Reka teče od Hrista koji jestena. Pošto više nismo vezani načelom da dokazujemo da je Duh nebesko biće svojom *urođenom moći*, možemo čitati ove stihove sasvim prirodno. Sveti Duh je Hristova sveprisutnost. Neki kažu da se Hristos odrekao svoje sveprisutnosti kada je uzeo ljudsku prirodu. Nikada nisam pronašao to u nadahnutim tekstovima. Sveprisutnost koju je Hristos posedovao na nebu je bio Sveti Duh.[115] Obratite pažnju na sledeću izjavu koja potvrđuje ovo:

> Nije presudno da znamo i da umemo da definišemo šta je Sveti Duh. Hristos nam kaže

[114]Doslednost u korišćenju izraza "On", "Njegov" i "On sam" u ovom paragrafu, pokazuje da je Hristos osoba na koju se misli. Dodatak reči "On Sam" u frazi "Sveti Duh je On sam lišen..." bilo bi izlišno jer bi lakše bilo reći "Sveti Duh je lišen..."

[115]Bitno je napomenuti da se Hristos, kada se otelovio i kada se ograničio ljudskim telom , odrekao moći da bude sveprisutan kroz Božjeg Duha.

> da je Sveti Duh Utešitelj i da je Utešitelj Sveti Duh, “Duh istine, kojeg će Otac poslati u moje ime.” „I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek: Duha istine, kog svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti” [Jovan 14:16, 17] *Ovo se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, koji se zove Utešitelj*. I opet Isus kaže: Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti šta čuje, i javiće vam šta će biti unapred. [Jovan 16:12, 13]. Postoji mnogo tajni koje ja ne pokušavam da razumem niti da objasnim; previsoke su za mene i previsoke su za vas. Na neke od ovih tema, ćutanje je zlato. Pobožnost, odanost i posvećenje duše, tela i duha – ovo je presudno za nas. “A ovo je život večni da poznaju Tebe, jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.” 14MR 179

Ova izjava je veoma jasna; ona Svetog Duha naziva “sveprisutnim Hristovim Duhom” koji je utešitelj. Ako je to zaista tako, onda trebamo naći stihove koji predstavljaju Hrista kao utešitelja. Zapazite sledeće:

> Jov 14:16-18 I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek: Duha istine, koga svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.

Hristos kaže da će On poslati drugog Utešitelja. A onda kaže, neću vas ostaviti sirotne, doći ću k vama. To je drugi utešitelj (istog tipa) jer predstavlja Hrista lišenog ličnosti ljudske prirode. Sam Hristos nas utešava kroz posredovanje Duha. Kako je divno znati da je Hristos moj utešitelj!

> Spasitelj je naš Utešitelj. Ovo sam i sama iskusila. 8MR p. 49

> Neka proučavaju sedamnaesto poglavlje Jovana i neka nauče kako da se mole i kako da žive po Hristovoj molitvi. On je Utešitelj. On će počivati u njihovim srcima, čineći njihovu radost potpunom. Njegove reči će im biti kao hleb životni... RH 27. Januar, 1903

> Dok se u veri okrećemo ka Isusu, naša vera probija senku i mi se klanjamo Bogu zbog Njegove čudesne ljubavi i davanja Isusa koji jeUtešitelj. 19MR 297, 298

> Razlog zbog kog su crkve slabe i na samrti, je zato što je neprijatelj doneo uticaje obeshrabrujuće prirode na teret slabim dušama. On pokušava da ukloni Isusa iz Njihovog poimanja kao Utešitelja, kao onoga koji ukorava, koji upozorava, koji savetuje... RH 26. Avgust, 1890.

> Uticaj Svetog Duha je Hristov život u duši.RH, 26. Oktobar, 1897

> Učitelj mora biti kršten Svetim Duhom. Onda će Hristov um i Duh biti u njemu, i ispovedaće Hrista u duhovnom i svetom životu. RH, 9. Februar, 1892

Zašto je tako bitno da vidimo da je u stvari Isus taj koji direktno dolazi k nama kao našUtešitelj? Zamislite scenario osobe koja ide u posetu prijatelju koji je izgubio bliskog člana porodice. Za vreme posete prijatelj kaže: "Mora da ti je teško u ovom momentu, znam još jednog prijatelja koji je skoro prošao kroz istu stvar, pa mogu da zamislim da ti je veoma teško." Iako možemo ceniti prijateljev napor da nas uteši, koliko drugačije bi bilo da je došao prijatelj koji je izgubio člana porodice da nas uteši i da ***podeli*** sa nama svoje iskustvo. Koliko bi nas više to utešilo?

Isus je iskusio odbacivanje; patio je; bio je iskušan u svemu kao i mi. (Jev 4:15; Jev 2:17,18) On kroz *iskustvo* zna teškoće ljudskog života.[116] Možemo li reći ovo za Duha kao posebnu osobu? Da li Sveti Duh (kao posebna osoba) zna kroz *iskustvo* kako izgleda biti kušan? Da li ima smisla da Isus kaže svetom Duhu koliko je težak život i da onda pošalje onog koji nije to iskusio da nas uteši? Da li je to logično? Iz aspekta onih koji drže trojstvo, Sveti Duh može da nas uteši snagom, mirom i silom, ali da li bi mogao da nas uteši razumevanjem i iskustvom? Samo Isus može to. Elen Vajt izjavljuje: "Spasitelj

[116]Stariji brat načeg ljudskog roda je na večnom prestolu. Ongleda na svaku dušu koja okreće svoje lice ka Njemu kao Spasitelju. On iz iskustva zna koje su slabosti ljudske prirode, koje su naše želje i gde leži snaga naših iskušenja; jer je i On u svemu bio iskušan kao i mi, a ipak je bez greha. On te čuva, dete Božje. Da li si kušan? On će te izbaviti. Da li si slab? On će te osnažiti. Da li si neuk? On će te prosvetliti. Da li si ranjen? On će te izlečiti. DA 329

je naš Utešitelj, ovo sam i sama iskusila." Već i to što osoba sa kojom komuniciramo razume naše teškoće je veoma utešujuće, jer shvatamo da nismo jedini koji se suočavamo sa time. Ovde je otkrivena sila Hristovog odnosa koji je naš Utešitelj lišen ljudske ličnosti. Uteha je mnogo više od sile, to je podeljeno razumevanje i iskustvo.

Kada ponovo uklonimo ljudsku odlučnost koja tvrdi da samo *urođena moć* čini biće božanskim, ove izjave dopuštaju Isusu da nam priđe kao naš Utešitelj, više nije isključen iz naše perspektive. To nije neka posebna osoba, to je Isus! Isus je naš Utešitelj.

Dobiti jasnu sliku o Svetom Duhu može biti prilično teško. Kao što smo naglasili na početku, svaka osoba bi trebala da ima slobodu da shvati sve detalje sama za sebe. Kada govorimo o Svetom Duhu kao o "trećoj osobi" ili da je jednako osoba kao što je Bog osoba, lako je videti zašto Svetog Duha često vidimo kao posebnu osobu. Kada učinimo Duha posebnom osobom,to uklanja strah da je Duh samo sila i ja se potpuno slažem sa potrebom da se to čini. Ali kako drugačije da neko objasni sveprisutnost? Ako je Otac biće, ali je takođe i sveprisutan, kako to da iskažemo? Bog je na nebu u centru svemira, ali je takođe ovde sa nama kroz svoju silu sveprisutnosti i možemo ga osetiti blizu nas. Njegova prisutnost nije samo božanski uticaj ili jednostavno sila, to je naš Otac kroz posredstvo Svetog Duha.Ovo je tačno ono što je Sveti Duh, Božja sveprisutnost. Koncept prve osobe na nebu i treće osobe kao sveprisutnost prve osobe štiti nas od panteističkog viđenja Boga. Ja verujem da nam ovo daje jednostavno objašnjenje misterije sveprisutnosti. Kako tačno Bog to radi? Ne znam i verujem da je ćutanje

zlato.[117] Ali verujem kada izvagate dokaze iz svih nadahnutih tekstova i iz adventističke istorije, da Sveti Duh nije posebna osoba već Očeva i Sinovljeva sveprisutnost u trećem licu. Duh je reka života. Neki će reći "Dakle, ti ne veruješ u Svetog Duha", odgovorio bih, "na osnovu onoga što ti predpostavljaš, verovatno ne verujem, ali svakako verujem u Svetog Duha i da je On ličnost i moj Utešitelj jer je On Božja sveprisutnost."

E. Lažne pretpostavke i optužbe

Mnogi ljudi čine grešku kada misle da je dovoljno da ako mogu da dokažu da postoje tri ličnosti u božanstvu, da je to dovoljno da podrže teoriju o jednakom trojstvu iste večnosti. Ništa ne bi moglo biti dalje od istine. To je samo pogrešna pretpostavka da božanska bića moraju imati urođeni izvor života i da je jednakost zasnovana na urođenoj moći, a ne na nasleđu, i to je ono što stvara ovakvo mišljenje.

Često vidim da se ljudi okreću knjiziEvangelizam na stranici 615 i čitaju sve izjave gde se spominje reč „tri" i kažu "eto, vidite, postoje tri osobe." Moj odgovor je "da, ali ne govori ništa o jednakim bićima iste večnosti koje igraju svoje uloge." Ovde je na delu nametanje pretpostavke bez uzimanja u obzir svih nadahnutih tekstova ovu na temu, kao i postavljanje ove lažne platforme razmišljanja zasnovanog na učinku koje je rođeno iz laži izrečene Evi u Edemu "Nećete vi umreti."

Takođe sam čuo potpuno apsurdnu izjavu da je poricanje ličnosti Svetog Duha u kontekstu jednakih bića iste večnosti u trojstvu, u stvari poricanje Svetog Duha, i dovodi osobu u

[117]Pogledajte AA 51

opasnost da počini neoprostvi greh. Obratite pažnju na sledeće:

> "Hristos im je na jednostavan način rekao da kada pripišu rad Svetog Duha sotoni, tada odvajaju sebe od izvora blagoslova... Ne zaslepljuje ljude Bog, niti im on otvrdnjava srca. On im šalje svetlost da isprave svoje greške i da ih vodi sigurnim putevima; odbacivanjem ovog svetla oči su zaslepljene i srca otvrdnuta. Često je ovaj proces postepen i skoro neprimetan. Svetlost dolazi dušama kroz Božju reč, kroz Njegove sluge ili diretknim posredovanjem Njegovog Duha; ali kada je i jedan zrak svetla zanemaren, pojavljuje se delimično umrtvljavanje duhovne percepcije i sledeće otkrivanje svetlosti nije više tako jasno. Na taj način se tama umnožava, dok ne postane noć u duši. Tako je bilo i sa jevrejskim vođama. Bili su uvereni da u Hristu počiva božanska moć, ali da bi se odupreli istini, pripisali su rad Svetog Duha sotoni. Čineći tako, namerno su izabrali prevaru; predali su se sotoni i nadalje su bili pod upravom njegove moći."DA 322-323

Ako pažljivo pročitate ovaj pasus, videćete da je neoprostiv greh pripisivanje greške istini. To je odbacivanje svetlosti. Ona udaljava ljude od izvora blagoslova. Da li postoji upozorenje za ljude koji napadaju svoju braću jer pokušavaju da harmonizuju nadahnute tekstove tražeći svetlost, da su i sami u opasnosti od greha za koji optužuju druge. Dobro razmotrite ove stvari.

Dragi prijatelji, teško je priznati da struktura božanstva koja je položena u adventizam možda nije tako čvrsta kao što smo mislili. Znam koliko je teško prihvatiti to, ali lojalnost istini zahteva takvo priznanje. Ispitujmo sve stvari i čvrsto se držimo onoga što je dobro.

Da li počinjete da razumete da je božanstvo daleko manje tajanstveno nego što ga učenje o trojstvu čini? Suveren svemira ima saradnika, svog Sina koji je po Njegovom obličju i od Oca ka Sinu i dalje ka univerzumu teče reka života, koja je Sveti Duh. Ovo je tako divno jednostavno. Isus je potpuno božanski i poseduje svu puninu božanstva kroz svoj *odnos* sa svojim Ocem. Ako i dalje ne verujete u ovo, tada objasnite ovu izjavu:

> Gospod Isus Hrist, jedinorodni Sin Oca, je potpuno Bog u neograničenosti, ali ne i u ličnosti. UL 367

Ova izjava potpuno uništava svaku mogućnost pogleda na Hristovu jednakost sa Ocem koje je zasnovano na učinku. Pročitajte izjave, upoređujte tekstove, istražujte, nađite čvrste dokaze.

Ovaj Duh je jednako osoba kao što je Bog osoba, jer Božji Duh nije vezan za svoj oblik i uistinu predstavlja Božju sveprisutnost. Krv i meso ne mogu otkriti ovu dragocenu istinu vama, ali se molim da se vaše oči otvore, jer ima mnogo svetlosti i istine u pravom *odnosu* između Oca i Njegovog Sina.[118]

[118]"Svetlost i istina postoje u tome da je Hristos bio jedno sa Ocem pre nego što su postavljeni temelji zemlji. Ovo je svetlost koja sija u tami, čineći je da

Kada dozvolimo Ocu, Sinu i Svetom Duhu da zauzmu okvir odnosa koji reflektuje izvor koji teče od JEDNE tačke, neograničeni blagoslovi se otvaraju pred nama.

sjaji božanskom, originalnom slavom. Ova istina, beskrajno tajanstvena po sebi, objašnjava ostale tajne i drugačije neobjašnjive istine, dok je ogrnuta svetlom u koje ne možemo pristupiti."1SM 248

23. Poznanje Boga

A. Identifikacija karaktera

Kao mladić koji odrasta, imao sam tu nesreću da satima budem izložen gledanju televizora. Jedan od programa koji sam redovno pratio se zvao "Happy days". Neki od vas će odmah znati o kom programu je reč. Program je pratio život jedne porodice i njihovih prijatelja krajem 1950-ih godina. Jedan od glavnih likova je bio Ričard Kaningem. Pošto sam pogledao mnogo epizoda ovog programa, razvio sam priličnu vezu sa ovim likom. Bio sam upoznat sa njegovim navikama, karakterom i na neki način sam počeo da ih usvajam. Ovo se odnosilo i na glavnu ulogu Fonz-a. On je bio dominantan lik koji je nosio kožnu jaknu i uvek je imao devojke i mogao da reši većinu situacija. Razvio sam priličan odnos sa obe ove uloge.

Da se nisam potrudio i gledao malo i van svog televizora, možda bih do ovoga dana zadržao neku vezu sa ovim likovima. Ali sve se promenilo kada sam saznao da je Ričard Kaningem u stvari Ron Hauard. Znao sam Rona kao Ričarda, ali nisam znao Rona. Kada god pogledam Rona ja mislim na Ričarda, i iako postoje delići ličnosti Rona koji se pokazuju u Ričardu, ostaje činjenica da Ričard nije prava osoba. On je izraz, ilioblik neke osobe. On prikazuje radost i probleme tipičnog tinejdžera koji odrasta u 50-ima. Ali u stvarnosti, on ne postoji.

Ovo je dilema sa kojom se susrećemo kada podržavamo ideju trojstva sa jednakim licima iste večnosti. Rečeno nam je da su tri ličnosti u trojstvu izabrale da se manifestuju u obliku Oca, Sina i Duha, da bismo razumeli karakter Boga. Pošto mnogo ljudi čita Bibliju, razvijaju blizak odnos sa ovim likovima. Sve bi ovo bilo

u redu da nismo počeli da gledamo van okvira Biblije i da smo ostali u odnosu sa licima koje smo upoznali u Bibliji. Ali drugi, koji su radoznali možda bi počeli da razgledaju i da se čude, "ko su ova tri bića iste večnosti koja se manifestuju na ovaj način?" Jednostavan odgovor je da je ovo tajna i da ih ne možemo razumeti. Ali nauka o trojstvu stvara vrata u umu čoveka koja se mogu otvoriti bilo kada i postaviti ovo pitanje.

B. Grčka misao čini Boga nepojmljivim

Cela ova diskusija rađa pitanje identiteta koji se može spoznati nasuprot identitetu koji se ne može spoznati, i koji se mogu prikazati kroz nekoliko oblika. Da postavimo stvari jednostavno, u doslovnom razumevanju Oca i Sina, opis Ričarda nam pokazuje srž identiteta Rona, jer su jedno i isto nasuprot Ričardu koji je samo jedna forma izražavanja Rona koja nam dozvoljava da ga vidimo i povežemo se sa njim, a da ga ipak ne poznajemo.

Koncept u kojemBog predstavlja nepoznatu suštinu koja se manifestuje u različitim oblicima koji otkrivaju njegov identitet, direktno je izveden iz Grčke misli koju su prihvatili pojedini delovi hrišćanstva kroz Justina mučenika i mnogo više kroz Augustina.

> Rani hrišćani su smatrali grčku religiju kao onu koja nije vredna Boga, ali su bili podeljeni po pitanju grčke filozofije. Hrišćanski filozof Justin mučenik (c. 100-c. 165) je smatrao da je hrišćanstvo srodno sa najvišim i najboljim grčkim mislima, dok je Tertulijan (c. 160-c. 225) odbacivao filozofiju govoreći da Jerusalim (vera) ne može imati ništa sa Atinom (filozofija).

Dosledan teizmu, Augustin (354-430) je smatrao Boga sveznajućim, svemogućim, sveprisutnim, moralno dobrim, stvoriteljem (*ex nihilo*) i održavaocem univerzuma. Uprkos mnogim rešima opisa, Bog je jedinstveno jednostavan. Budući da je potpuno slobodan, on nije morao da stvara, ali jeste stvarao iz ljubavi. Njegova stvorenja predstavljaju odraz njegovog uma. Prostor i vreme su počeli pri stvaranju i sve što je stvoreno je dobro.

Augustin je razvio misao koja je postojala još u vreme Platona, Aristotela i Zenona iz Kitijuma, da je Bog savršeno biće. Pošto je nabrojao hijerarhiju najviših odlika (stvari koje imaju prvenstvo), Augustin potvrđuje da "Bog živi u najvišem smislu" i da je "najmoćniji, najpravedniji, najlepši, najbolji, najblagosloveniji" (*O Trojstvu*, XV, 4).

Ali tamo gde je Aristotel zaključio da najviše biće mora biti svesno samo sebe, Augustin naglašava suprotnu i jasno hrišćansku osnovu: Bog toliko voli stvorenja da se otelovio u Hristu da im se otkrije i da ih pomiri sa sobom. Čak i više, Bog je proviđenjem aktivan u istoriji, od individualnog nivoa (*Ispovesti*) do bavljenja čitavim narodom (*O državi Božjoj*). Po pitanju Božjeg odnosa sa svetom, hrišćanska misao ne može biti suprotnija od Aristotelovog poimanja bića koje misli samo na sebe.

Jovan Skot Eriugena (*Jovan Irac – prim. prev.*) (c.810 - c.877) koji je zasnivao svoj rad

> ponajviše na Augustinu[119] imao je jače afinitete prema Neo- platonskoj misli. Bog je stvorio svemir prema večnoj šemi u svom umu i on predstavlja izraz njegove misli, ma koliko vasionapredstavljala nekompletan izraz...Bog je krajnje nepojmljiv, On je viši od sposobnosti jezičkog izražavanja i viši od svih kategorija. Aristotelove kategorije se ne mogu primeniti na Boga, jer one pretpostavljaju neku vrstu supstance. Ipak, Bog može biti opisan, iako neadekvatno, koristeći pozitivne i negativne izjave. Pozitivne izjave su približne, ali mogu biti preciznije dodavanjem negativnih izjava. Na primer, može se reći da je Bog dobar (pozitivno), ali i da nije dobar (negativno) u tome da je iznad dobrote. Ovo može biti kombinovano u izjavi da je on "superdobar". Uprkos ovim nagađanjima, Bogu se mora pristupiti mističnim iskustvom.[120]

Možemo nabrojati još nekoliko učenih ljudi i teologa, ali gornji citati daju dovoljno dokaza da je na hrišćanstvo do neke tačke uticala grčka misao o teizmu. Ovaj uticaj je na kraju načinio Boga do nekog stepena takvim da se ne može spoznati. Možemo ga delom spoznati, ali ne i poznavati ga. Ovaj manjak sposobnosti da poznajemo Boga je sasvim sigurno minimizovan u protestantskoj tradiciji zasnovanoj na onom što znamo o Bogu iz otkrivenja u Bibliji, ali i pored toga, doktrina trojstva je

[119]Wikipedia, http://en.wikipedia.org/wiki/John_Scotus_Erigena

[120]Internet Encyclopedia of Philosophy, http://www.iep.utm.edu/g/god-west.htm

urođeno podložna grčkoj misli, koja zauzvrat pričinjava Boga krajnje nepojmljivim u suštini.

C. Biblija predstavlja Oca i Sina kao identitete koji se mogu spoznati

Kao što smo videli, Biblija nam predstavlja Boga kao Oca i Sina koji se udružuju sa nama kroz Njihovog sveprisutnog Duha, ako prihvatamo doslovno ono što Biblija kaže. Suština identiteta Boga je otkriven u ličnostima Oca i Sina. Oni su ovo (Otac i Sin – *Prim. prev*) u srži svog postojanja. Obratite pažnju:

> 1Ko 8:6 Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u njemu i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj.

> Jov 17:3 A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.

Obratite pažnju šta Elen Vajt kaže o ovome:

> Bog je Hristov Otac; Hristos je Božji Sin. Hristu je data uzvišen položaj. Izjednačen je sa Ocem. Svi Božji saveti su otvoreni za Njegovog Sina. 8T 268

Čujte nedvosmislenu prirodu ovih izjava. Bog *JE* Hristov Otac; to je ono što je On u srži svog identiteta. Hristos*JE* Božji Sin. To je ono što je On u srži svog identiteta.

Ovo je izuzetno važno. Biblija i Duh proroštva nam otkrivaju Oca i Sina kao prave osobe koje nisu uzele uloge i nisu izražavanjeoblika, već su jednostavno ono što jesu. Biti ono što jeste je veoma bitno da bi imali blisku vezu sa bilo kime. Ako Otac nije uistinu Otac, onda koristeći naš primer, mi imamo odnos sa Ričardom, ali ova veza je samo delić onoga što je Ron. Takva veza neće imati u sebi bliskosti, jer nije stvarna!

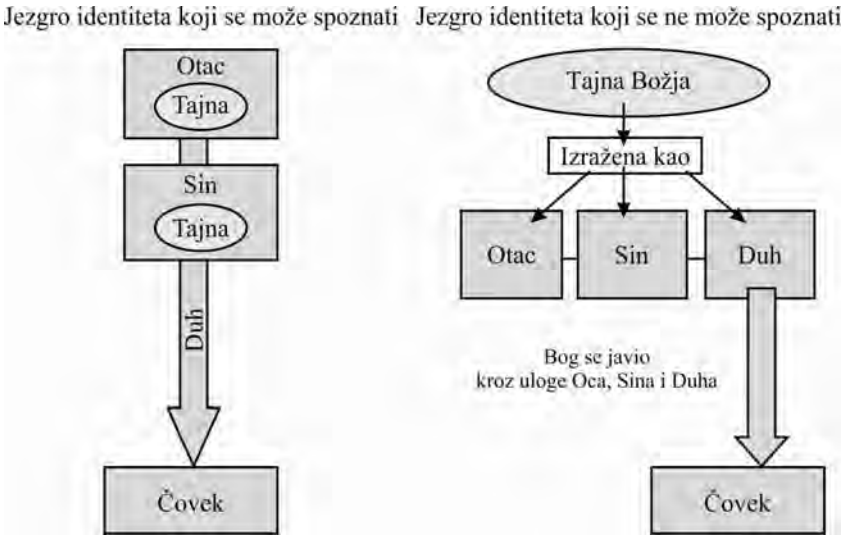

Po pitanju Božje tajne, možemo reći da kada dozvolimo srži Božjeg identiteta da bude doslovno izražena kroz odnos Oca i Sina, tada je tajnovitost Boga sadržana u ovim ličnostima. Tajnovitost leži u samim osobama i procesu njihovog poznavanja. Ako Bog nije doslovno Otac i Sin, ovo su samo načini izražavanja, tada misterija nije sadržana u ovim ličnostima i Bog se ne može spoznati.

D. Trojstvo predstavlja sve članove božanstva kao predstavnike – ali koga?

Trojstvo nam daje referentni okvir koji ne sadrži misteriju Božje ličnosti i time zaista ostavlja otvorena vrata za neke druge referentne okvire. Pošto ne sadrži tajnovitost u sebi, ona čini Boga nepojmljivim. Termini "Otac", "Sin" i "Duh" su uloge koje su preuzeli članovi božanstva da predstave, koga? Boga? Ali kog člana božanstva? Pa svi oni predstavljaju Boga. Ako verujemo da je Bog kao tri osobe, preuzeo uloge da bi predstavio ljudima kakav je jedini Bog, onda je netačno reći da druge dve individue predstavljaju nekog drugog, već da svi predstavljaju jedinog Boga, ali ko je taj Bog? Pa to je tri u jednom i jedan u tri. To je misterija, koja se ne može shvatiti u potpunosti,tako da u suštini Boga ne možemo upoznati u suštini Njegovog identiteta. Otac, Sin i Sveti Duh preuzimaju uloge da izraze ono što je u umu i srcu jedinog Boga. Oni su samo način izražavanja, a ne istinske tačke pojmljivosti. U ovome je sadržano seme grčke jeresi, nepoznata suština koja je izražena na različite načine, ali tioblici ne predstavljaju ono što je istinito. Ovo je neizbežan rezultat posmatranja Boga kao komisije od tri osobe koje imaju zacrtane uloge od večnosti.

Čini se da je doktrina o trojstvu, u kojoj god formi ga izrazite, udar sotonske ingenioznosti koja predstavlja sliku Boga koji nije potpuno pojmljiv, ali nam daje utisak da jeste. Obratite pažnju na sledeće:

> Proučavanje Biblije uz molitvu je pokazalo protestantima pravu prirodu papstva i podstaklo ih je da ga preziru i izbegavaju; ali mnogi su toliko mudri u svojoj uobraženosti

> da ne osećaju potrebu da ponizno traže Boga da mogu biti povedeni ka istini. Iako se ponose svojim prosvetljenjem, oni ne poznaju ni Sveto pismo ni Božju silu. Oni moraju imati neko sredstvo ućutkivanja savesti i traže ono koje je najmanje duhovno i ponižavajuće. *Oni traže metod da zaborave Boga koji će poslužiti kao metod pamćenja Boga. Papstvo je veoma dobro adaptirano da zadovolji ove potrebe.* Ono je pripremljeno za dve vrste ljudi, koje obuzimaju skoro čitav svet – one koji će se spasiti sopstvenim zaslugama i one koji će biti spaseni u svojim gresima. ***Ovde je tajna moći papstva***. GC 572

Koja je osnovna doktrina koja stvara ovu moć za papstvo?

> Misterija trojstva je centralna doktrina katoličke crkve. Na njoj su osnovana sva ostala učenja crkve...Crkva uči ovu doktrinu sa velikom pažnjom i posle četiri vekova razjašnjavanja, odlučila je da je objavi na ovakav način: U jedinstvu božanstva postoje tri osobe, Otac, Sin i Sveti Duh, različite jedne od druge. Tako, po rečima atanasijanskog gesla: Otac je Bog, Sin je Bog, i Sveti Duh je Bog, a ipak nema tri boga već je samo jedan Bog. (Handbook for Today's Catholic, 1977. Str. 12.)

Katolici jasno prepoznaju da je njihov čitav sistem vere zasnovan na doktrini trojstva. Dok adventisti poriču da je

njihovo razumevanje trojstva drugačije od katoličkog, niko ne može da porekne da su prisutni ključni sastojci.[121] Svakako se moramo složiti da naš pogled na Boga formira osnovu na kojoj su zasnovana ostala učenja. J.O. Korlis je razumeo ovu činjenicu kada je 1911-te izjavio:

> Jasno je da je jedinstvenost Boga predstavlja to učenje na koju otkrivenje vrši najveći pritisak. Odbrana ovog načela je bio glavni cilj jevrejske religije. Ova doktrina je predgovor svakog bitnog iskaza u Bibliji, od deset zapovesti do ceremonija. Svako proročko upozorenje je imalo ovaj aspekt na umu. Gospod Isus je stavljao svog Oca u prvi plan svojih učenja. Iako je apostol Pavle pažljiv kada kaže da je u njihovo vreme bilo mnogo gospoda i bogova, ipak za njega i njegove saradnike postojao je samo jedan Bog, Otac, od kog je sve, i mi u njemu. 1 Kor. 8:5,6.[122]

Koncept trojstva remeti ličnosti Oca, Sina i Duha. On čini nemogućim da se usaglasi jedinstvenost i trojstvo sa biblijskim integritetom. Koncept mistične jedinstvenosti, metaforičko korišćenje termina Otac i Sin i koncepcija Duha kao potpuno posebnog bića, ali ujedinjenog sa ostalima, rađa mnogo pitanja koja su veoma konfuzna za odgovor. Spiritualno ili metaforičko korišćenje termina Otac i Sin, u suštini razara njihove ličnosti kao Oca i Sina. Obratite pažnju šta Elen Vajt kaže:

[121]Pogledajte sledeće poglavlje za više detalja.
[122] J.O Corliss. RH Sep 7, 1911, *Tracings of the Prophetic Gift.*Pogledajte Dodatak I za ceo tekst.

> Sada moramo stražiti i ne smemo se odvojiti od najbitnije poruke date od Boga za ovo vreme. Sotoni nije nepoznat rezultat pokušaja definisanja Boga i Isusa Hrista na spiritualni [OVDE SE OVAJ TERMIN KORISTI KAO SISTEM INTEPRETACIJE, NE KAO SPIRITIZAM KOJI SE POPULARNO NAZIVA SPIRITUALIZMOM.] način koji čini da Bog i Hristos ne postoje. Vreme posvećeno ovoj vrsti učenja, umesto da priprema put za Gospoda, priprema put da sotona uđe i zbuni sve misticizmom koji je sam izmislio. Iako je obučen u anđeoske haljine načinio je našeg Boga i Hrista nepostojećima. Zašto? Zato što sotona vidi da su umovi spremni za prihvatanje njegovog delovanja. Ljudi su izgubili vezu sa Hristom i Gospodom Bogom i primili su iskustvo koje je Omega jedne od najsuptilnijih prevara koje će ikada porobiti umove ljudi. Zabranjeno nam je....pustiti našoj mašti da predlaže pretpostavke. Diary, #48, Str. 153, 163, 25 i 28 Avgust, 1904.

Gornja izjava je u vezi krize koju je izazvao Kelog, a specifični delovi problema su drugačiji nego što su sada, ali su ista načela: metaforička primena termina Otac i Sin koji menjaju stvarnost njihovih ličnosti. Trenutno adventističko razumevanje trojstva je ravno poricanju Oca i Sina, jer su njihove ličnosti promenjene pod ovim metaforičkim ili spiritualističkim sistemom.

E. Trojstvo je drama koja poriče jednostavno čitanje Biblije

U odnosu na metodologiju, doktrina trojstva napada srž jednostavnog čitanja Svetog pisma. Bog u suštini izvodi dramsko delo, on preuzima formu koja ga predstavlja, ali nije u stvari on. Ova suptilna promena potpuno menja mogućnost čitanja Biblije onako kako mi to radimo. To otvara vrata suptilnim i višim kritičkim formama razmišljanja. Na primer, Biblija naziva Hrista "Sin Božji", a ipak čuo sam propovednike koji, u odbranu trojstva, kažu da Isus nije "stvarno" Božji Sin. Jednostavno čitanje Biblije se gubi i u svakom trenutku sotona može da nas inficira pitanjem, „Je li istina da je Bog kazao..." ili,da li Bog to misli bukvalno?

Obratite pažnju na sledeći primer.

> Plan spasenja je bio sadržan u zavetu koji su učinile tri ličnosti božanstva, koje poseduju kvalitete božanstva. U cilju uništenja greha i pobune u svemiru i da bi se ponovo uspostavila harmonija i mir,*jedno od božanskih bića je preuzelo ulogu Oca, a drugo* ulogu *Sina. Preostalo božansko biće, Sveti Duh, će takođe učestvovati u planu spasenja. Sve ovo se desilo pre nego što su se greh i pobuna pojavili na nebu.*
> *Prihvatanjem uloga koji je plan predvideo, ni jedno od* božanskih *bića nije izgubilo moći božanstva.* Po pitanju njihovog večnog postojanja i ostalih atributa, bili su jedno i jednaki. Ali po pitanju plana spasenja, postojalo je, u nekom smislu, pokoravanje

> uloge Sina ulozi Oca."Gordon Jensen, RH, 31-10-1996

Ovo je čista špekulacija bez i jedne trunke biblijske podrške. Ovo takođe čini članove božanstva glumcima u predstavi i usvaja metaforičku intepretaciju.

Direktan rezultat prihvatanja trojstva od strane adventizma je napad na doslovnu i stvarnu svetinju na nebu. Neprijatelj zna da je ovo tajna moć adventizma. Kada je Kelog prihvatio trojstvo[123], nije mnogo vremena prošlo do Belendžerovih napada na učenje o Svetinji. Doslovno shvatanje Oca i Sina je naša jedina odbrana u zaštiti Svetinje. Obratite pažnju na reči Elen Vajt:

> Ono koji pokušavaju da uklone stare temlje ne drže se čvrsto; oni ne pamte kako su primili i čuli. *Oni koji unose teorije koje* uklanjaju *stubove naše vere po pitanju Svetinje ili po pitanju ličnosti Boga ili Hrista, rade kao slepi ljudi*.Oni pokušavaju da unesu nesigurnost i da gurnu Božji narod u lutanje bez kompasa. MR760, 9

Obratite pažnju na ovu izjavu u „Pitanjima o doktrini" koja zaista upućuje Božji narod na put bez kompasa umesto jednostavnog čitanja Biblije:

> U interdenominacionalnom pokretu Milerita, kojima su nekada pripadali i Adventisti sedmog dana, nekoliko vođa su bili članovi

[123]Pogledajte Dodatak F

> denominacije poznate kao "Hrišćani." Ova grupa je oglasila da nema svoj kredo (*svoj „vjeruju"* – prim. prev.) i da tumače Bibliju i samo Bibliju u ranom devetnaestom veku u duhu arminijanske pobune protiv dominantnog versko-političkog kalvinizma u Novoj Engleskoj, po kojima je pristupanje vestminsterskom ispovedanju vere bilo nešto bez čega se ne može. *U svojoj revnosti da odbace sve što je nebiblijski, "Hrišćani" su bili prevareni preteranom doslovnošću tumačenja božanstva u smislu ljudskih odnosa koje su sugerisale reči "Sin", "Otac" i "jedinorodni", što će reći, sa tendencijom da ponize nebiblijsku reč "Trojstvo."* Questions on Doctrine p. 46,47

Logički je nedosledno da imate Oca i Sina koji nisu doslovni u svetinji koja je doslovna. Moje teološko školovanje je dalo mnoge primere kako ova nedoslednost ne može opstati. Ovakva nedoslednost garantuje uspon ljudi kao što je Dezmond Ford koji je direktno napao doktrinu o Svetinji. Ako Bog nije doslovno otkriven u ličnostima Oca i Sina, onda ništa u Bibliji ne trebamo smatrati doslovnim. Iako mnogi ne bi išli u ekstreme, doktrina trojstva čini zgodnim da se simbolički odnosimo prema jednostavnim tvrdnjama koje mogu naneti rane telesnim željama.

F. Dajte nam cara, da budemo kao druge crkve

Jedna od tih telesnih želja je za adventiste sedmog dana bila ta da bude prihvaćena od strane drugih crkava i da prestanu da

nose naziv kulta. Svakako je jasno da razna imena mogu da povrede isto kao i drvlje i kamenje, ako ne i više! Pošto je napisana knjiga Pitanja o doktrini, magazin Eterniti je dao sledeći komentar o Adventistima:

> Želeo bih da kažem da smo ushićeni što možemo da ispravimo nepravdu, veoma okaljanoj grupi iskrenih vernika, i da ih u našim umovima i srcima izuzmemo iz grupe jeretika kao što su Jehovini svedoci, Mormoni i Hrišćanski Sajentolozi, da ih priznamo kao iskupljenu braću i članove Hristovog tela...(Magazin Eternity„Da li su Adventsti sedmog dana hrišćani?" Donald Grey Barnhouse,septembar 1956)

Mi se zaludujemo mišlju da smo mi kao Adventisti počeli da koristimo reč trojstvo kao zgodan način da izrazimo božanstvo. Korišćenje ovog termina otvorilo je vrata ka prijateljstvu drugih protestantskih zajednica i uklonila etiketu kulta sa nas. Takvo prijateljstvo je viđeno u proteklih par decenija kada su svi prihvatili pentakostalne pravce mišljenja i bogosluženja koja nas vodi u srce spiritualističkog obožavanja Vala.

Rezultat prihvatanja Boga koji je Trojstvo jednakih i iste večnosti, je poricanje mogućnosti da Otac i Sin budu doslovno Otac i Sin i takvo poricanje uništava našu mogućnost da ostanemo verni verovanju sola scriptura.

Ja sam siguran da će mnogi ljudi koji su izrazili verovanje u takvo trojstvo, uživati u blagoslovu Božjeg blizine na nebu. Martin Luter je savršen primer. Postoje milioni ljudi koji su

imali blisku zajednicu sa svojim Spasiteljem i Gospodom iako su i dalje verovali u trojstvo, jer postoje mnogi koji gledajući na oblik i izražavanje Oca, Sina i Svetog Duha, ne ulažu trud da gledaju dalje od ove pogrešne doktrine. Ali da bi se susreli sa izazovima i pritiskom poslednjih dana potrebno nam je savršenije otkrivenje Božjeg Sina da nam pomogne da se držimo čvrsto. Srce ove doktrine će uništiti sve što je adventističko, jer je adventizam osnovan na temelju Oca, i Sina i srži njihovog identiteta koji se može spoznati. Lagana propast Adventističke vere i prakse koju smo videli u poslednjih 80 godina vodi poreklo do ove doktrine. Napadi na svetinju, istražni sud, Hristovu prirodu, hrišćansko savršenstvo, način bogosluženja, uloge muškaraca i žena u crkvi, pogledi na nadahnuće, upotreba drame i sve ostalog što još možemo pomenuti vuče tragove do Boga koji se ne može spoznati u kontekstu zasnovanom na učinku koje se zove trojstvo.

G. Bez osuđivanja već lično ubeđenje

Čitajući ove reči, možete biti prilično ljuti na mene. Mogu to da razumem. I dalje ću vas voleti kroz Božju milost. Molim se da i vi možete učiniti isto za mene. Ali vam svedočim da sam oslobodivši se ovog učenja našao slobodu u Hristu za kojom sam čezneo čitavog svog života. Zato i imam ovaj teret da to podelim sa vama. Moj Bog je sada takav da ga mogu spoznati, tajne su našle svoje mesto u ličnostima Oca i Sina i otkrivene su mi tihim delovanjem Duha.

Kao što smo naglasili na početku prethodnog poglavlja:

> Kažem, kao što sam i uvek govorila, da se neću upustiti u raspravu sa bilo kime po

> pitanju Božje prirode i ličnosti. Neka znaju oni koji pokušavaju da opišu Boga da se na tu temu u ćutanju nalazi rečitost. Čitajmo Pismo u jednostavnoj veri, i neka svako oblikuje svoj koncept o Bogu iz Njegove nadahnute reči. (Spalding i Magan Kolekcija,str. 329)

Neću nikoga osuditi zbog onoga u šta veruje ili za pokušaj da izrazi sopstveno razumevanje. Ali imam pravo da proučavam i verujem slobodno sa svojom Biblijom, kao što imate i vi. Proučavajmo zajedno i nađimo istinu u Svetom pismu umesto da tražimo da odbranimo sistem verovanja koji ne može izdržati ispit nadahnutih tekstova.

Neka svako od nas proučava Božje nadahnute reči, tražeći istine o Onome koji obećava da ćemo ga naći kada ga potražimo svim svojim srcem. Jer 23:13

24. Isti juče, danas i sutra

A. Referentni okvir odnosa je ključ za odnos

Kada čitamo prvo poglavlje Mateja i treće poglavlje Luke nalazimo značajan metod identifikacije Hrista. Korišćenjem genealogije u svrhu identifikuje je sasvim jasan referentni okvir za odnos.

Korišćenje genealogije je bilo ključno u Izrailju kao dokaz svog nasledstva i posedovanja zemlje (vidite 4. Moj. 36). Genealogija je bila referentna tačka za svaku osobu koja je živela u Izrailju. U većini slučajeva kada je nova osoba predstavljena u Svetom pismu, ona se predstavlja kroz referencu odnosa. Zapazite:

> Isa 1:1 Utvara Isaije sina Amosovog.
> Jer 1:1 Reči Jeremije, sina Helkijinog.
> Jez 1:3 Dođe reč Gospodnja, Jezekilju sinu Vuzijevom.

Interesantno je da je u najranijim genealogijama koje su popisane u I. Mojsijevoj, prva osoba kod koje je napravljen prelaz u referentnoj tački je Nevrod.

> I Mojsijeva 10:8-10 Hus rodi i Nevroda; a on prvi bi silan na zemlji; Beše dobar lovac pred Gospodom; zato se kaže: Dobar lovac pred Gospodom kao Nevrod. A početak carstvu njegovom beše Vavilon i Oreh i Arhad i Halan u zemlji Senaru.

Značajno je da I Mojs 10:9 kaže, “zato se kaže: dobar lovac pred Gospodom kao Nevrod.” Ne kaže, “Kao Nevrod, sin Husa.” Iako je ranije bio poznat na taj način.

Referentni okvir za Nevroda su bila dela koja je činio, a ne zavisnost od odnosa iz kog se rodio. Ovo je suština vavilonske prevare.

Nevrod je radije želeo da bude poznat po tome šta je činio, umesto po onome kome je pripadao. U svetlu onoga što smo videli u prvih sedam poglavlja ove knjige, ovo je potpuno dosledno sa carstvom zasnovanim na odnosima naprotiv carstva zasnovanog na učinku. U carstvu zasnovanom na odnosu, identifikovani ste onim kome pripadate. U carstvu zasnovanom na odnosu, identifikovani ste onim što činite. Nalazim da je ovo značajno zato što je postala praksa hrišćana (oni koji predstavljaju carstvo zasnovano na odnosu) da predstave sebe onim što su učinili i postigli pre nego onim kome pripadaju. "A sada bih želeo da vam predstavim Dr Hrišćanina. Dr.Hrišćanin ima doktorat iz jezika Novog zaveta, služio je kao pastor 25 godina u 15 zemalja. I napisao je 35 knjiga na mnoge hrišćanske teme." Koliko puta smo čuli ovakve najave kao razlog zašto bismo trebali slušati govornika? Šta pokreće ovakve najave? Da li je ovo mali nagoveštaj vavilonskog vina koje utiče na hrišćanske umove? Zašto jednostavno ne može biti predstavljen kao "Pastor Hrišćanin, Božji Sin, kojeg je osvojila Hristova ljubav." Zar ovo nije dovoljna identifikacija zašto bismo trebali da slušamo govornika?

Bitno je naglasiti da su ljudi u Bibliji svakako bili pamćeni i po svojim delima. Ali ono je sekundarno u odnosu na njihov identitet kojeg imaju u odnosu.

> 2Sa 23:1 A ovo su poslednje reči Davidove: Reče David sin Jesejev, reče čovek koji bi postavljen visoko, pomazanik Boga Jakovljevog, i ljubak u pesmama Izrailjevim.

Veliki kralj David je spomenut u poslednjim poglavljima II Samuilove, prvo kao Sin Jesejev, a kasnije kroz neka njegova dostignuća, kao to da je bio psalmista.

Kao što smo napomenuli u trećem poglavlju, efektivna komunikacija između dve ili više osoba zahteva jasnu identifikaciju tih osoba. Ako ne postoji sistem za dosledne referentne tačke osobe, tada je na kraju ta osoba neprepoznatljiva, jer se referentne tačke stalno menjaju. Jevrejski sistem genealogije je obezbedio dosledne referentne tačke za sve individue i garantovala je identitet svakog ponaosob.

Ako je neka osoba, pre svega poznata po svojim ulogama ili delima, referentna tačka će postati konfuzna, jer je čovek uvek uključen u više uloga ili dela u različitim vremenskim periodima i na različitim mestima. Na primer, tokom svoje karijere radio sam kao kancelarijski službenik, pomoćnik na farmi, prodavac, računovođa u menadžmentu i propovednik, da ne pominjem i druge brojne poslove. Takođe sam radio i kao programer, grafički i veb dizajner, kompozitor i pisac pesama, dirigent hora i autor raznih knjiga. Ja mogu izabrati bilo koju od ovih uloga da me predstavi u svakom trenutku, ali bez dosledne referentne tačke moja želja da budem poznat kroz ove uloge će na kraju uništiti srž mog identiteta, jer je dosledna referentna tačka izgubljena. Moja dosledna referentna tačka je da sam ja sin Abela Ebensa, sin Henka Ebensa i skroz do sina Adama koji je bio sin Božji. To je jedina stvar o meni koja se ne menja. Porodični odnosi se ne menjaju, ali uloge i pozicije u karijeri se konstantno menjanju.

Kada je Nevrod izabrao da bude poznat po svojim delima, kao svoj primarni referentni okvir, izgubio je jednu stvar koja je čuvala njegov identitet.

Drugi razlog zašto je odnosni referentni okvir toliko kritičan jeste da on ne samo da obezbeđuje identitet, on takođe pruža i kanal kroz koji možemo dobiti blagoslov. Dela koja činimo ne znače ništa bez blagoslova i odobrenja onih na koje se ugledamo. Ovo je suština reči koje je Otac rekao Sinu. „Ovo je Sin moj ljubazni (identitet), koji je po mojoj volji (blagoslov)." To su dva sastojka koja su potrebna za dosledni identitet sa osećajem svrhe i smisla. Ne postoji ništa drugo što može to da obezbedi.

B. Trojstvo zbunjuje/uništava odnosni referentni okvir

U pogledu pitanja božanstva, ovi problemi postaju kritični. Vens Ferel u svojoj knjizi *Odbrana božanstva* daje jasne i značajne tačke o članovima božanstva.

> Ovde je primarni uzrok ove prividne konfuzije u ljudskim umovima: Ljudi ne razlikuju prirodu božanstva od Njihovog rada. Učenjem o individualnoj misiji svakog člana da spase čovečanstvo, dolazimo u iskušenje da zamišljamo da Njihove pojedinačne aktivnosti i rad za čovečanstvo, objašnjava prirodu i unutrašnje atribute svakog od njih.[124]

[124] Vance Ferrell, Defending the Godhead (Harvest time books, 2005), stranica 7

Ovo je kritična tačka čitave debate o božanstvu. Iz ugla onih koji drže trojstvo, termini Otac, Sin i Sveti Duh označavaju RAD članova božanstva, a ovo nije Njihov PRAVI IDENTITET.To su uloge koje su preuzeli Otac, Sin i Duh za delo spasenja. Prilikom ove tvrdnje, oni koji drže trojstvo, uništavaju deslednu referentnu tačku prepoznavanja Oca i Sina. Izvrtanjem ovih odnosnih pojmova u opis posla dovedeni smo u istu poziciju kao i Grci kod Areopaga, Bog za kog tvrdimo da obožavamo postaje nepoznat Bog. Ovo je razlog zašto je Elen Vajt nedvosmislena kada kaže:

> Bog je Hristov Otac; Hristos je Božji Sin. Hristu je data uzvišen položaj. Izjednačen je sa Ocem. Svi Božji saveti su otvoreni za Njegovog Sina. 8T 268

Odnosna referenca u ovom citatu je vitalna za nas da možemo odgovoriti na Jovana 17:3:

> A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.

Da bi poznali Boga, moramo imati dosledni referentni okvir. Doktrina o trojstvu uklanja ovaj referentni okvir i čini Boga zaista neprepoznatljivim. Elen Vajt apeluje za dosledni referentni okvir kada kaže:

> Onaj koji negira ličnost Boga i Njegovog Sina Isusa Hrista, negira Boga i Hrista. “Vi, dakle, što čuste ispočetka u vama neka stoji; ako u vama ostane što čuste ispočetka, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.” Ako nastavite da verujete i

> slušate istine koje ste prvobitno prihvatili u pogledu ličnosti Oca i Sina, bićete združeni sa Njim u ljubavi. Review and Herald 08. Mart, 1906

Pažljivo zapazite na šta Elen Vajt apeluje kod Adventista 1906-te; da se drže pogleda na ličnost Oca i Sina, onako kako su prvobitno prihvatili. Ova izjava jasno pokazuje da su netačna nagađanja da je Elen Vajt pomagala u menjanju verske pozicije. Ona apeluje na dosledan stav koji su držali od početka. Ako je došlo do promena koje je ona ohrabrivala, ona bi rekla po izdanju Čežnje vekova – "Držimo se čvrsto nove pojačane svetlosti koje smo dobili u poslednjih nekoliko godina u vezi Oca i Sina." Ali ona kaže da se čvrsto držimo onog u šta smo verovali na početku.

C. Večno Jevanđelje zahteva nepromenjiv referentni okvir za Boga, zakon i Jevanđelje.

Pitanje doslednih referentnih tačaka koji se protežu kroz Pismo je od suštinskog značaja za naše razumevanje Jevanđelja. To je razlog zašto Pavle kaže da je jedan Gospod, jedna vera i jedno krštenje (Efescima 4:5). To je razlog zašto Pavle kaže da nema drugog Jevanđelja do onog koje je propovedao (Galatima 1:8,9). To je razlog zašto je Pavle rekao da je isto Jevanđelje propovedano starom Izrailju, propovedano i hrišćanima njegovog vremena (Jevrejima 4:2). Za nas je životno važno da dosledne referentne tačke u odnosu na:

1. Božju ličnost
2. Božji zakon
3. Jevanđelje

budupokorene Bibliji i njenom otkrivenom planu spasenja, a ne da Biblija i plan spasenja budu pokorene nama. Adventistička odbrana Subote zavisi isključivo od jedne dosledne referentne tačke u odnosu na zakon. Ako je zakon promenljiv, onda je i Subota. Adventistička odbrana Svetinje i istražnog suda brani na osnovu doslednosti u odnosu na Jevanđelje. To je razlog zašto ga zovemo večno Jevanđelje. Jevanđelje se nije promenilo. Njegov izraz se promenio od tipa do antitipa, ali sam plan se nikada nije promenio.

Doslednost zakona i doslednost Jevanđelja zavisi od doslednosti Božje ličnosti. Ako su naše referentne tačke o Bogu promenljive, onda su promenljivi i zakon, Subota i Svetinja. Doktrina trojstva čini referentne tačke Boga promenljivima, a posebno referentne tačke za Hrista. Druga osoba u božanstvu postaje Sin Božji, što znači da se njegove referentne tačke menjaju. Mnogi tvrde da je Hristos u svom otelovljenju, ponovo promenio svoj odnos i kada se vratio na nebo, opet ga je promenio.

Promenom referentne tačke Hristovog odnosa prema Ocu, mi gubimo doslednost referentne tačku. Ova promenljivost čini definiciju Hrista podvrgnutu nama, umesto da mi budemo podvrgnuti Njemu. Dozvolite mi da objasnim. Uzmimo primer Božjeg zakona. Protestantske crkve dele zakon u tri segmenta: zakon pre Mojsija, zakon posle Mojsija do krsta i zakon ljubavi Novog zaveta. Segmentiranjem zakona, dosledna referentna tačka se gubi i zakon postaje podvrgnut ljudskim interpretacijama o tome koji stihovi se odnose na koje segmente. Da li samo papstvo menja zakone i vremena?

Večni univerzalni zakon

Identitet zakona (referentna tačka)	Zakon je neprekidni izraz Boga i njegovog carstva		
Deo vremena	Od stvaranja do Mojsija	Jevreji pre krsta	Hrišćani posle krsta

Zakon obavezuje ljude zato što je stalan i neprekidan

Segmentirani promenljivi zakon

Identitet zakona (referentna tačka)	Ništa posebno nije rečeno	Deset zapovesti	Nova zapovest – Volite jedan drugoga
Deo vremena	Od stvaranja do Mojsija	Jevreji pre krsta	Hrišćani posle krsta

Ljudi obavezuju zakon i određuju njegova ograničenja zato što je on segmentiran i promenjiv

Znajući da je Božji zakon prepis Božjeg karaktera, onda isti proces kojim je zakon segmentiran omogućuje segmentaciju ličnosti samog Boga. Kao što sam ranije naveo, ove segmentacije potiču direktno od odlučnosti čoveka da bude poznat po svojim delima i ulogama, a ne Njegovim odnosnim referentnim tačkama.

Pozivajući se na termine Oca i Sina kao prema ulogama i delovanju Boga, umesto da su ove uloge u stvari sam Bog, Bog postaje podvrgnut čoveku. Sve reference po pitanju Njega samog su spakovane u različite segmente i mogu da se koriste u korist negiranja izjava o Njegovoj ličnosti, pripisujući ih Njegovom radu.

Klasičan slučaj ovoga je segmentiranje otelovljenja. Pogledajte sledeći stih:

> Jovan 5:26 Jer kao što Otac ima život u sebi,
> tako dade i Sinu da ima život u sebi.

Isus Hristos, isti je juče, danas i zauvek. Jevr. 13:8

Jedinorođeni Sin

Uloge (Delo)	Stvoritelj	Mesija	Sveštenik	Sudija	Kralj
Srž identiteta (Odnos)	Sin Božji (Otkriven i dostupan u Pismu)				

Jedinorođeni Sin nije uloga nego srž identiteta.
To se ne menja i svi tekstovi o Sinu u Pismu direktno otkrivaju ko je On.

Druga osoba koja postoji sama od sebe

Uloge (Delo)	Stvoritelj	Mesija	Sveštenik	Sudija	Kralj
	Sin Postoji bez početka	Sin Utelovljen	Sin Nakon utelovljenja?		
Srž identiteta (Odnos)	Samopostojeća druga osoba				

Ako Druga Osoba u božanstvu uzima ulogu „Sina", tada „Sin" postaje deo delovanja Druge Osobe, a ne ta sama osoba. Tada biblijski tekstovi o Sinu mogu govoriti samo o delu, i ne predstavljaju direktnu objavu Druge Osobe u božanstvu.
Tekstovi o Sinu se dele na pra-postojanje, utelovljenje i ulogu sveštenika/cara.

Ovaj stih koristi referentne tačke Oca i Sina. Ako ove referentne tačke nisu dosledne kao što je prikazano u okviru trojstva, onda postaje lako da se porekne da je ova izjava univerzalna referenca. Gornja referenca postaje poznata kao "Referenca otelovljenja." To znači da više nije izjava o Hristovoj LIČNOSTI, već je samo izjava o Hristovom RADU. Kroz ovaj metod segmentacije možemo u stvari nesveno preuzeti kontrolu nad Hristovom ličnošću i učiniti ga da bude ono što želimo da bude. Pošto smo mi stvorili segmentirane okvire, mi odlučujemo koji biblijski tekstovi se uklapaju u koji segment. Segmentirani pogled trojstva nije u skladu sa činjenicom da je Isus Hristos isti juče i danas i zauvek.

D. U utelovljenju nema promene u odnosu

Jevanđelje po Jovanu nam daje nekoliko referenci o Hristovoj ličnosti koje nam iz dosledne referentne tačke precizno govore ko je Isus. Obratite pažnju na sledeći primer.

> Jovan 5:18 I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo kvaraše Subotu nego i Ocem svojim nazivaše Boga i građaše se jednak Bogu.

Ovaj stih je dosledno upotrebljavan u kontekstu trojstva gde se odnosi na predpostojanje Hristovog božanstva i kao referenca koja dokazuje da je On druga ličnost božanstva.[125]

Ali šta je sa sledećim stihom:

> Jovan 5:19 A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako.

Ovaj stih se dosledno naziva referenca otelovljenja. Ali šta je to što Jovana 5:18 čini referencom Hristovog istinskog postojanja a sledeći stihu referencom dela otelovljenja? Ko odlučuje? Bez dosledne referentne tačke, svako odlučuje za sebe koji stih se odnosi na koji segment.

Pogledajmo još jedan primer u Jovanu 5.

[125] Whidden, Moon and Reeve, (*The Trinity*, Review and Herald, 2002), stranica 55

> Jovan 5:28,29 Ne divite se ovome, jer ide čas u koji će svi koji su u grobovima čuti glas Sina Božijeg, i izići će koji su činili dobro u vaskrsenje života, a koji su činili zlo u vaskrsenje suda.

Hristos nam govori da On poseduje moć da podigne ljude iz mrtvih i da će on to učiniti na kraju ljudske istorije. Jasno, ovo je referenca na moć koju Hristos poseduje, moć da daje život. Ali naredni stih kaže sledeće:

> Jovan 5:30 Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao.

Da li je Jovan 5:30 jednostavno referenca o otelovljenju? Ako bismo dozvolili da termiin Otac i Sin bude naša dosledna referentna tačka, ne bismo ni morali da postavimo ovo pitanje, jer nije potrebna segmentacija, jer sve reference o Ocu i Sinu otkrivaju tačno ko su oni, a ne samo ono što oni rade.

Tačno je da je Isus kada je došao na ovu zemlju, zamenio svoju božansku prirodu ljudskom, ali ako pretpostavimo da je Hristos promenio svoju stvarnu vezu sa Ocem u utelovljenju, onda je naša dosledna referentna tača izgubljena.

Ako kažemo da je Hristos pokazao zavisnost od Boga samo u utelovljenju, onda se priroda odnosa promenila.[126] Ovo je

[126]"Rad za iskupljenje se naziva tajnom, i to je zaista tajna kojom je večna pravda doneta svima koji veruju. Posledica greha je neprijateljstvo sa Bogom.

značajna tačka. Postavlja nam se pitanje kroz ceo Novi zavet da li mi verujemo da je Isus Božji Sin. Ali ako primimo model trojstva, možemo samo reći da prihvatamo da je Isus Sin Božji u planu spasenja ili radi predstavljanja božanstva. U stvari, to je poricanje da je Isus zaista Božji Sin. Ovo je suština sporenja. Da li prihvatamo reči Oca da je Isus Njegov Sin ili ne prihvatamo?

Ako proučite reference u Jovanu 5 i u Duhu proroštva, videćete da nema nikakvih segmentacija. Hristova ličnost je dosledna celim tokom. Obratite pažnju na sledeći pasus:

> *Sveto pismo jasno* ukazuje *na odnos između Boga i Hrista i oni prikazuju jasnu ličnost i individualnost obojice***.**
> "Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini, i toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi. Jer kome od anđela reče kad: Sin moj ti si, ja te danas rodih? I opet: Ja ću mu biti Otac, I on će mi biti Sin? Jevrejima 1:1-5.Bog je Hristov Otac; Hristos je Božji Sin.

Hristos je po beskrajnoj ceni, u bolnom procesu, koji anđelima i ljudima predstavlja tajnu, preuzeo ljudsku prirodu. Pokrivanjem svog božanstva, ostavljajući svoju slavu po strani, rođen je u Vitlejemu kao beba." (Ellen G. White, MS 29, 1899.) U ovom pasusu ne postoji naznaka promene identiteta ili promene odnosa sa Ocem.

Hristu je data uzvišen položaj. Izjednačen je sa Ocem. Svi Božji saveti su otvoreni za Njegovog Sina. 8T 268

Isus je rekao Jevrejima:Otac moj dosle čini, i ja činim . . . . *A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može* ništa *činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako; jer Otac Sina ljubi, i sve mu pokazuje što sam čini.Jovan 5:17-20.*

*Ovde je ponovo izneta na videlo ličnost Oca i Sina, koja pokazuje jedinstvo koje postoji među njima.*Ovo jedinstvo je takođe izraženo u Jovanu 17, u Hristovoj molitvi za Njegove učenike:

Ne molim se, pak, samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove reči radi; Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u meni i ja u Tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svet veruje da si me Ti poslao. I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao mi što smo jedno. Ja u njima i Ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svet da si me Ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao. Jovan 17:20-23

*Ovo je divna izjava! Jedinstvo koje postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ničiju ličnost. Oni su jedno u svrsi, u umu, u karakteru, ali ne i u ličnosti. Tako su, dakle, Bog i Hristos jedno.*8T 269

Obratite pažnju da Elen Vajt otvara ovaj pasus jasnom izjavom da je odnos Oca i Sina jasno otkriven u njihovom međusobnom odnosu i kroz njihove ličnosti. Ona tada ukazuje na Jevrejima 1,1-4, a zatim prelazi na Jovan 5, 17-20 gde Hristos kaže da ne može činiti ništa sam od sebe i opet ponavlja da je to odnos Oca i Sina. Nema segmentacije stihova, sve je potpuno dosledno. Proučavajte sami za sebe i videćete da su sve reference o Hristu koje Elen Vajt koristi dosledne, da nema izuzetaka, niti se vrši segmentiranje.

Sve reference iz Biblije o Hristu kada se govori o odnosu Oca i Sina otkrivaju da je ovo tačno ono što Hristos, Sin Božji jeste. Pojam reference otelovljenja je suprotan referenci prepostojanja i segmentira Hristovu ličnost, čineći ga predmetom naše volje i diskrekcije u pogledu stihova koji otkrivaju drugu osobu i koji su stihovi jednostavno deo Njegovog rada.

Obratite pažnju šta Elen Vajt kaže o čitavom poglavlju Jovan 5, ne samo o nekim delovima:

> Isus je znao da su Jevreji bili odlučni da mu uzmu *život*, a ipak u ovom poglavlju [Jovan 5] on potpuno objašnjava svoje sinovstvo, i odnos koji ima sa Ocem i Njegovoj jednakosti sa Njim. SP 172

Isus Hristos je sigurno isti juče, danas i zauvek, ali samo kroz odnosnu referencu sa svojim Ocem. Ako Isus nije zaista Sin Oca, onda ne postoji jasno identifikovana dosledna referentna tačka za nas da poznamo Hrista. Hristos jednostavno postaje kameleon koji evoluira i menja različite oblike i uloge za

potrebne svrhe, kao i glumci u Holivudu. Ako ste ikada želeli definiciju zbunjenog identiteta, jednostavno pogledajte na živote onih koji žive filmskoj industriji.

Jedini način na koji možemo da poznajemo Hrista i samim tim i Njegovog Oca je verovanjem da je Isus zaista jedinorodni Sin. To je jedini dosledni referentni okvir po kom ga moramo poznati i identifikovati. Jednom kada postanemo sigurni u doslednu referentnu tačku za Boga i Njegovog Sina, onda možemo biti sigurni i u dosledan referentni okvir za Njegov zakon i Njegovo Jevanđelje. Svi oni stoje i padaju zajedno. Nemojmo promeniti vremena, zakone ili osobe, već se pokorimo jednom Gospodu, jednom zakonu i jednom Jevanđelju i budimo spaseni.

25. Gradnja na čvrstoj platformi

A. Dovođenje u pitanje jednostavnih izjava iz Biblije

Od početka vremena, sotona je pokušavao da zbuni ljudsk i rod o značenju Božjih izjava. Sotonina prva izjava Evi nije bio direktan napad na ono što je Bog rekao, već ubacivanje sumnje u to šta je Bog stvarno mislio. "Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu." Implikacija i način postavljanja pitanje predstavlja potpuno drugačiji okvir razumevanja. Sotonino pitanje sugeriše da mora da postoji neka greška ovde.[127] Sotona ne pokušava da uspostavi bilo kakav razlog zašto on misli da postoji greška u onome što Eva misli da je Bog rekao, on samo pretpostavlja, na osnovu sopstvenog referentnog okvira, da je u pitanju greška. A taj referentni okvir je da svako, naravno, ima nezavisan izvor života kao što smo naveli u prvih nekoliko poglavlja. Ova pretpostavka nikada nije navedena, već se jednostavno pretpostavlja.

Božje reči su dovoljno jednostavne:

> I Mojsijeva 2:17 Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš.

Da su Adam i Eva prihvatili jednostavno i doslovo značenje,to bi sprečilo neizreciv očaj u kojem ljudski rod sada pati.

Koja je poenta ove ilustracije? Ključni element sotoninog napada na istinu je da se izvede zaključak o doslovnosti Božjih izjava.

[127]JFB Biblijski komentar na I Mojsijevu 3:1 (e-sword edition)

Kada održavamo sumnju, događa se direktan napad. To je ono što je sotona učinio kada je otvoreno izjavio, "Nećete vi umreti." Ovo je direktan napad nakon početnog ubacivanja crva sumnje.

Činjenica da je Eva morala da ponovi ono što je Bog rekao sugeriše da joj je bilo potrebno da se i sama ponovo uveri. Mogla je jednostavno da kaže "DA!" i da ne nudi nikakvo objašnjenje. Ponuđeno opravdanje sugeriše da sumnja već raste u njenom umu. Empirijski i naučni dokazi su još dočarali ovu sumnju. Činjenica da zmija jede voće, a i dalje je živa i može da govori, daje težinu sotononoj skrivenoj pretpostavci da mora biti neke greške o njenom razumevanju šta je Bog rekao, ili da je Bog jednostavno pogrešio.

Pavle nas upozorava na ovo:

> Kol 2:8 Braćo! Čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prevarom, po kazivanju čovečijem, po nauci sveta, a ne po Hristu.

Začeci prvog načela sveta niče iz prve laži – „Nećete vi umreti." Ona sugeriše urođeni život i moć koju poseduje čovečanstvo i da prikazivanje te moći pokazuje vrednost čoveka. Ova načela su u neprestanom ratu sa jednostavnim izjavama Pisma koje nas stalno podseća da nas je Bog stvorio i da smo mu odgovorni svakog trenutka svakog dana.

B. Razvijanje svake adventističke doktrine je bilo doslovno i stvarno

Ako ispitamo razne denominacije sa osvrtom na ključne stubove hrišćanske vere, videćete da nijedna od njih se ne drži dosledno

jednostavnog i doslovnog pogleda. Ovde se adventizam razlikovao.[128] Od početka do kraja adventizam je zagovarao jednostavno čitanje Biblije. Obratite pažnju:

Doktrina	**Verovanje ASD**
Otac i Sin	Doslovna i lična bića
Raj	Neboje doslovno mesto
Stvaranje	Zemlja je stvorena za 6 doslovnih dana
Đavo	Stvarni đavo, sotona koji nas kuša
Priroda čoveka	Smrtna,smrt je doslovna – vraćamo se u prah. Plata za greh je smrt a ne večnost u paklu
Starost zemlje	Doslovnih 6000 godina po doslovnomstarozavetnom rodoslovu
Potop	Potop je doslovno prekrio celu zemlju posle 40 dana kiše
Starozavetni događaji	Svi se smatraju istinitim
Zapovesti	Doslovnoih treba držati
Subota	Doslovni sedmični odmor je podsetnik na doslovnih 6 dana stvaranja
Svagdašnja, ljudi i vođe proganjani. Svetinja pogažena	Doslovni događaji kada je Rimsko carstvo progonilo Božji narod i njihove vođe.[129] Veličanje naspram kneza – raspeće. Gaženje Svetinje – doslovno mesto koje je od Rima preuzelo papstvo

[128] Samuel Koranteng-Pipim, *Receiving The Word* (Berean Books, Berrien Springs, Michigan 1996), stranica 32.

[129] Uriah Smith, *Daniel and Revelation* (Review and Herald, 1944), stranica 159; William Miller, *Views of Prophecy*str, 28. J.N Andrews, *The Sanctuary and the 2300 Days*, stranica 34. James White, *Bible Adventism*, stranica 127

Devičansko začeće	Doslovno
Hristova priroda	Hristos je doslovno preuzeo našu prirodu, a ne Adamovu prirodu pre pada.[130]
Isusova čuda	Sve se zaista dogodilo
Hristova smrt	Doslovno su se desila.Cela Isusova ličnost je umrla
Vaskrsenje	Doslovno i stvarno. Centralna nada hrišćanstva
Nebeska Svetinja	Doslovno i stvarno. Službu vrši je stvarni sveštenik Isus
Starešina	Doslovni muž doslovne žene
Hrišćansko savršenstvo	Doslovno i stvarno kroz Hristovu veru.
Istražni sud	Doslovno i stvarno. Sedmaglava iz Danila pokazuje da su otvorene knjigedoslovne i stvarne. Starešina i Sin su stvarne i doslovne osobe i sve predstavljadoslovni antitip sveštenstva u Svetinji nad Svetinjama u pravoj nebeskoj Svetinji.
Drugi dolazak	Doslovan i stvaran događaj

Ni jedna druga verska zajednica ne drži dosledan i doslovan pogled na ove biblijske doktrine Mnoge crkve jednostavno nisu u stanju da drže ove doktrine zbog spiritualizma drugih doktrina.

[130]Stavo Hristovoj prirodi je poprilično izmenjen u Adventizmu. Gledište da je Hristos preuzeo ljudsku prirodu pre pada u greh, predstavlja spiritualistički pogled na tekstove u Jevrejima i Rimljanima. U Jevrejima 2:16 izjavljeno je da je Hristos uzeo na sebe seme Avramovo, a ne seme Adama pre pada. Rimljanima 1:3 izjavljuje da je načinjen od semena Davidovog po telu. Izjave su jednostavne i jasne. Stav da je Isus uzeo ljudsku prirodu pre pada čini ove stihove figurativnim u nekom smislu.

Na primer, većina crkava veruje u besmrtnost duše i da pravedni idu pravo u raj. Takva verovanja čine koncept istražnog suda ništavnim. Neki takođe negiraju potrebu doslovnog drugog dolaska. Za druge, verovanje u evoluciju čini verovanje u značaj Subote nepotrebnim, jer on a u tom kontekstu nema smisla. Takođe spiritualiziranje Hristove prirode obesmišljava koncept pravog hrišćanskog savršenstva. Ako Hristos nije doslovno preuzeo našu prirodu, onda ne možemo imati stvarnu pobedu nad grehom. Uzroci i efekti su jednostavni i očigledni pronicljivom biblijskom učeniku.

C.Pioniri su ustanovili doslovan pogled o spasenju koji je napadnut od spiritualista

Adventistički pioniri su morali da traže put kroz mnoge spiritualističke stavove kako bi izgradili svoju platformu. Adventna doktrina je izgrađena na sjajnom sistemu tumačenja koja je omogućila da se Biblija objasni jasno i jednosavno. Vilijem Miler je napisao 14 tačaka koja se zovu pravila tumačenja.[131]Hajde da pogledamo neka od ovih pravila.

> 1. Svaka reč mora da ima svoj odgovarajući uticaj na temu predstavljenu u Bibliji.Mat 5:18
>
> 4. Da biste razumeli učenje, sakupite sve nadahnute tekstove na temu koju želite da znate, onda neka svaka reč ima svoj odgovarajući uticaj, i ako možete da formirate svoju teoriju bez protivrečnosti, ne možete se

[131] Pronađite Appendix E za celovitu listu

naći u zabludi.Isa.28:7-29, 35:8,Priče 29:27, Luka 24:27,44,45, Rim.16:26. Jakov 5:19. 2. Pet.1:19,20.

5. Pismo mora objašnjavati samo sebe, jer je pravilo samo za sebe. Ako zavisimo od učitelja da nam ga objasni, a on treba da pretpostavlja njeno značenje, ili želi da nešto tako bude zbog svog verskoggledišta, ili da bi bio smatran mudrim, onda ovapretpostavka, želja ili mudrost jeste moje pravilo, a ne biblijsko pravilo. Ps.19:7-11, 119:97-105, Mat.23:8-10, 1. Kor.2.12-16, Jez.34:18,19, Luka 11:52, Mal.2:7,8.

6. Bog je otkrio stvari koje dolaze, u vizijama, u simbolima i parabolama, i često je iste stvari otkrivao iznova i iznova, kroz različite vizije ili drugačije simbole ili parabole. Ako želite da ih razumete morate ih sve ukombinovati u jednu celinu.Ps.89:19, Os.12:10,Ava.2:2, Dela 2:17, 1. Kor.10:6, Jev.9:9,24, Ps.78:2, Mat.13:13,34, I Moj.41:1-32, Dan.2, 7, i 8,Dela 10:9-16.

11. Kako da znate kada se neka reč koristi figurativno. Ako ima smisla onako kako je napisano i ne ugrožava jednostavne zakone prirode, onda se mora razumeti doslovno, a ako ne, onda figurativno. Otk. 12:1.2, 17:3-7.

> 12. Da biste razumeli pravi smisao simbola, potražite tu simboličnu reč kroz Bibliju, i gde nađete da je objašnjena, primenite je na svoj simbol, i ako ima smisla ne morate tražiti dalje, a ako ne, tražite dalje.

Sažimajući svoje misli, Vilijam Miler je rekao:

> Verujem da je Biblija otkrivena Božja volja za čoveka, isve što je u njoj, hrišćani treba da razumeju u vekovima i okolnostima na koje se odnose; na primer, ono što se razume danas, možda nije bilo potrebe da se razume pre 1000 godina. Njen cilj je da otkrije stvari nove i stare, da Božji čovek bude temeljno osposobljen i usavršen u svakoj dobroj reči i delu za doba u kojem živi. Ja verujem da je ona otkrivena tako da se razume na najbolji mogući način za sve ljude u svim vremenima i pod svim okolnostima i da je treba shvatiti doslovno koliko god to ima smisla - i da se u svakom slučaju gde je jezik figurativan, mora dozvoliti Bibliji da sama sebe objasni. Nikako nam nije dozvoljeno da spekulišemo o Bibliji, i pretpostavljamo stvari koje nisu jasno izražene, niti da odbacujemo stvari koje su jasno podržane.[132]

Ova pravila su bila i ostala temelj Adventističke vere. Da rezimiramo:

[132] Miller's Works Vol 1, stranica 33.

1. Svaka reč mora imati svojeznačenje u odnosu na temu i tada se ti stihovi moraju harmonizovati
2. Stihovi se moraju shvatiti doslovno ukoliko ne postoji dobar razlog da se smatraju figurativnim
3. Značenja simbola se nalazi drugde u Bibliji

Ovo je svedočanstvo Elen Vajt po pitanju ovih pravila intepretacije. ZAPAZITE DOBRO:

> Oni koji su uključeni u objavljivanje poruke trećeg anđela pretražuju Pisma na isti način *kako je to činio Otac Miler*. U maloj knjizi "Pogledi na proročanstva i proročka hronologija," Otac Miler daje sledeća jednostavna, ali inteligentna pravila za proučavanje Biblije i njenog tumačenja;
> 1. Svaka reč mora da ima svoj odgovarajući uticaj na temu predstavljenu u Bibliji;2. Celo Pismo je neophodno, i može se razumeti marljivim proučavanjem i primenjivanjem; 3. Ništa što je otkriveno u Pismu neće i ne može biti sakriveno od onih koji traže u veri i ne kolebaju se; 4. Da biste razumeli učenje, sakupite sve nadahnute tekstove na temu koju želite da znate, onda neka svaka reč ima svoj odgovarajući uticaj, i ako možete da formirate svoju teoriju bez protivrečnosti, ne možete se naći u zabludi.5.Pismo mora objašnjavati samo sebe, jer je pravilo samo za sebe. Ako zavisimo od učitelja da nam ga objasni, a on treba da pretpostavlja njeno značenje, ili želi da nešto tako bude zbog svog verskoggledišta,

> ili da bi bio smatran mudrim, onda ovapretpostavka, želja ili mudrost jeste moje pravilo, a ne biblijsko pravilo..."
> *Gore se nalazi samo deo ovih pravila; i u našem proučavanju Biblije učinićemo dobro ako se budemo držali ovih postavljenih načela.*(*The Review and Herald*, November 25, 1884)

Urija Smit je to izrazio na sledeći način:

> Sav jezik Pisma treba shvatiti doslovno, osima ako postoji neki dobar razlog za *pretpostavku* da je to figurativno, a sve što je figurativno treba tumačiti onim što je doslovno.[133]

Dž. N. Lofborou iznosi ovo zapažanje:

> Lepota božanskog otkrivenja je zatvorena za svest običnih ljudi, zbog toga što ih uče i pretpostavljaju da Biblija ne misli ono što govori *ili zbog toga štosmisao onoga što su* pisci Biblije hteli da kažu nije sadržan u samom Pismu, već da su poruke mistične i imaju skriveno značenje. Kako ćemo shvatiti te reči i njihovo pravo tumačenje? O, kaže jedan od uobraženih profesora našeg vremena, idite kod velečasnog gospodina A, on je Doktor teologije, on će vam prosvetliti um po pitanju

[133] Uriah Smith, *Thoughts on Daniel and Revelation* (Review and Herald, 1897), stranica 123

ove materije. Drugi kaže, A. vam neće dati ispravne informacije; morate otići kod jednog od naših teologa, i tako svi usmeravaju našu pažnju u drugom pravcu zarad razumevanja reči. Oni se ne slažu među sobom i na taj način se stvara skoro 600 različitih pravaca u ovom trenutku. Ovo nastaje iz gledišta da Biblija ne misli ono što govori, ali znači nešto što je drugačije od onoga kada čitamo Bibliju doslovno. Ako je tačno da student Biblije mora prvo imati temeljno znanje savremene teologije, pre nego što može razumeti Bibliju, onda se umu koji studira Bibliju čini da ona na kraju nije otkrivenje Božje volje, jer ne prenosi ideju autora, već se njeno značenje nalazi u onome o čemu uče škole.

Ako je Biblija otkrivenje Božje volje ljudskom rodu, onda se Njegova volja nalazi u knjizi i knjiga misli ono što govori. Priznajemo da se koriste simboli u njoj i objasnili smo, ali tvrdimo da se jasna izjava treba tumačiti isto kao i u bilo kojoj drugoj knjizi. Ne možemo formirati ispravan koncept Božjeg karaktera kao što je objavljeno u reči, ako ovo nije istina. Ako je Bog otkrio svoju volju na takav način da je ljudi ne mogu razumeti, i onda objavio u toj reči prokletstvo i smrt onima koji je ne slušaju, moramo odmah zaključiti da nije manifestovao ništa od karakterakojeg reč tvrdi da On poseduje.

Ako Biblija nije doslovna knjiga, onda nam treba druga knjiga, od istog autora, koja

> objašnjava otkrivenje koje sada imamo, da bismo imali razumevanje Božje volje.[134]

Džordž Stors ukazuje na sotoninanastojanja da uništi crkvu tako što će pripisati mistična značenja biblijskim tekstovima:

> To održava iskvarenu praksu mistifikacije, ili pričinjavanja da Biblija ima tajna ili skrivena značenja, u najjasnijim tekstovima.
> Ova praksa je uvedena u crkvu skoro odmah nakon smrti apostola. Preobraćenici iz paganstva su naumili da sjedine pagansku filozofiju sa hrišćanstvom. Stoga oni moraju naći obilje misterija u Bibliji;a alegorizacija, što znači, pripisati jeziku sadržaj nečega što se ne pojavljuje u rečima, preovladala je pre trećeg veka. Ovo je, bez sumnje, učinjeno, sa pokušajem privođenja paganskih filozofa hrišćanstvu, dajući im plodno tle za njihova istraživanja. Ali, to je odvelo crkvu na stranputicu u divlja polja nagađanja; i svako ko je imao bogatu maštu, mogao je naći skrivena čuda u Bibliji; dok je doslovno tumačenje teksta odbačeno. Ta fatalna praksa se povećavala iz godine u godinu, dok jednostavnost jevanđelja nije potpuno pomračena, i taj veo nije potpuno nestao do današnjih dana.[135]

[134] J.N Loughborough. *Man's Present Condition and His Future Reward or Punishment* (Advent Review Office, 1855), stranica 7.
[135] George Storrs, *Six sermons on the enquiry is there immortality in sin and suffering*, stranica 131

Pojavu ove isteideje, sotona je izazvao i u Adventističkoj crkvi. Borba koju su naši pioniri imali protiv spiritualističkih ideja je bila nemilosrdna. Ali naši pioniri su se oduprli. Obratite pažnju na komentar Elen Vajt:

> U toku naših priprema za Nju Bredford, posebna poruka mi je stigla od sestre M. da dođem i pojasnim šta mi je Gospod pokazao. Brat Nikols je povezao mene i moju sestru do kuće gde se skupio priličan broj ljudi. Prisutni su bili i ljudi za koje mi je bilo pokazano da su jaki u fanatizmu. Bavili su se ljudskim i sotonskim uticajima i nazivali su to Božjim Duhom. Nisam ih ranije videla svojim očima, ali njihovi likovi su mi bili poznati; jer njihove greške i kvaran uticaj su mi bili pokazani, i osetila sam da mi je zabranjeno da pojasnim svoju viziju u takvom društvu. Bilo je prisutnih i koje smo voleli; ali su oni skrenuli sa puta ovom prevarom. Vođe ove grupe su smatrale da je ovo dobra prilika da izvrše svoj uticaj na mene i učine da se pokorim pred njihovim stavovima.
> *Znala sam da je njihov jedini cilj da iskvare vizije i da spiritualizuju njihovo doslovno značenje,*da bace sotonski uticaj na mene i da nazovu to Božjom silom. LS88 229, 230

> Lažne naučne teorije pristižu kao lopov u noći, kradu naše orijentire i podrivaju stubove naše vere. Bog mi je pokazao da studenti medicine

> ne trebaju biti učeni takvim teorijama, jer Bog ne odobrava ove teorije. Najvarljivija iskušenja neprijatelja su nad nama i dolaze sa najviših nivoa. *Sve ovo spiritualizuje doktrine sadašnje istine, dok razlika između istine i senke ne postane nejasna*. MM 87

Elen Vajt nas upozorava u Delima apostolskim.:

> *Hristov sledbenik će se susresti sa "zavodljivim rečima" na koje su apostoli upozorili Kološane. Susrešće se sa spiritualističkim intepretacijama Svetog pisma,* ali ne sme ih prihvatiti.Njegov glas se mora čuti u jasnoj potvrdi večnih istina iz Svetog pisma. Držeći svoje oči na Hristu, mora stupati napred putem koji je označen, odbacujući sve *ideje* koje nisu u saglasnosti sa Njegovim učenjem. Božja istina mora biti predmet njegovih razmišljanja. Mora smatrati Bibliju Božjim glasom koji mu direktno govori. Tako će naći nebesku mudrost. AA 474, 475

Adventistička platforma istine stoji na jednostavnom čitanju Biblije od početka do kraja. Napustiti ovakav pogled na doktrine jeste znači otvaranje vrata poplavi spiritualističkih stavova. Ponovo smo upozoreni:

> Ponovo sam pregledala ove poruke i videla sam kako je skupo Božji narod platio svoje iskustvo. Ono je zadobijeno kroz mnogo muke i ozbiljnih konflikata. Bog ih je vodio korak po korak, dok ih nije doveo na čvrstu,nepokolebljivu platformu. Videla sam neke kako prilaze

> platformi i ispituju temelje. *Drugi su tražili greške u temelju. Želeli su da unesu izmene, da bi platforma bila savršenija,* i ljudi mnogo srećniji. *Neki su sišli sa platforme i izjavili da je porešno postavljena.* EW 259

Glavni udar sotoninog napada na Božji narod posle 1844. godine je bio u nastojanju da uvede spiritualističke teorije. Odbacivanje poruke 1888. god. od strane crkve je ostavilo crkvu ranjivijom na sotonine napade, istovremeno su stariji pioniri umirali, čime su vrata ovim teorijama postala otvorena. Kelog je bio prvi očigledan slučaj. Prilikom krize sa Kelogom, Elen Vajt je dala važnu poentu da su Kelogove greške iste kao one sa kojima se susrela posle 1844.godine.

> Posle 1844-te okrutno smo napadani i lažno predstavljani. Postojali su pokušaji da se uvedu lažne teorije od strane ljudi i žena koji su otišli u fanatizam. Bila sam podstaknuta da idem na mesta gde su ovi ljudi zastupali te pogrešne teorije, i kada bih odlazila, sila Duha se pokazala u čudesnom prekoru svih tih grešaka koje su *pokušavale* da se uvuku. Sam sotona, u ljudskom obličju, je radio da pričini moje svedočanstvo beznačajnim po pitanju pozicije koju znamo da podržava Sveto pismo. *Takve teorije koje ste predstavili u knjizi Živi hram su se tada pojavile.* Ove suptilne, prevarne lukavštine se iznova i iznova trude da nađe mesta među nama. Ali ja uvek imam isto svedočanstvo koje i sada potvrđujem, kada se radi o pitanju Božje ličnosti... 4MR 57

Odbrana Adventista od ovakvih spiritualističkih stavova je bila u stavu da su Otaci Sin doslovne osobe. Doslovni pogledi pionira NISU predstavljali samo nesrećno prihvaćene ideje iz crkve „Hrišćanskaveza," kao što su neki tvrdili,[136] oni su bili čuvari od napada spiritualističkih ideja. Ali Kelog je bio samo prvi koji je pao; ostale vođe će ubrzo podleći.

D. Spiritualistički napad u ranom 20-om veku

Poplava otpadništva u crkvi se pojavila početkom ranog 20. veka. Džouns, Vagoner, Konradi i Balendžer su bili samo neki od učesnika. Ali i ostale ličnosti koje su ostale u crkvi potpale su pod spiritualistički duh.

> U ovom momentu našeg iskustva ne smemo dozvoliti da se naši umovi odvoje od posebne svetlosti koja nam je data za razmotranje na našem konferencijskom skupu. Tamo je bio brat Danijels, na čijem umu je neprijatelj radio; a na vašem umu i na umu starešine Preskota su takođe radili anđeli koji su zbačeni sa neba. Sotonino delo je bilo da skrene vaše misli na unošenje ideja na koje vas nije Bog nadahnuo da ih unesete...
> I od početka mi je bilo pokazano da Bog nije dao ovaj teret dela ni starešini Danijelsu ni Preskotu. Da li sotonina lukavstva treba da

[136] George Knight. A Search For Identity (Review and Herald, 2000), stranica 32.

budu uneta, da li je "svagdašnja"[137] tako bitna stavka da mora unositi zbrku i da ometa napredak dela u ovom bitnom periodu? To ne bi tako trebalo raditi, šta god da ona predstavlja. Ovaj predmet ne bi trebalo uvoditi, jer će duh koji uđe sa njima biti duh zabranjivanja, i Lucifer gleda na svaki pokret...
...niste imali moralno pravo da planete kao što jeste, po pitanju "svagdašnje" i da pretpostavljate da će vaš uticaj odlučiti ovo pitanje. Tu je bio starešina Haskel, koji je nosio teške odgovornosti, a tu je i starešina Irvin i još neki ljudi koje bih mogla spomenuti koji imaju teške odgovornosti.
Gde je bilo vaše poštovanje za starije ljude? Koji autoritet vi smete da ispoljavate bez razgovora sa odgovornim ljudima u odmeravanju ovih pitanja?
...Ako je bilo kakva promena suštinska, Bog će učiniti da postoji dosledna harmonija, ali kada poruka nije poverena ljudima koji imaju velike odgovornosti, Bog zahteva veru koja će raditi sa ljubavlju i pročistiti dušu. Obojici starešina Danijelsu i Preskotu je potrebno ponovno obraćenje. Tuđe svari su ušle, koje nisu u harmoniji sa delom koje je Hristos došao na zemlju da ga izvrši; i svi koji su zaista

[137] Preskot i Danijels su prihvatili "novi pogled" na "svagdašnju" koji su izneli Konradi i Vagoner. Novi pogled zahteva da fraza "i sveti stan Njegov obori" nije doslovan događaj već duhovni događaj koji se odigrava u umovima ljudi. Ovaj pomak je pokvario nekoliko načela pionira o Danilovom otkrivenju.

> obraćeni će vršiti Hristova dela...
> …Delo koje će obuhvatiti ceo svet je pred nama. Pokazani su mi stavovi Džona Keloga. Jedan čovek veoma atraktivnepojave je predstavljao idejenaoko lepih argumenata koje je Kelog iznosio, misli koji su bile drugačije od pravih biblijskih istina.A oni koji su bili gladni i žedni nečeg novog su gurali ove varljive ideje, tako da je starešina Preskot bio u velikoj opasnosti. Starešina Danijels je bio u velikoj opasnosti da ga obuhvati zabluda po kojoj bi proklamovanje ovih ideja bile kao otvaranje novog sveta.
> Da, bile bi, ali dok su njihovi umovi bili *zaokupljeni ovim idejama, meni je pokazano da su braća Danijels i Preskot bili naklonjeni iskustvima ovih ideha spiritualističke prirode i privlačili su ljude ovim idejama koje će prevariti, ako je moguće, i izabrane.20* MR 17-22

Elen Vajt jasno pokazuje da su Danijels i Preskot napadani od strane sotone i u svojim naporima protiv Kelogovih teorija, nesvesno su podlegli spiritualističkim idejama koje su pokušavale da prevare, ako je moguće, i izabrane. Predmet rasprave je bila „svagdašnja" u Danilu. Preskot i Danijels su prihvatili ideju da „svagdašnja" označava Hristovu službu na nebu, ali takav pogled zahteva spritualistički pogled koji predstavlja napad na Svetinju na nebu. Pioniri su držali da Danilovo proročanstvo otkriva dve sile uništenja: paganstvo i papstvo. „Svagdašnja" je smatrana paganizmom,a „mrzostopustošenja"je posmatrana kao papstvo. Nećemo se

upuštati detaljno u temu "svagdašnje" ali ćemo samo izneti toliko da je pomak ka spiritualističkoj metodologiji potreban da bi se održala nebeska svagdašnja.

1. Paganski stav o svagdašnjoj

> I**[paganski Rim]** naraste dori do vojske nebeske, i [on] obori na zemlju neke od vojske **[ljudi - doslovno]** i zvezda **[vođa - doslovn]**, i pogazi ih **[doslovno].** I **[paganski Rim]**naraste dori do poglavara toj vojsci,[138]**[doslovno]** i uze **[papski Rim]** mu **[doslovno]** svagdašnju žrtvu **[paganstvo]**, i **[paganski Rim]** sveti stan **[miqdash]**[139] njegov obori.[140] I vojska **[vojska - doslovno]** bi dana **[papski Rim]** u otpad od žrtve svagdašnje,[141] i obori istinu na zemlju, i šta činjaše napredovaše mu. Danilo 8:10-12

2. Nebeski stav o svagdašnjoj

> I**[paganski Rim]** naraste dori do vojske nebeske, i [on] obori na zemlju neke od vojskei zvezdai pogazi ih[142] **[doslovno].** I **[paganski Rim]**naraste dori do poglavara toj vojsci,[143]**[duhovno]** i

[138]Rim je pokušao da ubije Hrista prilikom Njegovog rođenja i razapeo ga je 31. godine ove ere na krstu.
[139]Miqdash se može koristiti za sveto mesto, Božje ili pagansko.
[140]Prestonica Rimskog carstva je preseljena u Konstantinopolj (Carigrad) 330 godine, ispunjavajući proročanstvo iz Danila 11:24 o 360 godina vladavine Rima. Početna tačka je 31 godina pre Hrista i bitka kod Akcijuma.
[141]Obraćenje varvarskih plemena u Katolicizam počelo je između 496. i 508 nove ere. Pogledajte *Daniel and Revelation* od Urije Smita,stranica 177, izdanje 1897.
[142]Papstvo je progonilo i pobilo više od 50 miliona pripadnika Božjeg naroda za vreme 1260 godina između 538. i 1798. godine.
[143]Koji tvrdi da je Bog na zemlji

> uze[144]**[od Hrista]** mu **[Njegovu neprekidnu službu]** svagdašnju žrtvu **[duhovno i metaforički, ali ne u stvarnosti]**, i [***nebesa***] [nebeski] sveti stan [miqdash] njegov obori **[duhovno, ali ne u stvarnosti, takođe se ne odnosi na zaključak da su nebesa oborena]**. I vojska **[vojska]** bi dana **[papski Rim]** u otpad od žrtve svagdašnje,[145] i obori istinu na zemlju, i šta činjaše napredovaše mu. Danilo 8:10-12

Ako dozvolimo da "svagdašnja" znači Hristovu službu, onda moramo spiritualizovati termine "uze" i "sveti stan Njegov obori". Pravo mesto nebeske Svetinje je nebo, koju papstvo sasvim sigurno nije oborilo. Evidentno je da je papstvo zamaskiralo Hristov rad[146] ali ovo nije pokazano u Danilo 8:11. Pored rupa u ovoj teoriji, ne postoji nijedan neoboriv dokaz da prihvatimo ovaj stav, osim, kao što Elen Vajt govori, da predstavlja lep sentiment koji može prevariti i same izabrane. Ovo je najjači test našeg oslanjanja na Bibliju. Naizgled, to predstavlja zadovoljstvo predstaviti Hrista Božjeg Sina kao Božjeg Sina i istog kao Oca po pitanju moći i položaja, ali sotona koristi našu revnost[147] da uzdignemo Hrista i vodi nas ka

[144]Papsko sveštentstvo je zatamnilo pogled na Hristovo sveštenstvo, ukazujući ljudima na zemaljsko sveštenstvo

[145]Isto kao i paganski pogled

[146]Danilo 8:13 govori o gaženju [qodesh] svetinje koje nalazi uporište u Jevrejima 10:28.29 kada Pavle govori da je Božji Sin pogažen. Pogledajte *Bible Adventism*,sermon 8 "Trodden Under Foot" od Džejmsa Vajta za više detalja.

[147]Eva je revno istakla Božju zapovest koja kaže da se ne jede sa drveta i dodala,„ne dirajte u nj", što Bog nije rekao. Dodala je nešto Božjim rečima. "U Evinoj borbi sa zmijom ona je dodala,'Ne dirajte u nj'. Ovde se pojavila zmijina suptilnosti. ***Ova Evina izjava mu je dala prednost***; otkinuo je voćku i stavio je u njenu ruku, koristeći njene sopstvene reči. On je rekao, Ako ga

spiritualističkim stavovima o terminima Otac i Sin. Isto je učinjeno i sa "svagdašnjom". U našoj revnosti da uzdignemo Hrista u knjizi Danila i da pokažemo da je Hristos centralna figura velike borbe (kao što i trebamo) sotona koristi ovu revnost i ubacuje malo seme koje dozvoljava spiritualističko čitanje Biblije i jednom kada je seme prihvaćeno, ono uskoro donosi plodove. Ovo voće se najjasnije manifestovalo u izdanju knjige *Pitanja o doktrini*.

E. Klica Danijelsa i Preskota spiritualizovala je učenje koje se tiče Oca, Sina i Hristove prirode u Pitanjima o doktrini

Samo potpuno neupućena osoba može tvrditi da Adventizam nije napadnut od stane spiritualizovanog pogleda na Pismo. Ono je glavno oružje u sotoninim rukama za podrivanje istine. Uvek nanovo smo napadani. Njuzvik je u članku iz 1971. pisao o pokretima unutar Adventističke crkve koji žele da se "reše preterane biblijskedoslovnosti." Članak je nave da, po liberalnim izvorima, "možete naći tek nekoliko predavača profesora koji prihvataju teoriju o 6000 godina i da mnogi Adventisti ne veruju da su dani stvaranja bili svaki po 24 sata dugi." Liberali takođe kažu da su "adventisti tradicionalno previše doslovni u intepretaciji drugog dolaska, misleći da će se on dogoditi svakog časa, i nisu uspeli da prepoznaju silu te doktrine koje može da motiviše hrišćane da promene svet oko sebe."[148] U mojim teološkim studijama u Avondejlu, ismevano je stvaranje od doslovnih šest dana, kao i hrišćansko savršenstvo; doslovna

dodirnete umrećete. Vidiš da ti ništa nije od toga što dotičeš voće, niti će ti išta biti ako ga pojedeš."Confrontation, 14

[148] "The Day of Adventists," Newseek, June 7, 1971, str 65, navedeno u Pipim str. 51

Hristova ljudska priroda; naglašavanje skorog Hristovog dolaska; ukazivanje na ostatak i Vavilon, značaj istražnog suda; sve je to ismevano, podrivano i u nekim slučajevima ponižavano. Znam da je ovo činjenica jer sam bio tamo i osvedočio sam se. Svaka doktrina je napadana na neki način.

Konzervativni Adventizam sa strahom gleda kako liberalizam pokušava da sruši svaki stub naše vere. A ipak je konzervativni Adventizam taj koji je postavio prethodnika spiritualističke metodologije i otvorio vrata ovoj poplavi. Suludo je da konzervativni Adventisti upru prstom na liberale kada su oni otpočeli otpad. Obratite pažnju na Frumovu spiritualističku metodologiju u sledećoj izjavi:

> "U svojoj revnosti da odbace sve što je nebiblijski, "Hrišćani" su bili prevareni preteranom doslovnošću tumačenja božanstva u smislu ljudskih odnosa koje su sugerisale reči "Sin", "Otac" i "jedinorodni", što će reći, sa tendencijom da ponize nebiblijsku reč "Trojstvo, i da je Sin morao imati početak u nekoj dalekoj prošlosti." Questions on Doctrine p. 47

Knjiga Pitanja o doktrini je otvorila vrata poplavi spiritualističkih pogleda, i u pogledu božanstva i u vezi sa Hristovom prirodom. Jednom kada su ova vrata otvorena, nije bilo zaustavljanja. I nije se zaustavilo. Bio sam svedok mnogih nivoa spiritualizacije u Adventizmu dok sam bio na školovanju na koledžu Avondejl.

U pokušaju da se dotakne pitanja spiritualizacije doktrine o Svetinji, Džordž Barnsajd daje ovu obzervaciju:

> Čovek govori o "duhovnoj Svetinji na nebu, umesto o doslovnoj Svetinji." Ismeva ideju da hram na nebu ima zidove ili nameštaj. Ovo postavlja pitanje. Šta je hram? Šta je nematerijalni hram? Šta su "mnogi stanovi" o kojima je Isus govorio u Jovanu 14:1-3. Da li su i ti stanovi samo simboli? Šta je "Sveti grad", Novi Jerusalim? Da li je i to samo simbol? "Veliki grad, Sveti Jerusalim, ima zidove. Ako hram nema zidove, da li Sveti grad ima zidove? "I zid gradski imaše dvanaest temelja." Otkrivenje 21:14. Da li je i ovo samo simbol, ništa više od fikcije? Ako je "grad koji ima temelje", Jevrejima 11:10, stvaran zašto ne bi i hram? Kako možete imati hram bez zidova? Šta je onda to? Uklonite takvu fikciju! Hristos je stvaran. Neboje stvarno. Povratak našeg Gospoda će biti stvaran. Vaskrsnuće svetih će biti stvarno. Novi Jerusalim će biti stvaran. Božji hram je stvaran, spašeni će biti stvarni. Piće i ješće u Božjem carstvu. "I oni će graditi kuće i sedeće u njima, i sadiće vinograde i ješće rod njihov." Isaija 65:21. Da li su sve ove stvari "samo" simboli ili senke? Da li će ove kuće u zemlji slave imati zidove? Ako je odgovor da, zašto to ne bi imao i nebeski hram?[149]

Kako mi kao konzervativni Adventisti možemo držati doslovni stav svakog aspekta biblijske doktrine i onda se okrenuti i reći da

[149] George Burnside, *The Two Apartment Sanctuary in Heaven* Pamflet

termini Otac i Sin nisu doslovni ili stvarni, gde je doslednost u ovome? Odbacivanje doslovnih termina Oca i Sina u božanstvu je ključni i pokretački faktor u spiritualizovanju Adventističke vere. Čuo sam da neki konzervativni Adventisti proklamuju da Isus nije doslovni Božji sin. Takvo poricanje Hrista je poricanje i Oca i takve izjave dovode spasenje duše u opasnost.[150]

Džejms Vajt je razumeo ovu bitnu tačku kada je izjavio:

> Rečeno je kako stavda suAdventisti ispunili parabolu iz Mateja 25,1-12, vodi ka spiritualizmu.[151] Ovo je možda istina; ali vodite računa, ovo nije naša pozicija. Dolazak mladoženje je u istoriji venčanja. *Naš stav je da se dogodila promena u poziciji i radu našeg doslovnog Prvosveštenika u doslovnoj Svetinji na nebesima, koju treba porediti sa dolaskom mladoženje na venčanje. Ovaj stav je savršena odbrana od spiritizma.* Mi ne samo da verujemo u doslovnog Isusa , koji je "Sluga Svetinji", već verujemo i da je Svetinja doslovna. I više, kada Jovan kaže da je video "jednog kao Sina čovečijeg" "između sedam svećnjaka", odnosno, u Svetinji, *mi ne znamo kako da razumemo da su svećnjaci duhovni, a Sin Čovečijidoslovni. Mi stoga verujemo da su oba bukvaln doslovna,* i da je Jovan video Isusa kao "Sveštenika" u Svetinji. Jovan je imao viziju i drugog dela Svetinje, koja se

[150] I Jovanova 2:22,23
[151] Obratite pažnju na korišćenje reči spiritualizam u kontekstu spiritualizma.

> odnosi na vreme sedmog anđela...
> Svetinja nad svetinjama u kojoj je bio kovčeg zaveta, se otvorila pred našim Prvosveštenikom da uđe i izvrši očišćenje Svetinje. *Ako budemo slobodni da tvrdimo da ne postoji doslovnikovčeg na nebu*, možemo *otići i korak dalje i poricati doslovni grad i doslovnog Sina Božjeg. Svakako da Adventisti ne treba da zauzimaju spiritualistički stav umesto ovog kojeg smo prezentovali. Ne vidimo nikakvu središnju poziciju.*[152]

ODBACIVANJE ODNOSA DOSLOVNOG OCA I SINA, OTVARA VRATA SPIRITUALISTIČKIM METODOLOGIJAMA ZA TUMAČENJE BIBLIJE

A to dalje otvara vrata jeresima. Posle izdavanje knjige *Pitanja o doktrini*, naša doktrinalna platforma je pomerena kao što je prikazana u sledećoj tabeli.

Doktrina	**Verovanje ASD u vreme izdavanja Pitanja o doktrini**
Otac i Sin	Prva i druga ličnost u božanstvu uzimaju uloge Oca i Sina, ali to nisu u stvarnosti. Termin Božji Duh se ne odnosi na doslovni Očev Duh, već na posebnu osobu koja se zove Sveti Duh.
Nebo	Nebo jedoslovno mesto
Stvaranje	Zemlja je stvorena za doslovnih šest dana

[152]J. S. White, *The Parable*, Str. 16

Đavo	Doslovni đavo koji se zove sotona nas iskušava
Ljudska priroda	Smrtna. Smrt je doslovna – vraćamo se u prah. Plata za greh je smrt, a ne večni život u paklu.
Starost zemlje	Doslovnih 6000 godina u skladu sa doslovnim rodoslovom Starog zaveta
Potop	Potop je doslovno prekrio celu zemlju posle 40 dana kiše.
Starozavetni događaji	Sve se smatraju istinitim.
Zapovesti	Treba ih doslovno držati.
Subota	Doslovni sedmični odmor je podsetnik na šest dana stvaranja.
Svagdašnja, ljudi i vođe proganjani. Svetinja pogažena	Svagdašnja žrtva je ponuđena i kao paganska i kao papska.[153]Po papskom stavu, uzimanje svagdašnje je spiritualizovani stav koji se nije doslovno odigrao, već samo u ljudskim umovima. Svetinja nije doslovno oborena, već duhovno, u umovima ljudi.[154]
Devičansko začeće	Doslovno.
Hristova priroda	*Hristos je preuzeo Adamovu prirodu pre pada u greh. Značenje stiha "preuze na sebe seme Adamovo" više nije doslovan.*

[153]*Questions on Doctrine*, stranica 256; RH 14.Jul, 1927, stranica 6.

[154]Elen Vajt je upozorila Danijelsa i Preskota u vezi njihovih stavova o Svagdašnjoj žrtvi.Naglasila je da sotona radi na njihovim umovima i da su počeli da drže spiritualističke stavove. MR 20,stranica 21

Isusova čuda	Sve se doslovno dogodilo.
Hristova smrt	*Došlo je do konfuzije koji deo Hrista je umro ili nije umro.*
Vaskrsenje	Doslovno i stvarno. Centralna nada hrišćanstva
Starešina	Doslovni muž doslovne žene.
Nebeska Svetinja	Doslovna i stvarna. Vodi je pravi Sveštenik Isus.[155]
Hrišćansko Savršenstvo	Doslovno i stvarno kroz veru Hristovu
Istražni Sud	Doslovan i stvaran. Otvaranje knjige u Danilu, sedmom poglavlju, je doslovno i stvarno. Starešina i Sin čovečji su doslovne i stvarne osobe i doslovni su antitip sveštenstva u Svetinji nad Svetinjama u doslovnoj nebeskoj Svetinji.
Drugi Dolazak	Doslovan i stvaran događaj

Za bolji pregled rata između naše crkve i spiritualističkih stavova, pozivam vas da proučite knjigu *Receiving the Word*od Semjuela Pipima. Ako pogledamo navalu spiritualističkih ideja posebno u naše koledže i škole, vidimo sledeće:

[155]Anderson, R.A. Review and Herald 03. Avg. 1962, "Hristova služba u nebeskoj Svetinji": "Kada je učinio sobom očišćenje greha naših" tada On "sede sa desne strane prestola veličine na visini" (Jev 1:3)Na više od dvadeset mesta čitamo da je Isus "sa desne strane Bogu." Jer Hristos "ne uđe u rukotvorenu Svetinju...nego u samo nebo, da se pokaže sad pred licem Božjim za nas." (Jev 9:24) Iako neki pokušavaju da zamene službu *za* mesto, mi naglašavamo da je služba *u* mestu, a to mesto je Svetinja na nebesima. Pošto je naš Gospod pravi Prvosveštenik, onda i mesto gde vrši službu mora biti pravo."

Doktrina	**Verovanje današnjih ASD u mnogim mestima**
Otac i Sin	Prva i druga ličnost u božanstvu uzimaju uloge Oca i Sina, ali to nisu u stvarnosti. Termin Božji Duh se ne odnosi na doslovni Očev Duh, već na posebnu osobu koja se zove Sveti Duh.
Nebo	Nebo je doslovno mesto
Stvaranje	Stvaranje nije trajalo stvarnih 6 dana
Đavo	Stvarni đavo koji se zove sotona, ali su mnogi ljudski problemi psihološke prirode.
Ljudska priroda	Smrtna, smrt je doslovanpovratak u prah. Plata za greh je smrt, a ne večni život u paklu.
Straost zemlje	Zemlja je starija od 6000 godina
Potop	Potop je stvar debate da li se desio širom sveta.
Starozavetni događaji	Većina se smatra tačnima
Zapovesti	Zapovesti se ne mogu držati
Subota	Doslovnisedmični odmor, ali nije podsetnik na 6 dana stvaranja.
Svagdašnja, ljudi i vođe proganjani. Svetinja pogažena	Papsko gledište, uzimanje svagdašnje je spiritualizovani stav koji se nije stvarno odigrao, već samo u ljudskim umovima. Svetinja nije doslovno oborena, već duhovno u umovima ljudi.[156]

[156]C Maxwell, *God Cares,* vol 1, stranica 172 – "Hristova služba načinjena nerazumljivom," Daniel and Revelation Committee, Symposium on Daniel Stranica 399."Autor primećuje da nisu korištene reči koje ukazuju

Devičanski začeće	Doslovno
Hristova priroda	Hristos je preuzeo Adamovu prirodu pre pada u greh. Značenje stiha "preuze na sebe seme Adamovo" više nije doslovno.
Isusova čuda	Sve se dolsovno dogodilo
Hristova smrt	Postoji konfuzija koji deo Hrista je umro ili nije umro.
Vaskrsenje	Doslovno i stvarno. Centralna nada hrišćanstva
Starešina	Termini muž i žena nisu više doslovni već promenljivi
Nebeska Svetinja	Nebeska Svetinja nije bukvalna, već simbol Hristove službe. "Bog nije živeo u kutiji 160 godina."
Hrišćansko savršenstvo	Ne postoji tako nešto
Istražni sud	Ne postoji tako nešto
Drugi dolazak	Doslovan i stvaran događaj, ali se ne fokusiramo više toliko na njega. Raste isticanje liberalizma i feminističke teologije.

Iz gornje liste vidite da je adventistička vera ogoljena. Postoji sedmični dan odmora i devičansko začeće i vaskrsenje i pravi drugi dolazak na stvarno nebo, ali sve ostalo je pomućeno i spiritualizovano. Ulazak spiritualizma je izvršen. Ovakav tip Adventizma neće izdržati nadolazeću krizu. A konzervativni

skrnavljenje svetinje od strane roga. Umesto toga korištene su reči koje objašnjavaju skrnavljenje nebeske Svetinje koje izgleda kao napad - ***u različitim formama*** - (misleći na spiritualistički način) na Božji narod, na temlje Hristove Svetinje i službe..."

Adventisti će se držati verzije *Pitanja o doktrini* ili konzervativnog Adventizma, ali sa prihvatanjem trojstva, oni drže otvorena vrata spiritualističkim stavovima,a takvi vernici su ranjivi pred sotoninim spiritualističkim filozofijama i u velikoj su opasnosti da prihvate ove jake obmane.

F. Pad Vavilona

U svojoj knjizi *Moderni spiritualizam*, Urija Smit daje izuzetno važnu poentu zašto postoji tako mnogo konfuzija i lažnih doktrina, a sve se svodi na jedno jednostavno načelo – odbacivanje doslovnog tumačenja Biblije. Đavoljaučenja nastaju na ovaj način: vrši se spiritualizovanje biblijskih tekstova pod uticajem i komunikacijom sa zlim duhovima. Stoga je komunikacija sa zlim duhovima – spiritizam, a spiritualizacija tekstova se takođe nazivaju spiritizmom. I ono što je komunikacija i ono što je komunicirano je spiritizam. Ako pažljivo pročitate reči Elen Vajt i ostalih pionira, oni su termin spiritizam koristili u oba konteksta – za komunikaciju (sa zlim duhovima) i u metodi tumačenja Biblije.[157] Pre nego što pogledamo izjave Urije Smita, pogledajmo neke od primera kako se termin spiritizam može koristiti u kontekstu spiritizma teksta.

> Bio sam posebno specifičan u citiranju Pisma da bih odgovorio na postavljena pitanja, i nastojeći da rasteram tamu i dim šejkerizma,

[157] Arthur White. Biography of Ellen White, tom 1, stranica 80. "Dok čitate ovo, primetićete korišćenje termina spiritualizam, koji mora biti uzet u svetlosti delovanja spiritualista, a ne u svetlosti onoga što je danas poznato kao spiritualizam ili spiritizam, iako oba potiču iz istog izvora."

kvejkerizma, svedenborgijanizma**,** *i svih spiritizama koji se sada šire po celom moralnom svetu i sakrivaju svaku svetlost sa horizonta. Po meni, ovaj spiritistički sistem kada se Božje reči ne interpetiraju doslovno i po pravilu,* je kao da koristimo mornarski izraz o brodu koji traži svoj put u Bostonski zaliv po noći, sa gustim snegom i punim mesecom. Ništa ne može biti prevarnije za moreplovca; oblaci osvetle nebeski svod, ohrabrujući moreplovca da će videti svetionik, a u sledećem momentu je ponovo tamno, i tako nastavlja da ga vara vreme, dok odjednom ne čuju lom i buku kada se brod nasuka na stene. Nastajevika koja poziva na milost, i sva nada propadne, brod i moreplovci su rasuti po plaži. Dragi Bože! Pomozi nam da se očistimo od ovih spiritističkih tumačenja Tvoje reči, gde je jasno napisano da je drugi dolazak i Hristovo carstvo doslovno i stvarno, kao i događaji iz prvog dolaska koji su zabeleženi u istoriji.[158]

Među nama ima i onih koji su ranije odlazili u prevarne magle spiritizma i odrekli se doslovnog i stvarnog Isusa i načinivši Njegovu slavu samo spiritualističkom. Evidentno je da oni nikada ne bi bili spašeni iz đavolje zamke da nisu čuli naš stav o trenutnoj istini. Ništa nije tako dobro proračunato da rastera lukave

[158] Joseph Bates. *The Opening of the Heavens* (Press of Benjamin Lindsey, 1846), stranica 22

> prevare spiritualizma kao što je jasan i doslovan stav o nebeskoj Svetinji.[159]

Džejms Vajt jasno izjavljuje da je doslovna Svetinja na nebu naša zaštita protiv spiritizma i njegovih stavova. A sada pogledajmo šta kaže Urija Smit o padu Vavilona:

> Termin "Vavilon" nije namenjen niti korišćen kao termin prekora, već kao opisna imenica koja opisuje nepoželjno stanje "pomešanosti" i "zabune" u religijskom svetu. Ovo sasvim sigurno nije Božja volja, koji se molio da Njegov narod bude jedan, da podele i sekte postoje u Njegovoj crkvi. To duguju, tvrde katolici, protestantskom pravilu ličnog prosuđivanja. To nije tako. Dugujemo to Pandorinoj kutiji mističnih intepretacija koje je u crkvu ubacio stari Origen, princ lukavih. Ovim metodom, koji nije metod niti standard, intepretacija Božje reči će biti raznolika i mnogobrojna kao hirovi i fantazije koje se rađaju u ljudskim umovima.
>
> Ali sve ove konfuzije moraju biti otklonjene u tome da crkva mora biti spremna za drugi Hristov dolazak; jer niko neće biti spreman za preobraženje osim onih koji se klanjaju Gospoduu duhu i istini. Da bi doveli crkvu do ove tačke, dat je poziv hrišćanstvu u posebnim istinama za ovo vreme. Mnogi se okreću od toga, ali neki zauzimaju stav koji se od njih

[159]RH 17. Februar, 1852

traži. Proces je jednostavan. On se sastoji s*amo od čitanja i držanja Božje reči u svetlosti onoga što se naziva pravilo doslovne interpretacije.* Ni jedno drugo pravilo ne bi postojalo o ovome da je đavo ostavio ljude na miru. Po ovom pravilu, prava Subota bi bila svetkovana kao savršena zaštita protiv idolatrije na zemlji; zakon bi se održao kao savršen, nepromenljiv i kao večno pravilo ponašanja, odbrana od antinominizma svih vremena i spiritizma današnjice, stav da mrtvi ostaju nesvesni u grobu do vaskrsenja bi uvek bio držan i ne bi moglo biti nikakvog čistilišta, ne bi bilo mise za mrtve, ne bi se obožavala Marija, ne bi se obožavali sveci – ukratko, ne bi bilo rimskog katoličanstva, univerzalizma, spiritizma; prava priroda dolazećeg Hristovog carstva nikada ne bi bila izgubljena iz vida a mir i prevara zemaljskog hiljadugodišnjeg carstva nikada ne bi postojala.

Da ne pričamo i o drugim greškama koje bi bile ispravljene, da se celo hrišćanstvo držalo zajedno na te četiri jednostavne istine koliko podele bi bilo u hrišćanskom svetu? Druga denominacija ne bi mogla postojati. I koje bi bilo stanje stvari? Potpuno drugačije od trenutnog stanja – bez paganizna, bez rimokatolicizma, bez protestantizma, bez raznih sekti, bez spiritizma – samo hrišćanstvo, prostrano, ujedinjeno, slobodno i slavno.

Neki grade *svoj stav na ovim istinama i biće zaštićeni od obmana poslednjih dana, za koje*

> *se put, zbog vekova sujeverja i greha, tako vešto pripremio. Svi koji se drže i vode pravilom doslovne intepretacije će opstati; jer tako piše i u samom Pismu. Ali crkve to generalno odbacuju, često sa ogorčenjem, prezirom a neki i sa progonstvom i ovo je razlog zašto je Vavilon pao.*[160]

Obratite pažnju kako Elen Vajt povezuje termin spiritualizam sa učenjem i uklanjanjem doslovnog razumevanja. Ove reči imaju veze sa stvarnošću Isusa i Njegovog Oca. Lek koji ona preporučuje je da Bibliju čitamo jednostavno i ja se slažem sa tim.

> Često sam bila lažno optuživana da posedujem stavove koji liče spiritualizmu. Ali pre nego što se urednik časopisa Day Star prigrlio tu obmanu, Gospod mi je dao viziju tužnih i *pustošnih* posledica[161] koji će doći na stado od strane njega i ostalih koji uče spirititualne ideje. Često sam viđala da je ljubazni Isus osoba. Pitala sam ga da li je i Njegov Otac osoba i da li ima oblik kao i On. Isus je odgovorio "Ja sam obličje ličnosti moga Oca." Često sam videla da su spiritualna učenja oduzela slavu nebu i da je u mnogim umovima Davidov presto i Hristova ljupka ličnost izgorela u vatri spiritualizma. Videla sam da će

[160] Uriah Smith, *Modern Spiritualism,* stranice 141,142

[161] Obratite pažnju na korištenje termina "pustošenje" u vezi sa spiritualizacijom i spiritizmom

> neki koji su prevareni i odvedeni na stranputicu biti dovedeni pod svetlost istine, ali će biti skoro nemoguće da se otresu u potpunosti prevarne sile spiritizma. Takvi bi trebali podrobno da se posvete ispovedanju svojih grehova i da ih ostave zauvek.
> Preporučujem vam, dragi čitaoci, Božju Reč kao pravilo vaše vere i prakse. EW, 77, 78

Artur Vajt svedoči da je borba Elen Vajt protiv spiritualizovanja Boga, Hrista i neba spasila mladu crkvu.

> Spiritualizacija neba, Boga, Hrista i Hristovog dolaska leži u temeljima mnogih fanatičkih učenja protiv kojih je sedamnaestogodišnja Elen Harmon bila pozvana da se bori od stane Boga u danima kada se stvarala crkva. *Vizije su čvrsto ustanovile ličnosti Boga i Hrista*, stvarnost neba i nagradu vernima i vaskrsenje. Ovo čvrsto vođstvo je spasilo crkvu u njenom nastajanju. (*Ellen G. White: The Early Years* Vol. 1 p. 81)

Zapazite pažljivo kako rane vizije Elen Vajt predstavljaju Hristovu i Božju ličnost kao doslovna bića. Zapazite da su i Njihove ličnosti vezane za titule koje nose; Otac i Sin. Ovaj proces je spasao mladu crkvu i pomogao da se izgradi čvrsta, postojana platforma. Ne može se poreći da je doslovno razumevanje Oca i Sina bilo srž stubova naša vere i kako Artur Vajt jasno izjavljuje da je to “spasilo crkvu u njenom nastajanju.”

26. Rast na čvrstoj platformi[162]

A. Pionirima je data velika svetlost po pitanju Hristove ličnosti

Elen Vajt, opisujući iskustvo Adventista, navodi da je ono vođeno korak po korak ka čvrstoj, postojanoj platformi.

Ponovo sam pregledala ove poruke i videla sam kako je skupo Božji narod platio svoje iskustvo. Ono je zadobijeno kroz mnogo muke i ozbiljnih konflikata. Bog ih je vodio korak po korak, dok ih nije doveo na čvrstu,nepokolebljivu platformu. EW 259 (1882)

Na drugom mestu, Elen Vajt se podseća intenzivnog proučavanja i molitvi koje su se odigrale da bi se razumela istina.

Nakon što je prošlo vreme vezano za 1844, tražili smo istinu kao skriveno *blago*. Susretala sam se sa braćom i marljivo smo proučavali i molili se. Često smo ostajali zajedno do kasno u noć, a nekada i po čitavu noć, moleći se za svetlost i proučavajući Reč. Iznova i iznova, ova braća su se sakupljala da proučavaju Bibliju da bi znali njeno značenje i pripremajući se da je podučavaju sa silom. Kada bi došli do tačke u svom poručavanju, pri kojoj su rekli, “Ne možemo učiniti ništa više,“ Božji Duh bi se spustio na mene. Bila bih uzeta u viziji i jasno objašnjenje stihova koje smo proučavali bi mi bilo pokazano, sa

[162] Ovo poglavlje je produžetak dodataka E i F, ali je delimično uključeno u ovom trenutku, zbog činjenice da se dodaci često preskoče i ne uzmu se u obzir u potpunosti.

instrukcijama kako da plodonosno radimo i da podučavamo. *Tako nam je data svetlost koja nam je pomogla da shvatimo Pismo po pitanju Hrista, Njegove misije i Njegovog sveštenstva. Put istine koji se proteže od tog vremena do vremena kada ćemo ući u Božji grad,* mi je jasno pokazan i dala sam drugima instrukcije koje mi je Gospod dao." RH, May 25, 1905 par. 24

Ako obratimo pažnju, videćemo da se Elen Vajt jasno podseća svetlosti koja joj je data po pitanju Hrista, Njegove misije i Njegovog sveštenstva. Put istine koji su primili u vezi Hrista će se pružati sve do Božjeg grada. Postojalo je nekoliko učenja[163] koja su istraživana dok se nisu uklopila u sistem istine. Deo tog sistema je bila istina o Hristovoj ličnosti i ta istina je u celini uključena u razumevanje plana spasenja.

B. Ako je stav pionira o Hristu bio u suštini pogrešan, ceo sistem je pogrešan

Biblija jasno uči da ne postoji drugi temelj osim Isusa Hrista (1 Kor 3:11). Ako je Adventizam gradio na verovanju o Hristu koje je u suštini netačno, onda je ceo temelj pogrešan i ceo sistem je pogrešan. Ova poenta se ne može zanemariti.

AKO JE TEMELJ PO PITANJU HRISTA POGREŠAN ONDA JE CEO SISTEM BIO I OSTAO POGREŠAN

Hristos je centar i opseg svih istina.[164] Ako je taj stav koji su pioniri izgradili o Isusu bio nešto što On nije, onda je ceo sistem

[163]Pogledajte*Counsels to Writers and Editors*(CW 30) za objašnjenje starih temelja i stubova doktrine.
[164]RH 15. Avgust, 1893

postavljen na pogrešnom okviru. Ceo sistem mora biti ponovo postavljen, ispravljen i promenjen. Celi kompleti novih knjiga trebaju biti napisani, ceo novim sistem obrazovanja bi morao biti postavljen da bi se oporavili od takve tragične greške.

C. Doslovna Svetinja daje doslovnog Sina Božjeg

Jedan od ključnih elemenata Adventističke poruke o Svetinji je veza između doslovnosti Očeve i Sinovljeve ličnosti i doslovnosti Svetinje. Džejms Vajt je to ovako izrazio:

> Svetinja nad svetinjama u kojoj je bio kovčeg zaveta, se otvorila pred našim Prvosvešteni kom da uđe i izvrši očišćenje Svetinje. *Ako budemo slobodni da tvrdimo da ne postoji doslovni kovčeg na nebu, možemo otići i korak dalje i poricati doslovni grad i doslovnog Sina Božjeg. Svakako da Adventisti ne treba da zauzimaju spiritualistički stav umesto ovog kojeg smo prezentovali. Ne vidimo nikakvu središnju poziciju.*James White, *The Parable*, p. 16

> Ovo je potvrđujuće svedočanstvo da postoji šator od sastanka koji je Gospod ustanovio, a ne čovek, i da je ovaj šator na nebesima, i da je u ovoj Svetinji Hristos sveštenik. Da na nebesima postoje doslovne stvari, to Biblija svedoči u obilju. Kao što je velika žrtva za svet na Golgoti bila stvarna, i kao što je naš Prvosveštenik Isus, Božji Sin, prava i doslovna ličnost, tako mora postojati i doslovna Svetinja na nebesima u kojoj On vrši svoju svešteničku

službu.*The Review and Herald,* August 18, 1863

Prorok Danilo kaže:„Gledah dokle se postaviše prestoli, i Starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto mu beše kao plamen ognjeni, točkovi mu kao oganj razgoreo." Danilo 7:9. "Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji iđaše sa oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pred njim. I dade mu se vlast i slava i carstvo da mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti." Stihovi 13, 14.

Ovo je uzvišeni opis aktivnosti dve osobe; Boga Oca i Njegovog Sina Isusa Hrista. Ako poreknete *Njihove ličnosti, onda ne postoji trunka smislene ideje u ovim citatima iz Danila.* U vezi sa ovim citatima, pročitajte izjave apostola da je Sin identična slika Očeve ličnosti. “Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog...”Jev 1:1-3. James White, *The personality of God*, stranice 3, 4.[165]

[165]Ceo trakt Džejmsa Vajta se može naći u dodatku H

Džejms Vajt nedvosmisleno izjavljuje da ne postoji središnja pozicija po ovom pitanju. Adventistički sistem, njegova Svetinja i sveštenički sistem su zasnovani na doslovom tumačenju, a ne na spiritualističkom. Elen Vajt objašnjava na ovaj način:

> Ono koji pokušavaju da uklone stare temlje ne drže se čvrsto; oni ne pamte kako su primili i čuli. *Oni koji unose teorije koje uklanjaju stubove naše vere po pitanju Svetinje ili po pitanju ličnosti Boga ili Hrista, rade kao slepi ljudi.*Oni pokušavaju da unesu nesigurnost i da gurnu Božji narod u lutanje bez kompasa. MR760, 9

Kada čitamo Bibliju onako kako piše, učenje o Svetinji nam otkriva dve doslovne osobe koje rade u Svetinji; Otac i Sin. Ovo je jasno otkriveno u Danilovom sedmom poglavlju.

> Dan 7:9 Gledah dokle se postaviše prestoli, i Staracsede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo.
>
> Dan 7:13 Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji iđaše sa oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pred njim.

U devetom stihu, Otac je opisan da sedi na prestolu. U trinaestom stihu, Sin je stao pred Ocem u Svetinji nad svetinjama. Obratite pažnju na sekvencu koju Elen Vajt opisuje u Ranim spisima kada govori o događanjima u sedmom poglavlju Danila.

> Videla sam presto i na njemu su sedeli Otac i Sin. Gledala sam na Isusov lik i divila se Njegovoj ljupkoj ličnosti. Očevu ličnost nisam mogla videti, jer ga je prekrivalo veličanstveno svetlo. Pitala sam Isusa da li Otac ima obličje isto kao i On. Rekao je da ima, ali da ga ne mogu videti, jer reče: "Ako samo jednom vidiš slavu Njegove ličnosti, ti ne bi mogla ostati u životu." EW Page 54

Pod naslovom "Svršetak 2300 dana", Elen Vajt opisuje Oca i Sina na prestolu i tada postavlja pitanje o Očevoj ličnosti. Isus govori Elen da Otac ima isto obličje kao i on. Stvarnost Očeve i Sinovljeve ličnosti je dodatno ojačana pre nego što je nastavila. Dalje čitamo:

> Videla sam kako je Otac ustao sa prestola i ognjenim kolima odlazi u Svetinju nad svetinjama iza zavese i tamo seo. EW 55

I čitamo i dalje:

> Tada je Isus ustao sa prestola i većina onih koji su se poklonili ustali su sa Njime. Nisam videla da je ijedan zrak svetlosti od Isusa obasjaonemarnu masu pošto je On ustao, i oni su ostali u potpunom mraku. Oni koji su ustali kada i Isus, držali su svoje poglede prikovane na Njemu i dok je On napuštao presto, vodio ih je putem do određenog mesta. Onda je podigao svoju desnu ruku i čuli smo Njegov ljupki gas, "Sačekajte ovde; idem k Ocu da

> primim carstvo; sačuvajte svoje haljine čistim i za kratko vreme ja ću se vrati sa venčanja i primiću vas sebi." Tada su kočije obavijene oblacima sa točkovima kao plamen ognja, okružene anđelima, došle do mesta gde je bio Isus. Zakoračio je u kočiju i bio je odnet u Svetinju nad svetinjama, gde je Otac sedeo. Tamo sam videla Isusa, Prvosveštenika, kako stoji pred Ocem. EW 55

U opisu dešavanja na kraju 2300 dana, Elen Vajt ovako kaže:

1. Otac i Sin sede zajedno na prestolu u Svetinji
2. Otac odlazi kočijama u Svetinju nad svetinjama i tamo seda
3. Sin je doveden kočijama u prisustvo Oca u Svetinji nad svetinjama.

Ovo su pravi i doslovni događaji. Takođe u ovoj transakciji vidimo interakciju dva lična bića. Svetinja predstavlja dva lična bića koji rade na planu spasenja. Sasvim je sigurno da je Sveti Duh otkriven svuda u Svetinji (u vatri, vodi, ulju, itd), ali nije otrkiven kao posebno lično biće. Pitanje koje mora biti postavljeno jeste gde vidimo tri osobe (jednake, iste večnosti), odnosno trojstvo u Svetinji? Nećete ih nigde naći.

U ovom slučaju, pomak sa doslovnog Oca i Sina u metaforičku prezentaciju Oca i Sina otvara vrata negiranju bukvalnosti događaja u Danilu 7 i o sudu. Ova vrata su otvorili Adventistički teolozi. Tokom mog celokupnog školovanja rečeno mi je da je Istražni sud simbolika. Sugerisano mi je da Bog ne može biti skučen u „kutiji" 150 godina jer Bog nastanjuje ceo svemir.

Sugerisano je da Svetinja nije doslovna građevina već simbol dve faze Hristoveslužbe. Sugerisano mi je da Bog ne treba da pregleda doslovne knjige jer Bog već sve zna i već zna ko je Njegov a ko nije. U suštini, svršetak 2300 dana je predstava za svemiri nije stvaran događaj.

D. Rast u našem razumevanju božanstva

Na nekoliko mesta je rečeno da su adventisti rasli u svom razumevanju božanstva i da smo u tom procesu dovedeni da shvatamo trojstvo jednakih i suvečnih bića. Koriste se primeri o razvoju Subote i poslednjem vremenu, zdravstvenoj reformi i sistemu desetka. Sve ovo su primeri usavršavanja načela, ali nikada se ne može tvrditi da promena stava od Hrista stvarnog i dolsovnog Božjeg Sina u stav Hrista koji nije Božji Sin po identitetu već samo po funkciji, znači usavršavanje stava. Ovo je potpuni pomak koji se ne može kategorisati kao proces rafinisanja ili usavršavanja.

U knjizi “The Trinity” od Whidden, Moon i Reev-a na stranici 181,iznosi se sugestija da je Adventizam prošao kroz proces antitrojstva da bi se otarasili temelja trojstva iz grčke filozofije, koje su ostale crkve prihvatale. Ova sugestija je previdela činjenicu da bi ceo pokret bio postavljen na pogrešnu platformu u procesu; procesu koji bi inficirao sve doktrine. Ako je Gospod želeo da ukloni grčku filozofiju i zadrži trojstvo samo na “biblijskim temeljima” siguran sam da bi to bilo učinjeno bez povlačenja Hristovog imena kroz potpuno pogrešne poglede i postavljanja potpuno neistinitog temelja.

E. Stavu pionira o Hristu je trebalo usavršavanje kao što je pokazano porukom iz 1888. godine.

Jedna stvar koja je evidentna jeste da je pozicija pionira o božanstvu morala biti usavršena. Da nije, onda poruka iz 1888-me ne bi morala biti data. Oni koji ne veruju u trojstvo greše kada kažu da bismo trebali verovati tačno onako kako su to činili pioniri. Takva izjava bi mogla ukazati na negaciju potrebe za porukom iz 1888-me i potpunije Hristove uloge i božanstva.

Moja je procena da su pioniri bili u pravu kada su ukazali da je Hristos doslovni Božji Sin, dok je za njihovo shvatanje toga koliko je On centralna figura i koliko je On dalekosežan za svako učenje Biblije, trebalo vremena da se proširi i shvati. Poruka iz 1888-me je uzdigla Hrista na još višu položajsa kojeg sva istina zrači. Ona je takođe pojasnila proces držanja Božjih zapovesti kroz Hristovu milost. Ovaj nedostatak usavršavanja u razumevanju je ponekada suptilno i nesvesno unizilo Hristovu ulogu. Pomak u poruci iz 1888-me je da je Hristos predstavljen u svoj punini božanstva jasnije i na mnogo savršeniji način. Stara

svetlost je postavljena u svoj ispravni kontekst. Verovatno najjednostavniji način da prikažemo ovo nesvesno unižavanje jeste da uporedimo dve slike koje su odobravali Džejms i Elen Vajt. Obratite pažnju na sliku koju je Džejms odobravao, koja se zove "Životni put."

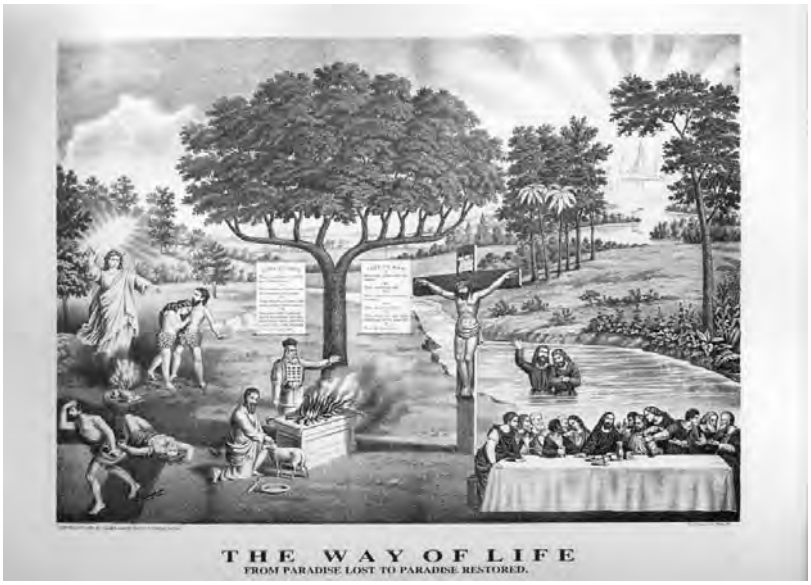

Na gornjoj slici vidimo ključne elemente plana spasenja, pad i prokletstvo, žrtvu i sveštenstvo, zakon i otelovljenje, i Hristovu žrtvu i utemeljenje hrišćanske crkve koja kulminira u nebeskom gradu.Ova slika sasvim sigurno sadrži sve suštinske elemente, ali naglasak je potpuno drugačiji nego na slici koju je Elen Vajt odobravala. Način na koji je zakon predstavljen i naglašen reflektuje stav nekih pionira o našim nastojanjima da držimo zakon. Obratite pažnju na sledeće:

> U ranim godinama ove poruke, radnici su imali jedan specifičan cilj – da razglase svetu veliku činjenicu da poslednji proglas o Hristovom dolasku, koji treba biti dat pre njegovog pojavljivanja na nebeskim oblacima, sada treba da ide u svet, i da treba privesti duše Hristu kroz poslušnost ovoj poslednjoj istini. Ovo je bio jedini cilj svih njihovih napora; i krajnji ishod nije smatran dobitkom ukoliko duše nisu bile obraćene Bogu i dovedene do stanja u kojem kroz prosvetljenu poslušnost svim njegovim zapovestima, vrše pripremu za susret s Gospodom sa nebesa. Uriah Smith, RH, January 3, 1888

Gornjoj izjavi Urije Smita nedostaje usavršenosti u izražavanju načela kako se poslušnost zbiva. Naglasak je velikim delom na poslušnosti, a malim delom na milost. Sama fraza "privesti duše Hristu kroz poslušnost..." deluje kao da u potpunosti negira usredsređenost na Jevanđelje. Obratite pažnju na još jedan primer koji je napisan u Review and Herald-u, koji je sasvim interesantno nazvan "Opravdanje delima":

> Videli smo da pokajati se znači....osećati veliku žalost zbog greha i da ono znači obraćenje od greha i traženje oproštenja. Tada kada su Isus i učenici rekli narodu da se moraju pokajati pre nego što mogu verovati ili biti obraćeni, osetili su veliku žalost zbog greha i tražili su oproštenje ili, drugim rečima, da moraju prestati da greše pre nego što mogu primiti oproštenje ili biti opravdani...

> Dozvolite mi da ponovim, čitaoče, nemojte misliti da ja pokušavam umanjiti vašu obavezu da verujete u Hrista. Dozvolite mi da još jedno pojasnim svoju poziciju. Da bismo izvšili zadovoljenje za pređašnje grehe, vera je sve. Krv koja briše sve naše grehe je zaista dragocena i čisti naš dosije iz prošlosti. Ali sadašnje dužnosti moramo mi sprovoditi. Kada Bog kaže, "Danas, ako glas Njegov čujete, ne budite drvenastih srca," sve zavisi od toga kako čujemo. Opravdanje ili osuda je naš izbor. Poslušajte glas Božji i živite, ili ne slušajte i umrite. Izbor je naš. U našoj sili je da li ćemo umreti ili živeti.[166]

Gornja izjava je šokantna po svojim oštrim tonovima o poslušnosti. Ništa od Hristove spasonosne sile ne može učiniti da budemo poslušni ili potpune zavisnosti od Hristove milosti da nadvladamo. Takve izjave jasno indikuju manjak razumevanja o Hristovom radu u planu spasenja. Trvdim da, dok su ličnosti Oca i Sina bile shvaćene, značaj Hristovog rada u Adventističkoj doktrini je i dalje bio pomućen zmijinom laži. Naglasak na delima i poslušnosti je otrkio zbunjeno verovanje kako ljudi imaju neku ličnu moć da drže Božje zapovesti kojoj pomaže Hristovodelo. Ovaj sentiment je morao biti promenjen ili bi Adventizam bio potpuno uništen. Stoga je Elen Vajt napisala sledeće:

> Gospod je kroz svoju veliku milost poslao dragocenu poruku svom narodu kroz starešine Vagonera i Džounsa. Ova poruka je trebala

[166] J. F Ballenger, *Review and Herald,* 20. Oktobar, 1891, stranica 642

dodatno da istakne uzdignutog Spasitelja, žrtvu za greh celog sveta. Ona jepredstavljala opravdanje verom u svetlu sigurnosti; pozvala je ljude da prime Hristovu pravednost, koja se manifestuje kroz poslušnost svim Božjim zapovestima. Mnogi su izgubili Isusa iz vida. Oni moraju upraviti svoje oči na Njegovu božansku ličnost, Njegove zasluge, Njegovu nepromenljivu ljubav prema ljudskoj porodici. Sva sila je data Njemu u ruke, da može proslediti bogate darove ljudima, uključujući i dragoceni dar Njegove pravednosti bespomoćnom ljudskom rodu. Ovo je poruka koju je Bog naredio da se prenese svetu. Ovo je poruka trećeg anđela, koja treba da se objavljuje velikim glasom i kojoj će se pridodati izlivanje Svetog Duha u velikojmeri. TM 91, 92

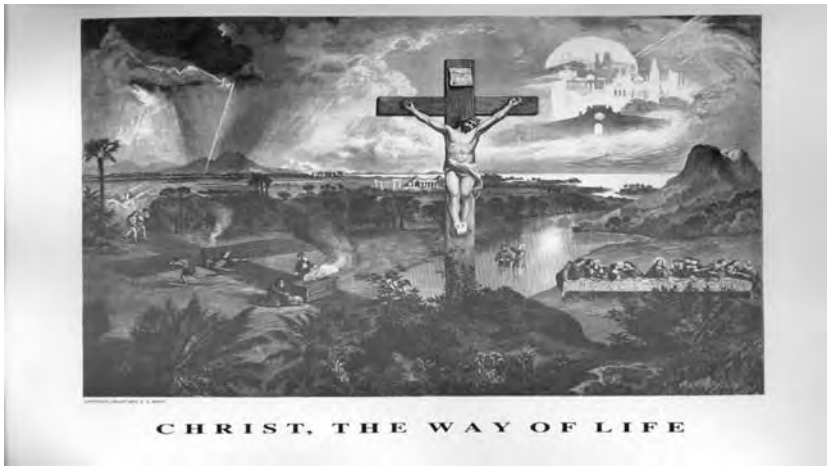

Na slici Elen Vajt iz 1883. godine vidimo čak i u naslovu dublje prepoznavanje centralne uloge Hrista u planu spasenja. Hristov krst se nadvija nad svim scenama tokom puta. Zakon je simbolizovan u iskustvu sa Sinaja sa bljeskom munje, a ne pisanim zakonom okačenim na drvetu. Takav pomak naglašava živu stvarnosti Isusa Hrista u vama kao nad slave, a ne samo priznavanje postojanja pisanog zakona. Pomak na slici naglašava rastuću i usavršeniju svesnost centalnosti Isusove ličnosti kao Puta, Istine i Života. Sva ova načela su uzdrmalaAdventističku svest u poruci iz 1888-me. Ta poruka je izazvala pomak u našem pogledu na Hrista i takođe ka nama samima u pravcu razumevanja da sva sila za poslušnost dolazi kroz Hrista i da smo potpuno bespomoćni bez nje.

F. Trojstvo je potpuna izmena a ne rafinisanje platforme pionira.

Deluje prirodno onima koji posmatraju Hristovu jedakost u suštinskim terminima,umesto terminima koji govore o urođenosti,da vide pomak koji naglašava Hristovu ulogu u proširenom božanstvu, kao početak pomaka ka trojstvu. Takav stav mora potpuno ignoristati platformu na kojoj je položen Adventizam i mora se nazvati potpunom izmenom Hristove ličnosti, ne samo usavršavanjem.[167] Takvi koraci u logici su jasni za razumevanje u svetlosti hitnosti sa kojojm se Adventizam borio da prihvati odnosni stav Hristove centralnosti,

[167]Jasan dokaz potpune nemogućnosti da trojstvo bude rafinisanje doktrina pionira nalazi se u pronicljivom članku Džordža Najta koji se pojavio u magazinu Ministri oktobra 1993-će. On izjavljuje da bi mali broj pionira bio u stanju da se danas priključi crkvi zbog izmenjenih stavova o božanstvu. Ovo je jasan dokaz da ovo nije usavršavanje već potpuna promena. Usavršavanje bi dalje dozvolilo našim pionirima da se pridruže crkvi.

kaoi rastućatežnja za izbegavanje etikete kulta od ostalih protestanata.[168]

Elen Vajt je bila prilično jasna da su Džouns i Vagoner predstavili Hrista u svoj punini božanstva.

> Poruke koje nose punomoć sa neba su poslate Božjem narodu; slava, veličanstvo, Hristova pravednost, dobrota i istina; punina božanstva u Isusu Hristu je postavljena među nama sa lepotom i ljupkošću, da opčini sve čija sirca nisu zatvorena predrasudama. Znamo da je Bog radio među nama. EGW 1888 materijali, stranica 673

Ako je PUNINA, onda mislim da možemo prihvatiti da JESTE BILA PUNINA. Ipak veoma je jasno svakom marljivom istraživaču da Džouns i Vagoner nisu predstavili Hrista kao jednakog i iste večnosti sa Bogom, već kao Sina Božjeg. Činjenice su tu ako želimo da ih vidimo. Znajući da su ovi glasnici predstavili pogled na božanstvo, moramo pažljivije pročitati sledeći citat:

> Test vremena je nad nama, *jer je glasni poklič trećeg anđela počeo otrkivenjem Hristove pravednosti,* Iskupitelja koji oprašta grehe. Ovo je početak svetlosti anđela čija će slava ispuniti

[168]Ova rastuća težnja za ujedinjenjem sa ostalim protestantima je ojačana rastućom pretnjom višeg kriticizma u protestantskim krugovima i pratećom reakcijom fundamentalista 1920-tih. Adventizam je u određenom smislu nateran da bira stranu. Kao što to Džordž V. Buš kaže "ili ste sa nama ili ste sa teroristima" (Visokim Kritičarima)

> celu zemlju. Jer delo svakoga ko je primio poruku, je da uzdigne Isusa, da ga predstavi svetu kako je otkriven u tipu, kao što je prikazan u simbolima, kao što je manifestovan u proročkim otkrivenjima, kao što je otrkiven u poukama koje je dao svojim učenicima i u divnim čudima koje je činio među sinovima ljudskim. Pretražujte Pisma; jer ona svedoče o Njemu. RH, November 22, 1892

Oni koji odbacuju ideju da je Hristos rođen od Oca i da je primio Njegovo nasledstvo, moraju da objasne kako tako pogrešne stavove mogu povezati sa Glasnim pokličem iz 18. poglavlja Otkrivenja? Ako je Isus istina (Jovan 14:6), a Otkrivenje 18 je moćno otkrivenje istine, kako može doći do moćnog otkrivenja istine kada glavni nosioci vesti imaju pogrešan stav o tome ko je Isus?

Držanje pozicije da je Hristos proizišao od Oca je nažalost dovela neke Adventiste do toga da optužuju takve vernike da veruju kao Katolici, jer Katolička doktrina o trojstvu smatra da je Hristos i suvečan i rođen u isto vreme, što je zaista đavolska dijalektička dilema! Poenta koju bih izneo je: reći za nekoga da drži katolički pogled, jer veruje da je Hristos proizišao od Oca, jeste sugerisanje da su naši pioniri postavili platformu Adventizma na Katolički temelj. Apsurdnost ove izjave ne treba dalje dokumentovati niti objašnjavati.

Spomenuo sam ranije da, ako je pozicija koju su iskovali naši pioniri dala stav o Hristu da je On nešto što nije, onda je ceo sistem inficiran pogrešnim okvirom. Čitav sistem mora biti ponovno postavljen, renoviran i promenjen. Nove knjige bi

trebale biti napisane, trebao bi biti pokrenut novi sistem obrazovanja da se oporavimo od takve tragične greške.

Pitanje koje stoji jeste, šta se dešava u Adventizmu? Upravo ovo što smo izneli gore! Gomila novih knjiga koje unižavaju Svetinju, pomiču istine o opravdanju i posvećenju, pomiču Hristovu prirodu, Istražni sud, uloge muškarca i žene. Ovaj marš promena i izmena na tako visokom nivou jasno pokazuje da su ili pioniri postavili pogrešan temelj ili je crkva odstupila od prvobitne platforme. Kao što je Džejms Vajt izjavio, "Nema središnje pozicije."

Elen Vajt se direktno odnosi na ovaj problem kada kaže:

> Istorija se ponavlja. Sa otvorenom Biblijom pred sobom i ispovedanjem poštovanja prema njenim učenjima, mnoge verske vođe našeg vremena uništavaju veru u nju kao reč Božju. Zabavljaju se seciranjem reči i postavljanjem sopstvenih mišljenja o najjasnijim izjavama. U njihovm rukama Božja reč gubi svoju obnoviteljsku silu. To je razlog zašto neznanje besni, a bezakonje sazreva.
>
> Kada je Sotona podrio veru u Bibliju, obraćao je ljude ka drugim izvorima svetlosti i sile. Ovim on nagoveštava samog sebe. Oni koji se okrenu od jasnog učenja Biblije i osvedočavajuće sile Božjeg Svetog Duha pozivaju demone da upravljaju njima. Kriticizam i špekulacije po pitanju Biblije su otvorile vrata spiritizmu i teozofiji – tim

modernim formama prastarog paganizma – da ojačaju svoje pozicije čak i u crkvama koje tvrde da pripadaju našem Gospodu Isusu Hristu.

Rame uz rame sa propovedanjem jevanđelja, rade sile koje su medijumi lažnih duhova. Mnogi ljudi se bave ovim iz puke radoznalosti, ali videvši dokaze rada sile koja je veća od ljudske, privučeni su sve dublje i dublje, dok ne krene da ih kontroliše volja jača od njihove. Takvi ne mogu pobeći ovoj tajastvenoj sili. DA 258

27. Pretpostavka kao činjenica

A. Trojstvo uTemelju svih drugih doktrina

Rimokatolička crkva izjavljuje da je trojstvo temelj njihove vere iz koje teku sva njihova učenja. Ona kaže:

> Misterija trojstva je centralna doktrina katoličke crkve. Na njoj su osnovana sva ostala učenja crkve...Crkva uči ovu doktrinu sa velikom pažnjom i posle četiri vekova razjašnjavanja, odlučila je da je objavi na ovakav način: U jedinstvu božanstva postoje tri osobe, Otac, Sin i Sveti Duh, različite jedne od druge. Tako, po rečima atanasijanskog gesla: Otac je Bog, Sin je Bog, i Sveti Duh je Bog, a ipak nema tri boga već je samo jedan Bog. (*Handbook for Today's Catholic, 1977. Stranica 12*.)

Rimokatoličanstvo u svom srcu nosi sistem opravdanja delima. Ovaj sistem se klanja vezizasnovanoj na učinku među članovima trojstva. Katoličanstvo jasno razume da je trojstvo osnova svih njihovih ostalih doktrina. Sve njihove doktrine su izraz dela, jer trojstvo koje obožavaju definiše odnose kroz proces vršenja dela. Nastojanje da se dokaže kako je Sin jednak Ocu po svojoj urođenoj moći postavlja okvir za sve sisteme opravdanja delima ili kontra pokret sudskom opravdanju u protestantskim sistemima.

B. Veza između trojstva i nedelje

Mi, kao oni koji drže Subotu, podsećamo naše protestantske prijatelje da nema biblijskog osnova za držanje nedelje i čak izvlačimo citate iz rimokatoličke crkve da pokažemo da se oni slažu sa nama. Samo pročitajte *Rome's Challenge*.[169] Katolička crkva takođe ima nešto da kaže o trojstvu.

> Naši suparnici [protestanti] ponekada izjavljuju da se nijedno verovanje ne treba držati dogmatski ako nije jasno naznačeno u Bibliji (ignorišući da su samo zbog autoriteta crkve neka Jevanđelja priznata, a neka ne.) Ali protestantske crkve su i same prihvatile neke dogme kao trojstvo za koje ne postoji takav precizan izvor u Bibliji....naša je tvrdnja da samo tradicija – osnovana na učenjima apostola, analizirana kroz vekove od strane crkve, pod vođstvom Svetog Duha obećanog od Hrista – osvetljava puno i istinito značenje Biblije. (The Catholic Church's New Dogma: The Assumption Of Mary By Graham Green, *30. Oktobar, 1950*,

Molim Vas, osmotrite vezu između držanja nedelje i trojstva u ovoj katoličkoj izjavi koja je citirana u *Review and Herald*:

> Pitanje: Imate li bilo koji drugi način da dokažete da crkva ima pravo da postavlja praznike?

[169] Da bi pročitali, *Rome's Challenge*, idite na adresu : www.tencommandments.com.au

> Odgovor: Da nema tu moć, ne bi mogla učiniti to o čemu se sve moderne religije slažu sa njom; - ne bi mogla da zameni svetkovanje subote, sedmog dana u sedmici, za svetkovanje prvog dana u nedelji, nedelju, za šta ne postoji biblijski autoritet.
>
> Pitanje: Da li držite još neke neophodne istine koje uči crkva, a koje nisu jasno opisane u Bibliji?
> Odgovor: Doktrinu o trojstvu, doktrinu koja je svakako potrebna za spasenje, koja nije jasno opisana u Bibliji, u protestantskom smislu ličnog tumačenja. (RH, 22. Avgust, 1854; citati iz: Doctrinal Catechism).

C. Trojstvo je pretpostavljeno učenje

U 1854-oj godini, Adventistički magazin Review je razotkrio nebiblijsku poziciju trojstva. U 1981-oj se složio sa Rimom da ovo učenje nije jasno otkriveno u Bibliji, ali se smatra tačnim.

> "Iako ne postoji ni jedan biblijski stih koji formalno dokazuje trojstvo, *pretpostavlja se za* činjenicu od strane pisaca Biblije i spomenuto je nekoliko puta. Samo verom možemo prihvatiti postojanje trojstva."(Adventist Review Tom 158, Broj 31, 1981, Stranica. 4)

Ovo je neverovatno priznanje. Ono kaže, "pretpostavlja se za činjenicu." Da li je bezbedno pretpostavljati činjenice da bi bile istinite? Za sve ovo vreme, otkad sam Adventista, pokazivao

sam ljudima da držanje nedelje nije osnovano na Bibliji koristeći katehizam, ali nikada nisam čitao dalje i pronašao da je doktrina o trojstvu potpuno ista. Da li ste i vi izazvani kao i ja da se uverite kako naša učenja dolaze samo iz Božje Reči?

Kao Adventista, ja sam uvek razumeo da je naše poimanje trojstva drugačije od katoličkog, i zaista naša druga fundamentalna istina sugeriše to:

> Postoji jedan Bog: Otac, Sin i Sveti Duh, jedinstvo tri lica iste večnosti. Bog je besmrtan, svemoćan, sveznajući, iznad svega i svuda prisutan. On je beskonačan i prevazilazi moć ljudskog shvatanja, ali ipak poznat preko svojih otkrivenja o Sebi. On je večno dostojan da Ga sva stvorenja poštuju, obožavaju i da Mu služe. (V Moj. 6:4; Mat. 28:19; 2 Kor. 13:14; Efe. 4:4-6; 1 Petrova 1:2; 1 Tim. 1:17; Otk. 14:7.)"

D. Tri ličnosti u jednom tajanstvenom jedinstvu, ili u jednoj tajanstvenoj supstanci?

Ovaj pogled sugeriše tri posebne ličnosti koje su jedno u jedinstvu i namerama. Ali na moje iznenađenje, nedavno sam našao da postoje izjave u Adventističkim publikacijama koje zaista izgledaju kao da prezentuju katolički stav. Kada kažemo katolički stav, mislimo na ono što je zasnovano na atanasijanskom načelu. Sledi:

> "…A ovo je katoličko verovanje: Da obožavamo jednog Boga u trojstvu,... ne mešajući osobe, niti deleći supstancu. Jer

> postoji jedna osoba Oca, jedna Sina i još jedna Svetog Duha. Ali božanstvo Oca, Sina i Svetog Duha je sve jedno,...veličanstvo od iste večnosti. Kakav je Otac, takav je Sin i takav je Sveti Duh. Otac nestvoren, Sin nestvoren i Sveti Duh nestvoren. Otac nepojmljiv, Sin nepojmljiv i Sveti Duh nepojmljiv. Otac večan, Sin večan i Sveti Duh večan. A ipak nisu tri večna, već jedan večan. Kao što ne postoje tri nepojmljiva, niti tri nestvorena, već jedan nestvoren i jedan nepojmljiv...Tako je Otac Bog, Sin Bog i Sveti Duh Bog. A ipak ne postoje tri Boga, već jedan Bog. Tako je Otac Gospod, Sin Gospod i Sveti Duh Gospod. A ipak ne postoje tri Gospoda, već samo jedan Gospod. Jer kao što smo i mi potaknuti hrišćanskom istinom da priznamo svaku Osobu za sebe da su i Bog i Gospod, tako nam je zabranjeno od strane katoličke religije da kažemo da su tri Boga ili tri Gospoda...Stoga postoji jedan Otac, ne tri Oca; jedan Sin; ne tri Sina; jedan Sveti Duh, ne tri Sveta Duha. I u ovom trojstvu niko ne prednjači i niko nije drugi, niko nije veći ili manji od drugog; već su sve tri osobe od iste večnosti i jednake..."[170]

Ovaj pogled prestavlja tri posebne osobe u jednoj materiji. Jednina je u materiji, ne samo u uniji. Interesantno je da knjiga koju je napisao Adventistički propovednik, i može se naći u adventističkim knjižarama,kaže:

[170] Max Hatton, *Understanding the Trinity, stranica 13*

> "Ono što oni koji veruju u trojstvo kažu je da ga možemo opisati kao tri ličnosti koje postoje u jednoj supstanci." *Understanding the Trinity*, stranica, 133

Dakle, neki Adventisti zaista ispoljavaju trojstvo na sličan način kao Katolici. I kao što vidimo ispod, neke katoličke publikacije ispoljavaju stav blizak adventističkom razumevanju:

> Trojstvo je termin koji označava centralnu doktrinu hrišćanske religije – istinu da u jedinstvu božanstva postoje tri ličnosti, Otac, Sin i Sveti Duh. Ove tri ličnosti se razlikuju jedna od druge. Stoga, po rečima atanasijanskog načela: "Otac je Bog, Sin je Bog i Sveti Duh je Bog, a ipak nema tri Boga već samo jedan Bog."...Ipak, ne suprotećи se ovoj razlici, ove osobe su jednake i od iste večnosti: sve su jednake i nestvorene i svemoguće. Ovo što crkva uči jeste otkrivenje Božje prirode, koju predstavlja čoveku kao temelj svog celokupnog dogmatskog sistema. (*The Catholic Encyclopedia, edicija iz 1912,vol 15,stranica 47)*

Ova izjava ne naglašava jednu supstancu (iako deluje kao da je tako zbog spominjanja atanasijskog načela) već tri različita bića koja su jednaka i od iste večnosti.

E. Različiti ali isti

Jedna stvar koja mi je interesantna kao opis trojstva su dve sledeće ilustracije. Leva je katolička,[171] desna je adventistička.[172]

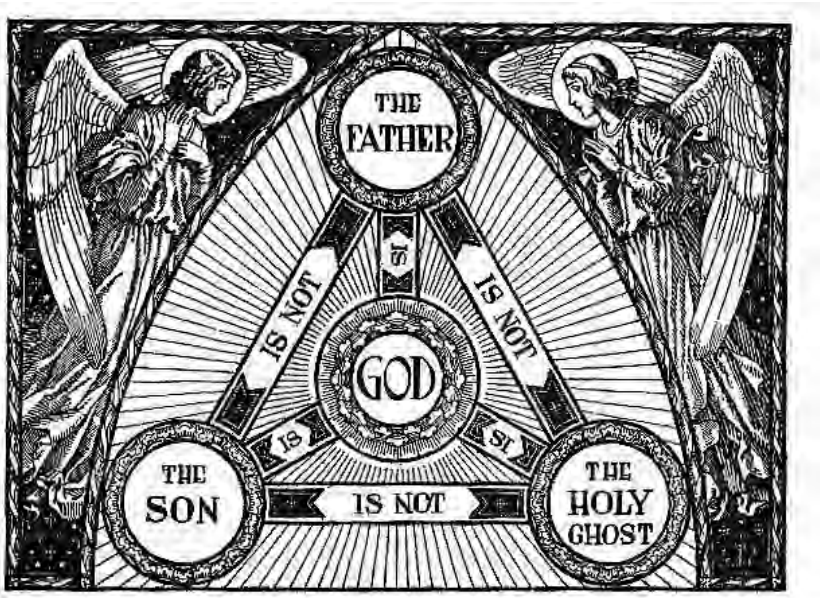

A good concrete illustration of the Blessed Trinity is an equilateral triangle. Such a triangle has three sides equal in every way, and yet distinct from each other. There are three sides, but only one triangle. As we see in this illustration, each Divine Person is different from the other two, but all three are God. Each one is God, distinct from the two others, and yet one with them. The three Persons are equal in every way, with one nature and one substance: three Divine Persons, but only one God.

[171]Louis LaRavoire, S.T.D. Morrow, and Emmanuel Marie Andre, *My Catholic Faith*
[172]*The New Pictorial Aid for Bible Study*, stranica 75

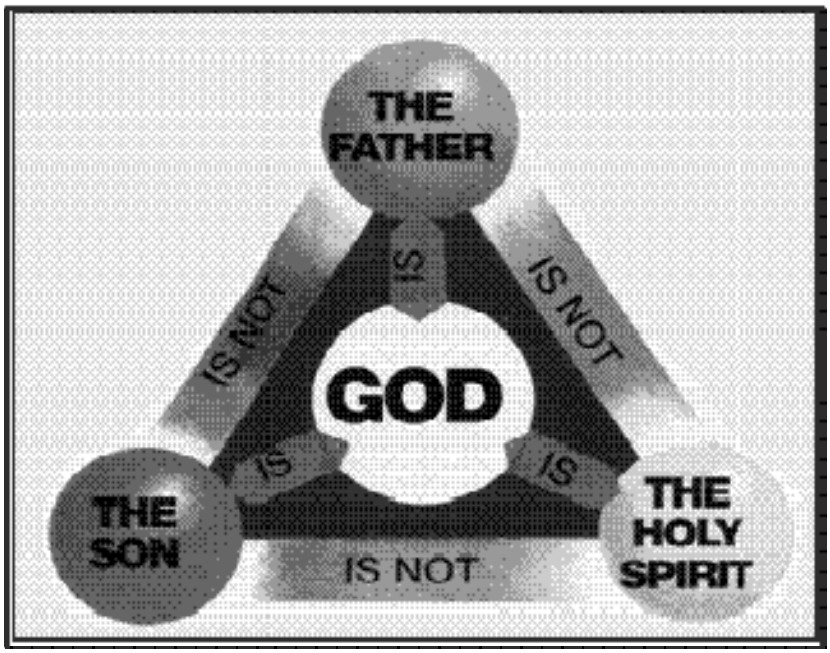

Ova dva dijagrama su izvor iz katoličkog i adventističkog razumevanja sopstvenih načela ili fundamentalnih istina. Ishod izgleda isti.

Na kraju to nije prava verzija trojstva koja je u suštini problem. Problem je skrivena pretpostavka da je *"položaj božanstva pripisan samo bićima najviše urođene moći."* Termini „jednak" i „od iste večnosti" koje možemo naći u obe izjave jasno reflektuju da je ovo sve što je potrebno da se unište Božja ličnost i ličnost Njegovog Sina i prouzrokovaće da izgubimo PUT ka Bogu.[173]

[173] Delo papske crkve je bilo potpuno suprotnog karaktera od Hrista... Papstvo tvrdi da predstavlja namesništvo Sina Božjeg, a u stvari je

Ne znam za vas, ali kada sam shvatio ove stvari, verujem da ne stojimo na čvrstom tlu po pitanju ove stvari.

- Doktrina o trojstvu, kao i držanje nedelje, ne može se naći u Bibliji.
- Doktrina o trojstvu, kao i držanje nedelje, je uvedena u vekovima posle prvih apostola.
- Doktrina o trojstvu, kao i držanje nedelje[174], uništava naše razumevanje Božje i Sinovljeve ličnosti. Promenila je njihov *odnos* od nasleđa do jednakosti.
- Doktrina o trojstvu, kao i držanje nedelje, remeti opravdanje verom. Trojstvo oduzima *odnosni* pristup Bogu i nedelja se fokusira na nedelju kao događaju vaskrsenja a ne odnosa u koji ulazimo u subotu.
- Doktrina o trojstvu, kao i držanje nedelje, je srce i duša katoličke vere.
- Doktrina o trojstvu, kao i držanje nedelje, je odbačena od strane naših pionira.

Da li vas ove stvari brinu? Da li smo sigurni da je svaki deo naše vere zasnovan na Svetom pismu, a ne na tradiciji? Šta ćemo učiniti kada budemo pozvani da stanemo pred svetom i odbranimo Subotu, tvrdeći da je sve što verujemo kao

namesništvo neke druge sile.ST 19. Novembar, 1894. Određeni broj adventista ukazuje da je trojstvo koje su formirali katolici u suštini ispravno sa manjim potrebama za izmenom, ali kako može crkva koja ima karakter potpuno suprotan Hristu i kojom vlada sila potupno suprotna Božjoj može formulisati stav o Hristu koji bi bio ispravan? Takav stav ne može biti ništa drugo do suprotan.

[174] Nedelja je simbol urođene moći koja nas vraća sve do Nevroda i njegovog leta kroz nebo, štiteći stanovnike zemlje. Nedelja u trojstvu takođe ukazuje silu koju Hristos ima sam od sebe.

Adventisti sedmog dana proizašlo iz "tako veli Gospod" u Bibliji? Kako ćemo odgovoriti kada duhovni naslednici Biskupa iz Regija[175] pristupi i kaže, "Vi tvrdite da sledite Bibliju sa svakim učenjem, a ipak priznajete sebi samima u vašim publikacijama da se trojstvo ne može nigde jasno naći u Bibliji i da je ono**PRETPOSTAVLJENO KAO ČINJENICA**!" Koji odgovor ćemo dati?

R.M. Džonson sumira adventističku dilemu kada kaže:

> "Iako je istina da se ne može naći formalna izjava o doktrini u najpouzdanijim biblijskim rukopisima, ipak upoređivanje Biblije sa Biblijom čini sva oprečna učenja nebranjivim." (R. M. Johnston, Ministry, Novembar 1964, What Can We Know About the Holy Trinity?)

Proces rezonovanja ovde je sledeći: iako se trojstvo ne može naći u Bibliji, sve ostalo se ne može odbraniti. Ovo je srž problema. Adventizam prihvata trojstvo jer ne vidi ni jedan drugi način da sačuva božanstvo i ličnost Duha. Tvrdim da se u ovojknjizi predstavlja jasna alternativa koja čuva Sinovljevo božanstvo i ličnost Duha, a ipak izbegava opasnosti špekulacija koju donosi lažni koncept jednakosti.

[175]Biskup iz Regija je bio čovek koji se suprotstavio reformatorima na savetu u Trentu i koji jesunovratio reformaciju govoreći, "Ako tvrdite da sledite Bibliju i samo Bibliju, tada biste svi trebali držati Subotu, jer nedelje nema nigde u Svetom pismu." Stanovište reformatora se pokazalo šuplje i oni su kapitulirali i integritet reformacije je izgubljen.

28. Sedam uobičajenih metoda za odbranu trojstva

1. Spiritualistički stav o Ocu i Sinu nasuprot doslovnosti (obrađeno u poglavljima 23,25,26)

Jedan od ključnih argumenata koji se koriste protiv pravog odnosa Oca i Sina je da je previše doslovan i da predstavlja nametanje ljudskog koncepta Bogu. Pravi odnos između Oca i Sina se smatra kao umanjujući prema jednakosti Oca sa Sinom. Centralna mana ovog argumenta je nesposobnost da se definiše osnov jednakosti. Jednakost zasnovana na sili je po prirodi stvari pretpostavljena na isti način kao što je Vilijam Miler pretpostavio da je svetinja zemlja. Kao što sam nastojao da dokažem u ovom dokumentu, koncept jednakosti reflektovan u sili i položaju je nametanje ljudskih ideja božanstvu. Tvrdim da je Milerov neuspeh da tačno definiše svetinju doveo do teškog razočaranja, i da će takav biti i naš neuspeh u nastojanju da tačno odredimo prirodu jednakosti. Slažem se da je zasnivanjem jednakosti na sili i učinku nemoguće držati doslovni pogled na odnos Oca i Sina. Ovo je prirodna posledica. Sledeća posledica je menjanje načela hermenautičke intepretacije od jasnog čitanja do spiritualizovanog čitanja kao što vidimo ispod:

> Još jedna bitna poenta uključuje kako intepretiramo Bibliju. Ovde se problem tiče da li trebamo intepretirati neke stihove doslovno ili ih trebamo tretirati figurativno. Možda to možemo ilustrovati na ovaj način. Iako često nazivamo Isusa Sinom i često Oca nazivamo prvom ličnošću božanstva, da li zaista želimo da razumemo takve izrazekao potpuno doslovne?Ili bi bilo prikladnije da ih

> interpretiramo na više metaforički način koji se oslanjaa na selektivnim aspektima sinovstva i očinstva." *"The Trinity"* Whidden, Moon i Reeve, stranica 94

Autorovo pitanje je bilo, da li trebamo uzimati stvari doslovno? Pitanje koje ja postavljam je šta nas upućuje na metaforičko razumevanje, osim predodređivanja da je trojstvo ispravno?

> Zar nije potpuno očigledno da problematični tekstovi postaju problem samo kada se pretpostaviisključivo doslovna interpretacija izraza kao što su "Otac", "Sin", "Prvorođeni", "Jedinorodni", "Proizišao" i tako dalje? Da li takvadoslovnost ide nasuprot uglavnom figurativnom ili metaforičkom značenju koju biblijski pisci koriste kada opisuju osobe u božanstvu. Isto, Stranica 106

Tekstovi su problematični samo ako ih predodredite verovanju u trojstvo. Ovi pisci uzimaju neverovatnu slobodu da pretpostave da znaju šta su biblijski pisci mislili i tumače kao figurativno značenje. Jednom kada počnete da korististe metaforički proces rezonovanja u bavljenju biblijskim stihovima koji ne odgovoaraju vašoj predodređenosti, svaka biblijska doktrina koja vam se nađe na putu može se dovesti u poziciju koja vama odgovara. Bespotrebna metaforička pretpostavka čini sigurnim čovekov trijumf nad onim što je potrebno da veruje. Ovaj metod koriste Evangelisti da izbegnu Subotu, čineći je duhovnim odmorom, a ne doslovnim.

> U svojoj revnosti da odbace sve što je nebiblijsko, "Hrišćane" je izdala preterana doslovnost u interpretaciji božanstva po pitanju ljudskih odnosa koje sugerišu reči "Sin", "Otac" i "Proizišao", odnosno, tendencijom da unize nebiblijsku reč "Trojstvo" i da tvrde da je Sin morao imati početak u davnoj prošlosti. QOD Stranica 47

Frum optužuje neke od pionira da interpretiraju božanstvo u ljudskim terminima odnosa dok sam ne uspeva da shvati da se i trojstvo veoma lako može izgledatii kao ljudska konstrukcija koja ima cilj podrži jednakost po moći. Argument je potpuno pogrešan. Zasnovan na metaforičkom viđenju Biblije, Frum odlazi korak dalje kada piše:

> Postoji opasnost limitiranja naše ideje o ličnosti telesnim manifestacijama. Izgleda da je teško razumeti ideju o ličnosti van opipljive ljudske telesne forme – postojanja sa ograničenim, ljudskim, obličjem. Ali ličnost i telesnost često se mešaju. Ličnost nema potrebu za ljudskim ograničenjima.[176]

Nije dat nijedan biblijski dokaz da podrži ovaj stav, ovo je filozofski korak napred od metaforičkog stanja svesti. Osim ovoga, on izražava iste sentimente koje je izrazio i Kelog.[177]

---

[176]L. E. Froom, The Coming of the Comforter, rev. ed. 1956

[177]Za produženu diskusiju pogledajte rad Brendana Knudsona, *The Alpha and Omega of Deadly Heresy.*
Komentarišući Fruma, Knudson daje ovu važnu observaciju: "Najviše uticajem Fruma crkva je nasledila svoje hermenautičke intepretacije izjava

> Doktrina o trojstvu. Reč "rođen" *je* shvaćena doslovno, [od strane pionira] što je značilo da je Hristos u nekoj tački u vremenu proizišao od Oca i stoga mu je podređen. G. Pfandl – The Doctrine of the Trinity among Seventh-day Adventists. Journal of the Adventist Theological Society, proleće 2006, stranica 165.

Pretpostavka da je Sin rođen, automatski zahteva podređenog i inferiornog Hrista. Kada se pretpostavka ispravi, podređenost više nije problem.

> Rani adventisti su težili da se drže Svetog pisma. Kada čitaju "Prvorođeni od svih," shvataju to doslovno. Druge biblijske fraze kao "Jedinorodni od Oca", takođe su shvatane kao doslovne. – Merlin Burt, Journal of Adventist Theological Society, Stranica 128. Proleće 2006.

Elen Vajt o Ocu, Sinu i Svetom Duhu. Hvalio se i R. A. Andersonu, sa kojim je radio na knjizi Evangelizam na sledeći način: 'Siguran sam da se razumemo u stavu o knjizi Evangelizam, kao jednoj od većih doprinosa u kojoj je tih dana učestvovala Asocijacija propovednika. Znate šta je ona učinila ljudima u Kolumbijskoj Uniji kada su se suočili licem k licu sa jasnom, nedvosmislenom izjavom u Duhu proroštva po pitanju Hristovog božanstva, ličnosti Svetog Duha, trojstvu i sličnim temama. Morali su položiti svoje oružje i prihvatiti te izjave ili su morali odbaciti Duh proroštva.' (Pismo datirano 18.01.1966).Ovde vidimo neke političke motive Fruma da podstakne pomak denominacije ka trojstvu zasnovanom na metaforičkom pogledu na Oca i Sina i pogledu na ličnost bez forme ili tela. Koje god Frumove pobude bile, njemu je nemoguće da izbegne poređenje sa Kelogovim stavovima.

Da li gornji autor zaključuje da su rani adventisti bili naivni i da je doslovno tumačenje Biblije znak slabosti?

Ne postoji direktan biblijski razlog da zauzmemo spiritualistički stav doslovnog pogleda na odnos Oca i Sina osim što se čini nemogućim verovanje u trojstvo jednakosti po moći. Ovo je predmet optužbe nametanja pretpostavke, teranjem pred rudu. Obratite pažnju na načela interpretacije pionira.

> "Kako da znamo kada se reči koriste figurativno. Ako ima smisla onako kako je napisano i ne smeta jednostavnim zakonima prirode, onda mora biti shvaćeno bukvalno, a ako ne, onda figurativno." Rev. xii. 1,2. xvii. 3-7 (Millers rules of interpretation XI)

Tvrdim da je zdrav razum prihvatiti termine Otac i Sin tako kako piše. Jedini razlog zašto to ne bi bilo tako jeste da neko brani ranije predodređenu stvar. Oponenti će stvarati mlake argumente pokušavajući da proguraju ovu stvar u priprosti bukvalizam, kao na primer da je Isus prava loza.[178] Možemo se nasmejati ovome i reći da mi ne vodimo ove stvari u ekstreme, jer nije u skladu sa jednostavnim prirodnim zakonima. Ali upoređivati termine Sin sa Hristom, što ga predstavlja kao lozu ili vrata, kao razlog da izbegnemo da nazovemo Isusa doslovnim Sinom, je prilično slab argument i sugeriše očajanje.

> Svetinja nad svetinjama, u kojoj je kovčeg sa deset zapovesti, se otvorio pred našim Prvosveštenikom kako bi ušao i učinio

[178] Whidden, Moon, Reeve, *The Trinity*, stranica 94

> pomirenje i očišćenje Svetinje. Ako budemo slobodni da tvrdimo da ne postoji doslovni kovčeg, koji sadrži deset zapovesti na nebu, možemo otići i korak dalje poreći doslovni grad i doslovnog Božjeg Sina. Svakako, Adventisti ne bi trebali prihvatiti ovaj spiritualistički stav, nego ovaj koji smo predstavili. Ne vidimo središnju poziciju.James White, *The Parable*, stranica 16

Džejms je shatio implikacije ovakvog spiritualističkog stava na druge doktrine. Interesantno je da on tvrdi da spiritualistički stav o svetinji može dovesti do spiritualističkog stava o doslovnom Božjem Sinu, što je smatrao odbacivanjem Adventizma. Elen Vajt ponavlja reči svog muža u nekoliko izjava koji podržavaju doslovno tumačenje Biblije.

- Veliko delo može biti urađeno ako se Biblija predstavi ljudima onako kako piše. 5T 388
- Kada bi svi prihvatili Bibliju onako kako piše i otvorili svoja srca da razumeju reč... CS 92
- On pokušava da ih nauči da se Gospodnji put mora pažljivo pratiti, da se Njegove reči moraju shvatati onako kako piše, i da ljudi ne treba da planiraju prema svom sopstvenom sudu, bez poštovanja Njegovog saveta.CT 353
- Nenaviknuti da prihvataju Božju reč upravno onako kako piše, ne

> dozvoljavajući joj da sama sebe tumači, oni čitaju u svetlosti svojih maksima i tradicija. Predugo su zanemarivali da proučavaju i razmišljaju o Bibliji tako da su im njene stranice postale tajanstvene. Skrenuli su sa averzijom od Božje istine ka ljudskim tradicijama. CTr 226

Boreći se sa ovim problemom doslovnog Oca i Sina, Elen Vajt je precizna:

- Bog je Hristu Otac; Hristos je Božji Sin. Hristu je data uzvišen položaj. Načinjen je jednakim sa Ocem. Svi Božji saveti su otvoreni Njegovom Sinu. 8T 268
- "Gospod Isus Hrist, jedinorodni Božji Sin, je zaista Bog u večnosti, ali ne i u ličnosti." UL 367

Da sumiramo, neuspeh u definisanju osnova jednakosti i ustanovljavanja striktno biblijskog okvira za tu definiciju, nameće spiritualistički metod interpretacije Biblije. Kada je ovaj princip jednom ustanovljen, centralni princip protestantizma (Biblija i samo Biblija) pada i tradicija trijumfuje. Bitno je znati da je plodno tle za razvoj trojstva bio u Aleksandriji, mestu koje je veoma dobro poznato zvog svojih spiritualističkih metoda intepretacije. Moj apel mojoj braći je da ispitaju osnovu jednakosti u biblijskom kontekstu, a ne da pretpostavljaju koje je značenje nekog termina.

2. Promena identiteta Hrista u utelovljenju (obrađeno u poglavlju 24)

Centralni deo ove debate se obično vrti oko diskusije o značenju i vremenu na koje se odnosi izraz„rođen". Jednom kada se osoba posveti trojstvu u jednakosti po moći, koristeći spiritualistički metod intepretacije, očigledno je nemoguće verovati da je Hristos rođen u večnosti. Spiritualističko načelo koje je jednom počelo mora se nastaviti i ne samo da ono izaziva da termini Otac i Sin budu spiritualizovani, već je isti slučaj i sa terminom„rođen". Tako počinje tok. Spiritualistički stav dozvoljava dve alternative, duhovno rođenje u večnosti ili duhovno rođenje u utelovljenju. Većina stručnjaka favorizuje ovo drugo. U svakom slučaju, ono što je predstavljeno je spiritualističko. Obratite pažnju na sledeće izjave.

a. "Neki stihovi koji ukazuju na podređeni položaj koji Hristos zauzima u odnosu na Oca, možda govore o Njegovom utelovljenom stanju a ne Njegovom proslavljenom položaju." *The Trinity*, Whidden, Moon i Reeve, stranica 94
b. "Kako god, kao što ćemo uskoro videti, ne postoji neoboriv dokaz da je Božji sin 'rođen' bilo kada pre svog utelovljenja." Glyn Parfitt – *The Trinity Book*, stranica 45 rukopisa.
c. "Verujem da se Jovan 5:26 odnosi na život koji je dat Sinu prilikom utelovljenja, a ne da je Hristos primio život od Oca u večnosti." Erwin Gane

– Lični email 3/10/07

Verovanje u rođenje prilikom utelovljenja dovodi do promene u prirodi odnosa između Oca i Sina. To bi značilo da Hristos nije bio Sin pre utelovljenja i da je postao Sin posle utelovljenja. Ovaj metod izoluje stihove u Bibliji koji identifikuju Hrista kao Božjeg Sina. Kada ljudi ukažu na njih kao dokaz sinovstva, svi poviču "da, ali to je u utelovljenju." Obradio sam ovaj problem u 24. poglavlju, ali ćemo pogledati nekoliko tačaka iz 5. poglavlja Jovanovog Jevanđelja.

Jovan 5:18 nam kaže:

> I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo kvaraše subotu nego i Ocem svojim nazivaše Boga i građaše se jednak Bogu.

Ovaj stih se konstantno koristi u kontekstu trojstva da se odnosi na Božanstvo Hrista pre rođenja i kao referenca koja dokazuje da je On druga ličnost Božanstva.

Ali šta je sa ovim sledećim stihom?

> Jov 5:19 A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako.

Ovaj stih se konstatnto koristi kao referenca outelovljenju. Ali šta čini Jovana 5:18 referencom o Hristovom postojanju,i sledeći stihreferencom o deluutelovljenja? Ko odlučuje? Bez čvrste referentne tačke, svi odlučuju za sebe koji stih se odnosi na koji segment.

Pogledajmo još jedan primer.

> Jov 5:28,29 Ne divite se ovome, jer ide čas u koji će svi koji su u grobovima čuti glas (Hrista) Sina Božjeg, i izići će koji su činili dobro u vaskrsenje života, a koji su činili zlo u vaskrsenje suda.

Hristos nam govori da ima moć da podiže mrtve i da će to učiniti na kraju ljudske istorije. Ovo je jasna referenca sile koju Hristos poseduje, sile da daje život. Ali odmah sledeći stih kaže ovo:

> Joh 5:30 Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao.

Da li je Jovan 5:30 referenca za dela u utelovljenju? Ako bismo dozvolili da nam termini Otac i Sin budu čvrste referentne tačke, ne bismo ni morali da postavljamo ovo pitanje, jer nije potrebna segmentacija, pošto svaka referenca na Oca i Sina otkriva tačno ono što jesu, a ne samo šta rade. Ponovo je Duh proroštva jasan po ovom pitanju.

> *Pismo jasno ukazuje na odnos između Boga i Hrista i jasno pokazuje Njihove ličnosti i individue.*
> "Bog koji je nekada mnogu puta i različitim načinom *govorio* očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi naslednika svemu, kroz koga i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i

> obličje bića Njegovog, i noseći se u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini, i toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi. Jer kome od anđela reče kad: Sin moj ti si, ja te danas rodih? I opet: Ja ću mu biti Otac, i On će mi biti Sin? Jevrejima 1:1-5. Bog je Hristov Otac; Hristos je Božji Sin. Hristu je data uzvišen položaj. Načinjen je jednakim sa Ocem. Svi Božji saveti su otvoreni za Njegovog Sina.
>
> Isus je rekao Jevrejima:" A Isus im odgovaraše: Otac moj dosle čini, i ja činim. I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo kvaraše subotu nego i Ocem svojim nazivaše Boga i građaše se jednak Bogu. A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako; Jer Otac Sina ljubi, i sve mu pokazuje što čini; i pokazaće mu veća dela od ovih da se vi čudite." Jovan 5:17-20 Ovde ponovo vidimo Očevu i Sinovljevu ličnost koje pokazuju zajednicu koja postoji među njima. 8T 269}

Obratite pažnju kako Elen Vajt otvara ovaj pasus sa jasnom izjavom da je odnos Oca i Sina jasno otkriven u njihovom odnosu i u njihovim ličnostima. Onda se ona osvrće na Jevrejima 1:1-5 i prelazi na Jovana 5:17-20 gde Hristos kaže da ne može sam ništa činiti i ponovo naglašava da je ovo odnos između Oca i Sina. Ne postoji segmentacija stihova, već

doslednost svo vreme. Ovo pokazuje da Elen Vajt koristi univerzalnu referentnu tačku o Ocu i Sinu, a ne segmentiranu eru utelovljena nasuprot eri pre rođenja. Jedini razlog zašto mislim da se Biblija deli na ovaj način je zbog predodređenog gledišta o trojstvu članova jednakih moći. Jednom kada uklonimo ovu predodređenost i Bibliju čitamo jednostavno, ovde više nemamo problema.

3. Konfuzija oko termina tajna (obrađeno u poglavlju 23)

Korišćenje reči tajna, da se opiše Bog, može dovesti do trenutnog konflikta ideja. Biblija nam jasno govori da je spasenje direktno povezano sa poznanjem Boga.[179] Elen Vajt kaže da bismo poznavali Boga, moramo ga poznavati pravilno.[180] Nema sumnje da moramo poznavati Božji karakter da bismo ga poznavali. Niko neće sporiti ovu činjenicu. Kada diskutujemo o nekim aspektima Božje prirode, kao na primer, odakle dolazi Njegova moć, ili kako rečju stvara, ili od koje je materije Njegovo telo, ništa od ovoga nam nije otkriveno, to je tajna. Ali jasno je da postoje neki aspekti Njegove prirode koje razumemo kao što Pavle kaže:

> Rom 1:20 Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.

Kako ćemo onda podeliti potrebu da poznajemo Njegov karakter, od nemogućnosti da razumemo neke aspekte Njegove

[179] Jovan 17:3
[180]Ministry of Healing, 409.

prirode? Gde je linija koja razgraničava? Ovde sasvim jasno postoji tenzija. Postoje dve opasnosti. Ako pokušamo da razumemo tajanstvene aspekte Božje prirode, veoma brzo možemo pasti u idolatriju i razviti lažan koncept o Bogu. Sa druge strane, ako opišemo neka svojstva Božje prirode koja su otkrivena ili ceo Njegov karakter i ličnosti koju trebamo znati, kao tajnu, tada smo u opasnosti da ne poznajemo suštinski deo Boga koji je vitalno važan za naše spasenje.

Kada koristimo termine Otac i Sin, da li su ovi termini pojmljivi i razumljivi? Da li ovi termini reflektuju karakter Oca i Sina koje moramo poznavati ili su to samo nepostojani nazivi koji reflektuju božanstvo koje ne možemo zaista spoznati? Na drugom mestu, da li je bitno znati kako se Otac odnosi prema Sinu? Da li njihov odnos ima ikakav uticaj na to kako bismo trebali tretirati jedni druge? Zar nije Njihov odnos temelj svim odnosima i kako bi oni trebali da izgledaju?

Proučavaocima Biblije je opšte poznato da su imena likova iz Biblije bila data po njihovom karakteru. Elen Vajt govori o ovome:

> Veliki značaj su imala imena koja su Jevreji davali svojoj deci. Često su imena stajala kao opis karakternih osobina koji su roditelji želeli da vide da se razvijaju kod njihove dece. PK 481

Da li je moguće da je ovaj princip koji je ustanovio Bog i koji predstavlja Njegovo carstvo mogao da se primeni na termine Otac i Sin? Da li ovi termini oslikavaju karakter, ličnost i osobine ili su samo funkcionalne etikete i metafore, koje nam pomažu da zagrebemo površinu velike tajne?

Svakako da postoje tajne u vezi sa Bogom koje ne razumemo, ali model trojstva stvara vanbiblijske misterije koje nas teraju u povlačenje ka misteriji kao jedinom načinu odbrane. Stvari koje su otkrivene su za nas i našu decu i naša je dužnost da ih proučavamo i da dobijemo biblijski odgovor.

Smatram da Raul Dederen objašnjava ovo veoma dobro:

> Poteškoće su evidentne. Doktrina koja potvrđuje da je Bog jedan, a da ipak postoje tri osobe u Bogu, mora da često zbunjuje um u njegovom naporu da nađe relevantan i inteligentan okvir u kojem ta, naizgled kontradikcija, može biti izražena i u isto vreme da se poklopi sa religioznim potrebama prosečnog čoveka. Nije ni čudo da su reference o neshvatljivom Ocu, neshvatljivom Sinu i neshvatljivom Svetom Duhu ohrabrile zlobne opaske da je cela doktrina neshvatljiva. Raoul Dederen. *'Reflections on the Doctrine of the Trinity,'* 1970,AndrewsUniversity.

Ponekada ove opaske nisu zlobne, već predstavljaju vapaj konfuzije i tuge da je doktrina o Bogu predstavljena kao suviše teška za razumevanje.

U dijalogu sa Ervinom Gejnom, on mi je rekao sledeće:

> Problem nastaje, ja verujem, zbog pogrešnog razumevanja Isusovih učenja. Jovan 14:9 kaže "Koji vide mene, vide Oca." A onda je nastavio i rekao, "Ja sam u Ocu i Otac u

> meni." Ovo je veoma tajanstven odnos. Postoji jedinstvo postojanja između Oca i Sina koje je beskonačno tajanstveno. *Oni su jedno u smislu koje ljudski um ne može da pojmi.* Toliko da se stihovi Isaije mogu odnositi na Sina 9:6 "Bog silni, Otac večni." A Kološanima 2:9 nam kaže "Jer u Njemu živi sva punina božanstva telesno."

Gerhard Pfandl to predstavlja na ovaj način:

> Sam Bog je misterija, a koliko više je to i samo trojstvo. Kako god, to nas ne bi trebalo brinuti dok god su različiti aspekti ove tajne jasno učeni u Bibliji. Iako ne možemo logički pojmiti razne aspekte trojstva, moramo pokušati da razumemo najbolje što možemo biblijska učenja po ovom pitanju. Svi pokušaji da se objasni trojstvo će propasti, "pogotovo kada pokušamo da objasnimo odnos tri osobe u božanskoj suštini... sve analogije propadaju i postajemo duboko svesni činjenice da je trojstvo misterija mnogo veća od naše moći pojmljenja. Ono je nepojmljiva slava božanstva." Stoga činimo ispravno priznanje da "čovek ne može pojmiti i pojasniti ga. Shvatljivo je u nekom smislu odnosa i načina manifestacije, ali je neshvatljivo u suštini njegove prirode." G. Pfandl,*The Trinity in Scripture,* 1999.

Ako propadnu svi pokušaji da se objasni trojstvo i ako je van naše moći poimanja, zašto uopšte imamo fundamentalne istine o trojstvu? Ako ne možemo da ga objasnimo, onda obmanjujemo ljude kada pokušavamo da ga objasnimo. Ako ne možemo da ga objasnimo, zar ne bi trebala postojati doza uzdržanosti u napadima na one koji vide ovu tajnu iz druge perspektive? Teško je razviti dogmu o tajni. Zar ne? Zbog ovoga verujem da je Elen Vajt rekla da svaka osoba treba sama za sebe da proučava ovo pitanje i da dođe do sopstvenog zaključka.[181]

Svakako vidim kako ovo može biti tajna iz perspektive onih koji veruju u trojstvo, ali ako je odnos Oca i Sina van svake granice shvatanja, prema kom modelu savršenog odnosa ćemo se oblikovati? Da li je jedinstvo odnosa Oca i Sina toliko teško za razumevanje?
Ponovo se moramo složiti da postoje aspekti ovog odnosa koje sasvim sigurno ne razumemo, ali da li su tajanstveni do tačke da ne možemo da se identifikujemo sa njima? Elen Vajt jasno objašnjava da jedinstvo između Oca i Sina može biti shvaćeno jer je ono isto kao jedinstvo koje je Hristos imao sa učenicima.

> Hristos je jedno sa Ocem, ali su Hristos i Otac dve različite osobe. Pročitajte Hristovu molitvu u sedamnaestom poglavlju Jovana i naći ćete ovo jasno prikazano. Kako se ozbiljno naš Spasitelj molio da Njegovi učenici budu jedno sa Njim kao što je On

[181] "Govorim i uvek sam govorila da neću ulaziti u raspravu ni sa kim po pitanju prirode i ličnosti Boga. Neka oni koji pokušavaju da objasne Boga znaju da je po tom pitanju, u ćutanjurečitost. Neka Biblija bude čitana u jednostavnoj veri i neka svako formira svoj koncept Boga iz Njegove nadahnute reči." Spalding and Magan collection,str 329

> jedno sa Ocem. Ali jedinstvo koje postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ničiju ličnost. Oni treba da budu jedno sa Njim kao što je On jedno sa Ocem. Review and Herald,1-6-1905.

Stoga kada Dr. Gejn kaže da je Bog jedan u smislu koji mi ne možemo razumeti, on je možda previdео gornju izjavu i misli iz Jovana 17. Samo trojstvo ga čini misteriozno kompleksnim, a ipak ne mora biti tako kompleksno. Ništa u Bibliji ne zahteva toliku kompleksnost osim kad joj mi namećemo svoje pretpostavke. U Rimljanima 1:20 jasno govori:

> Rim 1:20 Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.

Pavle kaže da su Njegovi nevidljivi atributi otkriveni u stvorenim stvarima. Mislim da je ovo prilično jasno. Ako nije, formula za spasenje u Jovanu 17:3 postaje veoma problematična.

U lekciji subotne škole od 10. aprila 2008. godine, Roj Adams kaže sledeće:

> Na primer, u Jovanu 10:30, On objavljuje: Otac i ja jedno smo. U originalnom tekstu na Grčkom jeziku reč “jedno” je imenica srednjeg roda i ukazuje na zajednicu blisku koliko god to naši umovi mogu da shvate. Isus i Otac su od jedne materije, jedne pridode, ali nisu ista

> osoba (u tom slučaju bi koristio muški rod). Ako imate problema da shvatite dubine ovoga, niste sami. Što dublje zadirete u temu, to bolje shvatate dubinu svog neznanja.

Iz tačke trojstva gde vlada jednakost po sili, ovaj koncept zajednice je zaista velika tajna. Ali iz perspektive da je Sin slika Oca i da Sin sve od Njega prima i da imaju veoma blizak odnos, svakako možemo reći da se večno božanstvo može shvatiti kroz stvorene stvari.[182] Doktrina trojstva stvara nemoguće situacije do tačke da se zahteva od nas da verujemo u nešto što se ne može objasniti niti razumeti. Bog kaže, razmislimo zajedno. (Isaija 1:18) Ponovo naglašavam da postoje mnoge svari koje ne znamo o Bogu, koje nam nisu otkrivene, ali ono što je jasno otkriveno jasno govori da postoji Otac: izvor svega i Njegov jedinorodni Sin, koji je primio nasledstvo od Oca, tako u Njemu obitava sva punina, i da je Bog sa nama kao osoba kroz sveprisutnog Duha. Ovo nije komplikovano već prilično jednostavno i sve ovo je objavljeno u Bibliji za nas i našu decu.[183]

Moja najveća briga se tiče korišćenja tajanstvenog načina izražavanja jer to zadaje ozbiljan udarac identitetu Boga i našoj sposobnosti da se povežemo sa Njim. Ponovo u lekciji subotne škole od 10. aprila, 2008., Roj Adams podvlači potencijalnu konfuziju identiteta koji se pojavljuje kada verujemo u trojstvo:

> Zamislite situaciju da biće koje znamo kao Boga Oca dođe i umre za nas, a ono koje

[182]Rimljanima 1:20
[183]V Mojsijeva 29:29

> znamo kao Isusa ostane na nebesima (govorimo u ljudskim terminima da bi napravili poentu). Ništa se ne bi promenio, samo bismo ih zvali imenom kojim sada zovemo drugog. To znači jednakost u božanstvu.

Poenta ovoga je da je identitet osobe nebitan, jedino je bitno delo koje se vrši. Ovo je neizbežni rezultat jednakosti po sili.[184] A to je takođe i neizbežni rezultat spiritualističkog pogleda na Boga. Kada govorimo u ljudskim terminima, to znači da ne bi bilo bitno da li svog oca zovete majkom, ili da li svoju majku zovete ocem, bitna je samo uloga koju vrše u tom momentu. Ali ovo podriva srž identiteta po odnosu i poznavanje nekoga. Ako se osoba promeni kao kod Oca i Sina, oni prestaju da postoje kakvim su bili, veza je izgubljenja, a sa njom i blagoslov. Ne mogu da prihvatim takve špekulacije i odbacujem ih kao napad na moj lični odnos sa Ocem i Sinom koje sam zavoleo kroz Sveto pismo.

4. Merenje božanstva po učinku (obrađeno u poglavlju 21)

Ovo je ključna stvar u mom umu, pa ipak, nisam našao ni u jednom komadu literature koje sam pročitao da reč jednak ili jednakost znači bila šta drugo osim jednakost po učinku. Nikakvih alternativnih značenja nema.

[184]Mi vidimo ovo načelo u ljudskoj sferi u nastojanjima da žene budu rukopoložene kao starešine i pastori. Identit žene je nebitan, jedino je bitno kojedelo vrši. Rezultat će biti potpuno konfuzija identiteta i odnosa. Ovo je upravo ono što Sotona želi.

Kada čitamo knjigu Whidden-a, Moon-a i Reev-a, izraz "puno božanstvo" Hrista je neprestano predstavljen kao termin za opis sile koju Hristos poseduje sam od sebe.[185] Njegova sopstvena sila ga kvalifikuje da bude božanstvo. Nigde ne postoji ideja da se takva sila može naslediti ili da je jednakost u odnosu. Tvrdim da se jednakost može drugačije sagledati i da je Hristovo božanstvo očuvano i uvećano u ovom modelu.

Ova jednakost zasnovana na sili je jasno istaknuta u *Pitanjima o doktrini*.

> (1) Hristos je jedno sa večnim Ocem – jedno u prirodi, jednak u sili i autoritetu, Bog u punom smislu, večan i samopostojeći, sa izvornim životom, nepozajmljenim, neizvedenim; (2) Hristosje postojao od večnosti, različit od, ali ujedinjen sa Ocem, i poseduje istu slavu i sve božanske atribute. QOD, 14, web izdanje na www.maranathamedia.com

Pitanja o doktrini ukazuju da je Hristovo božanstvo nedvosmisleno iz Njegovi sopstvenih izvora i da nije ni na koji način nasleđeno od Oca. U ličnim diskusijama koje sam imao sa nekim učenim ljudima, rečeno mi je potpuno isto – božanstvo se može prepoznati kroz samostvorenu urođenu silu i položaj. Tvrdim da takvo verovanje ne potiče iz Biblije, već je nametnuto Bibliji. Lucifer, a ne Hristos, je onaj koji traži jednakost kroz moć i položaj. Hristova jednakost je osigurana kroz Njegov odnos sa Ocem, On nije morao da dokazuje to sotoni kada je bio kušan u pustinji, a ne mora da dokazuje to ni

[185] Whidden, Moon i Reeve, *The Trinity*, stranice 23-30

nama. Mi možemo samo prihvatiti Očevu Reč da je Hristos Njegov Ljubljeni Sin i da je po Očevoj volji da sva punina počiva u njemu.[186]

I ranije sam citirao ovo, ali ova izjava daje najbolji primer destrukcije identiteta.

> Zamislite situaciju da biće koje znamo kao Boga Oca dođe i umre za nas, a ono koje znamo kao Isusa ostane na nebesima (govorimo u ljudskim terminima da bi napravili poentu). Ništa se ne bi promenio, samo bismo ih zvali imenom kojim sada zovemo drugog. *To znači jednakost u božanstvu.*
> Sabbath School Lesson 10. April, 2008.

Ako prihvatimo jednakost zasnovanu na sili, ova izjava je potpuno tačna. Ali koje su implikacije? Identifikacija individua postaje beznačajna, ona više ne predstavljaju tu osobu. Ovo načelo otvara vrata promenama identiteta i kako se odnosimo prema svakom članu božanstva.

Vens Ferel nastavlja sa ovim načelom u sledećoj izjavi:

> Ljudi mešati prirodu božanstva sa Njihovom radom. Dok učimo o individualnoj misiji svakog člana da se spase čovečanstvo, imamo iskušenje da zamislimo Njihove individualne aktivnosti i rad za ljudski rod kao nešto što objašnjava Njihovu prirodu i atribute svakog člana. Ali mi smo ograničeni sopstvenim

[186] Kol 1:19

> jezikom. Tako, u identifikaciji svakog člana božanstva, u ovoj knjizi ćemo im se obraćati kao Ocu, Hristu Sinu i Svetom Duhu. Problem koji postoji ovde je u tome što Njihova imena identifikuju Njihov rad, a ne Njihovu prirodu. (*Defending the Godhead*,stranica 7.)

Vens Ferel ukazuje kao i Roj Adams, da termini Otac i Sin ne prikazuju Njihove Identitete već rad. Zar se ovo ne može shvatiti kao uništenje identiteta i čineći nemogućim da upoznamo članove božanstva. Odgovor koji sledi je, „ali Bog je tajna van naše mogućnosti shvatanja". Ovo čini da je Boga krajnje nemoguće spoznati i ovo je genijalni deo doktrine o trojstvu; napraviti doktrinu koja čini da pamtimo Boga na način koji nas vodi upravo u suprotnom smeru da ga zaboravimo. Moja lično zapažanje je da neki od nas koji smo rasli u modernoj eri jednostavno postavljamo pitanje, "da li je to ispravno?" Ali, za neke od nas koji su odrasli u postmodernističkom okruženju, gde su elementi odnosa postali veoma bitni, trojstvo će biti pod paljbom jer neće ispuniti potrebe ljudi za odnosom i pored toga što to nije eksplicitno navedeno u Bibliji.

Mogao bih navesti još primera ali se čini da je to opšte prihvaćenokao univerzalno načelo utvrđivanja Božanstva. Odbacujem ovo načelo na osnovu toga što joj metodologija nije podržana Svetim pismom.

5. Vođenje Disksusije po Nikejskom i Atanasijanskom Načelu.

Veoma me čudi što mnogi u našoj crkvi prihvataju izjave iz Nikejskog i Atanasijanskog načela kao polazišnu tačku za dalji

rad i legitimni kontekst diskusije o Božanstvu. Ova načela su predstavljena u vremenu potpunog otpadništva i kao načela su formulisana u vremenu Pergamske crkve, te ih nalazim veoma sumnjivim. U svojoj knjizi "*Understanding the Trinity*", Maks Haton počinje prvo poglavlje citiranjem Atanasijanskog načela.[187] Iako je modifikovao neke aspekte, ipak je to njegova polazišta tačka. Svako ko prostudira istoriju razvoja ovih načela, mora razumeti da Bog nije imao udela u njihovom formulisanju.

Postoji mnogo suptilnije uvlačenje debate o Božanstvu po načelima otpadništvaiz trećeg i četvrtog veka, a to je nastavak korišćenja etiketa kao što su Arijanstvo i Poluarijanstvo. Bilo da verujete ili ne verujete u načela, korišćenje ovih termina momentalno daje prostora ortodoksiji i neortodoksiji u kontekstu Nikejskog i Atanasijanskog načela. Čudno mi je da Adventisti u jednu ruku tvrde da odbacuju Katoličko trojstvo, a ipak koriste oznake koje su iznikle iz Katoličke formulacije trojstva. Zašto se ne koristi termin polutrojstvo? Ima jednako smisla i kao poluarijanstvo.

Treća stvar koja mi je veoma interesantna jeste da mnogi Adventistički stručnjaci favorizuju citate savremenih protestantskih autora po pitanju Božanstva. Teško mi je da shvatim da neko ko veruje da je ljudska duša besmrtna i da Bog prži grešnike u paklu zauvek može imati bilo kakav ispravan koncept Boga.[188] Po meni ovi autori obožavaju i govore o bogu kojeg ne priznajem, niti ću obožavati.Kada bih rado citirao

[187] Max Hatton, *Understanding the Trinity*, stranica 13

[188]Ovo nije razlog da osuđujemo i napadamo individualne autore, ono samo predstavlja nasleđe koje im je predato od prethodnih crkvenih očeva.

njihova dela i slagao se sa njihovim tvrdnjama može izgledati vrlo stručno, ali je opasno i može dovesti do pogrešnih zaključaka.

6. Pretpostavljanje. (Obrađeno u poglavlju 27)

Kada pričamo o istini, da li je mudro pretpostavljati stvari koje nisu izjavljene u Bibliji? Crkva priznaje da je doktrina o trojstvu upravo to – pretpostavka.

> Iako ni jedan stih iz Pisma ne daje formalnu izjavu o doktrini trojstva, ***pretpostavlja se činjenicom*** od strane Biblijskih pisaca i spomenuta je nekoliko puta. Samo verom možemo prihvatiti postojanje trojstva. (Adventist Review vol. 158 No. 31, 1981, Stranica, 4)

> Iako Stari Zavet ne uči eksplicitno da je Bog trojedini, aludira na množinu u Božanstvu. Seventh-day Adventists Believe … A Biblical Exposition of 27 Fundamental Doctrines, 1988. R & H Publishing Assoc. stranica, 22.

Fernando Kanale je u pravu kada kaže:

> Zbog činjenice da ljudska filozofija treba biti podređena Bibliji i s obzirom da je Božanska filozofija već dostupna u Bibliji, naše razumevanje Boga mora biti oslobođeno od ljudskih špekulacija." (Fernando L. Canale, the Handbook of Seventh-day Adventist Theology,

> Seventh-day Adventist Encyclopaedia tom 12, stanica 105, 'Doctrine of God.)

Ali kasnije daje izjavu koja potpuno poriče prethodnu izjavu:

> "Koncept trojstva, odnosno sama ideja da je troje jedno, nije eksplicitno izraženo, već samo pretpostavljeno." (Isto, str. 138)

Mnogi se slažu da je u pitanju proračunata ljudska pretpostavka koja se zasniva na onome što izgleda da je tačno, ali na kraju se mora priznati da je to tek ljudska špekulacija. Maldvin Hjuz, prvi direktor Vesli Hausa, Metodističkog teološkog Koledža, priznaje ovu špekulaciju kada kaže:

> "Doktrina o trojstvu nije primarno doktrina o kojoj se može špekulisati. Ona je spekulativna konstrukcija materijala koje je nam je dalo otkrivenje i hrišćansko iskustvo. Definicija je izdržala test vremena, uglanom zato što se veruje da je crkva imala Božasnko vođstvo kada ju je uokvirila." (H. Maldwyn Hughes, M. A., D. D. Christian foundations, An introduction to Christian doctrine, stranica 141, četvrto izdanje, Jul 1933)

Neki mogu cepidlačiti da li je ovo Metodistička perspektiva, ali Adventistički stručnjaci slobodno citiraju evanđeoske stručnjake da bi dokazali svoje tačke po pitanju trojstva. Mnogi od ovih stručnjaka slobodno priznaju da je trojstvo doktrina koja nije zasnovana na Bibliji:

> Egzegete i teolozi danas se slažu da Jevrejska Biblija ne sadrži doktrinu o trojstvu, iako je bilo uobičajeno u prošlosti da dogmatski traktati o trojstvu citiraju I Mojsijevu 1:26, "Da načinimo čoveka po svom obličju, kao što smo mi" (Pogledati takođe I Moj. 3:22, 11:7, Isaija. 62-3), kao dokaz množine u Bogu." (Encyclopedia of Religion, Trinity, tom 15, stranica 54, 1987)

Kasnije govori;

> "Dalje, egzegete i teolozi se slažu da Novi Zavet takođe nesadrži izričito doktrinu o trojstvu." (Isto)

Iako se neki stručnjaci možda ne slažu sa ovom procenom, većina je priznaje. Pitanje mora biti postavljeno – da li je ovo način na koji treba da formiramo Biblijska učenja?

Iznova se, Whidden, Moon i Reeve, uzdaju u jake indicije a ne izričite izjave kada kažu:

> Verovatno najjača indicija za takvo nebesko trojstvo se pojavljuje u čuvenoj evanđeoskoj poruci koju je Isus dao crkvi u formuli za krštavanje: "Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha" (Matt. 28:19)." *The Trinity*, str 32

Najjače indicije naravno nisu eksplicitne izjave. Koristeći se metodologijom najjačih indicija za ono što hoćete da nađete, može dovesti do izjava kao što je sledeća:

> A šta je sa direktnom molitvom Svetom Duhu? Iako nemamo jasan primer ili direktnu zapovest da se molimo Svetom Duhu u Bibliji, takva praksa ima u načelu neku podrazumevanu Biblijsku podršku...Deluje logično da se Božji narod može moliti direktno Svetom Duhu i obožavati ga." (The Trinity. Page 273)

Ovo je veoma jaka izjava. Iako Biblija ne naređuje, ovi ljudi misle da je u redu da se mole direktno Svetom Duhu. Da li je ovo Biblijsko načelo? Ričard Rajs najbolje opisuje to kada kaže:

> "Uloga trojstva u učenju o Bogu uvek rađa pitanja. Jedan od razloga je taj što se ta reč ne pojavljuje nigde u Bibliji, niti ima jasne objave te ideje. Ali Biblija daje prostora za njenu formulaciju i koncept predstavlja razvoj biblijskih tvrdnji i koncepata. Iako doktrina o trojstvu nije deo onoga što Biblija sama kaže o Bogu, ona je deo onoga što crkva mora reći da očuva Biblijski pogled o Bogu." *The Reign of God*, An Introduction to Christian Theology from a Seventh-day Adventist Perspective. Od Richard Rice-a. 1985. AndrewsUniversity Press.

Priznanje je jasno. Trojstvo je sredstvo koje je crkva mislila da mora da konstruiše da bi sačuvala ono što su verovali da Biblija

pokušava da kaže o Bogu. Ovo je jasan slučaj tradicije iznad Biblije i mudrost ljudi u pokušaju da budu mudriji od Boga.

Još jedna pretpostavka:

> Nijeda informisani čovek koji drži trojstvo nikada nije rekao da su 3 osobe = 1 osoba. Ono što u stvari kažu jeste da tri osobe možemo opisati samo ako postoje u obličju jedne materije. Stoga su tri osobe, jedan Bog. (*Understanding the Trinity*, Stranica 133)

Ovo je takođe veoma jaka izjava i nema Biblijsku podršku. Mnogi koje drže trojstvo, a koriste mozak, bi priznali gornju izjavu i znam barem jednog koji za nju kaže de je jeres.[189]

Evo još jedne izjave:

> Iako reč trojstvo ne postoji u Bibliji (niti postoji reč utelovljenje), učenje koje ona opisuje se sasvim jasno nalazi u njoj. Ukratko, doktrina o trojstvu je koncept da "Bog večno postoji kao tri osobe, Otac, Sin i Sveti Duh i svaka od tih osoba je u potpunosti Bog, a postoji jedan Bog."*The Trinity in Scripture* od Gerhard Pfandl, Jun 1999.

Ponovo, evo priznanja da trojstvo nije izričitoobjavljeno, a ipak se može naći u Bibliji. Da li je ovo ispravna procedura za ključnu doktrinu Adventističke Crkve?

[189]Vance Ferrell, *Defending the Godhead.* Chapters 4 and 5

Jedan od najfascinantnijih tekstova je Vens Ferelov opis Nebeskog Suda i kako svaki član Božanstva odlučuje naizmenično i kako njih troje sve sprovode u delo:

> Sada se vraćamo u daleku prošlost. Tri člana trojstva su morala da smisle način kako da reše tri problema:
> Prvi problem je bio taj što je Božanstvo imalo tako veliku silu, autoritet i intelekt. – Anđeli, stanovnici drugih svetova i ljudi na zemlji bi imali veliki problem da se povežu sa Njima i da ih vole.Iako ja volim male divlje životinje koje žive oko moje kuće na selu, one žive u konstatnom strahu od mene. One prepoznaju da imam moć i snagu koje one ne mogu shvatiti, prestrašene su. Božanstvo je prepoznalo da će imati ovaj problem kada su stvorili podređena bića. Kako su mogli izraziti svoju duboku ljubav za ta bića i da ih ubede u to?
> Drugi problem je da ih ima troje u Božanstvu. Teško je identifikovati se sa troje vođa. Razmislite o tome na momenat. (Na primer, kako bi se pali ljudi molili trima Bogovima?) Postojala je potreba za posebnim obrascem, tako da ljudi gledaju u jednog Vrhovnog Boga kao Gospodom svega u njihovim životima.
> Treći problem je bio u tome što je je svaki od članova Božanstva imao potrebu za definisanim imenom preko kojih bi ih Njihova stvorenja idetifikovala i delom ih razumela. Upamtite da su svi potpuno Božanski sa jednakom silom druge dvojice; ali su im bila

> potrebna različita imena.
> Iako je svaki član Božanstva, budući večan, imao svu silu, svako je imao poziciju i vršio je delo koje se razlikovalo o dela druge dvojice. Ovo nije bilo teško izvesti, jer je jedan već bio vrhovni. Drugi je bio Ljubljeni Sin. Treći je bio Sveti Duh. Njihovi položaji i dela će rešiti sva tri problema spomenuta iznad.[190]

Ovo je izrazito spekulativno i naravno, ne može se naći nigde u Bibliji.[191]Čim više niste vezani za Bibliju, postaje veoma jednostavno da odbranite svoju poziciju i možete biti veom kreativni. Da li smo mi zaista Sola Scriptura u našim verovanjima?

7.Nametanje pretpostavkeu izjavama Elen Vajt za podupiranje trojstva (Obrađeno u poglavlju 15)

Ovaj metod je uobičajen i prvi ga je koristio Frum kada je sastavljao knjigu*Evangelizam*. Iako mi je interesantno da crkva neveruje u korišćenje Elen Vajt za doktrinalne namene, u istoriji Trojstva ona je navedena kao ključna figura za pomak crkvene doktrine ka trojstvenom stavu o Božanstvu. Da doktrina nije popularna, kao što je to bio slučaj sa istražnim sudom, ljudi koji nisu Adventisti, a istražuju našu istoriju, mogu nas optužiti da je naše verovanje u trojstvo proizišlo od Elen Vajt, a ne iz Biblije. Interesantna misao.

[190] Isto, Strane 10,11

[191]Ovaj visok nivo špekulacije kod Vensa Ferela me je raočarao, jer sam našao njegove radove u drugim oblastima kao veoma dobre.

Elen Vajt je dala mnoge izjave. Neke zaista izgledaju kao da daju indikaciju koji reflektuje trojstvo i oni se često koriste, ali šta je sa onima koji su potpuno suprotni. Jedina osoba koju sam ja čitao, a koja je napravila ozbiljan pokušaj da odbrani trojstvo koristeći svaku izjavu Elen Vajt, je Vens Ferel. Pohvajujem ga za njegov napor, ali izvrtanje i menjanje svih izjava, koje je potrebno da bi se sve uklopilo, je interesantno štivo za čitanje.

Za druge je Elen Vajt pogodna, možemo je citirati kada se slaže sa nama i zvati je čovekom kada se ne slaže. Obrađivao sam ovo pitanje kroz veći deo ovog teksta, jer su konfliktne izjave Elen Vajt bile ono što je prvo izazvalo moje interesovanje za ovu temu. Naravno, oni koji se protive trojstvu često se služe istim procesom korišćenja Elen Vajt za odbranu svojih pozicija i da negiraju izjave koje podržavaju trojstvo. Iznova izazivam metod koji se koristi ovde.

Svidelo se to nama ili ne, nazivali je mi samo čovekom ili manjim svetlom ili nedoktrinalnom, dok god ohrabrujemo ljude da čitaju Elen Vajt, ovaj problem će se pojavljivati. On neće jednostavno nestati. Ona daje previše izjava koje ne podržavaju trenutni pogled na Božanstvo. Izgleda da je prorok koji nas je lansirao u slobodu i poštovanja evanđeoskog Hrišćanstva kroz otkrivenja njenih izjava o trojstvu, sada kao staro sidro koje nas iritira. Da li ćemo dozvoliti sidru da nas drži ili ćemo ga odseći i dozvoliti našim spiritualističkim stavovima da nas razbiju o stene ekumenizma?

29. Hristoskao Tvorac ili Predstavnik

Postoji mnogo mesta u Bibliji gde razlika između modela „izvora života" (koji otkriva Hrista kao rođenog) i modela trojstva (koji otkriva Hrista kao nerođenog,[192] koji poseduje svoj sopstveniizvor i deli ga sa Ocem) postaje veoma jasna. Obratite pažnju na sledeće stihove:

> Isa 43:10 Vi ste moji svedoci, veli Gospod, i sluga moj koga izabrah, da biste znali i verovali mi i razumeli da sam ja; pre mene nije bilo Boga niti će posle mene biti.
>
> Isa 44:6 Ovako govori Gospod Car Izrailjev i Izbavitelj njegov, Gospod nad vojskama: ja sam prvi i ja sam poslednji, i osim mene nema Boga.
>
> Isa 44:24 Ovako govori Gospod, Izbavitelj tvoj, koji te je sazdao od utrobe materine: ja Gospod načinih sve: razapeh nebo sam, rasprostreh zemlju sam sobom;
>
> Isa 45:5,6 Ja sam Gospod, i nema drugog, osim mene nema boga; opasah te, premda me ne znaš. Da bi poznali od istoka sunčanog i od zapada da nema drugogo osim mene; ja sam Gospod i nema drugog.

[192]Mnogi koji veruju u trojstvo poriču verovanje da Hrist nije rođen. Mnogi smatraju da je duhovno rođen da bude Sin za delo Jevanđelja dok ostali Hrista vide kao rođenog u otelovljenju. U svakom slučaju, ovo nije pravo stanje rođenja.Biti duhovno rođen znači reći da verujete u Subotni odmor bez potrebe da držite Subotni odmor.To je samo nešto duhovno.

Ovi stihovi predstavljaju izazov obema stavovima. Svaki stih predstavlja i spominje jedno jedino biće. Izrazi: “osim mene nema Spasitelja,”“osim mene nema Boga,”“rasprostreh zemlju sam sobom,” i “osim mene nema drugog”su nedvosmisleni, sve je isključeno osim tog jednog bića o kojem se govori. Biblija govori o Ocu, Sinu i Duhu kao posedovaocima Božanskih atributa i o klanjanju/obožavanju Oca i Sina, što je dirketno propisano u Bibliji. Whidden, Moon i Reeve se osvrću na nek od izazova sa kojima se susrećemo u ovim stihovima kada govore o Isaiji 43:10,11

> …Ako ozbiljno shvatimo jasno svedočanstvo Novozavetnih pisaca da je Isus Bog, to znači zaključiti da na koga god da se odnosi izraz Gospod, YHWH ili Jehova, u tekstu iz Isaije 43:10,11, Njegov identitet mora uključivati i Isusa iz Novog Zaveta koji je tvrdio da je, na neki način, bio Jehova iz Starog Zaveta. *The Trinity,* Stranica 48

Ovo je bitna poenta. Ako Isus nije uključen u stihove Isaije 43:10,11; 44:6 i 45:5,6, kako onda Hristos može tvrditi da je jednak Bogu i biti obožavan kao Bog?[193] Sa druge strane, ako je Hristos uključen,kako onda da se odnosimo prema tome što je naglašeno samo jedno biće? Zar ne bi bilo monogo jednostavnije da stih kaže “Nema Boga osim Oca, Sina i Svetoga u jednom nerazdvojnom jedinstvu”?

[193] Fil 2:6; Mat 28:17; Jovan 5:18. Interesantno je zapaziti da Adventistički Biblijski Komentar (*The SDA Bible Commentary)* potpuno ignoriše probleme identifikacije u stihovima Isaije.

A. Učiniti da "Ja" znači "Mi"

U odnosu na model trojstva, jedan način da se reši ovaj problem jeste da "ja" znači "mi". Jedan član Božanstva govori u ime svih i nema razlike među članovima. Ovde imao tri osobe u jednoj materiji[194] ili miksturu tri osobe u tajanstvenomjedinstvu koje ne možemo u potpunosti razumeti.[195] Ova dva koncepta su veomaslična i rezultat je isti: Mešavina nerazdvojivog, tajanstvenog jedinstva koja dozvoljava da jedan govori u ime svih bez fokusa na to ko priča.

Prvo: Da bi prihvatili ovo, moramo podneti lingvističku žrtvu: "ja" više ne znači "ja," već "mi".

Drugo: Mora doći do gubitka značaja o kom članu Božanstva se govori. Da li je bitno ko u stvari govori? Da li postoji potencijal kroz proces mešanja da se izgubi individualnost svakog člana u nekim tekstovima? Za neke ovo nije bitna stvar, jer su oni svi svakako jedno, ali za one od nas koji smo zainteresovani za lični odnos sa Isusom i Ocem, ovo je jako bitno. Razlika je slična kao kod pisanja novogodišnje čestitke. Jedan član porodice piše u ime cele porodice i nekima nije bitno ko piše dok god je informacija prenesena, ali drugi koji ih dobro poznaju i zaineteresovani su za više detalja, žele da znaju ko je napisao pismo.

Ako tekst u Isaiji govori samo o Ocu, kako tvrde mnogi koji ne veruju u trojstvo, tada izgleda nemogućim da se harmonizuje sa

[194]Max Hatton, Understanding the Trinity, stranica 133

[195] Erwin Gane, lični email: "Ovo je veoma tajanstvena veza. Postoji jedinstvo između Oca i Sina koja je bezgranično tajanstveno."

tekstovima iz Novog Zaveta koji tvrde da je Isus Bog. A jasno je da Isus ima puna prava da bude nazvan Bogom i da bude obožavan kao Bog.[196]

Da li postoji način da se ovi stihovi čitaju bez lingvističke žrtve ili bez poricanja punine Hristovog Božanstva?

B. Jednakost zasnovanana moći stvara konfuziju

Verujem da se ključ nalazi u našem razumevanju jednakosti članova u Božanstvu, kao i toka izvora života od Božanstva. U 21-om poglavlju videli smo dva načina merenja Božanstva. Sistem merenja zasnovan na moći određuje Božanstvo kroz urođenu moć i neograničeno postojanje koje se meri vremenom i večnošću. U ranijim verzijama ovog teksta dobio sam odgovor na njega koji kaže, "Jednakost članova Božanstva je kroz atribute njihovih urođenih karakteristika."[197]

Ova prirodna linija razmišljanja stvara skrivenu pretpostavku na koji način bismo trebali razumeti Elen Vajt kada kaže da Hristos ima originalan život (kroz sebe) nepozajmljen (od bilo kog izvora van sebe) i neizveden (iz bilo kog izvora osim sebe). Ova interpretacija stihova je propisana zahtevom da se kvalitet zasniva na urođenim karakteristikama po pitanju života, moći i postojanja.

Ovakav tip jednakosti zahteva da postoji Božanski izvor života koji poseduje Otac i Božanski izvor života koji posedije Sin i u jednakosti ovih poseda vidimo osnov za jedinstvp iz kojeg izvire

[196] Jev 1:8; Otk 5:13.
[197] Barry Harker, *A Response to "The Return of Elijah,"* stranica 7

ljubav i jedinstvo. Dva izvora života (ili tri kada uključmo i Svetog Duha) stvaraju prirodni potencijal za autonomnu i individualnu akciju. Mi vidimo plodove ovog potencijala u načinu kako pojedini Adventistički teolozi posmatraju stvaranje.

> On je sam [govori of Hristu] razapeo nebo i sam je utvrdio zemlju. Kako neko može tvrditi da je Jahve imao predradnika (ili nekog sličnog) kao pomagača? Nema kontradikcije za one koji znaju istinu o trojstvu. Isus je deo Božanstva i kao takav je Stvoritelj.[198]

Autor ove izjave veruje da je Hristos sam izvršio *delo* stvaranja. Ovo je objašnjenje Isaije 44:24 i prirodni rezultat jednakosti zasnovane na sili. Da li je Hristos*radio* sam?

> Jev 1:2Govori i nama u posledak dana ovih preko sina, kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori.

Kontekst u Jevrejima 1:2 ukazuje da je Otac stvorio svetove kroz Svog Sina. Ali, šta je sa sledećim tekstom:

> Jev1:9.10 Omilela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje: toga radi pomaza Te, Bože, Bog tvoj uljem radosti većma od drugova Tvojih. I opet: Ti si, Gospode, u početku osnovao zemlju, i nebesa su dela ruku Tvojih.

[198]Max Hatton, Understanding the Trinity, stranica 63. Zapazite kako autor ne poriče Očev deo u stvaranju, ali je delo stvaranja izvršio Sin sam.

Ovaj tekst otkriva da Otac govori da je Sin položio temelje zemlji i nebesima. Da li su Jevrejima 1:2 i 1:9 međusobno kontradiktorni? Da li ćemo promeniti značenje da reč "osnovao" znači "isplanirao sa"? Da li ćemo reč "osnovao" smatrati bezvrednom?

C. Otac je izvor aHristosje pokretač

Tvrdim da je ovu prividnu kontradiktornost stvorila jednakost po sili, po kojoj je potrebno da smatramo osobu Božanstva Božanskom. Obratite pažnju na ideje o izvoru života u ovim redovima:

> Međutim, kada se okrenemo od svih manjih otkrivenja, onda gledamo Boga u Isusu. Posmatrajući Isusa vidimo da je slava našeg Boga u davanju. "Ja ne činim ništa sam od sebe", rekao je Hristos, "kao što me posla živi Otac, i ja živim Oca radi." „Ja ne tražim slave svoje, već slavu Onog koji me je poslao." Jovan 8:28; 6:57; 8:50; 7:18. U ovim rečima izloženo je veliko načelo koje je zakon života za svemir. Hristos je sve primio od Boga, ali je uzeo da bi dao. (Tako u nebeskim dvorovima, u Njegovoj službi za sva stvorena bića: kroz ljubljenog Sina, Očev život izliva se na sve; a preko Sina život se vraća u hvali i radosnoj službi, kao plima ljubavi, velikom Izvoru svega). I tako kroz Hrista krug krug dobročinstva se zatvara, predstavljajući karakter velikog Darodavca – zakon života. DA 21

> Bog je poslao svog Sina da podeli sopstveni [Očev život] život sa ljudskim rodom. "Ja živim po Ocu," *moj i njegov život su jedno.*(Ellen G. White, Home Missionary, 01. Jun, 1897, 'A call to the work')

> Kao zakonodavac, Isus je nastupao sa Božjim autoritetom; Njegove zapovesti i odluke su podržane suverenitetom večnog prestola. Očeva slava je otkrivena u Sinu; Hristos je manifestovao Očev karakter. On je bio tako savršeno povezan sa Bogom, toliko je bio okružen svetlošću, da su svi koji su videli Sina videli i Oca. Njegov glas su čuli kao Božji glas.RH, 07. Januar, 1890

Ovi redovi Elen Vajt jasno govore da je Očev život onaj koji teče kroz Sina. Sin deli Očev život. Ova činjenica čini nemogućom jednakost zasnovanoj na sili, ali se slažem da je takav koncept jednakosti nastao u Sotoninom, a ne Božjem umu.

Ako dozvolimo da Otac bude izvor, a Hristos da primi svu puninu života, tada Hristos može raditi kao Očev predstavnik, umesto da se od njega traži da bude nezavisni pokretač dela. Ali šta je sa tekstovima u Isaiji?

> Isa 43:10,11 Vi ste moji svedoci, veli Gospod, i sluga moj koga izabrah, da biste znali i verovali mi i razumeli da sam ja; pre mene nije bilo Boga niti će posle mene biti. Ja sam, ja sam Gospod, i osim mene nema Spasitelja

Hristos objavljuje u Jovanu 5:19,20 da ništa ne čini sam od sebe, već čini ono šta vidi da Otac čini. I Otac mu pokazuje sve što čini i Sin prati. U ovoj svetlosti vidimo Hrista kao Očevog predstavnika koji govori o Ocu da je izvor svih stvari. Da li je Hristos izuzet iz ove jednačine? Ne, jer ovaj tekst ukazuje na izvor, a ne na pokretača. Tekst Isaije ima smisla u kontekstu ove veoma važne izjave Elen Vajt:

> "Gospod Isus Hrist, jedinorodni Sin od Oca, je zaista Bog u beskonačnosti, ali ne i u ličnosti." UL 367 (1905)

Dali Elen Vajt ovde govori da Isus nije zaista Bog? Naravno da ne, ali govori da On nije izvor, jer je to Otac. Citat Elen Vajt je refleksija onoga što Pavle govori o izvoru i pokretaču:

> 1 Kor 8:6 Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj.

Otac je predstavljen kao izvor – "Od koga je sve", a Hrist kao pokretač – "kroz koga je sve."

Ova zbrka oko izvora života je naglašena iznova po pitanju Isaije 43:11, kada se kaže:

> Dalje, slučaj postaje još teži kada Gospod kaže "osim mene nema spasitelja"...to mora značiti da Mesija Isus Hristos iz Novog Zaveta jeste Gospod Jehova Starozavetnog proroka Isaije. *The Trinity,* stranica 48.

Ali Sveto Pismo kaže:

> 2 Kor 5:19 Jer Bog beše u Hristu, i svet *pomiri* sa sobom ne primivši im grehe njihove, i metnuvši u nas reč pomirenja.

Ovaj stih ukazuje da je Otac Spasitelj, koji je pomirio svet sa sobom kroz Hrista. Otac je izvor, Hristos je Pokretač.

Čak je i Hristovom Otkrivenju, koje je dato Jovanu, izvor Otac. Svemu je Otac izvor. Svemu što Hristos čini je Otac izvor. Hristos je sve primio od Oca. Jedini razlog zašto crkva ovo odbacuje je taj štp ne želi da odbaci svoj netačan osnov jednakosti. Ponovo naglašavam da ovakav sistem jednakosti potiče od Sotone, ne od Boga. Sotona je jedini koji je izjavio da će se uzdići iznad prestola, sedeće na gori zbornoj, biće kao višnji. Sasvim je sigurno da je Sotona izmislio jednakost koja je zasnovana na moći.

Kada shvatimo izvor i koncept predstavnika, Biblija postaje mnogo jasnija i jednostavnija. Uzmite na primer slanje Anđela Izrailjcima.

> IIMojsijeva 23:20-23 Evo, ja šaljem anđela svog pred tobom da te čuva na putu, i da te odvede na mesto koje sam ti *pripravio*. Čuvaj ga se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti greh, jer je moje ime u njemu. Nego ako ga dobro uzaslušaš i ustvoriš sve što kažem, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima. Jer će anđeo moj ići pred tobom i odvešće te u

> zemlju amorejsku i hetejsku i ferezejsku i hananejsku i jevejsku i jevusejsku, i ja ću ih istrebiti.

Ovo Hristos govori. On govori da šalje anđela i da je Njegovo ime u Njemu. Takođe znamo i da je spomenuti anđeo Hristos.[199] Ali ako Hristos govori kao Očev predstavnik i šta će Otac uraditi kroz Sina kao anđela koji ih prati, onda je stih jasan. Moramo zapamtiti da Hristos govori ono što čuje da Otac govori i kao Božja REČ, on komunicira sa nama.

U kontekstu činjenice da je izvor života Otac, svi tekstovi u Isaiji se uklapaju savršeno. Ovi tekstovi ukazuju na Oca kao izvor. Hristos nije isključen kao Bog jer deli/nasleđuje Očev život i obožavan je kao Bog i sva punina Božanstva počiva u Njemu. Sve ovo je moguće jednom kada napustimo koncept jednakosti zasnovane na moći koji potiče iz Isaije 14:12-14.

[199] 1. Kor 10:4 "…Jer pijahu od duhovne stene koja iđaše za njima: a stena beše Hristos." Konfuzija o izvoru života od strane Evangelika je mogući razlog zašto odbacuju Hrista kao Arhanđela Mihajla.

30. Zapečaćeni Očevim imenom

A. Parabola o devojkama

Parabola o deset devojaka u Mateju 25 otkriva interesantno svetlo koje koje pravi razliku između mudrih i ludih devojaka. Očigledna razlika između mudrih i ludih devojaka su zalihe ulja koje su mudre devojke imale. Ulje je simbol Svetog Duha koji je pomagao mudrim devojkama da prate ženika na svadbenu večeru.

Drugi faktor koji pravi razliku između mudrih i ludih devojaka je činjenica da je prijem na slavlje povodom venčanja određen time da li ženik poznaje goste. Upoznati nekog traje neko vreme, a lude devojke su potrošile svoje vreme za koje su mogle upoznati ženika.

Da li postoji veza između zaliha ulja i poznavanja ženika? Isus je učenicima pojasnio vezu između Njega i rada Svetog Duha. Dotakli smo se ove teme u poglavlju 22, ali ćemo se sada podsetiti.

> Jov 14:16-18 I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek: Duha istine, kog svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.

Isus je rekao da je On taj koji će nam doći. Kroz Duha Hrist prebiva u nama. Obratite ponovo pažnju na ove izjave:

> "Spasitelj je Utešitelj. Ovo sam i dokazala." 8MR Str. 49

> "Neka proučavaju sedamanesto poglavlje Jovana i nekao nauče kako da se mole i kako da žive Hristovu molitvu. On je Utešitelj. On će obitavati u njihovim srcima, čineći ih radosnima. Njegove reči će im biti kao hleb života..." RH, 27. Januar, 1903.

> "Dok kroz veru gledamo na Hrista, naša vera probija se kroz tamu i mi se klanjamo Bogu zbog Njegove čudesne ljubavi u davanju Isusa Utešitelja."19MR 297

B. Poznavanje Ženika dolazi kroz poznavanje Isusa našeg Utešitelja

Isus je jasno prikazan kao Utešitelj i jasno je objašnjeno kako se ovo zbiva:

> Nije presudno da znamo i da možemo da definišemo šta je Sveti Duh. Hristos nam govori da je Sveti Duh Utešitelj, "Duh istine, koji će Otac poslati u moje ime." "I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog Utešitelja da bude s vama vavek: Duha istine, kog svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti." Jovan 14:16, 17 *Ovo se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, koji se zove Utešitelj*. 14MR 179

Duh koji se pominje u Jovanu 14:16-18 je sveprisutnost Hristovog Duha. Kroz zalihe ulja, device su upoznale Hrista. Tvrdi se da Sveti Duh kao treća osoba olakšava proces upoznavanja Hrista, ali takvo verovanje je kontradiktorno Bibliji, Duhu Proroštva i zdravom razumu. Osnovni princip bliskosti i približavanja nekome se ne dešava u kontekstu treće strane koja je odvojeno i lično biće. Drugim rečima, čovek ne može razviti jak osećaj bliskosti sa svojom ženom preko svog kuma; to je preljuba!

Sotona je uveo ovakve teorije da bi zaklonio Isusa iz naših života kao Utešitelja i to je dovelo našu crkvu u stanje izumiranja.

> Razlog zbog čega su crkve slabe, bolesne, i na samrti, je u tome štoje naš neprijatelj uveo obeshrabrujuće uticaje i usmerio ih ka slabim dušama. On se trudi da izuzme Isusa kao Utešitelja iz naše perspektive, kao onoga koji ukorava, koji upozorava, koji nas savetuje... RH 26. Avgust, 1890

Prihvatanje Duha dolazi iz istinitog poznavanja Oca i Sina. U trećem poglavlju smo izneli gledište da primanje života od Boga može da se desi jedino ispravnom identifikacijom Boga i čoveka[200] i da je taj proces identifikacije ustanovljen kroz Božje Zapovesti.[201]

[200]"Ova laž je takođe uništila čovekov koncept Boga kao izvora, njegovog *blaga* i centra njegovog života. U ovom užasnom stanju, čovek ne može više jasno komunicirati sa Bogom, jer je čovek izgubio identitet obe strane: sebe i Boga."

[201] "U Rimljanima 7:10 nam kaže da su zapovesti date za život. 1 Jovanova 3:4 govori da je greh prestup zakona a Rimljanima 6:23 kaže da je pata za

Mora biti evidentno samo po sebi da je vera u pravog Oca, Njegovog Sina i Njihovog sveprisutnog Duha potpuno drugačiji Bog nasuprot konceptu trojstva jednake večnosti. Grananje ovih različitih verovanja je veliko i međusobno se isključuju. Mnogi ljudi tvrde da je ovo mali problem. Takva izjava otkriva manjak razumevanja ovih problema i potpuno je nesmotrena.

C. Izraziti primer Izrailjevog obožavanja lažnih bogova

Na granici sa Hananom Izrailj je bio zaveden u obožavanje lažnog boga.

> IV Mojsijeva 25:1-3 I življaše Izrailj u Sitimu, i narod stade činiti preljubu sa kćerima moavskim. One pozivahu narod na žrtve svojih bogova, i narod jeđaše, i klanjaše se bogovima njihovim. I Izrailj prionu uz Velfegora; i razgnevi se Gospod na Izrailja.

Kako je Izrailj mogao, tik uz granicu sa Hananom, odjednom da se okrene i postanje delom obožavanja lažnih Bogova? Ove stvari su zapisane nama kao upozorenje.

> U početku je bilo malo interakcije između Izrailjaca i njihovih neznabožačkih suseda, ali posle nekog vremena su Madijanke uspele da se uvuku u logor. Njihovo pojavljivanje nije

---

greh smrt. Stoga su zapovesti date da zaštite naš život. Ovo znači da ako zapovesti štede naš život i naš život dolazi kroz vezu sa Bogom, tada zapovesti moraju otkrivati pravi *identitet* i Boga i ljudi i takođe su indikator granice te komunikacije."

> izazvalo uzbunu, a njihovi planovi su tako tiho sprovođeni, da Mojsija niko nije obavestio o tome. Cilj ovih žena u njihovom odnosu sa Jevrejima je bio da ih zavedu u prestup Božjeg Zakona, da privuku njihovu pažnju njihovim paganskim ritualima i običajima i da ih odvedu ka idolatriji. Ovi motivi su vešto prikrivani pod velom prijateljstva, tako da ništa ne posumnjaju čak ni čuvari naroda. PP 454

Više od pedeset godina nakon svog nastanka, Adventistička crkva nije imala puno interakcije sa Vavilonskim kćerima. Ali posle nekog vremena naši ljudi su počeli da uče u neadventističkim institucijama. Ove institucije su poštovale trojstvo i verovale su u besmrtnost ljudske duše. Kako je takvo druženje mogla da učvrsti naš položaj? Uz ovo je išao i dijalog naših crkvenih vođa sa evangelicima Martinom i Barnhausom. Zbog ove prisnosti, naša crkva je razvila ojačani stav o trojstvu i drugačiji stav o Hristovoj prirodi. Da li je toliko teško videti da je na Adventizam uticao Vavilon na samim granicama Hanana?

Mnogi naši teolozi bi se narugali takvim "smešnim utiscima," ali takvi ljudi su obično učeni u takvim sličnim institucijama i mnoge naše institucije su usvojile mnoge otrovne uticaje evangelika. Tvrdim da je Adventizam ponovio istoriju Izrailja i sada poštuje lažnog boga po primeru Vavilonskih kćeri koje nas okružuju.

D. Ne možemo biti zapečaćeni dok služimo lažnim bogovima

Zapazite razliku između onoga što je zapisano na čelima 144,000 i onoga što je napisano na čelu žene koja jaše zver.

> Otk 14:1 I videh, i gle, Jagnje stajaše na gorio sionskoj, i s Njim sto i četrdeseti četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim.
>
> Otk 17:4-5 I žena beše obučena u porfiru i skerlet i nakićena zlatom i kamenjem dragim i biserom, i imaše čašu u ruci svoju punu mrzosti i poganštine kurvarstva svog; i na čelu njenom napisani ime: TAJNA, VAVILON VELIKI, MATI KURVAMA I MRZOSTIMA ZEMALJSKIM.

Za svakog ko poštuje Boga, Bog kojeg poštuju i kome služe je u centru njihovih razmišljanja. Zašto 144,000 imaju ime Jagnjetovog Oca napisano na čelima? Zašto nije ime trojstva, trojedinog Boga napisano na njihovim čelima?

Nausprot tome, žena koja jaše zver je svoj um ispunila tajnom i Vavilonom, odnosno zbrkom. Bog kome ona služi je potpuna misterija i izaziva veliku pometnju i ova pometnja vodi ka velikoj mrzosti koja je otkrivena u prvom poglavlju Rimljanima. Nasuprot Bogu koji je poznat kroz dela svog stvaranja, kurvin bog je zbunjujuća misterija.

Kada god zalutamo od obožavanja pravog Boga, um je ispunjen misterijama, lažnim sistemom obožavanja koje je mrsko Bogu. Zapazite sledeće:

> Jer 2:11-13 Je li koji narod promenio bogove, ako i nisu bogovi? A moj narod promeni slavu svoju na stvar zaludnu. Čudite se tome,

> nebesa, i zgrozite se i upropastite se! Veli Gospod. Jer dva zla učini moj narod: ostaviše mene, izvor žive vode, i iskopaše sebi studence, studence isprovaljivane, koji ne mogu da drže vode.

Izraij je često zavođen da obožava lažne bogove. Zašto mislimo da smo mi imuni na takvu mogućnost?

U Jeremiji 2:13 primećujemo da je Izrailj, kada je odbacio Boga, odvojen od izvora žive vode. Božji Duh nije više tekao ka njima, jer su odbacili istinito poznanje Boga. U sledećem poglavlju Bog objavljuje sledeće:

> Jer 3:3 Zato se ustaviše daždi, i ne bi poznog dažda; ali u tebe beše čelo žene kurve, i ne hte se stideti.

Neuspeh u prepoznavanju istinitog Boga, rakida našu vezu sa izvorom života i sprečava pozni dažd. Obratite pažnju na proceduru koja se događa u vremenu rešetanja kada Božji narod moli za Duha:

> Oni što su klečali pred prestolom prinosili su svoje molitve i stalno gledali u Isusa, a on je gledao u Oca, kao da se zalagao kod Njega za sve ove čto se mole. *Od Oca sija svetlost i obasjava Sina, a sa sina prelazi na molitelje. Zatim sam zapazila kako se neka izuzetno blistava svetlost prenosi sa Oca na Sina, a sa Isusa na narod pred prestolom.*EW 54,55

Svetlost je potekla ka Božjem narodu od Oca ka Sinu i ka vernicima. Ako ne verujemo iskreno da je Bog Otac i da ima Sina, već verujemo u trojstvo, ako bi takvim pojedincima izlio svoju moć, Bog bi potvrdio njihovo verovanje u lažnog boga. Ovo se nikada neće dogoditi. Pozni dažd može doći samo ako poznajemo istinitog Boga i Isusa Hrista. Misterija trojstva je lažni bog koji će baciti optužbu na Božji narod, zbog toga što ima čelo žene kurve. Izrailj nikada nije smatran Vavilonom, ali je on smatran kurvom od momenta kada je odbacio obožavanje istinitog Boga.

E. Lažno poštovanje izlaže vernike uništenju

Božji blagoslov Izrailju je uvek zavisio od njihovog držanja Njegovih zapovesti. Nedržanje zapovesti je donosilo prokletstvo. Zapovesti su ograda zaštite i kada je ta ograda provaljena Božji narod je ranjiv.

> V *Mojsijeva* 28:1 Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svog držeći i tvoreći sve zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam, uzvisiće te Gospod Bog tvoj više svih naroda na zemlji.
>
> V Mojsijeva 28:15 Ali ako ne uzaslušaš glas Gospoda Boga svog da držiš i tvoriš sve zapovesti Njegove u uredbe Njegove, koje ti ja danas zapovedam, doći će na tebe sve ove kletve i stignuće te.

Trojstvo jednake večnosti koje izvire od kćeri Vavilonskih nije Biblijski Bog i kao takav je prekršaj prve zapovesti. Prekršaj zapovesti krši zavet koji Božji narod ima sa Njim.

Videli smo ranije da je Božji narod zapečaćen Očevim imenom na svojim čelima. Božji sledbenici prepoznaju Oca kao velikog izvora svega i prepoznaju da je Njegov Sin nasledio sve od Njega. U prepoznavanju istinitog Boga oni imaju pravu vezu sa izvorom života i mogu primiti neophodno ulje da bi mogli ići na svadbu. Oni koji ne poštuju ovog Boga su izloženi krvoproliću osvetničkog anđela iz Jezekilja 9.

> Jez 9:1-6 Potom povika glasno, te čuh, i reče: Pristupite koji ste poslani na grad svaki s oružjem svojim smrtnim u ruci. I gle, šest ljudi dođe do visokih vrata, koja gledaju na sever, svaki sa svojim oružjem smrtnim u tuci, i među njima beše jedan čovek obučen u platno s opravom pisarskom uz bedricu; i došavši stadoše kod oltara bronzanog. A slava Boga Izrailjevog podiže se s heruvima, na kojima beše, na prag od doma, i viknu čoveka obučenog u platno koji imaše uz bedrcu opravu pisarsku. I reče mu Gospod: Prođi posred grada, posred Jerusalima, i zabeleži belegom čela onim ljudima koji uzdišu i koji ridaju radi svih gadova što se čine usred njega. A drugima reče i čuh: Prođite za njim po gradu, i pobijte, neka ne žali oko vaše niti se smilujte; starce i mladiće, i devojke i decu i žene pobijte da se istrebe; ali na kome god bude znak, k njemu ne pristupajte; i počnite od moje svetinje. I počeše od moje svetinje. I počeše od starešina što behu pred domom.

Oni koji odbiju da poštuju istinitog Boga će biti obmanuti da veruju laži.

> 2 Sol 2:11-12 I zato će im Bog poslati silu prevare, da veruju laži; da prime sud svi koji ne verovaše istini, nego voleše nepravdu.

Dragi prijatelji, ovo su izuzetno ozbiljni problemi. Moramo imati Očevo ime napisano na čelima, a ne znak misterioznog trojstva. Da bi izbegli opasnosti kojima se crkva izložila, moramo priznati naš greh kršenja Njegovih zapovesti i poricanja Njegovog Sina. Moramo se moliti u vreme pre nego što anđeli osvete krenu da ubiju neverne stanovnike Jerusalima. Moramo uzdisati i plakati za našim gradom i našom braćom i sestrama, koji su uključeni u lažno poštovanje.

Ima mnogo onih koji ističu grehe crkve, i to obično sa uživanjem i zadovoljstvom, ali pravi Božji narod voli crkvu i žalosni su nad njenim stanjem. Oni i dalje vole svoje vođe i mole Boga da im pomogne da vide veliku opasnost u kojoj se nalazimo. Zapazite da su oni koji su zapečaćeni još u gradu, kada zapečaćenje počne. Nisu se preselili iz grada na “svetije” mesto. Oni ostaju u gradu i uzdišu i plaču pred Bogom i žalosni su nad svojim sopstvenim gresima, kao i gresima njihove braće.

Priznajmo da smo zadremali i zaspali. Cela crkva je zavedena obmanom trojstva, i mudre i lude devojke. Vratimo se Bogu naših očeva i molimo da budemo zapečaćeni Božjim pečatom.

ŠESTI DEO – Ilija obnavlja misao zasnovanu na odnosu

31. Stvoreni po Njegovom obličju

A. Definicija Obličja

> I Mojsijeva 1:26-27 Potom reče Bog: Da načinimo čoveka po svom obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji. I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.

Bog je stvorio čoveka po svojom obličju. Pogledajmo ova dva stiha da vidimo šta još možemo da naučimo. Reč *obličje*, na Hebrejskom "tselem", znači:

1. *sena*; kao senka figure;
2. *sličnost*;
3. i stoga predstavlja *figuru ili idola*.

Bog je stvorio čoveka nalik ili po obličju Boga. Druga reč koja se koristi je sličnost (*u srpskom jeziku takođe "obličje"*). Ova reč, na Hebrejskom *d'muth*, znači:

1. *sličnost*;
2. *model*;
3. *oblik*;

4. priloška odredba: u stilu, na način, sličnost.

Tako je čovek načinjen po modelu, obličju ili nalik na Boga. Pogledajmo kroz Sveto Pismo da vidimo kako se ove dve reči koriste. Reč *slika* se koristi 15 puta u Starom Zavetu

- Prve dve (I Moj 1:26,27) se odnose na čoveka načinjenog po Božjem obličju.
- Teća (I Moj 5:3) se odnosi na Seta koji je načinjen po Adamovom obličju.
- Četvrti tekst (I Moj 9:6) ukazuje na zakoniti autoritet koji je po Božjem liku. Moć da uzme život za život.
- Ostalo se odnosi na idole.

Reč *sličnost* se pominje 26 puta u 23 stiha.

- Prve dve (I Moj1:26, I Moj 5:1) se odnose na čoveka načinjenog po Božjem obličju.
- Teća (I Moj 5:3) se odnosi na Seta koji je načinjen po Adamovom obličju.
- Četvrta se odnosi (2.Kraljevima 16:10) na oltar koji je Ahaz kopirao od Teglat-Felasara. Načinio ga je po tom obličju.
- Sledeća se odnosi (2.Dnevnika 4:3) na bronzane volove u Solomunovom hramu. Bili su slični kao volovi.
- David je koristi (Ps 58:4) da uporedi laži bezbožnih sa zmijskim otrovom.

Mislim da smo do sada shvatili šta znači *po obličju*.

B. "Da načinimo čoveka po svom obličju" – Otac govori Sinu

Kada Bog kaže "Da načinimo čoveka po svom obličju," ko je govorio, a ko je slušao? Obratite pažnju na sledeće izjave:

> Pošto je zemlja stvorena, i životinje na njoj, Otac i Sin su nastavili sa svojom namerom, koja je zamišljena pre Sotoninog pada, da načine čoveka po svom obličju. Zajedno su napravili plan stvaranja zemlje i svakog živog stvorenja na njoj. I sada Bog kaže svom Sinu, "Da načinimo čoveka po svom obličju."1SP 24

> Bog je, u savetu sa svojim Sinom, oformio plan stvaranja čoveka po njihovom obličju. RH 24 Feb 1874.

Ove izjave nam jasno govore da je Otac govorio Svom Sinu.[202] Šta, dakle, znamo o Ocu i Sinu?

> Videla sam presto i na njemu su sedeli Otac i Sin. Gledala sam na Isusov lik i divila se Njegovoj ljupkoj pojavi. Do Oca nisam mogla da doprem pogledom, jer ga je prekrivalo veličanstveno svetlo. Pitala sam Isusa da li Otac ima obličje isto kao i On. Rekao je da ima, ali da ga ne mogu videti, jer reče: "Ako samo jednom vidiš slavu Njegove ličnosti, ti ne bi mogla ostati u životu." EW Page 54

[202] „Bog je tada rekao svom Sinu, 'da načinimo čoveka po svom obličju.' To znači da su oni bili istog obličja." F. M. Wilcox, *Misrepresenting Father*, RH, 27 Maj, 1915

Dakle, Otac i Sin imaju obličje. Kako se ovo odnosi na čoveka?

> U početku je čovek stvoren sličan Bogu, ne samo po karakteru, već i po obličju i odlikama. GC 644

Zapazite da u I Mojsijevoj 1:26 Otac kaže Sinu, "da načinimo čoveka po svom obličju." Onda kaže "koji će biti gospodar(i)" (*u originalu stoji množina*), što ukazuje da je obličje uključivalo množinu i da je množina dvoje. Bog nije rekao "gospodar", već "gospodari". Ovo je značajno i prošireno je u 27-om stihu.

> I Mojsijeva 1:27 I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.

Ova formula nam govori dve stvari:

1. "Po obličju Božjem stvori ga":
   Adam je stvoren po istom obliku ili telesnom liku kao Bog, kao i u karakteru i umu; sa sposobnošću da misli, stvara, voli i oseća. Zapazite šta Elen Vaj uključuje u opis obličja:

   > I sada Bog govori svom Sinu, "Da načinimo čoveka po svom obličju." Kada je Adam izašao iz ruku svog Stvoritelja, on je bio plemenite visine i divne simetrije. Bio je više nego dva puta viši nego ljudi koji danas žive na zemlji i imao je sjajne proporcije. Njegove odlike su bile savršene i divne. Njegov ten nije bio beo, ni bled, već rumen, odišući zdravljem.

1SP 24

Ona je opisala njegovu visinu, simetriju (oblik), ten mu je bio rumen odišući zdravljem. (odlike).

2. “Muško i žensko stvori ih”:

S obzirom da u I Mojsijevoj 1:26 Bog govori svom Sinu, On je u stvari govorio, “Hajde da (Ti i Ja) stvorimo (Adama i Evu) po (Mom i Tvom) obličju.” Dakle, imamo dva božanska bića koja razgovaraju i slažu se da stvore dva bića po Njihovom obličju.

Pogledajte ponovo izjavu iz 1SP, nakon što kaže da Bog govori svom Sinu o stvaranju čoveka po Njihovom obličju, opisuje Adama i Evu.

"…Eva nije bila visoka kao Adam. Njena glava je dopirala tik iznad njegovih ramena. Ona je takođe bila plemenitog držanja—savršene simetrije i veoma lepa.” 1SP 24

C. Odnos muža i žene je načinjen po obličju odnosa Oca i Sina

Dakle, I Mojsijeva 1:27 nam govori da je čovek stvoren po Božjem obličju u jednini (karakter, telo, i sposobnost razmišljanja) kao i po obličju Oca i Sina. Na taj način su Adam i Eva kao celina načinjeni po obličju Oca i Sina. Zapazite pažljivo kako je odnos između Adama i Eve bio takođe deo Božjeg obličja.

Ne samo da su Adam i Eva bili stvoreni po Božjem liku individualno, nego je njihov *odnos* bio refleksija koja je nalik na ***odnos*** između Oca i Sina. Pošto je ovo slučaj, onda nam zaista *odnos* između Adama i Eve daje ključ da razumemo *odnos* između Oca i Sina.[203]

Otac i Sin	**Adam i Eva**
Sin proizilazi iz Oca (Jovan 8:42; Solomun 8:22-30).	Eva proizilazi od Oca (I Moj 2:21-23).
Hristos je bio slika Oca i od Njega je nasledio sve što poseduje. On je Saradnik koji može razumeti sve Očeve namere. (Jev 1:2-4).	Eva je bila pomagač i društvo Adamu koja je bila slična njemu. Sve što je imala nasledila je od Adama. Ona je načinjena od njegove kosti, ne od zemlje (I Moj2:20-24).
Otac je glava Hristu (1 Kor 11:3).	Čovek je glava ženi (1 Kor 11:3).
Hristos je primio Očevo ime (Jev 1:4).	Eva je primila Adamovo ime. (I Moj 5:2)
Hristos je jednak sa Ocem kroz Njihov *odnos* (Jovan 5:18; Fil 2:6).	Eva je bila jednaka sa Adamom kroz *njihov* odnos. Bili su jedno telo (I Moj2:24).
Otac je sve stvorio kroz Hrista. Očev *izvor života* je	Adamovo seme (život) je negovala Eva i od Eve je

[203] "Bog je svezao naša srca ka Njemu bezbrojnim dokazima na nebu i zemlji. Kroz prirodu i najdublje i najnežnije zemaljske veze koja su poznata ljudskim srcima, On nam se otkriva."SC 10

kanalisan (negovan) od Hrista i kroz Hrista je postao ceo univerzum (1 Kor 8:6; Kol1:17, Efe 3:9).	izašao ceo ljudski rod (I Moj 4:1; I Moj 5:3).

Sekvenca stvaranja otvara nam tok života:

1. Hristos proizilazi od Oca i poseduje Njegov život – Otac je Njegova Glava.
2. Adam proizilazi od Hrista i prima Njegov život – Hrist je Glava.
3. Eva proizilazi od Adama i prima njegov život – Adam je njena Glava.

Ovo tačno Pavle opisuje u 1 Kor 11:3.

> 1Kor 11:3 Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu.

Bez Sotonine laži o urođenoj moći, gornji tekst daje divan tok Božjeg života. Ono nije, ponavljam NIJE lista ko je superioran nad kim! To je zmijsko razmišljanje.

D. Božanstvo se može razumeti

Odnos između Oca i Sina je opisao Pavle u Rimljanima 1:20:

> Rim 1:20Jer šta se na Njemu ne može videti od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.

Ovaj stih ukazuje da se Božanstvo MOŽE razumeti kroz STVORENJA KOJA SU STVORENA OD POSTANJA. Nasuprot pokušaju da pronađemo Boga tako što ćemo Ga tražiti,[204] mi možemo poznati Boga kroz ono što nam je otkriveno.[205] Pavle naglašava da se Božanstvo može razumeti kroz stvaranje. Zapazite namenu Božjeg stvaranja Edema.

> Adam je imao teme za razmišljanje dok je radio u Edemu, koji je bio minijatura neba. RH Feb 24 1874

Stvarnje Edema je bila **minijatura** neba. Edem je bio zamišljen kao udžbenik vasione koji ukazuje na red i organizaciju neba. Najznačajniji deo stvaranja "minijature neba" je bio onaj koji je stvoren po Božjem obličju. Zapazite da je ovo obličje mnogo više od samog karaktera, to je bila jedinstvena kreacija po Božjem obličju. Zapazite:

> Celo nebo se duboko i radosno zainteresovalo za stvaranje sveta i čoveka. Ljudska bića su bila nov i poseban red. Ona su načinjena "po Božjem obličju." RH Feb 11, 1902

> Bog je stvorio čoveka kao superiorno biće; on je jedini oblikovan po Božjem obličju. RH April 21 1885.

Jedini način razumevanja ovog posebnog poretka koji je "jedini stvoren po Božjem obličju" jeste uparivanje Adama i Eve u

[204] Jov 11:7-9
[205] V Moj 29:29

uniju muža i žene koja reflektuje uniju odnosa Otac/Sin. Anđeli reflektuju Božji karakter i individualno su bliži u tome što su duhovna bića kao Bog. Jedina kakarkteristika koja nas čini „jedinima“ nalik Bogu je odnos muž/žena, dvojni autoritet – gde je čovek izvor autoriteta a žena je autoritet negovatelja. Ni jedno drugo stvorenje nije tako stvoreno.

Dodatni dokazi ove misli su otkriveni u sledećoj izjavi:

> Kakav će njegov [mužev] uticaj biti u kući određuje njegovo poznavanje jedinog istinitog Boga i Isusa Hrista kojeg je On poslao. AH 213

Ova izjava ukazuje da sposobnosti koje muž treba da ima da bi funkcionisao ispravno, zavise direktno od njegovog poznavanja Oca i Sina.

E. Odnos muž/žena je odgovor na sotonin izazov Hristu

Pobliže ispitivanje nadahnutih tekstova oktriva da je Sotonina pobuna počela pre stvaranja ovog sveta.

> Anđeli na nebu su tugovali nad sudbinom onih koji su bili njihovi prijatelji u sreći i blaženstvu. Njihov odsustvo se osetilo na Nebu. Otac se konsultovao sa Isusom da bi se odmah izvršio njihov plan da stvore čoveka da naseli zemlju. 1SP 23

Velika borba je usredsređena na odnos koji je Božji Sin imao sa Ocem. Stvaranje ljudskog roda će biti pouka za ceo svemir, ne

samo kao pouka Božje kreativnosti, već i da se bolje otkriju elementi Božanstva. Rimljanima 1:20 jasno naglašava da je Božanstvo otkriveno u stvaranju.

Moramo se zapitati zašto se Bog upustio u interesantan metod stvaranja čoveka i žene. Zašto je Eva uzeta kao rebro od Adama? Zašto je Eva primila svu svoju suštinu od Adama i zašto je Eva jedina u vrtu koja je mogla razumeti Adama? Zar nas ovo ne uči nešto o odnosu Oca i Sina?

Osim ovoga, zar nije to pouka celom svemiru što je Eva imala i uloga pomoćnika i negovatelja u odnosu na Adamov položaj vođstva? Zar Evina uloga ne uči svakoga o kritičnoj ulozi autoriteta i podređenih struktura? Pažljivo zapazite sledeće:

> 1 Kor 11:7-10 Ali muž da ne pokriva glavu, jer je obličje i slava Božja; a žena je slava muževljeva. Jer nije muž od žene nego žena od muža. Jer muž nije sazdan žene radi nego žena muža radi. Zato žena treba da ima vlast na glavi, anđela radi.

Ovi stihovi su u najmanju ruku intrigantni. Pavle ne koristi argumente posle pada za muževljevo vođstvo, već poziciju pre pada. Važnost toga što žena ima vlast ili autoritet na svojoj glavi joj omogućuje da bude ključni činilac koji demonstrira kako se odgovara na izvor autoriteta – njenog muža. Ova ilustracija otkriva anđelima i vasioni Hristovu ključnu ulogu u ostvarivanju autoriteta Oca kroz Hristovo podređivanje Njemu.[206] Stoga žena

[206]Ovo je suprotno konceptu privremene podređenosti koju promovišu neki Adventistički teolozi. Pogledajte magazin Ministry iz Novembra 1964-te

ima simbol autorite na svojoj glavi – *zbog anđela*. Ovo značajno pomaže našem razumevanju Božje uprave zasnovane na porodici i zašto Sotona mrzi porodicu.

F. Izobličavanje božanstva je reflektovano u izobličavanju muško/ženskog odnosa koji izobličava evanđelje

Kao što smo videli, Božanstvo se spoznaje kroz stvari koje su stvorene, kao što je to stvaranje Adama i Eve. Dalji dokaz o ovome dolazi iz činjenice da ostatak poglavlja opisuje odbijanje slavljenja Boga koje pritom izobličava odnose između muškarca i žene što vodi do rđavog ponašanja.

> Rim 1:21-27Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga niti mu zahvališe, nego zaludeše u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri, poludeše. I pretvoriše svalu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova. Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u nečistotu, da se pogane telesa njihova neđu

godine, *What Can We Know About the Holy Trinity:* "Moramo dozvoliti da je Hristos svojevoljno i privremeno podredio sebe u svom otelovljenju." Pored činjenice da ovo sugeriše da se Hristos sam dao, nasuprot činjenici da ga je Otac dao, ovo takođe daje osnov privremenom podređivanju žena njihovim muževima, dok se problem greha ne reši. Ako je Hristovo podređivanje Ocu bilo samo zbog greha, onda se može isto reći i za žene u odnosu na njihove muževe. Ova ideja je izuzetno popularna kod Advenstista danas (Pogledajte *A Woman's Place*, koja je objavljena u Review and Herald-u iz 1992-ge na 20-oj strani kao primer) i sasvim je logična ako pratite tu liniju rezonovanja, ali naravno nije Biblijska.

> njima samima; Koji pretvoriše istinu Božju u laž, i većma poštovaše i poslužiše tvar nego Tvorca, koji je blagosloven va vek. Amin. Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer žene njihove pretvoriše putno upotrebljavanje u besputno. Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskog roda, raspališe se željom svojom jedan na drugog, i ljudi s ljudima činjahu sram, i platu koja trebaše za prevaru njihovu primahu na sebi.

Proučimo gornje stihove:

1. Poznavali su Boga – *Odnos* Oca i Sina. (Stih 21)
2. Zaludeše u svojim mislima – verovali su zmijinoj laži da pojedinci imaju urođeni izvor moći i to je pomerilo njihov *sistem vrednosti* od *odnosne vrednosti* do *urođene moći*. Stoga je *odnos* između muža i žene shvaćen kao *odnos* dva posebna bića sa posebnim *urođenim moćima*. Ovo poništava razumevanje toka života, a u izmenjenom odnosu muškarca i žene je izgubljen pravi odnos između Oca i Sina. (Stih 21)
3. Tako su promenili slavu nepromenjivog Boga u sliku onoga što su ljudi umislili – bića jednaka po sili sa sopstvenim pravima. Pošto je biće sa urođenim moćima bilo načelo po kojem su se vladali, nije prošlo mnogo dok ljudi nisu počeli da obožavaju moćne zveri i moćne ptice i druge životinje koje iskazuju moćne karakteristike. (Stihovi 22,23)
4. Ovo je uništilo ispravne odnose među muškarcima i ženama, što je dovelo do ogromnog seksualnog izopačenja. Što su izobličeniji bili *odnosi* između

muškaraca i žena, to je bila veća laž koju su negovali o Bogu. (Stihovi 24,25)
5. Sa uništenim poimanjem Boga u životima muškaraca i žena, postali su otvoreni ka homoseksualnosti koja potpuno uništava sliku o Bogu. (Stihovi 26-28)

Sekvenca u prvom poglavlju Rimljanima je izuzetno značajna.

1. Diskusija o evanđelju kao Božjoj sili za spasenje verom. (Rim 1:16-18)
2. Referenca o gušenju istine od strane bezbožnika (Rim 1:19)
3. Pojačana utiskom o poznavanju istine o istinitom Bogu otkrivenom kroz stvaranje. Najviše otkrivenje je stvaranje čoveka po Božjem obličju. (Rim 1:20)
4. Diskusija o izobličavanju Boga je reflektovana u izobličavanju muško ženskih odnosa, koje je izobličenje slike o Bogu. (Rim 1:21-27)
5. Plod grešnosti i pokvarenosti. (Rim 1:28-31)

Gornja sekvenca podržava naglašavanje ponovne uspostave porodičnih odnosa kroz Ilijinu poruku o obraćanju srca otaca ka sinovima, i srca sinova ka njihovim očevima.

1. Obnavaljanje pravih porodičnih odnosa će dovesti do ispravnih uloga muškaraca i žena u braku.
2. Obnavljanje slike o Bogu u muško/ženskom odnosu će dovesti do ispravnog razumevanja odnosa Oca i Sina.
3. Ispravno razumevanje odnosa Oca i Sina će obnoviti kanal blagoslova kao što je otkriveno u 1. Kor 11:1-3 i DA21.

4. Obnovom će se videti da je Otac izvor "od koga je sve" i da je Hristos pokretač i negovateljski autoritet "kroz koga je sve" 1. Kor 8:6
5. Povratak Oca na mesto izvora svih blagoslova će pripremiti put da Božji narod dobije pečat Očevog imena na čelima. Otk 14:1

Ove istine daju kritičnu važnost muško-ženskom odnosu koji podržava ispravno shvatanje opravdanja verom. Stoga:

- Kada god je *odnos* između muškarca i njegove žene opisan terminima jednakosti po moći, jednakosti u sposobnosti, jednakosti po inteligenciji, a ne jednakošću u *odnosu*, time uništavamo Božju sliku i kanal blagoslova je prekinut.
- Kada god muž odbije da hrani i zaštiti svoju ženu i decu, Božja slika u čoveku je uništena i kanal blagoslova je prekinut.
- Kada god žena daje naređenja ili želi da dominira nad svojim mužem, Božja slika u čoveku je uništena i kanal blagoslova je prekinut.

.

Ovo su jako bitne stavke. Koliko porodica zaista reflektuje Božju sliku u svojim domovima?

Da li razumete zašto Pavle daje sledeće instrukcije?

> Tit 2:4-5 Da uče mlade da ljube muževe, da ljube decu, da budu poštene, čiste, dobre domaćice, blage, pokorne svojim muževima, da se ne huli na reč Božju.

Da li ste se ikada zapitali kako učenje mladih žena da vole i slušaju svoje muževe i vole svoju decu i učine njihove domove prijatnim mestom, može sprečiti huljenje?[207] Ako se žene ne nauče da se pokoravaju vođstvu svojih muževa, već su naučene da im izigravaju majku ili da vladaju nad njim, tok života je uništen i Božja slika je uništena. Otac se nikada ne pokorava Sinu – On je izvor, seme koje se neguje u Hristovom telu – U njemu [Hristu] živimo i naše biće postoji! (Dela 17:28) Da li vidite ozbiljnost ovih stvari?

G. Razumevanje božanstva je suštinski bitno za razumevanje jednakosti, autoriteta i osnove za odnose

Kada uporedimo strukturu božanstva Otac/Sin sa trojstvom, vidimo značajne promene u tome kako razumemo autoritet, jednakost i prirodu odnosa.

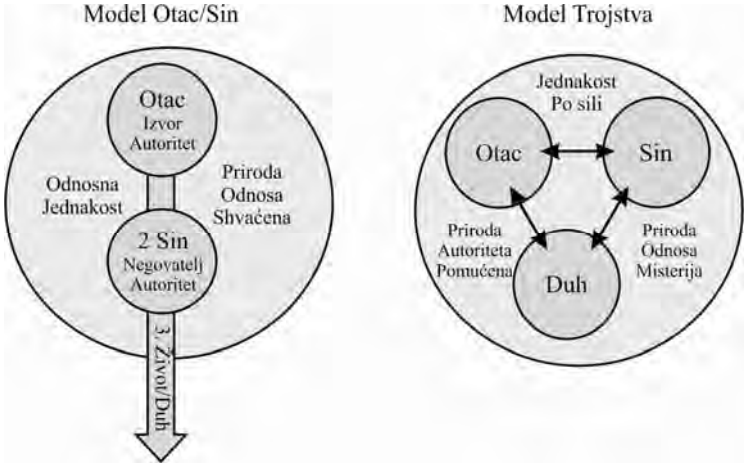

[207] Za više detalja o ovome, pogledajte moju propoved "Recipe for Blasphemy" na www.maranathamedia.com

U trojstvu je primarni autoritet Oca ***pretpostavljen*** autoritet. Po standardima trojstva, Sin je jednostavno mogao zauzeti poziciju koju Otac ima.[208] Sin zauzima ulogu sekundarnog autoriteta, ali u stvari nije sekundaran zbog svoje jednakosti i suvečnosti kroz urođenu moć. Ovo je kontrast apsolutnom autoritetu Oca u modelu Otac/Sin i delegiranom autoritetu Sina. Struktura autoriteta je jasna; ona nije pretpostavljena i ustanovljava direktan kanal strukture blagoslova. Model trojstva remeti pitanje autoriteta i ova zbrka je vidljiva u slici o Bogu kroz zbrku koju vidimo u ulogama muškaraca i žena danas.

U modelu Otac/Sin, priroda odnosa je veoma jasna, dok je u trojstvu priroda jedinstva između Oca, Sina i Duha potpuna misterija. Adventistička crkva je u teškoj poziciji kada tvrdi da Bog postoji u jedinstvu tri bića iste večnosti. Jedinstvo osoba baca veo preko koncepta jedinstva. Neki teolozi su već počeli da prihvataju stav o "jednoj materiji" da bi sprečili optužbe o troboštvu kojoj smo podvrgnuti, ali je verovanja o jednoj materiji još veća misterija iako će zadovoljiti prohteve jedinstva jasnije nego unija tri osobe iste večnosti.

Rezime ove misli o materiji je da je priroda odnosa misterija i nije shvaćena kroz stvari koje su stvorene. Pošto je priroda odnosa potpuna misterija, da li je čudno da su ljudski odnosi postali tako izvitopereni i pokvareni da rezultuju potpunom misterijom?

Jedina stvar koja je jasna u modelu trojstva jeste stavka o jednakosti; jednakosti zasnovanoj na moći i urođenim

[208] Dr Roj Adams izražava ovaj stav u Pouci Subotne škole od 10. Aprila, 2008-me.

karakteristikama. Stavovi o autoritetu i prirodi odnosa su poremećeni i tajanstveni.

Karakteristike	**Model Otac/Sin**	**Model Trojstva**
Autoritet	Jasan i Apsolutan	Pretpostavljen i nejasan
Jednakost	Zasnovan na odnosu	Zasnovan na moći
Priroda Odnosa	Shvaćen	Misterija

Još jednom postavljamo pitanje, zašto je ime Jagnjetovog Oca ono koje je na čelima 144,000? Jasne poruke koje Božji narod prima o Bogu vode do zaključka da je Otac izvor svega i izvor blagoslova koji se tada kanališe i uvećava kroz Sina. Žena koja jaše zver se drži jednakosti zasnovane na moći i održava nejasnu strukturu autoriteta i misteriozni osnov odnosa, od kojih neće doći do potpunog ispolajvanja Božje sile (izvor života) na spasenje.

H. Zaštita izvora života zavisi od ispravne porodične strukture

Obratite ponovo pažnju na zakon života za ceo univerzum

> "U ovim rečima je postavljeno veliko načelo koje je zakon života za ceo svemir. Sve stvari je Hristos primio od Boga, ali je primio da bi dao. Stoga na nebeskim dvorovima, u Svojoj službi za sva stvorena bića: kroz Voljenog Sina, Očev život teče ka svima; kroz Sina se vraća u slavi i radosnoj službi, plima ljubavi ka veliko Izvoru svega. I tako je kroz Hrista krug milosrđa zatvoren, predstavljajući karakter velikog Davaoca zakona života." DA 21

Očev život teče kroz Sina ka celom univerzumu. U tom životu je ljubav, radost, mir, strpljivost, nežnost, dobrota, vera, krotost i umerenost. Božji Duh teče ka nama i daje nam život, kako duhovni, tako i fizički; neprekidiv tok blagoslova za koji moramo vratiti radost i hvalu za sve što Bog radi za nas. Izostanas zahvalnosti i slavljenja Boga uništava zakon života u univerzumu. Zaštita ovog toka života zavisi o ispravnog razumevanja strukture Božanstva i strukture porodične celine koja je zanosvana po Božjoj slici.

Ako se držimo stava da Isus poseduje samostalni život, nezavistan od Oca, onda je porodična jedinica podložna gravitiranju ka istom shvatanju jednakosti muškarca i žene koja je zasnovana na njihovim sposobnostima. Ovaj stav je nedavno izražen u Record-u, kada je pisac pisma izjavio da je jednakost muškaraca i žena zasnovana na jednakosti koju vidimo u Božanstvu. On izjavljuje:

> Pre pada Adam i Eva su bili jednaki i dopunjavali su se. (Pogledajte I Moj 1:26-30) Nijedno nije "vladalo" nad drugim; njihova Bogom uređena uloga je bila da zajedno vladaju u staranju za prirodu i da svojim brakom reflektuju jedinstvo i jednakost koja postoji u Božanstvu.[209]

Ova izjava sasvim jasno reflektuje ideju trojstva sa terminima o jednakosti. Da li možete videti kako ideja o jednakosti u trojstvu zasnovana na *merenju učinka*, uništava tok života Božjih blagoslova. Da li vidite kako trojstvo utiče na brakove svugde u

[209]*The Record,*April 14, page 29."A Post Grace Rectification"

Hrišćanskom svetu? Da li je slučajnost da statistika rasvoda Adventističkih brakova (usled poremećenog autoriteta i misterioznim shvatanjem odnosa) skoro ista kao i onih u svetu? Postoji broj uticaja koji utiču na ovu statistiku, ali kada se tok blagoslova kao što je opisan u 1. Kor 11:3 obustavi zbog *jednakosti po učinku*, brak može postati veoma pusto mesto.

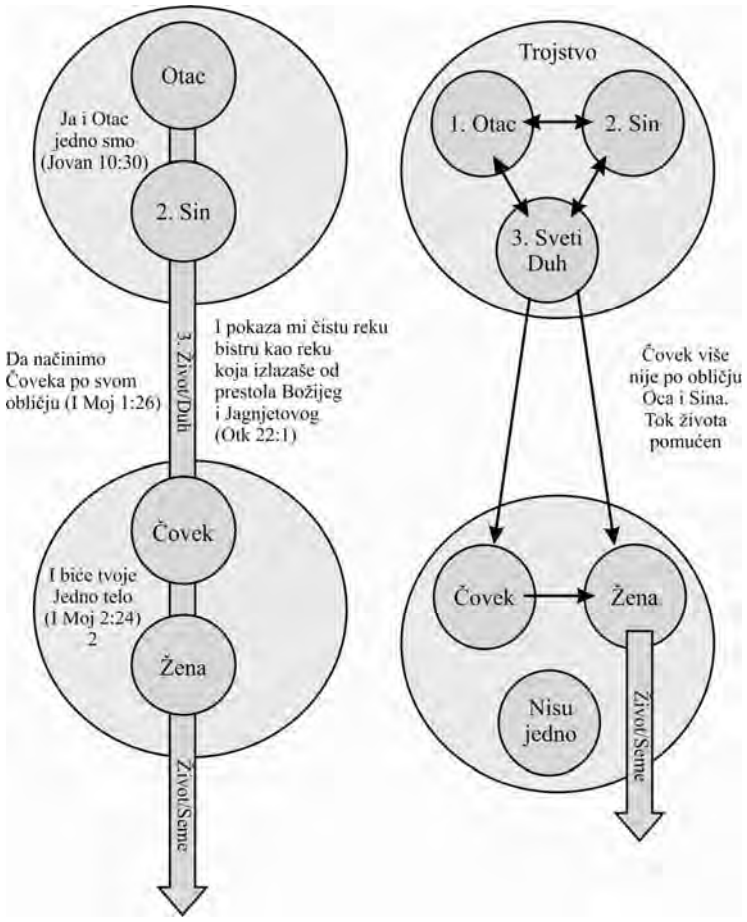

Dijagram sa leve strane čuva tok života održavanjem činjenice da je čovek stvoren po Božjem obličju. Na desnoj strani vidimo da je tok života poremećen i da je odnos između muškarca i žene promenjen. Ako je čovek zaista stvoren po Božjem obličju u FORMI i ODLIKAMA, onda trojstvo nije održivo. Treća osoba neke vrste bi morala biti stvorena pored muškarca i žene da bi čovek bio po Božjem obličju. Još jedna poenta vredna spomena jeste da je u dijagramu sa desne strane predstavljeno naglašavanje stvaranja života od majke. Ovaj sistem dozvoljava svakakve stilove bogosluženja usmerenog ka proslavi ženskog pola.

Molim se da povratimo Božje obličje u našim brakovima i odnosima i da ćemo obnoviti kanal blagoslova, tok Božjeg života. Jedna od centralnih stvari u ovome je obnova Oca i Sina i njihovih pravih položaja, koje zauzvrat obnavljaju autoritet, pravu jednakost i prave sisteme odnosa.

U ovom poglavlju smo počeli da uviđamo važnost porodične strukuture i Božanske strukuture u obezbeđivanju Božjih blagoslova. U sledećem poglavlju ćemo videti kako strukture porodice, crkve i zajednice čuvaju tok Božjih blagoslova i osećaj sopstvene vrednosti kod naše dece.

32. Obnavljanje slave dece Ilijinim dolaskom

U prethodnom poglavlju videli smo kako se čuva tok života kao kanal blagoslova koji ide od Oca do Sina i muškarca i žene. Struktura muško ženskih odnosa po Božjem obličju Oca i Sina je vitalna u očuvanja toka života. U ovom poglavlju ćemo se fokusirati na duhovnu prirodu ovog zakona.

A. Fizički i duhovni kanal blagoslova

Čovek je stvoren sa dva izvora koji se odnose na telo i duh kao što je prikazano u I Moj 2:7. Čovek prosleđuje svoje fizičko seme kroz seksualni odnos, ali svoje duhovno seme prosleđuje kroz reči koje govori. Kako fizički, tako i duhovno[210]:

1. Čovek prenosi svoje seme svojoj ženi u ljubavnoj intimi i ona se stara o njemu da se formira telo.
2. Čovek tada puni to telo duhovnim semenom blagosloveći svoju decu i ženu tako se neguju i duh i telo. Ovo je čudo fizičkog i duhovnog rođenja.

Ovako je Adam začeo sina po sopstvenom obličju. Oblikovao je obličje kroz svoju ženu i tada ga je ispunio svojom reči i starao se za njega kroz kroz svoju ženu, tako da je Sit postao njegova sušta slika.

[210]Interesantno je da čovek mora održavati paradoks između fizičkog i duhovnog izvora. Ako se čovek fokusira samo na fizičko seme, stvoriće tela kroz svoju ženu; ali ako ne obraća pažnju sa duhovno seme, onda će ta tela biti mrtva ili beživotna u duhovnom smislu (nisu rođena odozgo). Ako se čovek fokusira samo na duhovno, neće stvoriti nikakvo telo da ga ispuni duhom.

.

Na to je Isus mislio kada je rekao:

> Jov 3:6,7 Šta je rođeno od tela, telo je; a što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što ti rekoh; valja vam se nanovo roditi. (odozgo)

Reč koja na Grčkom znači *nanovo* direktnije znači *odozgo*. Moramo se roditi fizički (u telu) ali i *odozgo* kroz Reč.

Ovo načelo formiranja i ispunjavanja je proces koji je Bog koristio da stvori svet.

Forma		Ispunjavanje	
Dan 1	Svetlo i tama	Dan 4	Sunce, mesec i zvezde
Dan 2	Voda na nebu i zemlji (atmosfera)	Dan 5	Stvorenja koja lete i plivaju
Dan 3	Tlo i vegetacija	Dan 6	Stvorenja koja žive na zemlji - Adam i Eva

B. Očeva uloga Blagoslovitelja

Proces ispunjavanja oblika ili uma deteta i stvaranje robusnog osećaja identiteta dolazi primarno kroz formu blagoslova. Zato Solomun kaže sledeće:

> Priče 17:6 Venac su starcima unuci, a slava sinovima oci njihovi.

Reč *slava nosi* u sebi značenje *hvaliti* kao u "mudri da se ne hvali mudrošću svojom" (Jeremija 9:23,24); ne hvalite se niti nalazite *vrednost* u svojoj mudrosti. U ovom smislu, dete stiče osećaj *vrednosti* i *identiteta* od svog oca. Neki prevodi su promenili reč otac u *roditelji*, ali je ovo zasnovano na *performansama* ljudi i žena.[211] Reč na Jevrejskom je *ab* – Otac. Detetov Otac je izvor i seme, a njegova majka neguje to seme. Da se formira i ispuni telom i (ispravnim) duhom zahteva i oca i majku, ali je otac izvor blagoslova kao što je predstavljeno u Pričama 17:6.

Obratite pažnju šta Elen Vajt govori o Očevoj ulozi:

> "Muž i otac je glava domaćinstva. Žena u njemu traži ljubav i saosećanje, kao i pomoć pri vaspitanju dece; i ovo je ispravno. AH 211
>
> Svi članovi porodice nalaze svoj centar u ocu. On je zakonodavac, koji se ilustruje u njegovom muževnom nošenju oštrih vrlina: energije, integriteta, poštenja, strpljenja, hrabrosti, marljivosti i praktične korisnosti. AH 213
>
> Otac predstavlja Nebeskog Zakonodavca u svojoj porodici. On je radnik zajedno sa Bogom, iznoseći blagotvornu Božju zamisao, i

[211]Ovo je krivljenje Biblije; izvrtanje Biblije koje se uklopa u fatalnu pretpostavku.

> ustanovljava u svojoj deci ispravna načela, omogućujući im da formiraju čiste karaktere pune vrlina.AH 213

Zapazite sledeću izjavu, u svetlu svega što smo rekli o strukturi toka života.

> "Bog je ljubav. Kao što od sunca dolaze zraci svetlosti, tako ljubav i radost teku od Njega na sva Njegova stvorenja. U Njegovoj prirodi je da daje. Sam Njegov život je tok nesebične ljubavi. "Njegova slava je u dobru Njegove dece; Njegova radost u Njegovom nežnom očinstvu. On nam kaže da budemo savršeni kao On, na isti način. Mi treba da budemo centar svetlosti i blagoslova našem malom okruženju, kao što je i On celoj vasioni. Mi nemamo ništa sami od sebe, ali svetlost Njegove ljubavi sija na nas i mi treba da reflektujemo njenu svetlost. U Njegovoj dobroti, mi možemo biti savršeni u našoj sferi, kao što je Bog savršen u svojoj.
> Isus je rekao, budite savršeni kao što je vaš Otac savršen. Ako ste Božja deca, vi ste sudeonici u Njegovoj prirodi i ne možete biti drugačiji od Njega. Svako dete živi kroz život svog oca. Ako ste Božja deca, rođena Njegovim Duhom, tada vi živite po Božjem životu. U Hristu počiva "sva punina Božanstva telesno" (Kološanima 2:9) i Hristov život se manifestuje na "smrtnom telu našem" (2 Kor 2:9). Takav život u vama će proizvesti isti

> karakter i ista dela će se manifestovati kao i u Njemu. Tako ćete biti u harmoniji sa svakim pravilom Njegovog zakona; jer "Zakon je Gospodnji savršen, krepu dušu." (Psalam 19:7). Kroz ljubav "pravednost zakona" će biti "ispunjena u nama koji ne hodimo u telu, nego u duhu." MB 78

Kada sumiramo gornji tekst, nalazimo:

1. Božji život teče kroz nesebičnu ljubav prema svim Njegovim stvorenjima.
2. Mi trebamo biti centar svetlosti i blagoslova na isti način. Moramo biti savršeni u svojoj sferi kao što je On u svojoj.
3. Svako dete živi po životu (ili životu koji teče kroz) svog oca.
4. Ovaj život je Isusov život koji se manifestuje u našem smrtnom telu.
5. On će proizvesti u nama isti karakter kao što je u Njemu.

Da li vidite moć u razumevanju strukture i toka Božjeg života? Ovo je srce poruke opravdanja verom.[212] Ključni deo razumevanja opravdanja verom uključuje razumevanje strukture i toka Božjeg života.

[212] Ne želimo da izvodimo zaključak da je lično spasenje neke osobe zavisno od druge osobe. Svaka osoba prima blagoslov i spasenje direktno od Boga. Ali kao što osoba može naučiti o spasenju od propovednika ili neka osoba prima hranu koju je spremila druga osoba, tako i ljudska dela mogu delovati kao kanal blagoslova i preneti blagoslov spasenja. U Rimljanima 10:14 kaže: "Kako će, dakle, prizvati koga ne verovaše? A kako će verovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovednika?"

Pa kako onda Otac prenosi blagoslov na svoju decu?

> Priče 18:21 Smrt je i život u vlasti jeziku, i ko ga miluje, ješće plod njegov.
>
> I Moj 12:2,3 I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.
>
> I Moj 28:1-4 Tada Isak dozva Jakova, i blagoslovi ga, i zapovedi mu i reče: nemoj da se oženiš kojom između kćeri hananejskih. Ustani, idi u Padan-Aram u dom Vatuila oca matere svoje, i odande se oženi između kćeri Lavana ujaka svog. A Bog Svemogući da te blagoslovi, i da ti da veliku porodicu i umnoži te, da od tebe postane mnoštvo naroda, i da ti da blagoslov Avramov, tebi i semenu tvom s tobom, da nasledиš zemlju u kojoj si došljak, koju Bog dade Avramu.

Očeva reč daje *identitet* i *sistem vrednosti* detetu. *Vrednost* teče od *izvora života* i kao što otac predstavlja nebeskog Oca u porodičnoj strukturi, on nosi *izvor života*.

Obratite pažnju na naglašavanje blagosiljanja svoje dece od strane patrijarha. Kada Otac kaže svom detetu, ti si dragocen, ti si bitan, ti si poseban i ti si Božje dete, njegove reči nose blagoslov i Božji život. Otac nosi moć da blagoslovi i moć da

prokune kao što je naglašeno u Prišama 18:21 – "Smrt je i život u vlasti jeziku."

Da li smo mi kao očevi svesni kolika je ova moć? Da li dozvoljavamo da naša usta budu izvor koji puni um naše dece Božjim životom? Kakva je privilegija biti stvoren po Božjem obličju, kakav je dar imati moć da blagoslovimo. Vidim da Isus prikazuje ovo načelo reči koje daju život u sledećem stihu:

> Jov 6:63 Duh je ono što oživljava; telo ne pomaže ništa. Reči koje vam ja rekoh duh su i život su.

C. Napad na očevu ulogu

Neprijatelj naših duša veoma dobro razume ova načela. Zna da će, ako zatvori izvor koji teče direktno od Oca ili ga zaguši kroz izmenu pokorne uloge majke, sprečiti da se dete napuni Svetog Duha.

Sotona zna da očevi predstavljaju izvor i da drže ključeve ispunjenja dece Svetim Duhom sa svojim blagoslovima. Iz ovog razloga je izmislio sve što može da bi uništio očevu ulogu i da zaustavi *izvor života*. On to može uraditi na tri osnovna načina:

1. Izvući oca iz doma.
2. Izazvati da Otac ignoriše svoju odgovornost da blagoslovi dete.
3. Izazvati da majke preuzmu ulogu lidera u domu.

Mislim da će se svi složiti da se ove stvari dešavaju svugde u našoj crkvi i društvu. Kada je par razveden i otac ima limitiran

pristup detetu, to oduzima blagoslov detetu. Majka će, naravno, nastaviti da neguje svoju decu, ali bez semena i blagoslova njenog supruga, ona će ih negovati uzalud, osim ukoliko ne može naći neki drugi način da obnovi proces semena i blagoslova. Ubrzo ćemo videti i kako je Bog omogućio da se obnovi blagoslov, ali nastavimo sada sa Sotoninim pokušajima da ugasi *izvor života* kroz Oca.

Kako Sotona izaziva da ljudi ignorišu svoju odgovornost prema svojoj deci? Kada su Adam i Eva pali i prigrlili laž "nećete vi umreti" – fatalnu pretpostavlku, njihov *sistem vrednosti* je promenjen iz *sistema vrednosti kroz odnos* u onaj koji je *zasnovan na učinku*. Čovek je naveden da obožava dela sopstvenih ruku (Isa 2:8). Potreba da bude uspešan u smislu edukacije, karijere ili biznisa postaje toliko velika da on zapostavlja potrebe sopstvenog deteta. On se fokusira da bude neko velik i da ostavi svoj trag u istoriji. Pošto je njegov fokus na sebi, deca postaju prepreka i Sotona će ohrabriti Oca da prokune svoju decu, da im govori da su glupavi ili jednostavno loši i sveukupno će ih ignorisati. Navođenjem oca da prokune sopstvenu decu, on truje izvor života i nanosi veliku ranu deci i uništava njihov osećaj *vrednosti*. Takva zatrovana deca će odrasti i manifestovati iste neumorne težnje, prenoseći kletvu na sledeću generaciju. Za neke je bol prevelik – rezultat je samoubistvo tela ili duha ili oboje.

Poslednja taktika je taktika zamene uloga ili rotiranje uloga po potrebi. Ako otac nema sposobnosti da bude vođa, ako je manje inteligentan od svoje žene, ili manje pouzdan, onda je prirodno da žena preuzme ulogu vođe. Ali pošto ona nije izvor blagoslova, zauzevši njegovu poziciju, ona (neshvatajući) devalivira njegovu ulogu i oduzima deci slavu. Drage majke,

neke stvari bih želeo da vam kažem u ovom trenutku. Ako se nađete u ovakvoj poziciji, ako volite svoju decu, molite se za mudrost kako da povratite svog muža na mesto vođe. Preuzimanjem ili zauzimanjem njegove uloge, ne poštujete njegovu poziciju autoriteta i vašim primerom će i vaša deca učiniti isto i vama i njemu. Možda već imate borbu zbog načina na koji vaša deca odbijaju da priznaju vaš autoritet nad njima. Može vam izgledati katastrofalno da dozvolite da odluke vašeg muža budu vodeće u porodici, ali posledice nedopuštanja toga će biti daleko, daleko veće.

Mnoge majke kažu, "Ali moj muže neće da vodi. Šta da radim?" Pa na prvom mestu nemojte mu reći, "Ti bi trebao biti glava, moraš nas voditi!" Ne možete mu pomoći da preuzme svoje odgovornosti otkrivanjem njegovih slabosti. Umesto toga, trebate načiniti korak vere, da odstupite od činjenja stvari koje bi vaš muž trebao činiti, i sa molitvom ga podržavati i prosvetliti. Morate mu oprostiti zbog neizvršavanja i izbegavanja obaveza prema vama i vašoj deci. Pomoći domu da povrati svoje ispravne uloge će biti teška – mnogo puta ćete biti kušani da mislite da je nemoguće. Ipak, Bog je obećao da će "obratiti srca otačka ka deci." Primite to obećanje i dozvolite da vas Gospod vodi na ovom teškom putu.

D. Apel ženama i majkama

Majke, i vi morate znati o nekim načinima na koje možete sprečiti Gospoda da ispuni šta je obećao u vašoj porodici. Ako naređujete mužu, govorite negativno o njemu pred vašim prijateljima, i pokušate da ga naterate da bude sveštenik doma (ili još gore sam preuzmete sveštenstvo), blokiraćete kanal blagoslova za vašu decu. Ako imate naviku da radite ove stvari,

molim vas da uzmete momenat sada i upitate Boga da vam oprosti za te stvati i molite ga da vas vodi dok tražite da budete žena po Božjem srcu.

Video sam kako ovakvo načelo pokornosti otvara vrata blagoslova porodicama. Jednom je jedna majka pristupila meni frustritana i rekla mi da je njen neverni muž uznemiren zbog nje i odbio joj je da ide na neku crkvenu priredbu. Namrštila se i rekla, "Neće meni niko govoriti šta da radim, ja imam prava da idem." Da o sam joj sugestiju: "Idite kući kod vašeg muža i sa blagim i nasmejanim licem, puna ljubavi prema vašem mužu, recite mu da ste razmislile o onome što je rekao i da ako on misli da ne treba da idete, onda ćete se pokoriti njegovom zahtevu i nećete otići." Borila se sa ovom idejom, kao što verujem da bih se i ja borio, jer ove stvari nisu lake, ali se složila.

Sledeće nedelje se vratila sa osehom na licu. Rekla je: "Nećete verovati šta se dogodilo. Učinila sam onako kako ste rekli i onda se moj muž okrenuo i rekao, ja nikada nisam rekao da ne možeš ići. Ako želiš da ideš, onda idi." Njen sin koji je sedeo pored, koji nije išao u crkvu, odjednom je ustao i rekao "Ja ću ići sa tobom, mama." Bila je blagoslovena van poimanja mašte. Njen sin je išao sa njom na crkvenu priredbu i predao je svoje srce Hristu dok je bio tamo. Demonstriranjem načela pokornosti svom mužu, njen sin se pokorio Božjem Duhu i došao k Hristu.

Dame, prepoznajte svoje muževe za one koji jesu – odnosno da su načinjeni po Božjem obličju. On drži ključeve da li ćete uživati sa svojom decom i unucima, ili ćete plakati za njima zbog njihove nesreće.

E. Obećanje Avramu ispunjeno u porodičnoj strukuturi

Činjenica da je ispravna porodična struktura vitalna za tok Božjeg života u našu decu je izražena u sledećem stihu:

> I Moj. 18:18,19 Kad će od Avrama postati veliki i silan narod, i u njemu će se blagosloviti svi narodi na zemlji? Jer znam da će zapovediti sinovima svojim i domu svom nakon sebe da se drže puteva Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu šta mu je obećao.

Ovaj stih je formula:

1. "Jer znam" ili ispravnije znam ga. Ova reč *znati* ima isto značenje kao kada je Adam *poznao* svoju ženu. Ona simbolizuje prenos semena. Bog je postavio seme u Avrama.
2. "Da će zapovediti svojoj deci i svom domu posle sebe." Avram će preneti svoje seme svojoj porodici. On će zapovediti, jer je izvor blagoslova za svoju porodicu.
3. "Da se drže puteva Gospodnjih." Seme koje je u kombinaciji sa strukturom dozvoljava porodici da se drži puteva Gospodnjih.
4. "Da čine što je pravo (pravednost) i dobro" – kada kanal života teče, pravednost će biti demonstrirana u životu.
5. "Da bi Gospod navršio na Avramu šta mu je obećao" – U suštini da će Avram biti velika i jaka nacija i da će sve porodice na zemlji biti blagoslovene u Njemu.

Zapazite kako je obećanje Avramu uključivalo i zapovedanje njegovoj deci i domu. Oduzmite očevu zapovest i obećanje dato Avramu je izgubljeno. Zapazite šta Elen Vajt kaže:

> Društvo je sačinjeno od porodica, i jeste ono što glave porodica od njega načine. Iz srca potiču "problemi života"; i srce zajednice, crkve, i naroda je domaćinstvo. Dobrobit zajednice, uspeh crkve, prosperitet nacije, zavise od uticaja iz doma. AH 15

Rečeno nam je da uspeh crkve zavisi od porodičnih uticaja. Ako su porodični uticaji pogrešni, ako su uloge pogrešne, odsečen je blagoslov i crkva će pasti.

F. Seme i uloga negovatelja

Spomenuo sam ranije da ćemo obratiti pažnju na Božji plan obnove blagoslova u slučajevima kada je porodični krug prekinut, a otac je uklonjen ili je otišao. Načelo *semena* i *negovanja* se odigrava na tri nivoa:

1. Otac (seme) i Sin (negovanje) (Jovan5:19,20).
2. Hrist (seme) i crkva (negovanje) (Efe5:24,25).
3. Muž (seme) i žena (negovanje) (Efe5:22).

Kao što je muž glava ženi, tako je Hristos glava crkve. Crkva je prepoznata kao žena, koja uzima Hristovo seme i podiže ga negom u narod koji drži zapovesti i koji je po obličju njihovog Oca Isusa, kao što je Sit načinjen po obličju njegovog oca Adama, kroz Evu.

Kako Hristos daje svoje seme crkvi? Ono prvo dolazi k nama direktno kroz lično Biblijsko proučavanje. Takođe dolazi i kada porodica obožava zajedno, ali u društvenoj zajednici ono dolazi

kroz starešinstvo crkve. Apostoli[213] su se neprestano trudili u službi molitve i Reči (Dela 6:4). Imali su zadatak da hrane stado (Jovan 21:17; Dela 20:28; I Pet 5:2). Starešine crkve su zemaljski predstavnici *načela muškog osemenjavanja*. Članovi crkve predstavljaju ženu koja neguje seme i nosi Hristovo obličje u svojim izdancima – onima koji drže Božje zapovesti i imaju Hristovu veru. (Otk 14:12).

Videvši vezu između porodičnog kruga i crkve, Pavle dajući svoje kvalifikacije starešinama u 1 Tim 3:4.5 aludira na I Moj 18:19:

> 1 Tim 3:4-5Koji svojim domom dobro upravlja, koji ima poslušnu decu sa svakim poštenjem; a ako ko ne ume svojim domom upravljati, kako će se moći starati za crkvu Božju?

Starešina mora biti izabran iz doma kojim dobro vlada, u kojoj su deca poslušna sa svakim poštenjem. Da li razumete implikacije ovoga?

1. Starešine moraju biti izabrane iz domova kojim dobro vladaju.[214]
2. Po Božjem obličju, čovek je izvor blagoslova za svoju porodicu. On mora biti vođa svog doma ili će slava njegove dece biti izgubljena.
3. Zato žene ne mogu biti starešine, jer bi bila katastrofa da

[213] Jedno od značenja reči Apostol je nosilac semena.

[214] Mercedes H. Dyer, Prove all Things, stranica 379: "Potvrđujemo da postoji izražena korelacija između uloge vođe oca u domu i uloge pastora u crkvi."

> vladaju svojim domom. Ako žene budu postavljene za starešine ili postanu pastori u crkvama, onda će tok *izvora života* crkvi biti odsečen.

Znam da će ovo što sam rekao uznemiriti mnoge ljude, ali to će biti samo ako svoju *vrednost* kao osobe vučete iz svoje *urođene moći* i *položaja*. Dame, vi imate privilegiju da predstavljate Hrista kao vašeg dela slike božanstva, u radosti i zadovoljstvu da negujete i učinite da Hristos bude oblikovan u crkvi, ali ne po obličju Oca/oca.

Načelo semena i negovatelja u ulogama muškaraca i žena je jasno demonstrirano u evanđeoskom propovedanju Džejmsa i Elene Vajt. Obratite pažnju na način na koji su radili zajedno.

> Naši sastanci su obično vođeni na takav način da smo oboje imali učešće. Moj suprug bi izneo doktrinalno predavanje, a onda bih ja dugo bodrila crkvu kako bi poruka našla put u najnežnija osećanja vernika. Tako je moj suprug sejao, ja sam zalivala seme istine, a Bog je dao da uzraste.[215]

Džejms je u svom muškom delu posla sejao seme među ljude sa doktrinalnim predavanjima, a Elen je podsticala ljude da ih prihvate u srca i da reaguju na Duh Gospodnji. To je bila efikasna kombinacija koja je reflektovala načelo semena i negovatelja. Tvrdim da će ovakav način rada za muškarce i žene biti najefikasniji.

[215] Life Sketches, Stranica 127, 128 (1880)

Nažalost, razmišljanje zasnovano na učinku je uticalo na mnogo nivoa u crkvi i na mnogo različitih načina. Nerazumevanjem odnosa između Oca i Sina (kroz nauku o trojstvu), postalo je neizbežno da pomešamo i uloge muškaraca i žena (pri čemu se žene javljaju kao pastori i starešine). Jedno prati drugo. Razumem zašto mnogi u crkvi nastoje da se žene rukopolažu; to potpuno dosledno sa pogledom trojstva na Božanstvo. Tako je argumentacija protiv rukopolaganja žena, koja istovremeno zastupa trojstvo, logički nedosledna. Razlog zašto je Rim uspeo da održi svoje sveštenike muškarcima jeste zato što su jednostavno načinili Mariju majkom Božjom i stavili je na sam vrh da bi zadovoljili potrebu za jednakošću žena. Ali za Protestante koji drže jači Biblijski stav, ova opcija nam nije otvorena. Rukopolaganje žena deluje kao jedina solucija.

G. Destruktivno delovanje koncepta trojstva na porodičnu strukturu

Apelujem na one koji čitaju ovu knjigu, koji drže vodeće pozicije, da dobro razmisle o posledicama o kojima ovde diskutujemo:

1. Trojstvo identičnih bića menja strukturu Božanstva od odnosne jednakosti ka jednakosti po učinku.
2. Mi smo kao porodica načinjeni po Božjem obličju.
3. Trojstvo pomera porodicu od odnosne jednakosti ka jednakosti zasnovane na učinku.
4. Ovaj pomak guši kanal blagoslova izvrtanjem duhovnog semena i načela negovanja.
5. Gušenje blagoslova dodatno otežava dotok Svetog Duha u živote porodice i crkve.
6. Gušenje blagoslova uništava slavu dece i stvara bezvrednost i nesigurnost.

7. Bezvrednost i nesigurnost intenziviraju *razmišljanje zasnovano na učinku* i stvara brda i doline u našem životu koje sprečavaju da Sveti Duh dopre do nas.

Da li je ta fatalna pretpostavka vredna svega ovoga? Da li je vredno zaustaviti kanal Božjeg *izvora života* – Njegov Duh, rasturanjem strukture koja nas je uspostavila? Zar ovo nije žalošćenje Svetog Duha?

Kada razumemo Božji *sistem jednakosti po odnosu*, onda prividna nepravda i nejednakost potpuno nestaju i izvor život postaje ponovo otvoren za nas. Ovo nam daje kontekst za sledeće stihove i otkriva njihovu važnost.

> Jak1:27 Jer vera čista i bez manje pred Bogom i Ocem jeste ova: obilaziti sitore i udovice u njihovim nevoljama, i držati sebe neopoganjenog od sveta.
>
> Isa 1:17 Učite se dobro činiti, tražite pravdu, ispravljajte potlačenog, dajite pravicu sirotoj, branite udovicu.

Srce čiste vere jeste obilaziti sirote i udovice; obnavljati izvor Izrailju; pustiti vodu iz kamena da Božja crkva može da pije.

Ako porodica izgubi oca ili je otac nevoljan da neguje svoju decu, tada je dužnost vođa crkve da popune tu prazninu. Ako dete izgubi majku, crkva ga mora hraniti i negovati i starati se za njega. Preuzmimo svoje odgovornosti i spasimo izgubljene i duše na umoru koje nemaju izvor u svojim domovima. Ako crkva izgubi svoj izvor zbog feminizacije svog vođstva, tada nam Bog obećava:

> Psa 27:10 Jer otac moj i mati moja ostaviše me; ali Gospod neka me prihvati.

Bog će brinuti o nama i vodiće nas u crkvu koja i dalje ima izvor, mesto gde su pastori i starešine crkve i dalje muškarci.

H. Apel da se obnovi porodična struktura blagoslova

U ovom trenutku bih rekao starešinama crkve da se psotaraju da uključe praksu u vašoj crkvi po kojoj se mogu blagosloviti deca; gde mogu istupiti napred da bi se položile ruke na njih, da budu blgoslovena i da im se kaže da ih Bog voli. Našoj deci je potrebno ovo *seme*. Očevi, dovedite svoju decu sebi i položite svoje ruke na njih u odgovarajućim okolnostima kada su njihova srca prijemčiva i recite im da su dragocena i posebna, da bi obnovili njihovu slavu.

Naš Otac na nebesima je znato tačno šta Isus treba da čuje pre nego što se suprotstavio Sotoni u pustinji. Njemu je bio potreban jednostavan blagoslov:

> Mat 3:16.17 I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše Mu se nebesa, i vide Duha Božjeg gde silazi kao golub i dođe na Njega. I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

Ova izjava Oca otkriva jednu stvar bez koje Njegov Sin ne može da živi i ne može da stvara iz sebe i to je vrednost koja je izvedena iz Očevog blagoslova. Ovo ne bi bio problem za nerođenog Sina. Blagoslov kod krštenja, iako lep, ne bi bio vitalan, ali rođeni Sin mora imati taj blagoslov. Isus ne bi mogao

da ispuni svoju misiju bez njega. On, u ovom momentu, otkriva samo srce Božjeg carstva. Baš kao što Božji Sin ne može istinski raditi bez blagoslova Njegovog Oca, ne možemo ni mi.

Koliko su moćne reči, *ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji*. Ako ih prihvatimo i primimo u srce one mogu izlečiti bilo koju ranu, bilo koji bol, ako verujete u to. Zapazite sledeći tekst iz *Čežnje Vekova*:

> I reči koje su izgovorene Isusu na Jordanu, "Ovo je Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji," obgrljuju celo čovečanstvo. Bog je govorio Isusu kao našem predstavniku...Reči koje je govorio Isusu, govori svakoj duši koja veruje, Ovo je moje ljubljeno dete koje je po mojoj volji. DA 113

Kada je Isus govorio Isusu, Svome Sinu, Reč je prolazila kroz Hrista ka svima nama. Kako divne vesti. Ovde je sila koja čisti planine ponosa i ispunjava doline depresije. Ovde je ključ predat u ruke vere koja će otključati silu nebesa. Zar je nećemo iskoristiti? Zar nećemo verovati u Njegovu Reč?

Ako pratite Isaiju poglavlja 1 do 3 pažljivo, videćete stalni pad vođstva u Izrailju:[216]

1. Formalizacija poštovanja Boga (Isa 1:13-15).
2. Snižavanje načela vođa (Isa 1:23).

[216] Pogledajte moju propoved "The Downward Path" na adresi www.maranathamedia.com za obimniji pogled na ovaj proces

3. Prihvatanje istočnih/Vavilonskih načela (razmišljanje zasnovano na *učinku*) (Isa 2:6).
4. Uzimanje dobrih ljudi – voda i hleb su uzeti – izvor je zatvoren – kanal je odsečen. (Isa 3:1,2).
5. Uzdizanje nezrelih vođa jer tela dece nisu ispunjena izvorom života i stoga su nastrojena da razmišljaju po *učinku* a ne po *odnosu* i time nesigurna i željna kontrole. (Isa 3:3,4).
6. Nepoštovanje autoriteta (Isa 3:5).
7. Feminizacija vođstva (Isa 3:12) – Žene će vladati nad njima.

> 1Kor 10:11-12 Ovo se pak sve događaše ugledi njima, a napisa se za nauku nama, na koje posledak sveta dođe. Jer koji misli da stoji neka se čuva da ne padne.

Na događaje u starom Izrailju treba da obratimo mnogo pažnje, jer mi idemo njihovim koracima. Svi od navedenih koraka su se odigrali i u našoj crkvi u nekom momentu. Stigli smo do dna i sada je vreme da Ilija dođe i obnovi pravo shvatanje Boga Izrailja, da dođe Pozni dažd.

Obratite pažnju na Ilijin rad:

> Isa 40:3-7 Glas je nekoga koji viče: Pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnite u pustoši stazu Bogu našem. Sve doline neka se povise, i sve gore i bregovi neka se slegnu, i što je krivo neka bude pravo, i neravna mesta neka budu ravna. I javiće se slava Gospodnja, i svako će telo videti; jer usta Gospodnja govoriše. Glas

> govori: Viči. I reče: Šta da vičem? Da je sveko telo trava i sve dobro njegovo kao cvet poljski. Suši se trava, cvet opada kad duh Gospodnji dune na nj; doista je narod trava.

Ilija će utešiti Božji narod. On će pripraviti put Gospodu. Planine ponosa će se sravniti putem otrežnjenja od fatalne pretpostavke koju smo popili iz reči zmije u Edemu, da se *vrednost* meri *učinkom*. Ilija će uzdignuti svaku depresivnu dušu obnovljenjem izvora u domovima i crkvama, dovodeći do toga da spoznamo da smo ljubljena Božja Deca koju voli.

> Luk 1:15-17 Jer će biti veliki pred Bogom, i niće piti ni vino ni siker; i napuniće se Duha Svetog još u utorbi matere svoje; i mnoge će sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovom; i on će napred doći pred njih u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca k deci i nevernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov.

Kada Ilija dođe, on neće biti opijen vinom Vavilonskim, gde se veličina meri *učinkom* ili *urđenom moći*. On će obnoviti porodične izvore okretanjem dece ka njihovim očevima i videće u njima kanale svoje slave.

Očevi: Da li imate decu koja treba da znaju da ih volite? Da li imate decu koja su odrasla i otišla iz doma i sada postoji tužna praznina među vama? Da li ste povređeni ili besni zbog manjka zahvalnosti kod vašeg deteta za sve što ste učinili za njih? Porastite u Ilijinoj sili i blagoslovite svoju decu, neka znaju da ih volite.

Muževi: Da li vaše žene znaju da ih volite? Da li cenite sve njene napore? Da li joj dajete nežnost koju zaslužuje? Da li

pokušavate da kontrolišete sav novac u kući, a njoj ništa ne ostavljate? Pokajte se! Setite se njenog rođendana, ne budite škrti, iznenadite je nežnošću, nemojte biti odbijeni sarkazmom koji vam uputi. Nemojte je kriviti za porodične poteškoće – vi ste muškarac, ustanite u Ilijino ime i obnovite izvor ka srcu vaše žene. Volite je kao kost svoje kosti i meso svog mesa.

Majke: Da li je vaš muž pravi vođa doma? Da li se pokoravate njegovom vođstvu. Da li se molite za njegovu mudrost, da li verujete da Bog može da ga vodi? Ustanite u Ilijinoj sili i vratite palicu moći u muževljeve ruke, sklonite svoje stopalo sa njegovog grla i molite za oproštaj ako ste stavile svoje ruke na sveštenstvo. Izbacite bogohuljenje iz svog doma tražeći duhovnu snagu da slušate svog muža, i volite i negujte svoju decu po Hristovom obličju prema daru koji vam je Bog dao. Oduprite se sotoninoj lukavosti koji vas navodi da napustite svoje mesto. Izgazite zmiju pod svojim nogama i dozvolite da vaš bračni odnos reflektuje obličje Boga i Njegovog Sina.

Deco: Slušajte svoje roditelje, poštujte njihov autoritet, jer je izvor života kod vašeg oca i radost rasta i nege je kod vaše majke. Poštujte ih, volite ih, gledajte da im udovoljite i odupirite se Sotoni najbolje što možete da se ne uzdate u svoje sklonosti, nasuprot rečima vaših roditelja. U pokoravanju ćete naći izvor blagoslova.

> Mal 4:5,6 Evo, ja ću vam poslati Iliju proroka pre nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji; i on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovim, da ne dođem i zatrem zemlju.

Da li ćete izbaciti prokletstvo iz svojih domova i dozvoliti Iliji da pripremi vaša srca za ulazak Božjeg Duha koji će oblikovati Hristovo obličje u vama?

33. Životne strukutre – individualna, porodična, crkvena, društvena zajednica[217]

A. Tok života/blagoslova kroz individualni kanal

> Jez 14:14 Ako bi u njoj bila ova tri čoveka:
> Noje, Danilo i Jov, oni će pravdom svojom
> izbaviti duše svoje, govori Gospod Gospod.

Ljudi se spasavaju kao individue/pojedinci, i na kraju odgovornost za spasenje neke osobe počiva jedino na njima samima. Individualni kanal blagoslova dolazi kroz ličnu molitvu i proučavanje Biblije. Kroz ovaj proces osoba dobija duhovni život direktno od Boga i dobija blagoslov i Njegovo vođstvo. Po pitanju dobijanja uputstava, jedini autoritet kome se savest može pokoriti jeste Biblija i samo Biblija. Mi možemo dobiti Biblijske instrukcije od porodice i crkve, ali se sve ovo mora proveriti u Božjoj reči na individualnom planu.

Sposobnost da se povežemo na individualni kanal tesno je povezano sa nukleusom porodice i crkveno-porodične strukture. Deca su osemenjena i brižno negovana po načelima vere, kroz molitve i čitanja Biblije sa roditeljima. Oni koji nisu odgajani u hrišćanskom domu kao duhovna deca primaju seme i negu u crkvenoj porodici. Temelji individualnih kanala su razvijeni u porodici ili crkvenom kanalima blagoslova, ali na kraju je individualni kanal osnov spasenja.

[217]"Kako u prirodnom, tako i u duhovnom svetu. Ljudski život je očuvan, tren za trenom, nebeskom silom; a ipak nije održavan direktnim čudom, već kroz korišćenje blagoslova koji su nam na dohvat ruke." 3SP 418

B. Tok života/blagoslova kroz kanal porodične strukture

U prethodnim poglavljima smo videli da duhovni život teče najsnažnije kroz porodične strukutre. Život i smrt koji su na jeziku Oca kao sejača i na jeziku majke kao negovatelja, će položiti duhovne temelje njihovoj dece.

Primetili smo i da je poglavarstvo oca u domu od vitalnog značaja da se očuva tok duhovnog života u porodici. U ovom smislu je otac opipljiv izvor svake porodice. Zato Elen Vajt kaže:

> "Svi članovi porodice imaju svoj centar u ocu." AH 213

Primetili smo i u Avramovom životu da je Bog blagoslovio Avrama da bi sve porodice na zemlji bile blagoslovene kroz njega. Ovde vidimo kompletan sistem (duhovnog) navodnjavanja kako bi duhovni život potekao kroz društvene zajednice. Ovaj tok života je zaštićen zakonom i čini da osoba bude ukorenjena kraj vode (Psalam 1:1-4).

Bog je stvorio ovaj duhovni sistem navodnjavanja ne samo da bi mi bili fokusirani na naše odnose kroz odnos sa Bogom, već i fokusirani na odnose kroz odnos jedni sa drugima. Kao što Biblija kaže:

> Rom 14:7 Jer ni jedan od nas ne živi sebi, i ni jedan ne umire sebi.

Ako bismo trebali da održavamo odnos samo sa Bogom i primimo život u svim njegovim aspektima (fizički, mentalni i duhovni) od Njega, ne bismo trebali jedni drugima i gravitirali bi prema izolaciji, a ne prema zajednici.

Životni tok kroz ljudske strukture čuva odnosni sistem društva i reflektuje Božje Carstvo.[218]

Dok dete raste može nastati duhovni paradoks između svesti individue i autoriteta porodične strukture. Dok smo deca, naređeno nam je da poštujemo i slušamo svoje roditelje. To je autoritet koji mora biti poštovan. Ali po pitanju vere, moramo se obratiti Božjoj reči za viši autoritet. Obratite pažnju na paradoks:

> II Moj 20:12 Poštuj oca svog i mater svoju, da ti se produže dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj.
>
> Mat 10:37 Koji ljubi oca ili mater većma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego mene, nije mene dostojan.

Kada postoji neslaganje u shvatanju značenja istine, moramo poštovati roditelje, ali i pratiti svoju savest. Ovo može biti izuzetno teško, ako vaša porodica traži da činite stvari drugačije od onog što piše u Bibliji. U takvim slučajevima, viši autoritet Božje Reči mora doneti presudu, ali ovo ne znači da moramo prestati da poštujemo ili da se odreknemo od svojih roditelja. Prestanak poštovanja roditelja bi prekinulo Božji kanal blagoslova.

---

[218] Bog je želeo da dovede sve narode pod svoju milostivu vladavinu. Želeo je da zemlja bude ispunjena radošću i mirom. Stvorio je čoveka da bude srećan i On čezne da ispuni ljudska srca nebeskim mirom. On želi da porodice na zemlji budu simbol velike porodice na nebesima. COL 290

C. Crkva i crkvene zajednice zavise od porodične strukture

Propast u porodičnoj strukturi bi dovelo zajednicu u stanje Sodome i Gomore, koje je Bog uništio jer su toliko izvrnule porodičnu strukturu da sistem toka duhovnog života više nije mogao biti operativan u toj zajednici. Zato je Bog upozorio Avrama u I Mojsijevoj 18:

> I Moj 18:17-18 A Gospod reče: Kako bih tajio od Avrama šta ću učiniti, kad će od Avrama postati velik i silan narod, i u njemu će se blagosloviti svi narodi na zemlji?

Ovde vidimo direktnu vezu između Božjeg uništenja Sodoma i mogućnosti da Avram postane veliki narod. Da Avram nije zapovedao svojoj deci nakon sebe, i njegovo nasleđe bi bilo uništeno kao Sodoma. Stoga kada Bog kaže, "Kako bih tajio od Avrama šta ću učiniti?" On nalaže da Avram nauči lekciju iz Sodoma i da se postara da njegova porodična struktura bude očuvana.

Druga poenta koju bih naveo po pitanju Avramovog blagoslova i kako on teče ka svim porodicama na svetu, jeste da je Hristov Duh u Avramu taj koji je prenet njegovim naslednicima kroz blagoslov. Hristov Duh je očuvan u ostatku Izrailja kroz porodičnu strukturu. Ovo je razlog Sotoninih otrovnih napada protiv porodice.

Stoga je porodica ključni element crkve, zajednice i nacije. Zapazite:

> Društvo je sačinjeno od porodica, i predstavlja ono što glave porodica od nje načine. Iz srca

> potiče život; i srce zajednice, crkve, a nacija je domaćinstvo. Dobrobit zajednice, uspeh crkve, prosperitet nacije, sve to zavisi od uticaja iz doma. AH 15
>
> Bog je tako stvorio porodice na zemlji da budu simbol porodice na nebesima. Hrišćanski domovi, osnovani i vođeni u skladu sa Božjim planom, nalaze se među Njegovim najefikasnijim oruđima za formiranje Hrišćanskog karaktera i napredak Njegovog dela. Testimonies 6, str. 430.
>
> Ako otvorimo naša srca i domove za božanska načela života, postaćemo kanali toka životodavne sile. Iz našeg doma će teći lekoviti potoci, donoseći život i lepotu i plodove gde su sada neplodnost i smrt. The Ministry of Healing, str. 355.
>
> Hristos je stvorio takav plan, da nebeski red, način nebeskog upravljanja i nebeska božanska harmonija budu predstavljeni u njegovoj crkvi na zemlji. DA 680

Porodica je primarni ključ za formiranje pojedinca. Individualni kanal života je izgrađen na platformi porodice ili ako je potrebno, crkvene porodice.

Što se tiče grupa ljudi, crkve, zajednice i nacije, njima je potrebna struktura koja reflektuje načela semena i staranja u porodici. Ovo je garancija načela Božjeg Carstva koje je zasnovano na odnosima.

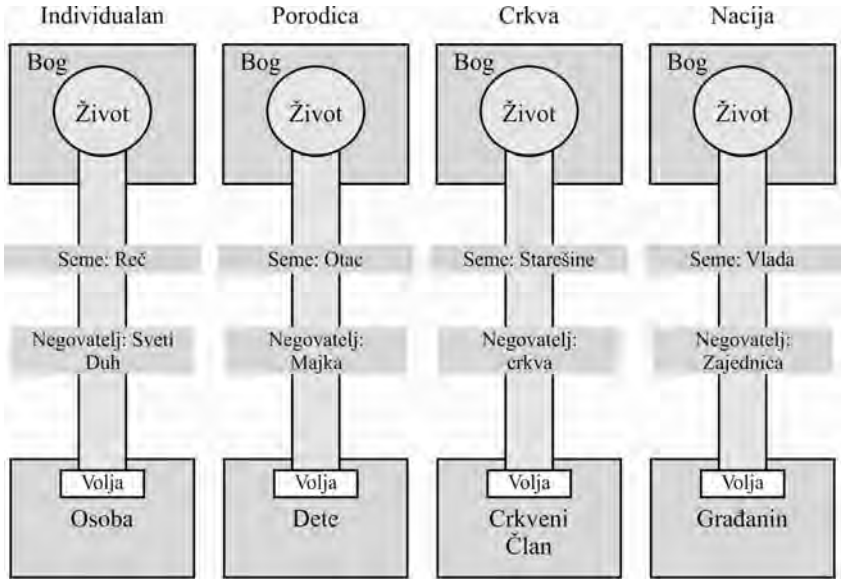

Veza između porodičnog i crkvenog autoriteta je jasno izražena u rečima Elen Vajt kada kaže:

> "Poštuj oca svog i mater svoju, da ti se produže dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj." Roditelji imaju pravo na stepen ljubavi i poštovanja koji ni jedna druga osoba nema. Sam Bog, koji im je dao odgovornost za duše koje su im poverene, ih je odredio da u ranim godinama života, roditelji budu na mestu Boga svojoj deci. Onaj ko odbacuje taj autoritet svojih roditelja, odbacuje autoritet Boga. Peta zapovest ne traži od dece da samo poštuju svoje roditelje, da im se pokoravaju i slušaju, već i da im daju ljubav i nežnosti, da im

> olakšaju brige, da čuvaju njihovu reputaciju i da im budu pomoć i uteha pod stare dane. *Takođe, zapovest nalaže da se poštovanje ukazuje propovednicima i vladarima i svim onima kojima je Bog dao autoritet*. PP308

Da bi propovednici i vladari bili uključeni u petu zapovest, struktura crkve i zajednice moja biti jasan produžetak strukture porodične uprave. Veza za primanje života kroz pokoravanje se ustanovljava u sledećem paragrafu:

> Ovo, kaže apostol, "je prva zapovest s obećanjem." Efescima 6:2. Izrailju, koji je očekivao da uskoro uđe u Hanan, ovo je predstavljalo jemstvo poslušnima, da će imati dug život u toj dobroj zemlji; **ali ovo ima i šire značenje, jer uključuje sav Božji Izrailj i obećava večni život na zemlji kada bude oslobođena od prokletstva greha**. PP 308

Načela toka života kroz crkveno poglavarstvo ka njenim članovima je živopisno prikazano u Mojsijevim događajima u II Mojsijevoj 17:8-13.[219]

> Exo 17:8-13 Ali dođe Amalik da se bije s Izrailjem u Rafidinu. A Mojsije reče Isusu: Izberi nam ljudi, te izađi i bij se s Amalikom; a ja ću sutra stati na vrh brda sa štapom Božjim

[219] Za opširniju prezentaciju ove teme, pogledajte propoved "A Leader's Prayer" na adresi www.maranathamedia.com

> u ruci. I učini Isu kako mu reče Mojsije, i pobi se s Amalikom; a Mojsije i Aron i Or izađoše na vrh brda. I dokle Mojsije držaše u vis ruke svoje, pobeđivahu Izrailjci, a kako bi spustio ruke, odmah nadvlađivahu Amaličani. Ali ruke Mojsiju otežaše, zato uzeše kamen i podmetnuše poda nj, te sede; a Aron i Or držahu mu ruke jedan s jedne strane, a drugi s druge, i ne klonuše mu ruke do zahoda sunčanog. I razbi Isus Amalika i narod njegov oštrim mačem.

Ako bi koristili *razmišljanjezasnovano na učinku,* mogli bismo reći da je Mojsije bio kukavica što je poslao Isusa da se bori, dok su on, njegov brat i Ora otišli i imali mali molitveni čas. Ali ovde je kanal jasno prikazan. Uspeh Isusa i vojnika je zavisio od Mojsijevih molitvi. Kada se Mojsije molio, Isus i vojnici su imali inicijativu, ali kada bi prestao, Amaličani bi nadvladali. Vidimo Arona i Ora kako pomažu Mojsiju da nastavi da se mole. Kao starešine, oni su odigrali svoju ulogu u održavanju kanala blagoslova.

Neko bi mogao da se zapita, ako je Mojsije bio umoran, zašto nije njegovo mesto zauzeo Aron ili Or i počeo da se moli? Da se to dogodilo, naškodilo bi važnoj lekciji u vezi toka blagoslova kroz strukturu autoriteta. Kada su se Isus i vojska stavili pod vođstvo Mojsija i starešina, bili su blagosloveni u borbi. Koliko je ovo bitna pouka za vođe! Da se Mojsije nije molio verom, mnoge majke i deca ostali bi bez oca te večeri.

Isus je demonstrirao isti ovaj princip u Novom Zavetu kada je nahranio 5000 ljudi. Isus je bio izvor koji je distribuirao hleb i

ribu učenicima, i od njih mnoštvu naroda. Hrana koja ih je održavala u životu je podeljena kroz strukturu blagoslova. Pošto je nahranio 5000 ljudi, Isus je objavio da je on "Hleb Životni".[220] On je onaj koji teče kroz tok u formi Utešitelja. Poenta je da mora postojati struktura da bi ovaj sistem ispravno funkcionisao.

D. Primanje blagoslova kroz pokoravanje vođama

U pogledu ove tačke, mnogi ljudi propuštaju da prime blagoslov. Kada kao članovi crkve vidimo da vođe čine pogrešne stvari, često zaboravio na poziciju autoriteta koju imaju i u duhu optužbi i prkosa iznosimo svoje primedbe. Takav manjak nepokonosti autoritetu stavlja ljude van kanala blagoslova i zlo je uvek rezultat toga. U ovom vremenu vidimo kako je naša crkva strahovito poljuljana unutrašnjim borbama i nejedinstvom. Verujem da bi se ovaj raskol lako izbegao da su i vođe i članovi bolje razumeli svoje uloge semena i negovatelja. Ako želimo da imamo ostatak vernika koji su u jedinstvu i ljubavi, moramo prepoznati da se strukture crkvenih autoriteta moraju priznati i pratiti.

Ovo je posebno tačno u pogledu rasprave o Božanstvu. Među onima koji ne veruju trojstvo preovladava duh nepoštovnja autoriteta i manjak pokornosti. Takava izostanak pokornosti često negira sve efekte svega što su rekli i žao mi je što moram da kažem da potpuno negira princip pokornosti koji je Isus demonstrirao u svom životu. Apelujem na sve da iako ne predajemo svoju savest ni jednom čoveku, od vitalnog značaja

[220]Ps. 78:20Evo! On udari u kamen, i poteče voda, i reke ustadoše; može li hleba dati?Hoće li i mesa postaviti narodu svom?

je da radimo sa ustanovljenim Božjim strukturama da bismo primili pun blagoslov.

Šta činiti u slučaju kada ste isključeni iz crkve od vođa koji greše? Prvo, ispitaj svoje srce i vidi da li su tvoje greške i slabosti doprineli kazni. Zatraži od Boga da ti pokaže gde možeš pronaći strukturu autoriteta kako bi se tvoji blagolsovi nastavili. Ovo je teško pitanje, i zahteva mnogo molitava i mudrosti, ali Bogneće odvojiti od nas kanal svog blagoslova, ako smo ponizni u srcu, i ako nastojimo da sačuvamo principe Božjeg carstva.

E. Kada Vođe Padnu

Ali, šta ako vođa jasno čini pogrešnu stvar? Ključ je podsetiti takvog vođu, kroz poreces pokornosti, da je on izvor blagoslova za crkvu i da nam je hitno potreban blagoslov za koji je on dobio pravo da nam da. Kroz proces pokornosti moramo podsetiti naše vođe o njihovoj obavezi da se staraju za svoje stado. Duh prkosa i pobune će samo stvoriti priliku da se uzburka frustracija ili bes u našem vođi i što će garantovati da nećemo dobiti ono što tražimo.

Ovo načelo je veoma teško sprovesti jer smo svi primili pečat laži, “Nećete vi umreti.” Prirodno je da kada neko ko je iznad nas po autoritetu radi suprotno Pismu, mi automatski reagujemo nezavisno od njih i verujemo da smo slobodni da činimo kako mi mislimo da je ispravno. Ali priznavanje Biblijskog autoriteta kroz kanal blagoslova, podsetiće nas da je vođi data moć da nas blagoslovi i da mi koji smo pod takvim autoritetom moramo u činiti sve što možemo da molimo Boga da ponovo otvori kanal kroz tog vođu.

Kao članovi crkve, mi se moramo moliti za naše vođe. Oni su Božji instrumenti blagoslova; oni su izvor crkve da daju život na pravi način.

> 1 Sol 5:12-13 Molimo vas pak, braćo, prepoznajte one koji se trude među vama, i nastojnike svoje u Gospodu i učitelje svoje, i imajte ih u izobilnoj ljubavi za delo njihovo i učitelje svoje. Budite mirni među sobom.

Da li mi poštujemo naše vođe u izobilnoj ljubavi? Da li se molimo za njih, ili gunđamo i žalimo se i širimo priče o njihovim greškama i slabostima? Kao crkva mi se moramo utvrditi u vezi ove problematike.

Razmišljanje zasnovano na učinku sa svojim naglaskom na individue sa sopstvenom moći, ne oseća potrebu niti ikada može pojmiti važnost takve strukture. Strukture su tu da ih iskoristimo za naše napredovanje ali one postaju sredstvo kontrole, a ne blagoslova.

Često me pitaju, ali šta se dešava ako pratite proces prokoravanja, a vođa i dalje nastavi da prati kurs koji je suprotan Bibliji? Prvo treba utvrditi da li Bog i dalje smatra ispravnim kanal strukture ili institucije kojoj se obraćamo. Ako je odgovor potvrdan, moramo ostati u kanalu blagoslova i moliti za strpljenje, dok se Gospod ne posveti rešavanju problema obraćanjem ili otklanjanjem. Lako je moliti se za ovo drugo, ali ako iskreno volimo svoju braću, moramo se moliti za prvo i dozvoliti da Bog odluči šta će se desiti.

Ranije smo spominjali paradoks o porodici i pojedincu. Ovaj paradoks se proširuje između pojedinca i crkve. Ni jedan čovek

ne može biti savest drugoga, niti može jedan crkveni vođa biti odgovoran za spasenje drugog. Ni jedna osoba ne može prepustiti drugoj osobi da odluči šta će čitati i verovati, sa kime se druži i gde će ta osoba ići na bogosluženje. Ove stvari su ostavljene savesti. U isto vreme moramo pokazati našim Bogom odabranim vođama šta smo našli u pismu i moliti se da ih Bog blagoslovi dok nas savetuju. Pridržavanje ovog paradoksa iziskuje mnogo mudrosti i strpljenja i najviše od svega veru u našeg Nebeskog Oca.

Nažalost, neki vernici ova načela pokornosti autoritetu sprovode do ekstrema i biraju da ostanu tihi i ne kažu ništa u strahu da izgube reputaciju ili poziciju u crkvi. Principi pokornosti ne znače tišinu, oni znače apel za Biblijskim objašnjenjem i neprekidnom marljivom molitvom da budemo blagosloveni kroz Božji izabrani kanal. U drugu ruku, neki će izneti individualni element paradoksa do drugog ekstrema i napustiti crkvu, misleći samo na svoj individualni kanal i ignorisati porodične veze koju imaju sa svojom crkvom. Ostaviti crkvu bez obzira za namere crkvene porodice je isto kada se žena razvodi od muža i ona se više ne slaže sa njim niti je može ubediti o njenoj poziciji.

Vratimo se na paradoks individualnosti i pokoravanja i pogledajmo sledeću naočigled kontradikciju:

> Mat 23:9 I ocem ne zovite nikoga na zemlji;
> jer je u vas jedan Otac koji je na nebesima.

Uporedimo to sa ovim stihovima:

> 1Tim 5:1Starca ne karaj, nego mu govori kao
> ocu; momcima kao braći.

> 1 Kor 4:15-17 Jer ako imate i trista učitelja u Hristu, ali nemate mnogo otaca. Jer vas ja u Hristu Isusu rodih jevanđeljem. Nego vas molim, ugledajte se na mene kao i ja na Hrista. Zato poslah k vama Timotija, koji mi je sin ljubazni i verni u Gospodu; on će vas opomenuti puteve moje koji su u Hristu Isusu, kao što svuda i u svakoj crkvi učim.

U Mateju Isus govori o zloupotrebi moći od strane vođstva i u tom kontekstu ne trebamo prećutno verovati nekom vođi i verovati njihovom sudu bez ikakve konsultacije sa Božjom reči. U kontrastu sa tim Pavle moli mlade ljude da vole i neguju posrednike koje im Bog šalje na isti način na koji bi sin voleo i poštovao oca. Ovde nema neslaganja.

F. Kada smo oslobođeni autoriteta uspostavljanih vođa

Šta je sa primerima u Bibliji kada su ljudi prkosili naređenjima svojih vođa i nastavili u smeru u kom su verovali da su u pravu? Zapazite sledeći primer:

> Dela 4:18-20 I dozvavši ih zapovediše im da ništa ne spominju niti da uče u ime Isusovo. Petar i Jovan odgovarajući rekoše im: Sudite je li pravo pred Bogom da vas većma slušamo nego li Boga? Jer mi ne možemo ne govoriti šta videsmo i čusmo.

Jevrejski poglavari su pokušali da ućutkaju apostole da ne govore u Hristovo ime i da ga ne objavljuju kao Božjeg Sina. Ovo je veoma bitan primer za sve koji vide Hrista kao jedinog

Božjeg Sina. Zar nije pogrešno da takvi ljudi citiraju ovaj stih i odmah prezentuju svoje stavove bez obzira na trenutne vođe u crkvi? Ovo je pošteno pitanje i treba da mu pristupimo.

Više od tri godine se Isus molio i pokušavao da dopre do Jevrejskih vođa.U svakom momentu je mogao da im oduzme položaj i da ih skloni odatle, ali nije. Nastavio je da govori ljudima da se jave svešteniku kada su bili izlečeni, On je pohvalio ženu koja je stavila dva novčića kao prilog i prisustvovao je njihovim verskim okupljanjima i gozbama dok je bio na zemlji. Posle svoje smrti dao je vođama još malo vremena da priznaju Njegovu smrt i vaskrsenje. Imali su pedeset dana.

Pre nego što se Isus vratio na nebo, dao je ovu bitnu instrukciju:

> Dela 1:8 Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.

Znak učenicima da krenu i rade i šire poruku je bila ova manifestacija Božje sile kao pečat koji odobrava, dajući autoritet njihovoj misiji, nezavisni od njihovih prethodnih ljudskih autoriteta koje je Bog postavio na to mesto, ali koji su počeli da zloupotrebljavaju svoj polažaj odbacivši istinu.

Kada je došao dan Pedesetnice, učenici su se molili i postili za silu da objave Isusa kao pravog Božjeg Sina. Bilo je podela i neslaganja među učenicima, ali sve to je bilo priznato i ostavljeno. I tada je posle deset dana Bog pokazao svoju silu u dan pedesetnice uz izlivanje Duha. Manifestacija sile je bilo zeleno svetlo da se predstavi Hristos bez obzira na ustanovljeni autoritet.

Posle ovoga, Petar i apostoli su počeli hrabro da objavljuju Hristovo ime. Tokom njihovih propovedi bilo je čuda kao i pojavljivanje dara proroštva. Svi ovi dokazi su ukazivali da ih Bog direktno vodi.

Šta je sa slučajem Džonsa i Vagonera. Stara garda nije želela da se njihova poruka objavi. Čak su imali i pismo od Elen Vajt u kome je pisalo da su Džons i Vagoner preterali sa predstavljanjem svojih stavova bez konsultacije sa svojom braćom starešinama.

Posle 1888-me, Džons i Vagoner su putovali širom zemlje predstavljajući ovu dragocenu poruku svuda. Činjenica je da su imali autoritet proroka koji je bio prisutan na predavanjima. Elen Vajt je prihvatila poruku i željno je pomagala da se ona iznese. Autoritet proroka je bio taj koji im je dozvolio da rade kao što su radili.

Bez direktnog autoriteta proroka ili jasne Božje manifestacije na Njegovom narodu kroz buđenje ili božansku manifestaciju, Božji narod ne bi imao autoritet da odbaci uspostavljeno vođstvo. Autoritet Adventističke crkve je jasno potvrđen od strane Boga i postavljen kroz probuđenje u ponoćnom pokliču iz 1844-te, kroz proročki dar Elen Vajt i kroz iskustva mnogih čuda u mnogim slučajevima u vezi sa velikim otrkivenjima Biblijske istine. Nema indikacija da je ova organizacija odbačena od Boga i stoga nemamo pravo da delujemo nezavisno od nje. Bog odlučuje da li nešto tako može da se desi, a ne čovek. Moram se složiti da se iz informacija koje su prezentovane u ovom delu, može videti da je crkva odstupila od platforme koja nam je data i da su plodovi tog dela vidljivi u mnogim tužnim i strašnim dešavanjima u crkvi, ali Gospod dugo

trpi svojoj crkvi kao i kod Izrailja u vreme Isaije, Jeremije i Jezekilja. Iako su se vođe okrenule lažnim bogovima, postojao je period vremena koji je dat Izrailju da se pokaje i vrati pravom Bogu. Ja verujem da smo i mi u tom razdoblju i ovo je test za sve one koji žele da vide promenu sada.

Vreme trpljenja osigurava da Božji narod čeka Njegova uputstva. Ako bi svaki čovek osetio slobodu da prezentuje crkvi šta on misli da je istina, to bi postala slika savršenog Vavilona. Takav duh nezavisnosti, samodovoljnosti i otpora je u potpunoj suprotnosti sa Hristovom ličnosti koji je potpun primer pokornosti i zavisnosti od svog Oca. Hristos ne čini ništa osim onoga što Otac kaže. Bilo bi dobro da i mi tako postupamo. Mnogi ljudi pitaju, zašto se stvari otkrivaju mnogim ljudima. Moj odgovor je: da bismo ih predstavili svojim vođama i molili se za njih. Dar istine je test za sve one koji je primaju. Iskušenje je da postupamo nezavisno i da ne pratimo svoju dužnost da apelujemo na svoje vođe i sa molitvom ih zamolimo da otvore kanal blagoslova. Oni koji padnu u čekanju i molitvi su u velikoj opasnosti da padnu u greh i odbace samo srce onoga što nas Hristos uči – da smo ljudi pod autoritetom.

Ako istupimo od ustanovljene strukture autoriteta u duhu prkosa i besa prema poglavarima, prenećemo ovaj duh u sve organizacije u kojih budemo postali deo. Ovaj duh se onda prenosti na sve koji dođu pod njegov uticaj. Ako istupimo bez direktnog Božjeg blagoslova postajemo prijemčivi za samoopravdanje sopstvenog postojanja koje se manifestuju kada dokazujemo da je organizacija koju smo nastupili otpadnička. Ovaj proces vodi do samopravednosti – “mi smo bolji od vas.” Iako možda ne samo namerom ovo će uvek biti neizbežan rezultat. Zapamtimo Psalam koji kaže:

> Ps. 127:1 Ako Gospod neće graditi dom, uzalud se muče koji ga grade; ako neće Gospod čuvati grad, uzalud ne spava stražar.

Gospod mora graditi kuću i postaviti temlje u vođstvu koje razume vitalna načela pokornosti, ljubavi prema vođama i proces apela. Bez ovih stvari "uzalud se muče koji grade."

G. Predlog procesa za članove crkve

Ako nam se nakon našeg apela nije izašlo sa Biblijskim odgovorima a dali smo dovoljno vremena da slušamo i potvrdimo da nismo pogrešili i uključeni smo u proces intenzivne molitve i ljubavi prema našim vođama, onda se smatra poštenim da objavimo svoju poziciju, ali bez pokušavanja da privolimo ljude našim stavovima, već objavljivanjem vođama poruke da je naša savest pokrenuta Božjom Reči i da je ne možemo odbaciti. Predlažem onima koji su članovi crkve da savetuju vođe po pitanju njihove pozicije i da apeluju na njih da deluju u najboljem interesu mesne crkve.

Ovaj apel je poziv poglavarima da provere da li su u pravu kroz molitvu i ponovnim čitanjem vaših predloga. Pokornost je i to, da ako oni, sa željom da iskoriste svoj Bogom dan autoritet, odbace vaše predloge, vi to prihvatite kao Božju volju.

Svo vreme vi se molite za blagoslov kroz vođe, moleći se da će vas Bog blagosloviti kroz one koje ste toliko zavoleli kroz vaše molitve za njih. Verujem da nas ovo stavlja u najbolju poziciju u kojoj će Bog moći deluje za nas. Ako Božje imenovane vođe obiju da nas blagolsove dok molimo za blagoslov od Boga, onda će naš dragi Otac sigurno intervenisati. Poglavari će reagovati

na Duh i oči će im se otvoriti uz pomoć istine ili će ih Bog ukloniti. Ako vas vođe isključe iz članstva, onda će izazvati Božji gnev i suočiće se sa osudom za loše vođstvo stada. Bojim se za svakog vođu u takvoj poziciji i molim Boga da ima milost nad njima. Lično verujem da će proces pokornosti ubrzati promene u trentutnoj situaciji u crkvi. Ako ostanemo pokorni poglavarima i molimo se za blagoslov, potreba za reformom ili promenom stiže u većoj snazi pred Boga. Ali ako se uklonimo iz ustanovljenog kanala i počenemo sopstveno delo, onda nema pritiska na poglavare i Božja ruka ne može da reaguje.

Verujem da ćemo, ako pratimo ovu proceduru i ako dođe vreme kada budemo naterani da budemo u drugoj grupi, izbeći duh samodovoljnosti i pobune kao što poslovica kaže:

> Priče 24:13-14 Sine moj, jedi med, jer je dobar, i saće, jer je slatko grlu tvom. Tako će biti poznanje mudrosti duši tvojoj, kad je nađeš; i biće plata, i nadanje tvoje neće se zatrti.

Ako se držimo načela Božje vladavine, sladak ukus meda koji je u Božjem zakonu će biti naš. Njegov blagoslov će ostati na nama i nećemo biti odsečeni.

Na one koji su napustili crkvu razočarani i ogorčeni, apelujem da promislite da li su ova osećanja seme koje će biti preneseno u sve što učite i na sve na šta utičete. Jedini lek koji ja vidim jeste da molimo oproštaj od crkvenih vođa za svako pogrešno ponašanje. Ovaj proces otvara prostor za potencijalni dijalog. Veoma je teško vođi da odbaci osobu koja je milostiva i pokorna. To dozvoljava Hristovom Duhu da im govori. Molim

one koji su napustili crkvu da nastave da se mole za crkvene vođe. Molite se za njih u ljubavi i molite se za njihove porodice, da Bog bude milostiv prema njima. Duh ljubavi i milosti čuva duše od ponosa i samodovoljnosti. Takođe snažno apelujem na sve u ovom slučaju da ne predaju materijale članovima crkve ili da predstavljaju ljudima svoje stavove dok se nalaze na crkvenom posedu. Ako ljudi pitaju u šta verujete, imate pravo da odgovorite, ali gledajte da budete transparentni sa crkvenim vođama u svim stvarima.

Ovo je teška situacija i zahteva mnogo mudrosti i molitve, ali nas Gospod neće ukloniti iz kanala blagoslova ako smo ponizni u srcu i gledamo da sačuvamo načela Božjeg carstva.

H. Rani dažd obnavlja strukturu porodice/zajednice da se pripremi za pozni dažd

Sa svim ovim na umu, priprema za pozni dažd uključuje i obnavljanje *sistema navodnjavanja* u porodicama koji tada nastavlja da teče ka crkvama i društvenoj zajednici. Takvo obnavljanje zahteva dolazak učitelja pravednosti (rani dažd) da pokrene srca članova porodica da zauzmu pravo mesto u porodičnoj strukturi – strukturi koja reflektuje Božje obličje.

Kada je naša porodična struktura obnovljena u obličje strukture božanstva, uklanjanjem gora i bregova i dolina od strane Ilije – onda će biti napravljen put za našeg Boga, sistem navodnjavanja će biti popravljen i ljubav će teći u svojoj punini i Bog će se otkriti u poznom daždu. (Isa 40:1-12)

Priprema za pozni dažd je odgovor učitelju pravednosti koji čini sledeće:

1. Uči nas da je Hristos povratio naše posinaštvo kroz svoje krštenje i pobedu u pustinji.
2. Jednom kada smo u posinaštvu, možemo u potpunosti uživati u daru Božjeg ljubljenog Sina na krstu.
3. Ovaj dar pokazuje da je naše *blago* pomereno od nas samih ka izvoru života – našem Nebeskom Ocu.
4. Tada smo ispravno upućeni u zakon koji obnavlja pravi *identitet* Boga i nas samih i ponovo ustanovljava sistem toka života.
5. Ispravan pogled na Boga i Njegove strukture za tok života utiče na našu strukturu jer smo načinjeni po Njegovom obličju i počinje obnavljanje porodične zajednice.
6. Svo ovo delo je deo Ilijine poruke. Ilija je upravljao ljude da se vrate Božjem zakonu i otkrio je njihovo lažno obožavanje Boga.
7. Kada je naša porodična struktura obnovljena, blagoslov će poteći u naše porodice i crkve, i ukloniti bregove ponosa i doline depresije.
8. Tada ćemo biti pripremljeni za pozni dažd koji će nas pripremiti za promenu.

Da li ćemo poslušati Ilijin gals i okrenuti svoja srca k očevima i da li će očevi okrenuti svoja srca k svojoj deci? Da li ćemo tražiti da razjasnimo Boga koga obožavamo i videti da li je Božji sistem *zasnovan na učinku* ili *odnosu*?

Moja želja je da vi uz molitvu razmislite o ovim stvarima, iznesete ih pred Gospoda i da ih dokažete sve, ispravno deleći Božju Reč na pravilni *sistem vrednosi* i *izvor života* koji su slobodni od zmijine laži – “Nećete vi umreti.”

Kao bludni sin, da li ćemo se vratiti se k Ocu odlučni da budemo ponovo prihvaćeni kao sluge ili ćemo pod blagoslovom istražnog suda, dozvoliti Reči da prodre u naše *razmišljanje po učinku* i zaista poverovati da nam Božja Reč govori: “Ovo je moj ljubljeni sin koga volim” (Matt 3:17).

34. Strukture autoriteta semena/negovatelja

A. Strukture autoriteta dolaze u parovima

Primetili smo u 29-om poglavlju da je čovečanstvo načinjeno po Božjem obličju, ne samo individualno već i po odnosu. Primetili smo i sledeće paralele tog obličja.

Otac i Sin	**Adam i Eva**
Sin proizilazi iz Oca (Jovan 8:42; Solomun 8:22-30).	Eva proizilazi od Adama (I moj 2:21-23).
Hristos je bio slika Oca i nasledio je sve što poseduje od Njega. (Jev 1:2-4).	Eva je bila pomagač i društvo Adamu koja je bila kao on. I sve što je imala nasledila je od Adama. Ona je načinjena od njegove kosti, ne od zemlje. (I Moj 2:20-24).
Otac je glava Hristu (1 Kor 11:3).	Čovek je glava ženi (1 Kor 11:3).
Hristos je primio Očevo ime. (Jev 1:4)	Eva je primila Adamovo ime. (I Moj 5:2)
Hristos je jednak sa Ocem kroz Njihov *odnos* (Jovan 5:18; Fil 2:6).	Eva je bila jednaka sa Adamom kroz *njihov* odnos. Bili su jedno telo. (I Moj 2:24).
Otac je sve stvorio kroz Hrista. Očev *izvor života* je kanalisan (negovan) od Hrista i kroz Hrista je postao ceo univerzum. (1 Kor 8:6; Kol1:17, Efe 3:9).	Adamovo seme (život) je negovala Eva i od Eve je izašao ceo ljudski rod. (I Moj 4:1; I Moj 5:3).

U 30-om poglavlju smo videli koncepte poglavarstva sa muškim vođama i strukturi autoriteta koji rezultuje u porodici. U 31-om poglavlju smo videli kako ove strukture autoriteta prodiru kroz crkvu i zajednicu.

Kao što smo ranije izjavili, naš stav o odnosu Oca i Sina ima direktan uticaj na ljudske odnose i u terminima koncepta jednakosti i koncepta autoriteta. Kada je jednakost zasnovana na učinku, priroda odnosa Oca i Sina, kao i muža i žene, je izmenjena do tačke kada se uloge mogu menjati i identitet se ne može više pripisati Ocu i Sinu ili mužu i ženi. Ovu su samo funkcionalni termini a ne izraz srži identiteta.

Ako uzmemo u obzir područja direktnog autoriteta Hrišćanskog života, evidentno je da Bog ima autoritet kao što je izraženo u prve četiri zapovesti, a da naši roditelji imaju autoritet kao što je prikazano u petoj zapovesti. Božji autoritet je direktno prikazan u gospodstvu i Oca i Sina. Roditeljski autoritet je prikazan u poglavarstvu muža i žene. Kada pogledamo autoritet Božjeg otkrivenja o samom sebi, nalazimo da prati dvodelnu formulu: Bibliju i Duh Proroštva. U svakoj strukturi autoriteta, postoji izvorni autoritet i autoritet negovatelja. Možemo to sumirati na sledeći način.

Seme/Izvor	Otac	Muž	Biblija
Negovatelj	Sin	Žena	Duh Proroštva

Plitko razmišljanje može dovesti da nalazimo tekstove u Bibliji u kojima se Hristos pominje kao seme. Istina je da je Hristos seme u odnosu na stvaranje, ali ovo seme mu je dao Njegov Otac i dolazi kroz kanal blagoslova. Naglašavanje semena je u ovom slučaju tačka postanka i ona je uvek u Ocu.

B. Odnos semena/negovatelja kod Biblije/Duha proroštva

Moramo se složiti da će pomak u odnosu između Oca i Sina od jednakosti odnosa do jednakosti po sili imati direktan uticaj na jednakost muža/žene, a takođe i jednakost i autoritet Biblije/Duha Proroštva.

Poslednjih trideset goodina je bila intenzivirana zabrinutost kako izraziti verovanja Adventista Sedmog dana kao podršku Duhu Proroštva. Ova zabrinutost se pojavila na Biblijskoj konferenciji 1919-te sa legitimnim pitanjima kako bismo trebali povezivati Bibliju sa Duhom Proroštva. Sve do 1970-ih Adventistička svest nije počela da se ponovo ozbiljno bavi ovim pitanjem.

Moje zapažanje je da je pomak ka jednakosti između Oca i Sina (sa uvođenjem jednakosti Božanstva po moći) imao direktan uticaj na naš stav o odnosu između Biblije i duha Proroštva.

C. Pomak ka trojstvu deluje na autoritet Duha proroštva

Uz jaku vezu sa Duhom Proroštva od 1930-ih do 1960-ih, bilo je neizbežno da crkva ima poteškoća da ne stavi Duh Proroštva na isti osnov autoriteta kao Bibliju, čak iako je ono poreknuto u teoriji. Uzdizanjem Hrista na istu poziciju kao Oca, prirodni rezultat je uzdizanje Duha Proroštva na istu poziciju kao Bibliju. Rezultati su evidentni, jer je u toj eri bilo uobičajeno izvoditi doktrine direktno iz Duha Proroštva.

Ova dilema je bolno iznesena ranih 1980-ih, kada je Bil Džonson ispitivan od strane Valtera Martina u emisiji Džona Ankerberga o tome, kako Adventisti vide Duh Proroštva. Dr. Džonson je dao sve od sebe da da odgovore, ali je Martin

izvukao par citata Adventističkih vođa koji jasno pokazuju da je Duh Proroštva efektivno ekvivalent Bibliji. Valter Martin je ispravno prikazao ovu grešku u razmišljanju, ali posledična alternativa koja je proizišla iz toga u sledećim decenijama je jednako pogrešna.

Naravno, mora se priznati da ako Adventizam želi da ostane iskren prema Protestantskim načelima Biblije i aamo Biblije, i čak je i Elen Vajt dala savet da se obraćamo Bibliji za svoje doktrine, onda Duh Proroštva mora biti pomeren sa svoje nepravilne pozicije jednakosti po moći sa Biblijom.

Nažalost, bez pomaka koncepta jednakosti između Oca i Sina, jedini način da se Duh Proroštva pomeri sa mesta jednakosti jeste da ga smatramo nebitnim. Mantra o "manjem svetlu" koja je u porastu i veći fokus na ljudskost Elen Vajt, njeno pozajmljivanje od raznih izvora i koncept "rasta u razumevanju," i rast nezadovoljstva prilikom korišćenja tekstova Elen Vajt u propovedima i prezentacijama, su dokaz tendencije da se pisana dela Elen Vajt sve više smatraju nebitnim. Svaki student Adventističke istorije zna koliko sotona mrzi Duh proroštva i koliko puta je pokušao da ubije Elen Vajt i spreči je da radi. Izgleda da je sotonin uspeh prvo bio da uzdigne Duh proroštva na neispravnu poziciju, a onda doda ovoj nedoslednosti, prvo kroz Evangelike i kasnije ućutkavanjem i uništavanjem autoriteta Duha Proroštva. U pitanju je brilijantna taktika, direktno povezana sa lažnim konceptima jednakosti koje nalaze svoju inspiraciju u trojstvu.

Godinama sam se mučio da saznam kako da uporedim Duh Proroštva sa Biblijom. Znao sam da Duh Proroštva nije izvor doktrina, a ipak sam znao da je ignorisanje tih spisa ignorisanje

dragocene svetlosti. Godinama sam se borio da znam kako da uporedim Duh Proroštva sa Biblijom, a da i dalje održim Protestantsko načelo Sola Scriptura. Manje svetlo je i dalje svetlo i treba ga pratiti i slušati. Ono nije jednostavno samo dobar savet, ono je na spasenje. Sada znam da bi, iako su moji koncepti jednakosti bili pomućeni trojstvom, bilo nemoguće da držim ova dva autoriteta u ispravnoj tenziji. Postao bih "Obožavatelj Elen Vajt" kao što je Valter Martin nazvao F.D. Nikolsa ili bih licemerno prihvatao samo ono iz njenih dela što meni lično odgovara. Kada jednom ustanovimo ispravne strukture autoriteta, dilema je rešena. Duh Proroštva je negovatelj semena. On nam dozvoljava da "napredujemo" i da se razvijamo. Ono ispravlja pogrešne svetske stavove i pretpostavke i dozvoljava nam da držimo Bibliju u pravom svetlu. Kao što bi bi sin/ćerka slušali zapovesti svoje majke, a majka bi se pokoravala vođstvu i autoritetu svog muža; tako bismo se i mi trebali pokoriti autoritetu Duha proroštva kao što se ono pokorava poglavarstvu i Semenu Biblije. Koncept je jednostavan; uticaj, temeljit, efektan; transformiše život.

Treba naglasiti da kao što se Duh Proroštva smatra nebitnim kroz lažno uzdizanje, tako će i Hristos za ljude biti pričinjen nebitnim lažnim uzdizanjem. Lažno uzdizanje u kontekstu jednakosti po moći, uništava Hrista kao Put. Promena Njegovog odnosa sa Ocem pomućuje put spasenja. Da li je moguće da je Sotona u svojim naporima "da ospori Hristovu nadmoć" našao da mu je lakše da ga uzdigne i načini ga tada nebitnim? Razmislimo dobro o ovim stvarima dok smišljamo kako ćemo konstituisati svoje strukture autoriteta.

Sedmi deo – Kako ćemo odgovoriti?

35. Moje lično iskustvo

Kaže se da prihvatanje istine prolazi kroz tri faze:

1. Intenzivan otpor
2. Pažljivo istraživanje
3. Prihvatanje kao potpuno očiglednog

Ovo je tačno ono što se meni dogodilo po pitanju istine o Bogu i Njegovom Sinu. Prvi put sam bio izložen ideji da trojstvo nije ispravno pre četrnaest godina. To je bila diskusija koja je trajala sedam sati sa jednim mojim prijateljem zbog koje sam bio prilično uznemiren. Nisam mogao da shvatim kako su moji prijatelji, koji su bili čvrsti Biblijski studenti, mogli da odbace tako očigledno Biblijsko učenje o trojstvu. Moji odgovori su sadržali visok nivo emocija. Bio sam zabrinut za svoje prijatelje, padali su u otpadništvo i ja sam bio očajan da ih spasem. Shvatao sam i da bi me prihvatanje takvih verovanja skupo koštalo. Moj visok nivo emotivne nabijenosti je izazivao da izvrćem ono što oni govore kao dokaz da nisu u pravu. Kada je srž vaše vere na testu, ovo je snažan odbrambeni mehanizam. Podelio sam istinu o Suboti sa nekoliko ljudi i često sam doživljavao da izvrću moje reči da bi uništili moj kredibilitet u svojim umovima.

Tako sam i ja uspešno izvrtao ono što su govorili ili sam namerno pogrešno razumevao ono što su govorili da bih sačuvao

svoju poziciju kada sam prvi put pre četrnaest godina čuo ovu temu o Božanstvu. Skretao sam diskusiju sa teme na osobu. Počeo sam da primećujem njihovo nebalansirano razmišljanje. Ohrabrivao sam sebe sa svojim prijateljima koji su takođe verovali u trojstvo dok smo se smejali i verovali da su moji prijatelji koji su verovali u Božanstvo kao naši pioniri imali neizbalansirane ideje i razmišljanja.

U narednih sedam godina Gospod je radio na mom stavu. Na kraju sam bio ubeđen da čak i ako se ne složim sa mojim prijateljima koji odbacuju trojstvo, nehrišćanski je da im se podsmevam i prezirem njihove ideje, posebno kada nisam ni sam temeljno istražio ovo pitanje.

Otišao sam do mojih prijatelja i izvinio se za svoje ponašanje i počeo da proučavam neke materijale na ovu temu. Tada sam prešao od intenzivnog otpora u drugu fazu pažljvog proučavanja.

Posle čitanja mnogobrojnih knjiga, mogao sam da vidim da postoje barem dve strane u ovoj diskusiji. Video sam vrednost u jednostavnosti Oca i Njegovog rođenog Sina. Sećam se da sam u jednom momentu kleknuo i rekao Gospodu da ću prihvatiti ovu ideju ako je istina. Ali neki materijali koje sam čitao su zaista izgledali kao da omalovažavaju Hristovo Božanstvo a postojali su i neki citati u Evangelizmu i na drugim mestima koji su jasno govorili o tri Osobe. Nisam mogao da razumem to.

Stavke protiv Božanstva zasnovanog na idejama Pionira su bile:

1. Citat “Izvorni život, nepozajmljen, neizveden.”
2. Citat “Nikada nije postojalo vreme kada Hristos nije bio u bliskoj vezi sa Ocem.”

3. Pitanje jednakosti Sina i očuvanje Njegovog Božanstva.
4. Pitanje drugog Utešitelja.
5. Iskustvo M. L. Andreasena.
6. Sugestije onih koji su verovali u Božanstvo kao Pioniri, da su tekstovi Elen Vajt izmenjeni.
7. Da je Džejms Vajt pri kraju svoj života izjavio da je Hristovo Božanstvo onako kako drže Evangelisti toliko blisko njegovom da ne vidi poentu da oko toga vodi debatu. Ovo me navelo da verujem da oni koji veruju u Božanstvo kao Pioniri prave slona od muve.
8. Nepoštovanje nekih vernika koji veruju u Božanstvo kao Pioniri prema Crkvenim vođama, koji su delili knjige iza leđa pastorima i ciljali nove obraćenike.
9. Spoznao sam da neki koji veruju u Božanstvo kao Pioniri govore da nepostoji Sveti Duh.
10. Povezivanje Omega otpada sa trojstvom. Ovo mi se učinilo kao senzacionalizam preko svake mere. Pogotovo kada se spomene u prvom kontaktu sa nekim ko neveruje u Božanstvo kao Pioniri.
11. Vernici, koji su verovali u Božanstvo kao Pioniri, naglašavali su temu božanske ličnosti, pa sam to shvatio kao preveliki fokus na mehaniku odnosa u Božanstvu. Nisam mogao da shvatim kako to utiče na Božji karakter. Nije mi imalo mnogo smisla.

Stavke u prilog verovanja u Božanstvo kao Pioniri:

1. Jovan 3:16 i Jovan 5:26 i pravi identiteti Oca i Sina. Učinilo mi se da je čitanje Biblije mnogo lakše.
2. Pozicija naših pionira.
3. Citati Elen Vajt iz *Proroka i Patrijarha* i *Duha Proršta Knjiga 1*, koji su govorili o Hristu kao JEDINOM biću

koje može ući u sve Božje savete i da je Lucifer sledeći po časti do Hrista.

4. Solomun 8, koji se odnosi na mudrost i 1. Kor 1:24,30 koji se odnosi na Hrista kao mudrosti i podrška Elen Vajt da se u Solomunu 8 opisuje Hristos (PP34).
5. Činjenica da Elen Vajt nikada nije koristila reč trojstvo niti je ikada pisala protiv verovanja pionira na ovu temu.
6. Poruka o opravdanju verom koju su dali Džouns i Vagoner je bila mnogo jasnija u okviru verovanja Pionira o Božanstvu.
7. Da je Hristos mogao doći odmah posle 1888-me kada je većina crkve i dalje držala stav o Božanstvu kao Pioniri.
8. Dotkrina o trojstvu je centralna doktrina Rimske crkve.
9. Sugerisanje da Bog igra uloge mi je bila velika briga.

Ovaj problem je podelio moj um i nisam mogao da ga rešim. Pojedini aspekti stava pionira o božanstvu su mi bili privlačni, ali je i dalje bilo mnogo prepreka koje nisam mogao da pređem. Sledećih sedam godinama sam odlučio da budem otvoren na ovu temu. Verovanje u trojstvo mi je bilo bliže, jer nisam video drugi način da predstavim Hristovu jednakost sa Ocem i da očuvam Božansko pomirenje. Ipak, počeo sam da simpatišem stav pionira o božanstvu. U to vreme sam primetio da su neki Adventisti izbačeni iz crkve zbog ove teme. U jednu ruku sam mogao to da razumem, ako su pojedinci namerno remetili mir, deleći materijale, izražavajući stavove suprotne onima iz crkvenih oblasti, konstatno tvrdeći da je crkva u otpadu i uvek se mršteći. Ipak, u nekim slučajevima su ljudi samo iznosili svoja ubeđenja, tražeći odgovore bez agresivnog ponašanja. Osećao sam da izbacivanje ljudi u takvom maniru čini naših 27 osnovnih istina načelom vere koje me čini veoma nervoznim.

Tokom tih sedam godina verujem da mi je Gospod otvorio um da razumem problematiku jednakosti. Ovo je zaista bio ključni problem. Koncept koji je opisan u prvih sedam poglavlja ove knjige je počeo da se pomalja i počeo sam da razumem važnost posinaštva u odnosu sa bežanjem od stanja uma *zasnovanog na učinku*. Pored neverovatnog novog osećaja slobode od ponosa i straha koje sam osećao, počeo sam da posmatram Bibliju i Duh Proroštva kroz drugačiji okvir. Moje *blago* i *vrednost* se pomerilo od mene kao mom Ocu. Tada se moj um otvorio za dublje razmišljanje zasnovano na odnosu. Treće poglavlje je savršen primer. Počeo sam da vidim kako mogu da volim zakom i svojim srcem a ne samo glavom. Bilo je uzbudljivo.

Počeo sam da proučavam uloge muškaraca i žena u crkvi zbog činjenice da su neki pastori ohrabrivali prijem žena kao rukopoloženih propovednika. Dok sam proučavao temu, razmišljao sam o odnosu Adama i Eve. Adam i Eva su načinjeni po Božjem obličju. Ovo sam oduvek razumeo kao da je svako biće načinjeno po Božjem obličju. Onda sam shvatio da su Adam i Eva načinjeni po Božjem obličju kao jedinica, a ne samo kao pojedinci. Obratite pažnju na sledeće:

> I Moj 1:27I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.
>
> Pošto su zemlja i životinje na njoj stvorene, Otac i Sin su nastavili sa svojom namerom, koja je smišljena pre pada Sotone, da stvore čoveka po svom obličju. Zajedno su skovali plan da stvore zemlju i svako živo stvorenje na njoj. I sada Bog kaže svom Sinu, “Da načinimo čoveka po svom obličju.” 1SP 24

Kao što je Eva proizašla iz muškarca i Adam je počeo da stvara celo čovečanstvo kroz Evu, tako je i Hristos proizišao od Oca i Otac je načinio ceo svemir kroz Njega. Ovde na momenat vidimo Božje nevidljive stvari od stvaranja sveta, čak i Njegovu večnu moć i Božanstvo (Rimljanima 1:20).

Takođe sam video da je sotonina laž, "Nećete vi umreti" uticala na moje razmišljanje u određivanju jednakosti. Sotonina laž je izazvala da svoju jednakost vidim kao *jednakost po moći*, dok sam video da Biblija uči o *jednakosti kroz odnos*. Video sam da gledište o Adamovoj *urođenoj moći*njegačini superiornijim u odnosu na Evu.

1. On je stvoren prvi
2. On je bio jači
3. On je bio veći
4. On je dao ime Evi

Sve ove stvari mogu dokazivati da je Adam superioran, ali sa nebeskog stanovišta, sve što je Adam imao, Eva je primila. Ona je nasledstvom bila kost od njegove kosti i meso od njegovog mesa. Kroz njihov odnos ona je bila jednaka Adamu i sva punina čovečanstva je bila u njoj. Ovo je zaista otvorilo moje oči o životu koji se reflektuje u 1. Kor 11:3.

> 1. Kor 11:3 Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muže je glava ženi; a Bog je glava Hristu.

Ovaj stih ne pokazuje ko je superioran, već pokazuje tok života od Boga ka čoveku. Život teče od Boga ka Hristu ka čoveku ka ženi. Ovo je pokazalo da pokornost vašem poglavaru znači biti

otvoren toku života kroz njih. U tom momentu sam počeo da vidim da ličnost ili mehanika odnosa ima dramatičan uticaj na to kako primamo život od Boga.

Naoružan načelima *jednakosti po odnosu* i tokom života kroz kanal, počeo sam da vidim direktnu vezu između opravdanja verom, porodične strukture (čovečanstva) i božanstva. Video sam da je stav o Hristu kao samopostojećem i odvojenom od Oca prekidala izvor toka života i izmenila uloge muškaraca i žena od onih koje su prikazane u obličju. Konačno sam počeo da shvatam da ovo nije mala stvar i da je ispravno razumevanje ličnosti Boga i Njegovo Sina sadržavala dragocenu svetlost koja se ne može razumeti kroz trojstvo jednakih i iste večnosti.

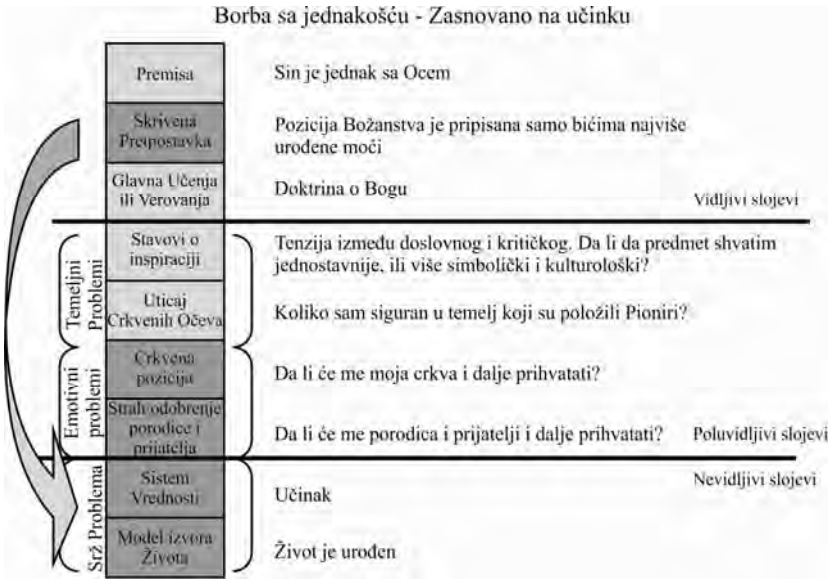

Sveti Duh nije počeo da prodire u moje *razmišljanje zasnovano na učinku* na dubljem nivou, sve dok nisam potpuno primio

posinaštvo i potpuno poznanje vrednosti kroz Oca. Razlog zbog kog nisam mogao da primim doslovnog Oca i Sina ranije, je zbog toga što je moje razmišljanje imalo slojeve kao na grafikonu.

Nisam shvatao da, iako me je Otac primio potpuno kao sina, moje hrišćansko iskustvo je i dalje bilo pod kontrolom moje prirodne težnje da služim mom Ocu kao sluga. Mislio sam da sam ga primio, ali ovi dublji slojevi i dalje nisu bili vidljivi i to je prouzrokovalo u meni pitanje o Isusu *zasnovano na učinku*. Uopšte nisam shvatao da sam tažio od Isusa da dokaže svoje Božanstvo po svojoj *urođenoj moći*, a ne po *odnosu* sa Ocem. U suštini nisam bio potpuno obraćen. I dalje sam bio podložan laži koj kaže, "Nećete vi umreti." Sada sam počeo da razumem šta je Isus mislio kada je u odgovoru na Petrovo priznanje Njega kao "Sina Boga živoga" rekao:

> Mat 16:17 I odgovarajući Isus reče mu: Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer telo i krv nisu tebi to javili, nego Otac moj koji je na nebesima.

Meso i krv (ljudska priroda u svom prirodnom stanju) ne može shvatiti jednakost Isusa sa Ocem na bazi odnosa, jer je ljudska priroda obeležena sa lažju, "Nećete vi umreti."

Čim sam prihvatio Očevu reč da sam Njegov ljubljeni sin, počeo sam da živim onako kako zaista verujem i tada sam bio spreman da mi pravi Hristos bude otkriven. Ovo je prikaz brobe sa jednakošću, zasnovane na odnosu:

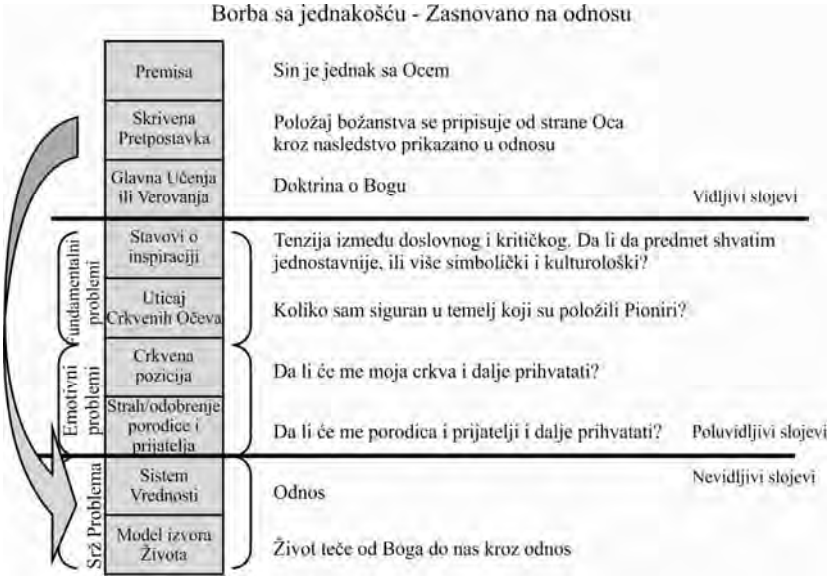

Siguran u Očevoj ljubavi, ja sam u mogućnosti na prvom mestu da vidim da je Isus pravi Božji Sin, rođen od Oca u večnosti i da je sve primio od Oca. Naposletku, mogu da vidim i da je sama Hristova ličnost, Njegov *identite*t, put k Ocu. Ovo mi je donelo neizmernu radost. Znam da je ovo istina koja me je oslobodila. Našao sam dragoceni biser i prodaću sve da ga imam. Sotona je pokušao da sakrije Isusa od mene kao mog Utešitelja, ali mi je Otac otkrio svog Sina i našao sam večni život i istinskom poznanju Oca i Sina.

Prihvatanje ove istine mi je omogućilo i da razumem da sam grešio prema Bogu i prekršio Njegove zapovesti. Poštovao sam Hrista kojeg sam sam stvorio. Diktirao sam uslove koje bi Isus trebalo da ispuni. Nisam mu dozvolio da mi se otkrije onakvim kakav jeste. Zbog toga se kajem i sramim. I kao pastor sam

predstavljao ljudima netačan pogled na Boga, pogled koji nije mogao u potpunosti da otvori razumevanje opravdanja verom, i koji rastura porodične odnose i negativno utiče na Duh Proroštva. Takve ljude molim za oprost i molim Boga da obriše moje grehe kroz dragocenu krv Njegovog Sina.

Svim mojim prijateljima i porodici iz crkve znam da zvučim apsurdno, ali je moj strah od tih misli ništa u poređenju sa istinom pronalaska pravog Isusa, kao na putu za Damask.

Neki možda osećaju da sam u svojoj knjizi napao crkvu po pitanju doktrine trojstva. Ja volim Crkvu Adventista sedmog dana i kao lojalni sin crkve, kažem jasno da ovo nije moja namera. Ne mogu da napadam nekog drugog za iste stvari koje sam i sam radio. Neću osuditi ni čoveka ni ženu za stvari za koje sam i ja kriv.

Moja je molitva da pretražite svoje srce i dozvolite sebi da budete Božja deca da bi Otac mogao da vam otkrije svog Sina. Onima koji veruju – On je Dragocen!

36. Poruka mojim kolegama pastorima i vođama

Siguran sam da ste kao i ja iskusili poznati scenario kada vam neko priđe posle propovedanja i kaže vam jasno da je to što učite netačno. Kada mi pristupi neko sa tako visokim nivoom emocija, teško mi je da ne zauzmem odbrambeni stav i da ne osećam da nisam lično napadnut. Jednom kada zauzmem odbrambeni stav, jako mi je teško da čujem šta ta osoba govori. Jedino što čujem jeste da je ta osoba protiv mene i da pokušava da podriva moju poziciju propovednika. I dalje se borim sa ovim problemom, ali što više verujem da sam Božji sin, sve je slabija moja *priroda zasnovana na učinku* i sve sam manje sposoban da budem u odbranbenom stavu.

Neki sentimenti koji su sadržani u ovoj knjizi mogu biti smatrani kao ličnim napadom na crkvu i podrivanjem njenog kredibiliteta. Ovo će sasvim sigurno biti slučaj ako se držimo *razmišljanja zasnovanog na učinku*. Nadam se da ovo nećete videti na taj način, već kao apel sina crkve, koji voli svoju crkvu i koji želi da je vidi kako napreduje. Kao što sam jasno izjavio u prethodnim poglavljima ja nikoga ne osuđujem zbog verovanja u trojstvo kao što sam i ja činio mnogo godina i podučavao ga sa velikim žarom i ubeđenjem. Bilo bi potpuno licemerno sa moje strane da optužujem druge i potpuno nebiblijski da iskazujem nepoštovanje prema poglavarima koje je Bog postavio u svojoj crkvi.

Moja molba vama, pogotovo onima koji su na vodećim položajima, pošto vam je od našeg Spasitelja dat položaj koji umnogome može da blagoslovi crkvu, jeste da uz molitvu razmislite o onome što je napisano u ovoj knjizi i oslobodite crkvi pun blagoslov poznanja Isusa Hrista. Želim da vam

izrazim visoko poštovanje u ljubavi zbog vašeg rada i verujem da ćete izneti ovu stvar pred Boga i pitati: "Da li je to tako?" Molim vas da pogledate ovu knjigu kao sin koji dolazi pred svog oca i govori, "Oče, našao sam nešto neverovatno!" a ne kao neko umišljen ko pokušava da dokaže da zna više nego bilo ko drugi. Ja znam da sam ja kriv za to što sam bio umišljen i samopouzdan i stoga se molim da ćete biti strpljivi sa mnom i moliti se za mene ako sam prikazao ove osobine u mojoj knjizi. Ja sam odnegovan i podignut od strane ove crkve. Molim vas u Hristovo ime, molim vas, razmislite o ovim stvarima i oslobodite nam blagoslove koje vam je Bog dao da date crkvi. Imam puno poverenje u Gospoda po pitanju vas, da je vaša želja da budete blagoslov Božjoj crkvi.

Kao što sam spominjao ranije, naš stav o tome kako da vodimo svoje odnose dolazi direktno od toga kako posmatramo odnos Boga sa Njegovim Sinom. Ako je njihov odnos izgrađen na *jednakosti moći i položaja,* onda ćemo i mi graditi naše strukture na isti način. Siguran sam da ako se vratimo ka stavu da je Hristos zaista Božji Sin koji je sve primio od Njega, onda će naše pozicije propovednika biti mnogo jasnije shvaćene u kanalu blagoslova. Naši članovi će početi da vide da ne moraju biti jednaki sa nama po moći i položaju, već da se mole za nas da oslobodimo Božji blagoslov na njih kao Njegovi izabrani posrednici. Većina nezavisnih propovedničkih službi koje su nastale od 1980-ih nisu uspele da izvrše ono čemu su se nadali, jer u mnogim slučajevima nisu priznavali vaš Bogom dan autoritet i dokazali su da poriču Božju volju da sw uspostavi ljudska struktura kanala blagoslova.

Predajem vam i misao, kako pogled na Hrista kao pravog Božjeg Sina, koji je sve primio od Oca, utiče na porodice i naše mesne

crkve. Možemo ohrabrivati jednakosti po odnosu u domovima i pomoći porodicama da obnove blagosiljanje dece i ojačavaje porodične osnove. Verujem da postoje mnoge prednosti koje možemo primiti ako posmatramo stvari na ovaj način

Shvatam da bi nas druge crkve odmah etiketirale kao kult, ali kako možemo dozvoliti da to utiče na naše razmišljanje, kada su takve crkve i same ispunjene u *razmišljanjem zasnovanim na učinku*i konceptima besmrtnosti duše. Da li se trebamo bojati njihove osude? Da li stojimo na platformi istine koju je Bog sa toliko ljubavi dao našim pionirima?

S obzirom na sve što sam tražio od vas, želim da zamolim i za sledeće što znam da je velika stvar, ali imam poverenje sina koji čeka blagoslov svog oca. Apelujem na vas kao vođe da razmotrite promenu nekih reči u nekim našim osnovnim učenjima pred našim narodom. Trenutne reči naših osnovnih istina[221] od 2 do 5 su sledeće:

> 2. Trojstvo
> Postoji jedan Bog: Otac, Sin i Sveti Duh, zajednica tri lica iste večnosti. Bog je besmrtan, svemoćan, sveznajuć, iznad svega i svuda prisutan. On je beskonačan i prevazilazi moć ljudskog shvatanja, ali ipak poznat preko otkrivanja o Sebi.On je večno dostojan da Ga sva stvorenja poštuju, obožavaju i da Mu služe.
> (V Moj. 6:4; Mat. 28:19; 2 Kor. 13:14; Efe. 4:4-6; 1 Pet 1:2; 1 Tim. 1:17; Otk. 14:7.)

[221]http://www.hacbg.org/sta-veruju-adventisti.shtml

3. Bog Otac
Bog večni Otac je tvorac, Vrelo, Održavalac i Vladar celokupnog stvaranja. On je pravedan i svet, milostiv i pun milosrđa, spor na gnev i obilan nepokolebljivom ljubavlju i vernošću. Osobine i sila koje su se pokazali u Sinu i Svetom Duhu takođe su otkrivenje Oca. (I Moj. 1:1; Otk. 4:11; 1 Kor. 15:28; Jovan 3:16; 1 Jovan 4:8; 1 Tim. 1:17; II Moj. 34:6, 7; Jovan 14:9.)

4. Bog Sin
Bog večni Sin ovaploćen je u Isusu Hristu. Kroz Njega je sve stvoreno, Božji karakter je otkriven, izvršeno spasenje ljudskog roda i sud svetu. Za svu večnost živi Bog postao je i čovek Isus Hristos. Začet je Svetim Duhom i rodila ga Ga je devojka Marija. Živeo je i iskusio iskušenja kao ljudsko biće, ali je savršenim primerom pokazao Božju pravednost i ljubav. Svojim čudima On je otkrio božansku silu i umro na krstu za naše grehe i umesto nas, vaskrsnuo je iz mrtvih i vazneo se na Nebo da u nebeskoj svetinji vrši službu za nas. Doći će opet u slavi da konačno oslobodi svoj narod i obnovi sve tvari. (Jovan 1:1-3, 14; 5:22; Kol. 1:15-19; Jovan 10:30; 14:9; Rim. 6:23; 2 Kor. 5:17-21; Luka 1:35; Fil. 2:5-11; 1 Kor. 15:3, 4; Jev. 2:9-18; 8:1, 2; Jovan 14:1-3.)

> 5. Bog Sveti Duh
> Bog večni Duh bio je aktivan sa Ocem i Sinom prilikom stvaranja, utelovljenja i otkupljenja. On je nadahnjivao pisce Svetog Pisma. On je ispunjavao Hristov život silom. On privlači i ubeđuje ljudska bića, a one koji se odazovu, obnavlja i preobražava u Božji lik. Poslat od Oca i Sina da bude stalno sa Njegovom decom, On daje duhovne darove Crkvi, opunomoćuje je da svedoči za Hrista, i u skladu sa Svetim pismom, uvodi je u svaku istinu. (I Moj. 1:1, 2; Luka 1:35; 2 Petrova 1:21; Luka 4:18; Dela 10:38; 2 Kor. 3:18; Efe. 4:11, 12; Dela 1:8; Jovan 14:16-18, 26; 15:26, 27; 16:7-13)

Moj apel je da razmotrite i revidirate ove osnovne istine da bi reflektovale veru da je Bog Otac jedini samopostojeći izvor života i da je svu puninu Oca nasledio Sin i da je Sveti Duh – Hristos, naš Utešitelj lišen ljudske ličnosti. Sledeći citati Elen Vajt služe kao divna osnova:

> "Vladar univerzuma nije bio sam u svom delu milosrđa. Imao je saradnika koji je mogao razumeti Njegove namere i mogao je deliti svoju radost u davanju sreće stvorenim bićima. 'U početku beše Reč, i Reč beše u Boga i Bog beše reč. Ona beše u početku u Boga.' Jovan 1:1,2. Hristos, Reč, jedinorodni Božji Sin, je bio jedno sa večnim Ocem, jedno u prirodi, karakteru i nameni – jedino biće koje je moglo ući na sve savete Božje. 'Ime će mu biti:

> Divni, Savetnik, Bog Silni, Otac Večni, Knez Mirni.' Isaija 9:6. 'Kome su izlasci od početka, od večnih vremena.' Mihej 5:2. I Božji Sin objavljuje o sebi: "Gospod me je imao upočetku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena... Kad je postavljao temelje zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda' Priče 8:22-30." PP 34

"Gospod Isus Hristos, nebeski Božji Sin, postojao je od večnosti, kao posebna osoba, a ipak je bio jedno sa Ocem. On je bio nenadmašna slava nebesa. On je zapovednik nebeske vojske, a poštovanje anđela je primao kao svoje pravo. Ovim Bogu nije bila data manja čast. "Gospod me je imao u početku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova, ja sam se rodila; još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom; kad je uređivao nebesa, onde bejah; kad je razmeravao krug nad bezdanom." (Priče 8:22-27). 1SM 247

> "Ograničen ljudskom prirodom, Hristos nije sam mogao biti na svakom mestu lično; stoga je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode k svom Ocu i pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Sam Sveti Duh nema ljudsku ličnost i samim tim je nezavisan od nje. On će se predstaviti sveprisutnim kroz svog Svetog Duha." 14 MR 23

> ”Spasitelj je naš Utešitelj. Ovo sam i sama iskusila.” 8MR p. 49

Ako mislite da se ovo ne može podržati, molim vas da makar termine “jednaki” i “iste večnosti”, termine koji su izvučeni iz Atanasijanskog verovanja, uklonite da bi vernici mogli da prate ovaj savet:

> Kažem, kao što sam i uvek govorila, da se neću upustiti u raspravu sa bilo kime po pitanju Božje prirode i ličnosti. Neka znaju oni koji pokušavaju da opišu Boga da se na tu temu u ćutanju nalazi rečitost. Čitajmo Pismo u jednostavnoj veri, i neka svako oblikuje svoj koncept o Bogu iz Njegove nadahnute reči. (Spalding i Magan Kolekcija,str. 329)

Neka svaka osoba dođe do sopstvenog zaključka sa svojom Biblijom i ne namećimo im stavove o jednakosti na doktrinu koja nije svakome potrebna.

Apelujem na vas kao vođe da vratite crkvi pravog Isusa Hrista koji je poreklom od Davidovog semena po telu, koji je uzeo Avramovu prirodu i koji je po obličju “tela grehovnoga”. Sve je ovo moguće ako Bibliju posmatramo u kontekstu *odnosa*. To takođe molim i za reči iz osnovne istine po pitanju Hristovog dela u nebeskoj svetinji:

> Na nebu postoji Svetište, prava skinija koju je Bog postavio, a ne čovek. U njemu Hristos vrši službu za nas, omogućavajući vernicima da iskoriste Njegovu žrtvu pomirenja

> prinesenu na krstu jednom za sve. On je postavljen za našeg Prvosveštenika i otpočeo je sa svojom posredničkom službom u vreme svoga vaznesenja. Godine 1844, na kraju proročkog vremenskog razdoblja od 2300 dana, On je ušao u drugu i poslednju fazu svoje službe pomirenja. To je delo istražnog suda koji je deo poslednjeg otklanjanja svakog greha, slikovito prikazanog u očišćenju starog jevrejskog svetišta na Dan očišćenja. U toj tipičnoj službi, Svetinja je bila očišćena krvlju žrtvovanih životinja, ali nebeske stvari čiste se savršenom žrtvom Isusove krvi. Istražni sud otkriva nebeskim razumnim bićima, ko je među mrtvima zaspao u Hristu i zato se u Njemu smatra dostojnim da ima udela u prvom vaskrsenju. On takođe omogućava da se vidi koji od živih prebivaju u Hristu, drže Božje zapovesti i veru Isusovu i u Njemu su spremni za prelazak u Njegovo večno carstvo. Ovaj sud potvrđuje Božju pravednost u spasavanju onih koji veruju u Isusa. On objavljuje da će oni koji su ostali verni Bogu, primiti Carstvo. Završetak ove Hristove službe obeležiće kraj vremena milosti pre Drugog Hristovog dolaska. (Jev. 8:1-5; 9:11-28; Dan. 7:9-27; 8:13, 14; 9:24-27; IV Moj. 14:34; Jez. 4:6; Mal.3:1; III Moj 16; Otk. 14:12; 22:12.)

Molim vas da razjasnite da je istražni sud počeo 1844-te i da se nije dogodilo samo otkrivanje činjenica nebeskim razumnim bićima. Reči su dvosmislene i mogu ostaviti utisak da Hristos u

stvari nije izvršio nikakvo delo u ovo vreme, kao što je sugerisano u knjizi "Pitanja o doktrini". Takođe molim da se reči "otklanjanja svakog greha" prepravi u "brisanja svakog greha" kako bi postojala čista veza sa konceptom konačnog očišćenja.

Još jedan razlog zašto podnosim ovaj apel jeste taj što ljudi sada mog pristupiti spisima Elen Vajt i Pionira na CD-u i potražnja će se samo povećati. Primetio sam da postoji značajna grupa Adventista koji veruju u doslovnog Oca i Sina u božanstvu, ali ćute iz straha od progonstva. Ovo je bure baruta koje čeka da pukne. Ovaj problem neće nestati sam od sebe i protrešće crkvu do samih temelja.

Braćo moja, Bog je svedok mojoj dobronamernoj molbi da budete hrabri i stavite našu crkvu na čvrste temelje umesto da govorite ljudima o Bogu učenjima koji je *pretpostavljena kao činjenice*, što nije podržano u Bibliji. Dajte nam Isusa koji zaista zna naše borbe, jer je preuzeo našu prirodu i vratite nam radost istražnog suda koji ima moć da raskrinka sindrom sluge. Dajte našem narodu osnovu koju nisu smislili ljudi koju možemo nositi u konačni sukob.

Podnosim vam ovaj zahtev 01. Avgusta, 2007-me.

Dragi Oče, čuj moju molitvu u ime Tvog jedinorodnog Sina, Isusa Hrista.
Amin

37. Poruka crkvi i adventističkim vernicima širom sveta

Milost vam i mir od Boga našeg Oca i Gospoda Isusa Hrista.

Mojoj braći vernicima u Hristu, molim se da ćete pažljivo razmotriti reči iz ove knjige i da ćete ih uz molitvu uporediti sa Svetim Pismom. Molim vas da proučite ovu stvar i postavite sebe na čvrsti temelj Isusa Stene – pravog Božjeg Sina, da bi kuća koju gradite izdržava vatre progonstva.

Znam da će ovaj materijal mnogima biti priličan šokantan. Za mene je to svakako bio šok. Ali sam shvatio da nikada nisam istinski ispitivao doktrinu o trojstvu pre ovoga, pokušavao sam samo da je odbranim. Ako imate negativna osećanja prema ovom materijalu, molim vas da se marljivo molite da biste sagledali vrednost ovog materijala i da ne unesete probleme sekundarnih emocija u proučavanje.

Ako nalazite blagoslov i radost u ovome, molim vas da ne reagujete prkosno i agresivno prema svojim vođama. Umesto toga, ponizite se i pokajte i priznajte da ste zauzeli pogrešan kurs. Neka vaše ponašanje bude začinjeno poniznošću i pokajanjem. Molim vas da se molite za vođe koje je Bog postavio za nas i ponizno ih molite da obnove u našoj crkvi istinu o Bogu i Njegovog dragog Sina, koji je je otrgnut iz Njegovih grudi da umre za nas na krstu.

Ako potpuno prihvatite ove dragocene istine, onda će one biti dokazane kroz veću ljubav i bliskije odnose između muža i žene. Ta ljubav, otkriće se u jačim porodičnim vezama i teći će u naše crkve sa radošću, a ne ponosom.

Ne koristite ove istine da steknete vrednost za sebe u smislu da znate nešto što drugi ne znaju, održite nivo poniznosti i milosti koji je odgovarajuć za divne istine koje nam je Bog dao.

Mnogima će postati evidentno da smo zarobljeni od strane Vavilonskog Boga zbog našeg Laodikejskog stanja i samodovoljnosti. Ne pokazujmo prstom na druge i prepoznajmo da smo svi razočarali našeg Spasitelja. Pomolimo se sa Danilom:

> Dan 9:3-19 I okretoh lice svoje ka Gospodu Bogu tražeći ga molitvom i molbama s postom i s kostreti i pepelom. I pomolih se Gospodu Bogu svom i ispovedajući se rekoh: O Gospode, Bože veliki i strašni, koji držiš zavet i milost onima koji te ljube i drže zapovesti tvoje; zgrešismo i zlo činismo i bismo bezbožni, i odmetnusmo se i odstupismo od zapovesti tvojih i od zakona tvojih. I ne slušasmo sluga tvojih proroka, koji govorahu u tvoje ime carevima našim i Očevima našim i svemu narodu zemaljskom. U tebe je, Gospode, pravda, a u nas sram na licu, kako je danas, u Judejaca i u Jerusalimljana i u svih Izrailjaca, koji su blizu i koji su daleko po svim zemljama kuda si ih razagnao za grehe njihove, kojima ti grešiše. Gospode, u nas je sram na licu, u carevu naših, u knezova naših i u otaca naših, jer ti zgrešismo. U Gospoda je Boga našeg i milost i praštanje, jer se odmetnusmo od Njega, i neslušasmo glas Gospoda Boga svog da hodimo po zakonima Njegovim, koje nam je dao preko sluga svojih proroka. I sav Izrailj prestupi zakon

Tvoj, i odstupi da ne sluša glas tvoj; zato se izli na nas prokletstvo i zakletva napisana u zakonu Mojsija, sluge Božijeg, jer mu zgrešismo. I on potvrdi reči svoje koje je govorio za nas i za sudije naše, koje su nam sudile, pustivši na nas zlo veliko, da tako ne bi pod svim nebom kako bi u Jerusalimu. Kako je pisano u zakonu Mojsijevom, sve to zlo dođe do nas, i opet se ne molismo Gospodu Bogu svom da bismo se vratili od bezakonja svog i pazili na istinu Tvoju. I Gospod nasta oko zla i navede ga na nas; jer je pravedan Gospod Bog naš u svom delima svojim koja čini, jer ne slušasmo glas Njegov. Ali sada, Gospode Bože naš, koji si izveo narod svoj iz zemlje misirske rukom krepkom, i stekao si sebi ime, kako je danas, zgrešismo, bezbožni bismo.Gospode, po svoj pravdi tvojoj neka se odvrati gnev tvoj i jarost tvoja od grada tvog Jerusalima, svete gore tvoje; jer sa greha naših i s bezakonja otaca naših Jerusalim i tvoj narod posta rug u svih koji su oko nas. Sada dakle poslušaj, Bože naš, molitvu sluge svog i molbe njegove, i obasjaj licem svojim opustelu svetinju svoju, Gospoda radi. Bože moj, prigni uho svoje, i čuj; otvori oči svoje, i vidi pustoš našu i grad, na koji je prizvano ime Tvoje, jer ne radi svoje pravde nego radi milosti tvoje padamo pred tobom moleći se. Gospode usliši, Gospode oprosti, Gospode pazi i učini, ne časi sebe radi Bože moj, jer je tvoje ime prizvano na ovaj grad i na tvoj narod.

Kako će biti divno kada Gospod pošalje Ilijin Duh i oslobodi nas da možemo u slobodi zavikati "Pade, pade Vavilon," a naša radost u ovom oslobođenju osvetliće celu zemlju slavom koju smo spoznali:

Isus Hristos je uistinu Sin živoga Boga.
Koji je Put i Istina i Život.

38. Pad Vavilona

Na naslovnoj stranici ove knjige stavio sam sledeći tekst:

> Sotona se dugo pripremao za svoj poslednji napor da obmane svet. On je postavio temelje svome radu obećanjem koje je dao Evi u Edemu: "Nećete vi umrijeti, nego će vam se u onaj dan kad okusite što li zlo." 1. Mojsijeva 3, 4. 5. Malo po malo je pripravio put za svoje najveće delo prevare u razvoju spiritizma. Još nije postigao potpuno ostvarenje svojih namera; ali će ih ostvariti u poslednjem ostatku vremena....Izuzev onih koje će Božja sila verom u njegovu Reč sačuvati, ceo svet će biti uvučen u ovu prevaru. Narod uljuljan u kobnu sigurnost probudit će se tek onda kada se na njega bude počeo izlivati Božji gnjev. GC 561

Sotonina velika prevara je direktno izgrađena na laži, "Nećete vi umreti." Kao što smo već rekli, ova laž stvara automatsku pretpostavku da svaka individua ima u sebi svoj sopstveni urođeni izvor života. Ova temeljna pretpostavka čini nemogućim da razumemo istinu o Božjem carstvu.

Ova laž ne utiče samo na stav o zakonu, Suboti, stanju mrtvih i svetinji, već utiče i na stav o Božjem Sinu. Hristos je istina, i svaka druga doktrina je jednostavno Njegova refleksija. Ako gledamo na sve ove doktrine kroz razmišljanje zasnovano na učinku, zar nemamo onda i razmišljanje zasnovano na učinku i o samom Hristu? Zapazite sledeće:

Upućena sam na ove stihove kao one koji se posebno odnoseu na moderni spiritizam. Kol 2:8: "Braćo! Čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prevarom, po kazivanju čovečijem, po nauci sveta, a ne po Hristu." Pokazano mi je da su hiljade iskvarene kroz filozofiju frenologije i životinjskog magnetizma i odvedeni su u neverstvo. Ako um počne da razmišlja u ovom pravcu, sasvim sigurno gubi balans i potpada pod kontrolu demona. "Prazna prevara" puni glave jadnih smrtnika. **Takvi misle da u sebi imaju takvu silu da mogu da čine velika dela**, da ne shvataju da im je potrebna viša sila. Njihova načela i vera su "po kazivanju čovečijem, po nauci sveta, a ne po Hristu." Isus ih nije učio ovoj filozofiji. Ništa slično se ne može naći u Njegovim učenjima. **On nije upućivao umove sirotih smrtnika ka njima samima i sili koju ne poseduju. On je uvek upravljao umove ka Bogu, Tvorcu vasione, kao izvoru njihove snage i mudrosti**. Posebno upozorenje je dato u 18-om stihu: "Niko da vas ne vara po svojoj volji izabranom poniznošću i službom anđela, istražujući i šta ne vide, i uzalud nadimajući se umom tela svog." Spiritistički učitelji će se ulagivati i obmanjivati vas da vas prevare i ako slušate njihove priče, bićete prevareni od strane neprijatelja pravednosti i sasvim sigurno ćete izgubiti svoju nagradu. **Kada vas jednom uticaj Sotone nadvlada, otrovani ste i njen**

> **smrtonosni uticaj prlja i uništava vašu veru u Hrista kao Božjeg Sina** i prestajete da zavisite od zasluga Njegove krvi. 4bSG Page 88 (1864)

Bez potpunog iskorenjivanja ove filozofije o nekoj moći koju čovek sadrži (što se najjasnije vidi u doktrini o besmrtnoj duši) ili neke moći sadržane kroz načelo jednakosti zasnovanoj na sili, (kao što je evidentno u Adventizmu) nema vam pomoći. Otrov je isti i taj otrov je ono što nas sprečava da pojmimo Hrista kao Božjeg Sina.

Sa takvim otrovom, naravno da je nemoguće videti da je Isus sam ključ razumevanja Božjeg Carstva. Ali prirodu samog Božjeg Carstva će odrediti to kako razumemo Hristov odnos sa Ocem. Zato je Isus kamen od ugla. Zato Isus ima ime slavnije od svakog imena, jer nam pokazuje kako Otac konstituiše svoje Carstvo. Kako se rukovode odnosi. Božji Sin nije voljen i prihvaćen od Oca zato što je urođeno jednak. Nije smatran vrednim Božanstva zbog svog večnog postojanja. Nije jednak sa Bogom zato što ima "prave sastojke", On je Bog jer je Očev Sin. To je on.

Ovo je Božja mudrost kao što je rečeno u 1 Kor 1:30. Otac nije napisao svoju mudrost na papiru, On ju je postavio u osobu, a ta osoba je Njegov Sin. Načelo poštovanja Boga diktira da će oni koji poštuju Boga biti kao onaj koga obožavaju. Pošto je Otac nezavisan, sam po sebi dovoljan i ne podleže nijednom autoritetu, ovo načelo će prihvatiti svako stvorenje koje On direktno stvara. Stoga je u svojoj mudrosti rodio svog Sina, koji će stvoriti sve stvari. Božji Sin demonstrira ključna načela pokoravanju autoritetu i u tom smislu Hristos je iznad svakog

imena. On je naš primer u svemu. On je PUT i ISTINA i ŽIVOT. On je mudrost od Boga koja donosi Božju silu (1. Kor 1:24).

Ako Hrista vidimo jednakog Ocu zato što je jednak njemu, svemoguć, samopostojeći, nezavisan, i kao samonastala druga ličnost Božanstva, onda smo osuđeni da sve naše odnose vodimo na toj osnovi jednakosti moći (koja formira suštinske sastojke otrova koji nas sprečava da vidimo Hrista kao istinitog Božjeg Sina). Ako Bog ovo čini sam, onda ćemo definitivno pratiti Njegov primer. Možemo reći da druga ličnost Božanstva demonstrira načela pokornosti, ali u stvarnosti to nije On u Svom identitetu, to nije stvarnost.

Ako vidimo Hrista jednakog sa svojim Ocem JER je primio sve od Njega i ispunjen je svojim Ocem i samo On ima um koji može razumeti Očevo srce, onda smo naišli na samu srž moći po odnosu. Shvatamo da su svi odnosi vođeni na principu toka života i nasleđa. Shvatamo da je Otac veliki izvor svega, a Njegov Sin je krunski dragulj razumevanja Božjeg srca i carstva. Ova istina je svetleći metak koji pogađa srce Vavilona. Ona je kamen u Davidovoj praćki koja pogađa Golijata u čelo i uništava sam centar njegove laži – “Nećete vi umreti.”

Sotona ne želi da znamo ko je Hristos, jer je Hristos u sebi i od sebe, u svom sopstvenom identitetu i odnosu sa Ocem, uništitelj sotoninog carstva. Sama Hristova ličnost viče sa najviših planina da je Vavilon pao. Božji Sin ne mora da izusti reč, Njegov identitet je uništitelj sotoninog carstva. Možemo li početi da shvatamo zašto je Sotona morao da uništi Hrista. Hristova odnos sa Ocem dokazuje da je Sotona lažov.

Zastanimo na sekund i razmislimo o nečemu. Pošto je Otac izvor života, On je stoga izvor i sva sila dolazi od Njega. Usled ovakvog redosleda misli, Bog Otac može biti shvaćen u modelu vrednosti po učinku. On je samopostojeća sila i život. On se može razumeti u kontekstu zasnovanom na učinku. U Božjem Sinu, koji je rođen u Očevom obličju, vidimo Očevu vrhovnu demonstraciju sebe. U Hristu vidimo Očevo srce, vidimo Boga koji se zasniva na odnosu. U uzdizanju svog Sina da bude jednak Njemu, vidimo Božju mudrost u uzdizanju odnosa iznad urođene moći.

U poštovanju jedinorodnog Sina, mi poštujemo Boga odnosa. Svaka nit mog bića drhti od radosti pri pomisli na ovu divnu istinu. Osećam se kao orao koji leti na visini oblaka. Osećam da je moj duh slobodan od strašnog tereta. Da li ćete leteti sa mnom? Da li ćete videti Hrista kao ime iznad svakog imena, kao dragulj u Očevoj kruni, kao glavu od ugla? Da li ćete kleknuti sa mnom i pokloniti se ovom Hristu, pravom Hristu, potpunom i celom otkrovenju Očevog srca. Ovo je Bog koga ću ja obožavati u duhu i istini. U ovom otkrivenju Hrista ja čujem glas moćnog anđela koji govori “Pade, pade Vavilon.” Braćo i sestre u Hristu smo našli zmijinu slabu tačku. Uzmite mač istine i probodite zmiju i izgazite je pod svojim nogama. Budite slobodni od strašnih laži koje su bile pretežak teret da nosimo.

Veoma je važno da razumemo ispravni odnos Sina sa Ocem. Zapazite:

> Kao i naš Spasitelj, mi smo na ovome svetu da bi služili Bogu. Mi smo tu da postanemo kao Bog po karakteru i da kroz život službe otkrijemo Njega svetu. Da bismo bili saradnici sa Bogom, da bi postali kao On i da otkrivamo

> Njegov karakter, ***moramo ga dobro poznavati. Moramo ga spoznati onakvim kakvim On otkriva sebe***.
>
> Poznavanje Boga je temelj svakog ispravnog učenja i svake ispravne službe. Ono je jedini pravi zaštitnik od iskušenja. Jedino ovo nas može učiniti po karakteru sličnim Bogu. MH 409

Kako se Bog otkriva?

> Kao lično biće, Bog se otkrio u svom Sinu. Sjaj Očeve slave i "obličje Bića Njegovog." MH 418
>
> Bog je video da je jasnije otkrivenje od same prirode potrebno da oslika Njegovu ličnost i Njegov karakter. Poslao je svog Sina na ovaj svet da manifestuje, koliko to može da podnese ljudsko biće, prirodu i atribute nevidljivog Boga. MH 419

Elen Vajt jasno izjavljuje da se Bog otkriva kroz Svog Sina. On je sjaj očeve slave. Ovako se Bog otkriva. Zar ovo ne možemo jasno da vidimo?

Nigde u Bibliji se ne govori da su Otac, Sin i Sveti Duh tri bića iste večnosti koja su odlučila da uzmu uloge koje sada zauzimaju. Bog nije dao takvu sliku otkrivenja o sebi. Nijedna reč inspiracije ne podržava ovu tvrdnju. Tvrdnja da se članovi božanstva iskazuju kroz formu Oca, Sina i Svetog Duha, pada

pod uticaj platonske jeresi "formi". Ovaj koncept uči da se Bog može otkriti kroz formu, ali ta forma nije ono ko je on stvarno, to je samo reprezentacija Njega. Većina Adventista ne bi priznala ovo, ali je jako teško izbeći ovu tvrdnju.

Ovo razmišljanje je dovelo naše stručnjake u položaj da dovode u pitanje mnoge aspekte učenja o svetinji. U mom teološkom učenju, sve vreme sam slušao da mi ne možemo smatrati svetinju doslovnom, Bog ne sedi u kutiji 150 godina. Šta olakšava ovo spiritualizovanje svetinje na nebesima? Ono olakšava uklanjanje dva odeljka svetinje kao nečega što nije moguće. Jednom kada su dva odeljka uklonjena, neki teolozi su ohrabreni da poreknu nauku o istražnom sudu. Ništa od ovog ne bi bilo moguće da je svetinja prihvaćena kao doslovna, JER NAM JE TAKO BOG OTKRIVA!

Da se vratimo na izjavu Elen Vajt iz knjige Ministry of Healing. Ako moramo dobro poznavati Boga, da li to uključuje i ispavno poimanje veze Sina i Oca? Elen Vajt daje dublju izjavu kasnije u poglavlju u svojim naporima da pruži ovo ispravno poznanje:

> ***Učenici nisu još razumeli Hristove reči po pitanju Njegovog odnosa sa Bogom. Veliki deo Njegovih učenja im je još bio zatamnjen. Hristos je želeo da imaju jasnije, razgovetnije poznanje Boga.***
> "Ovo vam govorih u pričama", rekao je On; "ali će doći vreme kada vam više neću govoriti u pričama, nego ću vam upravo javiti za Oca." Jovan 16:25
> Kada je na dan predesetnice Sveti Duh izliven na učenike, jasnije su razumeli istine koje im

> je Hristos govorio u pričama. Mnoga učenja koja su im bila misterija su bila razjašnjena. Ali čak ni učenici nisu dobili potpuno ispunjenje Hristovog obećanja. Primili su svo poznanje Boga koje su mogli da ponesu, ali potpuno ispunjenje Hristovog obećanja da će im jasno pokazati Oca je tek trebalo da se desi. Tako je i danas. Naše poznanje Boga je delimično i nesavršeno. Kada se borba završi i čovek Isus Hristos prizna pred Ocem svoje verne radnike, koji su u grešnom svetu bili Njegovi istiniti svedoci, onda će jasno razumeti ono što im je sada misterija.

Hristos želi da vi i ja imamo jasno razumevanje Njegovog odnosa sa Ocem. Kao i učenicima, mnoga njegova učenja su obavijena tamom, jer ne shvatamo ispravno Njegov odnos sa Ocem. Braćo i sestre, ja sam pokušao koliko god je bilo u mojoj moći da u nesavršenstvu jezika iskažem u šta verujem da mi je Bog pokazao. Molim vas iznesite ovo pred našeg nebeskog Oca i pitajte ga, “Da li je ovo način na koji želiš da shvatam Tvog Sina?” Molim se da ćete u ovome pronaći silu četvrtog anđela u Hristovoj ličnosti i Njegovom odnosu sa Ocem.

Dodaci

Dodatak A – Izjave pionira o trojstvu

Ispod je izbor nekoliko izjava od nekih vodećih pionira o trojstvu. Na nekim mestima, poente koje su iznete možda neće imati veliku težinu, ali konsenzus i osnovna snaga njihovog razumevanja Doktrine o Božanstvu je prilično jednobrazna. Dok budete čitali, ni jednom Gospod nije potaknuo svog proroka da govori protiv ovih pionira, dok je za druge stvari davala mnogo saveta kada bi se pokolebali i prihvatili opasna učenja.

1. James White (1821–1881)

"Ljubazni! Starajući se jednako da vam pišem za opšte vaše spasenije, bi mi potrebno da vam pišem moleći da se borite za pravednu vjeru, koja je jedanput data svetima…" (Juda 3,4)… Podsticanje na borbu za veru koja je data svetima počiva na nama. *I veoma je bitno da znamo za šta i kako da se borimo*. U četvrtom stihu nam daje razlog zašto se trebamo boriti za veru, posebnu veru; „jer se uvukoše neki bezbožni ljudi," ili određena vrsta ljudi koji se odriču jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista…***Način na koji se spiritisti odriču i poriču jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista je korištenjem nebiblijskog trojstva****, iako nemaju ni jedan stih iz biblije koji to podržava, dok mi imamo obilna svedočanstva iz pisma da je On Sin večnog Boga*. J. S. White, *The Day Star*, January 24, 1846

***Kao fundamentalne greške možemo ubrojati i lažnu subotu i ostale greške koje su Protestanti doneli iz katoličke crkve**, kao što je škropljenje prilikom krštenja, **trojstvo**, stanje mrtvih i večni život u patnji. Mnoštvo koje je držalo ove fundamentalne greške, su bez sumnje to činili u neznanju; **ali možemo li pretpostaviti da će crkva Hristova nositi sa sobom ove greške dok sudnji dan ne dođe na svet? Mi mislimo ne**.* Ovo su oni [u periodu poruke datoj pre nego što je Sin čovečji zauzeo svoje mesto na belom oblaku, Otkrivenje XIV, 14] koji čuvaju "zapovesti Božje i veru Isusovu." *Ova generacija koja živi tik pred drugi dolazak, neće držati ljudske tradicije, niti će držati fundamentalne greške u vezi sa planom spasenja kroz Isusa Hrista. **I kako svetlost bude sijala na ove teme, dok ih mnoštvo odbacuje, osuda će doći**… svečana, strašna i brza*! J. S. White,*Review &Herald,* September 12, 1854
Ovde možemo spomenuti i trojstvo, koji oduzima Bogu Njegovu ličnost i Njegovom Sinu Isusu Hristu, i škropljenjem ili točenjem vode umesto "sahranjivanjem sa Hristom u krštenju." *Ali primećujemo da pored ovih **grešaka**,* postoji još jedna koja se smatra svetom od strane skoro svih onih koji se nazivaju Hrišćanima, kako Katolika tako i Protestanata. A to je, promena subote iz četvrte Božje zapovesti od sedmog u prvi dan nedelje. J. S. White, *Review & Herald*, December 11, 1855

***Najveća greška koja se našla kod reformatora je ta što su prestali da se reformišu**. Da su nastavili istim putem, dok nisu ostavili i poslednji trag papstva za sobom, kao što je urođena besmrtnost, škropljenje kod krštenja, **trojstvo** i držanje nedelje, **crkva bi sada bila slobodna od njenih nebiblijskih zabluda**.* J. S.White, *Review & Herald,* February 7, 1856

Otac i Sin su bili zajedno pri stvaranju čoveka, kao i u njegovom spasenju. *Otac reče Sinu, "načinimo čoveka po našemu obličju*."

Trijumfalna pesma u kojoj učestvuju i iskupljeni, upućena je "Onomu koji sedi na prijestolu i jagnjetu va vijek vijekova." J. S. White, *The Law and the Gospel*, p. 1. 1870

Evanđelje Sina Božjeg je dobra vest o spasenju kroz Hrista. Kada je čovek pao, anđeli su plakali. Nebesa su bila okupana u suzama. ***Otac i Sin su se savetovali, i Isus se ponudio da se zauzme za palog čoveka***. Ponudio se da umre da bi čovek mogao imati život. *Otac se složio da preda svog jedinorodnog Sina* i dobra vest da je stvoren način za čovekov spasenje je odzvanjala na nebesima i na zemlji. J. S. White, *The Law and the Gospel*, pp. 2, 3. 1870

Neobjašnjivost trojstva koje čini da je božanstvo tri u jednom i jedan u troje, je dovoljno loše*; ali ultra Unitarijanizam koji Hrista čini inferiornim u odnosu na Oca je gori. Da li je Bog rekao inferiornom, "Načinimo čoveka po našemu obličju?*" J. S. White, *Review & Herald*, November 29, 1877

Otac je bio veći od Sina u tome što je bio prvi. Sin je bio jednak u tome što je dobio sve od Oca. J. S. White, *Review & Herald*, January 4,***1881***

2. J.N. Andrews (1829–1883)

"Protestanti koji nisu vođeni Biblijom. ["Doctrinal Catechism"-pp. 101,174,351-355.]"**Pitanje**: Imate li nekih dokaza da oni (Protestanti) nisu vođeni Biblijom? **Odgovor**: Da; veoma mnogo njih, toliko da tek malo ima onih koji rade ispravno. Oni odbacuju mnogo toga što je jasno obuhvaćeno biblijom i propovedaju mnogo toga što se ne može naći u Bibliji.

Pitanje: Dajte nam neke primere i jednog i drugog? **Odgovor**: Oni bi trebali, ako im je Biblija jedino merilo, prati noge jedan

drugome, po Hristovoj zapovesti u 13-oj glavi Jevanđelja po Jovanu; – trebali bi držati, ne nedelju, već subotu, po zapovesti, "Čuvajte subotu svetom"; jer ova zapovest u Bibliji nije promenjena niti ukinuta.
Pitanje: Imate li drugi način na koji možete dokazati da Crkva ima moć da postavlja praznike i zapovesti? **Odgovor**: Da nema takvu moć, ona ne bi mogla činiti ono u čemu se sve moderne religije slažu sa njom; – ne bi mogla zameniti držanje subote koja je sedmi dan, držanjem nedelje koja je šesti dan, a to je promena koja nema biblijski autoritet.
Pitanje: *Da li vidite još neke značajne istine koje Crkva uči koje nisu jasno utemeljene na Bibliji?***Odgovo**r: *Da, **doktrina o trojstvu**; doktrinu koju je vrlo bitno znati za spasenje, **nije eksplicitno i evidentno utemeljena u Bibliji**, u smislu protestantske interpretacije*. *Review & Herald*, August 22, 1854
Doktrina o trojstvu je prihvaćena na savetu u Nikeji 325-te godine. ***Ova doktrina uništava Božju ličnost i ličnost Njegovog Sina Isusa Hrista našeg Gospoda***. Sramotne mere kojima je ona nametana crkvi, o čemu piše na stranicama crkvene istorije, može postideti svaki vernika koji u tu doktrinu veruje. J. N. Andrews, *Review & Herald*, March 6, 1855

Svaki član ljudske porodice, osim Adama, je imao roditelje, i svaki je imao početak svojih dana; i zaista, sa dva izuzetka, svi su imali svoj kraj. Čak su i Božji anđeli imali svoj početak, tako da su i oni kao ljudski rod. Što se tiče Sina Božjeg, i on je isključen iz tog broja, jer je imao svog Oca Boga i on je imao u nekoj tački u večnosti svoj početak.J. N. Andrews, *Review & Herald*, September 7, 1869

Iz Pavlovih izjava je jasno da je Bog izvor besmrtnosti. On govori ovo o Bogu Ocu: "Koji sam ima besmrtnost, i živi u

svjetlosti kojoj se ne može pristupiti, kojega niko od ljudi nije video, niti može vidjeti, kojemu čast i država vječna. Amin." 1 Tim. 6:16. Ovaj tekst je uobličen tako da se jasno može videti da samopostojeći Bog jedini ima, sam od sebe, ovu čudesnu prirodu. Drugi je mogu imati Njegovim posredstvom, ali on sam je izvor besmrtnosti. Naš Gospod Isus Hristos je izvor ovakvog života za nas. "Jer kako što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi." Jovan 5:26. Kao što me posla živi Otac, i ja živim Oca radi, i koji jede mene i on će življeti mene radi." Jovan 6:57. Otac nam daje ovaj život kroz svog Sina. "I ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao život vječni; i ovaj život vječni u Sinu je njegovom. Ko ima Sina Božjega ima život; ko nema Sina Božjega nema života." 1. Jovanova 5:11,12. Ovi stihovi iz biblije jasno pokazuju da je Hristos izvor beskrajnog života i da ga imaju samo oni koji imaju Hrista." J. N. Andrews, *Review& Herald*, January 27, 1874 p. 52

3. J.N. Loughborough (1832–1924)
PITANJA ZA BRATA LOFBOROA

BRAT VAJT: Molim vas da sledeće pitanje date, ili pošaljete, Bratu Lofborou radi pojašnjenja. W. W. GILES. *Toledo, Ohio.*

PITANJE: *Postoji li ozbiljna zamerka na doktrinu trojstva?*

ODGOVOR: Postoje mnoge zamerke, ali zbog ograničenosti prostora smanjićemo ih na samo sledeće tri: ***1. Suprotna je zdravom razumu. 2. Suprtona je Bibliji. 3. Njeni koreni su paganski i pogrešni***.

Ovim tačkama ćemo nakratko posvetiti pažnju po redu. 1. *Nije u sprezi sa zdravim razumom da govorimo da je tri bića jedno i da*

je jedno troje. Ili kako neki kažu i nazivaju Boga "trojedinim Bogom" ili "troje-u-jednom-Bog." ***Ako su Otac, Sin i Sveti Duh svo troje Bog, to bi bilo tri Boga****; je tri puta jedan nije jedan, već tri.* U nekom smislu oni jesu jedno, ali ne u ličnosti, kao što tvrde oni koji zagovaraju trojstvo.

2. Kontradiktorno je svetom pismu. Skoro svaki deo Novog Zaveta koji otvorimo, govori o Ocu i Sinu, predstavlja njih dvoje kao dve posebne osobe. Samo Jovanova sedamnaesta glava je dovoljna da odbaci trojstvo. U tom poglavlju Hristos preko četrdeset puta govori o svom Ocu kao o osobi koja je različita od Njega. Njegov Otac je na nebesima a On je na zemlji. Otac ga je *poslao*. *Dao mu je* one koji veruju. On tada treba*da ode* k Ocu. U ovom svedočanstvu On pokazuje u kom smislu su on i Otac jedno. To je isto kao što su i pripadnici crkve jedno. "Da svi jedno budu, kao ti, oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao mi što smo jedno." Jedno umom i srcem. Jedno u planu spasenja koji je sačinjen čovekovog spasenja radi. *Pročitajte sedamnaestu glavu Jovanovu i vidite da ono potpuno potkopava doktrinu trojstva*.

Da bismo verovali u tu doktrinu, kada čitamo pismo, moramo verovati da je Bog poslao samog sebe na svet, umro da spase svet samom sebi, podigao samog sebe iz groba i uzdigao se na nebesa samom sebi, moli pred samim sobom na nebesima da spase svet sebi, i jedini je posrednik između ljudi i sebe. Ovo neće uspeti da nadomesti Hristovu ljudsku prirodu (po trinitarijancima) kao posrednika; jer Klark kaže, "Ljudska krv ne može više umiriti Boga od svinjske krvi." Komentar na 2. Sam.XXI,10. *Takođe moramo verovati da se Bog u vrtu molio sam sebi, da ga, ako je moguće, mimoiđe čaša,* ***i hiljade drugih sličnih apsurdnosti***.

Pažljivo pročitajte sledeće tekstove, upoređujući ih sa idejom da je Hristos, svemoguć, sveprisutan, svevišnji i samo postojeći Bog: Jovan XIV,28; XVII,3; III,16; V,19,26; XI,15; XX,19; VIII,50; VI,38; Marko XIII,32; Luka VI,12; XXII,69; XXIV,29; Matej.III,17; XXVII,46; Galatima III,20; 1Jovanova.II,1; Otkrivenje.V,7; Dela XVII,31. Takođe obratite pažnju i na Matej XI,25,27; Luka I,32; XXII,42; Jovan III,35,36; V,19,21,22,23,25,26; VI,40; VIII,35,36; XIV,13; 1Kor.XV,28, itd.

Reč trojstvo se nigde ne pojavljuje u pismu. Osnovni tekst koji bi trebao da to uči je 1. Jovanova [5]:7, koji je umetnut. Klark kaže," Iz 113 rukopisa, tekst je nedostaje u 112. Ne pojavljuje se u rukopisima pre desetog veka. Prvo mesto nakome se tekst pojavljuje na grčkom, je u grčkom prevodu je iz vremena delovanja Lateranskog koncila, koji je održan 1215-te. Komentar na Jovan I i fusnote na kraju poglavlja.

3.Koreni su joj paganski i pogrešni. Umesto da nas upućuje na pismo za dokaz trojstva, upućeni smo na persijski *trozubac, sa tvrdnjom da su oni dizajnirali to da bi podučavali ideju o trojstvu, i ako oni imaju doktrinu trojstva, mora da su je dobili nasleđem od Božjeg naroda.* ***Ali ovo su sve pretpostavke, jer je sasvim sigurno da se jevrejske crkve nisu držale takve doktrine***. Gospodin. Samerbel kaže, *"****Jedan moj prijatelj koji je bio pristuan u Njujorškoj sinagogi, upitao je Rabina da mu objasni reč "elohim". Pored nas je stajao sveštenik koji je zagovarao trojstvo i on je rekao, "pa to se odnosi na tri osobe u trojstvu", tada je jevrejin istupio i rekao mu da ne sme ponovo spomenuti tu reč, jer bi morali da ga isteraju iz sinagoge, jer u njoj nije dozvoljeno spominjanje bilo kakvih stranih bogova****."* Discussion between Summerbell and Flood on Trinity, p. 38. Milman kaže da je ideja Trojstva pogrešna. (Hist. Christianity, p.34)

Ova doktrina je uvedena u crkvu otprilike u isto vreme kada je počelo i klanjanje slikama, držanje dana sunca, i nije ništa drugo do remodelirana persijska doktrina. *Trebalo joj je oko tri stotine godina otkad je prisutna da se razvije do onoga kakvu je danas znamo. Njen razvoj je započet oko 325-te i nije završen sve do 681-ve.* Pogledajte u Milman's Gibbon's Rome, vol. IV, p.422. Prihvaćena je u Španiji 589-te, u Engleskoj 596-te, u Africi 534-te. Gib. vol. IV, pp.114,345; Milner, vol. I, p.519. J. N. Loughborough, *Review & Herald*, November 5, 1861

4. Uriah Smith (1832–1903)

[Primedba: Urija Smit često opisuje Svetog Duha kao uticaj i Nebesku emanaciju. Iako ponekada njegovi opisi Svetog Duha deluju kao da govori o sili, a ne biću, on jasno vidi da je Duh Hristov i Očev Duh. Šta god da je Urija Smit verovao, Elen Vajt ga nikada nije upozorila da ispravi svoje stavove kao one koji uništavaju Božju ličnost ili da je u opasnosti da učini neoprostiv greh da poriče Svetog Duha. Dok je u slučaju kada je Kelog prihvatio trojstvo i preneo fokus na Svetog Duha kao posebno Biće, njen odgovor je bio brz. Iako razumemo da je Kelog izvrtao standardni stav o trojstvu, trojstvo je ono što je otvorilo vrata Kelogu ka njegovim panteističkim putevima. Ovo moramo imati na umu.]

J.V.V. Postavlja pitanje: "*Da li da Svetog Duha držimo osobom, isto kao Oca i Sina*? Neki tvrde da jeste, drugi da nije."

Odgovor: Ovaj Duh je Božji Duh i Hristov Duh; a Duh je isti kada se tiče Boga i kada se tiče Hrista. ***Ali Biblija koristi izraze po kojima se ne može uslaglasiti ideja da je on osoba kao što su to Otac i Sin.*** *Umesto toga je predstavljen kao njihov nebeski*

uticaj, njihov predstavnik koji predstavlja njihovo prisustvo i kroz kog imaju znanje o svemu i silu kroz ceo univerzum, kada nisu lično prisutni. Hristos je osoba, koji sada ima službu u svetinji na nebesima, a ipak govori gde su dva ili tri u moje ime, i ja sam sa njima. Matej 18:20.*Kako? Ne lično, već duhom. U jednom od Hristovih govora (Jovan 14-16)* ***Duh je personifikovan kao "Utešitelj" i kao takvom mu se obraća sa "On" i "ko" ili "koji." Ali se uobičajeno odnosi na njega kao ono što ne može biti osoba kao što su Otac i Sin****. Naprimer često se kaže da biva "izliven." O Bogu i Hristu nikada ne čitamo da su izliveni. Da je osoba ne bi bilo čudno da se pojavi u obličju; a ipak kada se pojavljivao, ta činjenica je bila beležena kao jedinstvena.* Tako Luka 3: 22 kaže da se Sveti Duh spustio u vidu golubice na Njega. Ali oblik nije uvek isti; jer na dan pedesetnice je uzeo oblik kao "razdijeljeni jezici ognjeni." Dela 2:3,4. I čitamo dalje u Otkrivenju 1:4; 3:1; 4:5; 5:6"Sedam Duhova koji su poslati po svoj zemlji." Ovo je bez sumnje oznaka Svetog Duha, koji je stavljen u oblik kojim označava njegovo savršenstvo i puninu. *Ali bi teško mogao tako biti opisan da je osoba*. Nikada ne čitamo o sedam Bogova ili sedam Hristova." U. Smith, *Review & Herald*, October 28, 1890

"Ne bi bilo deplasirano da stanemo na momenat i razmislimo šta je taj Duh, kakva mu je služba, kakve veze ima sa svetom i sa crkvom, i šta Gospod govori da će kroz njega učiniti za svoj narod. ***Sveti Duh je Božji Duh; takođe je i Hristov Duh. Kroz Njega izvršavaju svoj veliki beskrajni rad****...primetićete da apostol u sledećim stihovima iznosi tri posrednika koji su uključeni u taj rad:* ***Bog Otac; Hristos Njegov Sin; i Sveti Duh***." U. Smith,*General Conference Daily Bulletin Volume 4*, March 14, 1891, pp. 146, 147

5. J.H. Waggoner (1820–1889)

[Primedba: Vagoner jasno prikazuje da trojstvo uništava ličnosti Oca i Sina, kroz poruku o "tri apsolutno nezavisna načela" tako da ne postoji "pravi odnos Oca i Sina."]

Atanasijanska vera je formulisana i definisana od strane Atanasija. Pre tog vremena nije bilo ispovedanja, ako je uopšte i postojalo uniformno verovanje. *Većina ranih pisaca su bili paganski filozofi koji su, da bi doprli do uma takvihljudi, često ulagali veliki napor da dokažu da postoji spoj ta dva sistema, Hrišćanstva i filozofije. Postoji obilje materijala u njihovim pisanjima koji podržavaju taj pogled*. Bingam govori o nejasnim pogledima koji neki od njih drže u sledećim stvarima: "*Postoje neki koji su jako rano obrnuli doktrinu trojstva u* ***triteizam****, i, umesto tri nebeske osobe pod upraviteljstvom Oca, Sina i Svetog duha, uveli su* ***tri kolateralna, koordinisana, i samostvorena bića, što ih čini trima potpuno nezavisnim načelima, bez ikakvih odnosa između Oca i Sina, koja je najosobenija za tri boga***. *Pošto su načinili ovu promenu u trojstvu, načinili su još jednu promenu na koju se može odgovoriti u formi krštenja.*- Antiquities, book 11, chap. 3, & 4. Ko može prepoznati ovu formu kao onu koju je sabor u Konstantinopolju ustanovio 381-ve, gde je prava vera objavljena kao " trojstvo nestvoreno, jedne suštine i iste večnosti?" Prava istina je da smo istu ideju koja je ovde opisana od strane Bingama, našli u mnogim pravoslavnim izdanjima iz drugog i trećeg veka. *U ovim rečima sa sabora, koje su citirane iznad,* ***ne postoji "pravi odnos između Oca i Sina"***. Bingam kaže da se *ova greška po pitanju* ***trojstva i bića nestvorenih, iste suštine i iste večnosti****pojavila veoma rano u crkvi; i tako je nalazimo u pisanju ranih autora u vremenu neposredno nakon apostola...Ostavljamo ovo dobroj proceni*

*svakog dobrog čitaoca bez predrasuda da su **tri krštenja sličnija ideji "troje kolateralnih, koordinisanih i samostvorenih bića"**, nego ideji o krštenju u ime Oca, Sina i Svetoga Duha, sličnoj Spasiteljevoj smrti i uskrsnuću.* J. H. Waggoner, *Thoughts on Baptism*, 1878

Kao što smo ranije napomenuli, velika greška trinitarijanaca, u raspravi na ovu temu, je sledeća: ne prave razliku između poricanja trojstva i poricanja Hristovog božanstva. Oni vide samo dva ekstrema, između kojih leži istina; i svaku izjavu koja se odnosi na vreme prepostojanja Hrista i Njegovog božanstva, navode kao dokaz trojstva. Pismo obilato uči o prepostojanju Hrista i Njegovom božanstvu; ali ne govori ništa po pitanju trojstva. J. H. Waggoner, *The Atonement In The Light OfNature And Revelation*, pp. 173, 174

6. S.N. Haskell (1833–1922)

Duga na nebu je simbol duge koja okružuje Božji presto kroz večnost. *U davna vremena, koje ograničeni um ne može da shvati, **Otac i Sin su bili sami u svemiru. Hristos je bio prvi i jedinorođeni od Oca, i Njemu je Jehova otkrio plan stvaranja***. Plan stvaranja svetova je otkriven, zajedno sa bićima koja će ih naseliti. Anđeli, kao predstavnici jednog reda, bi bili Božjesluge u vasioni. Stvaranje našeg malog sveta je takođe uključeno u te duboke planove. Luciferov pad je predviđen; takođe i mogućnost pada u greh, koji će pokvariti savršenstvo božanskog dela. *U tim ranim savetima Hristovo srce puno ljubavi je bilo taknuto; **i jedinorodni Sin** je zavetovao svoj život da iskupi čoveka, ako bi pao u greh. **Otac i Sin**, okruženi neprobojnom slavom, sklopili su ruke*....i večni zavet je učinjen; *i od tada **Otac i Sin, kao jedan**, radili su da izvrše delo stvaranja. Sopstvena*

žrtva za spas drugih je bio temelj svega. S. N. Haskell, *The Story of the Seer of Patmos*, pp. 93, 94. 1905

7. R.F. Cottrell (1814–1892)

Ljudi odlaze u krajnosti u raspravi o doktrini trojstva. Neki su Hrista načinili čovekom koji je imaosvoj početak kada je rođen u Vitlejemu; *drugi nisu bili zadovoljni onim kakvim ga Sveto Pismo tako jasno otkriva, kao prapostojećeg Božjeg Sina,* ***ali su ga načinili Bogom i Ocem samom sebi.****..ja bih savetovao sve koji vole našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista, da veruju u sve što Biblija kaže o Njemu, i ništa više...****Razumemo da termin trojstvo znači uniju tri osobe, ne pozicije, u jednom Bogu; tako da su Otac, Sin i Sveti duh, najmanje troje, a najviše jedno****. Da je jedna osoba tri osobe, a da su tri osobe jedna osoba, je doktrina za koju tvrdimo da je kontradiktorna zdravom razumu.* Božje biće i atributi su iznad i preko svega što smisao i razum mogu dokučiti, ali mu verujem: *Ali doktrina kojoj se ja protivim je kontradiktorna rečima, samom razumu i smislu koji je Bog sam stavio u nas.* ***U takvu doktrinu nas On ne poziva da verujemo****...*Ali naš Gospod nam je načinio apsurdnom ideju da jedna osoba treba biti tri osobe, a da tri osobe trebaju biti jedna; ***i u svojoj otkrivenoj reči nikada nas nije pozvao da u to verujemo****.* Ovo naši prijatelji drže objektivnim...Držati trojstvo nije toliko dokaz zle namere koliko opijenosti tim vinom kojim su se svi narodi opili. Činjenica da je ovo jedna od vodećih doktrina, ako ne i glavna, kojom je Rimski Biskup doveden na poziciju Pape, ne govori mnogo u prilog tome. Ovo bi trebalo da navede ljude da sami to istraže; *kao kada demonski duhovi čine čuda da bi zagovarali besmrtnost duše. Da nisam posumnjao u to ranije, sada bih to istražio do srži, po toj reči kojom nas moderni spiritizam čini ništavnima...* Otkrivenje prevazilazi naše

kapacitete, ali ni u kom slučaju nije kontradiktorno zdravom razumu. Bog nije tvrdio, kao što pape jesu, da može načiniti pravdu od nepravde, *niti nam je rekao, posle lekcije iz računanja, da nema razlike između prostih i složenih brojeva*. ***Verujmo svemu što je otkrio i ne dodajmo tome ništa***. R. F. Cottrell,*Review & Herald,* July 6, 1869

"**Pozicija pionira Adventista Sedmog Dana o trojstvu**."

Ovo je popularna doktrina i smatra se ortodoksnom još otkad je Rimski Biskup na njenim krilima zauzeo papsku poziciju. ***Odbacivanje ove doktrine se smatralo opasnom jeresi; ali svakom je dozvoljeno da objasni doktrinu na svoj način. Izgleda da svi misle da je moraju držati, ali svako ima savršenu slobodu da je pomiri sa kontradiktornim propozicijama; i samim tim postoji velik broj pogleda na ovu temu od strane njenih prijatelja, pretpostavljam da su svi ortodoksni, dok god se nominalno slažu sa doktrinom***. Ja sam se nikada nisam osećao pozvanim da je objašnjavam, niti da je usvojim i branim, niti sam ikada propovedao protiv nje. Ali verovatno poštujem Gospoda Isusa Hrista jednako kao i oni koji sebe nazivaju trinitarijancima. Ovo je prvi put da pišem nešto na temu ove doktrine. Moji razlozi zašto je ne usvajam i branim su sledeći:

1.Njeno ime nije biblijsko. Trojstvo, ili trojedini Bog, nije termin poznat Bibliji; i držim se toga da su doktrine koje zahtevaju misli skovane u ljudskim umovima da bi ih izrazile, skovane doktrine.

2. Nikada se nisam osetio pozvanim da prihvatim i objašnjavam ono što je suprotno smislu i razumu koji mi je Bog dao. Ni jedan pokušaj da objasnim takvu stvar svojim prijateljima ne bi im pojasnio to.

Ako me neko upita šta mislim o Isusu Hristu, moj odgovor je, verujem u sve što Biblija kaže o njemu. Ako ga svedočanstvo predstavlja da je bio u slavi sa Ocem pre nego što je svet nastao, ja verujem. Ako je rečeno da je u početku bio sa Bogom, da je bio Bog, da su sve stvari stvorene za njega i kroz njega, i da bez njega nije stvoreno ništa što je stvoreno, ja verujem u to. Ako Biblija kaže da je Božji Sin, ja verujem u to. Ako je objavljeno da je Bog poslao svog Sina na zemlju, ja verujem da je imao Sina kojeg će poslati. Ako svedočanstva kažu da je On početak Božjeg stvaranja, ja verujem u to. Ako kaže da je svetlost Očeve slave, i da je obličje Njegove ličnosti, ja verujem u to. A kada Isus kaže, "Ja i moj Otac jedno smo", ja verujem u to; a kada kaže "Moj Otac je veći od mene", ja verujem i u to.; to je reč Sina Božjeg i pred svega toga je savršeno jasna, razumna i dokaz je sama po sebi.

Ako me pitaju kako verujem da su Otac i Sin jedno, ja odgovaram, oni su jedno na način koji nije kontradiktoran smislu. Otac i Sin su dva bića. Oni su isti u istom smislu u kom se Isus molio da i učenici budu jedno. On je molio Oca da učenici budu jedno. Njegove reči su da oni budu jedno "kao mi što smo jedno".

Neko bi izneo primedbu da, ako su Otac i Sin dva različita bića, da li onda, obožavajući Sina i nazivajući ga Bogom, kršimo prvu zapovest dekaloga?

Ne; Očeva volja je da svi ljudi obožavaju Sina, kao što obožavaju Oca. Ne možemo kršiti zapovest ako slušamo Boga. Otac kaže o Sinu, neka mu se svi anđeli Gospodnji poklone. Ako bi anđeli odbili da obožavaju Sina, pobunili bi se protiv Boga. *Deca nasleđuju ime svog oca. Sin Božji nasledio je ime*

slavnije nego anđeli. To ime je Očevo ime. Otac govori Sinu: Prijestol je tvoj, Bože, va vijek vijeka. Jevrejima 1:8. Sin je nazvan Bogom silnim. Isaija 9:6. I kada se vrati ponovo na ovu zemlju, njegov narod će uzviknuti; Gle, ovo je Bog naš. Isaija 25:9. Očeva volja je da obožavamo Sina. Čineći tako odajemo vrhovnu počast Bogu. *Ako obeščastimo Sina, obeščašćujemo Oca; jer on traži da odajemo počast Njegovom Sinu.*

Iako je Sin nazvan Bogom, ipak imamo Boga i Oca našeg Gospoda Isusa Hrista. 1. Pet. 1:3. Iako Otac govori Sinu, Presto je tvoj, Bože, va vijek vijeka, ipak taj presto je Otac dao Njemu; i zato što mu je omiljela pravda i omrzao je na bezakonje, on dalje govori, toga radi pomaza te, Bože, Bog tvoj. Jevrejima 1:9. Bog je učinio tog istog Isusa i Gospodom i Hristom. Dela 2:36. Sin je večni Otac, ne od samog sebe, niti od svog Oca, već od svoje dece. Njegova poruka je, " evo ja i deca moja koju mi je dao Bog." Jevrejima 2:13. R. F. Cottrell, *Review & Herald*, June 1, 1869

Dodatak B – Izjave Elen Vajt od posebne važnosti

Dok čitate izjave koje slede, zapazite kako je nemoguće da u opis bude uključeno treće Božansko biće. Pažljivo sagledajte kako Elen Vajt opisuje Oca i Sina.

1. Odnos Oca i Sina.

Videla sam presto na kome su sedeli Otac i Sin. Posmatrala sam Isusovo lice i divila se Njegovoj ljupkoj pojavi. Do Oca nisam mogla da doprem pogledom jer Ga je zaklanjao oblak svetlosti i slave. Zapitala sam Isusa da li je Očeva spoljašnost slična Njegovoj. Odgovorio je da jeste ali da je ja ne mogu videti. „Ako bi ugledala slavu Njegovog lica, ti ne bi mogla ostati u životu", rekao je On. EW 54 (1882)

Vladar svemira nije bio sam u svom delu dobročinstva. On je imao pomoćnika – saradnika koji je cenio Njegove namere, s kojim je mogao da podeli radost koju je osećao donoseći sreću stvorenim bićima. "U početku beše Reč, i Reč beše u Boga i Bog beše reč. Ona beše u početku u Boga." Jovan 1:1,2. Hristos, Reč, jedinorodni Božji Sin, bio je jedno sa večnim Ocem, jedno po prirodi, karakteru i nameri – jedino biće koje je moglo da pronikne u sve savete i namere Božje. "Ime će Mu biti: Divni, Savetnik, Bog Silni, Otac Večni, Knez Mirni." Isaija 9:6. "Kome su izlasci od početka, od večnih vremena." Mihej 5:2. I Božji Sin objavljuje o sebi: "Gospod me je imao upočetku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena... Kad je postavljao temelje zemlji; tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda." Priče 8:22-30. PP 34

Car svemira je sazvao sve vojske neba, da bi u njihovom prisustvu izložio pravio položaj svog Sina, i pokazao njegov odnos prema svim stvorenim bićima. Sin Božji, deli Očev presto i slava Večnoga, samopostojećeg, nestvorenog, Onoga koji ima nepozajmljen život, okružuje i njega. Oko restola je bilo okupljeno ogromno, bezbrojno mnoštvo svetih anđela – " deset puta deset tisuća i hiljade hiljada" (Otkrivenje 5:11), najuzvišeniji anđeli kao služitelji i podanici, radovali su se svetlu koje ih je obasjavalo iz prisustva Božanstva. Pred okupljenim stanovnicima neba, Car je je obznanio da niko osim Hrista, Jedinorodnog Sina, ne može poptuno ući u Božje namere i Njemu je povereno da izvršava moćne namere Njegove volje. PP 36

"Bogu toliko omilje svet, da je i Sina svoj jedinorodnog dao," – ne sina stvaranjem, kao što su to anđeli, niti sina usvajanjem, kao što se to čini grešniku kojemu je oprošteno, već Sina rođenjem po obličju Očeve ličnosti, i u svoj sjajnosti njegovog veličanstva i slave, koji je jednak Bogu po autoritetu, uzvišenosti i Božanskom savršenstvu. U njemu je prebivala sva punina Božanstva telesno. ST, May 30, 1895 par. 3

Glas prirode svedoči o Bogu, ali priroda nije Bog. Kao Njegovo delo stvaranja, ono nosi svedočanstvo Božje sile. Božanstvo je stvorilo prirodu. Svet prirode svet, nema sile u sebi osim one koju dobija od Boga. Postoji osoba Boga, Oca; postoji osoba Hrista, Sina. I "Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko sina, kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. RH Nov 8, 1898

Gospod Isus Hristos, jedinorodni Sin od Oca, je zaista Bog u večnosti, ali ne i u ličnosti. UL 367 (1905)

Bog je Hristu Otac; Hristos je Bogu Sin. Hristu je dat uzvišen položaj. On je učinjen jednakim sa Ocem. Svi Božje namere su otvorene i Njegovom Sinu. 8T 268 (1909)

Gospod Isus Hristos, nebeski Božji Sin, postojao je od večnosti, kao posebna osoba, a ipak je bio jedno sa Ocem. On je bio nenadmašna slava nebesa. On je zapovednik nebeske vojske, a poštovanje anđela je primao kao svoje pravo. Ovim Bogu nije bila data manja čast. "Gospod me je imao u početku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova, ja sam se rodila; još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom; kad je uređivao nebesa, onde bejah; kad je razmeravao krug nad bezdanom." (Priče 8:22-27). 1SM 247

2. Uzdizanje Sina

"Veliki Stvoritelj je okupio nebesku vojsku, da u njihovom prisustvu dodeli posebnu čast svom Sinu. Sin je postavljen sa Ocem na presto i nebrojena gomila svetih nebeskih anđela se okupila oko njih. Otac je tada obznanio da je on lično postavio Hrista, Svog Sina, da bude jednak Njemu; gde god je Njegov Sin prisutan, to će biti i Njegovo prisustvo. Sinovljeva reč treba da se poštuje jednako kao i Očeva reč. Njegovom Sinu je dat autoritet da zapoveda nebeskom vojskom. Njegov Sin će se posebno založiti sa Njim u isčekivanom delu stvaranja zemlje i svakog živog bića koje će postojati na zemlji. Njegov Sin će sprovoditi Njegovu volju i namere, ali ništa neće raditi sam od sebe. Očeva volja će se ispuniti u Njemu. Hristos je pozvan na poseban savet sa Bogom u pogledu Njegovih planova, dok

Sotona nije bio upoznat sa njima. Nije razumeo, niti mu je bilo dozvoljeno da zna Božje namere. Ali Hristos je bio priznati vladar neba, Njegova sila i autoritet su isti sa Božjom silom i autoritetom."1SP 18

"Među anđelima je nastala rasprava. Sotona i njegovi simpatizeri su se upinjali da reformišu Božju vladavinu. Nisu bili zadovoljni ni srećni jer nisu mogli da sagledaju njegovu bezgraničnu mudrost i dokučiti Njegovu nameru u uzdizanju Njegovog Sina Isusa, i davanja takve bezgranične sile i gospodstva njemu. Pobunili su se protiv autoriteta Sina." 1SP18

Uzdizanje Božjeg Sina kao jednakog Bogu je predstavljeno kao nepravda prema Luciferu, koji je tvrdio da i on ima pravo na poštovanje i čast. Kada bi samo ovaj princ anđela mogao da se drži svoje visoke pozicije, cela nebeska vojska bi primila velika dobra; jer je njegov cilj bio da obezbedi slobodu za sve. PP 37 (1890)

Hristu je data uzvišen položaj. On je učinjen jednakim Ocu. Sve Božje namere su otvorene Njegovom Sinu. 8T 268 (1909)

3. Tok života kroz svemir

Mi vidimo Boga u Isusu. Gledajući Isusa, vidimo da je slava našeg Oca u tome da daje. "Ja ne činim ništa od sebe", reče Hristos, "Živi Otac me posla i ja živim po Ocu." "Ne tražim svoje slave, već slavu Onog koji me posla." Jovan 8:28; 6:57; 8:50; 7:18. U ovim rečima je postavljeno veliko načelo koji je zakon života za svemir. Hristos je sve primio od Boga, ali je uzeo da daje. Stoga u nebeskim dvorima, u Njegovoj službi za sva stvorena bića: kroz ljubljenog Sina, Očev život teče ka svima; kroz Sina se vraća u

slavi i radosnoj službi plima ljubavi Velikom izvoru svega. I tako se kroz Hrista zatvara krug milosrđa, predstavljajući karakter velikog Darodavca i zakon života. DA 21

U davanju svog Duha, Bog nam daje sebe, čineći sebe izvorom Božanskih uticaja, da bi svetu podario zdravlje i život. 7T 273

Bog je poslao svog Sina da prenese svoj sopstveni život [Očev život] ljudskom rodu. Hristos objavljuje, "Ja živim Oca radi," moj i Njegov život su jedno. (Ellen G. White, Home Missionary, 01. Jun, 1897, 'A call to the work')

Neka najsvetliji primer koji je svet ikada video bude vaš primer, a ne od najvećih i najučenijih ljudi koji su u godinama, i koji ne znaju Boga, niti Isusa Hrista kojeg je poslao. Otac i Sin jedini treba da budu uzvišeni." YI, July 7, 1898 par. 2

4. Luciferov položaj

Gospod mi je pokazao da je Sotona nekada bio poštovan anđeo na nebesima, prvi do Isusa Hrista. 1SG (1858)

Sotona je na Nebu, pre svoje pobune, bio visok i uzvišeni anđeo, prvi po časti posle dragog Božjeg Sina. 1 SP 17 (1870)

Sotona, poglavar palih anđela, je nekada imao uzvišeni položaj na nebu. Bio je prvi po časti posle Hrista. RH, February 24, 1874 par. 33

Sotona je bio dobro upoznat sa Hristovim položajem časti na nebu kao Božjim Sinom, ljubljenim od Oca. RH, March 3, 1874 par. 21

5. Stvaranje

Isus se ujedinio sa Ocem u stvaranju sveta. 2T 209 (1868-1871)

Otac i Sin su počeli moćan, čudesan rad koji je plod njihove zamisli; stvaranje sveta. Svet je izašao iz ruke Stvoritelja nenadmašno lep. 1 SP 24 (1870)

Posle stvaranja zemlje i životinja na njoj, Otac i Sin su sproveli svoju nameru, koja je smišljena pre pada sotone, da stvore čoveka po svom obličju. Zajedno su načinili plan stvaranja zemlje i svega živog na njoj. I sada Bog govori svom Sinu, „Načinimo čoveka po našem obličju." 1SP 24

Ali kada je Bog rekao Svom Sinu, "Načinimo čoveka o našem obličju," Sotona je postao ljubomoran na Hrista. EW 145 (1882)

U početku, Otac i Sin su otpočinuli u Subotu nakon svog dela stvaranja. DA 769 (1898)

Ceo svemir je sa velikim interesovanjem posmatrao sukob koji je trebao da odredi položaj Adama i Eve. Anđeli su sa velikom pažnjom slušali Sotonine reči, izvora greha, dok je stavljao svoje ideje iznad Božjih zapovesti i nastojao da poništi Božji zakon kroz svoje prevarno razmišljanje! Uzbuđeno su čekali da vide hoće li sveti par da bude prevaren od strane kušača i predat njegovom lukavstvu! Pitali su se da li će sveti par preneti sotoni izraze svoje ljubavi i vere u Oca i Sina? Da li će prihvatiti njegove laži kao istinu? Znali su da će se ili povući od uzimanja ploda i poslušati savršeni Božji nalog, ili će prekršiti direktnu zapovest svog Stvoritelja." 1BC 1083

6. Plan Spasenja

Božji Sin je bio prvi po autoritetu do velikog Zakonodavca. Znao je da samo Njegov život može biti dovoljan za otkup palog čoveka. 2SP 9 (1877)

"Tuga je ispunila nebo kada se shvatilo da je čovek izgubljen i da će svet koji je Bog stvorio biti ispunjen smrtnicima osuđenima na bedu, bolest i smrt i da prestupnik neće moći to da izbegne. Cela Adamova porodica mora umreti. Tada sam videla na ljupkom Isusovom liku izraz patnje i sažaljenja. Uskoro sam ga videla kako prilazi bleštavoj svetlosti koja je okruživala Oca. Moj anđeo pratilac je rekao, "On ima prisan razgovor sa svojim Ocem." Strepnja i zabrinutost anđela je rasla dok je Isus razgovarao sa svojim Ocem. Tri puta ga je zaklanjala Očeva svetlost slave i treći put kada je izašao od Oca mogla sam videti Njegovu ličnost. Njegovo držanje je bilo mirno, slobodno od svih briga i sjalo je ljupkošću koju reči ne mogu opisati. Tada je obznanio anđeoskom horu da je pronađen način da se spase ljudski rod; da se On zalago kod svog Oca... Tada je radost, neopisiva radost, ispunila nebesa i nebeski hor je zapevao pesmu hvale i bezgranične ljubavi. Dodirnuli su svoje harfe i zapevali višim tonom nego ikada pre, zbog velike milosti i darežljivosti Boga u davanju svog dragog Sina koji će umreti za pobunjenički rod. Zatim su potekli izlivi zahvalnosti i najdubljeg poštovanja Isusu što je, uz najveće samoodricanje i žrtvu, bio spreman da napusti Očevo naručje i da izabere život patnji, bola i sramnu smrt – da bi drugima mogao dati život." EW 126 (1882)

Anđeo je rekao, "Misliš li da je Otac predao Svog Sina bez borbe? Ne, ne." Čak je i za samog Boga to predastavljalo jednu borbu: da li će dozvoliti da krivci propadnu, ili će Svog

ljubljenog Sina predati da umre za njih." EW 127 (1882) [Primedba: Da li mislite da se Bog stvarno borio ili je samo uzeo takvu ulogu pred anđelima?]

Bog je postao jedno sa čovekom kada je na nebeskom savetu između Oca i Sina odlučeno da će, ako čovek pogazi svoju vernost Bogu, Božji Sin biti njegov Iskupitelj i povratiti mu moralno obličje Boga. 1888 Study materials Str. 869 (1891)

Kroz Hrista je izvršeno delo ispunjenja Božjih namera. Tako je bilo dogovoreno na savetu Božanstva. Otac je izneo svoju nameru u savetu sa svojim Sinom da bi ljudski rod trebao biti oproban kako bi se videlo da li će biti privučen Sotoninim iskušenjem ili će mu Hristos biti pravednost, držeći Božje zapovesti kako bi živeo. Bog je dao svom Sinu sve koji su istiniti i privrženi. Hristos se zavetovao da ih iskupi od sotonine sile po cenu sopstvenog života. Imamo i uslove ovog zaveta. "Ali Gospodu bi volja da ga bije, i dade ga na muke; kad položi dušu svoju u prinos za greh, videće natražje, produžiće dane, i šta je Gospodu ugodno napredovaće Njegovom rukom. Videće trud duše svoje i nasitiće se; pravedni sluga moj opravdaće mnoge svojim poznanjem, i sam će nositi bezakonja njihova." [Isaija53:10, 11]. 21MR 54

Večni nepromenjivi Otac, dao je svog jedinorodnog Sina, istrgnuo je sa svojih grudi Onoga koji je načinjen po Njegovom obličju i poslao ga je na zemlju da otkrije kolika je Njegova ljubav prema ljudskom rodu. RH, July 9, 1895 par. 13

Kroz Hrista je izvršeno delo ispunjenja Božjih namera. Tako je bilo dogovoreno na savetu Božanstva. Otac je izneo svoju nameru u savetu sa svojim Sinom da bi ljudski rod trebao biti

oproban kako bi se videlo da li će biti privučen Sotoninim iskušenjem ili će mu Hristos biti pravednost, držeći Božje zapovesti kako bi živeo. MS Vol 21 p. 54

Sva komunikacija između neba i zemlje od Adamovog pada je išla kroz Hrista. The Kress Collection Str, 126, 4 July (1900)

7. Utešitelj, Sveti Duh

Ograničen ljudskom prirodom, Hristos nije sam mogao biti lično na svakom mestu; stoga je bilo u njihovu korist što će ih ostaviti, otići k svom Ocu i poslati Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Sveti Duh predstavlja Njega, lišenog ljudske ličnosti i samim tim je nezavisan od nje. On sam će se predstaviti sveprisutnim kroz svog Svetog Duha. 14 MR 23.
Nije presudno da znamo i da umemo da definišemo šta je Sveti Duh. Hristos nam kaže da je Sveti Duh Utešitelj i da je Utešitelj Sveti Duh, "Duh istine, kojeg Otac šalje u moje ime." I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek: Duha istine, kog svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti [Jovann 14:16, 17] *Ovo se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, koji se zove Utešitelj*. I opet Isus kaže: Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti šta čuje, i javiće vam šta će biti unapred. [Jovan 16:12, 13]. Postoji mnogo tajni koje ja ne pokušavam da razumem niti da objasnim; previsoke su za mene i previsoke za vas. Na neke od ovih tema, ćutanje je zlato. Pobožnost, odanost i posvećenje duše i tela – ovo je presudno za nas. "A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista. 14MR 179

Spasitelj je naš Utešitelj. Ovo sam i iskusila. 8MR p. 49

Dok verom gledamo u Isusa, naša vera probija senku i mi se divimo Bogu zbog Njegove čudesne ljubavi u davanju Isusa Utešitelja. 19MR 297

Razlog zašto su crkve slabe i bolesne i na umoru, jeste zato što je neprijatelj uveo uticaje obeshrabrujuće prirode na slabašne duše. On pokušava da isključi Isusa iz njihove perspektive kao Utešitelja, kao onoga koji ukorava, koji upozorava, koji ih savetuje... RH August 26 1890.

Uticaj Svetog Duha je Hristov život u duši. RH, October 26, 1897

Učitelj mora biti kršten Svetim Duhom. Tada će Hristov um i duh biti u njemu i on će prikazati Hrista u duhovnom i svetom životu. RH, February 9, 1892

Sveti duh je Hristov Duh; to je Njegov predstavnik. On je nebeska sila koja osvedočava srca. 13MR, 313

Čovek može držati Božje zapovesti samo ako je u Hristu i Hristos u njemu...Niko ne može držati Božji zakon ukoliko ne voli Onoga koji je jedinorodni od Oca. I, potpuno sigurno, ukoliko Ga voli, ispoljavaće tu ljubav u čvrstoj i voljnoj poslušnosti. I sve koji vole Hrista će voleti i Otac i javiće im se. U svim njihovim potrebama i brigama imaće Boga za pomoćnika.
Ali čak je i učenicima bilo teško da razumeju Hristove reči. *Bila im je sakriven način kako će im se Hristos javiti, a ostati nevidljiv svetu. Nisu razumeli Hristove reči u duhovnom smislu*.

Oni su razmišljali o spoljnjoj, vidljivoj manifestaciji. *Nisu mogli da shvate činjenicu da imaju Hristovu prisutnost sa sobom, a da ga ipak svet neće videti*. Morali su da nauče da će im unutrašnji duhovni život, protkan slatkim mirisom pokornosti iz ljubavi, dati duhovnu snagu koja im je trebala. ST, November 18, 1897

Sokovi loze koji se dižu iz korena se šire u grane i održavaju njihov rast i stvaraju cvet i plod. Tako i životodavna sila Svetog Duha, koja proizilazi od Hrista i teče ka svim učenicima, prožima dušu, obnavlja pobude i osećanja i najtajnije misli i donosi plod svetih dela. Život je dokaz jedinstva sa pravom i živom lozom. 3SP 418 (1878)

Neka [oni koji veruju u istinu] budu zahvalni za Njegove mnoge milosti i budu ljubazni jedni sa drugima. Oni imaju jednog Boga i jednog Spasitelja; i jednog Duha – Hristovog Duha – da ih ujedini. 9T 189 (1909)

Da, Hristos je postao posrednik za molitve između čoveka i Boga. On je postao i posrednik blagoslova između Boga i čoveka. Ujedinio je Božanstvo sa čovečanstvom. Božja obećanja i darivanja nama nisu ograničena. ST 14. April, 1909 p.4

Sa dva drveta masline zlatno ulje je bilo sipano kroz dva zlatna levka u činiju svećnjaka i dalje u zlatne lampe koje su osvetljavale svetinju. Od svetih koji su stajali u Božjem prisustvu Njegov Duh je prenet ljudima koji su posvećeni službi Njemu. Misija dva pomazanika je da prenose Božjem narodu nebesku milost koja može učiniti da Njegova reč bude svetlost na putu. “Ne silom ni krepošću, nego duhom mojim, veli Gospod nad vojskama.” Zaharija 4:6. COL 408

U ovoj viziji dve masline koje stoje pred Bogom su predstavljene kao zlatno ulje koje teče samo od sebe kroz dva zlatna levka u činiju svećnjaka. Od ovog ulja lampe u svetinji svetle, da mogu dati jaku, neprekidnu svetlost. Pomazani koji stoje u Božjoj prisutnosti prenose nam puninu Božanske svetlosti, ljubavi i sile koja je data Njegovom narodu, da mogu preneti i drugima svetlost i radost i okrepljenje. Oni koji su na ovaj način obogaćeni, treba da obogate i druge sa blagom Božje ljubavi. PK 594

One se prazne u zlatne činije koje predstavljaju srca Božjih živih svedoka, koji nose Gospodnju Reč narodu sa upozorenjem i usrdnim preklinjanjem. Sama reč mora biti predstavljenja kao zlatno ulje, koje se izlive iz dve masline koje stoje kraj Gospoda cele zemlje. Ovo je krštenje Svetim Duhom i vatrom.4BC 1180

Čitajte i proučite četvrto poglavlje Zaharije. Dve masline same od sebe toče zlatno ulje kroz zlatne levke u zlatnu činiju iz koje se napajaju lampe u svetinji. Zlatno ulje predstavlja Svetog Duha. Ovim uljem Božji propovednici moraju neprestano imati, da bi oni, zauzvrat, mogli da ga predaju crkvi. “Ne silom ni krepošću nego duhom mojim, veli Gospod nad vojskama.” Božje sluge mogu odneti pobede samo unutrašnjom čistotom, čistotom srca, svetošću. Review and Herald, 22.Decembar, 1904. (TM 188)

Stalna komunikacija Svetog Duha sa crkvom je predstaljena od strane proroka Zaharije u drugoj slici, koja sadrži divnu lekciju ohrabrenja za nas. Prorok kaže: Potom vrati se anđeo koji mi govoraše, i probudi me kao čoveka koji se budi oda sna. I reče mi: šta vidiš? A ja rekoh: Vidim, eto, svećnjak sav od zlata, i gore na njemu čaša, i seda žižaka njegovih na njemu, i sedam

levaka za sedam žižaka što su gore na njemu, i dve masline uza nj, jedna s desne strane čaši, a jedna s leve. I progovorih anđelu koji govoraše sa mnom, i rekoh: Šta je to, gospodaru moj? A anđeo koji govoraše sa mnom odgovori i reče mi: Zar ne znaš šta je to? I rekoh: Ne, gospodaru moj. A on odgovori i reče mi govoreći: To je reč Gospodnja Zorovavelju: ne silom ni krepošću nego Duhom mojim, veli Gospod nad vojskama. Šta si ti, goro velika, pred Zorovaveljem? Ravnica; i on će izneti najviši kamen, s usklicima: Milost, milost njemu. I dođe mi reč Gospodnja govoreći: Ruke Zorovavelja osnovaše ovaj dom, reke će njegove i dovršiti, i poznaćeš da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. Jer ko je prezreo dan malih stvari? Jer će se radovati kad vidi kamen merački u ruci Zorovavelju, onih sedam očiju Gospodnjih koji prelaze svu zemlju. Tada odgovarajući rekoh mu: Šta su one dve masline s desne strane svećnjaku i leve? I opet progovorih i rekoh mu: Šta su one dve grančice maslinove, što su među dva levka zlatna, koji toče zlato? I reče mi govoreći: Zar ne znaš šta je to? A ja rekoh: Ne, gospodaru moj. Tada reče: To su dve masline koje stoje kod Gospoda sve zemlje.

*Sa dva drveta masline zlatno ulje je bilo sipano kroz zlatne levke u činiju svećnjaka i dalje u zlatne lampe koje su osvetljavale svetinju. Od svetih koji su stajali u Božjem prisustvu Njegov Duh je prenet ljudima koji su posvećeni službi Njemu.***Misija dvoje pomazanika je da prenose svetlost i silu Božjem narodu. Oni stoje u Božjoj prisutnosti da bi nama preneli blagoslove. Kao što se masline prazne u zlatne sudove, tako nebeski glasnici prenose sve što primaju od Boga. Sva bogatstva neba čekaju na našu molbu i prijem; i dok primamo blagoslov i mi ga zauzvrat prenosimo. Tako se zlatne lampe napajaju i crkva postaje nosilac svetlosti u svetu. TM 510

Hristos “ljubi crkvu, i predade sebe za nju.” On je nju kupio svojom krvlju. Nebeski Božji Sin je viđen među sedam zlatnih svećnjaka. Isus sam pribavlja ulje tim lampama koje gore. On je taj koji pali plamen. “U njemu beše život, i život beše videlo ljudima.”

Ni svećnjak ni crkva ne svetle sami od sebe. Od Hrista izlazi sva svetlost. Crkva na nebesima je jedini dodatak crkve na zemlji; ali je viša, veličanstvenija – savršena. Ista božanska svetlost će biti nastavljena kroz večna vremena. Svemogući Gospod Bog i Jagnje su ta svetlost. Ni jedna crkva ne može imati svetlost ako ne uspe da rasprostrani slavu koju prima od Božjeg prestola. (MS 1a, 1890). 6BC 1118

> Jov 1:4-5 U Njoj beše život, i život beše videlo ljudima. I videlo se svetli u tami, i tama Ga ne obuze.
>
> Jov8:12 Isus im, pak, opet reče: Ja sam videlo svetu: ko ide za mnom neće hoditi po tami, nego će imati videlo života... Ove reči reče Isus kod hazne Božije kad učaše u crkvi.
>
> Jov 9:5 Dok sam na svetu videlo sam svetu.

"Isus im, pak, opet reče: Ja sam videlo svetu: ko ide za mnom neće hoditi po tami, nego će imati videlo života.”
Kada je izgovorio ove reči, Isus je bio u dvorištu hrama posebno povezan sa službom za Praznik senica. U sredini ovog dvorišta su stajala dva uzvišena stuba koja su držala dva velika svećnjaka. Posle večernje žrtve, sve lampe su upaljenje bacajući svoju svetlost preko Jerusalima. Ova ceremonija je bila

komemoracija u čast stuba svetlosti koji je vodio Izrailj kroz pustinju i takođe se smatralo da ukazuje na Mesijin dolazak. Uveče kada su lampe upaljene, u dvorištu je bila velika radost. Sedokosi muškarci, sveštenici u crkvi i vladari nad narodom, ujedinili bi se u praznično igrama uz zvuke instrumenata i pesmu Levita.

U osvetljavanju Jerusalima, ljudi su izražavali svoju nadu u dolazak Mesije i prenošenja Njegove svetlosti na Izrailj. Ali za Isusa ovo je imalo širi smisao. *Kao što lampe osvetljavaju sve oko sebe, tako i Hristos, izvor duhovnog svetla, osvetljava tamu ovog sveta*. Ipak, simbol je bio nesavršen. Svetlo koje je Njegova ruka upalila na nebu je bila istinitija reprezentacija slave Njegove misije.
Bilo je jutro; sunce je tek osvanulo iznad Maslinske Gore, i njegovi zraci su bacali divnu svetlost na mramorne palate i osvetlile zlato na zidovima hrama, kada je Isus pokazao na njega i rekao, "Ja sam svetlost sveta."
Onima koji su slušali ove reči, one su odzvanjale još dugo u stihu: U njoj beše život, i život beše videlo ljudima. I videlo se svetli u tami, i tama Ga ne obuze." "Beše Videlo istinito koje obasjava svakog čoveka koji dolazi na svet."Jovan 1:4, 9.DA 463

Dodatak C – Stavljanje izjava u kontekst tekstova Elen Vajt koje naizgled podržavaju trojstvo

Pogledaćemo neke od izjava koje izgledaju kao da jasno ukazuju da postoje tri posebne i nezavisne osobe u Božanstvu. Uz podsećanje na dokaze iz Dodatka B, ispitajmo svaku izjavu u kontekstu devet slojeva razmišljanja koji se nalaze u Dodatku D.

1. Postoje tri žive ličnosti u Nebeskom triu

Postavimo ove izjave u pravi kontekst.

> Otac je sva punina Božanstva otelovljena i nevidljiva smrtnom oku. Sin je otkrivena sva punina Božanstva. Božja Reč otkriva da je On "obličje bića Njegovog." "Jer Bogu toliko omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni." Ovde je prikazana Očeva ličnost. Utešitelj koga je Hristos obećao da će poslati posle Njegovog vaznesenja na nebo, je Duh u svoj punini Božanstva, koji ispoljava sile Božanske milosti svima koji primaju i veruju u Hrista kao u ličnog Spasitelja. Postoje tri žive ličnosti u nebeskom triu: u ime ove tri velike sile – Oca, Sina i Svetog Duha – oni koji primaju Hrista kršteni su živom verom, i ove sile će sarađivati sa pokornim podanicima nebesa da žive svoj novi život u Hristu. Special Testimonies, Series B, Br. 7, str. 62, 63. (1905) Ev 614, 615

Pogledajte ovih devet slojeva razmišljanja ispod:

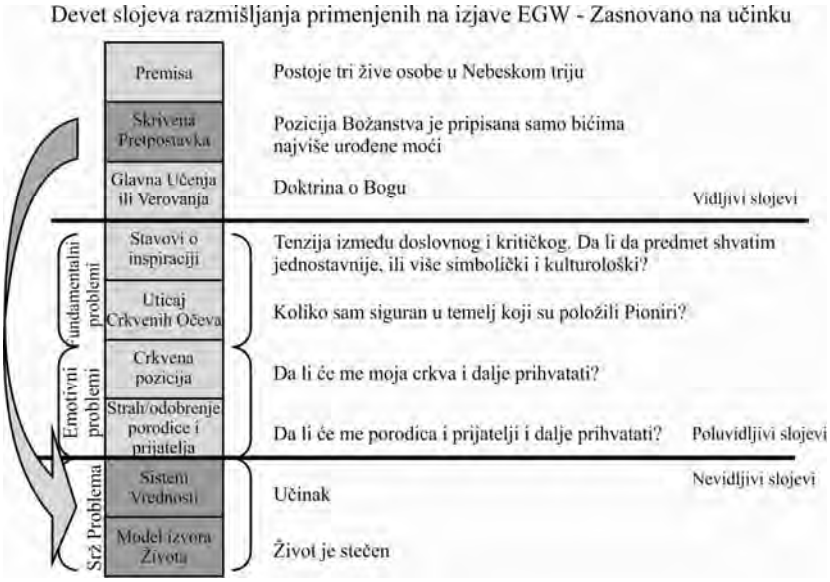

S obzirom da vidimo da postoje prividno konfliktne izjave u Bibliji i Duhu Proroštva, moramo pogledati dublje u naše slojeve razmišljanja i videti koji su činioci koji nas navode da donosimo zaključke.

Ako ne ispitamo osnov našeg pitanja o Bogu, onda ćemo se prirodno vratiti sistemu *zasnovanom na učinku*. *Sistem vrednosti zasnovan na učinku* će izazvati da usmerimo svoje skrivene pretpostavke prema stavu zasnovanom na *učinku* o Božanstvu, umesto ka onom zasnovanom na *odnosu*. Ovo će nas navesti da tražimo sigurnost u tome da je Hristos jednak Ocu u smislu jednakosti i večnosti.

Stav zasnovan na *učinku* će takođe dramatično uticati na emocionalne probleme i pitanje utemeljenja. Ako se bavim idejom sa kojom se Crkva ne slaže i ako ona može povući potez protiv mene zbog drugačijeg stava, razmišljanje zasnovano na učinku će me potaknuti ka prethodno utemeljenoj poziciji. Isto se može reći za porodicu i prijatelje. Ako se držim novog stava, šta će moji prijatelji reći? Sa svim ovim pritiscima, odluka će u velikom delu biti u korist trojstva.

Šta se dešava kada smo suočeni sa stihom koji jasno ukazuje da je trojstvo netačno? Kao ovaj:

> "Hristos, Reč, jedinorodni u Boga, bio je jedno sa večnim Ocem — jedno u prirodi, jedno u karakteru i nameri — jedino biće koje je moglo ući na sve savete Božje." PP34

Ili ćemo nametati svoju premisu (pretpostavku) *zasnovanu na učinku* i reći, "Znamo da ovo ne znači da je Sveti Duh nije posebna osoba, stoga On mora biti nevidljiv anđelima," ili "Sveti Duh je misterija i mi to ne možemo razumeti." Ili ćemo jednostavno izvući još izjava koje se naizgled slažu sa našom pozicijom. Moramo to učiniti jer emotivni pritisci i *temelj na učinku*drže u zarobljeništvu naše umove i ne možemo da učinimo drugačije.

Iz Biblije, izjava Elen Vajt i citata pionira, težina dokaza sugeriše da ova izjava ne može biti u korist trojstva. Upamtite da naša crkva priznaje da se trojstvo "pretpostavlja kao činjenicom" koja nije eksplicitno izjavljena u Bibliji. Stoga bi odgovor trinitaraca na ovaj stih morao biti smatran kao veslanje uzvodno, a ne obrnuto.

Promenimo naš *sistem vrednosti* u razmišljanje koje je *zasnovano na odnosu*. Ovo će tada izmeniti našu skrivenu pretpostavku i pitanje koje postavljamo kada opisujemo Božanstvo. Tada ćemo postaviti pitanje "Šta mislite za Hrista? čiji je On Sin?" (Matej 22:42). Prihvatićemo da je Božanstvo opisano kroz nasleđe i tada će se naše oči otvoriti ka mnogim izjavama Biblije i Elen Vajt koje jasno izjavljuju ovo. Takođe, to će nam dozvoliti da vidimo da se izjave u vezi Duha odnose na opis Hrista u Sveprisutnom obliku i tada je misterija rešena. Da, postoje tri Osobe ili ličnosti u nebeskom triu – Otac, Njegov Sin i Njihov sveprisutni Duh.

Obratite pažnju na ovu izjavu:

> Ograničen ljudskom prirodom, Hristos nije sam mogao biti na svakom mestu lično; stoga je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode k svom Ocu i pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Sveti Duh je lišen ljudske ličnosti i samim tim je nezavisan od nje. On sam će se predstaviti sveprisutnim kroz svog Svetog Duha. 14 MR 23

> Sokovi loze koji se dižu iz korena se šire u grane i održavaju njihov rast i stvaraju cvet i plod. Tako i životodavna sila Svetog Duha, koja proizilazi od Hrista i teče ka svim učenicima, prožima dušu, obnavlja pobude i osećanja, čak i najtajnije misli i donosi plod svetih dela. Život postaje dokaz jedinstva sa pravom i živom Lozom. 3SP 418 (1878)

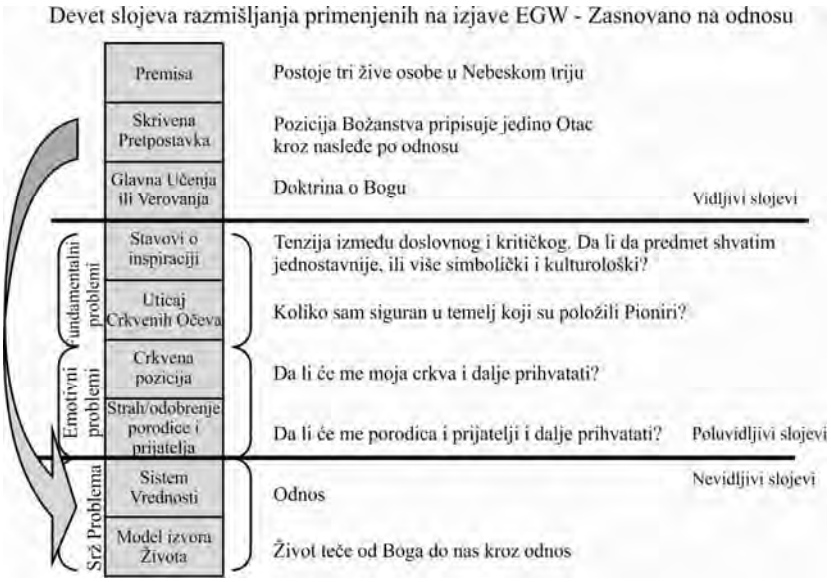

Uticaj Svetog Duha predstavlja Hristov život u duši.
RH, 26. Oktobar, 1897

Ovi tekstovi se čitaju veoma prirodno i daju savršen smisao. Oni predstavljaju odraz Otkrivenja 22:1-2 gde reka teče od Božjeg i Jagnjetovog prestola. Sveti Duh je sveprisutnost Hrista koja proističe iz Njega ka univerzumu.

Interesantno je primetiti da je Elen Vajt preuzela ovu izjavu iz druge knjige koja se zove "*The Higher Christian Life*" od W.E. Boardman-a. Ova knjiga je bila sredstvo u pokretu Višeg života, koji se dogodio među Metodistima. Ova knjiga se mogla naći u biblioteci Elen Vajt kada je umrla. Boardman je sasvim sigurno držao trojstvo i ovde je ta izjava koju je Elena Vajt adaptirala iz njegove knjige na stranici 104:

"Otac je sva punina nevidljivog Božanstva
Sin je sva punina Božanstva koja je otkrivena
Duh je sva punina Božanstva koja se prikazuje."

Obratite pažnju kako je Elen Vajt izmenila ovu Metodističku trojstvenu izjavu.

1. Otac je sva punina Božanstva koja je otelovljena i nevidljiva smrtnom oku.
2. Sin je sva punina Božanstva koja je otkrivena. Božja Reč otkriva da je On "obličje bića Njegovog." "Jer Bogu toliko omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni." Ovde je prikazana Očeva ličnost.
3. Utešitelj koga je Hristos obećao da će poslati posle Njegovog vaznesenja na nebo, je Duh u svoj punini Božanstva, koji ispoljava sile Božanske milosti svima koji primaju i veruju u Hrista kao u ličnog Spasitelja. Postoje tri žive ličnosti u nebeskom triu: u ime ove tri velike sile – Oca, Sina i Svetog Duha – oni koji primaju Hrista kršteni su živom verom, i ove sile će sarađivati sa pokornim podanicima nebesa da žive svoj novi život u Hristu (1905)"Ev 614, 615

Elen Vajt dodaje misao, "otelovljena i nevidljiva smrtnom oku." Ovim se izbegava verovanje da Bog nema oblik. Onda razjašnjava da je Sin obličje Oca i da je On jedinorodni od Oca i pokazuje Očevu ličnost. Onda govori o Duhu kojeg svi primaju kada primaju Isusa kao svog Spasitelja. Kada bi Elen Vajt

podržavala trojstvo, zašto bi izmenila ono što je Boardman pisao, u korist gledišta koje bilo zasnovano na pionirskom shvatanju? Setite se da je ova izjava napisana 1905-te, sedam godina posle izlaska *Čežnje Vekova* za koju mnogi tvrda da je u njoj Elen Vajt potpuno promenila svoju poziciju. Pravi kontekst "Nebeskog tria" je zasnovan na pionirkom učenju.

Bitno je zapaziti da Boardmanova knjiga koristi izraze kao što su "Trojstvo", "Trojedini Bog" i "troje u jednom". Ona nigde ne koristi termin "Nebeski trio". Izgleda da je to termin koji je Elen Vajt sama smislila da bi izbegla asocijaciju na trojstvo jednakih božanskih bića. Svi ovi dokazi ukazuju da ova izjava ne podržava trojstvo.

2. Hristos je prapostojeći, samopostojeći Božji Sin

> "Hristos je prepostojeći, samopostojeći Božji Sin... Kada govori o svojoj preegzistenciji, Hristos vraća naše misli kroz beskrajna razdoblja. On nas uverava da nikada nije postojalo vreme kada nije On bio u tesnoj zajednici sa večnim Bogom. Onaj, čiji su glas tada slušali Jevreji, bio je sa Bogom kao neko ko je oduvek sa Njim. -- Signs of the Times, Aug. 29, 1900." Ev 615

Ponovo postavljamo pitanje kao Isus, "Kako čitate?" Sa stanovišta zasnovanog *na učinku* ili *odnosu*? I koji su činioci koji nas dovode do tog zaključka?

Sa stanovišta gledišta zasnovanog na *odnosnu*, vidimo da je Hristos uistinu Sin u odnosu na Oca i da Hristos nikada nije bio

odvojen od tog *odnosa*. Vidimo da je Hristovo samopostojanje Njemu dato u večnosti kada je rođen kao što je jasno izjavljeno u Jovanu 5:26 i Jovan 3:16

Ako postavimo pitanje sa stanovišta zasnovanog na *učinku*, videćemo merila koja dokazuju urođeno Božanstvo. Reč "samopostojeći" i "nikada nije postojalo vreme" pribavljaju potrebna merila zasnovana na *učinku* da ga učine nezavisnom osobom u Božanstvu. Da bi Hristos u ovom kontekstu bio jednak Ocu on mora postojati jednako vreme kao i Otac. Problem, ako koristimo vreme kao merilo jednakosti, jeste u tome što onda vreme mora postojati koliko i Bog. Ovo je problem sa *razmišljanjem zasnovanim na učinku*, ono uzdiže merila na nivo merenog. Tada bi vreme mogli smatrati jednako starim kao i Boga i pošto bi to bilo merilo, onda bi možda trebali prihvatiti Grčku ideju personifikacije vremena u obliku božanstva Kronosa i obožavati ga kao Boga. M. L. Andreasen veoma dobro izražava probleme koji govore o vremenu u svojoj knjizi o Suboti, kada kaže:

> Postoje oni koji veuju da Bog nije stvorio vreme, već da ga je na neki način zatekao kako postoji. Ali ovo nije moguće. ***Vreme i prostor nisu samopostojeći entiteti koji deluju nezavisno od Boga. Da je to istina, oni bi bili jednaki Bogu ili čak superiornijiod Boga; jer onaj koji je istog doba sa Bogom ili postoji pre Boga, mora u najmanju ruku biti jednak sa Njim; i ono što nije stvoreno od Boga je samopostojeće i predstavlja Boga.*** Hrišćanin veruje da "bez Njega ništa nije postalo što je postalo" i da je prostor i vreme sasvim sigurno

> stvorio Bog kao i sve ostalo. John 1:1– The Sabbath stranice 54,55

Sveto pismo objašnjava ovo jednostavno. Elen Vajt nam predočava da u Pričama Solomunovim u osmom poglavlju govori Hristos.[222]

> Sol 8:23Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje.

Strongov Konkordans nam govori da pre vekova znači prikriveno, odnosno, tačka iščeznuća; uopšteno vreme van poimanja (prošlo ili buduće), koje je, (praktično) večnost;

Ovo jednostavno znači da je vreme prikriveno od ljuskog uma. Ne možemo ga shvatiti. Ono je iza tačke iščeznuća i predstavlja vreme van dometa naših umova. Ali samo model zasnovan na *odnosu* može prihvatiti takvo objašnjenje. Um zasnovan *na učinku* zahteva merila, ali Biblija ih ne daje. Ona nam jednostavno daje Oca i jedinorodnog Sina. Nemojmo težiti ka tome da otključamo tajne koje nam Bog nije otkrio.

Elen Vajt kaže:

> Ovde im Hristos pokazuje da, iako su mogli reći da je Njegov život trajao kraće od pedeset godina, ipak, *Njegov božanski život ne može biti iskazan ljudskim brojevima*.Hristovo postojanje pre otelovljenja se ne može izmeriti brojevima. E. G. White, Signs of the Times, 03. Maj, 1899, par 4

[222]*Proroci i Patrijarsi*, stranica 34.

> "Božji anđeli su gledali sa divljenjem na Hrista, koji je uzeo na sebe ljudsko obličje i ponizno sjedinio svoje Božanstvo sa ljudskom prirodom da bi mogao služiti palom čoveku. Ovo se smatra čudesnim među nebeskim anđelima. Bog nam govori da je to zaista učinio tako i da moramo prihvatiti Božju Reč onako kako piše. ***I iako možemo razmišljati koliko naš Tvorac postoji, kada je zlo prvi put ušlo na svet i slično, možemo razmišljati o tome dok ne padnemo iscrpljeni od istraživanja, dok na večnost tek nam predstoji.***" E. G. White, S.D.A. Bible Commentary Tom. 7, str. 919

Svaki pokušaj da učinimo Hrista jednakim Ocu u kontekstu vremena je zaista pokušaj da se izračuna Njegov Božanski život i pokušaj da shvatimo koliko naš Stvoritelj postoji. Ovo je jedna od stvari koju bi svakako trebali da ostavimo kao tajnu! Kako možemo izmeriti Hristovu večnost nečim što je On sam stvorio? Hristos je stvorio vreme i potpuno je apsurdno pokušati izmeriti Hristovu večnost time.

3. Orignalni, nepozajmljeni i neizvedeni život

> Isus je objavio, "Ja sam vaskrsenje i život." U Hristu je prvobitni, nepozajmljeni i izvorni život. "Ko ima Sina Božjeg ima život." Hristovo Božanstvo predstavlja sigurnost vernika za večni život. – Čežnja Vekova, stranica 530, (1898) Ev 616

Još jedno, kako čitamo, sa stavom zasnovanim na *učinku* ili na *odnosu*?

Stav zasnovan na *odnosu* pokazuje da Hristos ima život kroz nasleđe koje je primio od Svog Oca. Gledište zasnovano na *učinku*, koji je poteklo iz zmijine laži, navodi nas da mislimo da je Njegov život odvojen od Očevog i da ga je sam stekao. Za detaljan odgovor na ovo pitanje pogledajte 19-to poglavlje.

4. Večni nebeski Velikodostojnici

> "Večni nebeski velikodostojnici – Bog, Hristos i Sveti Duh – naoružavaju ih [učenike] sa silom višom od sile smrtnika,.. i napredovaće sa njima u delu i uveriti svet o grehu." Manuscript 145, 1901

Trebalo bi da bude jasno da jednom kada sagledamo izjave kroz stav zasnovan na odnosu, i dozvolimo nadahnuću da govori jednostavno, ne dozvoljavajući emotivnim pritiscima da izvrću naše razmišljanje, ove izjave sasvim sigurno ne podupiru trojstvo.

Ova izjava ne govori ništa od bićima koja su jednaka i od iste večnosti. Ovo je jasna izjava o Ocu i Sinu i Njihovom sveprisutnom Duhu.

5. Sveti Duh je osoba koliko je i Bog osoba

> "Moramo da shvatimo da Sveti Duh, koji je osoba kao što je i Bog osoba, hoda ovom zemljom. -- Manuscript 66, 1899. (Iz

> razgovora sa studentima u školi u Avondejlu) Ev 616

Obratite pažnju na ove reči:

> Ograničen ljudskom prirodom, Hristos nije sam mogao biti na svakom mestu lično; stoga je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode k svom Ocu i pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Sam Sveti Duh nema ljudsku ličnost i samim tim je nezavisan od nje. On će se predstaviti sveprisutnim kroz svog Svetog Duha. 14 MR 23

Sveti Duh je svakako osoba. On je Hristova ličnost koji je obličje Božje.

Opet, kada koristimo merila zasnovana na *učinku*– onda reči "kao što je i" iskaču pred nas kao merila po *učinku* da dokažu da je Sveti Duh posebno Biće. Ali iz perspektive *odnosa* ovo nam jednostavno govori da je sam Božji život nama predstavljen kroz Svetog Duha. Uklonite otrov zmijine laži i ovi redovi su jednostavni za čitanje.

6. Sveti Duh je ličnost

Sveti Duh je ličnost, jer je on svedok da mo mi deca Božija. Svedok će poneti sa sobom svoje dokaze. U takva vremena mi verujemo i sigurni smo da smo deca Božija… Sveti Duh ima ličnost, inače ne bi mogao biti svedokom našem duhu i sa našim duhom biti svedok da smo deca Božija. On, takođe mora biti božanska osoba, inače ne bi mogao spoznati tajne koje se kriju

u Božijem umu. „Jer koji čovek zna stvari čovečije, osim duha koji je u njemu? Tako ni Božiju stvar ne znaju ljudi, već Duh Gospodnji.“ Ev 616, 617

Ako iznova koristimo *razmišljanje koje jezasnovano na učinku* koje je iskvareno idejom nezavisnog izvora života, ova izjava sasvim sigurno zvuči kao da govori da je Sveti Duh odvojena osoba, ali težina dokaza u *odnosnom* kontekstu poriče to.
Obratite pažnju na ove izjave:

> Dajući nam svog Duha, Bog nam daje Sebe, čineći Sebe izvorom božanskih uticaja, u darivanju zdravlja i života svetu. 7T 273

> “Duh je ono što oživljava; telo ne pomaže ništa; reči koje vam ja rekoh duh su i život su.” Hristos se ovde ne govori o svom učenju već o svojoj ličnosti, božanstvu svog karaktera.” RH, 05. April, 1906 par. 12

U ovom kontekstu, Sveti Duh je Božanska Osoba – koja se otkriva u ličnosti Oca i Njegovog Sina.

7. Treće lice Božanstva

Knez sila zla može biti sprečen da deluje samo Božjom silom u trećoj osobi božanstva, Svetim Duhom.--Special Testimonies, Serija A, Br. 10, str. 37. (1897) Ev 617

Pogledajmo i ove redove zajedno:

> Grehu se možemo odupreti i pobediti ga samo kroz moćno delovanje Trećeg lica Božanstva,

> koje će doći sa neizmenjenom silom u punini božanske moći. Duh je taj koji čini plodonosnim delo Iskupitelja sveta. Duhom se srce očišćava. Kroz Duha, vernik postaje sudeonik Božanske prirode. Hristos je dao svog Duha kao Božansku silu da se nadvladaju sve nasleđene i stečene sklonosti ka zlu i da utisne svoj karakter na crkvu. RH 19. Maj, 1904 par.3
>
> Da, Hristos je postao posrednik za molitve između čoveka i Boga. On je postao i posrednik blagoslova između Boga i čoveka. Ujedinio je Božanstvo sa čovečanstvom. Božja obećanja i darivanja nama nisu ograničena. ST 14. April, 1909 str.4

Zapazite da je :
Hristos posrednik između čoveka i Boga – Sin Čovečji.
Hristos je takođe posrednik između Boga i čoveka – Sveti Duh.

To je Hristos kao druga osoba ili ličnost. Ove izjave su prilično jasne u kontekstu. Zapazite da se ni u jednom stihu koje smo pogledali, a koji tiču se Oca i Sina, stvaranja i plana spasenja, Sveti Duh nigde ne spominje kao treće posebno biće u ovim aktivnostima.

Mogao bih da navedem još izjava, ali mislim da je ovo dovoljno da nas ohrabri da proverimo pun kontekst u *sistemu vrednosti po odnosu* koji dozvoljava da Biblija i Duh Proroštva imaju prevagu u ovom slučaju.

Dodatak D – Devet slojeva koji utiču na naše razmišljanje

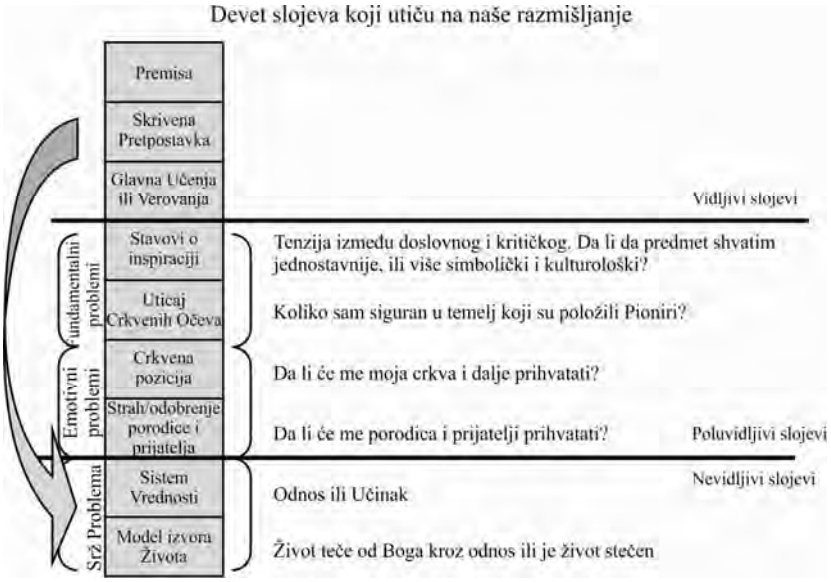

Vidljivi slojevi

Premisa (pretpostavka): Premisa je izjava koju dajemo kao npr. “Isus Hristos je jednak sa Ocem”

Skrivena Pretpostavka: Onda daje kontekst ključnim rečima premise, kao na primer, “jednak.”

Glavna učenja ili verovanja: Ovo su Biblijska učenja koja podržavaju naš Biblijski okvir rada. Ovo su učenja koja vidimo da jasno utuču na našu premisu. Na primer, doktrina o stvaranju utiče na naš stav da je “Isus jednak sa Ocem” jer je Isus stvorio sve.

Poluvidljivi slojevi

Ovo su slojevi koji su racionalne i emotivne osnove koje utiču na naše razmišljanje. Slika objašnjava samu sebe po ovom pitanju.

Nevidljivi slojevi

Ovo su dva sloja koji odražavaju da li smo i dalje pod utiskom zmijine laži, “Nećete vi umreti,” koja izaziva sve sisteme vrednosti po učinku ili smo pod uticajem Božje Reči – “Vi ste moja ljubljena deca, koju volim,” i držimo se stava zasnovanog na odnosu. Ovi slojevi pokreću sve ostale, ali obično se ne razaznaju.

Dodatak E – Milerova Pravila Biblijske Interpretacije

1. Svaka reč mora imati svoje odgovarajuće značenje u vezi predmeta o kojem Biblija govori. Mat. 5:18.
2. Celokupno Pismo je neophodno i može se razumeti marljivom primenom i proučavanjem. 2. Tim. 3:15-17.
3. Ništa od svega što je otkriveno u Pismu ne može biti i neće biti sakriveno od onih koji traže u veri, ne kolebajući se. (5. Moj. 29:29; Mat. 10:26.27; 1. Kor. 2:10; Filib. 3:15; Is. 45:11; Mat. 21:22; Jovan 14:13.14; 15:7; Jakov 1:5.6; 1. Jov. 5:13-15).
4. Da bi se razumelo učenje, sakupite sve tekstove Pisma u vezi teme koju želite da znate; tada, neka svaka reč ima svoj odgovarajući uticaj; i ako možete da oformite svoju teoriju bez protivrečnosti, tada ne možete biti u zabludi. (Is. 28:7-29, 35:8; Priče 19:27; Lk. 24:27.44.45; Rim. 16:26; Jakov 5:19; 2. Pet. 1:19.20.)
5. Pismo mora samo sebe tumačiti, jer je ono samo sebi pravilo. Ako zavisim od objašnjenja učitelja a on tek pretpostavlja značenje, ili želi da ga prihvati samo u sklopu sopstvenog verovanja, ili da se načini mudar, tada je njegova pretpostavka, želja, verovanje ili mudrost moje pravilo, a ne Biblija. (Psalam 19:7-11; 119:97-105; Mat. 23:8-10; 1. Kor. 2:12-16; Ez. 34:18.19; Lk. 11:52; Mat. 2:7.8).
6. Bog je otkrio buduće događaje kroz vizije, figurativne izraze, i parabole (poređenja); na ovaj način se često iznova otkrivaju iste stvari, različitim vizijama, ili različitim figurativnim izrazima i parabolama. Ako želite da ih razumete, morate ih kombinovati, vezujući sve u celinu. (Ps. 89:19; Os. 12:10; Avakum 2:2; Dela 2:17; 1. Kor. 10:6; Jevr. 9:9.24; Ps. 78:2; Mat. 13:13.34; 1. Moj. 41:1-32; Danilo poglavlja 2, 7 i 8; Dela 10:916).
7. Vizije se uvek spominju kao takve. 2. Kor. 12:1.

8. Figurativni izrazi uvek imaju figurativno značenje, i često se koriste u proroštvu da predstave budućnost, vremena i događaje – kao što gore označavaju vlast; Dan. 2:35.44; zveri označavaju carstva; Dan 7:8.17; vode označavaju narode; Otk. 17:1.15; dan znači godinu; Jez. 4:6.
9. Parabole se koriste kao poređenja da ilustruju predmet, i moraju se objasniti na isti način kao i figurativni izrazi, predmetom i Biblijom. Mk. 4:13.
10. Figurativni izrazi ponekad imaju dva ili više značenja, kao što je dan koji se koristi u figurtivnom obliku da predstavi tri vremenska perioda, to jest, prvi, neodređeni; Prop. 7:14; drugi, određeni, dan za godinu; Jez. 4:6, i treći, dan za hiljadu godina. 2. Pet. 3:8. Ispravna konstrukcija će biti u saglasnosti sa Biblijom i imaće dobar smisao; druge konstrukcije neće.
11. Ako reč ima dobru smisao tako kako stoji, i ne krši jednostavne prirodne zakone, ona treba da se razume doslovno; a ako ne, onda figurativno. Otk. 12:1.2; 17:37.
12. Da bi razumeli značenje figurativnog izražavanja, ispitajte tu reč kroz Bibliju, i kada nađete njeno objašnjenje, zamenite objašnjenje za reč koja se koristi; i ako ima dobar smisao, ne treba da tražite dalje; ako li ne, potražite ponovo.
13. Da bi znali, da li imamo ispravan istorijski događaj za ispunjenje proročanstva: ako nađete da je svaka reč proročanstva (nakon što ste razumeli figurativno značenje) doslovno ispunjena, tada možete znati da je vaše istorijsko tumačenje taj pravi događaj; međutim, ako nedostaje ispunjenje jedne reči, tada morate potražiti neki drugi događaj, ili čekati na njegovo buduće ispunjenje; jer, Bog se stara da se istorija i proročanstvo slažu, tako da se prava deca Božja nikada ne postide. (Ps. 22:5; Is. 45:17-19; 1. Pet. 2:6; Otk. 17:17; Dela 3:18).
14. Najvažnije pravilo između svih je da imate veru. To mora biti vera koja zahteva žrtvu, i ako je iskušana, odreći će se i

najdraže stvari sa zemlje, svet i sve njegove želje – dostojanstvo, život, zanimanje, prijatelje, dom, ugodnosti i svetske časti. Ako bi bilo šta od toga smetalo našoj veri u ma kojem delu Božje reči, pokazaće se da je naša vera uzaludna. Niti možemo verovati sve dotle dok god se neki od ovih motiva skrivaju u našem srcu. Moramo verovati da Bog nikada ne prestupa Svoju reč; i možemo imati poverenje da će Onaj koji zapaža vrapčev pad, i broji svu našu kosu na glavi, čuvati tumačenje Svoje reči i da će postaviti ogradu oko nje, i sprečiti one koji iskreno veruju u Boga, i koji imaju bezuslovno poverenje u Njegovu reč, da odlutaju od istine, iako možda ne razumeju Grčki i Jevrejski.

Ovo su neka od najvažnijih pravila za koja nalazim da me Božja reč upućuje da ih prihvatim i sledim kako bih imao doslednost i tačnost. I ako se ne varam čineći tako, nalazim Bibliju u celini kao jednu od najednostavnijih, najjasnijih i najrazumljivijih knjiga ikada napisanih, koja sadrži dokaze u sebi o svom Božanskom poreklu i punu svake vrste znanja koja naša srca mogu samo poželeti da u njoj uživaju. Našao sam da je ona blago koju ceo svet ne može kupiti. Ona daje mir u verovanju i čvrstu nadu u budućnost. Ona održava um u nevoljama i uči nas da budemo ponizni kad napredujemo. Priprema nas da volimo i da činimo dobro drugima i uči nas da shvatimo vrednost duše. Čini nas hrabrima i junacima za istinu i daje čvrstinu ruci da se suprotstavi zabludi. Ona nam daje moćno oružje da potisnemo neverovanje i pruža nam jedini protivotrov za greh. Upućuje nas na to kako će smrt biti pobeđena i kako se sveze groba moraju raskinuti. Govori nam o budućim događajima i pokazuje u čemu se sastoji priprema koja je neophodna da se suočimo sa njima. Ona nam daje mogućnost da razgovaramo sa Carem nad carevima i otkriva najbolji zakon ikada napisan.

Ovo je samo bledi prikaz njene vrednosti; a ipak koliko je duša koje koje idu propast koje zanemaruju ili, što je jednako loše, smatraju da ona predstavlja sakrivenu tajna koja se ne može upoznati. O, dragi moj čitaoče, neka ona bude glavni predmet tvog proučavanja. Dobro je ispitajte i videćere da je ona sve to što sam rekao. Da, kao Kraljica Savska, reći ćeš da ti ni polovina nije rečena.

Nauka o Bogu koja se podučava u našim školama je uvek zasnovana na nekom crkvenom načelu. Da bi neko prihvatio takvo gledište, biće dovoljno da se takve ideje utisnu u njegov svež um, ali to će se uvek će se završiti u zatucanosti. Slobodan um nikada neće biti zadovoljan stavovima drugih. Da sam ja veroučitelj mladima, prvo bih se upoznao sa kapacitetom njihovih umova. Ako bi rezultat bio dobar, ohrabrivao bi ih da proučavaju Bibliju sami i slao bi ih da slobodno čine dobro svetu. Ali oni koji nemaju kapacitet da misle sami za sebe bi bili pod utiskom mojih verovanja, što je jednako kao da sam na njihovim čelima napisao “zatucan” i poslao ih u svet kao robove!

Dodatak F – Temelj Adventističke doktrine

Crkva Adventista Sedmog dana je položena na čvrstim temeljima. Naši pioniri su marljivo proučavali sve dok sistematski nisu postavljene veze između istina. Obratite pažnju na sledeće:

> Kada je prošla 1844-ta, tražili smo istinu kao sakriveno blago. Sretala sam se sa braćom i molili smo se i proučavali ozbiljno. Često smo ostajali do kasno u noć, a poneka i celu noć, moleći za svetlost i proučavajući reč. Iznova i iznova su se ova braća okupljala da proučavaju bibliju, da bi naučili njeno značenje i da bi bili spremni da propovedaju sa silom. Kada su došli do tačke proučavanja kada su rekli, "Ne možemo učiniti ništa više," Duh Gospodnji bi došao na mene i ja bih bila odneta u viziji i jasno objašnjenje i stihovi koje smo proučavali bi mi bili pokazani sa uputstvima kako ćemo efektivno raditi i propovedati. *Tako nam je data svetlost koja na je pomogla da razumemo pisma u vezi Hrista, Njegove misije i Njegovog sveštenstva.* ***Put istine koji se pružao od tih vremena do vremena kada ćemo ući u Božiji grad, mi je pojašnjen***, i predavala sam drugima instrukcije koje je meni Gospod dao. RH, May 25, 1905 par. 24

Ne želim da ignorišem ili previdim nijednu kariku u lancu dokaza koji je formiran posle 1844-te, gde su se male družine iskrenih tragaoca za istinom sastajale da proučavaju bibliju i da traže od Boga svetlost i vođstvo…*Istina je, tačku po tačku,*

urezana u naše umove tako čvrsto da nije bilo mesta sumnji… Dokazi koji su nam dati u našim ranim iskustvima imaju i dalje istu silu koju su imali tada. *Istina je ista kakva je douvek i bila i ni jedan stub nemože biti izvučen iz strukture istine*. Ona koja je tražena iz reči 1844-te, 1845-te i 1846-te ostaje ista u svakom smislu. Letter 38, 1906, pp. (To the Wahroonga Sanitarium Family, January 23, 1906.) (Manuscript Releases, vol. 1, p. 52)

> Videla sam jednu grupu vernih koji su budno stražili i čvrsto stajali, ne gledajući na onime koji su hteli da uzdrmaju usvojeno verovanje Hristovog tela. Bog ih je posmatrao sa odobravanjem. Bila su mi prikazana tri koraka — prva, druga i treća anđeoska vest. Moj anđeo pratilac reče: "Teško onome ko i u najmanjoj meri izmeni ove poruke. Ispravno shvatanje ovih poruka je od životnog značaja. Sudbina duša zavisi od toga kako će primiti ove vesti". Još jednom mi je skrenuta pažnja na ove poruke i videla sam kako je skupo Božji narod platio svoje iskustvo. Ono je stečeno uz mnogo patnji i teškom borbom. Bog je svoje verne vodio korak po korak, dok ih nije doveo do čvrstog, nepomičnog stanovišta." EW 258 (1882)

Pažljivim čitanjem istorije pionira jasno vidimo da je položen čvrst temelj. Oslonci tog temelja se neće promeniti. To znači da svaki napredak u znanju mora odgovarati temelju koji je položen u tim ranim godinama. Znanje se može proširiti i umnožiti, ali uvek na tom istom temelju. Da li je Elen Vajt smatrala da doktrina o Božjoj ličnosti pripada starim obeležjima i temelju vere?

> "Oni koji žele da uklone stara obeležja se ne drže čvrsto; ne pamte onako kako su primili i čuli. Oni koji pokušavaju da uvedu teorije koje bi uklonile *stubove naše vere po pitanju svetinje ili po pitanju ličnosti Boga ili Hrista*, rade kao slepi ljudi. Oni se trude da unesu nesigurnost i da upute Božji narod na pogrešan put." E. G. White,*Manuscript Release No.760*, p. 9, 1905

Elen Vajt kaže da učenje o Božjoj i Hristovoj ličnosti predstavlja stubove naše vere i da se oni moraju čvrsto držati. Nezamislivo je da bi Bog podigao pokret koji nema ispravan stav o Njemu, koji je izvor svake istine. Isus je rekao, "Ja sam Istina." Ako je temelj koju su položili pioniri imao pogrešan stav o Hristu i Bogu, onda se ne može zvati temeljom istine. Istina o Bogu direktno utiče na sva druga učenja. Zapazite:

> Hristos, Njegov karakter i delo, predstavljaju centar i kružnicu svake istine. On je lanac na kojem su nanizani dragulji doktrine. U Njemu nalazimo kompletan sistem istine. RH, 15. Avgust, 1893 par. 1

Ako je Hristos predstavlja centar i kružnicu svake istine, onda bi pogrešno tumačenje Isusa Hrista uništilo sva ostala učenja. Potrebno je da raščistimo ovo u svojim umovima. Mnogi danas u crkvi izjednačavaju poricanje trojstva, a pogotovu Svetog Duha, sa opasnošću da se počini neoprostiv greh. Ako je ovo slučaj, niko od naših pionira neće biti na nebu, jer su svi odbacivali trojstvo i Svetog Duha kao posebnu osobu. Ovo je potpuna besmislica

Potpuno je nedosledno tvrditi da je platforma naših pionira o božanstvu jednostavno početna tačka od koje smo napredovali ka trenutnoj poziciji o trojstvu. Ovakva tvrdnja je ili naivna ili prevarna. Stav pionira je dijametralno suprotan sa trenutnim stavom o božanstvu u Adventizmu. Nema napretka od jednog ka drugom u logičnoj sekvenci koja može tvrditi da za svoj osnov ima početnu tačku pionira. Takva tvrdnja je poricanje racionalnog toka misli u odnosu na činjenice.

Jedina linija napretka za koju se može tvrditi da predstavlja proširenje, je pažnja na Hristovo Božanstvo kao centralnu tačku plana spasenja. Ali takvo proširenje nikada nije promovisalo ideju jednakih ličnosti božanstva iste večnosti. Ovo je potpuno poricanje prvobitnog temelja. Elen Vajt je govorila o ličnostima Boga i Hrista kao stubovima vere zajedno sa učenjem o svetinji. Kao što smo spomenuli ranije, ne možete imati zamišljenog Oca i Sina koji rade u doslovnoj svetinji – to ili stoji zajedno ili pada zajedno, osim ukoliko neko može da živi sa ovim nedoslednostima.

> Priče 22:28 Ne pomiči stare međe, koju su postavili oci tvoji.

Izgleda da krajem 1920-te, W.W Preskot nije intepretirao izjavu Elen Vajt o prvobitnom, nepozajmljenom, izvornom životu, kao današnja crkva (osim ako tu izjavu nikada nije video, što je gotovo neverovatno). Njegova snažna procena odnosa Oca i Sina jezgrovito izražava pravu poziciju Adventista sedmog dana. Zapazite kako on izražava ovaj odnos:

> Možemo zamisliti da je Otac postojao od večnosti i da ima neograničene moći, jer želi da

> tako postoji, bez ikakvog spoljnjeg uzroka, večan, neograničen i neizveden; i da Sin postoji sa Ocem od večnosti i poseduje sve Očeve neograničene moći, ali ih je primio od Oca, i postoji jer Otac želi da On postoji na taj način, večan, neograničen, neizveden. Ovaj koncept objašnjava ceo jezik Novog Zaveta o Božjem Sinu.
>
> Sin je jednak Ocu u svemu osim u onome što termini *Otac i Sin* znače. On je jednak Ocu u tome što deli puninu Očevog postojanja od večnosti i Njegovu neograničenu moć, mudrost i ljubav. Ali pošto Otac poseduje ove atribute sam od sebe, a Sin ih dobija od Oca, u ovom smislu i jedino u ovom smislu Otac je veći od sina.
>
> Evidentno je da kod večnog Oca i večnog Sina ideja ko je stariji ili mlađi nema svoje mesto. Kada podižemo koncept sinaštva van vremena u večnost, tada elementi toga, oduvek prisutni kod ljudskih očeva i sinova, najednom nestaju. Kada nestanu, da li preostaje neki suštinski koncept za naše ideje posinaštva? Da; ostaje glavna ideja, odnosno, lično postojanje i sile izvedene iz druge osobe. I ova ideja je jasno otkrivena u Jovanu 5:26 i u drugim rečima sa Hristovih usana koji opisuju Njegov odnos sa Bogom. The Doctrine of Christ str. 20,21

Ova Preskotova izjava je samo još jedan od mnogobrojnih primera da smo pomakli stubove vere koji su naši oci postavili.

Dodatak G – Dragocena poruka

Dragocena poruka koja je data Džonsu i Vagoneru, je bila poruka koja je imala silu da oslobodi moć poznog dažda. Zapazite:

> Gospod je u svojoj velikoj milosto poslao najdragoceniju poruku svom narodu kroz starešine Vagonera i Džonsa. Ova poruka treba pred svetom da na još jasniji način istakne uzdignutog Spasitelja, žrtvu za grehe celog sveta. Ona je predstavila sigurnost opravdanja verom; pozvala je ljude da prime Hristovu pravednost, koja se ispoljava kroz poslušnost svim Božjim zapovestima. Mnogi su izgubili Isusa iz vida. Takvi treba da uprave svoje oči na Njegovu božansku ličnost, Njegove zasluge, i Njegovu nepromenjivu ljubav prema ljudskom rodu. Sva moć je data Njemu u ruke, da može proslediti bogate darove ljudima, uključujući i dragoceni dar Njegove pravednosti bespomoćnom ljudskom rodu. Ovo je poruka koju je Bog naredio da se prenese svetu. Ovo je poruka trećeg anđela, koja treba da se objavljuje jakim glasom i kojoj će biti pridruženo izlivanje Svetog Duha u velikoj meri. TM 91

Džonsova i Vagonerova poruka je postavljena u kontekstu Hrista kao jedinorodnog Božjeg Sina. Kao što sam naglasio ranije, u 20-tom poglavlju knjige, ispravni *identitet* Hrista kao Sina Božjeg i Sina Čovečjeg je glavna odlika opravdanja verom. Zapazite šta Vagoner kaže o Hristu:

Ovo ime nije dato Hristu kao posledica nekog velikog dostignuća, već kao Njegovo pravo nasleđem.[223] Kada govorimo o sili i veličini Hrista, pisac Jevreja kaže da je On toliko bolji od anđela, jer "i toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi." Jev 1:4. Sin uvek sa punim pravom uzima očevo ime; i Hristos, kao "jedinorodni Božji Sin," ima sa punim pravom isto ime. Sin je, takođe, u većem ili manjem stepenu, reprodukcija oca; on donekle ima iste odlike i lične karakteristike kao njegov otac; ne savršeno, jer ne postoji savršena reprodukcija među ljudima. Ali u Boga nema nesavršenstva, niti u bilo kom Njegovom delu i stoga je Hristos "identičan" Očevoj ličnosti. Jev 1:3. Kao Sin samopostojećeg Boga, On po svojoj prirodi ima sve atribute Božanstva.

Istina je da ima mnogo sinova Božjih, ali Hristos je jedini "jedinorodni Božji Sin," i stoga je Sin Božji u smislu u kojem nijedno drugo biće nikada nije bilo niti može biti. Anđeli su sinovi Božji, kao što je bio i Adam (Jov 38:7, Luka 3:38), ali stvaranjem; Hrišćani su sinovi Božji usvajanjem (Rim 8:14-15), ali je Hristos Sin rođenjem. Pisac Jevrejima kasnije pokazuje da pozicija Božjeg Sina nije ona na koju je uzdignut, već ona na koju ima

[223] Vagoner jasno razlikuje razmišljanje koje je zasnovano *na učinku*od razmišljanja zasnovanog na *odnosu*. On govori u kontekstu zasnovanom na*odnosu*.

pravo. On kaže da je Mojsije bio veran u kući Božjoj, kao sluga, ”ali je Hristos kao sin u domu svom.” Jev 3:6. I takođe izjavljuje da je Hristos Graditelj kuće. Stih 3. “Jer će On sagraditi crkvu Gospodnju i nosiće slavu. Zah 6:12.13” (E. J.Waggoner, 1890, *Christ and His Righteousness*, pages 11-13)

“A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će biti Gospodar u Izrailju, kome su izlasci od početka, od večnih vremena.” Mih 5:2. Znamo da je Hristos proizišao od Boga (Jovan 8:42), ali je to bilo toliko davno u vekovima večnosti, da je to van shvatanja ljudskog uma. (E. J. Waggoner, 1890, Christ And His Righteousness, str. 9)

Mi poštujemo Oca kada slavimo Sina. Mi pazimo na Pavlove reči, “ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj.” (1 Kor 8:6); kao što smo već citirali, kroz Njega je Bog stvorio svetove. Sve stvari proističu od Boga, Oca; čak i sam Hristos je proizišao od Oca; ali je Ocu bilo po volji da u Njemu počiva sva punina i da bude direktni posrednik u svakom delu stvaranja. Naš cilj u ovom istraživanju je da postavimo Hristovu punopravnu poziciju jednakosti sa Ocem, da bi Njegova iskupiteljska sila bila više cenjena. *Isto*, stranica 19

> Pismo otkriva da je Hristos "jedinorodni Božji Sin." On je rođen, nije stvoren. A kada je rođen nije naše da istražujemo, niti to naš um može da shvati čak i da nam je rečeno. Prorok Mihej nam govori sve što znamo o tome u ovim rečima: "A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći koji će biti Gospodar u Izrailju, kome su izlasci od početka, od večnih vremena." Mih 5:2. Bilo je vreme kada je Hristos proizišao od Boga, iz Njegovog krila (Jovan 8:42; 1:18), ali to vreme je toliko daleko u večnosti do te mere da je praktično bez početka.
>
> Ali glavna poruka je da je Hristos rođeni Sin, a ne stvoreno biće. On *nasleđem* ima ime preslavnije od anđela; On je "Sin u domu svom." Jev 1:4; 3:6. I pošto je On jedinorodni Božji Sin, On je od iste supstance i ima istu prirodu kao Bog, i rođenjem poseduje sve atribute Boga; jer je Ocu bilo po volji da Njegov Sin bude obličje Njegovog bića, sjajnost Njegove slave i sve punine božanstva. Stoga, "On ima život u sebi;" On sa potpunim pravom poseduje besmrtnost i može dati besmrtnost drugima. *Isto*, stranica 21,22.

Zapazite šta Džons kaže o Hristu:

> On koji je bio u obličju Boga uzeo je na sebe obličje čoveka. "U telu je sve vreme bio Bog,

> ali se nije prikazivao kao Bog." "On je lišio sebe Božjeg obličja i umesto toga je uzeo ljudsko obličje." "On se privremeno odrekao slave Božjeg obličja." (A. T. Jones, *General Conference Bulletin 1895,* str 448)
>
> On je rođen od Svetog Duha. Drugim rečima, Isus Hrist je ponovo rođen. Božji prvenac je došao sa neba na zemlju i ponovo je rođen. Ali sve u Hristovom radu je obrnuto od nas: On, bez greha, je načinjen grehom da bismo mi mogli biti učinjeni pravednim pred Bogom u Njemu. On, živi, Princ i Izvor života, umro je da bi mi mogli živeti. On čiji su izlasci od večnih vremena, Božji prvenac, je ponovo rođen da bi mi mogli biti ponovo rođeni. (Christian Perfection, paragraf 53, 54,Propoved od A. T. Jones-a, Review & Herald, 07. Jul - 01. Avgust, 1899)

Kada god se iznesu ovakvi citati, odgovor koji odmah usledi je, "Elen Vajt se nije slagala sa svime što su Džons i Vagoner pisali," kao da to rešava pitanje da je ona verovala da su oni bili u zabludi po pitanju Božanstva. Ovo predstavlja slabo proučavanje činjenica. Obratite pažnju na sledeću izjavu koju je dala o poruci Džonsa i Vagonera:

> Poruke koje nose božansku punomoć su poslate Božjem narodu; predstavljene su slava, veličanstvo, Hristova pravednost, Božja punina i istina; punina Božanstva u Isusu Hristu je poslata među nas sa lepotom i

> ljupkošću da očara sva srca koja nisu zatvorena predrasudama. Znamo da je Bog radio među nama. EGW 1888 materials, str. 673

On jasno kaže da su predstavili puninu Božanstva u Isusu Hristu. Ovi ljudi su predstavili Hrista kao proizišlog od Oca za šta mi kažemo da umanjuje puninu Božanstva u Hristu. Elen Vajt kaže da je to punina Božanstva. Koliko ćemo još tvrdoglavo odbijati ovu poruku sa neba i zatiskivati uši? Ako ne možemo čuti istinu u toj izjavi, možemo pojačati zvuk ovom:

> Bog predstavlja umovima ljudi dragocene nebeske dragulje istine, prikladnim za naše vreme. Bog je spasao ove istine iz okruženja zabluda i stavio ih u ispravni okvir. EGW 1888 materials, str. 139, 140

Ako obratite pažnju na okvir Vagonerove knjige, Hristos i Njegova pravednost, videćete naslove:

1. Kako da smatramo Hrista
2. Da li je Hristos Bog?
3. Hristos kao Stvoritelj
4. Dali je Hrist stvoreno biće?
5. Bog se javi u telu

Ovo je okvir Vagonerove prezentacije. Elen Vajt jasno kaže da je okvir ispravan. Tačan je. Nemojmo govoriti da je Vagoner promenio svoj stav od 1888-me do 1890-te, kada je napisao ovu knjigu. Elen Vajt nikada nije ukazala da je ovo problem. Pokušajmo da bolje shvatimo ovaj predmet.

Stav o Hristu koji su predstavili Džons i Vagoner, danas bi bio nazvan poluarijanizmom i po standardima trojstva *zasnovanom na učinku* podriva Hristovo Božanstvo. Ako je to slučaj, onda njihova poruka nije "dragocena" i neće dovesti do poznog dažda kao što je Elen Vajt navodila. U 1888-moj je crkva skoro u celosti zasnivala stav o božanstvu na gledištima pionira. Pozni dažd mogao doći kao odgovor na ovu poruku i Hristos je mogao doći ubrzo posle toga, kao što je Elen Vajt i tvrdila. Zapazite sledeće:

> Da su oni koji tvrde da imaju živo iskustvo u Božjim stvarima uradili delo koje ima je bilo dato kao što je Gospod naredio, ceo svet bi bio upozoren na ovo, i Gospod Isus bi došao sa silom i velikom slavom. The Review and Herald 06. Oktobar, 1896

> Da je Božja namera izvršena od strane Njegovog naroda u tome da se svetu odnese poruka milosti, Hristos bi došao na zemlju i sveti bi bili pozdravljeni dobrodošlicom u Božji grad. Testimonies 6, str. 450. (1900)

Vrlo je očigledno da trojstvo nije bilo ključni sastojak u završavanju dela Adventističke crkve. Dve godine pre izdavanja knjige Čežnja vekova i izjave u njoj po pitanju prvobitnog, nepozajmljenog, izvornog života, Elen Vajt je izjavila da se Hristos već mogao vratiti. Ovo moramo razmotriti veoma pažljivo.

Proučavanje istorije pokazuje da se doktrina trojstva nije počela uvoditi u crkvu pre 1892 godine kada je Elen Vajt bila u

Australiji. Za tri godine od 1888 do 1891-ve, Elen Vajt je radila sa Džonsom i Vagonerom na tome da se ova poruka objavi. U 1888 godini je ova poruka naširoko odbačena, ali polako tokom vremena, ključni ljudi su priznali svoju grešku, ali je šteta već načinjena.[224] Interesantno je zapaziti da je u dekadi kada je odbačena poruka iz 1888-me, doktrina o trojstvu počela da se predstavlja u crkvi.

Poruka iz 1888-me je trebala da razjasni položaj koji su zauzeli pioniri o Sinu, tako da se Hristos može potpunije objavljivati. Odbacivanje ove poruke iz 1888 godine je otvorilo vrata za stav o Hristu koje je odražavalo srce zastupnika vrednosti zasnovanih na učinku. Iako su pioniri držali ispravan oblik doktrine, očišćenje srca, za koje je istražni sud bio predviđen da ga sprovede, se nije odigralo. Umesto da se okrene od razmišljanja zasnovanog na učinku, crkva je počela da menja Boga koga su poštovali tako da odražava ideje njihovog sopstvenog uma.

Odbijanje da hodi u svetlosti, čoveka ostavlja da hoda u tami. Ohrabrujem vas da proučavete činjenice iz istorije i iz drugih izvora, a ne samo kroz jedinstven, ali i donekle izopačen pogled Leroy Froom-a koji je iznet u knjizi *Movement of Destiny*.[225]

[224] Pogledajte *1888 Re-examined* od Robert Weiland-a

[225] Neki dobri izvori su: *Christ our Righteousness*od A.G Daniels-a i *Exodus to Advent in Type and Anti-Type* od Taylor Bunch-a.

Dodatak H – Pisma koja se odnose na krizu u vezi sa Kelogom

Kellog Presscot-u:
Vi, Starešina Danijels i drugi, ste govorili o tankoj liniji razgraničenja, ali nisam mogao jasno da vidim o čemu se radi, ali ova izjava Sestre Vajt mi to pojašnjava. Razlika je sledeća: Kada kažemo da je Bog u trojici, reč "Bog" se shvata tako da ih je u Božanstvu troje, Bog Otac, Bog Sin i Bog Sveti Duh, pri čemu je ispravno razumevanje, da bi se sačuvao ceo koncept u našim umovima, u sledećem: Bog Otac sedi na prestolu na nebesima, a takođe i Bog Sin; dok Božji život ili Duh ili prisutnost jeste sveprožimajuća sila koja ispunjava Božju volju po celom svemiru. Pismo: J H Kellogg-a W.W Prescott-u. 25. Oktobar, 1903.

Kellogg Butler-u:
Koliko ja shvatam, teškoće koje su pronađene u knjizi "Živi hram" mogu biti sumirane u ovom pitanju: Da li je Sveti Duh osoba? Vi kažete ne. Ja sam pretpostavljao da Biblija sa razlogom govori "on" kada govori o Svetom Duhu. Sestra Vajt koristi reč "on" i toliko puta je rekla da je Sveti Duh treća osoba Božanstva. Kako Sveti Duh može biti treća osoba, a da uopšte ne bude osoba mi je teško da razumem. Pismo: J.H Kellogg-a G.I Butler-u. 28. Oktobra, 1903.

A.G Daniels piše W.C White-u u vezi Kelogovih stavova:
Otkad se odbor završio, imao sam potprebu da vam pišem u poverenju o planovima Dr. Keloga da revidira i ponovo izda "Živi hram"...On (Kelog) kazao je da je nekoliko dana pre odbora, razmišljao o toj stvari i počeo da uviđa da je napravio malu grešku u izražavanju svojih stavova. Rekao je da je sve vreme brinuo kako da izrazi Očev karakter i Njegov odnos sa stvorenjima... Tada je naglasio da se prepreka sastojala od njegovih prethodnih stavova o trojstvu, te stoga nije mogao da iznese jasnu i apsolutno

tačnu izjavu; ali u tom kratkom vremenskom periodu počeo je da veruje u trojstvo i sada je jasno uvideo u čemu su poteškoće i veruje da sada može da razjasni ovu problematiku. Rekao mi je da sada veruje u Boga Oca, Boga Sina i Boga Svetog Duha; i da je njegov stav da je Bog Sveti Duh, a ne Bog Otac onaj koji ispunjava čitav svemir i živa bića. Da je verovao u ovo pre nego što je napisao knjigu, mogao bi izraziti svoje stavove bez pogrešnih utisaka koje sada knjiga daje. Izneo sam mu svoje prigovore na to učenje i pokušao da mu ukažem da je ono toliko kontradiktorno Jevanđelju da ne vidim kako može biti revidirana sa promenom nekoliko izraza. Neko vreme smo raspravljali o tome na prijateljski način; ali sam osećao da kada smo se razišli doktor nije razumeo sebe niti karakter svog učenja. I nisam mogao videti kako je moguće da toliko promeni stav, i da za nekoliko dana prepravi knjigu tako da sve bude u redu. Pismo: A G Daniells to W C White-u. 29. Oktobar, 1903.

Kellogg Butler-u:
“Ja verujem da je Sveti Duh lice, vi ne. Ali ovo je čisto pitanje definicije. Ja verujem da je Sveti Duh lice; vi kažete, ne, nije lice. Jedini razlog zašto se ne slažemo je u tome što se ne slažemo u svojim idejama šta znači lice. Vaša ideja lica je verovatno slična osobi ili ljudskom biću. Pismo: J. H. Kellogg-a G. I. Butler-u. 21. Februar, 1904.

Butler Kellogg-u:
Koliko ste vi i Sestra Vajt u savršenom skladu, ostavljam potpuno između Vas i Sestre Vajt. Sestra Vajt kaže da ne postoji savšen sklad; vi tvrdite da postoji. Znam da neke njene primedbe izgleda kao da daju jak temelj vašim tvrdnjama. Dovoljno sam iskren da kažem to, ali moram da joj poklonim poverenje, dok ne kaže da postoji razlika, i ne verujem da možete u potpunosti reći šta ona misli. Bog živi u nama kroz svog Svetog Duha, kao

Utešitelj, kao Ukoritelj, a pogotovu kao Učitelj. Kada dođemo k njemu, imao udeo s Njim u tom smislu da Duh proizilazi od Njega; proizilazi od Oca i Sina. To nije osoba koja hoda okolo na nogama ili leti kao doslovno biće ili u smislu kao što su Otac i Sin - a i ako jeste, to je van mog poimanja značenja jezika ili reči. Pismo: G. I. Butler-a J. H. Kellogg-u,05. April, 1904.

U viziji Sestri Vajt je "jasno pokazano da na ova mišljenja neki gledaju kao da su velike istine koje su unete i istaknute u sadašnje vreme. Pokazan mi je temelj koji je čvrst –a to je istina Božje Reči. Neko od velike odgovornosti u zdravstvenom radu je upućivao ljude da oslabe ovaj temelj. Tada sam čula glas kako kaže, "Gde su stražari na zidovima Sionskim? Da li spavaju? Ovaj temelj je izgradio Veliki Graditelj i izdržaće oluje i bure. Da li će oni dozvoliti ovom čoveku da prezentuje doktrine koje poriču prošlo iskustvo Božjeg naroda? Došlo je vreme za odlučno delovanje. 1SM 204.

Sestra Vajt je rekla da on prezentuje "spiritističke teorije po pitanju Božje ličnosti."1 SM 204

Nekoliko zapažanja:

1. Izgleda da je Kelogovo obraćenje ka nauci o trojstvu otvorilo vrata krizi koja je usledila.
2. Problem se sveo na to da li je Sveti Duh posebno lice ili ne.
3. Diksusija je uključivala i razumevalnje Božje ličnosti.
4. Kelog je koristio izjave iz Duha Proroštva da podrži svoje argumente.
5. Panteizam je bio plod, ali trojstvo je koren.
6. Elen Vajt je rekla da ovi stavovi oslabljuju temelj istine.
7. Rekla je da su njegovi opasni stavovi oni koji su u vezi Božje ličnosti.

Dodatak I – Božja Ličnost – James White

Božja Ličnost.
James White
Pamflet objavljen od strane James White-a oko 1861. godine

Čovek je stvoren po Božjem obličju. “Potom reče Bog: Da načinimo čoveka po svom obličju, kao što smo mi.” “I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.” I Moj 1:26,17. Takođe i I Moj 9:6; I Kor 11:7.

Oni koji poriču Božju ličnost, kažu da “obličje” o kom se ovde govori ne predstavlja fizičku formu, već moralni oblik i ovim dokazuju ljudsku besmrtnost. Argument je sledeći:

Pod jedan, čovek je stvoren po moralnom Božjem obličju. Pod dva, Bog je besmrtno biće. Pod tri, stoga su svi ljudi besmrtni. Ali ovakav način razmišljanja takođe dokazuje da su svi ljudi svemogući, sveznajući i sveprisrutni i na taj način daju smrtnim ljudima atribute Božanstva. Da pokušamo sledeće:

Pod jedan, čovek je stvoren po moralnom Božjem obličju. Po dva, Bog je svemoguć, sveznajuć i sveprisutan. Pod tri, čovek je stoga, svemoguć, sveznajuć i sveprisutan. Ono što dokazuje previše, ne dokazuje ništa za poentu priče, stoga pozicija da se „obličje Božje” odnosi na Njegov moralni lik nije održiva.

Kao dokaz tome da je Bog osoba, pročitajte Njegove sopstvene reči Mojsiju: “I reče Gospod: Evo mesto kod mene, pa stani na stenu. I kad stane prolaziti slava moja, metnuću te u raselinu u kamenu, i zakloniću te rukom svojom dok ne prođem. Potom ću

dignuti ruku svoju, i videćeš me sleđa, a lice se moje ne može videti." IIMoj 33:21-23. Takođe i IIMoj 24:9-11

2

Ovde Bog govori Mojsiju da će videti njegovoobličje. Reći da se Bog pojavio Mojsiju i da je on video Njegovo obličje, kada On nema obličje, je optuživanje Boga da je dodatno prevario svog slugu Mojsija.

Ali skeptik misli da vidi kontradikciju između 11-og stiha, koji govori da je Bog govorio sa Mojsijem licem k licu, i stiha 20, koji govori da Mojsije nije mogao videti Njegovo lice. Ali neka IV Moj 12:5-8 ukloni nejasnoće. "Tada siđe Gospod u stupu od oblaka, stade na vratima šatora. I viknu Arona i Mariju, i dođoše oboje. I reče im: Čujte sada reči moje: prorok kad je među vama, ja ću mu se Gospod javljati u utvari i govoriću s njim u snu. Ali nije takav moj sluga Mojsije, koji je veran u svem domu mom. Njemu govorim iz usta k ustima, i on me gleda doista."

Veliki i strašni Bog je sišao, obavijen oblakom slave. Ovaj oblak se mogao videti, ali ne i lice koje je svetlije od hiljadu sunaca. Pod ovim okolnostima je Mojsiju dozvoljeno da priđe bliže i priča sa Bogom licem k licu, ili iz usta k ustima, i on ga je zaista gledao.

Prorok Danilo kaže, "Gledah dokle se postaviše prestoli, i starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo. 9:7. "Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečij iđaše s oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pre njim i dade mu se vlast i slava i carstvo." Stihovi 13,14

Ovo je uzvišen opis odnosa između dve osobe; to jest, Boga Oca i Njegovog Sina Isusa Hrista. Poreknite njihovu ličnost i nema više nikakvogsmisla u ovim citatima iz Danila. Uvezi sa ovim citatom pročitajte objavu apostola da je Sin načinjen po obličju Očeve ličnosti. “Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana preko sina, kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog.” Jev 1:1-3

Mi ovde dodajemo Hristovo svedočanstvo. “I Otac koji me posla sam svedoči za mene. Ni glas Njegov kad čuste ni lice Njegovo videste.” Jovan 5:37. Takođe pogledajte i Fil 2:6. Reći da Otac nema oblik i ličnost izgleda kao najveća kontradikcija jednostavnim Biblijskimizrazima.

PRIMEDBA - "Bog je duh." Jovan 4:24.

ODGOVOR– Anđeli su takođe duhovi [Ps.104:4], a ipak oni koji su posetili Avrama i Lota su spavali, jeli i držali Lota za ruku. Bili su duhovna bića. Tako je i Bog duhovno biće.

PRIMEDBA–Bog je svuda. Dokaz. Ps.139:1-8. On je na svim mestima koliko i na jednom mestu.

ODGOVOR - 1. Bog je svugde kroz svoje sveznanje kao što se vidi u Davidovim rečima navedenim iznad. Stihovi 1-6 “Gospode! Ti me kušaš i znaš. Ti znaš kad sedam i kad ustanem; ti znaš pomisli moje izdaleka; kad hodim i kad se odmaram, ti si oko mene, i sve puteve moje vidiš. Još nema reči na jeziku

mom, a Ti, Gospode, gle, već sve znaš. Sastrag i spred ti si me zaklonio, i stavio na me ruku svoju. Čudno je za me znanje tvoje, visoko, ne mogu da ga dokučim.

4

2. Bog je svuda kroz svog Duha, koji je Njegov predstavnik, i manifestuje se gde god se Njemu prohte, kao što ćemo videti u samim rečima koje primedbovalac izjavljuje, kao što se vidi iznad. Stihovi 7-10 “Kuda bih otišao od duha Tvog, i od lica Tvog kuda bih pobegao? Da izađem na nebo, Ti si onde. Da siđem u pakao (*grob*), onde si. Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: I onde će me ruka Tvoja voditi, i držati me desnica Tvoja.” Bog je na nebesima. Ovo nas uči Gospodnja molitva. “Oče naš koji si na nebesima.” Mat 6:9; Luka 11:2. Ali ako je Bog na jednom mestu koliko i na svim drugima, onda su nebesa jednako u jednom mestu kao i na svim mestima i ideja odlaska na nebesa je greška. Mi smo svi na nebesima; i Gospodnja molitva, u skladu sa ovom maglovitom teologijom jednostavno znači, Oče naš koji si svuda, da se sveti ime tvoje. Da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu; jer je svuda.

Čitaoci Biblije veruju da su Enoh i Ilija odvedeni kod Boga na nebesa. Ali ako je Bog na nebesima koliko i na svim drugim mestima, sve je ovo greška. Oni nisu preneseni. I sve što je rečeno o vatrenim kočijama i vatrenim konjima i vihoru koji je Iliju odveo na nebesa, je beskorisno paradiranje. Oni su samo isparili i para je prošla kroz ceo univerzum. To je sve što um može pojmiti o Enohu i Iliji kada tvrdimo da su Bog i nebesa na jednom i svim mestima. Ali za Iliju je rečeno, “I Ilija otide u vihoru na nebo.” II Kraljevima 1:11. A za Enoha je rečeno da

"Živeći Enoh jednako po volji Božjoj, nestade ga jer ga uze Bog." I Moj 5:24.

Za Isusa je rečeno da "sede s desne strane prestola veličine na visini." Jev 1:3. "A Gospod, pošto im izgovori, uze se na nebo, i sede Bogu s desne strane." Ali ako su nebesa svugde i Bog je svugde, onda Hristovo vaznesenje na nebokod Očeve desne strane, znači da je jednostavno otišao svugde! Odnet je samo tamo gde ga je oblak zaklonio od pogleda učenika i onda se raspršio i otišao svugde! Stoga umesto ljupkog Isusa, tako divno opisanog u oba zaveta, imamo samo neku vrstu suštine koja je raspršena po celom univerzumu. I u skladu sa ovom razrađenom teologijom, Hristov drugi dolazak, ili Njegov povratak, bi bila kondenzacija Njegove suštine na neki lokalitetet, recimo Maslinsku goru! Hristos je ustao iz mrtvih u fizičkom obliku. "Nije ovde," rekao je anđeo "jer ustade kao što je kazao" Matej 28:6.

"A kad iđahu da jave učenicima Njegovim, i gle, srete ih Isus govoreći: Zdravo! A one pristupivši uhvatiše se za noge Njegove i pokloniše Mu se." Stih 9.

"Vidite ruke moje i noge moje," rekao je Isus onima koji su sumnjali u vaskrsenje, "ja sam glavom; opipajte me i vidite; jer duh tela i kostiju nema kao što vidite da ja imam. I ovo rekavši pokaza im ruke i noge. A dok oni još ne verovahu od radosti i čuđahu se reče im: Imate li ovde šta za jelo? A oni Mu daše komad ribe pečene, i meda u saću. I uzevši izjede pre njima." Luka 34:39-43

6

Pošto se Isus obratio svojim učenicima na Maslinskoj gori, uzet je od njih i oblak ga je zaklonio od njihovih pogleda. "I ovo

rekavši videše oni gde se podiže i odnese ga oblak iz očiju njihovih. I kad gledahu za Njim gde ide na nebo, gle, dva čoveka stadoše pred njima u belim haljinama, koji i rekoše: Ljudi Galilejci! Šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će doći kao što videste da ide na nebo. Dela 1:9-11.

J. W.

Dodatak J – Koreni Proročkog Dara

Ovaj članak od J.O. Corliss-a objašnjava srž problema gneva Sotone protiv ostatka, koji su oživeli poštovanje pravog Boga, negovanog kroz pravi proročki dar u vreme lažnog prorokovanja koje je došlo od papstva.

Koreni proročkog dara
Dar njegovog ponovnog uspostavljanja
J.O Corliss
Review and Herald 07. Septembar, 1911

Prvo obećanje u Bibliji je da će ženino *seme* konačno stati zmiji (Sotoni) na glavu. I Moj 3:15. Značenje ovoga je pojašnjeno u 110-om Psalmu. Tamo je Gospod Isus predstavljen kao sveštenik Melhisedek koji će suditi paganima i naneti rane poglavarima mnogih zemalja. Iako je Hristos *seme* kroz koga će se ovo delo izvršiti, on će postići svoju nameru kroz svoju crkvu, koja nosi njegovo ime i zadužena je da vrši njegovo delo na zemlji.

Ali današnje stanje stvari u svetu otkriva da glava stare zmije (Otk 12:9) još nije razbijena, već da još uvek vlada među ljudima i vodi ih da sprovode njegov plan protivljenja Božjem delu. On ne upotrebljava naizgled najgore između ljudi da sprovode svoj rat, već kada je moguće, koristi i nadahnjuje za svoje ideje one koji se izjašnjavaju kao Hristovi sledbenici. Kroz crkvu u mračnom srednjem veku – koja je tvrdila da je Hristov predstavnik na zemlji –on je činio najveća zlodela progonstva koja su zabeležena u istoriji sveta.

I ovo ipak nije zadovoljilo aždajin gnev. Znamo da je sačuvao svoje najveće snage za poslednju generaciju ljudi. Stoga čitamo:

"I razgnevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalim semenom njenim, koje drži zapovesti Božje i ima svedočanstvo Isusa Hrista." Otk. 12:17. U ovom stihu nije prikazano samo progonstvo koje će biti izvršeno nad semenom (*potomstvom*) žene, već je i sam razlog takvog napada najavljen; naime,ostatak drži Božje zapovesti i imaju "svedočanstvo Isusa Hrista."

Ali zašto bi ovo dostignuće toliko razgnevilo aždaju? – Jednostavno jer su ova dela u suprotnosti sa Sotoninim najranijim naporima da zatre znanje o pravom Bogu. Generalno shvatanje je da je *jedinstvo Boga* doktrina kojoj otkrivenje daje najveći značaj. Glavni cilj Jevrejske religije je bio da čuva ovu tačku. Ova doktrina je uvod u svaku važnu objavu u Starom Zavetu, od deset zapovesti do ceremonija. Svako proročko upozorenje je imalo u sebi ovaj aspekt. Gospod Isus je predstavljao svog Oca na početku svakog svog učenja. Apostol Pavle je rekao da je, iako je u njegovo vreme bilo mnogo gospoda i bogova, njemu i njegovim saradnicima postojao samo *jedan Bog*, Otac, od koga je sve i mi u njemu. 1 Kor 8:5,6.

Donošenje zakona na Sinaju, usred munja i gromova predstavljao je veliki talas plime u ljudskom životu. A kako nijedan talas ne može neprestano biti u svom najvećem zamahu, tada je dat proročki dar da ponavlja u uši Jevrejskim izbeglicama misao o Božjem jedinstvu, koje im je tako divno demonstrirano dok su bili u podnožju Sinaja, ali čiji utisak će proći i postepeno ispariti. Njihov tadašnji zadatak je bio, kao i Spasiteljev u sledećim vekovima, da *ispune zakon*, čineći ga vrednim poštovanja.

Božansko predviđenje došlo im je u pomoć. Bez ovog prikaza predznanja, Božji narod bi morao da se suoči sa svojim

uobičajenim neprijateljima samo sa svojim moralnim načelima, koji su veoma slabi da bi podčinili gomilu društvenih strasti. Čovek u svom najvišem stanju vidi svoju potrebu za duhovnom zaleđinom i gleda "gore" za ono što ne može naći ni u jednom sloju ljudskog društva. Jedan popularni pisac je zapazi da crkva nema pravo da izgubi duh pororštva, jer ako ga sačuva, i ponizno ispoljava, ispunjava prvi uslov za napredak.

Ova misao, kada bi svi znali kako da je izraze bi bila, po prirodnom poretku stvari, ponovljena od strane mnogih, zbog bespomoćnosti ljudskog uma da shvati nameru reči koje su nadahnute sa Neba. Mnogi su u različitim periodima istorije čekali na sveca ili proroka da ih povede i ta činjenica je iskorišćena kada je versko-političkispoj poznat kao Papstvo postavilo svoju organizaciju kao Božjeg proroka.

Pošto je uspela da bude prepoznata kao takva, umesto da usmeri umove ljudi ka jednom Bogu, Tvorcu neba i zemlje, kao izvoru utehe i nade, ovaj pseudo prorok je ukinuo držanje Subote, koja je ustanovljena za očuvanje jedinstva sa Bogom i na taj način okrenula ljude od poštovanja Jehove i okrenula ih ka sebi kao objektu poštovanja i divljenja.

Ali kada ostatak ili poslednja generacija ženinog semena bude došla – kada stigne čas suda – onda će biti upućen poziv svim narodima da se otrgnu ovog lažnog poštovanja i da poštuju Onoga koji je stvorio nebo i zemlju, jedinog pravog Boga. Otk. 14:6,7. Ovo je ono što obnavlja vekovni sukob. Ovo dovodi do svetskog razdora kakav nije bio na svetu do tog momenta, jer je to završetak tog vekovnog sukoba.

U jeku te borbe, doći će do velikog intenziteta svih zemaljskih elemenata. Starisporovi će biti obnovljeni, za koje se mislilo da su davno ućutkani; i novi i suptilniji će se pojaviti. Usred svega ovoga biće potrebno poznanje Jehovine volje. Ali kako neko da zna koja je Božja volja kada jeokružen takvim suprotstavljenimtvrdnjama i mnogim razdorima? Da li će Bog tada napustiti svoj narod sa se sam bori sa najezdom ovih elemenata? Kako da to učini i bude onaj isti Bog koji je uvek odgovarao na poziv svog naroda?

Ako imamo u vidu činjenicu da je sudnji čas blizu, i da svaki slučaj mora biti ispitan zakonom i prorocima (Rim 3:21), svakipojedinac traži smernice u zakonu, kao što je predstavljeno u "Isusovom svedočanstvu" koje je duh proroštva, znajući da samo najpažljivijim koracima možemo proći ovaj svečani test. Neprijateljstvo aždajinog gneva sa kojim ćemo se susresti postaće toliko razdražljivo da će poterati ostatak vernih ka svom jedinom utičištu, obećanju zaštitničke sile. Kao odgovor na ovaj izraz vere, poruke utešne nade dolaze od Božjeg proroka, dajući hrabrost strpljivim pristalicama Božjih zapovesti. Otk 14:12.

Kroz ovaj metod, izvojevaće se pobeda nad zveri i nad njenom ikonom i njenim žigom i nad brojem njenog imena. Oni će "pevati pesmu Mojsija, sluge Božjeg, i pesmu Jagnjetovu, govoreći: Velika su i divna dela Tvoja, Gospode Bože Svedržitelju, pravedni su i istiniti putevi Tvoji, Care svetih. "Otk 15:2,3. Ovim će se završiti duga borba i sveti će stajati u prisustvu onoga koji je velikom marljivošćuodržavao blisku vezu sa ljudima "šaljući k njima zarana jednako glasnike svoje, jer mu beše žao naroda Njegovog i stana Njegovog." 2 Dnevnika 36:15. *Mountain View, California.*

Dodatak K – Pouka Subotne škole iz 1936-te

Ispod ovog teksta naveden je odbor, kao i informacije koju su dovele do serija tromesečnih izdanja pouke Subotne škole koje su predstavile suštinske doktrine Adventističke vere. Pažljivo pročitajte imena u odboru i podršku crkve ovim studijama. Onda vidite šta je napisano po pitanju Božanstva. Ove pouke jasno izjavljuju da je Hristos rođen od Oca i da prima svoj izvor života od Njega. Ovo se odigralo 1936-te i promovisano je od strane Generalne Konferencije iz tog vremena.

"Odeljenje Subotne škole, u želji da pruži posebnu pomoć svom Odboru za pouke za vreme dok budu razmatrali rukopise za lekcije o Biblijskim doktrinama, je izglasao da I. H. Evans, W. H. Branson, O. Montgomery, H. E. Kern, F. M. Wilcox and W. E. Howell, budu imenovani da pročitaju ove rukopise i zasedaju sa Odeljenjem Subotne Škole i Odborom za pouke i razmatraju pouke o biblijskim Doktrinama"*(General Conference Committee notes, 06. Decembar, 1935)*

"Sa početkom četvrtog kvartala 1936-te, Subotne pouke za denominaciju će sedam uzastopnih kvartala obraditi suštinske doktrine ove poruke. Preporučeno je da naši lujdi svuda budu ohrabreni da koriste ove lekcije kao osnov za proučavanje Biblije i sastanke u domovima u suseda i sa prijateljima, i da časovi Biblijskih proučavanja budu organizovani u svakoj crkvi za ovu namenu." *(Review and Herald, 18. Jun 1936, Izveštaj sa sednice poslednjeg dana Generalne Konferencije održane u San Francisku, Lekcije Subotne Škole za 1936-tu)*

Sa početkom u poslednjem kvartalu 1936-te, pouke Subotne škole će u sedam kvartala obraditi suštinske doktrine naše vere;

stoga preporučujemo:

1. U vezi sa proučavanjem ove važne serije lekcija, naš narod širom sveta treba biti ohrabrivan da koristi ove lekcije kao osnov za proučavanje Biblije na sastancima u domovima njihovih suseda i prijatelja.

2. Da se u pripremama za ovaj napredni korak, časovi Biblijskih proučavanja organizuju u svim našim crkvama, kao što je preporučilo Odeljenje za Kućno Misionstvo Generalne Konferencije.

3. Da naše izdavačke kuće obezbede meke poveze za one koji žele da zadrže ovu seriju pouka Subotne škole o Biblijskim doktrinama."*(Review and Herald, 18. Jun, 1936. Procedure Generalne Konferencije)*

"Svi ovi sastanci različitih odeljenja koji su se smenjivali kroz Generalnu Konferenciju su bili obeleženi ozbiljnim duhom proučavanja kako bi se rešili zbunjujući problemi i intenzivnomželjom da se unaprede svi momenti i prilike kako bi se spojile diskusije i planovi koji su razvijeni pred Generalnu Konferenciju, da se ovim sačuva i zaštiti većanje celog veća za buduće upravljanje vođa u pokretu misionstva za laike kada se budu široko razišli po velikom polju rada.

Mnogo vremena je bilo potrebno da se razmotri tema neobičnog interesovanja, - kako da bude što efikasnija korist u misionstvu ovih lekcija Subotne škole za Biblijske doktrine koje je Odeljenje Subotne Škole obezbedilo da se koriste sa početkom poslednjeg kvartala 1936-te i koje će pokriti period od sedam naizmeničnih kvartala. Predsedavajući je objasnio da su

ovelekcije pripremljene u formi koja daje jednostavan okvir Biblijskog čitanja za svaku doktrinalnu temu.

Godinama je bilo potražnje iz različitih delova oblasti za serijom doktrinalnih lekcija Subotne škole uokvirenih na takav način da naši crkveni članovi mogu da je koriste kao osnove za Biblijske studije u domovima svojih prijatelja i komšija. Sada kada imamo takav set lekcija, morali bi zahvaliti Bogu, i unaprediti mogućnost da povedemo naš narod na veliko polje Biblijskog evangelizma. Procene su da postoji oko 100.000 učitelja Subotne škole u našim crkvama širom sveta, koji će stajati pred svojim polaznicima svake sedmice i davati instrukcije za sve doktrinalne teme. Bilo bi lepo ako bi ovih sto hiljada učitelja Subotne škole provelo malo vremena svake nedelje u podučavanju ovih lekcija grupama ljudi ili pojedincima na čiji put svetlo istine još nije obasjano.

Ali ovo nije sve čemu bi trebali da stremimo. Svaki član Subotne škole bi trebao biti ohrabren da ostvaruje kontakte sa ljudima koji traže bolje razumevanje Božje reči i da im održi čas na neformalan način svake sedmice na temu koju je već proučio i za koju primio instrukcije od strane Subotne škole. Šta možemo učiniti braćo, da povedemo celu crkvu koja proučava da postane crkva na delu?*(Grace D. Mace, Review and Herald, 16. Jul, 1936. 'Sastanci Odeljenja Kućnog Misionstva')*

"Zar nije došlo vreme kada svaki učenik Subotne škole koji uči lekcije Adventista Sedmog dana treba da prenosi svoje znanje na one koji nemaju blagoslov istine – susedu, prijatelju, grupi na sastanku, kao službu nedeljom uveče ili na neki drugi način nekim drugim osobama?

Zar ne bi trebao svaki učenik Subotne škole trebao podići svoje oči na polje svog sopstvenog susedstva ili kruga poznanika koji su zreli za žetvu i preneti na to polje poruku koju sad sadrže poruke Subotne škole? Zar ne bi svako tako trebao postati otvoren kanal i studenac istine?

Životna prilika je pred nama u kojoj možemo da počnemo da podučavamo našesusede istinama i široj zajednici, jer su lekcije Subotne škole prilagođene upravo toj nameni."

Zaključak na kraju svake lekcije će mnogo pomoći u vođenju ove stvari; i pošto su sadašnje pouke o doktrinama potpuno potvrđene našim odborom na Odeljenju Subotne Škole Generalne Konferencije, svi mogu znati da je ispravno ono šta učitelj uči kada predstavlja pouku u obliku Biblijskog čitanja ili propovedi.

Kao što se može videti, ako naši ljudi uče druge ljude istini na ovaj način, imperativ je da svaki postane član Subotne škole. Kao dodatak onome što naši učenici u Subotnoj školi mogu učiniti, imamo i približno sto hiljada učitelja Subotne škole u svetu koji po samoj prirodi stvari, mogu postati potencijalni instruktori odeljenja za krštavanje.

Uz pomoć instrukcija koje bi dobijali iz nedelje u nedelju, kada prođe nekoliko kvartala Subotne škole, učitelji bi trebali biti kompetentni instruktori za odeljenja za krštavanje i mogu lako preuzeti upravu nad takvim odeljenjima za evangeliste. Ako nema evangeliste ili pastora, učitelj Subotne škole može pripremati kandidate za krštenje izrazreda Subotne škole i tražiti od propovednika da ih krsti. *(G. A. Roberts, Review and Herald, 17. Decembar 1936, 'Lekcije Subotne Škole)*

"To će sačuvati pouke koje obrađuju doktrinu u lekcijama Subotne škole u sledećih sedam kvartala. Ove lekcije su pripremane pod pažljivim nadzorom Odeljenja Subotne Škole i treba ih sačuvati. One su neprocenjive za stalnu upotrebu."*(Review and Herald, 14. Januar, 1937 Sačuvajte svoje pouke o biblijskim doktrinama)*

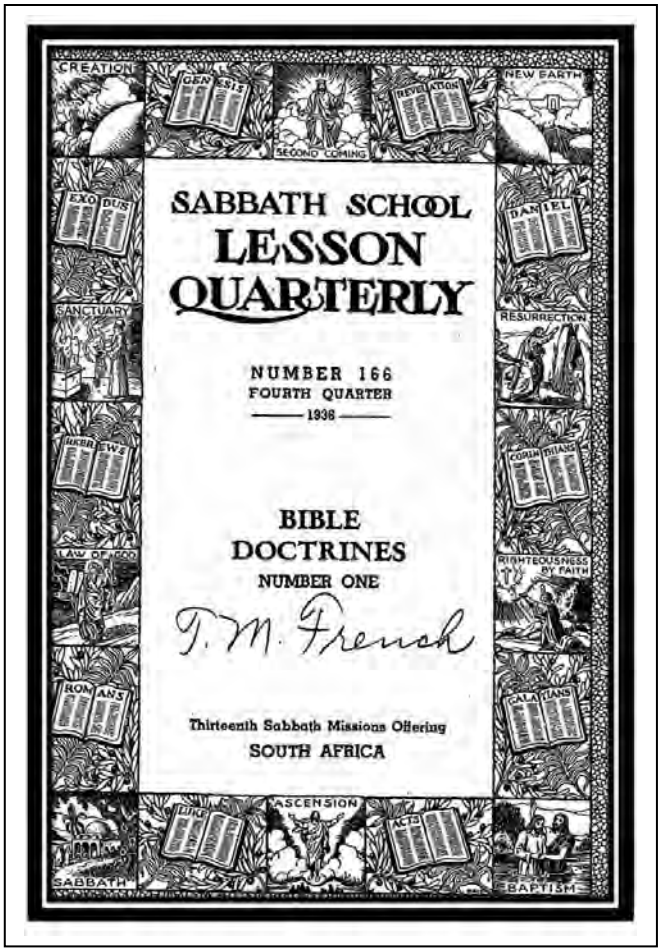

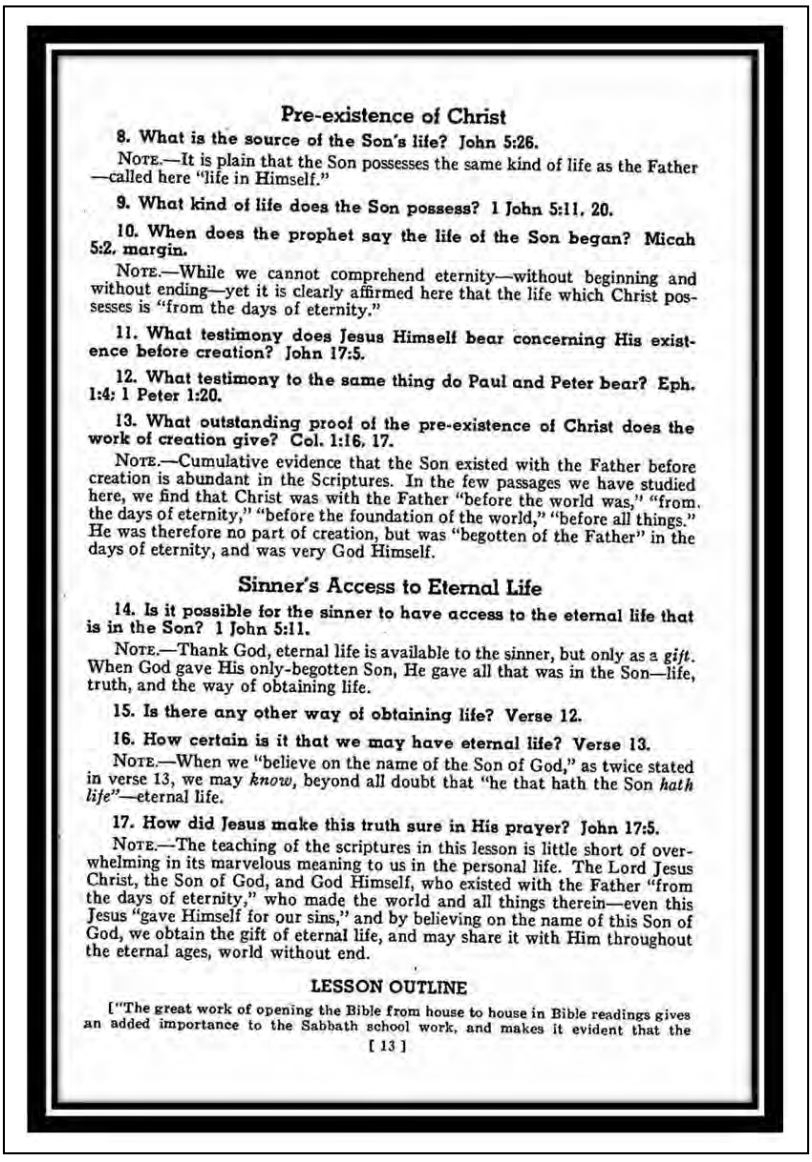

Pre-existence of Christ

8. What is the source of the Son's life? John 5:26.

NOTE.—It is plain that the Son possesses the same kind of life as the Father —called here "life in Himself."

9. What kind of life does the Son possess? 1 John 5:11, 20.

10. When does the prophet say the life of the Son began? Micah 5:2, margin.

NOTE.—While we cannot comprehend eternity—without beginning and without ending—yet it is clearly affirmed here that the life which Christ possesses is "from the days of eternity."

11. What testimony does Jesus Himself bear concerning His existence before creation? John 17:5.

12. What testimony to the same thing do Paul and Peter bear? Eph. 1:4; 1 Peter 1:20.

13. What outstanding proof of the pre-existence of Christ does the work of creation give? Col. 1:16, 17.

NOTE.—Cumulative evidence that the Son existed with the Father before creation is abundant in the Scriptures. In the few passages we have studied here, we find that Christ was with the Father "before the world was," "from the days of eternity," "before the foundation of the world," "before all things." He was therefore no part of creation, but was "begotten of the Father" in the days of eternity, and was very God Himself.

Sinner's Access to Eternal Life

14. Is it possible for the sinner to have access to the eternal life that is in the Son? 1 John 5:11.

NOTE.—Thank God, eternal life is available to the sinner, but only as a *gift*. When God gave His only-begotten Son, He gave all that was in the Son—life, truth, and the way of obtaining life.

15. Is there any other way of obtaining life? Verse 12.

16. How certain is it that we may have eternal life? Verse 13.

NOTE.—When we "believe on the name of the Son of God," as twice stated in verse 13, we may *know*, beyond all doubt that "he that hath the Son *hath life*"—eternal life.

17. How did Jesus make this truth sure in His prayer? John 17:5.

NOTE.—The teaching of the scriptures in this lesson is little short of overwhelming in its marvelous meaning to us in the personal life. The Lord Jesus Christ, the Son of God, and God Himself, who existed with the Father "from the days of eternity," who made the world and all things therein—even this Jesus "gave Himself for our sins," and by believing on the name of this Son of God, we obtain the gift of eternal life, and may share it with Him throughout the eternal ages, world without end.

LESSON OUTLINE

["The great work of opening the Bible from house to house in Bible readings gives an added importance to the Sabbath school work, and makes it evident that the

[13]

teachers in the schools should be consecrated men and women, who understand the Scriptures, and can rightly divide the word of truth."—*"Testimonies on Sabbath School Work," p. 29.*]

I. Christ Begotten of the Father. Ps. 2:7.
   1. Like the Father.
   2. Is called "God." Heb. 1:8.

II. Pre-existence of Christ.
   1. Source of the Son's life. John 5:26.
   2. Existed before the world was. John 17:5.

III. The Sinner May Have Eternal Life. 1 John 5:11-13.

Lesson 5 for October 31, 1936

DAILY LESSON STUDY: Place a check mark in the proper space.

SUNDAY	MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY	SABBATH

The Origin of Evil

MEMORY VERSE: "Whosoever committeth sin transgresseth also the law: for sin is the transgression of the law." 1 John 3:4.

STUDY HELPS: "Patriarchs and Prophets," pp. 33-43; "The Great Controversy," pp. 492-504.

Lucifer—His Nature and Position in Heaven

1. What is the meaning of the name Lucifer? Whence did he fall? Isa. 14:12.

NOTE.—The word Lucifer itself means "light-bearer." The original means "shining one." The Septuagint renders it "morning star." Our version translates it well, "son of the morning."

2. What was the cause of Lucifer's fall? Isa. 14:13-15.

NOTE.—"Little by little, Lucifer came to indulge a desire for self-exaltation. 'Thou hast set thine heart as the heart of God'. . . . Instead of seeking to make God supreme in the affections and allegiance of His creatures, it was Lucifer's endeavor to win their service and homage to himself. And, coveting the honor which the infinite Father had bestowed upon His Son, this prince of angels aspired to power which it was the prerogative of Christ alone to wield."—*"The Great Controversy," p. 494.*

3. Under the name "king of Tyrus," what is said of Lucifer's original nature? Why can this text not consistently refer to the king of Tyre reigning at that time? Ezek. 28:12, 13.

NOTE.—When Lucifer was created, he was perfect. It was his own course in evil that made him a devil.

The king here referred to had been in Eden,—the garden or paradise of God. This certainly could not have been said of the literal king of Tyre; but, on the contrary, it can be said of Lucifer.

There are several references in the spirit of prophecy to Ezekiel 28:11-17, and in each of them application is made to Lucifer. See "Patriarchs and

Dodatak L – Osnovna verovanja Iz 1872-e

PROGLAS
OSNOVNIH NAČELA
KOJA UČE I DRŽE ADVENTISTI SEDMOG DANA.
"Nazidani na temelju apostola i proroka, gde je kamen od ugla sam Isus Hristos."
Efescima 2:20
Izdaje:
THE SEVENTH-DAY ADVENTIST PUBLISHING ASSOCIATION,
BATTLE CREEK, MICH.: 1872

Kada predstavljamo javnosti pregled naše vere, želimo da bude jasno razmuljivo da mi nemamo ništo pored Biblije što služi svrsi naše vere, načela ili discipline. Ne vršimo pritisak uz pomoć autoriteta na naše ljude, niti se time postiže uniformnost sistema vere, ali je ovo kratka izjava šta je bilo i šta je držano uz velikom jednoglasnost. Često odgovaramo na pitanja na ovu temu, i često ispravljamo netačne izjave koje kruže o nama i uklanjamo pogrešne impresije koje imaju oni koji nisu imali priliku da se upoznaju sa našom verom i praksom. Naše jedini cilj je da se suočimo sa ovom potrebom.

Kao Adventisti sedmog dana želimo da naša pozicija bude shvaćena; i sve smo zabrinutiji jer ima mnogo onih koji nazivaju sebe Adventistima koji drže stavove koji nisu u saglasnosti sa našim i za koje mislimo da su subverzivni po pitanju najjednostavnijih i najvažnijih načela koja su postavljena u Božjoj reči.

Ako se uporedimo sa drugim Adventistima, od jednih seAdventisti sedmog dana razlikuju po pitanju stanja mrtvih i konačnog uništenja zlih i nepokajanih; od drugih u veri u večnost Božjeg zakona koji je sumiran u deset zapovesti, u radu Svetog Duha u crkvi i neodređivanju datuma drugog dolaska; a od svih po pitanju držanja dana od odmora Subote Gospodnje i u brojnim primenama proročkih spisa.

Sa ovim primedbama, molimo da se pažnju čitalaca usmeri na sledeće rečenice, kojima je cilj da budu koncizne izjave istaknutijih karakteristika naše vere. Mi verujemo:

I. Da postoji jedan Bog, lično, duhovno biće, tvorac svega, svemoguć, sveprisutan i večan, beskonačan u mudrosti, svetosti, pravdi, dobroti, istini i milosti; nepromenljiv i sveprisutan kroz svog predstavnika Svetog Duha. PS. 139:7.

II. Da postoji jedan Gospod Isus Hrist, Sin Večnog Oca, kroz koga je Bog stvorio sve, i kroz koga sve postoji; da je uzeo na sebe prirodu Avramovog semena za iskupljenje palog roda; da je živeo među ljudima pun milosti i istine, životom davao primer, umro kao žrtva za nas, da je podignut za naše opravdanje, uznesen na visine da bude naš posrednik u Nebeskoj svetinji, gde, svojom sopstvenom krvlju vrši očišćenje naših greha; očišćenje koje je od krsta još bilo daleko, dok je ono bilo samo prilog žrtve, a jeste njegovo poslednje delo kao sveštenika po uzoru na primer Levitskog sveštenstva, koje je ukazivalo na sveštenstvo našeg Gospoda na Nebesima. Pogledajte III Moj 16; Jev. 8:4, 5; 9:6, 7.

III. Da je Sveto pismo Starog i Novog zaveta dato nadahućem od Boga i da sadrži potpuno otkrivenje Njegove volje ljudima i da predstavlja jedino nepogrešivo pravilo vere i prakse.

IV. Da je krštenje obred Hrišćanske crkve, koje treba da prati veru i pokajanje, obred kojim se daje spomen vaskrsenju Hrista, i da ovim delom pokazujemo veru u Njegovu sahranu i vaskrsenje i kroz veru, vaskrsenje svih svetih u poslednji dan; i da nijedan drugi model ne predstavlja na odgovarajući način ove činjenice od onog koji je opisan u Bibliji, a to je uronjavanje. Rim 6:3-5; Kol. 2:12.

V. Da novorođenje obuhvata potpunu promenu koja je potrebna da budemo podobni za Božje carstvo i sastoji se od dva dela: prvo, od moralne promene, koju stvara promenu u Hrišćanskom životu; i drugo: od fizičke promene u vreme drugog Hristovog dolaska, gde, ako smo mrtvi, bivamo vaskrsnuti neiskvareni, a ako smo živi, menjamo se u besmrtnost, u trenuću oka. Jovan 3:3, 5; Luka 20:36.

VI. Mi verujemo da je proroštvo deo Božjeg oktivenja ljudima; da je ono uključeno u Bibliju jer je dobro za podučavanje, 2 Tim 3:16; da je dato za nas i našu decu.V Moj 29:29; i pošto je daleko od nepojmljivih tajnipredstavlja upravo ono što posebno sačinjava Božju reč kao svetlost našim nogama (*našoj stazi*) i osvetljava naš put, Ps. 119: 105, 2 Pet. 2:19; da je blagoslov onima koji ga proučavaju, Otk 1:1-3 i da se, na osnovu toga, trebarazumeti od stane Božjeg naroda kako bi im bio pokazan njihov položaj u svetskoj istoriji i posebne dužnosti koje su im date.

VII. Da je svetska istorija iz posebnih datuma u prošlosti, uzdizanje i pad carstava i hronološka sukcesija događaja sve do postavljanja večnog Božjeg carstva sadžana u brojnim i velikim povezanim proroštvima; i da su sva ova proroštva sada ispunjena osim poslednjih događaja.

VIII. Da je doktrina obraćenja sveta i ograničene hiljadugodišnjice greška poslednjih dana koja je stvorena da uljuljka ljude u stanje telesne sigurnosti i da će izazvati to da će ih veliki dan Gospodnji iznenadi kao lopov u noći; da Hristov drugi dolazaka predstoji, a ne da dolazi posle ove hiljadugodišnjice; jer dok se Gospod ne pojavi, papska sila, sa svim svojim gadostima, treba da nastavi svoje delo, dok žito i kukolj ne srastu i zli ljudi i zavodnici ne postanu sve gori i gori kao što Božja reč objavljuje.

IX. Da se greška Adventista iz 1844. odnosila na prirodu događaja, a ne na vremenski period; da nijedan proročki period nije dat do drugog dolaska, već se odnosio na najduži proročki period od dve hiljade i tristo dana iz Danila 8:14, koji se završavao u taj dan i koji nam je doneo događaj koji se zove očišćenje svetinje.

X. Da je svetinja novog zaveta Božja svetinja na Nebu, o kojoj Pavle govori u Jevrejima 8 i dalje u kojoj je naš Gospod Prvosveštenik; da je ova svetinja antitip šatora od sastanka i da je svešteni rad našeg Gospoda povezan sa antitipom rada Jevrejskih sveštenika u prošlosti.Jev. 8:1-5; da je ovo ta svetinja koja će se očistiti na kraju 2300 dana kao u tipu ulaskom prvosveštenika u svetinju nad svetinjama, da obavi delo koje se ima izvršiti u njoj, očišćenje i brisanje greha iz svetinje koje su posredstvom sveštenstva prebačeni u nju iz prvod odeljka. Jev 9:22,23; i da je ovo delo, u antitipu, počelo 1844-te, neodređenog i kratkog trajanja, na čijem kraju će delo milosti za svet biti završeno.

XI. Da su Božji moralni zahtevi jednaki za sve ljude; da su oni sumirani u deset zapovesti koje je Jehova dao na Sinaju, urezani na kamenim pločamai stavljeni u kovčeg, koji je usled toga nazvan "kovčeg zaveta." IV Moj 10:33, Jev 9:4; da je ovaj zakon večan i nepromenjiv, da su prepis ploča koje su položene u kovčeg u svetinji na visini, koja je takođe iz istog razloga nazvan kovčeg Božjeg zaveta; jer posle sedme trube, rečeno nam je da će se "otvoriti crkva Božja na nebu, i pokazati se kovčeg zaveta Njegovog u crkvi Njegovoj." Otk 11:19

XII. Da četvrta zapovest ovog zakona zahteva da posvetimo sedmi dan svake nedelje, koji se zove Subota, da se odmorimo od našeg rada i da sprovodimo svete i verske dužnost; da je ovo jedini nedeljni odmor poznat Bibliji, s obzirom da je taj dan određen i pre nego što smo izgubili raj, I Moj 2:2,3 i koji će biti svetkovan kada se raj ponovo uspostavi, Isa 66:22,23; da činjenice na kojima je Subotno svetkovanjezasnovano počivaju na sedmom danu, jer ne važe ni za jedan drugi dan; i da su termini JevrejskaSubota i HrišćanskaSubota, primenjeni na dan nedeljnog odmora, ljudski termini, koji nisu Biblijski i pogrešni su u značenju.

XIII. Daje kao čovek bezakonja, papstvo, gledao da promeni vremena i zakone (Božje zakone), Dan 7:25, i da je zavelo skoro ceo Hrišćanski svet po pitanju četvrte zapovesti; mi nalazimo da se proročanstvo o ovoj reformi i po ovom pitanju zbiva među vernicima pred drugi Hristov dolazak. Isa. 56:1, 2, 1 Pet. 1:5, Otk. 14:12.

XIV. Pošto je prirodno ili telesno srce neprijatelj Bogu i Njegovom zakonu, ovo neprijateljstvo može biti potčinjeno jedino potpunim preobraženjem osećanja, zamenom nesvetih za

sveta načela; da ovopreobraženje koju prati pokajanje i vera, predstavlja poseban rad Svetog Duha i da se sastoji od obnovljenja ili obraćenja.

XV. Da su svi prekršili Božji zakon i da ne mogu sami od sebe da postanu poslušni Njegovim ispravnim zahtevma, te smo zavisni od Hrista, prvo zbog opravdanja naših prethodnih prestupa i na drugom mestu, za milost kojom nam daje prihvatljivu poslušnost Njegovom svetom zakonu u vremenimu ispred nas.

XVI. Da jeobećano da će se Božji Duh manifestovati u crkvi kroz određene darove, posebno navedenih u 1. Kor12 i Ef 4; da ovi darovi nisu stvoreni da naslede ili preuzmu mesto Biblije, koja je dovoljna da nas umudri na spasenje, isto kao što Biblija ne može zauzeti mesto Svetog Duha; da je načine rada Duh ostvario svoje postojanje i prisutnost sa Božjim narodom do kraja vremena, da ih vodi u razumevanju reči koju je nadahnuo, da im ukaže na greh i da radi na promeni srca i života; i da oni koji poriču Duhu njegovo mesto i delo, jasno poriču deo Biblije koji mu pripisuje ovo mesto i položaj.

XVII. Da Bog, u skladu sa svojim doslednimpostupanjemprema ljudskom rodu, šalje objavu blizine drugog Hristovog dolaska; i da je ovo delo simbolisano kroz tri poruke iz Otk 14, od kojih poslednjaiznosi pred ljude reformatorski rad u vezi Božjeg zakona, da bi njegov narod mogao da se u potpunosti pripremi za taj događaj.

XVIII. Da je vreme očišćenja svetinje (Pogledajte pod X) sinhronizovano sa objavom treće vesti, vreme istražnog suda, prvo po pitanju mrtvih i na kraju vremena milosti i na žive, da se

odredi koji su od mnoštva usnulih, koji sada spavaju u zemaljskomprahu, vredni za prvo vaskrsenje i koji su od mnoštva živih vredni za probraženje – što predstavlja stvari koje se moraju odrediti pre nego što se Gospod pojavi.

XIX. Da je grob, u koji svi idemo, izražen u Hebrejskoj reči *Šeol* i Grčkoj reči *Hades*mesto mraka gde nema rada, misli, mudrosti ni znanja. Propovednik 9:10

XX. Da je stanje smrti, stanje tišine, nekativnosti i potpune nesvesnosti.Ps. 146:4; Prop. 9:5, 6; Dan. 12:2.

XXI. Da iz ovog grobnog zatvora ljudi izlaze vaskrsenjem tela; pravedni će biti deo prvog vaskrsenja, koje se događa prilikom drugog Hristovog dolaska, a zli će vaskrsnuti u drugom vaskrsenju, koje će se odigrati hiljadu godina kasnije. Otk 20:4-6

XXII. Da će u vreme poslednje trube, živi biti preobraženi u momentu, u treptaju oka, i da će se sa ostalim vaskrsnulim pravednicima sresti sa Gospodom na oblacima, da zauvek budu sa Gospodom.

XXIII. Da ovi besmrtni odlaze na Nebo, u Novi Jerusalim, u Očevu kuću, u kojoj ima mnogo soba, Jovan 14:1-3, gde će vladati sa Hristom hiljadu godina, sudeći svetu i palim anđelima, odnosno, određujući kaznu koja treba da se izvrši nad njima po isteku 1000 godina; Otk 20:4; 1 Kor 6:2,3; da je za ovo vreme zemlja pusta i bez obličja, Jer 4:23-27, kao na početku opisana Grčkim terminom *abussos*, bezdan (Septuaginta iz I Moj 1:2); i da je ovde Sotona zarobljen za vreme tih hiljadu godina, Otk 20:12 i naposletku uništen Otk 20:10; Mal 4:1; pozornica

uništenja koje je pričinio svetu je za to vreme njegova mračna tamnica i mesto njegovog konačnog uništenja.

XXIV. Da će se po isteku hiljadu godina Gospod spustiti sa svojim narodom i Novim Jerusalimom, Otk. 21:2, zli mrtvi će biti vaskrsnuti na zemlju koja tek treba da se obnovi i sakupiti oko grada, logora svetih, Otk 20:9; i da će vatra izaći od Gospoda sa Neba i da će ih proždreti. Oni će tada postati prah, Mal 4:1, kao da nikada nisu postojali. Avd 15,16. U ovom poslednjem uništenju od Gospodnjeg prisustva, 2. Sol 1:9, zli će primiti svoju večnu kaznu kojom im je zaprećeno, Mat 25:46. Ovo je propast za bezbožne ljude u kojoj će ih progutati vatra koja će istopiti i elemente svojim intenzitetom i pročistiti zemlju od najdubljih mrlja prokletstva greha. 2 Pet 3:7-12.

XXV. Da će novo nebo i zemlja nastati uz silu Božju iz pepela stare, gde će Novi Jerusalim biti njegov glavni grad, večno nasleđe svetih, mesto gde će pravedni zauvek boraviti. 2 Pet 3:13; Ps. 37:11, 29; Mat. 5:5.

Dodatak M– Osnovna Verovanja Iz 1931

ADVENTISTI SEDMOG DANA drže određena osnovna verovanja, glavna načela koja se, zajedno sa delom Biblijskih referenci na kojima su osnovana, mogu sumirati na sledeći način:

1. Da su Sveti spisi Starog i Novog zaveta bili dati nadahnućem od Boga, i sadrže potpunodovoljno otkrivenje Njegove volje ljudima i oni su jedino nepogrešivo pravilo vere i prakse. 2 Tim. 3: 15-17.

2. Da se Božanstvo, ili Trojstvo, sastoji od Večnog Oca, ličnog, duhovnog bića, svemogućeg, sveprisutnog, sveznajućeg, neograničenog u mudrostii ljubavi; Gospoda Isusa Hrista, Sina Večnog Oca, kroz koga su sve stvari stvorene i kroz koga će se postići spasenje svih otkupljenih; Svetog Duha, trećeg lica Božanstva, velik sile koja obnavlja u delu otkupljenja. Mat.28:19.

3. Da je Isus Hristos potpuno Bog, od iste prirode i suštine kao Večni Otac. Zadržavajući svoju Božansku prirodu, uzeo je na Sebe i prirodu palog ljudskog roda, živeo na zemlji kao čovek, svojim životom dao primer načela pravednosti, dokazao Svoju vezu sa Bogom kroz mnoga i silna čuda, umro je na krstu za naše grehe, podignut je iz mrtvih, uzdignut kod Oca, gde živi i posreduje za nas. Jovan 1:1,14; Jev. 2:9-18; 8:1,2; 4:14-16; 7:25.

4. Da svaka osoba, da bi dobila spasenje, mora iskusiti novorođenje; da ono obuhvata celokupnu promenu života i karaktera kroz obnavljajuću Božju silu kroz veru u Gospoda Isusa Hrista. Jovan 3; 16; Mat. 18: 3; Dela 2: 37-39.

5. Da je krštenje obred Hrišćanske crkve i mora biti praćeno pokajanjem i oproštenjem greha. Ovim obredom vera se pokazuje u smrt, pogreb i vaskrsnuće Hrista. Ispravan način krštenja je uranjanjem u vodu. Rim. 6: 1-6; Dela 16: 80-33.

6.Da je Božja volja u pogledu morala sadržana u Njegovom zakonu od deset zapovesti; da su ovo velika moralna, nepromenjiva pravila, koje važe za sve ljude u svako vreme.II Moj 20:1-17

7. Da se četvrta zapovest ovog nepromenjivog zakona odnosi nadržanje sedmog dana subote. Ova sveta institucija je uspomena na stvaranje i znak posvećenja, znak vernikovog odmora od svojih sopstvenih grehova i njegovog ulaska u duševni odmor, koji Isus obećava svima koji Mu dođu. I Moj 2:1-3; II Moj. 20:8-11; 31:12-17; Jev. 4:1-10.

8. Da zakon od deset zapovesti ukazuje na greh za koji je plata smrt. Zakon ne može spasiti prestupnika od njegovog greha, niti mu može dati snagu da ne čini greh. U svojoj neograničenoj ljubavi i milosti, Bog nam daje način na koji se to može učiniti. On nam daje zamenu, Hrista pravednika, da umre umesto ljudskog roda, koga “nas radi učini grehom, da mi budemo pravda Božja u Njemu.” 2.Kor. 5:21. Da je čovek opravdan ne poslušnošću zakonu, već milošću Isusa Hrista. Prihvatanjem Hrista, čovek je pomiren sa Bogom, opravdan Njegovom krvlju za grehe iz prošlosti i sačuvan od sile greha Njegovom prisutnošću u našim životima. Time jevanđelje postaje “sila Božja na spasenje svakome koji veruje.” Ovo iskustvo je stečeno uz posredstvo Svetog Duha, koji nas upoznaje sa grehom i ukazuje nam na onog koji je poneo grehe, dovodeći time vernika u novozavetni odnos, gde je zakon upisan u srcu, i

kroz silu Hrista koji stanuje u nama, njegov život je doveden u sklad sa nebeskim pravilima. Čast i zasluge za ovo divnopreobraženje pripadaju potpuno Isusu Hristu. 1. Jovan 3: 4; Rim. 7: 7; 3: 20; Efe. 2: 8-10; 1. Jovan 2: 1,2; Rim. 5: 8-10; Gal .. 2: 20; Efe. 3: 17; Jev. 8: 8-12.

9. Da samo Bog ima besmrtnost. Smrtni ljudi poseduju prirodu koja je sklona činjenju greha i umiranju. Besmrtnost i večni život dolaze samo kroz Jevanđelje i dati su kao belspatan pokln od Boga u drugom dolasku našeg Gospoda Isusa Hrista. 1 Tim. 6: 15, 16; 1 Kor.15:51-55.

10. Da je stanje ljudi u smrti potpuna nesvesnost. Da svi ljudi, dobri i zli, osaju u svojim grobovima, od smrti do vaskrsenja. Prop. 9:5, 6; Ps. 146:3,4; Jovan 5: 28,29.

11. Da će biti vaskrsenja pravednih i nepravednih. Vaskresenje pravednih će se dogoditi u vreme Hristovog drugog dolaska; vaskrsenje nepravednih će se dogoditi hiljadu godina kasnije, po završetku milenijuma. Jovan 5:28, 29; 1 Sol. 4:13-18; Otk. 20: 5-10.

12. Da će na kraju nepokajani, uključujući i Sotonu, autora greha, biti svedeni u stanje nepostojanja vatrom poslednjih dana, kao da nikada nisu ni postojali, čime će se Božji univerzum očistiti od greha i grešnika. Rim. 6:23; Mal. 4:1-3; Otk. 20: 9, 10; Avdija 16

13. Da nijedno proročanstvo u Bibliji nije dato do drugogo dolaska, već da nam je najduži od 2300 dana u Danilu 8:14, koji su navršeni 1844-te, doneo događaj koji se zove čišćenje svetinje.

14. Da je prava svetinja, čiji je šator od sastanka na zemlji bio tip, Božji hram na nebesima o kom priča Pavle u Jevrejima 8 i dalje, i u kome naš Gospod Isus vrši svešteničku službu i da je ta služba antitip Jevrejskih sveštenika; da je ovaj hram onaj koji se očistio na isteku 2300 dana u Danilu 8:14; njegovo čišćenje je, kao u tipu, počelo sudom, koji je počeo ulaskom Hrista kao Velikog Sveštenikau svetinju na dan očišćenja. Ovaj sud je počeo u nebeskoj svetinji 1844-te. Njegov završetak označava kraj kušanja za ljude.

15. Da Bog, u vreme suda i u skladu sa Njegovim uniformnim odnosom prema celoj ljudskoj porodici upozorava na događaje koji su vitalni i utiču na njihovu sudbinu (Amos 3:6,7) i šalje objave približavanja Hristovog drugogo dolaska; da je ovo delo simbolizovano kroz tri anđela u Otkrovenju 14; i da j njihova trostruka poruka ukazuje na reformu i da pripremi ljude da Ga susretnu u Njegovom dolasku.

16. Da je vreme očišćenja svetinje, sinhronizovano sa periodom objave poruke u Otrkivenju 14, vreme istražnog suda, prvo za mrtve, ana drugom mestu i za žive. Ovaj istražni sud određuje ko je od mnoštva usnulih u zemaljskom prahu vredan da ima deo u prvom vaskrsenju i ko je od mnoštva živih vredan transformacije.1 Petrova4:17,18; Dan. 7: 9,10; Otk. 14:6,7; Luka 20:35.

17. Da Hristov narod treba da bude pobožan narod, koji ne prihvata nesvete maksime niti prihvata nepravedne puteve sveta, koji ne voli njegova grešna zadovoljstva i prevare. DA vernik treba da prepozna svoje telo kao hram Svetog Duha i da stoga treba da ogrne to telo u čisto, skromno i dostojanstveno ruho. Da u jelu i piću i svom ponašanju bude pratilac krotkog i poniznog

Gospodara. Stoga vernik treba da se kloni svih opojnih pića, duvana i drugih narkotika i da se kloni svako navike koja prlja dušu i telo. 1 Kor. 3:16,17; 9:25; 10: 31; 1 Tim. 2:9,10; 1 Jovan 2: 6

19. Da je Bog dao svojoj crkvi darove Svetog Duha kao što je nabrojao u 1 Korinćanima 12 i Efescima 4. Da su ovi darovi u harmonij sa drugim nebeskim načelima u Bibliji i da su dati za usavršavanje svetih, svešteničkirad, i za poučavanje Hristovog tela. Otk. 12:17; 19:10; 1 Kor. 1:5-7.

20. Da je drugi Hristov dolazak velika nada za crkvu, veliki klimaks jevanđelja i plana spasenja. Njegov dolazak će biti bukvalan, ličan i vidljiv. Mnogi bitni događaji će biti povezani sa Njegovim povratkom, kao što je vaskrsenje mrtvih, uništenje mrtvih, očišćenje zemlje, nagrada za pravedne, ustanovljenje Njegovog večnog carstva. Skoro potpuno ispunjenje raznih proročkih linij, pogotovu onih u knjigama Danila i Otkrivenja.Sa postojećom situacijom u fizičkom, društvenom, industrijskom, političkom i religijskom svetu sve indikuje da je Hristov dolazak blizu, taj datum nije pretskazan. Vernici imaju biti spremni, jer u čas koji nismo ni pomislili, Sin Čovečiji će se otkriti. Luka 21:25-27; 17:26-30; Jovan 14:1-3; Dela1:9-11; Otk. 1:7; Jev. 9: 28; Jakov 5: 1-8; Joilo 3:9-16; 2 Tim. 3:1-5; Dan. 7:27; Mat. 24:36, 44.

21. Da Hristovo hiljadu godišnje carstvo pokriva period između prvog i vaskrsenja, za koje vreme će sveti svih vremena, živeti sa svojim blagoslovenim Otkupiteljem na nebesima. Na kraju tog milenijuma, Sveti Grad sa svim svojim svetima će se spustiti na zemlju. Zli, vaskrsnuti u drugom vaskrenju, će sa Sotonom na čelu napasti grad svetih, kada ih Božja vatra sa nebesa proguta.

U uništenju koje će obuhvatiti Sotonu i njegovu vojsku, cela zemlja će biti regenerisana i očišćena od kletve. Na ovaj način će Božji univerzum biti očišćen od greha. Otk 20; Zah.14: 1-4; 2 Pet 3:7-10.

22. Da će bog stvoriti sve novo. Zemlji će povratiti njenu netaknutu lepotu i postaće zauvek dom Gospodnjih svetaca. Obećanje Avramu da će kroz Hrista on i njegovo seme posedovati zemlju kroz večnost će biti ispunjeno. Carstvo i vladavina i slava carstva pod čitavim nebesima će biti data svecima Višnjega, čije carstvo je večno carstvo i sva poglavarstva će mu služiti i pokoravati. Hrist Gospod će vladati nad svakim stvorenjem koje je na nebesima ili na zemlji ili pod zemljom ili u moru i dace mu cast i slavu i silu onom kojji je na prestolu i Jagnjetu zauvek.I Moj. 13:14-17; Rim.4:13; Jev. 11:8-16; Mat. 5:5; Isa 35; Otk. 21: 1-7; Dan. 7: 27; Otk.5:13*Godišnjak Adventista Sedmog Dana, 1931.*

Dodatak N–Valdežansko ispovedanje vere Iz1544-te[226]

1. Mi verujemo da postoji jedan Bog, koji je Duh – Tvorac svega – Otac svega, koji je iznad
svega i u svemu i u nama svima; koga treba da obožavamo u duhu i istini – od kog stalno zavisimo i kome se zahvaljujemo za naš život, hranu, zdravlje,bolesti, uspehe i nedaće. Volimo ga kao uzvor svega dobrog; i poštujemo Ga kao uzvišeno biće koje ispituje srca ljudi.

2. Mi verujemo da je Isus Hristos Božji Sin i Očeva slika – da u njemu počiva sva punina Božanstva i da samo kroz Njega znamo Oca. On je naš Posrednik i zastupnik; niti je pod nebom dato ijedno drugo ime kojim se možemo spasiti.Samo u Njegovo ime se pozivamo pred Ocem, ne koristeći nijednu drugu molitvu osim one u Svetom Pismu, ili one koje su u saglasnosti sa takvim molitvama.

3. Mi verujemo u Svetog Duha kao u Utešitelja, koji proističe od Oca i od Sina; čijim nadahnućem smo naučeni da se molimo; Njime smo obnovljeni u duhu naših umova; koji nas iznova stvara za dobra dela i od koga primamo poznanje istine.

4. Mi verujemo da postoji jedna crkva, koja je sastoji od izabranih i vernih, koja postoji od početka sveta i postojaće do kraja sveta. Ovoj crkvi je Gospod Isus Hrist glava – ona je upravljana Njegovom rečju i vodi je Njegov Sveti Duh.U crkvi je potrebno da svi Hrišćani budu braća. Jer on [Hristos] moli neprestano i Njegova molitva je najprihvatljivija Bogu, bez koje nema spasenja.

[226] www.creeds.net

5. Mi smatramo da sveštenici u crkvama treba da budu bez krivice u životu i doktrini; a ako se nađe drugačijim, da trebaju biti svrgnuti sa svoje pozicije i da ih zamene drugi; da niko drugi ne treba da preuzme tu čast na sebe osim onog koga pozove Bog kao što je pozvao Arona – čije su dužnosti da pase Božje stado, ne za prljavu dobit, niti da ima vlast nad Božjim nasleđem, već kao primer stadu u reči, razgovoru, milostinji, veri i čednosti.

6. Mi priznajemo da su carevi, prinčevi i upravitelji postavljeni i ustanovljeni Božji službenici, koje moramo poštovati [u svim pravnim i građanskim pitanjima]. Jer oni nose mač za odbranu nevinih i kaznu za zločince; iz tog razloga smo obavezni da im podamo čast i priznanje. Od ove sile i autoriteta niko nije oslobođen, kao što je i pokazano u primeru Gospoda Isus Hrista, koji je dobrovoljno platio porez, neprisvajajući sebi nikakvu vlast.

7. Mi verujemo da je u obredu krštenja voda vidljivi i spoljni znak, koji ukazuje da Božjim nevidljivim radom, u nama dolazi do obnove uma i morenja naših udova kroz [veru] Isusa Hrista. Ovim smo obredom primljeni u svetu zajednicu Božjeg naroda, objavljujući našu veru i promenu života.

8. Mi držimo da je večera Gospodnja znak sećanja i zahvalnosti za prednosti koje smo dobili kroz Njegovu patnju i smrt – koje primamo kroz veru i ljubav – ispitujući sebe, da možemo jesti od tog hleba i piti iz te čase kao što je pisano u Svetom Pismu.

9. Mi držimo da je brak Božja institucija. Brak je svet i časan i ne treba biti zabranjena nikome, osim ako nema neke prepreke iz Božanske reči.

10. Mi tvrdimo da će svi oni u kojima počiva Božji strah, biti vođeni da mu ugode i da napreduju u dobrim delima [jevanđelja] koje je Bog odredio da u njima imamo udeo – koje su ljubav, radost, mir, strpljenje, blagost, ljubaznost, nežnost, trezvenost i ostala dobra dela na koje navodi Sveti Duh.

11. S druge strane, priznajemo da je naša dužnost da upozoravamo na lažne učitelje, čiji je cilj da skrenu misli ljudi sa pravogpoštovanja Boga i da ih navedu da seuzdaju u stvoreno biće, kao i da se odvoje od dobrih dela jevanđelja i da poštuju ljudske zamisli.

12. Mi se držimo Starog i Novog Zaveta kao pravila u svojim životima i slažemo se sa priznanjem vere kojeje sadržano u [onom što se uobičajeno zove] Apostolskim načelima.

Dodatak O–Rezime Mojih Primedbi

Odbor za Biblijsko istraživanje je zatražio da iznesem kratak rezime mojih primedbi na trenutnu crkvenu poziciju o osnovnim verovanjima. Navešću fundamentalne primedbe i tada ću reći šta mislim da su implikacije ovih stvari.Ove izjave su veoma sažet rezime ovog dokumenta, neodgovorno bi bilo odbaciti ih bez čitanja kompletnog dela.

Primedbe[227]

1. Spiritualizovanje termina Otac i Sin da bi se reklo kako Hristos nije doslovni Božji Sin (nije nasledio Svoje Božanstvo) **menja Adventističke principe Biblijske interpretacije** – *pogledajte poglavlje 28.*
2. Zasnivanje osnovnog verovanja crkve o Božanstvu na pretpostavkama koje se mogu samo zaključiti, ali ne i jasno dokazati u Bibliji, spaja **tradiciju i Sveto Pismo**– *pogledajte poglavlja 27 i 28*
3. Upotreba spiritualizovane metodologije po pitanju Oca i Sina koja je prethodnik spiritualizovanja drugih Biblijskih učenja kao što je učenje o svetinji, obesmišljavanje dva dela Svetinje i zamagljivanje dela spasenja koje je počelo 1844-te **menja druge doktrine i uzrokuje niz jeresi**. – *pogledajte poglavlje 8*
4. Pogrešan stav o autoritetu koji je izveden iz učenja o Trojstvu, postavlja Oca kao onog koji je zauzeo ulogu starijeg, dok Sin preuzima pokornu ulogu. Takav stav predstavlja pretpostavljen autoritet što se protivi

[227] Detaljnija lista direktnih primedbi se može naći u 28-om poglavlju ovog dokumenta.

doslovnom Ocu koji ima potpuni autoritet,dok se za Hristovu pokornost pretpostavlja da je učinjena za potrebe spasenja, umesto da se o njoj govori kao PUT i primer za sva stvorena bića kroz koji će moći da razumeju načelo pokornosti i kako ono funkcioniše.*(Pogledajte poglavlja 31-34)*

5. Tvrdnja da je trojstvo unapređuje platformupionira je nemoguća zato što ona **odbacuje izvornu Adventističku doktrinalnu platformu.***(Pogledajte poglavlje 26)*
6. Ključni element Vagonerove poruke 1888. je da je Hristos nasledio Božanstvo. **Trojstvo izaziva odbacivanje suštine poruke iz 1888.** *(Pogledajte poglavlje 26)*
7. Pogrešan stav o jednakosti koji je izveden iz trojstva je prenesen da izazove jednakost polova u crkvenoj upravi koju ne podržava Sveto Pismo **menja percepciju jednakosti koja ima uticaj na upravljanje crkvom.** *(Pogledajte poglavlje 33)*

Kada stavite gornje izjave u kontekst, spiritualizovan stav o Svetom Pismu, koje zahteva učenje o trojstvu izaziva spajanje Biblije i ljudske tradicije koja menja mnoga naša učenja. Izmenjena percepcija o autoritetu i pokornosti vodi do odbacivanja platforme Pionira i poruke iz 1888 godine. Pobuna protiv takvog autoriteta će posejati pobunu članova protiv crkvenih poglavara i podeliti crkvu.